

EUROPA-KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FOR
BESKATNING OG TOLDUNION
Told
Toldpolitik

Bruxelles, den 19.4.2021

TAXUD/A1/TRA/005/2020-1-DA

FORSENDESESHÅNDBOG

Forord

I planen for forsendelse i Europa ⁽¹⁾ tales der om en håndbog med en detaljeret beskrivelse af proceduren for fælles forsendelse og for EU-forsendelse, hvor der bliver skabt klarhed over, hvilken rolle såvel myndighederne som virksomhederne har. Hensigten med håndbogen er at redegøre for, hvordan forsendelsesproceduren fungerer, og hvilken rolle de forskellige deltagere har. Målet er at sikre, at forsendelsesbestemmelserne anvendes ensartet, og at alle operatører behandles lige.

Denne tekst er en konsolideret version af håndbogen, der omfatter de forskellige opdateringer, der er foretaget, siden den blev offentliggjort første gang i maj 2004, og teksten er tilpasset EU-toldkodeksen, der finder anvendelse pr. 1. maj 2016. Håndbogen bliver ajourført, når der sker noget nyt i systemerne for fælles forsendelse og EU-forsendelse, som gør det nødvendigt med ajourføring.

Håndbogen indeholder en standardfortolkning af, hvordan forsendelsesbestemmelserne bør gennemføres af alle toldmyndigheder, der benytter fælles forsendelse/EU-forsendelse via en administrativ ordning.

Håndbogen udgør ikke en juridisk bindende retsakt. Med hensyn til myndighedernes fortolkning bør retsbestemmelserne om forsendelse samt anden toldlovgivning, der har forrang for indholdet i håndbogen, altid konsulteres. De autentiske tekster til konventionerne og EU's retsakter er dem, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. Hvad angår kendelser afsagt af Retten og Domstolen, er de autentiske tekster dem, der findes i Samling af Afgørelser fra Domstolen.

Der kan, ud over denne håndbog, ligeledes findes nationale instrukser eller nationale forklarende bemærkninger. De kan indføres i det relevante punkt i hvert kapitel i håndbogen, når de udgives i det pågældende land, eller de kan udgives særskilt. Kontakt de nationale toldmyndigheder for yderligere oplysninger.

Bruxelles, den 19. april 2021

⁽¹⁾ KOM(97) 188 endelig, 30.4.1997.

Indholdsfortegnelse

Forord

Indholdsfortegnelse

Del I: Generel indledning

Del II: Varers status

Del III: Sikkerhedsstillelse

Del IV: Standardforsendelsesprocedure

Del V: Procedure for driftskontinuitet

Del VI: Forenklinger

Del VII: Forsendelsestransaktionens afslutning, efterforskningsproceduren

Del VIII: Skyld og inddrivelse

Del IX: TIR-proceduren

Liste over almindeligt benyttede forkortelser

Liste over definitioner

Generelle informationskilder

FORSENDELSESHÅNDBOG	1
DEL I — — GENEREL INTRODUKTION	33
I.1 Sådan fungerer forsendelse	34
I.2 Varers status	37
I.3 Fælles forsendelse	37
I.3.1 Lovgivning	37
I.3.2 Beskrivelse af proceduren	38
I.4 Forsendelse inden for EU	40
I.4.1 EU-forsendelse	40
I.4.1.1 Lovgivning	40
I.4.1.2 Beskrivelse af proceduren	40
I.4.1.2.1 Procedure for eksternt EU-forsendelse	42
I.4.1.2.2 Procedure for intern EU-forsendelse	43
I.4.1.3 Det nye IT-baserede forsendelsessystem (NCTS)	44
I.4.1.3.1 Vigtigste punkter og meddelelser i en NCTS-procedure	44
I.4.1.3.2 Afgangstoldsted	45
I.4.1.3.3 Bestemmelsestoldsted	46
I.4.1.3.4 Grænseovergangstoldsted	47
I.4.1.3.5 Ændring af grænseovergangstoldsted eller bestemmelsestoldsted	47
I.4.1.3.6 Forenklede procedurer: godkendt afsender og godkendt modtager	48
I.4.2 Andre forsendelsessystemer inden for Den Europæiske Union	49
I.4.2.1 Indledning	49
I.4.2.2 TIR-ordningen (Transport Internationaux Routiers)	50
I.4.2.3 ATA (midlertidig indførsel)	51
I.4.2.3.1 Baggrund og lovgivning	51
I.4.2.3.2 Beskrivelse af proceduren	51
I.4.2.4 Rhin-manifestordningen	53
I.4.2.4.1 Baggrund og lovgivning	53
I.4.2.4.2 Beskrivelse af proceduren	53
I.4.2.5 Forsendelser til NATO	54
I.4.2.5.1 Baggrund og lovgivning	54
I.4.2.5.2 Beskrivelse af proceduren	54
I.4.2.6 Postforsendelser	55
I.4.2.6.1 Baggrund og lovgivning	55
I.4.2.6.2 Beskrivelse af proceduren	56
I.5 Undtagelser (pro memoria)	58
I.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	58
I.7 Forbeholdt toldvæsenet	58
I.8 Bilag	58
I.8.1 Regler og principper for vedtagelse af lovgivning om EU-forsendelse	59
I.8.2 Regler og principper for vedtagelse af lovgivning om fælles forsendelse	68

DEL II — — VARERS STATUS.....	73
II.1 Indledning	73
II.2 Generel teori og lovgivning	74
II.2.1 Varenes toldmæssige status.....	74
II.2.1.1 EU-varer	74
II.2.1.2 Ikke-EU-varer.....	74
II.2.1.3 Hvilken forsendelsesprocedure?.....	74
II.2.2 Transport af EU-varer.....	75
II.2.2.1 Under en toldprocedure	75
II.2.2.2 Uden en toldprocedure, men med bevis for EU-status.....	76
II.2.2.3 Uden at der anvendes en toldprocedure, og uden at der fremlægges bevis for EU-status	76
II.2.3 Dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer	77
II.2.3.1 Formodning om varers toldmæssige status som EU-varer.....	77
II.2.3.2 Krav om dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer.....	77
II.2.3.3 Fravigelse af krav om dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer	78
II.2.3.4 Metoder til dokumentation af EU-status	78
II.2.3.4.1 Almindelige metoder	78
II.2.3.4.2 Særlige situationer	78
II.2.4 Oversigt over bevægelser af EU-varer midlertidigt ud af området	83
II.3 Transport af EU-varer med bevis for EU-status	86
II.3.1 Anvendelse af dokumentation for EU-status.....	86
II.3.2 Almindelige metoder til at bevise EU-status — — yderligere oplysninger.....	87
II.3.2.1 T2L- eller T2LF-dokumenter	87
II.3.2.2 Toldvaremanifest.....	89
II.3.2.3 Rederiets manifest (<i>kun søtransport — — overgangsbestemmelse</i>)	90
II.3.2.4 Faktura eller transportdokument.....	92
II.3.2.5 TIR-carnet, ATA-carnet eller formular 302	93
II.3.3 Autoriseret udsteder.....	94
II.3.3.1 Generelle bestemmelser.....	94
II.3.3.2 T2L/T2LF-dokument eller faktura eller transportdokument udstedt af autoriseret udsteder (<i>overgangsbestemmelse</i>).....	95
II.3.3.2.1 Bevilling	95
II.3.3.2.2 Anvendelse af T2L/T2LF-dokumenter, fakturaer eller transportdokumenter udstedt af en autoriseret udsteder	97
II.3.3.3 Toldvaremanifestet udstedt af en autoriseret udsteder	100
II.3.3.4 Rederiets manifest udstedt af en autoriseret udsteder (<i>overgangsbestemmelse</i>)	100
II.3.3.4.1 Bevilling	100
II.3.3.4.2 Udarbejdelse af dokumentationen	102
II.3.3.4.3 Procedure i afgangshavnen.....	102
II.3.3.4.4 Procedure i bestemmelseshavnen	103
II.3.3.4.5 Uregelmæssigheder/overtrædelser.....	103
II.3.3.4.6 Rederiets ansvar.....	103
II.3.4 Fælles forsendelsesland	104

II.4 Transport af EU-varer uden dokumentation for EU-status.....	106
II.4.1 Lufttransport	106
II.4.2 Fast rutefart.....	107
II.4.2.1 Definition.....	107
II.4.2.2 Procedure for bevilling til fast rutefart	108
II.4.2.3 Delbefragterordninger	110
II.4.2.4 Kontrol af betingelserne for RSS.....	110
II.4.2.5 Fast rutefart eller lejlighedsvis fart.....	110
II.4.3 T2-korridor	113
II.5 Specifikke bestemmelser vedrørende produkter fra havfiskeri og varer, som er fremstillet af disse produkter.....	114
II.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	116
II.7 Forbeholdt toldvæsenet.....	116
II.7.1 og T2L-(T2LF)-dokument attesteret ved hjælp af elektroniske midler.....	116
II.8 Bilag.....	117
II.8.1 Eksempel på fragtkontrakt med tilknyttet underbefragtning og delbefragtning.....	117
II.8.2 Skibsmanifest — — TC 12-bevilling.....	122
II.8.2.B Bilag B — — Liste over kompetente myndigheder	123
II.8.3 Bevis for vejmotorkøretøjsers toldmæssige status som EU-varer	124
II.8.4 Kompetente myndigheder for bevilling til fast rutefart.....	147
II.8.5 Attest om ikkebehandling for produkter og varer fra havfiskeri.....	148
II.8.6 Attest om ikkebehandling udstedt af Singapore.....	149
DEL III — — SIKKERHEDSSTILLELSE	150
III.1 Indledning.....	150
III.1.1 Formålet med sikkerhedsstillelse	151
III.1.2 Formularer til sikkerhedsstillelse	151
III.1.3 Fritagelse for sikkerhedsstillelse	151
III.1.4 Gyldighedsområde	152
III.1.5 Tabel over sikkerhedsstillelse	153
III.2 Generelle bestemmelser	154
III.2.1 Behov for sikkerhedsstillelse	154
III.2.1.1 Indledning.....	154
III.2.1.2 Mangler	154
III.2.2 Beregning af sikkerhedens størrelse.....	155
III.2.2.1 Indledning.....	155
III.2.2.2 Beregning	155
III.2.3 Kautionist	156
III.2.3.1 Indledning.....	156
III.2.3.2 Etablering og godkendelse	156
III.2.3.3 Ansvar	157
III.2.3.4 Tilbagekaldelse af godkendelsen af kautionisten eller tilsagnet og annullering af tilsagnet.....	157

III.3 Enkelt sikkerhedsstillelse	158
III.3.1 Kontant depositum	158
III.3.1.1 Indledning.....	158
III.3.1.2 Godtgørelse	159
III.3.2 Enkelt sikkerhedsstillelse i form af tilsagn fra en kautionist	159
III.3.3 Enkelt sikkerhedsstillelse i form af sikkerhedsdokumenter (TC32)	160
III.3.3.1 Ansvar og godkendelse	160
III.3.3.2 Meddelelse	160
III.3.3.3 Sikkerhedsdokument (TC32)	161
III.4 Samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse.....	163
III.4.1 Generelle bestemmelser	163
III.4.1.1 Indledning.....	163
III.4.1.2 Generelle betingelser.....	163
III.4.1.3 Beregning af referencebeløbet	163
III.4.1.4 Sikkerhedens størrelse.....	164
III.4.1.5 Kautionsattest.....	164
III.4.1.6 Forpligtelser for den ansvarlige for proceduren og revision af referencebeløbet	165
III.4.1.7 Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse	166
III.4.1.8 Midlertidigt forbud mod anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse	166
III.4.1.8.1 Enkelt sikkerhedsstillelse med flere anvendelsesmuligheder — — kun fælles forsendelseslande	167
III.4.1.8.2 Afvigelse fra beslutningen om midlertidigt forbud mod brugen af den samlede sikkerhedsstillelse eller den samlede kaution med et reduceret beløb (herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse).....	168
III.4.1.9 Annullering og tilbagekaldelse af bevillingen	169
III.4.2 Nedsættelse af kautionsbeløbet og fritagelse for sikkerhedsstillelse	169
III.4.2.1 Indledning.....	169
III.4.2.2 Kriterier for nedsættelse	169
III.5 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	170
III.6 Forbeholdt toldvæsenet	170
III.7 Bilag	170
III.7.1 Liste over kautionister, der har bemyndigelse til at udstede TC32- sikkerhedsdokumenter for enkelt sikkerhedsstillelse.....	171
III.7.2 Liste over indre vandveje	171
DEL IV — — STANDARDFORSENDELSESPROCEDURE UNDER NCTS (DET NYE IT-BASEREDE FORSENDELSESSYSTEM).....	173
KAPITEL 1 — — STANDARDFORSENDELSESAANGIVELSE	174
IV.1.1 Indledning.....	174
IV.1.2 Generel teori og lovgivning.....	174
IV.1.3 NCTS.....	174

IV.1.3.1 Udformningen af NCTS.....	174
IV.1.3.2 NCTS' anvendelsesområde.....	175
IV.1.3.3 Operatørers adgang til NCTS.....	176
IV.1.4 Angivelsesprocedure	176
IV.1.4.1 Lastning.....	176
IV.1.4.2 Forsendelsesangivelse (IE015)	177
IV.1.4.2.1 Forsendelsesangivelsens form og udfyldelse heraf.....	177
IV.1.4.2.2 Blandede forsendelser	178
IV.1.4.2.3 Indgivelse af forsendelsesangivelsen	179
IV.1.4.2.4 Forsendelses-/sikkerhedsangivelse	180
IV.1.5 Særlige situationer.....	182
IV.1.5.1 Aftaler mellem EU og andre lande om sikkerheds- og sikringsdata.....	182
IV.1.5.2 Regler for varer i emballage.....	182
IV.1.5.3 Varer, der medføres af rejsende eller indeholdes i deres rejsebagage	186
IV.1.5.4 Transport af EU-varer til, fra eller via et fælles forsendelsesland	186
IV.1.6 Undtagelser (pro memoria)	190
IV.1.7 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	190
IV.1.8 Forbeholdt toldvæsenet	190
IV.1.9 Bilag	190
KAPITEL 2 — — FORMALITETER VED AFGANGSTOLDSTEDET	191
IV.2.1 Indledning.....	191
IV.2.2 Generel teori og lovgivning.....	191
IV.2.3 Beskrivelse af proceduren ved afgangstoldstedet	191
IV.2.3.1 Antagelse og registrering af forsendelsesangivelsen	192
IV.2.3.2 Ændring af forsendelsesangivelsen.....	193
IV.2.3.3 Tilbagekaldelse af forsendelsesangivelsen	194
IV.2.3.4 Kontrol af forsendelsesangivelsen og af varerne	194
IV.2.3.5 Rute for forsendelsen af varer	196
IV.2.3.6 Frist for frembydelse af varer.....	197
IV.2.3.7 Identifikationsmidler	197
IV.2.3.7.1 Indledning	198
IV.2.3.7.2 Forseglingsmetoder	199
IV.2.3.7.3 Egenskaber ved segl	200
IV.2.3.7.4 Anvendelse af segl af en særlig type.....	201
IV.2.3.8 Frigivelse af varer	201
IV.2.3.8.1 Dokumentation ved frigivelsen	202
IV.2.3.9 Forsendelsesprocedurens afslutning	202
IV.2.4 Særlige situationer.....	203
IV.2.5 Undtagelser (pro memoria)	203

IV.2.6	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	203
IV.2.7	Forbeholdt toldvæsenet	203
IV.2.7.1	ATIS	203
IV.2.7.2	SMS	203
IV.2.8	Bilag	204
KAPITEL 3 — — FORMALITETER OG HÆNDELSER FOR TRANSPORT		
AF VARER UNDER EN FÆLLES		
FORSENDELSESTRANSAKTION/EU-		
FORSENDELSESTRANSAKTION.....		
		205
IV.3.1	Indledning	205
IV.3.2	Generel teori og lovgivning	205
IV.3.3	Formaliteter ved håndtering af hændelser og ved grænseovergangstoldstedet	205
IV.3.3.1	Formaliteter ved håndtering af hændelser	206
IV.3.3.2	Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet	207
IV.3.3.2.1	Transittoldstedet	208
IV.3.3.2.2	Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet	211
IV.3.3.2.3	Ændring af grænseovergangstoldsted	212
IV.3.3.2.4	Regler for behandling af alvorlige uregelmæssigheder	213
IV.3.4	Specifikke situationer (pro memoria)	213
IV.3.5	Undtagelser (pro memoria)	213
IV.3.6	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	213
IV.3.7	Forbeholdt toldvæsenet	213
IV.3.8	Bilag	213
KAPITEL 4 — — FORMALITETER VED BESTEMMELSESTOLDSTEDET		
		214
IV.4.1	Indledning	214
IV.4.2	Generel teori og lovgivning	214
IV.4.3	Formaliteter ved bestemmelsestoldstedet	215
IV.4.3.1	Frembydelse af varerne	215
IV.4.3.2	Kontrol af forsendelsesprocedurens ophør	217
IV.4.4	Særlige situationer	222
IV.4.4.1	Udstedelse af ankomstbevis	222
IV.4.4.2	Udstedelse af alternativt bevis	223

IV.4.4.3 Frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet	224
IV.4.4.4 Uregelmæssigheder	225
IV.4.4.4.1 Uregelmæssigheder ved forseglinger	225
IV.4.4.4.2 Andre uregelmæssigheder	225
IV.4.4.5 og Ændring af bestemmelsestoldstedet/omdirigering	225
IV.4.5 Frembydelse af varerne og forsendelsesledsagedokumentet efter fristens udløb	228
IV.4.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	228
IV.4.7 Forbeholdt toldvæsenet	228
IV.4.8 Bilag	228
IV.4.8.1 Strukturerede IE-meddelelsers sammensætning og dataindhold	228
IV.4.8.2 Landekoder	228
IV.4.8.3 Emballeringskoder	228
KAPITEL 5 — — ANDORRA, SAN MARINO OG AFGIFTSFRIE OMRÅDER	229
IV.5.1 Indledning	229
IV.5.2 Andorra	229
IV.5.2.1 Baggrund og lovgivning	229
IV.5.2.2 Formaliteter	230
IV.5.2.2.1 Varer, der henhører under kapitel 1-24 i HS	230
IV.5.2.2.2 Varer, der henhører under kapitel 25-97 i HS	232
IV.5.3 San Marino	236
IV.5.3.1 Baggrund og lovgivning	236
IV.5.3.2 Formaliteter	236
IV.5.4 Særlige fiskale områder	238
IV.5.4.1 Baggrund og lovgivning	238
IV.5.4.2 Procedure for intern EU-forsendelse	240
IV.5.5 Undtagelser (pro memoria)	240
IV.5.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	240
IV.5.7 Forbeholdt toldvæsenet	240
IV.5.8 Bilag (pro memoria)	240
DEL V — — PROCEDURE FOR DRIFTSKONTINUITET VEDRØRENDE FÆLLES FORSENDELSE/EU-FORSENDELSE	241
KAPITEL 1 — — INDLEDNING	241

V.1.1	Generel teori og lovgivning	241
V.1.2	Forsendelsesangivelser for en procedure for driftskontinuitet	241
V.1.3	Stempel til brug ved proceduren for driftskontinuitet	242
V.1.4	Midlertidig fejl i NCTS i afgangstoldstedet	242
V.1.5	Midlertidig fejl i IT-systemet anvendt af den ansvarlige for proceduren.....	242
V.1.6	Procedurer.....	243
V.1.6.1	Afgangssted — — standardprocedure	243
V.1.6.2	Afgangssted — — godkendt afsender.....	244
V.1.6.3	Bestemmelsessted — — standardprocedure	244
V.1.6.4	Bestemmelsessted — — godkendt modtager.....	244
V.1.7	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	244
V.1.8	Forbeholdt toldvæsenet.....	244
V.1.9	Bilag.....	244
V.1.9.1	Stempel anvendt til proceduren for driftskontinuitet	245
KAPITEL 2 — — GENERELLE INSTRUKSER VEDRØRENDE DET		
ADMINISTRATIVE ENHEDSDOKUMENT OG		
	FORSENDELSESLEDSAGEDOKUMENTET	253
KAPITEL 3 — — STANDARDFORSENDELSESANGIVELSE		
		254
V.3.1	Indledning.....	254
V.3.2	Generel teori og lovgivning	255
V.3.3	Angivelsesproceduren	255
V.3.3.1	Papirbaseret forsendelsesangivelse	256
V.3.3.1.1	Den papirbaserede forsendelsesangivelses former og udfyldelse på SAD.....	256
V.3.3.1.2	Ladelister, formularer og udfyldelse	258
V.3.3.1.3	Den papirbaserede forsendelsesangivelses form og udfyldelse i form af TAD.....	260
V.3.3.1.4	Blandede forsendelser	260
V.3.3.1.5	Underskrivelse af forsendelsesangivelsen.....	261
V.3.4	Specifikke situationer (pro memoria)	262
V.3.4.1	Regler for varer i emballage	262
V.3.4.2	Varer, der medføres af rejsende eller indeholdes i deres rejsebagage.....	262
V.3.4.3	Transport af EU-varer til, fra eller via et fælles forsendelsesland.....	262
V.3.4.4	Duplikater	262
V.3.5	Undtagelser (pro memoria).....	263

V.3.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	263
V.3.7 Forbeholdt toldvæsenet.....	263
V.3.8 Bilag.....	263
KAPITEL 4 — — FORMALITETER VED AF AFGANGSTOLDSTEDET	264
V.4.1 Indledning.....	264
V.4.2 Generel teori og lovgivning.....	264
V.4.3 Beskrivelse af proceduren ved afgangstoldstedet.....	264
V.4.3.1 Forelæggelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse.....	265
V.4.3.2 Forelæggelse af en sikkerhedsstillelse	265
V.4.3.3 Antagelse og registrering af forsendelsesangivelsen.....	266
V.4.3.4 Ændring af forsendelsesangivelsen	267
V.4.3.5 Tilbagekaldelse af forsendelsesangivelsen.....	267
V.4.3.6 Kontrol af forsendelsesangivelsen og af varerne	268
V.4.3.7 Rute for forsendelsen af varer	269
V.4.3.8 Frist for frembydelse af varer.....	270
V.4.3.9 Identifikationsmidler	271
V.4.3.9.1 Indledning.....	271
V.4.3.9.2 Forseglingsmetoder	273
V.4.3.9.3 Egenskaber ved segl	274
V.4.3.9.4 Anvendelse af segl af en særlig type.	275
V.4.3.10 Frigivelse af varer.....	275
V.4.4 Specifikke situationer (pro memoria)	276
V.4.5 Undtagelser (pro memoria)	277
V.4.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	277
V.4.7 Forbeholdt toldvæsenet	277
V.4.8 Bilag	277
V.4.8.1 Påtegningen »fritaget«.....	278
V.4.8.2 Påtegningen »Konform«.....	278
KAPITEL 5 — FORMALITETER OG HÆNDELSER FOR TRANSPORT AF VARER UNDER EN FÆLLES FORSENDELSESTRANSKATION/EU- FORSENDELSESTRANSAKTION.....	279
V.5.1 Indledning.....	279
V.5.2 Generel teori og lovgivning.....	279
V.5.3 Formaliteter i tilfælde af hændelser og ved grænseovergangsstedet.....	279
V.5.3.1 Formaliteter i tilfælde af hændelser under transport af varer	280
V.5.3.2 Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet	281
V.5.3.2.1 Transittoldstedet	281
V.5.3.2.2 Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet	282
V.5.3.2.3 Regler for behandling af alvorlige uregelmæssigheder.....	283
V.5.4 Specifikke situationer (pro memoria).....	283
V.5.5 Undtagelser (pro memoria)	283

V.5.6	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	283
V.5.7	Forbeholdt toldvæsenet	283
V.5.8	Bilag	283
KAPITEL 6 — FORMALITETER VED BESTEMMELSESTOLDSTEDET		284
V.6.1	Indledning	284
V.6.2	Generel teori og lovgivning	284
V.6.3	Formaliteter ved bestemmelsestoldstedet	285
V.6.3.1	Frembydelse af varer med tilhørende dokumenter	285
V.6.3.2	Kontrol af forsendelsesprocedurens ophør	286
V.6.4	Særlige situationer	290
V.6.4.1	Udstedelse af ankomstbevis	290
V.6.4.2	Udstedelse af alternativt bevis	292
V.6.4.3	Frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet	293
V.6.4.4	Uregelmæssigheder	294
V.6.4.4.1	Uregelmæssigheder ved forseglinger	294
V.6.4.4.2	Andre uregelmæssigheder	294
V.6.4.5	Ændring af bestemmelsestoldsted	295
V.6.5	Frembydelse af varerne og forsendelsesangivelsen efter fristens udløb	297
V.6.6	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	297
V.6.7	Forbeholdt toldvæsenet	297
V.6.8	Bilag	297
V.6.8.1	Standardpåtegningen »Konform«	298
V.6.8.2	Udstedelse af »alternativt bevis«	298
V.6.8.3	Liste over centrale kontorer til returnering af eksemplar 5 af SAD eller andet eksemplar af TAD	299
V.6.8.4	Bemærkningen »Afvigelser«	300
V.6.8.5	Bemærkningen »Uoverensstemmelse«	303
V.6.8.6	Bemærkningen »Efterforskes«	303
V.6.8.7	Bemærkningen »Beløb opkrævet«	303
V.6.8.8	Bemærkningen »Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)«	304
V.6.8.9	Bemærkningen »Udpassage fra ... undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr.«	305
DEL VI — FORENKLINGER		307
VI.1	Indledning	307
VI.2	Generel teori og lovgivning	307
VI.2.1	Typer af forenklinger ved forsendelse og kriterier	308
VI.2.2	Procedure for forhåndstilladelse	315
VI.2.3	Overvågning af en bevilling	319
VI.2.4	Annullering, tilbagekaldelse og ændring af en bevilling	320
VI.2.5	Suspension af en bevilling	321
VI.2.6	Fornyset vurdering af en bevilling	323
VI.3	Beskrivelse af forenklinger	323
VI.3.1	Samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse	325

VI.3.2	Anvendelse af segl af en særlig type.....	325
VI.3.3	Godkendt afsender	326
VI.3.3.1	Indledning	327
VI.3.3.2	Bevilling.....	327
VI.3.3.3	Procedurer	328
VI.3.3.3.1	Standardforsendelsesprocedure — den godkendte afsenders forpligtelser.....	328
VI.3.3.3.2	Procedure for driftskontinuitet — den godkendte afsenders forpligtelser.....	330
VI.3.4	Godkendt modtager.....	334
VI.3.4.1	Indledning	334
VI.3.4.2	Bevilling.....	334
VI.3.4.3	Midlertidig opbevaring	335
VI.3.4.4	Procedurer	336
VI.3.4.4.1	Standardforsendelsesprocedure.....	336
VI.3.4.4.2	Procedure for driftskontinuitet.....	336
VI.3.5	Varetransport med jernbane	338
VI.3.5.1	Forenklinger, der finder anvendelse på procedurer for forsendelse med jernbane	338
VI.3.5.2	Standardproceduren for forsendelse med jernbane og dens nærmere indhold.....	339
VI.3.5.3	Papirbaseret forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane (overgangsbestemmelse)	342
VI.3.5.3.1	Indledning	342
VI.3.5.3.2	Betingelser for anvendelse af det papirbaserede CIM-fragtbrev som forsendelsesangivelse	342
VI.3.5.3.3	Godkendte jernbanevirksomheder	344
VI.3.5.3.4	Anvendelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse.....	346
VI.3.5.3.5	Kontrol af den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane.....	358
VI.3.5.3.6	Sikkerhedsstillelse i forbindelse med den forenkede procedure for forsendelse med jernbane	361
VI.3.5.3.7	Scenarier.....	364
VI.3.5.4	Andre papirbaserede forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres med jernbane (overgangsbestemmelse)	369
VI.3.5.5	T2-korridor.....	369
VI.3.6	Varer, der transporteres ad luftvejen — anvendelsen af papirbaserede og elektroniske manifeste for henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.....	370
VI.3.6.1	Indledning	370
VI.3.6.2	Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU- forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen	371
VI.3.6.2.1	Bevilling til anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen.....	372
VI.3.6.2.2	Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU- forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen.....	373
VI.3.6.2.3	Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU- forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen.....	375

VI.3.6.3	Anvendelse af den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren på grundlag af et elektronisk manifest for varer, der transporteres ad luftvejen	377
VI.3.6.4	Særlige tilfælde (med anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen)	377
VI.3.6.4.1	Transport udført af kurerselskaber	382
VI.3.7	Varetransport ad søvejen	383
VI.3.7.1	Indledning	383
VI.3.7.2	Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen	384
VI.3.7.2.1	Bevilling til anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen	384
VI.3.7.2.2	Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen	386
VI.3.7.2.3	Eksempler	389
VI.3.7.4	Særlige tilfælde (med anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen)	390
VI.3.7.4.1	Samlegods	390
VI.3.7.4.2	Varebevægelser ad søvejen på skibe uden for fast rutefart	394
VI.3.8	Forenkede procedurer baseret på artikel 6 i konventionen	394
VI.3.9	Varer, der transporteres ad luftvejen — anvendelse af det elektroniske transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse for henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse	395
VI.3.9.1	Indledning	395
VI.3.9.2	Generelle oplysninger	396
VI.3.9.3	Tilladelse til anvendelse af ETD	396
VI.3.9.4	Procedureregler for anvendelse af ETD	400
VI.3.9.4.1	Dataelementer, der kræves for ETD	400
VI.3.9.4.2	Procedurer på afgangstoldstedet	407
VI.3.9.4.3	Procedurer på bestemmelsestoldstedet	409
VI.3.10	Varer, der transporteres ad søvejen — anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse for henførel af varer under proceduren for EU-forsendelse	412
VI.3.10.1	Indledning	412
VI.3.10.2	Generelle oplysninger	413
VI.3.10.3	Tilladelse til anvendelse af ETD	413
VI.3.10.4	Procedureregler for anvendelse af ETD	417
VI.3.10.4.1	Dataelementer, der kræves for ETD	417
VI.3.10.4.2	Procedurer på afgangstoldstedet	422
VI.3.10.4.3	Procedurer på bestemmelsestoldstedet	425
VI.4	Specifikke situationer (pro memoria)	428
VI.5	Undtagelser (pro memoria)	428
VI.6	Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)	428
VI.7	Forbeholdt toldvæsenet	428

VI.8 Bilag	428
VI.8.1 Model af et særligt stempel til brug for godkendt afsender	429
VI.8.2 Undtagelser - særligt stempel (IT)	429
VI.8.3 Liste over lufthavne og kontroltoldsteder	429
VI.8.4 Model for tilladelse til anvendelse af den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren på grundlag af et elektronisk manifest for varer, der transporteres ad luftvejen.....	430
VI.8.5 Flowdiagram for lufttransport af samlegods	430
VI.8.6 Model for bevilling til anvendelse af den papirbaserede EU- forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen.....	431
VI.8.7 Flowdiagram for søtransport af samlegods	435
VI.8.8 Meddelelse om forenklede procedurer.....	436
VI.8.9 Liste over myndigheder, der er ansvarlige for samrådsproceduren i tilfælde af ETD anvendt som forsendelsesangivelse for varer transporteret ad luftvejen.....	437
VI.8.10 Model til samrådsbrev i forbindelse med ETD.....	438
VI.8.11 Liste over myndigheder, der er ansvarlige for samrådsproceduren i tilfælde af ETD anvendt som forsendelsesangivelse for varer transporteret ad søvejen.....	440
VI.8.12 Sammenligningstabel CIM — CIM/SMGS.....	441
VI.8.13 Erklæringer fra jernbanevirksomheder	442
DEL VII — FORSENDELSESPROCEDURENS AFSLUTNING OG EFTERFORSKNINGSPROCEDUREN	444
VII.1 Indledning, lovgivning og generel teori.....	445
VII.1.1 Indledning	445
VII.1.2 Lovgivning og generel teori.....	445
VII.1.2.1 Retsgrundlag	445
VII.1.2.2 Generel teori	445
VII.1.2.2.1 Ophør og afslutning af forsendelsestransaktionen.....	446
VII.1.2.2.2 Efterforskningsprocedure med henblik på at kontrollere procedurens ophør.....	446
VII.1.2.2.3 Udveksling af oplysninger	447
VII.2 Forsendelsesprocedurens afslutning og anmodning om status	448
VII.2.1 Indledning	448
VII.2.2 Betingelser for afslutning	448
VII.2.3 Afslutningens virkninger	449
VII.2.4 Afslutningens form	449
VII.2.5 Anmodning om status og svar på status	450
VII.3 Efterforskningsprocedure.....	452
VII.3.1 Indledning	452
VII.3.2 Efterforskning indledt hos den ansvarlige for proceduren	453
VII.3.2.1 Formålet med anmodningen om oplysninger	453
VII.3.2.2 Generel procedure i forbindelse med anmodning om oplysninger fra den ansvarlige for proceduren.....	454

VII.3.2.3 Procedure for en anmodning om oplysninger i tilfælde af forenklede procedurer, der er specifikke for visse transportmåder	455
VII.3.3 Alternativt bevis for procedures ophør	456
VII.3.3.1 Alternativt bevis for, at varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller en godkendt modtager	457
VII.3.3.2 Alternativt bevis for, at de pågældende varer er blevet henført under en toldprocedure i et tredjeland.....	459
VII.3.4 Efterforskning hos bestemmelsestoldstedet.....	460
VII.3.4.1 Kompetent myndighed og tidsramme for fremsættelse af efterforskningsanmodningen	461
VII.3.4.2 Fremsendelse af »Efterforskningsanmodning« (IE142).....	462
VII.3.4.2.1 Informationsudveksling via meddelelser	462
VII.3.4.3 Annullering af »Efterforskningsanmodning« (IE142).....	463
VII.3.4.4 Bestemmelseslandets reaktion	463
VII.3.4.4.1 Undersøgelse af fortegnelser	463
VII.3.4.4.2 Resultat af undersøgelsen af fortegnelser	463
VII.3.4.4.3 Svarfrist, hvis efterforskningsproceduren er indledt hos bestemmelsestoldstedet	465
VII.3.4.4.4 Svarkoder i efterforskningsanmodning.....	466
VII.3.4.5 Anmodning til den ansvarlige for proceduren efter indledning af efterforskning hos bestemmelsestoldstedet	467
VII.3.4.6 Konsekvenser af resultatet af efterforskningsproceduren.....	467
VII.4 Procedure for driftskontinuitet.....	469
VII.4.1 Efterforskningsmeddelelse i tilfælde af proceduren for driftskontinuitet eller forenklet procedure, der er specifik for visse transportmåder.....	469
VII.4.1.1 Indledning	469
VII.4.1.2 Efterforskning indledt hos den ansvarlige for proceduren	471
VII.4.1.3 Kompetent myndighed og tidsramme for fremsættelse af efterforskningsanmodningen	471
VII.4.1.4 Efterforskningsanmodning TC20.....	472
VII.4.1.5 Bestemmelseslandets reaktion på efterforskningsanmodningen	472
VII.4.1.6 Grænseovergangstoldstedets reaktion på efterforskningsanmodningen.....	475
VII.4.1.7 Konsekvenser af resultatet af efterforskningsproceduren.....	476
VII.5 Efterfølgende kontrol	477
VII.5.1 Kontrolmål og -metoder	477
VII.5.2 Dokumenter, der underkastes kontrol.....	478
VII.5.2.1 Forsendelsesangivelser (procedure for driftskontinuitet)	478
VII.5.2.2 Elektronisk transportdokument som forsendelsesangivelse	478
VII.5.2.3 Alternativt bevis.....	479
VII.5.2.4 T2L-dokumenter	479
VII.5.2.5 Handelsdokumenter svarende til et T2L-dokument	480
VII.5.3 Konsekvenser af kontrollen	480
VII.6 Undtagelser (pro memoria)	480
VII.7 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	480
VII.8 Bilag.....	480

VII.8.1	Liste over kompetente myndigheder	480
VII.8.2	Model til informationsbrev til den ansvarlige for proceduren.....	482
VII.8.3	Model til efterforskningsanmodning TC20 og forklarende bemærkninger.....	484
VII.8.4	Model til fremsendelse af oplysninger TC20A	489
VII.8.5	Model til anmodning om efterfølgende kontrol TC21	490
VII.8.6	Model til anmodning om efterfølgende kontrol TC21A.....	492
VII.8.7	Eksempler på situationer under efterforskningsproceduren	494
DEL VIII	— TOLDSKYLD OG INDDRIVELSE	496
VIII.1	Bestemmelsernes anvendelsesområde.....	496
VIII.1.1	Definitioner	496
VIII.1.2	Finansielle bestemmelser og strafferetlige bestemmelser	497
VIII.2	Toldskyldens opståen/ikke-opståen, mangler og identifikation af skyldnere og kautionister	497
VIII.2.1	Toldskyldens opståen/ikke-opståen.....	497
VIII.2.1.1	Hvornår opstår en toldskyld?	497
VIII.2.1.1.1	Unddragelse af varer fra proceduren	497
VIII.2.1.1.2	Manglende overholdelse af betingelserne	498
VIII.2.2	Mangler i proceduren	498
VIII.2.2.1	Unddragelse	498
VIII.2.2.2	Situationer, som ikke udgør unddragelse	499
VIII.2.2.3	Situation, hvor en eller flere betingelser for henførsel af varerne under proceduren ikke er opfyldt	499
VIII.2.2.4	Toldskyld opstået i forbindelse med forsendelsesproceduren.....	500
VIII.2.3	Toldskyldens ophør	501
VIII.2.4	Identifikation af skyldnere og kautionister.....	501
VIII.2.4.1	Hvem er skyldner?.....	501
VIII.2.4.2	Krav over for skyldnere.....	502
VIII.2.4.3	Forskellige skyldnere og deres solidariske hæftelse	503
VIII.2.4.4	Underretning af skyldneren	503
VIII.2.4.5	Krav over for kautionisten.....	504
VIII.2.4.5.1	Kautionistens ansvar og frigørelse	504
VIII.2.4.5.2	Begrænsning af kautionistens ansvar	504
VIII.2.4.5.3	Underretning af kautionisten	505
VIII.2.4.6	Beregning af toldskyldens størrelse	506
VIII.3	Inddrivelse af skylden.....	509
VIII.3.1	Generel analyse	509
VIII.3.2	Identifikation af den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse	509
VIII.3.2.1	Myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse	509
VIII.3.2.2	Hvor opstår skylden?	510
VIII.3.2.2.1	Stedet, hvor de begivenheder, der giver anledning til skylden, finder sted.....	510
VIII.3.2.2.2	Stedet, hvor de kompetente myndigheder konkluderer, at varerne befandt sig i en situation, der gav anledning til skyld	510
VIII.3.2.2.3	Stedet i andre tilfælde.....	511
VIII.3.3	Inddrivelsesprocedure	513
VIII.3.3.1	Informationsudveksling via meddelelser.....	514

VIII.3.3.2 Udveksling af oplysninger og samarbejde med henblik på inddrivelse	514
VIII.3.3.3 Inddrivelsesansøgning fra kompetent myndighed i afganglandet.....	515
VIII.3.3.4 Inddrivelsesansøgning fra en anden kompetent myndighed.....	516
VIII.3.3.5 Den anmodede myndigheds accept af inddrivelse	517
VIII.3.3.6 Meddelelse om iværksættelse af inddrivelsesprocedure	519
VIII.3.4 Efterfølgende identifikation af det sted, hvor toldskylden opstod	520
VIII.3.4.1 Ny dokumentation efter indledning af inddrivelse.....	520
VIII.3.4.2 Ny kompetent myndighed og nye inddrivelsesforanstaltninger.....	521
VIII.3.4.3 Konsekvenser for den oprindelige inddrivelse.....	521
VIII.3.4.4 Konsekvenser for inddrivelsen.....	522
VIII.3.4.4.1 Underretning af afgangstoldsted og toldstedet for sikkerhedsstillelse om inddrivelse eller afslutning	522
VIII.3.4.4.2 Underretning af kautionisten om inddrivelse eller afslutning	522
VIII.4 Specifikke situationer (pro memoria)	523
VIII.5 Undtagelser (pro memoria).....	523
VIII.6 Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt).....	523
VIII.7 Forbeholdt toldvæsenet.....	523
VIII.8 Bilag.....	523
VIII.8.1 Liste over myndigheder, der er ansvarlige for inddrivelse under proceduren for driftskontinuitet	523
VIII.8.2 Meddelelse TC24 og meddelelse om inddrivelse TC25	524
VIII.8.3 TC30 ansøgning om adresse(r)	529
DEL IX — TIR-PROCEDUREN (GÆLDER I EU)	530
IX.1 TIR-ordningen (Transport Internationaux Routiers).....	530
IX.1.1 Baggrund og lovgivning.....	530
IX.1.2 Principperne i TIR-systemet	531
IX.2 Bevilling	532
IX.2.1 Autorisation af garanterende sammenslutninger.....	532
IX.2.1.1 Autorisationsproceduren	532
IX.2.1.2 Betingelser for autorisation	532
IX.2.1.3 Skriftlig aftale	533
IX.2.1.4 Overvågning af en bevilling.....	533
IX.2.2 Autorisation af TIR-carnetindehavere	533
IX.2.2.1 Autorisationsproceduren	534
IX.2.2.2 Fælles autorisationsprocedure.....	534
IX.2.2.2.1 Toldmyndighedernes kontrol	534
IX.2.2.2.2 Overvågning af en bevilling.....	535
IX.2.2.3 Inddragelse af bevilling.....	535
IX.2.2.3.1 Anvendelsen af hhv. artikel 38 og artikel 6, stk. 4.....	536
IX.2.2.3.2 Anvendelsen af TIR-konventionens artikel 38	536
IX.2.2.3.3 Anvendelsen af TIR-konventionens artikel 6,4	537
IX.2.2.3.4 Underretning af Europa-Kommissionen og medlemsstaterne	537
IX.2.2.4 Meddelelse af afgørelser om at genetablere adgangen til TIR-systemet	537

IX.3 Sikkerhedsstillelse	538
IX.3.1 Indledning	538
IX.3.2 Sikkerhedsstillelsens beløb	538
IX.3.2.1 Det maksimale beløb for sikkerhedsstillelse	538
IX.3.2.2 Regler om vekselkursen	538
IX.3.3 Sikkerhedsstillelsens omfang	539
IX.3.4 EU's garanterende sammenslutningers ansvar	539
IX.4 Formaliteter ved afgang- eller indgangsstedet	540
IX.4.1 Indledning	540
IX.4.2 Godkendelse af TIR-carnetoplysninger	541
IX.4.3 Køretøjets/containerens sikkerhed	543
IX.4.3.1 Anbefaling om anvendelse af et codesystem med henblik på i godkendelsesbeviset at indføre bemærkninger om mangler	543
IX.4.4 Foranstaltninger på afgang- eller indgangstoldstedet	543
IX.4.4.1 Korrekt anvendelse af TIR-carnetet	544
IX.4.4.2 Anbefaling om anvendelse af HS-koden	544
IX.4.4.3 Dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer	545
IX.4.4.4 Forelæggelse af en sikkerhedsstillelse	545
IX.4.4.5 Forsegling af køretøjer/containere	545
IX.4.4.6 Frist	546
IX.4.4.7 Rute for varebevægelser under en TIR-transport	547
IX.4.4.8 Frigivelse af en TIR-forsendelse	547
IX.4.5 Pålæsning på ruten	548
IX.4.5.1 Midlertidig indstilling af TIR-transport	548
IX.4.6 Uoverensstemmelser	549
IX.4.6.1 Behandling af uoverensstemmelser	549
IX.4.6.2 Uoverensstemmelser, der påvises af afgangstoldstedet	549
IX.4.6.3 Uoverensstemmelser, der påvises af indgangstoldstedet	549
IX.5 Formaliteter på bestemmelses- eller udgangstoldstedet	550
IX.5.1 Indledning	551
IX.5.2 TIR-forsendelsens afslutning på afgang- eller indgangstoldstedet	551
IX.5.3 Foranstaltninger på bestemmelses- eller udgangstoldstedet	552
IX.5.4 Ændring af bestemmelses- eller udgangstoldstedet	553
IX.5.5 Hændelser under transport af varerne og brugen af den bekræftede rapport	554
IX.5.6 Uregelmæssigheder, der påvises på bestemmelses- eller udgangstoldstedet	555
IX.5.6.1 Uregelmæssigheder ved varerne	555
IX.5.6.2 Uregelmæssigheder ved forseglinger	556
IX.5.6.3 Andre uregelmæssigheder	556
IX.5.7 Kontrolsystem for TIR-carneter	556
IX.5.8 Aflæsning på ruten	557
IX.5.9 Behandling af TIR-transporter, der vender tilbage	558
IX.6 Efterforskningsprocedure	558
IX.6.1 Den indledende efterforskning	559
IX.6.2 Efterforskningsprocedure	559
IX.6.3 Alternativt bevis for forsendelsens ophør	561
IX.6.4 Toldskyld og inddrivelse	562
IX.6.4.1 Identificering af den/de direkte ansvarlige personer	562

IX.6.4.2 Inddrivelse af toldskyld og/eller andre afgifter.....	562
IX.6.5 Krav over for den garanterende sammenslutning	563
IX.6.6 Anvendelse af artikel 163-164, IA	564
IX.6.6.1 Overdragelse af ansvaret for inddrivelse af skylden.....	564
IX.7 Godkendt modtager	564
IX.7.1 Indledning	565
IX.7.2 Bemyndigelse til at bryde og fjerne toldsegl	565
IX.7.3 Varernes ankomst.....	565
IX.7.4 Fremlæggelse af TIR-carnetet.....	566
IX.7.5 TIR-carnetets påtegning og returnering til TIR-carnetindehaveren.....	566
IX.8 Bilag til del IX.....	567
IX.8.1 Kontaktpunkter i EU	567
IX.8.2 Sammenligningstabel	568
IX.8.3 Udfyldelse af TIR-carnetet.....	570
IX.8.4 TIR-forsendelse under særlige omstændigheder (nødproceduren/procedure for driftskontinuitet)	577
IX.8.5 Skriftlig meddelelse	580
IX.8.6 Eksempel på anmodning om efterforskning	582
IX.8.7 Model til EU-aftale/tilsagn.....	584
IX.8.8 Stempel til brug ved nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet.....	586
IX.8.9 Eksempler på situationer, hvor der indgives elektroniske TIR- carnetoplysninger	586

Liste over almindeligt benyttede forkortelser

e-AD	Elektronisk administrativt dokument
AT	Østrig
ATA	ATA-carnet (midlertidig indførsel)
BE	Belgien
BG	Bulgarien/bulgarsk
FLP	Den fælles landbrugspolitik
FTT	Den fælles toldtarif (EF)
CH	Schweiz
CIM	<i>Contrat de transport International ferroviaire des Marchandises</i> (International konvention om befordring af gods på jernbaner)
CMR	<i>Contrat de transport international de Marchandises par Route</i> (Konvention om fragtaftaler ved international godsbefordring ad landevej)
Kommissionen	Europa-Kommissionen
Konventionen	Konventionen om fælles forsendelsesprocedurer af 20. maj 1987
CS	Tjekkisk
CY	Cypern
CZ	Tjekkiet
DA	Dansk
DA	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om fastlæggelse af EU-toldkodeksen)
DE	Tyskland/tysk
DK	Danmark
EAD	Udførselsledsagedokument
ECS	Eksportkontrolsystemet
EDI	Elektronisk dataudveksling
EE	Estland/estisk
EFTA	Den Europæiske Frihandelssammenslutning
EL	Græsk

EN	Engelsk
ENS	Summarisk indpassageangivelse
ES	Spanien/spansk
FI	Finland/finsk
FR	Frankrig/fransk
GB	Storbritannien
GR	Grækenland
HS	Harmoniseret varebeskrivelses- og varenomenklatursystem
HR	Kroatien/kroatisk
HU	Ungarn/ungarsk
IE	Irland
IA	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen
IRU	Den internationale vejtransportorganisation
IS	Island/islandsk
IT	Italien/italiensk
LT	Litauen/litauisk
LoI	Liste over vareposter
LU	Luxembourg
LV	Letland/lettisk
MK	Republikken Nordmakedonien
MT	Malta/maltesisk
NCTS	Nyt IT-baseret forsendelsessystem
NL	Nederlandene/nederlandsk
NO	Norge/norsk
EUT	Den Europæiske Unions Tidende
PL	Polen/polsk
PT	Portugal/portugisisk
RO	Rumænien/rumænsk
RS	Serbien/serbisk

RSS	Fast rutefart
SAD	Det administrative enhedsdokument
SAD-konventionen	Konvention af 20. maj 1987 om forenkling af formaliteterne i samhandelen
SE	Sverige
SI	Slovenien
SK	Slovakiet/slovakisk
SL	Slovensk
SV	Svensk
TDA	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/341 af 17. december 2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med overgangsregler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, hvor de relevante elektroniske systemer endnu ikke er operationelle, og om ændring af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 (EUT L 69 af 15.3.2016, s.1)
TR	Tyrkiet/tyrkisk
TAD:	Forsendelses ledsagedokument
TIR	TIR-carnet (<i>Transport International Routier</i>) (International Vejtransport)
TSAD	Forsendelses-/sikrings ledsagedokument
TSLoi	Forsendelses-/sikringsliste over vareposter
TK	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10. oktober 2013)
UK	Det Forenede Kongerige

Liste over definitioner

Elektronisk administrativt dokument (e-AD)	Kun for EU-forsendelser — kontroldokument, der bruges til at dække bevægelsen af punktafgiftspligtige varer i fri omsætning mellem to steder inden for EU.
ATA-carnet	Tolddokument, der bruges til midlertidig udførsel, forsendelse og midlertidig indførsel af varer til udtrykkelige formål, f.eks. udstillinger og messer som erhvervsbestemt materiel og vareprøver.
Godkendt afsender	En person, der har fået tilladelse til at gennemføre forsendelser uden at frembyde varerne ved afgangstoldstedet.
Godkendt modtager	En person, der har fået tilladelse til (i sin virksomhed eller et andet bestemt sted) at modtage varer under en forsendelsesprocedure uden at frembyde dem for bestemmelsestoldstedet. Varerne skal ledsages af masterreferencenummeret (MRN) for den pågældende forsendelse.
Fælles forsendelse	Toldprocedure for transport af varer mellem EU og de lande, der er omfattet af proceduren for fælles forsendelse, og indbyrdes mellem de lande, der er omfattet af proceduren for fælles forsendelse (se definition nedenfor).
EU-varer	Varer, der falder ind under en eller flere af følgende kategorier: <ul style="list-style-type: none">– varer, som fuldt ud er fremstillet inden for EU's toldområde, uden at der i dem indgår varer, som er importeret fra lande eller områder uden for EU's toldområde– varer, som er indført i EU's toldområde fra lande eller områder uden for dette område, og som er bragt i fri omsætning– varer, som er fremstillet inden for EU's toldområde enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer.
EU-forsendelsesprocedure	Toldprocedure, der sikrer, at varer kan forsendes fra et sted til et andet inden for EU.

Kompetent myndighed	Toldmyndighederne eller enhver anden myndighed, der skal anvende toldreglerne.
Kontraherende part	En part i konventionen om fælles forsendelsesprocedurer af 20. maj 1987 og konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen af 20. maj 1987. Der er otte kontraherende parter: Den Europæiske Union, Island, Norge, Schweiz, Tyrkiet, Nordmakedonien, Serbien og Det Forenede Kongerige.
Toldmæssig status	En vares status som EU-vare eller som ikke-EU-vare.
Unionens toldområde	EU's toldområde omfatter følgende områder, herunder deres søterritorium, indre farvande og luftrum: <ul style="list-style-type: none"> • Kongeriget Belgiens område • Republikken Bulgariens område • Den Tjekkiske Republiks område • Kongeriget Danmarks område, med undtagelse af Færøerne og Grønland • Forbundsrepublikken Tysklands område, med undtagelse af øen Helgoland og Büsingenområdet (traktat af 23. november 1964 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Det Schweiziske Forbund) • Republikken Estlands område • Irlands område • Den Helleniske Republiks område • Kongeriget Spaniens område, med undtagelse af Ceuta og Melilla • Den Franske Republiks område og Monacos område som defineret i Toldkonventionen, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963, med undtagelse af de oversøiske territorier samt Saint-Pierre og Miquelon • Den Italienske Republiks område, med undtagelse af Livigno • Republikken Cyperns område, i henhold til bestemmelserne i tiltrædelsesakten af 2003 • Republikken Letlands område • Republikken Litauens område • Storhertugdømmet Luxembourgs område • Ungarns område • Maltas område

- Kongeriget Nederlandenes europæiske område
- Republikken Østrigs område
- Republikken Polens område
- Den Portugisiske Republiks område
- Rumæniens område
- Republikken Sloveniens område
- Den Slovakiske Republiks område
- Republikken Finlands område
- Kongeriget Sveriges område
- Republikken Kroatiens område.

EU's toldområde omfatter også de nedenfor anførte områder, herunder deres søterritorium, indre farvande og luftrum, der er beliggende **uden for medlemsstaternes områder**, under forudsætning af overensstemmelse med de konventioner og traktater, der gælder for dem:

a) FRANKRIG

Monacos område, således som det er fastlagt i den toldkonvention, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1963 (*Journal officiel de la République française* (Den Franske Republiks officielle tidende) af 27. september 1963, s. 8679)

b) CYPERN

Det Forenede Kongeriges baseområder Akrotiri og Dhekelia, således som de er fastlagt i traktaten om oprettelse af Republikken Cypern, der blev undertegnet i Nicosia den 16. august 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Udførselsledsagedokument (EAD) (*Kun for EU*) Dokument, der ledsager varerne, når udførselsangivelsen behandles ved udførselstoldstedet af Eksportkontrolsystemet.

EAD svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i tillæg H1 og H2, bilag 9, til gennemførelsesbestemmelserne.

Den Europæiske Union (EU) Medlemsstaterne er Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet,

	Slovenien, Bulgarien, Rumænien og Kroatien.
Den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA)	Gruppe af lande — Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein — der indgår i fælles frihandelsaftaler.
Fælles forsendelsesland	Ethvert land, bortset fra EU's medlemsstater, der er kontraherende part i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure fra 1987.
Sikkerhed	Finansiell dækning tilvejebragt af den operatør, der er ansvarlig for den fælles forsendelsesprocedure, og som skal sikre opkrævning af told og andre afgifter ved toldmyndighederne.
Ladeliste	Et dokument, der kan bruges i stedet for en SAD BIS-formular ved forsendelse af mere end én varepost under en procedure for driftskontinuitet. Ladelisten svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i bilag B4, tillæg III, til konventionen/bilag 72-04 IA.
Liste over vareposter	Listen over vareposter ledsager forsendelsesledsagedokumentet og varerne, når en forsendelsesangivelse behandles på et afgangstoldsted af NCTS (nyt IT-baseret forsendelsessystem), og angivelsen indeholder mere end én varepost. Listen over vareposter svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i bilag A5 og A6, tillæg III til konventionen/tillæg F2, bilag 9, til gennemførelsesbestemmelserne.
Manifest	For sø- og lufttransport: det dokument, der angiver fragten om bord på transportmidlet. Dokumentet kan med forudgående tilladelse anvendes til toldformål, hvis det indeholder de nødvendige data, særligt med hensyn til varernes toldstatus og identifikation.
Ikke-EU-varer	Andre varer end EU-varer.
Afgangstoldsted	Det toldsted, hvor angivelsen om varernes henførelse under proceduren for fælles forsendelse modtages.
Bestemmelsestoldsted	Det toldsted, hvor de varer, der er henført under proceduren

for fælles forsendelse, skal frembydes med henblik på procedurens ophør.

Toldsted for sikkerhedsstillelse

Det af toldmyndighederne i hvert land udpegede sted, hvor sikkerheder skal indgives.

Grænseovergangstoldsted

Et toldsted, der er beliggende ved et indgangs- eller udgangssted, afhængigt af den type forsendelsesordning, der anvendes.

Se nærmere oplysninger i tabellen:

	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
Indgangssted	Ind i et fælles forsendelsesland (kontraherende part i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure)	Ind i EU's toldområde, når varer under en forsendelse har krydset et område uden for EU's toldområde
Udgangssted	Fra et fælles forsendelsesland — når varerne under en forsendelse forlader landets toldområde via en grænse mellem det pågældende land og et tredjeland (ikke et fælles forsendelsesland)	Fra EU's toldområde — når varerne under en forsendelse forlader EU's toldområde via en grænse, som ikke grænser op til et fælles forsendelsesland

Person, der er etableret i en kontraherende parts område

- personer, som har deres sædvanlige opholdssted på den kontraherende parts område (fælles forsendelsesland)
- organisationer (juridisk person eller sammenslutning af personer) der har vedtægtsmæssigt hjemsted, hovedkontor eller fast driftssted på den kontraherende parts område (fælles forsendelsesland).

Den ansvarlige for forsendelsesproceduren

Den person, som indgiver toldangivelsen, eller på hvis vegne den pågældende angivelse indgives.

Toldrepræsentation

Enhver, der er udpeget af en anden person til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold til toldlovgivningen i forhold til toldmyndighederne.

Det administrative enhedsdokument (SAD) Formular med flere kopier, der anvendes i hele EU og de fælles forsendelseslande til henførelse af varerne under en forsendelsesprocedure i forbindelse med en procedure for driftskontinuitet (se del V).

SAD-BIS Formular, der supplerer eksemplarerne af det administrative enhedsdokument, når der angives mere end en enkelt varepost i forbindelse med en procedure for driftskontinuitet.

Særlige fiskale områder

En del af Unionens toldområde, hvor følgende to direktiver ikke finder anvendelse:

— Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

— Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter.

Det drejer sig om:

Ålandsøerne, De Kanariske Øer, Mont Athos samt de franske territorier (Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin).

Ajourførte oplysninger om disse særlige fiskale områder findes på:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/territorial-status-eu-countries-and-certain-territories_en

Forsendelsesledsagedokument (TAD) Dokument udskrevet af NCTS til ledsagelse af varerne baseret på oplysningerne i forsendelsesangivelsen.

TAD svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i tillæg III, bilag A3 og A4, tillæg III, til konventionen/tillæg F1, bilag 9, til gennemførelsesbestemmelserne.

Forsendelses-/sikringsledsagedokument ***Kun for EU-forsendelser***
Forsendelses-/sikringsledsagedokumentet ledsager varerne,

(TSAD) når forsendelsesangivelsen behandles ved afgangstoldstedet af NCTS, og indeholder både forsendelsesoplysninger og sikkerhedsoplysninger.

TSAD svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i tillæg F3, bilag 9, til gennemførelsesbestemmelserne. Det kan dog også udskrives i et fælles forsendelsesland, hvis grænseovergangstoldstedet og/eller bestemmelsestoldstedet er i EU.

Forsendelses-
/sikringsvarepostliste
(TSLoI)

Kun for EU-forsendelser

Forsendelses-/sikringsvarepostlisten (TSLoI) ledsager TSAD og varerne, hvis:

- forsendelsesangivelsen behandles ved afgangstoldstedet af NCTS
- forsendelsesangivelsen indeholder mere end én varepost, og
- forsendelsesangivelsen indeholder både forsendelsesoplysninger og sikkerhedsoplysninger.

Forsendelses-/sikringsvarepostlisten svarer til modellen og de forklarende bemærkninger i tillæg F4, bilag 9, til gennemførelsesbestemmelserne. Det kan dog også udskrives i et fælles forsendelsesland, hvis grænseovergangstoldstedet og/eller bestemmelsestoldstedet er i EU.

Tredjeland

Ethvert land, der ikke er medlem af EU eller kontraherende part i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure.

Forsendelsesangivelse

Det dokument, hvorved en person i den form og på den måde, der er foreskrevet, tilkendegiver, at vedkommende ønsker at henføre varer under forsendelsesproceduren.

Generelle informationskilder

Den Europæiske Union

<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html>

Toldlovgivning

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/transit/index_en.htm

- Forsendeshåndbog
- Liste over grænseovergangstoldsteder
- Adressebog over forsendelsesnet
- Toldvæsenets nye forsendelsessystem for Europa (brochure)
- Lovgivning
- Høringer på handelsområdet
- Nationale toldmyndigheder:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/customs/index_en.htm

Andre:

Verdenstoldorganisationen:

Verdenstoldorganisationen

UNECE — TIR-konventionen:

<http://www.unece.org/trans/bcf/welcome.html>

DEL I — GENEREL INTRODUKTION

Del I giver den historiske baggrund og en oversigt over forsendelsessystemet.

Under punkt I.1. forklares det, hvad der er karakteristisk for og formålet med forsendelse, og der gives en kort historisk gennemgang.

I punkt I.2. omtales varers status i toldmæssig henseende.

I punkt I.3. gives der en oversigt over den fælles forsendelsesprocedure.

I punkt I.4. gives der en oversigt over proceduren for EU-forsendelse og andre forsendelsesprocedurer, som anvendes i EU.

Punkt I.5. omhandler undtagelser.

Punkt I.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt I.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt I.8. indeholder bilagene.

I.1. Sådan fungerer forsendelse

Varebevægelser Når varer føres ind i et land/område, vil toldvæsenet kræve, at der betales importafgifter og andre afgifter, og i givet fald anvende handelspolitiske foranstaltninger (f.eks. antidumpingtold).

Det gælder også, selv om varerne kun skal passere igennem (transitere) dette land/område på vej til et andet land/område. Under visse omstændigheder kan betalte afgifter tilbagebetales, når varerne forlader dette land/område.

I det næste land/område skal denne procedure eventuelt gentages. Varerne skal eventuelt gennem en række administrative procedurer ved hver grænsepassage, inden de når deres endelige bestemmelsestoldsted.

Sådan fungerer forsendelse Forsendelsessystemerne reducerer den administrative byrde og de tilhørende omkostninger for operatørerne. Forsendelse er en toldprocedure, som operatørerne kan anvende ved transport af varer på tværs af grænser eller områder uden at betale de afgifter, der normalt er skyldige, når varerne indføres i (eller udføres fra) området. Det kræver kun en enkelt toldformalitet ved udførsel fra det område, der er omfattet af proceduren.

Forsendelse er især relevant for EU, hvor ét toldområde kombineres med flere afgiftsområder: Varer kan transporteres under forsendelse fra deres indgangssted i EU til deres endelige bestemmelsessted.

Ved bestemmelsesstedet er forsendelsen ophørt, de toldmæssige og lokale afgiftsmæssige forpligtelser håndteres, og varerne overgår til fri omsætning eller placeres under en anden tolsuspensionsprocedure.

En suspensionsprocedure kan også bringes til ophør ved, at ikke-EU-varer henføres under forsendelse, f.eks. ved genudførelse fra EU's toldområde.

Udvikling af et forsendelsessystem Efter Anden Verdenskrig oplevede Europa en hurtig vækst i varehandelen. Det stod snart klart, at de omstændelige og besværlige toldprocedurer, hver gang varer skulle passere en grænse, var en alvorlig belastning og byrde for handelen. På baggrund af det stadig mere udbredte internationale samarbejde

blev der indledt forhandlinger i FN's Økonomiske Kommission for Europa, som havde til formål at opstille en international aftale, som skulle lette varebevægelsen i Europa.

TIR-aftalen I 1949 blev den første retsakt — TIR-aftalen — indgået. Med aftalen blev der indført et system for sikkerhedsstillelse i en række europæiske lande, som skulle dække told og andre afgifter, som der var en vis risiko forbundet med, når varer blev transporteret i Europa i forbindelse med international handel.

Succesen med aftalen fra 1949 førte i 1959 til oprettelse af TIR-konventionen ⁽²⁾. Konventionen blev revideret i 1975 og har for øjeblikket 76 kontraherende parter (juni 2019).

Det Europæiske Fællesskab Parallelt med den globale udvikling af international handel fandt man, at med det nye, ekspanderende europæiske fællesskab var det nødvendigt med et særligt forsendelsessystem for at lette varebevægelser og toldformaliteterne inden for og mellem dets medlemsstater.

Det Europæiske Fællesskab/Den Europæiske Union

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab blev indgået i 1957 og trådte i kraft den 1. januar 1958.

Grundlæggerne var: Belgien, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg og Nederlandene.

I 1973 blev Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige medlem efterfulgt i 1981 af Grækenland, i 1986 af Portugal og Spanien, i 1995 af Østrig, Finland og Sverige, i 2004 af Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Den Slovakiske Republik, i 2007 af Bulgarien og Rumænien og i 2013 af Kroatien. Det Forenede Kongerige trådte ud af Den Europæiske Union i 2020.

EF's forsendelsessystem Behovet for et særligt forsendelsessystem for EF blev endnu mere indlysende i 1968, da den fælles toldtarif blev indført.

EF's forsendelsessystem blev indført i 1968. Hermed blev det lettere at transportere såvel fællesskabs- som ikke-fællesskabsvarer inden for Det Europæiske Fællesskab. For første gang begyndte man at benytte symbolerne T1 for ikke-fællesskabsvarer og T2 for

⁽²⁾ Toldkonvention om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen af 1975).

fællesskabsvarer.

Godstransport
mellem EF-lande
via EFTA-lande

Som følge af den stigende handel og for at lette varebevægelsen i Europa blev EF's forsendelsessystem i 1972 udvidet med to aftaler for at dække handel med Østrig og Schweiz. Disse to lande, der har stor geografisk betydning i Europa, var medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA)

EFTA-aftalen blev indgået i 1959 og trådte i kraft i 1960. De oprindelige medlemmer var Danmark, Det Forenede Kongerige, Norge, Portugal, Schweiz, Sverige og Østrig. Island og Finland blev medlemmer af sammenslutningen senere.

Danmark, Det Forenede Kongerige, Finland, Portugal, Sverige og Østrig er ikke længere medlem af EFTA.

Fælles forsendelse

Aftalerne fra 1972 med EFTA-landene Schweiz og (på det tidspunkt) Østrig blev i 1987 erstattet af to konventioner mellem Det Europæiske Fællesskab og alle EFTA-landene.

Med disse konventioner skulle det blive lettere ved vareindførsel, -udførsel og -transport til, fra og mellem Det Europæiske Fællesskab og EFTA-landene, men også mellem de enkelte EFTA-lande.

En af konventionerne — benævnt »**Konventionen**« — bevirkede oprettelsen af en fælles forsendelsesprocedure ⁽³⁾.

Den anden konvention — benævnt »**SAD-konventionen**« — bevirkede indførelse af forenklede formaliteter ved import, eksport og forsendelse baseret på det administrative enhedsdokument (SAD) ⁽⁴⁾.

Visegradlandene

Konventionerne blev udvidet den 1. juli 1996 til at omfatte de fire Visegradlande (Tjekkiet, Ungarn, Polen og Slovakiet), indtil landene tiltrådte EU.

Andre fælles
forsendelseslande

Konventionen blev endvidere udvidet til at omfatte andre lande:

- Kroatien den 1. juli 2012 (frem til landet blev medlem af

⁽³⁾ EF/EFTA-konventionen om en fælles forsendelsesprocedure af 20. maj 1987, EFT L 226 af 13.8.1987, som ændret.

⁽⁴⁾ EF/EFTA-konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen (herunder det administrative enhedsdokument, der skal anvendes i forbindelse med sådan handel), EFT 134 af 22.5.1987, som ændret.

EU)

- Tyrkiet den 1. december 2012
- Nordmakedonien den 1. juli 2015
- Serbien den 1. februar 2016
- Det Forenede Kongerige den 1. januar 2021.

Ansøgerlandene Alle fremtidige kontraherende parter i konventionen betragtes som »ansøgerlande«.

Mange lande har udtrykt ønske om at tilslutte sig det fælles forsendelsessystem (hovedsagelig landene på Vestbalkan og landene i Det Østlige Partnerskab, såsom Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Bosnien-Hercegovina, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine).

Forsendelsesreformen Med etableringen af det indre marked i 1993 og samtidig en ændring af det politiske klima i Central- og Østeuropa dukkede der nye udfordringer op, som gjorde det nødvendigt at revidere forsendelsessystemet.

I.2. Varers status

Siden der blev indført fællesskabsforsendelse i 1968, har varernes toldmæssige status været den faktor, der afgør, om varer under forsendelse skal ledsages af en **T1**- eller en **T2**-forsendelsesangivelse.

Under visse omstændigheder må der fremskaffes dokumentation for EU-varers toldmæssige status.

Yderligere oplysninger om EU-varers toldmæssige status fremgår af del II.

I.3. Fælles forsendelse

I.3.1. Lovgivning

Retsgrundlaget for den fælles forsendelsesprocedure er konventionen om en fælles forsendelsesprocedure af 20. maj 1987 (se fodnote 3).

De fælles forsendelseslande (*alle kontraherende parter i konventionen undtagen Liechtenstein, som har indgået toldunion*

med Schweiz) er:

- **EU-landene**
- **Schweiz, Norge og Island** (de tre EFTA-lande)
- **Tyrkiet**
- **Republikken Nordmakedonien**
- **Serbien**
- **Det Forenede Kongerige**

Retsgrundlaget for de forenkede formaliteter ved varehandel mellem EU og de fælles forsendelseslande samt mellem de fælles forsendelseslande indbyrdes er SAD-konventionen af maj 1987 (se fodnote 4).

En forklaring af regler og procedurer for vedtagelse af lovgivning om fælles forsendelse fremgår af bilag I.8.2.

I.3.2. Beskrivelse af proceduren

Ifølge den fælles forsendelsesprocedure suspenderes told og punktafgifter, moms og andre afgifter for varer under deres forsendelse fra afgangstoldstedet til bestemmelsestoldstedet.

Den kan anvendes af økonomiske operatører for at lette varebevægelsen fra en kontraherende part til en anden. Det er dog ikke obligatorisk at benytte den.

Proceduren forvaltes af de forskellige kontraherende parters toldadministrationer via et netværk af toldsteder:

- afgangstoldsted
- grænseovergangstoldsted
- bestemmelsestoldsted
- toldsted for sikkerhedsstillelse.

Den fælles forsendelsesprocedure starter ved afgangstoldstedet og slutter, når varerne er blevet frembudt sammen med forsendelsesangivelsen for bestemmelsestoldstedet i overensstemmelse med reglerne for fælles forsendelse.

Proceduren indebærer udveksling af meddelelser i det dedikerede NCTS-computersystem (se punkt I.4.1.3.) mellem bestemmelsestoldstedet og afgangstoldstedet.

Ved en procedure for driftskontinuitet (se del V) returneres én kopi

af forsendelsesangivelsen i papirform (SAD eller TAD) af bestemmelsestoldstedet til afgangstoldstedet (eller til et centralt toldsted i afganglandet).

Ved modtagelsen af bekræftelsen via NCTS eller en papirkopi af forsendelsesangivelsen afslutter afgangstoldstedet forsendelsesproceduren og løser den ansvarlige for proceduren for ansvar, medmindre der er blevet bemærket en større uoverensstemmelse.

Den person, der er ansvarlig for den fælles forsendelsesprocedure

Den fælles forsendelsesprocedure indledes, når en operatør udfærdiger en forsendelsesangivelse ved afgangstoldstedet og anmoder om, at varerne henføres under forsendelsesproceduren.

Denne person bliver herefter »den ansvarlige for proceduren« for fælles forsendelse.

Når varerne er blevet frigivet til forsendelse, frembyder denne person varerne i intakt stand (om nødvendigt med intakte segl) sammen med forsendelsesangivelsen på bestemmelsestoldstedet inden for en fastsat frist.

Dette toldsted anvender toldreglerne for den fælles forsendelsesprocedure og for betaling af enhver (told)skyld, der opstår som følge af en uregelmæssighed.

Den ansvarlige for proceduren bør stille sikkerhed til dækning af mulig gæld (undtagen hvis der er indrømmet fritagelse herfor ved lov eller ved bevilling). Det kan være i form af et kontant depositum eller tilsagn fra en finansiel institution, der fungerer som kautionist (se del III for yderligere oplysninger om sikkerhedsstillelse og kautionister).

Artikel 2 i konventionen

Der er to kategorier af fælles forsendelsesprocedurer, T1 og T2. De afspejler forskellig status for de varer, der transporteres.

T1

T1-proceduren (proceduren for ekstern forsendelse) — dækker forsendelse af ikke-EU-varer og suspenderer de foranstaltninger, der normalt gælder for dem ved indførsel.

T2

T2-proceduren (proceduren for intern forsendelse) — dækker forsendelse af EU-varer og suspenderer de foranstaltninger, der normalt gælder for dem ved indførsel til et fælles forsendelsesland.

Forenkling af

Under visse omstændigheder kan den fælles forsendelsesprocedure

forsendelsesproced
uren forenkles, forudsat at der er givet tilladelse hertil af den relevante toldmyndighed (se del VI for oplysninger om forenklinger af forsendelse).

I.4. Forsendelse inden for EU

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- oplysninger om EU-forsendelsesproceduren (punkt I.4.1.)
- oplysninger om andre forsendelsessystemer, som gælder inden for EU (punkt I.4.2.).

I.4.1. EU-forsendelse

I.4.1.1. Lovgivning

EU-forsendelser har deres retsgrundlag i EU-toldkodeksen (forordning (EU) nr. 952/2013) og dens delegerede forordning (forordning (EU) nr. 2015/2446), delegeret forordning om overgangsforanstaltninger (forordning (EU) nr. 2016/341) og gennemførelsesforordningen (forordning (EU) nr. 2015/2447).

EU's forsendelsesordninger blev udvidet, så de omfatter handel med visse varer med Andorra under toldunionen mellem Fællesskabet og Andorra.

Der er en tilsvarende udvidelse for handel mellem Fællesskabet (nu Unionen) og San Marino i forbindelse med ordningerne for toldunionen med San Marino (se del IV, kapitel 5, for yderligere oplysninger vedrørende Andorra og San Marino).

En forklaring af regler og procedurer for vedtagelse af lovgivning om EU-forsendelse fremgår af bilag I.8.1.

I.4.1.2. Beskrivelse af proceduren

Under dette punkt beskrives procedurerne for EU-forsendelse:

- eksterne forsendelsesprocedurer (punkt I.4.1.2.1.)
- interne forsendelsesprocedurer (punkt I.4.1.2.2.).

Anvendelse af EU-
forsendelsesproced
uren EU-forsendelsesproceduren anvendes ved transport af ikke-EU-varer (og i visse tilfælde af EU-varer) mellem to steder i EU (se

også punkt I.4.2. vedrørende andre forsendelsesprocedurer i EU).

Proceduren forvaltes af de forskellige medlemsstaters toldadministrationer via et netværk af toldsteder med følgende benævnelser:

- afgangstoldsted
- grænseovergangstoldsted
- bestemmelsestoldsted
- toldsted for sikkerhedsstillelse.

EU-forsendelsesproceduren starter ved afgangstoldstedet og slutter, når varerne er blevet frembudt sammen med forsendelsesangivelsen for bestemmelsestoldstedet i overensstemmelse med forsendelsesbestemmelserne.

På dette tidspunkt udveksler bestemmelsestoldstedet og afgangstoldstedet elektroniske meddelelser i NCTS for at bekræfte forsendelsens ophør.

Når en procedure for driftskontinuitet ligeledes anvendes, returneres én kopi af forsendelsesangivelsen i papirform (SAD eller TAD/TSAD) af bestemmelsestoldstedet til afgangstoldstedet (eller et centralt toldsted i afganglandet).

Ved modtagelsen af enten bekræftelse via NCTS eller en kopi af forsendelsesangivelsen afslutter afgangstoldstedet forsendelsesproceduren og løser den ansvarlige for forsendelsesproceduren for ansvar, medmindre der er blevet bemærket en større uoverensstemmelse.

Den ansvarlige for
proceduren i EU-
forsendelse

EU-forsendelsesproceduren indledes, når en operatør udfærdiger en forsendelsesangivelse ved afgangstoldstedet og anmoder om, at varerne henføres under forsendelsesproceduren.

Denne person bliver herefter »den ansvarlige for proceduren« for fælles forsendelse.

Når varerne er blevet frigivet til forsendelse, frembyder denne person varerne i intakt stand (om nødvendigt med intakte segl) sammen med forsendelsesangivelsen på bestemmelsestoldstedet inden for en fastsat frist.

Dette toldsted anvender toldreglerne for den fælles forsendelsesprocedure og for betaling af enhver (told)skyld, der

opstår som følge af en uregelmæssighed.

Den ansvarlige for proceduren skal stille sikkerhed til dækning af mulig gæld (undtagen hvis der er indrømmet fritagelse herfor ved lov eller ved bevilling). Det kan være i form af et kontant depositum eller tilsagn fra en finansiel institution, der fungerer som kautionist (se del III for yderligere oplysninger om sikkerhedsstillelse og kautionister).

Ekstern og intern
forsendelse

Der er to kategorier af EU-forsendelsesprocedurer, som overordnet angiver status for de varer, der transporteres:

*Artikel 226 og
artikel 227, TK*

- T1 (ekstern forsendelse)
- T2 (intern forsendelse).

Forenklinger ved
forsendelse

Under visse omstændigheder kan proceduren for EU-forsendelse forenkles, forudsat at der er givet tilladelse hertil af det relevante toldsted (se del VI vedrørende oplysninger om forenklede forsendelsesprocedurer).

I.4.1.2.1. Procedure for ekstern EU-forsendelse

T1

Proceduren for ekstern EU-forsendelse (T1) **anvendes hovedsageligt for ikke-EU-varer**. Den suspenderer told, andre afgifter og handelspolitiske foranstaltninger, indtil varerne når deres bestemmelsestoldsted i EU.

Artikel 189, DA

Proceduren for den eksterne EU-forsendelsesprocedure er imidlertid også obligatorisk:

— når EU-varer eksporteres fra Unionens toldområde til et fælles forsendelsesland eller

— når varerne udføres og passerer gennem et eller flere fælles forsendelseslande — og forsendelsesproceduren anvendes efter udførelsen.

Det drejer sig om følgende sager:

- (a) EU-varerne har været underkastet toldformaliteter ved eksport med henblik på godtgørelse af told ved eksport til tredjelande

som led i den fælles landbrugspolitik.

- (b) EU-varerne hidrører fra interventionslagre og er underkastet kontrolforanstaltninger vedrørende anvendelsen og/eller anvendelsesformålet og har været underkastet toldformaliteter ved eksport til tredjelande som led i den fælles landbrugspolitik.
- (c) Der kan for EU-varerne indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter (i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 118, stk. 4).

Når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF ⁽⁵⁾, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan de desuden henføres under proceduren for eksternt EU-forsendelse.

I.4.1.2.2. Procedure for intern EU-forsendelse

T2 Proceduren for intern EU-forsendelse (T2) finder anvendelse på EU-varer, som flyttes fra ét punkt til et andet inden for EU's toldområde og passerer gennem et land eller område uden for EU's toldområde uden ændring i deres toldstatus.

T2-proceduren finder også anvendelse på varer, der transporteres fra Unionen til et fælles forsendelsesland, hvor eksportproceduren følges.

T2 anvendes ikke, når varerne udelukkende transporteres med skib eller med fly.

T2F Proceduren for intern EU-forsendelse T2F anvendes for EU-varer:

- der flyttes fra et særligt fiskalt område til en anden del af Unionens toldområde, som ikke er et særligt fiskalt område
- hvor forsendelsen ophører på et sted, der er beliggende uden for den medlemsstat, hvor varerne blev ført ind i EU's toldområde.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 009 af 14.1.2009, s. 12).

I andre situationer er proceduren for intern forsendelse (T2F) imidlertid valgfri. Varerne kan ligeledes transporteres, hvis operatøren kan fremlægge dokumentation for den toldmæssige status som EU-varer.

I.4.1.3. Det nye IT-baserede forsendelsessystem (NCTS)

NCTS er et IT-værktøj fælles for hele EU til forvaltning og kontrol af forsendelsessystemet.

Hovedformålet er at gøre forsendelsesprocedurerne hurtigere, mere effektive og sikre, samtidig med at svig forebygges og afsløres.

Generelt er det **obligatorisk** at anvende NCTS ved EU-forsendelsesprocedurer (både eksterne og interne) og fælles forsendelsesprocedurer.

Undtagelser

- forenklinger vedrørende visse transportmåder
- proceduren for driftskontinuitet
- rejsende, der i visse tilfælde kan benytte en papirbaseret angivelse.

I.4.1.3.1. Vigtigste punkter og meddelelser i en NCTS-procedure

Før der gives en detaljeret beskrivelse, er det vigtigt at give et overblik over de vigtigste punkter og meddelelser i NCTS-proceduren.

- **Forsendelsesangivelse** — elektronisk formular (sendt som meddelelse *IE015 »Angivelsesoplysninger«*).
- **Masterreferencenummeret (MRN)** — et unikt registreringsnummer, som systemet giver angivelsen for at kunne identificere forsendelsen.
- **Forsendelsesledsagedokumentet (TAD)** — ledsager varerne fra afgangstoldstedet til bestemmelsestoldstedet.

- **»Meddelelse om forventet ankomst«** (meddelelse IE001) — sendes af afgangstoldstedet til det bestemmelsestoldsted, der er anført i angivelsen.
- **»Meddelelse om forventet forsendelse«** (meddelelse IE050) — sendes af afgangstoldstedet til det eller de anførte grænseovergangstoldsteder for at anmelde forsendelser, der forventes at passere en grænse.
- **»Meddelelse om grænsepassage«** (meddelelse IE118) — sendes af det faktiske grænseovergangstoldsted efter at have kontrolleret forsendelsen.
- **»Meddelelse om ankomst«** (meddelelse IE006) — sendes af det faktiske bestemmelsestoldsted til afgangstoldstedet, når varerne ankommer.
- **»Meddelelse om kontrolresultater«** (meddelelse IE018) — sendes af det faktiske bestemmelsestoldsted til afgangstoldstedet (efter at varerne i givet fald er blevet kontrolleret).

Det er desuden vigtigt at bemærke, at systemet omfatter alle mulige kombinationer af normale og forenklede procedurer, både ved afgangsstedet (godkendt afsender) og ved bestemmelsesstedet (godkendt modtager).

Bilag IV.4.8.1 indeholder flere meddelelser (numre, navne og forkortelser i systemet)

I.4.1.3.2. Afgangstoldsted

Forsendelsesangivelsen fremsendes til afgangstoldstedet i elektronisk form. Elektroniske angivelser kan foretages ved afgangstoldstedet eller fra den økonomiske operatørs egen virksomhed.

Angivelsen skal indeholde alle obligatoriske oplysninger og opfylde systemspecifikationerne, eftersom systemet koder og validerer oplysningerne automatisk.

Hvis oplysningerne ikke stemmer overens, angiver systemet dette. Klarereren underrettes herom, så vedkommende kan foretage de nødvendige rettelser, inden angivelsen antages endeligt.

Bemærk, at »berigtigelse« af en forsendelsesangivelse ikke betyder

»ændring« som omhandlet i artikel 31, tillæg I til konventionen og artikel 173 i EU-toldkodeksen (se punkt IV.2.3.2. om ændring af en forsendelsesangivelse).

Når rettelserne er indført, og angivelsen antaget, tildeler systemet angivelsen et unikt registreringsnummer — masterreferencenummeret (MRN).

Efter at der er blevet udført eventuelle undersøgelser, enten på selve afgangstoldstedet eller hos den godkendte afsender, og sikkerhedsstillelsen er godkendt, frigives varerne til forsendelse.

Systemet udskriver forsendelsesledsagedokumentet (TAD) og eventuelt varepostlisten, enten på afgangstoldstedet eller den godkendte afsenders virksomhed.

TAD og varepostlisten skal sendes sammen med varerne og forelægges alle grænseovergangstoldsteder og bestemmelsestoldstedet.

Når afgangstoldstedet udskriver TAD og varepostlisten, sender det samtidig **meddelelse IE001** til det anførte bestemmelsestoldsted.

Denne meddelelse indeholder hovedsageligt oplysningerne fra angivelsen, således at bestemmelsestoldstedet kan kontrollere varerne, når de ankommer. Bestemmelsestoldstedet skal have adgang til oplysningerne om forsendelsesangivelsen for at kunne træffe en korrekt og velfunderet beslutning om, hvilke foranstaltninger der skal træffes, når varerne ankommer.

Hvis transporten går via et grænseovergangstoldsted, sender afgangstoldstedet også **meddelelsen IE050**, så grænseovergangstoldstedet får kendskab til de pågældende varer på forhånd og kan kontrollere grænsepassagen.

I.4.1.3.3. Bestemmelsestoldsted

Ved ankomsten skal varerne frembydes for bestemmelsestoldstedet eller den godkendte modtager sammen med TAD og eventuelt varepostlisten.

Dette toldsted, der allerede har modtaget meddelelse IE001, har fuldstændige oplysninger om forsendelsesangivelsesoplysningerne og har derfor mulighed for på forhånd at beslutte, hvilke

kontrolforanstaltninger, der er nødvendige.

Når bestemmelsestoldstedet indtaster MRN i NCTS, finder det samtidigt automatisk den tilsvarende meddelelse IE001, der anvendes som basis for enhver aktion eller kontrol, det foretager.

Bestemmelsestoldstedet fremsender straks meddelelse IE006 til afgangstoldstedet.

Når de relevante kontroller er gennemført, underretter bestemmelsestoldstedet afgangstoldstedet om resultaterne via meddelelse IE018, hvori det anfører, om der er konstateret uregelmæssigheder.

Meddelelse IE006 og IE018 er nødvendig for at afslutte forsendelsestransaktionen på afgangstoldstedet og frigive de beløb, der var stillet som sikkerhed herfor.

I.4.1.3.4. Grænseovergangstoldsted

Når varerne passerer forbi et grænseovergangstoldsted, skal varerne, TAD og eventuelt varepostlisten frembydes for dette toldsted.

Meddelelse IE050 bør allerede være indtastet i NCTS — toldstedet kan finde den ved at indtaste MRN-nummeret og efterfølgende godkende varenes passage.

Toldstedet sender herefter meddelelse IE118 til afgangstoldstedet.

I.4.1.3.5. Ændring af grænseovergangstoldsted eller bestemmelsestoldsted

Hvis varerne passerer via et andet grænseovergangstoldsted end det, der er anført, kan den meddelelse, der oprindeligt blev sendt til det anførte grænseovergangssted (IE050), ikke benyttes.

I dette tilfælde sender det faktiske grænseovergangstoldsted meddelelsen »ATR-anmodning« (IE114) til afgangstoldstedet med anmodning om meddelelse IE050, således at det kan få adgang til angivelsesoplysningerne.

Som svar sender afgangstoldstedet meddelelsen »ATR-svar« (IE115).

Varerne kan også frembydes for et andet bestemmelsestoldsted end

det anførte.

I dette tilfælde sender det faktiske bestemmelsestoldsted meddelelsen »AAR-anmodning« (IE002) til afgangstoldstedet med anmodning om meddelelse IE001. På den måde får det nye bestemmelsestoldsted adgang til de nødvendige angivelsesoplysninger.

Efter at have modtaget meddelelsen »AAR-svar« (IE003) og efter at have kontrolleret forsendelsen sender bestemmelsestoldstedet meddelelse IE018.

Hvis grænseovergangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet er blevet ændret, er de meddelelser, der er sendt til de anførte toldsteder, ikke anvendelige og forbliver åbne. For at afslutte systemproceduren sender NCTS automatisk en besked til de anførte toldsteder og underretter dem om, hvor og hvornår varerne er blevet frembudt, så de kan lukke meddelelserne.

I.4.1.3.6. Forenklede procedurer: godkendt afsender og godkendt modtager

Ved begge de forenklede procedurer anvendes NCTS optimalt. Muligheden for at en operatør kan gennemføre samtlige procedurer i egen virksomhed og udveksle oplysninger med toldmyndighederne elektronisk er helt klart den hurtigste, mest bekvemme, sikreste og mest økonomiske måde at gøre forretninger på.

Det er et krav for at anvende de forenklede procedurer, at både den godkendte afsender og den godkendte modtager råder over elektroniske systemer, der er tilstrækkelige til at udveksle oplysninger med afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet i NCTS.

NCTS tillader **godkendte afsendere** at:

- udfærdige forsendelsesangivelsen i deres eget IT-system
- sende meddelelse IE015 til afgangstoldstedet, uden at varerne skal frembydes fysisk dér
- sende og modtage meddelelser om, at angivelsen er antaget, og at varerne er frigivet. Dette sker ved hjælp af andre efterfølgende meddelelser fra afgangstoldstedet, herunder anmodninger om ændring af angivelsesdata.

NCTS tillader **godkendte modtagere** at:

- modtage varerne og TAD og eventuelt varepostlisten, i deres egen virksomhed
- sende meddelelsen »Ankomstmeddelelse« (IE007) til det relevante bestemmelsestoldsted
- modtage og sende efterfølgende meddelelser vedrørende tilladelse til at aflæse varerne samt meddelelsen om resultaterne af denne løsning.

I.4.2. Andre forsendelsessystemer inden for Den Europæiske Union

I.4.2.1. Indledning

*Artikel 226, stk. 3,
og artikel 227, stk.
2, TK*

Ud over proceduren for fælles forsendelse og proceduren for intern/ekstern EU-forsendelse benyttes der også andre forsendelsesprocedurer, som er beskrevet nedenfor:

- TIR
- ATA-carnet
- Rhin-manifestet
- Varer til NATO
- Postforsendelse

I modsætning til procedurene for fælles forsendelse og for EU-forsendelse er **TIR-ordningen** bygget op omkring et internationalt system for sikkerhedsstillelse, som er baseret på en kæde af nationale garanterende sammenslutninger (se punkt I.4.2.2. og del IX for oplysninger om TIR).

ATA-carnetordningen ligner TIR-ordningen, men er begrænset til visse typer af varer (se punkt I.4.2.3. vedrørende oplysninger om ATA).

Rhin-manifestordningen anvendes ved transport af ikke-EU-varer ad Rhinen og dens bifloder (se punkt I.4.2.4. vedrørende oplysninger om Rhinmanifestet).

NATO-forsendelsesordningen anvendes for varer, der sendes til NATO-styrker (se punkt I.4.2.5. vedrørende oplysninger om NATO-forsendelsesordningen).

Postforsendelsesordningen anvendes for varer, der sendes med post (se punkt I.4.2.6. vedrørende oplysninger om postforsendelsesordningen).

Proceduren for ekstern EU-forsendelse finder ligeledes anvendelse, når EU-varer eksporteres til et tredjeland og transporteres inden for EU's toldområde som en TIR-forsendelse eller en forsendelsesprocedure i overensstemmelse med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen,

I.4.2.2. TIR-ordningen (Transport Internationaux Routiers)

Artikel 226, stk. 3, litra b) og artikel 227, stk. 2, litra b, TK

Den vigtigste lovgivning om TIR-ordningen er TIR-konventionen fra 1975, som blev opstillet under FN's Økonomiske Kommission for Europa (UN/ECE). Den har 77 kontraherende parter, herunder EU og EU's medlemsstater.

TIR-konventionen tillader international forsendelse af varer fra et eller flere afgangstoldsteder til et eller flere bestemmelsestoldsteder (op til **i alt fire afgangstoldsteder og bestemmelsestoldsteder**) og gennem så mange lande som nødvendigt.

Under EU-lovgivningen kan TIR-ordningen kun anvendes ved forsendelse, som begynder eller slutter uden for EU, eller som er foregået mellem to steder i EU gennem et tredjelands område.

TIR-konventionen finder anvendelse på transporter med vejkøretøjer, vogntog samt containere og tillader brug af TIR-carnetet for alle transportmåder, forudsat at en vis del af rejsen finder sted ad landevej.

TIR-konvention indeholder ligeledes specifikke tekniske krav til konstruktionen af lastrummene på køretøjer eller containere for at undgå smugling. Derudover er det kun transportører, der er godkendt af toldmyndighederne, der har tilladelse til godsbefordring under TIR-proceduren.

For at dække told og afgifter, der er forbundet med risiko under rejsen, er der under TIR-konventionen etableret en international sikkerhedsstillelseskæde, der forvaltes af den internationale vejtransportorganisation (IRU). IRU har ligeledes til opgave at trykke og distribuere TIR-carnetet, der fungerer både som

toldangivelse og som bevis for sikkerhedsstillelsen.

Det generelle tilsyn med TIR-konventionen og alle kontraherende parters anvendelse heraf falder ind under TIR-administrationsudvalgets ansvarsområde, et mellemstatsligt organ, der omfatter alle kontraherende parter og TIR-kontrolkommissionen (TIRExB), der består af ni valgte medlemmer, hver fra en forskellig kontraherende part.

Se del IX for oplysninger om brugen af TIR-proceduren i EU.

I.4.2.3. ATA (midlertidig indførsel)

I.4.2.3.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 226, stk. 3, litra c), og artikel 227, stk. 2, litra c), TK

Retsgrundlaget for denne ordning er ATA-konventionen og konventionen om midlertidig indførsel (også kendt som Istanbulkonventionen).

ATA-konventionen, der blev indgået i 1961, er stadig i kraft og har for øjeblikket 63 kontraherende parter.

Istanbulkonventionen, som oprindeligt var tænkt som en erstatning for ATA-konventionen, blev indgået den 26. juni 1990 i Istanbul i Toldsamarbejdsrådets regi — nu kaldet Verdenstoldorganisationen (WCO). Den forvaltes af et administrativt udvalg og har for øjeblikket 69 kontraherende parter.

Reglerne for anvendelse af et ATA-carnet som forsendelsesdokument inden for EU findes i artikel 283 og 284 i IA.

I.4.2.3.2. Beskrivelse af proceduren

I relation til ATA-carnetet anses EU for at udgøre et enkelt område.

På afgangstoldstedet

Afgangstoldstedet eller indgangstoldstedet i EU foretager følgende:

- afriver forsendelsesblad nr. 1
- udfylder rubrik »H« (punkt A-D)
- anfører i rubrik »H« (punkt E) (hvis muligt ved hjælp af et

stempel) det fulde navn og den fuldstændige adresse på det toldsted, hvortil forsendelsesblad nr. 2 skal returneres.

Dette toldsted udfylder og påtegner også toldbehandlingen (rubrik 1-7) i transittalonen, inden carnetet returneres til indehaveren.

På bestemmelsestoldstedet

Bestemmelsestoldstedet respektive udgangstoldstedet fra EU foretager følgende:

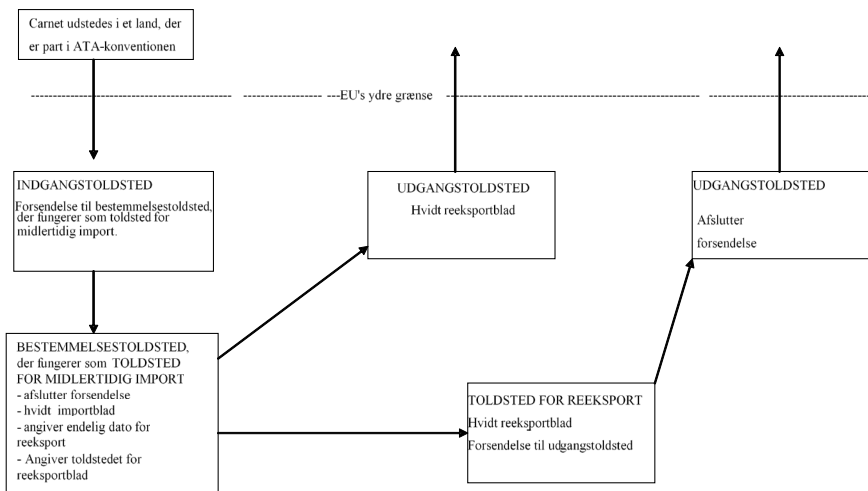
- afriver forsendelsesblad nr. 2
- påtegner rubrik »H« (punkt f)
- anfører eventuelle bemærkninger i rubrik »G«
- sender straks dette forsendelsesblad til det toldsted, der er anført i rubrik »H« (punkt e).

Dette toldsted udfylder og påtegner også attesten for afslutning (Certificate of discharge) (rubrik 1-6) i transittalonen, inden carnetet returneres til indehaveren.

Efterforskningsprocedure

Alle forespørgsler vedrørende ATA-carneter håndteres af udpegede centrale kontorer i de enkelte EU-lande (se https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/customs-transIT-ata-temporary-admission_en).

Nedenstående diagram viser, hvordan ATA-carnetet anvendes som et forsendelsesdokument for varebevægelser gennem eller inden for EU's toldområde inden for rammerne af proceduren ATA-carnet.

I.4.2.4. Rhin-manifestordningen

I.4.2.4.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 226, stk. 3, litra d), og artikel 227, stk. 2, litra d), TK

Retsgrundlaget for denne ordning er Mannheim-konventionen af 17. oktober 1868 og protokollen vedtaget af den centrale Rhin-navigationskommission den 22. november 1963.

I.4.2.4.2. Beskrivelse af proceduren

Ifølge proceduren for Rhinmanifestet kan sejlads på Rhinen og dens bifloder krydse nationale grænser.

Mannheimkonventionen berører følgende lande, der grænser op til Rhinen: **Nederlandene, Belgien, Tyskland, Frankrig og Schweiz**. I relation til konventionen anses landene for at udgøre et enkelt område.

Af artikel 9 i konventionen fremgår det, at det kan ske uden toldkontrol, når et skib sejler på Rhinen uden at losse eller laste på disse landes område.

Rhin-manifestordningen kan anvendes som forsendelsesangivelse i forbindelse med proceduren for EU-forsendelse, når det er relevant.

I.4.2.5. Forsendelser til NATO

I.4.2.5.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 226, stk. 3, litra e), og artikel 227, stk. 2, litra e), TK

Reglerne for indførsel, udførsel og forsendelse af varer til NATO-styrkerne er fastsat i overenskomsten mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker, undertegnet den 19. juni 1951 i London.

Det dokument, der anvendes ved transport af sådanne varer, er **NATO-blanket 302**. Blanketten kan kun anvendes, når varerne forsendes under NATO-styrkernes mandat og kommando.

EU-lovgivningen om NATO-blanket 302, der skal anvendes som forsendelsesangivelse ved proceduren for EU-forsendelse, findes i artikel 285-287 i IA.

I.4.2.5.2. Beskrivelse af proceduren

Der er 28 medlemmer af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO): Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Det Forenede Kongerige, Canada, Tjekkiet, Ungarn, Island, Norge, Polen, Tyrkiet, Albanien, Kroatien og USA.

Toldmyndighederne i hvert enkelt af ovennævnte lande udpeger efter aftale med hver enkelt NATO-enhed, der er stationeret på deres territorium, et toldsted (eller et centralt toldsted), som skal være ansvarligt for toldformaliteter og toldkontrol i forbindelse med varebevægelser, der foretages af eller på vegne af hver enkelt NATO-enhed.

Hvert af de udpegede toldsteder i afgangsmedlemsstaten udleverer til den eller de NATO-enheder, som sorterer under toldstedet, et antal blanketter 302, der anvendes som forsendelsesangivelser:

- forhåndssattesteret med det pågældende toldsteds stempel og underskrift af en ansat ved dette toldsted
- med serienummer
- forsynet med toldstedets fuldstændige adresse (med henblik på returnering af eksemplarer af blanket 302).

Toldstedet registrerer mængde og serienummer på de

forhåndsattesterede blanketter 302 udstedt til NATO-enheder.

Hver forsendelse skal ledsages af en forhåndsattesteret blanket 302.

Den kompetente NATO-myndighed skal senest på tidspunktet for forsendelsen udføre en af følgende handlinger:

- indgive dataene til blanket 302 elektronisk til afgang- eller udgangstoldstedet
- udfylde blanket 302 i papirform med en erklæring om, at varerne transporteres under deres kontrol, og bekræfte denne erklæring med underskrift, stempel og dato.

Når blanket 302 fremlægges, gives der straks et eksemplar af den udfyldte og underskrevne blanket til det anviste toldsted, der er ansvarligt for toldformaliteter og toldkontrol i forbindelse med NATO-styrker, der har afsendt varer, eller på hvis vegne der afsendes varer.

De øvrige eksemplarer af blanket 302 ledsager varerne til bestemmelsesstedet, hvor blanketterne stemples og underskrives af NATO-styrkerne.

Når varerne ankommer, skal der leveres to eksemplarer af blanketten til det anviste toldsted. Dette toldsted beholder et eksemplar, stempler og returnerer det andet eksemplar til det toldsted, der er ansvarligt for toldformaliteter og toldkontrol i forbindelse med NATO-styrker (anvist ovenfor). Adressen er angivet på blanket 302.

Hvis varer, der forsendes i henhold til en blanket 302, på hele strækningen eller på en del af den transporteres efter den papirbaserede procedure for varer, der forsendes med jernbane, suspenderes blanket 302-proceduren dog for denne strækning.

I.4.2.6. Postforsendelser

I.4.2.6.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 226, stk. 3, litra f), og artikel 227, stk. 2, litra f), TK

Princippet om transitfrihed for varer er stadfæstet i artikel 1 i Verdenspostunionens vedtægter (1964) og artikel 4 i Verdenspostkonventionen (2008).

Transitfrihed omfatter en forpligtelse for hver postoperatør til at de hurtigste ruter og med de sikreste midler at videreforsende

forsendelser, denne har modtaget fra en anden postoperatør.

Det betyder, at nationale postmonopoler bevares, men at den nationale postoperatør skal befordre de forsendelser, denne modtager fra en anden postoperatør i et UPU-land.

Proceduren for forsendelser via postvæsenet er åben for UPU-rettighedshavere (»udpeget operatør« — i det følgende benævnt »udpeget postoperatør« ⁽⁶⁾⁽⁷⁾). Postoperatøren udpeges i den nationale postlovgivning.

Når transitforsendelsen ikke afleveres til postoperatøren i transitlandet, men transporteres gennem landet af en privat operatør, gælder standardtoldprocedurene.

EU's toldområde anses for at udgøre et enkelt område med hensyn til transitforsendelser. En udpeget postoperatør fra en medlemsstat kan derfor befordre varer over hele EU's toldområde ved at benytte postforsendelsesproceduren.

Det betyder, at en medlemsstats postoperatør kan, men ikke skal, overdrage forsendelsen til transitmedlemsstatens postoperatør.

En udpeget postoperatør kan tilrettelægge transportmidler til at befordre varerne på tværs af EU's interne landegrænser.

Underleverandører skal desuden kunne levere transporttjenester for en udpeget postoperatør, såfremt postoperatøren er korrekt identificeret i f.eks. fragtbrevet.

I.4.2.6.2. Beskrivelse af proceduren

Artikel 288-290, IA

Reglerne for proceduren for forsendelser af varer via postvæsenet er anført i artikel 288-290 i IA.

Når ikke-EU-varer sendes som postforsendelser (herunder postpakker) fra et sted til et andet i EU's toldområde under proceduren for ekstern forsendelse, skal der på emballagen og alle ledsagedokumenter anbringes en gul klæbeseddel (bilag 72-01, IA).

⁽⁶⁾ Den 24. marts 2021.

⁽⁷⁾ »Udpeget postoperatør« er en operatør, der er etableret i og godkendt af en medlemsstat til at levere de internationale tjenester, der er omhandlet i de gældende bestemmelser i Verdenspostforeningens konvention.

Når et kolli, en postsæk eller en beholder indeholder flere forsendelser, skal der kun fastgøres én gul klæbeseddel på den yderste emballage.

Hvis der ikke er en gul klæbeseddel eller anden dokumentation for varernes status som ikke-EU-varer, vil de blive behandlet som EU-varer.

Såfremt postforsendelsen indeholder både EU-varer og ikke-EU-varer, skal der for EU-varerne sendes dokumentation for deres toldstatus (T2L) (eller en henvisning til MRN for dokumentationen) særskilt til postoperatøren på bestemmelsesstedet (eller den skal vedlægges i forsendelsen).

Hvis **dokumentationen er blevet sendt separat** til postoperatøren på bestemmelsesstedet, skal operatøren frembyde dokumentationen for bestemmelsestoldstedet sammen med forsendelsen.

Hvis **dokumentationen eller MRN vedlægges i forsendelsen**, skal dette tydeligt være angivet udvendigt på pakken. Der kan udstedes efterfølgende et T2L-dokument.

Gule sedler skal påklæbes kolliene og ledsagedokumentet. En seddel skal desuden påklæbes toldangivelsen for postpakker CN22/CN23.

Når EU-varer transporteres til, fra eller mellem særlige fiskale områder under den interne forsendelsesprocedure, skal der på postforsendelsen og alle ledsagedokumenter anbringes en klæbeseddel som beskrevet i bilag 72-02 til IA.

Når EU-varer transporteres under proceduren for intern forsendelse fra EU's toldområde til et fælles forsendelsesland for videre forsendelse til EU's toldområde, skal disse varer ledsages af dokumentation for toldstatus som EU-varer oprettet på en af de i IA, artikel 199, anførte måder.

Dokumentationen skal fremlægges for et toldsted, når varerne genindføres i EU's toldområde.

Alternativt anbefales det at anvende proceduren for EU-forsendelse for sådanne EU-varer for at undgå forsinkelser ved grænsepassagen. Den fælles forsendelsesprocedure finder imidlertid ikke anvendelse på postforsendelser (se artikel 2 i tillæg 1 til CTC). Derfor vil en EU-forsendelsesprocedure blive

suspenderet under transport gennem fælles forsendelseslande.

I.5. Undtagelser (pro memoria)

I.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

I.7. Forbeholdt toldvæsenet

I.8. Bilag

I.8.1. Regler og principper for vedtagelse af lovgivning om EU-forsendelse

Den nyeste udgave af forretningsordenen for toldkodeksudvalget og ekspertgruppen findes på:

<https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=23818&no=1>

FORRETNINGSORDEN FOR TOLDEKSPERTGRUPPEN

TOLDEKSPERTGRUPPEN HAR

under henvisning til EU-toldkodeksen (TK) og gennemførelsesforordningen til EU-toldkodeksen (navnlig artikel 211, stk. 6, TK, og artikel 259 i gennemførelsesforordningen til EU-toldkodeksen),

under henvisning til mandatet for Toldekspertgruppen,

under henvisning til standardforretningsordenen for ekspertgrupper,

VEDTAGET DENNE FORRETNINGSORDEN:

Artikel 1

Repræsentation

1. Hver medlemsstat anses for at være ét medlem af Toldekspertgruppen (i det følgende benævnt »gruppen«). Hvert medlem af gruppen beslutter, hvordan delegationen skal sammensættes under hensyntagen til den krævede ekspertise, og underretter formanden herom.
2. Inden for den i indkaldelsen anførte dato og under alle omstændigheder senest fem kalenderdage før datoen for et gruppemøde meddeler medlemsstaternes myndigheder Kommissionen:
 - a) hver delegations sammensætning, medmindre formanden allerede kender sammensætningen
 - b) en delegations fravær fra et møde.
3. En medlemsstats delegation kan højst repræsentere ét andet medlem. Det medlem, der repræsenteres, underretter skriftligt formanden herom inden mødet eller, hvis der er tale om et stående mandat, inden det første møde, hvor mandatet er gyldigt.

Et mandat til at repræsentere et andet medlem kan have følgende indhold:

- a) et medlem kan give et stående mandat, indtil andet meddeles, til et andet medlem til at repræsentere det i drøftelser på alle møder og vedrørende alle dagsordenspunkter på disse møder
- b) et medlem kan give et enkelt mandat til et andet medlem til at repræsentere det på et bestemt møde vedrørende alle dagsordenspunkter på dette møde eller
- c) et medlem kan give et enkelt mandat til et andet medlem til at repræsentere det i et bestemt dagsordenspunkt/flere bestemte dagsordenspunkter på et bestemt møde.

Artikel 2

Sekretariat

Kommissionen stiller sekretærbistand til rådighed for gruppen og eventuelle sektioner eller undergrupper, der er nedsat i henhold til artikel 6.

Artikel 3

Mødeindkaldelse

1. Gruppen indkaldes af formanden, enten på dennes initiativ eller på anmodning af et absolut flertal af udvalgsmedlemmerne, efter at formanden har givet sit samtykke.
2. Der kan afholdes fællesmøder mellem sektioner af gruppen eller mellem gruppen og andre ekspertgrupper om spørgsmål, der hører under deres respektive ansvarsområder.

Artikel 4

Dagsorden

1. Sekretariatet fastsætter dagsordenen på formandens ansvar og sender den til gruppens medlemmer.
2. Dagsordenen vedtages af gruppen ved mødets begyndelse.
3. På dagsordenen sondres der mellem:
 - a) udkast til delegerede retsakter til høring
 - b) undersøgelsen af de økonomiske forudsætninger i forbindelse med en ansøgning eller bevilling til en særlig procedure i henhold til artikel 211, stk. 6, TK, og i overensstemmelse med artikel 259 i gennemførelsesforordningen til EU-toldkodeksen
 - c) andre spørgsmål, der forelægges gruppen til orientering eller med henblik på udveksling af synspunkter enten på formandens initiativ eller efter skriftlig anmodning fra et medlem af gruppen.

Artikel 5

Dokumentation, der skal fremsendes til gruppens medlemmer

1. Sekretariatet forelægger senest 14 kalenderdage inden mødedatoen gruppemedlemmerne indkaldelsen til mødet, forslaget til dagsorden og den delegerede retsakt eller ansøgning om eller bevilling til en særlig procedure, som gruppen høres om.
2. Sekretariatet forelægger gruppemedlemmerne andre dokumenter vedrørende mødet så vidt muligt inden for samme frist.
3. I hastende eller ekstraordinære sager kan fristerne for at tilsende dokumentation, jf. punkt 1 og 2, afkortes til fem kalenderdage inden mødet.

Artikel 6

Sektioner og undergrupper

1. Gruppen omfatter følgende sektioner:
 - Almindelige toldforskrifter
 - Dataintegration og -harmonisering — EU's tolldatamodel
 - Autoriseret økonomisk operatør

- Toldkontrol og risikostyring
- Told- og statistiknomenklaturen
- Tarifforanstaltninger
- Toldfritagelser
- Oprindelse
- Toldværdiansættelse
- Toldskyld og sikkerhedsstillelse
- Formaliteter ved indførsel og udførsel
- Toldmæssig status og forsendelse
- TIR-konventionen og andre UNECE-toldkonventioner
- Andre særlige procedurer
- Håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder
- Internationale toldanliggender

2. Sektionen for almindelige toldforskrifter er opbygget efter toldlovgivningens overordnede struktur og sammenhæng.
3. Høringer vedrørende anliggender, der hører under to eller flere sektioner, finder sted i sektionen for almindelige toldforskrifter under hensyntagen til konklusionerne i de respektive sektioner.
4. I behørigt begrundede tilfælde og efter forslag fra formanden kan sektionen for almindelige toldforskrifter i de under punkt 3 omhandlede sager i henhold til artikel 7 beslutte, at høringen finder sted i en anden sektion end sektionen for almindelige toldforskrifter.
5. På samme måde som sektionerne kan formanden efter høring af gruppen nedsætte ad hoc-undergrupper til at undersøge særlige spørgsmål på grundlag af specifikke mandater; disse undergrupper opløses, når deres mandat er opfyldt.
6. I disse regler, og medmindre andet er fastsat, omfatter henvisninger til »gruppen« alle berørte sektioner eller undergrupper.

Artikel 7

Gruppens konklusioner

1. Gruppen skal så vidt muligt nå frem til konklusioner ved konsensus.
2. Hvis der ikke opnås konsensus, og hvis formanden anmoder gruppen om at stemme, vedtages gruppens konklusioner med absolut flertal blandt medlemmerne. Medlemmerne har ret til at få vedlagt et dokument, der sammenfatter begrundelserne for deres holdning, som bilag til møderapporten.

Artikel 8

Gruppens rådgivning om opfyldelse af de økonomiske forudsætninger

Hvis gruppen i henhold til artikel 211, stk. 6, TK, og artikel 259 i gennemførelsesforordningen til EU-toldkodeksen anmodes om at rådgive Kommissionen om, hvorvidt de økonomiske forudsætninger er opfyldt i forbindelse med en ansøgning om eller bevilling til en særlig procedure, gælder følgende særlige regler:

- a) Gruppen bliver kun anmodet om at rådgive Kommissionen, når det er blevet kontrolleret, at alle de øvrige relevante betingelser (med undtagelse af sikkerhedsstillelse) for indrømmelse af bevillingen er opfyldt, og at både medlemmerne og Kommissionen, hvor det er relevant, har gennemført alle andre nødvendige høringer om ansøgningen, navnlig vedrørende antidumping- eller udligningsforanstaltninger.
- b) Inden afstemning i gruppen skal gruppen give udtryk for sin foreløbige/vejledende holdning til ansøgningen eller bevillingen. Hvis holdningen er, at de økonomiske forudsætninger ikke er opfyldt, meddeler det pågældende medlem ansøgeren eller bevillingshaveren grundene til, at gruppen har indtaget denne holdning.
- c) Hvis gruppen ikke når til enighed, stemmer medlemmerne om ansøgningen eller bevillingen.
- d) Gruppens henstilling er, at de økonomiske forudsætninger er opfyldt, hvis antallet af tilstedeværende (eller repræsenterede) medlemmer, der stemmer for ansøgningen eller bevillingen, er højere end antallet af tilstedeværende (eller repræsenterede) medlemmer, der stemmer imod. I alle andre tilfælde skal gruppens henstilling være, at de økonomiske forudsætninger ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt. Stemmeundladelser tages ikke i betragtning som afgivne stemmer.
- e) Medlemmer, der stemmer imod, skal begrunde deres holdning.
- f) Hvis et medlem ikke har afsluttet sin interne høringsprocedure og derfor ikke kan udtale sig om en ansøgning eller bevilling på tidspunktet for mødet, kan dette medlem

med formandens tilladelse afgive udtalelse skriftligt inden for en frist på to uger efter mødet. Hvis formanden ikke tillader en skriftlig udtalelse, har det pågældende medlem mulighed for at stemme på gruppemødet eller undlade at stemme.

Artikel 9

Samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger Parlamentet og Rådet den samme dokumentation om udarbejdelse og gennemførelse af Unionens toldlovgivning, som den sender til medlemmerne til møderne. Dette omfatter »soft law«-foranstaltninger og delegerede retsakter. Ekspertes fra Europa-Parlamentet og Rådet har adgang til gruppens møde.
2. Udveksling af og adgang til fortrolige oplysninger er reguleret i bilag II til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen.
3. Ved udarbejdelse af delegerede retsakter sikrer Kommissionen, at udkastene til retsakter sendes til Europa-Parlamentet og Rådet i god tid og samtidig.

Artikel 10

Tredjelande og eksperter

1. Formanden indbyder følgende på ad hoc-basis som observatører:
 - a) Repræsentanter for Tyrkiet til deltagelse i møderne i gruppen ved spørgsmål, der vedrører afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen
 - b) Repræsentanter for Andorra til deltagelse i møderne i gruppen ved spørgsmål, der vedrører afgørelse nr. 1/2003 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra af 3. september 2003 om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige, for at toldunionen kan fungere korrekt
 - c) Repræsentanter for Schweiz til deltagelse i møderne i gruppen ved spørgsmål, der vedrører aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om forenkling af kontrol og formaliteter i forbindelse med godstransport og om toldsikkerhedsforanstaltninger, underskrevet i Bruxelles den 25. juni 2009
 - d) Repræsentanter for Norge til deltagelse i møderne i gruppen ved spørgsmål, der vedrører EØS-aftalen om forenkling af kontrol og formaliteter i forbindelse med godstransport, som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse 76/2009

- e) Repræsentanter for tiltrædende lande til deltagelse i møderne i gruppen fra datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.
3. Formanden kan beslutte at indbyde andre parter til at deltage i gruppens eller sektionernes arbejde — dvs. repræsentanter for andre tredjeparter eller eksperter uden for gruppen, som har særlig kompetence inden for et emne på dagsordenen. Dette kan ske på formandens eget initiativ eller efter anmodning fra et medlem af gruppen.

Formanden underretter gruppens medlemmer om alle sådanne indbudte parter i mødeindkaldelsen. Disse parters deltagelse kan forhindres, hvis et absolut flertal af gruppens medlemmer modsætter sig det senest på den dato, der er angivet i indbydelsen.

Artikel 11

Skriftlig procedure

1. Gruppen kan om nødvendigt høres ved en skriftlig procedure. Med henblik herpå tilsender sekretariatet gruppemedlemmerne det eller de dokumenter, som gruppen høres om, inden for de frister, der er fastsat i artikel 5.
2. Hvis et absolut flertal af gruppens medlemmer derimod anmoder om, at spørgsmålet behandles på et møde i gruppen, afsluttes den skriftlige procedure uden resultat, og formanden indkalder snarest muligt gruppen til møde.
3. Formanden informerer uden ophold og senest 14 kalenderdage efter stemmefristens udløb gruppens medlemmer om udfaldet af en skriftlig procedure.

Artikel 12

Mødereferat

1. Referater af drøftelserne af de enkelte punkter på dagsordenen og gruppens konklusioner i overensstemmelse med artikel 8 skal være meningsfulde og fuldstændige. Referater udfærdiges af sekretariatet under formandens ansvar.
2. Referater fremsendes til medlemmerne så hurtigt som muligt og senest fem kalenderdage før det efterfølgende møde i samme sektion.
3. Gruppens medlemmer kan anmode om rettelser til referatet.

Artikel 13

Tilstedeværelsesliste

Ved hvert møde udarbejder sekretariatet på formandens ansvar en tilstedeværelsesliste om fornødent med angivelse af de myndigheder, organisationer eller organer, som deltagerne henhører under.

Artikel 14

Interessekonflikter

Hvis der opstår en interessekonflikt i forbindelse med en ekstern ekspert, der er indbudt som uafhængig ekspert til et møde i henhold til artikel 9, stk. 3, træffer formanden alle passende foranstaltninger i overensstemmelse med Kommissionens generelle regler om ekspertgrupper.

Artikel 15

Korrespondance

1. Korrespondance vedrørende gruppen stiles til gruppens formand og sendes til Kommissionen.
2. Korrespondance til gruppemedlemmerne sendes til den eller de e-mailadresser, som de stiller til rådighed til dette formål, og som kan omfatte medlemsstaternes faste repræsentationer.

Artikel 16

Adgang til dokumenter

Anmodninger om aktindsigt i ekspertgruppens dokumenter vil blive behandlet i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 17

Drøftelser

Gruppen kan efter aftale med formanden ved absolut flertal blandt sine medlemmer beslutte at give offentligheden adgang til sine drøftelser.

Artikel 18

Beskyttelse af personoplysninger

Enhver behandling af personoplysninger med henblik på denne forretningsorden foretages i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 19

Ansøgning

Denne forretningsorden anvendes fra datoen for gruppens vedtagelse.

I.8.2. Regler og principper for vedtagelse af lovgivning om fælles forsendelse

De blandede kommissioner mellem EU og fælles forsendelseslande og arbejdsgrupperne om fælles forsendelse og om forenkling af formaliteterne i samhandelen

Bestemmelser for Den Blandede Kommission EU-Fælles Forsendelseslande om Fælles Forsendelse og for Den Blandede Kommission EU-Fælles Forsendelseslande om Forenkling af Formaliteterne i Samhandelen, hvorved deres respektive forretningsorden fastsættes, og der oprettes en arbejdsgruppe

DEN BLANDEDE KOMMISSION EU-FÆLLES FORSENDELSESLANDE OM
FÆLLES FORSENDELSE (»DEN BLANDEDE KOMMISSION FOR FÆLLES
FORSENDELSE«)

under henvisning til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure,
særlig artikel 14, stk. 4 og 5,

og

DEN BLANDEDE KOMMISSION EU-FÆLLES FORSENDELSESLANDE om
Forenkling af Formaliteterne i Samhandelen (»DEN BLANDEDE KOMMISSION om
Forenkling af Formaliteterne i Samhandelen«)

under henvisning til konventionen af 20. maj 1987 om forenkling af formaliteterne i
samhandelen, særlig artikel 10, stk. 4 og 5,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Kapitel I

Den Blandede Kommission

Artikel 1

Den Blandede Kommissions formandskab udøves efter tur for et kalenderår ad gangen af en repræsentant for Europa-Kommissionen og en repræsentant for et af EFTA-landene.

Artikel 2

Den Blandede Kommissions sekretariatsfunktioner varetages efter tur af en repræsentant for Europa-Kommissionen og en repræsentant for det EFTA-land, der udøver formandskabet.

Artikel 3

Formanden for Den Blandede Kommission fastsætter, når parterne har tilsluttet sig dette, dato og sted for møderne.

Artikel 4

Forud for hvert møde underrettes formanden om delegationernes sammensætning.

Artikel 5

Medmindre andet aftales, er Den Blandede Kommissions møder lukkede møder. Den Blandede Kommission kan, afhængigt af de emner, der behandles, indbyde enhver person eller organisation, der er berørt af de pågældende emner.

Artikel 5 a

1. Når Den Blandede Kommission beslutter, at et tredjeland skal inviteres til at tiltræde konventionerne, kan dette tredjeland lade sig repræsentere i kommissionen, i underudvalg og i arbejdsgrupper ved observatører i overensstemmelse med henholdsvis artikel 15, stk. 6, i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure og artikel 10, stk. 6, i konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen.
2. Den Blandede Kommission kan invitere andre tredjelande til at lade sig repræsentere i kommissionen, i underudvalg og i arbejdsgrupper ved uformelle observatører før datoen i henholdsvis artikel 15, stk. 6, i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure og artikel 10, stk. 6, i konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen.

Denne invitation foretages skriftligt af formanden og kan være tidsbegrænset eller begrænset til visse grupper eller punkter på dagsordenen. Den kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 6

Den Blandede Kommissions afgørelser og henstillinger kan i hastende tilfælde vedtages ved skriftlig procedure.

Artikel 7

Alle meddelelser fra formanden og de kontraherende parter i henhold til denne forretningsorden sendes til de kontraherende parter og til Den Blandede Kommissions sekretariat.

Artikel 8

1. Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den sendes til de kontraherende parter senest 15 dage inden mødets begyndelse.
2. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de punkter, som formanden er blevet anmodet om at optage — forudsat at denne anmodning modtages senest 21 dage før mødets begyndelse, og den tilhørende dokumentation fremsendes senest på datoen for udsendelsen af den foreløbige dagsorden.
3. Den Blandede Kommission vedtager dagsordenen ved hvert mødes begyndelse. Der kan optages andre punkter på dagsordenen end dem, som er optaget på den foreløbige dagsorden.
4. Formanden kan efter aftale med de kontraherende parter afkorte de i stk. 1 og 2 nævnte frister for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

Artikel 9

Den Blandede Kommission, som er nedsat ved konventionen om fælles forsendelsesprocedurer, og Den Blandede Kommission, som er nedsat ved konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen, kan afholde fælles møder.

Artikel 10

1. Den Blandede Kommissions sekretariat udarbejder et referat fra hvert møde. Referatet skal navnlig indeholde de konklusioner, som Den Blandede Kommission er nået frem til.
2. Når Den Blandede Kommission har godkendt referatet, undertegnes det af formanden og af sekretariatet og opbevares i Europa-Kommissionens arkiver.

3. En kopi af referatet sendes til de kontraherende parter.

Artikel 11

Retsakter vedtaget af Den Blandede Kommission undertegnes af formanden.

Artikel 12

Henstillinger fra og afgørelser truffet af Den Blandede Kommission i henhold til henholdsvis artikel 15 i konvention om fælles forsendelsesprocedurer og artikel 11 i konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen betegnes »Henstilling« eller »Afgørelse« efterfulgt af et løbenummer og en angivelse af emnet.

Artikel 13

1. Henstillinger fra og afgørelser truffet af Den Blandede Kommission i henhold til henholdsvis artikel 15 i konvention om fælles forsendelsesprocedurer og artikel 11 i konventionen om forenkling af formaliteterne i samhandelen deles op i artikler. Generelt indeholder en afgørelse en bestemmelse om, på hvilken dato den træder i kraft.
2. De i første afsnit omhandlede henstillinger og afgørelser afsluttes med ordene »Udfærdiget i (dato)«, idet datoen er den dato, hvor de blev vedtaget af det respektive blandede udvalg.
3. De i første stykke omhandlede henstillinger og afgørelser sendes til de i artikel 7 ovenfor nævnte modtagere.

Artikel 14

De enkelte parter afholder egne udgifter i forbindelse med deltagelsen i Den Blandede Kommissions møder. Det gælder både udgifter til personale, rejse og ophold samt post- og telekommunikationsomkostninger.

Artikel 15

1. Udgifter til tolkning ved møder og oversættelse af dokumenter — til og fra Den Europæiske Unions officielle sprog — afholdes af Den Europæiske Union.

2. Hvis et fælles forsendelsesland benytter et sprog, som ikke er et af Den Europæiske Unions officielle sprog, afholder det pågældende land udgifterne til tolkning eller oversættelse til et af Den Europæiske Unions officielle sprog.
3. Udgifterne til den praktiske tilrettelæggelse af møderne afholdes af den kontraherende part, der har formandskabet, i overensstemmelse med artikel 1.

Artikel 16

Med forbehold af andre bestemmelser derom, er drøftelserne i Den Blandede Kommission fortrolige.

Kapitel II

Arbejdsgruppe

Artikel 17

Der nedsættes en arbejdsgruppe, der skal bistå Den Blandede Kommission i dens arbejde, og i hvilken alle de kontraherende parter i den relevante konvention er repræsenteret.

Artikel 18

Formandskabet og sekretariatsfunktionerne for arbejdsgruppen varetages af Europa-Kommissionen.

Artikel 19

Artikel 3-5, 7-10 og 14-16 finder tilsvarende anvendelse på arbejdsgruppen.

Vedtaget af Den Blandede Kommission EU-Fælles Forsendelseslande om Fælles Forsendelse og Den Blandede Kommission EU-Fælles Forsendelseslande om Forenkling af Formaliteterne i Samhandelen den 5. december 2017 i Oslo.

DEL II — VARERS STATUS

II.1. Indledning

Del II ser på begrebet varers status, og hvornår det er nødvendigt at dokumentere EU-varers toldmæssige status, samt indvirkningen af status på forsendelsessystemerne.

I punkt II.2. er anført den generelle teori og lovgivningen vedrørende varers toldmæssige status.

I punkt II.3. beskrives de fælles metoder, der anvendes til at bevise varers toldmæssige status som EU-varer.

Punkt II.4. omhandler forsendelse af EU-varer uden krav om bevis for EU-status.

Punkt II.5. indeholder oplysninger om, hvordan toldmæssig status for EU-produkter fra havfiskeri kan dokumenteres.

Punkt II.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt II.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt II.8. indeholder bilagene til del II.

II.2. Generel teori og lovgivning

II.2.1. Varernes toldmæssige status

II.2.1.1. EU-varer

Artikel 5, stk. 23, TK EU-varer er varer, som:

Artikel 2, konventionen

1. **i deres helhed er fremstillet inden for EU's toldområde** eller
2. varer, som er indført i EU's toldområde fra lande eller områder uden for dette område, og som er **bragt i fri omsætning** eller
3. varer, som er **frembragt eller fremstillet inden for EU's toldområde** enten udelukkende af varer, som er indført til EU's toldområde fra lande eller områder uden for dette område, som er bragt i fri omsætning, eller af en kombination af sådanne varer og varer, der fuldt ud er fremstillet inden for EU's toldområde.

Artikel 153, stk. 3, i EU-toldkodeksen. Hvis varerne er fuldt ud fremstillet af varer, der er henført under proceduren for ekstern forsendelse, har de ikke status som EU-varer. Det gælder f.eks. for dyr. Disse nyfødte anses for at være ikke-EU-varer.

II.2.1.2. Ikke-EU-varer

Artikel 5, stk. 24, TK Ikke-EU-varer er andre end de oven for anførte varer eller varer, som har mistet den toldmæssige status som EU-varer.

Artikel 154, TK EU-varer mister deres status, når:

Artikel 2, stk. 3, litra a), konventionen

- de føres ud af Unionens toldområde, undtagen i de tilfælde, der er nærmere beskrevet i punkt II.2.2.
- de henføres under proceduren for ekstern forsendelse, frizoneproceduren, toldoplagsproceduren eller proceduren for aktiv forædling eller
- de henføres under proceduren for særligt anvendelsesformål og enten afstås til staten eller tilintetgøres og omdannes til affald.

II.2.1.3. Hvilken forsendelsesprocedure?

Hvis varerne angives til forsendelse, afgør ovennævnte sontring vedrørende varernes toldmæssige status, om de bliver henført under en T1- eller T2/T2F-procedure.

Se også punkt I.4.1.2.1. og I.4.1.2.2. for yderligere oplysninger om anvendelsen af disse koder.

Artikel 227, stk. 1, TK T2-forsendelsesprocedurer kan kun finde sted, når et tredjeland er involveret. Hvis EU-varer midlertidigt forlader Unionens toldområde, og der ikke er noget tredjeland involveret i en sådan varebevægelse, kan disse varer alternativt flyttes i henhold til de bestemmelser, der regulerer EU-varers status som yderligere beskrevet nedenfor under punkt II.2.2.

II.2.2. Transport af EU-varer

Artikel 154, litra a), TK, artikel 119, stk. 2 og 3, DA Når EU-varer flyttes fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde, hvilket kan indebære, at varerne midlertidigt transporteres uden for dette område, mister de status som EU-varer fra det tidspunkt, hvor de forlader Unionens toldområde. I særlige tilfælde kan disse EU-varer dog midlertidigt føres ud af Unionens toldområde, uden at deres status som EU-varer ændres. Vi skelner mellem tre mulige scenarier:

1. under en toldprocedure
2. uden en toldprocedure, men med bevis for EU-status
3. uden at der anvendes en toldprocedure, og uden at der fremlægges bevis for EU-status.

Disse tre muligheder uddybes i de kommende afsnit.

II.2.2.1. Under en toldprocedure

EU-varer kan transporteres fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og **midlertidigt ud** af dette område, når de henføres **under proceduren for intern forsendelse**.

Artikel 155, stk. 1, TK Når proceduren for intern forsendelse finder sted under en af følgende omstændigheder, bevarer varerne kun deres status som EU-varer, hvis denne status er fastslået på visse betingelser og ved hjælp af de metoder, der er fastsat i toldlovgivningen:

- i overensstemmelse med TIR-konventionen
- i overensstemmelse med ATA-konventionen/Istanbulkonventionen
- i henhold til Rhin-manifestet
- i henhold til NATO-formular 302
- i henhold til postvæsenet i overensstemmelse med UPU-retsakterne.

Se også punkt II.2.3.4.2. og II.3.2.5.

Artikel 154, litra
b), TK

Bemærk, at når EU-varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse (T1) i stedet for proceduren for intern forsendelse (T2), mister de deres status som EU-varer og bliver behandlet som ikke-EU-varer.

Nærmere oplysninger om anvendelse af forsendelsesprocedurerne er beskrevet i alle de øvrige afsnit i denne håndbog.

II.2.2.2. Uden en toldprocedure, men med bevis for EU-status

Artikel 119, stk. 3,
DA

EU-varer kan **transporteres** fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og **midlertidigt ud** af dette område **uden** at være omfattet af en **toldprocedure** og uden at deres status ændres, **hvis** deres toldmæssige **status** som EU-varer **bevises** i følgende specifikke tilfælde:

- de midlertidigt har forladt territoriet ad luft- eller søvejen
- de transporteres i henhold til et gennemgående transportdokument, der er udstedt i en medlemsstat, og de ikke omlades uden for Unionens område
- de omlades uden for EU's toldområde til et andet transportmiddel end det, de oprindeligt blev lastet på, hvor et nyt transportdokument er blevet udstedt, der omfatter transport fra området uden for EU's toldområde, forudsat at det nye dokument ledsages af et eksemplar af det originale gennemgående transportdokument
- der er tale om vej køretøjer registreret i en medlemsstat
- hvis emballage, paller og andet lignende udstyr, bortset fra containere, der tilhører en person, der er etableret i Unionen, anvendes til transport af varer, der midlertidigt har forladt området eller
- der er tale om gods i bagage, der transporteres af passagerer, og som ikke er beregnet til erhvervsmæssig brug.

II.2.2.3. Uden at der anvendes en toldprocedure, og uden at der fremlægges bevis for EU-status

Artikel 119, stk. 2,
DA

EU-varer kan **transporteres** fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og **midlertidigt ud** af dette område **uden** at være omfattet af en **toldprocedure**, og **uden** at deres **status ændres**, i følgende specifikke tilfælde:

- de transporteres ad luftvejen og lastes eller omlades i en EU-lufthavn med henblik på forsendelse til en anden EU-lufthavn i

- henhold til et gennemgående transportdokument udstedt i en medlemsstat (se punkt II.4.1.)
- de transporteres ad søvejen på et fartøj i fast rutefart (RSS) og forsendes mellem to EU-havne (se punkt II.4.2.) eller
 - de transporteres med jernbane og transporteres gennem en kontraherende part i konventionen på grundlag af et gennemgående transportdokument, der er udstedt i en medlemsstat, og som er omhandlet i en international aftale (se punkt VI.3.5.).

II.2.3. Dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer

II.2.3.1. Formodning om varers toldmæssige status som EU-varer

Artikel 153, stk. 1, TK Generelt formodes alle varer inden for EU's toldområde at have toldmæssig status som EU-varer, medmindre det bliver fastslået, at de ikke er EU-varer.

Der findes imidlertid omstændigheder, som beskrevet i næste punkt, under hvilke formodningen om varers toldmæssige status som EU-varer ikke finder anvendelse, og varernes status trods denne generelle regel skal dokumenteres.

II.2.3.2. Krav om dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer

Artikel 119, stk. 1, DA Den generelle formodning om toldmæssig status som EU-varer finder ikke anvendelse:

- for varer, der føres ind i EU's toldområde, og som er under toldtilsyn hos myndighederne for at få fastslået deres toldmæssige status
- for varer, der befinder sig i midlertidig opbevaring
- for varer, der er henført under en særlig procedure med undtagelse af procedurer for intern forsendelse, passiv forædling og særligt anvendelsesformål
- for produkter fra havfiskeri, som et EU-fiskerfartøj har optaget fra havet uden for EU's toldområde, i andre farvande end et tredjelandets søterritorium, dvs. internationale farvande, og transporteret til EU's toldområde
- når varer, der er fremstillet af ovenstående produkter fra havfiskeri om bord på det nævnte fartøj eller et EU-fabriksskib, til hvis fremstilling der kan være medgået andre produkter med toldmæssig status som EU-varer, indføres i EU's toldområde eller

- når produkter fra havfiskeri og andre produkter, som fiskerfartøjer, der sejler under et tredjelands flag, optager eller fanger inden for EU's toldområde.

*Artikel 2, stk. 2,
tillæg II,
konventionen*

Varer, hvis toldmæssige status som EU-varer ikke kan påvises, hvor det kræves i henhold til ovenstående, betragtes som ikke-EU-varer.

II.2.3.3. Fravigelse af krav om dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer

Det er dog ikke nødvendigt at bevise varernes status som EU-varer, når de er blevet transporteret som beskrevet ovenfor under punkt II.2.2.3.

II.2.3.4. Metoder til dokumentation af EU-status

II.2.3.4.1. Almindelige metoder

*Artikel 199, IA
Artikel 4, tillæg II,
konventionen*

Hvis det er nødvendigt at bevise den toldmæssige status som EU-varer som anført under punkt II.2.3.2., og EU-varerne er blevet transporteret i overensstemmelse med de varebevægelser, der er beskrevet under punkt II.2.2.2., kan en af følgende metoder anvendes til at bevise deres status som EU-varer:

- **T2L- eller T2LF-dokumentet** (se nærmere under punkt II.3.2.1. og II.3.3.2.)
- **toldvaremanifestet** (se nærmere under punkt II.3.2.2. og II.3.3.3.)
- **rederiets manifest**, hvorpå der er anført alle påtegninger for varerne (overgangsbestemmelse, se nærmere under punkt II.3.2.2. og II.3.3.4.)
- korrekt udfyldt **faktura eller transportdokument**, der kun må vedrøre EU-varer, og hvorpå enten koden »T2L« eller »T2LF« er anført (se nærmere under punkt II.3.2.4. og II.3.3.2.)

Se punkt II.3.2. for yderligere oplysninger om anvendelsen af disse almindelige metoder.

II.2.3.4.2. Særlige situationer

Særlige metoder tilpasset særlige aktiviteter kan anvendes som dokumentation for EU-status i de nedenfor anførte tilfælde. Muligheden for at anvende de særlige metoder udelukker dog ikke, at ovennævnte almindelige metoder kan anvendes, hvis statussen ikke kan anses for at være dokumenteret i overensstemmelse med de

særlige metoder.

- **Oplysninger i angivelsen for intern forsendelse som bevis for EU-status**
Artikel 199, stk. 1, litra a), IA
Oplysningerne i angivelsen for intern forsendelse tjener som bevis for EU-status i den forstand, at kun EU-varer kan henføres under proceduren for intern forsendelse. Når T2-angivelsen forelægges, kan toldmyndighederne derfor antage, at disse varer har status som EU-varer.
Et sådant bevis kan dog ikke anvendes i forbindelse med varebevægelser som beskrevet under punkt II.2.2.2.
- **TIR- eller ATA-forsendelse af varer:**
*Artikel 207, IA
Artikel 12, tillæg II, konventionen*
Når EU-varer forsendes i henhold til TIR-konventionen eller ATA-konventionen, tjener et TIR-carnetblad eller et ATA-carnetblad, hvor koden »T2L« eller »T2LF« er angivet, og som er bekræftet af afgangsstedet, som bevis for EU-status. Se nærmere i punkt II.3.2.5.
- **Militær mobilitet:**
Artikel 207, IA
Når EU-varer forsendes under formular 302, tjener denne formular, hvor koden »T2L« eller »T2LF« er angivet, og som er bekræftet af afgangsstedet, som bevis for EU-status. Yderligere oplysninger om anvendelsen af formular 302 findes i dokumentet »Guidance document on military mobility for Member States and their Military Forces«.
- **Postforsendelser:**
*Artikel 199, stk. 1, litra h), og artikel 290, IA
Bilag 72-02, IA
Artikel 2, stk. 3, tillæg II, konventionen*
Hvis pakker under postsystemet transporteres til, fra eller mellem afgiftsfrie områder, skal kolliene og ledsagedokumenterne forsynes med en særlig etiket, jf. bilag 72-02, IA.
Forklarende bemærkning: Der er ikke angivet særlige mærker for EU-varer under postsystemet under andre omstændigheder. Når EU-varer transporteres:
 - 1) direkte fra et sted til et andet i Unionens toldområde og midlertidigt forlader området ad luftvejen, vil de derfor være omfattet af formodningen om toldmæssig status som EU-varer, når de genindføres
 - 2) fra et sted til et andet i Unionens toldområde og videredistribueres uden for området med henblik på videreforsendelse til EU, skal deres status som EU-varer derfor dokumenteres ved hjælp af en af de »almindelige« metoder, der er anført ovenfor under punkt II.2.3.4.1., når de genindføres.

Artikel 208, IA

- **Køretøjer som transportmidler:**
Når motorkøretøjer midlertidigt forlader og genindføres i Unionens toldområde, tjener nummerplader og registreringsattester for motorkøretøjer, der er indregistreret i en medlemsstat, som bevis for EU-status. Se nærmere i bilag II.8.3.

Artikel 119, stk. 3,
litra e), DA,
artikel 209, IA

- **Emballering anvendt til transport af varer:**
Når beholdere, emballage, paller og andet lignende udstyr, bortset fra containere, anvendes til at transportere varer, der midlertidigt forlader Unionens toldområde, skal de ved en angivelse identificeres som tilhørende en person, der er etableret i EU, som bevis for EU-status, medmindre der er tvivl om angivelsens rigtighed.

Forklarende bemærkning:

Ovenstående stykke finder kun anvendelse på kolli, der anvendes til godstransport i overensstemmelse med artikel 119, stk. 3, litra e), DA.

Hvis tomme emballager returneres uden at blive genanvendt til transport af varer, skal der anvendes en af de andre metoder, der er anført i artikel 199, IA.

Når kolli anvendes til transport af varer til et tredjeland, mister de deres status som EU-varer. I så fald finder bestemmelserne vedrørende returvarer anvendelse (artikel 203, TK). Eksempelvis hvis varerne eksporteres til Schweiz, og emballagen returneres tom til EU.

Forklarende bemærkning: Emballage, der ikke har toldmæssig status som EU-varer

Artikel 199, stk. 4,
IA

For varer, der har toldmæssig status som EU-varer i emballage, der ikke har toldmæssig status som EU-varer, skal det dokument, der bekræfter den toldmæssige status som EU-varer, indeholde en af følgende angivelser:

BG	опакровка N
CS	obal N
DA	N-emballager
DE	N-Umschließungen
EE	N-pakendamine
EL	Συσκευασία N
EN	N packaging
ES	envases N
FI	N-pakkaus
FR	emballages N
HR	N pakiranje
HU	N csomagolás
IT	imballaggi N
LT	N pakuotė
LV	N iepakojums

MT	ippakkjar N
NL	N-verpakkingen
PL	opakowania N
PT	embalagens N
RO	ambalaj N
SI	N embalaža
SK	N - obal
SV	N förpackning

- Artikel 119, stk. 3, litra f), DA, artikel 210, IA, Artikel 13, tillæg II, konventionen*

- **Ikke-kommercielle varer i bagage**
Når passagerer medbringer ikke-kommercielle varer i deres bagage og midlertidigt forlader Unionens toldområde og derefter rejser ind i Unionens toldområde igen, er passagerernes angivelse af varers toldmæssige status som EU-varer tilstrækkelig, medmindre der er tvivl om deres angivelsers rigtighed.
- Artikel 205, stk. 2, IA*

Hvis en rejsende skal indgive en anmodning om påtegning af en T2L/T2LF, skal vedkommende anvende formularen i bilag 51-01, IA.
- Artikel 199, stk. 1, litra g), IA*

- **Punktafgiftspligtige varer**
I tilfælde af punktafgiftspligtige varer kan en udskrift af det elektroniske administrative dokument (e-AD), som omhandlet i Rådets direktiv 2008/118/EF og forordning nr. 684/2009, der ledsager punktafgiftspligtige varer, der er overgået til fri omsætning, men hører under en punktafgiftssuspensionsordning, og som befordres mellem to steder i EU, anvendes som dokumentation for EU-status.
- Artikel 199, stk. 1, litra e), IA*

- **Produkter fra fiskeri**
En fiskerilogbog, en landingsopgørelse, omladningserklæring og fartøjsobservationsdata, alt efter omstændighederne, for produkter fra havfiskeri og varer, som er fremstillet fra sådanne produkter, som EU-fiskerifartøjer har optaget uden for EU's toldområde i andre farvande end et tredjelandets søterritorium, kan anvendes som dokumentation for EU-status (jf. punkt II.5.).
- Artikel 199, stk. 6, IA, Artikel 2, stk. 2, litra a), tillæg II, konventionen*

- **Varer til eksport**
Dokumenter eller regler vedrørende status kan ikke anvendes for varer, for hvilke udførselsformaliteterne er afsluttet, eller som er henført under proceduren for aktiv forædling.
- Artikel 199, stk. 5, IA, Artikel 4, stk. 2, tillæg II, konventionen*

- **Efterfølgende udstedelse af dokumentation**
Hvis betingelserne for at udstede de dokumenter, der bekræfter den toldmæssige status som EU-varer, er opfyldt, kan disse dokumenter udstedes efterfølgende. De forsynes i så fald med en af følgende påtegninger i rød skrift:
BG Издаден впоследствие

CS	Vystaveno dodatečně
DA	Udstedt efterfølgende
DE	Nachträglich ausgestellt
EE	Välja antud tagasiulatuvalt
EL	Εκδοθέν εκ των υστέρων
EN	Issued retrospectively — [code 98201] 99210
ES	Expedido a posteriori
FI	Annettu jälkikäteen
FR	Délivré a posteriori
HR	Izdano naknadno
HU	Kiadva visszamenőleges hatállyal
IS	Útgefið eftir á
IT	Rilasciato a posteriori
LT	Retrospektyvusi išdavimas
LV	Izsniegts retrospektīvi
MT	Maħruġ b'mod retrospettiv
NL	Achteraf afgegeven
NO	Utstedt i etterhånd
PL	Wystawione retrospektywnie
PT	Emitido a posteriori
RO	Eliberat ulterior
SI	Izdano naknadno
SK	Vyhotovené dodatočne
SV	Utfärdat i efterhand

Yderligere oplysninger om bevisudstedelse med tilbagevirkende kraft findes i afsnittene om det pågældende bevis, dvs. punkt II.3.2.1. for T2L/T2LF-dokumentet, punkt II.3.2.2. for toldmanifestet, punkt II.3.2.3. for rederiets manifest og punkt II.3.2.4. for fakturaen eller transportdokumentet.

II.2.4. Oversigt over bevægelser af EU-varer midlertidigt ud af området

Specifikationer	Dokumentation	Toldangivelse	Andre krav	Juridiske bestemmelser
Luft				
• Fra en EU-lufthavn til en anden uden stop uden for EU	Ikke krævet	Ingen	Enkelt luftfragtbrev (AWB) udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 2, litra a), i den delegerede retsakt
• Fra en EU-lufthavn til en anden med muligt stop uden for EU	Dokumentation kræves	Ingen	AWB	Artikel 119, stk. 3, litra a) og b), i den delegerede retsakt
• Fra en EU-lufthavn til en anden og omladet uden for EU	Dokumentation kræves	Ingen	Nyt AWB + eksemplar af originalt AWB udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra c), i den delegerede retsakt
Søtransport				
• Fra en EU-havn til en anden uden stop uden for EU	Ikke krævet	Ingen	RSS-bevilling	Artikel 119, stk. 2, litra b), i den delegerede retsakt
• Fra en EU-havn til en anden med muligt stop uden for EU	Krævet	Ingen	B/L	Artikel 119, stk. 3, litra a) og b), i den delegerede retsakt
• Fra en EU-havn til en anden og omladet uden for EU	Krævet	Ingen	Ny B/L + eksemplar af original B/L udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra c), i den delegerede retsakt
Jernbane				

Specifikationer	Dokumentation	Toldangivelse	Andre krav	Juridiske bestemmelser
<ul style="list-style-type: none"> • Fra en EU-station til en anden med transport gennem et tredjeland, der er kontraherende part i konventionen om en fælles forsendelsesprocedur e 	Ikke krævet	Ingen*	<ul style="list-style-type: none"> - International aftale til støtte af anvendelse af artikel 119, stk. 2, litra c), i den delegerede retsakt. f.eks. T2-korridor in Schweiz - CIM-fragtbreve udstedt i en medlemsstat 	Artikel 119, stk. 2, litra c), i den delegerede retsakt
<ul style="list-style-type: none"> • Fra en EU-station til en anden med transport gennem et tredjeland, der ikke er kontraherende part i konventionen om en fælles forsendelsesprocedur e, uden omladning uden for EU 	Krævet	Ingen*	CIM-fragtbreve udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra b), i den delegerede retsakt
<ul style="list-style-type: none"> • Fra en EU-station til en anden og omladet uden for EU 	Krævet	Ingen*	Nyt CIM-fragtbreve + eksemplar af originalt CIM-fragtbreve udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra c), i den delegerede retsakt
Vej				
<ul style="list-style-type: none"> • Fra et punkt til et andet i EU uden omladning uden for EU 	Krævet	Ingen*	CMR udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra b), i den delegerede retsakt
<ul style="list-style-type: none"> • Fra et punkt til et andet i EU og omladet uden for EU 	Krævet	Ingen*	Ny CMR + eksemplar af original CMR udstedt i en medlemsstat	Artikel 119, stk. 3, litra c), i den delegerede retsakt
Transportmiddel**				

Specifikationer	Dokumentation	Toldangivelse	Andre krav	Juridiske bestemmelser
• Vejkøretøjer registreret i en medlemsstat	Anset som dokumenteret	Ingen	Nummerplade og registreringsattester	Artikel 119, stk. 3, litra d), i den delegerede retsakt, artikel 208, stk. 1, IA
• Vejkøretøjer registreret i en medlemsstat	Krævet	Ingen	Ingen	Artikel 119, stk. 3, litra d), i den delegerede retsakt, artikel 208, stk. 2, IA
• Emballering, paller og andet lignende udstyr	Anset som dokumenteret	Ingen	- Dokumenteret som tilhørende en person i EU - Angivelse af EU-status - Ingen tvivl om rigtighed	Artikel 119, stk. 3, litra e), i den delegerede retsakt, artikel 209, stk. 1, IA
	Kræves, hvis EU-status ikke anses som dokumenteret	Ingen	Ingen	Artikel 119, stk. 3, litra e), i den delegerede retsakt, artikel 209, stk. 2, IA
• Container	Altid for returvarer	ATA	I overensstemmelse med Istanbulkonventionen	ATA-konvention
Rejsende **				
• Ikkekommercielle varer medtaget af rejsende	Anset som dokumenteret	Ingen	- Angivelse fra passager - Ingen tvivl om rigtighed	Artikel 119, stk. 3, litra f), i den delegerede retsakt
Postforsendelser				
• Postforsendelse fra et punkt til et andet i EU uden omladning uden for EU	Ingen	T2	Identifikation som postforsendelse	

Specifikationer	Dokumentation	Toldangivelse	Andre krav	Juridiske bestemmelser
• Postforsendelse fra et punkt til et andet i EU med videreforsendelse fra en CTC	Krævet	T2	Identifikation som postforsendelse	Artikel 290, stk. 2, IA
• Transport via postforsendelse fra, mellem eller til særlige fiskale områder	Klæbeseddel, jf. bilag 72-02, IA	T2F	Identifikation som postforsendelse	Artikel 290, stk. 1, IA

* Angivelsen af, at der ikke kræves en toldangivelse, vedrører kun EU's toldområde. Et tredjeland kan kræve, at EU-varer henføres under en toldforsendelsesprocedure, når de passerer gennem dets område. T2-korridoren er f.eks. en forsendelsesprocedure på schweizisk område.

** Transportmidler og ikke-kommercielle varer, der transporteres af rejsende, mister ikke deres status som EU-varer, hvis de transporteres i overensstemmelse med artikel 119, stk. 3, DA, når de transporteres fra Tyskland via Schweiz til Italien. I øvrige tilfælde finder proceduren for returvarer i henhold til artikel 203, TK, anvendelse.

II.3. Transport af EU-varer med bevis for EU-status

I det foregående afsnit blev det forklaret, at **EU-varer** kan **transporteres** fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og **midlertidigt ud** af dette område **uden** at være omfattet af en **toldprocedure** og uden at deres status ændres, **hvis** deres toldmæssige **status** som EU-varer **bevises** (se punkt II.2.2.2.). I punkt II.2.3.4. forklares det, hvilke metoder der kan anvendes til at bevise EU-status.

Punktet indeholder nærmere oplysninger om de særlige forhold og anvendelsen af de almindelige metoder til at dokumentere EU-status.

II.3.1. Anvendelse af dokumentation for EU-status

Dokumentation for EU-status **fastslås** som følger:

1. Den pågældende person fremlægger bevis for EU-status ved hjælp af en af de midler, der er anført under punkt II.2.3.4.
2. Toldmyndigheden ved afsendelsen påtegner beviset, hvis det kræves.
3. Toldmyndigheden ved afgang registrerer om nødvendigt

beviset.

I forlængelse heraf **anvendes** bevismidlet på følgende måde:

1. Den pågældende person kan flytte varerne. Når varerne føres ind i Unionens toldområde igen, vil bevismidlerne blive forelagt toldmyndigheden ved ankomsten.
2. Toldmyndigheden på genindførselsstedet skal overvåge, at bevismidlerne anvendes korrekt, dvs. bevisets ægthed, korrekt anvendelse osv.

For at lette overvågningen bør toldstedet på det genindførselssted, hvor beviset er blevet forelagt, i givet fald stemple formularen med henblik på genindførsel for at forhindre, at det anvendes igen.

II.3.2. Almindelige metoder til at bevise EU-status — yderligere oplysninger

II.3.2.1. T2L- eller T2LF-dokumenter

*Artikel 124a, DA
Artikel 5 og 6,
tillæg II,
konventionen*

Indtil det elektroniske system til dokumentation af EU-status (PoUS) er indført, består T2L/T2LF-dokumentet, der anvendes til at dokumentere EU-status, af:

- T2L-dokumentet: eksemplar 4 af det administrative enhedsdokument (se nærmere under punkt V.3.3.1.1.) eller
- T2LF-dokumentet: eksemplar 4 af det administrative enhedsdokument for varer, der er ført til, fra eller mellem de afgiftsfrie områder (se nærmere under punkt IV.5.4.) og
- ladelisten i særlige tilfælde.

Hvad angår kravene — den form, som T2L-/T2LF-dokumenter skal have — gælder bestemmelserne i punkt IV.1.4.2.1. »Forsendelsesangivelsens form og udfyldelse heraf«.

*Artikel 124a, DA
Artikel 6 og 8, tillæg II, konventionen*

TRADE

Den pågældende anfører »T2L« eller »T2LF« i højre underrubrik i rubrik 1 på formularen og »T2Lbis« eller »T2LFbis« i højre underrubrik i rubrik 1 for eventuelle supplementsformularer og i givet fald ladelister.

Dokumentet skal udfærdiges i ét originaleksemplar.

Artikel 200 og 202, T2L/T2LF-dokumenter, supplementsformularer og ladelister skal

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet påtegner og registrerer dokumentet og anfører i rubrik C på:

- formularen:
 - toldstedets navn og stempel, en toldembedsmands underskrift fra dette toldsted, datoen for påtegningen, registreringsnummeret eller afsenderangivelsens nummer, hvis det er påkrævet
- supplementsformularer eller ladelister:
 - det nummer, der er anført på T2L/T2LF-dokumentet, ved hjælp af et stempel eller i hånden. Stemplerne skal indeholde navnet på det kompetente toldsted, eller angivelsen skal ledsages af det kompetente toldsteds officielle stempel.

Dokumenterne returneres til vedkommende.

Artikel 123, DA

Når T2L/T2LF-dokumentet er bekræftet, er dets gyldighedsperiode begrænset til 90 dage. Toldmyndighederne kan efter anmodning fra den berørte person og af begrundede årsager fastsætte gyldighedsperioden til en længere periode.

Enkelt anvendelse af beviset

Artikel 205, stk. 1,
IA

T2L/T2LF-dokumenterne kan kun anvendes én gang, dvs. når de fremlægges første gang. Hvis dokumenterne kun blev anvendt for nogle af varerne ved den første fremlæggelse, skal der fremlægges nyt bevis for de resterende varer i overensstemmelse med ovennævnte procedure.

Erstatning

Et T2L/T2LF-dokument kan erstattes af et eller flere nye dokumenter, hvis omstændighederne kræver det, af den toldmyndighed, der påtegnede det originale T2L/T2LF-dokument.

Ekstra eksemplarer

I de tilfælde, hvor det er nødvendigt med tre eksemplarer, kan der forelægges en original og to fotokopier, forudsat at fotokopierne er mærket »kopi«.

Efterfølgende udstedelse af T2L/T2LF

Artikel 199, stk. 5, IA
Artikel 4, stk. 2, tillæg II, konventionen

Et T2L/T2LF-dokument kan udstedes med tilbagevirkende kraft, undtagen hvis udstedelsen af et sådant dokument er specifikt udelukket ifølge lovgivningen, og forudsat at det sker efter nøje undersøgelse af omstændighederne for at sikre, at alle betingelserne for udstedelsen er opfyldt.

Artikel 212, IA
Artikel 21, tillæg II, konventionen

T2L/T2LF-dokumenter, der udstedes med tilbagevirkende kraft, skal dog accepteres af toldmyndighederne, uden at dette berører anvendelsen af tilbagevirkende kontrolprocedurer eller andre administrative procedurer vedrørende administrativ bistand, navnlig hvis der er mistanke om svig eller uregelmæssigheder.

T2L/T2LF-dokumenter, der udstedes med tilbagevirkende kraft, skal være forsynet med den relevante påtegning som angivet i punkt II.2.3.4.2.

Den toldmyndighed, der er ansvarlig for det med tilbagevirkende kraft udstedte T2L/T2LF-dokument, er den samme myndighed, som er ansvarlig for at påtegne det originale T2L/T2LF-dokument.

Artikel 148, stk. 4, litra b), DA

Fejlagtigt udfærdiget T1-angivelse

Der kan udstedes et T2L/T2LF-dokument efterfølgende for varer, for hvilke der ved en fejltagelse er udfærdiget en T1-angivelse.

I så fald skal T2L-/T2L-dokumentet forsynes med en henvisning til den pågældende T1-angivelse.

Duplikater

Et duplikat af et T2L/T2LF-dokument kan udstedes, undtagen hvis udstedelsen af et sådant dokument er specifikt udelukket ifølge lovgivningen, og forudsat at duplikatet udstedes efter nøje undersøgelse af omstændighederne for at sikre, at alle betingelserne for udstedelsen er opfyldt. Yderligere oplysninger om udstedelse af duplikater findes i punkt V.3.4.4.

II.3.2.2. Toldvaremanifest

Dette afsnit vil blive udfyldt, når PoUS tages i brug, og rederiets manifest som bevis for EU-status afskaffes.

II.3.2.3. Rederiets manifest (*kun søtransport — overgangsbestemmelse*)

Artikel 199, stk. 2, IA Indtil det elektroniske PoUS-system er indført, kan økonomiske operatører fortsat anvende rederiets manifest som bevis for EU-status.
Artikel 10, tillæg II, konventionen

Artikel 126a, DA
Artikel 10, tillæg II, konventionen

HANDEL

Rederiets manifest (ved sejlads uden for fast rutefart) skal indeholde følgende oplysninger:

- navn og fuldstændig adresse på rederiet
- fartøjets navn
- lastested og -dato
- losningssted
- afskibers underskrift.

Og for hver forsendelse:

- en henvisning til konnossementet eller et andet handelsdokument
- antal, beskrivelse, mærker og numre for kolliene
- den sædvanlige handelsbeskrivelse for varerne med de angivelser, der er nødvendige til identifikationen af dem
- bruttomasse i kg
- containers identifikationsnummer, hvis relevant og
- følgende angivelser for varernes status, hvis relevant:
 - o »C« (svarende til T2L) for varer, hvis toldstatus som EU-varer kan dokumenteres
 - o »F« (svarende til T2LF) for varer, hvis toldmæssige status som EU-varer kan dokumenteres, sendt til eller fra en del af EU's toldområde, hvor bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF ikke finder anvendelse, dvs. afgiftsfrie områder eller
 - o »N« for alle andre varer.

Artikel 203, IA Det af rederiet behørigt udfyldte og underskrevne manifest påtegnes
Artikel 10, tillæg II, konventionen på rederiets anmodning af det kompetente toldsted.

Artikel 126a, DA
Artikel 10, tillæg II, konventionen

TOLDVÆSENET

Hvis rederiets manifest er påtegnet, skal det kompetente sted angive følgende:

- det kompetente toldsteds navn og stempel
- underskrift fra en toldembedsmand på det pågældende sted og
- datoen for påtegningen.

Artikel 199, stk. 5, Hvis rederiets manifest udstedes med tilbagevirkende kraft, skal det
IA være forsynet med den relevante påtegning, jf. punkt II.2.3.4.2.
Artikel 4, stk. 2,
tillæg II,
konventionen

II.3.2.4. Faktura eller transportdokument

Artikel 126, DA

Artikel 9, tillæg II, konventionen

HANDEL

Fakturaen eller transportdokumentet skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- fulde navn og adresse på afsenderen, eller den berørte person, hvis denne ikke er afsender
- kollienes antal, art, mærker og referencenumre
- varebeskrivelse
- bruttomasse i kg
- varernes værdi
- containernes numre, hvis relevant
- T2L- eller T2LF-kode og
- den berørte persons håndskrevne underskrift.

Forklarende bemærkning: Fakturaen eller transportdokumentet må kun vedrøre EU-varer.

Fakturaer eller transportdokumenter, hvor den samlede værdi af de omfattede varer ikke overstiger 15 000 EUR

Artikel 199, stk. 1, litra d), og artikel 211, TK IA

Artikel 9, tillæg II, konventionen

Hvis den samlede værdi af de EU-varer, der er omfattet af fakturaen eller transportdokumentet, ikke overstiger 15 000 EUR, er det ikke nødvendigt at få det påtegnet af det kompetente toldsted. Navn og adresse på det kompetente toldsted skal dog være anført på fakturaen eller dokumentet sammen med ovenstående oplysninger.

Fakturaer eller transportdokumenter, hvor den samlede værdi af de omfattede varer overstiger 15 000 EUR

Artikel 126, DA, og artikel 201, IA

Artikel 9, tillæg II, konventionen

Fakturaen eller transportdokumentet, som er behørigt udfyldt og underskrevet af vedkommende, påtegnes på anmodning af den pågældende af det kompetente sted. Hvis fakturaen eller transportdokumentet ikke er påtegnet, kan det ikke tjene som bevis for EU-status.

TOLDVÆSENET

Det kompetente toldsteds påtegning af fakturaen eller transportdokumentet skal omfatte følgende:

- det kompetente toldsteds navn og stempel
- underskrift fra en toldembedsmand på det pågældende sted
- datoen for påtegningen og
- enten registreringsnummer eller, hvis det er påkrævet, forsendelsesangivelsens nummer.

Artikel 199, stk. 5, IA
Artikel 4, stk. 2, tillæg II, konventionen

Faktura eller transportdokument udstedt med tilbagevirkende kraft skal være forsynet med den relevante påtegning, jf. punkt II.2.3.4.2.

II.3.2.5. TIR-carnet, ATA-carnet eller formular 302

Artikel 127, DA
Artikel 207, IA
Artikel 12, tillæg II, konventionen

Hvis de varer, der transporteres på grundlag af et TIR-carnet, et ATA-carnet eller formular 302, alle er EU-varer, skal klareren tydeligt anføre »T2L« eller »T2LF« i det felt, der er forbeholdt varebeskrivelsen, og underskrive alle de relevante blade i carnetet og forelægge carnetet for afgangstoldstedet til påtegning.

Omfatter TIR-carnetet, ATA-carnetet eller NATO-formular 302 både EU-varer og ikke-EU-varer, skal de to varekategorier angives særskilt, og »T2L« eller »T2LF« anføres på en sådan måde, at det klart kun vedrører EU-varerne.

TOLDVÆSENET

Når TIR-carnet, ATA-carnet eller formular 302 anvendes for at dokumentere varenes toldmæssige status som EU-varer og forelægges afgangstoldstedet til påtegning, skal det sikres, at EU-varerne er angivet særskilt fra de andre varer, og at påtegningen »T2L« eller »T2LF« er anført således, at den kun vedrører EU-varerne.

Koden »T2L« eller »T2LF« bekræftes med afgangstoldstedets stempel ledsaget af den kompetente toldembedsmands underskrift.

II.3.3. Autoriseret udsteder

II.3.3.1. Generelle bestemmelser

*Artikel 128, DA
Artikel 14, tillæg II,
konventionen*

Toldmyndighederne kan give en person, der benævnes »autoriseret udsteder«, bevilling til at udstede følgende dokumentation for EU-status:

1. T2L- og T2LF-dokumenter uden påtegning (se punkt II.3.3.2.) (overgangsmåde):
 - a) med forhåndsattestering fra toldmyndighedernes side
 - b) med selvcertificering
 - c) med elektronisk selvcertificering uden underskrift
2. toldvaremanifestet uden påtegning og uden registrering (se punkt II.3.3.3.)
3. rederiets manifeste uden påtegning (se punkt II.3.3.4.) (overgangsbestemmelse):
 - a) rederiets manifest som bevis
 - b) rederiets manifest efter afsejling
4. fakturaer eller transportdokumenter for varer på over 15 000 EUR uden påtegning (overgangsbestemmelse) (se punkt II.3.3.2.).

Bemærk, at bevillingen til at udstede T2L/T2LF-dokumenter uden påtegning er en overgangsbestemmelse, for så vidt som beviset vil bestå af T2L/T2LF-dokumenter i stedet for oplysninger, der er indlæst i PoUS-systemet.

Bevilling til at udstede visse former for bevis for EU-status uden toldmyndighedernes påtegning (og registrering) er en toldafgørelse efter ansøgning. Dette betyder, at de almindelige regler i toldafgørelserne som beskrevet i del VI finder anvendelse, medmindre andet er anført.

Den procedure, der skal følges, skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2., medmindre der gives yderligere oplysninger nedenfor.

Ansøgningen skal indgives til den toldmyndighed, der har ansvar for det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres.

Ansøgeren skal opfylde de generelle og særlige betingelser. De generelle betingelser, der gælder under alle omstændigheder, er anført i nedenstående tabel. De øvrige særlige betingelser er anført i afsnittene nedenfor vedrørende de enkelte specifikke midler eller

faciliteter.

Generelle betingelser

*Artikel 128, stk. 1, DA
Artikel 14, tillæg II, konventionen*

- Ansøgeren er etableret i EU eller et fælles forsendelsesland.
- Ansøgeren skal have et registrerings- og identifikationsnummer (EORI-nummer) som økonomisk operatør, hvis vedkommende er etableret i EU.
- Den berørte person ikke har begået alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen.
- De kompetente toldmyndigheder kan overvåge og kontrollere proceduren uden en uforholdsmæssigt stor administrativ indsats i forhold til kravene til den berørte person.
- Den berørte person fører optegnelser, der gør det muligt for toldmyndighederne at foretage en effektiv kontrol.

II.3.3.2. T2L/T2LF-dokument eller faktura eller transportdokument udstedt af autoriseret udsteder (*overgangsbestemmelse*)

II.3.3.2.1. Bevilling

Ud over de generelle betingelser anført i ovenstående punkt II.3.3.1. skal ansøgeren opfylde følgende særlige betingelser for at få bevilling til at udstede T2L/T2LF-dokumenter, fakturaer eller transportdokumenter som bevis for EU-status uden toldmyndighedernes påtegning.

Særlige betingelser for udstedelse af T2L/T2LF-dokumenter, fakturaer eller transportdokumenter

*Artikel 128, stk. 2 og 4, DA
Artikel 14, tillæg II, konventionen*

- Den berørte person udsteder regelmæssigt bevis for den toldmæssige status som EU-varer, eller vedkommendes toldmyndigheder ved, at vedkommende kan opfylde de retlige forpligtelser ved anvendelse af disse beviser.

Ud over de generelle betingelser anført i ovenstående punkt II.3.3.1. og de særlige betingelser skal ansøgeren opfylde følgende særlige betingelser for at få bevilling til at udstede T2L/T2LF-dokumenter, fakturaer eller transportdokumenter med elektronisk selvattestering

som bevis for EU-status uden toldmyndighedernes påtegning.

Særlige betingelser for elektronisk selvattestering uden underskrift

Artikel 128b, DA

Artikel 17, tillæg II, konventionen

- Den autoriserede udsteder har afgivet skriftligt tilsagn om, at vedkommende hæfter for de retlige konsekvenser af alle T2L/T2LF-dokumenter eller handelsdokumenter, der er forsynet med det særlige stempel.

Artikel 128a, stk. 2, DA

Artikel 15, tillæg II, konventionen

TOLDVÆSENET

Bevillingen skal navnlig angive:

- a) det toldsted, der har fået overdraget ansvaret for forhåndsattestering af formularerne »T2L« og »T2LF«
- b) hvordan den autoriserede udsteder skal godtgøre, at formularerne er anvendt korrekt
- c) hvilke varekategorier eller varebevægelser der er udelukket
- d) fristen for samt måden hvorpå den autoriserede udsteder skal give meddelelse til det kompetente toldsted, således at dette eventuelt kan foretage kontrollen før varenes afgang
- e) om dokumentationen skal være:
 - (i) forhåndsattesteret af toldmyndighederne
 - (ii) selvattesteret af den autoriserede udsteder med underskrift
 - (iii) elektronisk selvattesteret af den autoriserede udsteder (uden underskrift)
- f) at den godkendte afsender skal udfylde og underskrive formularen, inden varerne afsendes
- g) om toldmyndigheden tillader anvendelse af ladelister, der ikke opfylder alle betingelser.

II.3.3.2.2. Anvendelse af T2L/T2LF-dokumenter, fakturaer eller transportdokumenter udstedt af en autoriseret udsteder

Når dokumentationen er forhåndsattesteret af toldmyndighederne:

*Artikel 128a, DA
Artikel 16, tillæg II, konventionen*

TOLDVÆSENET

Toldmyndighederne stempler og underskriver på forhånd:

- forsiden på fakturaerne eller transportdokumenterne eller
- rubrik »C. Afgangssted« på forsiden af T2L/T2LF-dokumenterne og eventuelt supplementsformularerne.

Hvis forhåndsattesteringerne administreres centralt af bestemte toldmyndigheder, kan det forhåndsattesterende toldsteds stempel være fortrykt på formularerne, og den ansvarlige toldembedsmands underskrift behøver ikke at være skrevet i hånden.

Når dokumentationen er selvattesteret af en autoriseret udsteder:

*Artikel 128a, DA, del II, kapitel II, bilag 72-04, IA
Artikel 16, tillæg II, bilag B9, tillæg III, konventionen*

HANDEL

Den autoriserede udsteder stempler med et særligt stempel:

- forsiden på fakturaerne eller transportdokumenterne eller
- rubrik »C. Afgangssted« på forsiden af T2L/T2LF-dokumenterne og eventuelt supplementsformularerne.

Stemplet kan være fortrykt på formularerne, hvis trykningen foretages af et hertil godkendt trykkeri. I rubrik 1 og 2 og 4-6 i det særlige stempel skal der gives følgende oplysninger:

- rigsvåben eller andre symboler eller bogstaver, der betegner landet
- det kompetente toldsted
- dato
- autoriseret udsteder og
- bevillingens nummer.

Forklarende bemærkning: Det er den kompetente myndighed i det land, hvor den godkendte udsteder er etableret, der giver tilladelse til at forudpåtrykke det særlige stempel, og ikke myndighederne i det land, hvor trykkeriet er etableret.

Den autoriserede udsteders yderligere udfyldelse af dokumentation:

Artikel 128a, DA

Artikel 16, stk. 4, artikel 19 og artikel 20, tillæg II, konventionen

HANDEL

Inden varerne afsendes, skal den autoriserede udsteder udfylde og underskrive formularen ved at anføre på:

- et klart identificerbart sted på handelsdokumentet eller
- rubrik »D. Kontrolleret af afgangsstedet« på T2L/T2LF-dokumenterne og eventuelt supplementsformularerne

følgende oplysninger:

- navnet på det kompetente toldsted
- datoen for dokumentets udfærdigelse og den autoriserede udsteders underskrift, og
- en af følgende påtegninger:

BG	Одобен издател
CS	Schválený vydavatel
DA	Autoriseret udsteder
DE	Zugelassener Aussteller
EL	Εγκριμένος εκδότης
EN	Authorised issuer
ES	Emisor autorizado
ET	Volitatud väljastaja
FI	Valtuutettu antaja
FR	Emetteur agréé
HR	Ovlaštenog izdavatelj
HU	Engedélyes kibocsátó
IT	Emittente autorizzato
LT	Igaliotasis išdavėjas
LV	Atzītais izdevējs
MT	Emittent awtorizzat
NL	Toegelaten afgever
PL	Upoważnionego wystawcę
PT	Emissor autorizado
RO	Emitent autorizat
SK	Schválený vystaviteľ
SL	Pooblaščeni izdajatelj
SV	Godkänd utfärdare

Den godkendte udsteder skal:

- udfærdige en kopi af hvert udstedt dokument
- forelægge kopierne for toldmyndighederne som fastsat i bevillingerne til formål for kontrol og

- opbevare dem i mindst tre år.

Ved elektronisk selvattestering foretaget af den autoriserede udsteder uden underskrift:

Artikel 128b i den delegerede retsakt

Artikel 17, tillæg II, konventionen

HANDEL

Inden varerne afsendes, skal den autoriserede udsteder udfylde og underskrive formularen som angivet i den foregående rubrik »Handel« med undtagelse af følgende.

T2L/T2LF-dokumenter eller handelsdokumenter skal i stedet for den autoriserede udsteders underskrift indeholde en af følgende påtegninger:

BG	Освободен от подпис
CS	Podpis se nevyžaduje
DA	Fritaget for underskrift
DE	Freistellung von der Unterschriftsleistung
EE	Allkirjanõudest loobutud
EL	Δεν απαιτείται υπογραφή
EN	Signature waived
ES	Dispensa de firma
FI	Vapautettu allekirjoituksesta
FR	Dispense de signature
HR	Oslobodeno potpisa
HU	Aláírás alól mentesítve
IS	Undanþegið undirskrift
IT	Dispensa dalla firma
LT	Leista nepasirašyti
LV	Derīgs bez paraksta
MT	Firma mhux meħtieġa
NL	Van ondertekening vrijgesteld
NO	Fritatt for underskrift
PL	Zwolniony ze składania podpisu
PT	Dispensada a assinatura
RO	Dispensă de semnătură
SI	Opustitev podpisa
SK	Oslobodenie od podpisu
SV	Befrielse från underskrift

Yderligere oplysninger om anvendelsen af dokumentationsformerne findes under punkt II.3.2.1. vedrørende T2L/T2LF-dokumenter og punkt II.3.2.4. vedrørende fakturaer og transportdokumenter.

II.3.3.3. Toldvaremanifestet udstedt af en autoriseret udsteder

Dette afsnit vil blive udfyldt, når PoUS tages i brug, og rederiets manifest som bevis for EU-status afskaffes.

II.2.3.4. Rederiets manifest udstedt af en autoriseret udsteder (overgangsbestemmelse)

II.3.3.4.1. Bevilling

Ud over de generelle betingelser anført i ovenstående punkt II.3.3.1. skal ansøgeren opfylde følgende særlige betingelser for at få bevilling til at udfærdige et **rederimanifest** som dokumentation for EU-status uden toldmyndighedernes påtegning.

Særlige betingelser

Artikel 128, stk. 2 og 4, DA

- Den berørte person udsteder regelmæssigt bevis for den toldmæssige status som EU-varer, eller vedkommendes toldmyndigheder ved, at vedkommende kan opfylde de retlige forpligtelser ved anvendelse af disse beviser.

Af logistiske årsager er manifestet imidlertid ikke altid tilgængeligt, således at det kan bekræftes ved skibets afgang. I så fald kan rederiet fremsende oplysningerne i manifestet elektronisk fra afgangshavnen, efter at skibet er afsejlet, således at de er tilgængelige i bestemmelseshavnen, før skibet ankommer. Toldmyndighederne kan give rederiet tilladelse til at **udarbejde** sådanne manifeste senest **dagen efter** skibets afsejling, men inden det ankommer til bestemmelseshavnen — TC12-bevilling (se bilag 8.2). Ud over de generelle betingelser, der er anført i ovenstående punkt II.3.3.1., skal ansøgeren opfylde følgende særlige betingelser.

Særlige betingelser

Artikel 128d, stk. 1 og 2, DA

Artikel 18, tillæg II, konventionen

- Ansøgeren er et internationalt rederi.

- Ansøgeren anvender elektroniske dataoverførselssystemer til at sende oplysninger mellem afgang- og bestemmelseshavnene i Unionens toldområde.
- Ansøgeren sejler et betydeligt antal overfarter mellem havnene i medlemsstaterne eller de fælles forsendelseslande på godkendte ruter.

Ansøgning

*Artikel 128c og
128d, DA
Artikel 18, tillæg II,
konventionen*

Rederiet skal i sin anmodning anføre alle de lande og alle de afgang- og bestemmelseshavne, som bevillingen skal omfatte.

Rederiet skal i sin anmodning også angive navnet/navnene på sin(e) repræsentant(er) i disse havne.

Høringsprocedure for bevillingen

Når toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor rederiet er etableret, modtager en sådan anmodning, giver de de andre medlemsstater, på hvis områder de forventede afgang- og bestemmelseshavne er beliggende, meddelelse herom. De relevante kontaktpersoner er opført i bilag II.8.2 — bilag B.

Toldmyndighederne i afgang- og bestemmelseshavnene undersøger derpå sammen med rederiets lokale kontorer, om betingelserne for at anvende den forenkede procedure er opfyldt, navnlig kravet om, at der skal være et betydeligt antal sejladsere ad godkendte ruter mellem landene.

Når denne høringsprocedure er afsluttet, underretter toldmyndighederne i afgang- og bestemmelseshavnene deres kompetente myndigheder om, hvorvidt disse havne har det nødvendige udstyr til at kunne anvende et elektronisk dataoverførselssystem, og hvorvidt rederiet opfylder ovenstående kriterier.

Hvis der ikke er modtaget indsigelser senest 60 dage (medlemsstater) eller senest 45 dage (fælles forsendelseslande) efter meddelelsesdatoen, skal toldmyndighederne give tilladelse til, at den forenkede procedure anvendes til at udarbejde et rederimanifest som bevis for EU-status uden toldmyndighedernes påtegning.

Denne tilladelse gælder i alle de berørte medlemsstater og finder kun anvendelse på forsendelser mellem de i bevillingen nævnte havne. Forenklingen dækker godstransport, som rederiet foretager ad søvejen mellem de i bevillingen anførte havne i EU-

medlemsstaterne og de fælles forsendelseslande.

II.3.3.4.2. Udarbejdelse af dokumentationen

Et sådant manifest skal bekræftes af rederiet, inden skibet forlader afgangshavnen.

Af logistiske årsager er manifestet imidlertid ikke altid tilgængeligt, således at det kan bekræftes ved skibets afgang. I så fald kan rederiet fremsende oplysningerne i manifestet elektronisk fra afgangshavnen, efter at skibet er afsejlet, således at de er tilgængelige i bestemmelsehavnen, før skibet ankommer.

*Artikel 128c og
128d, DA
Artikel 18, tillæg II,
konventionen*

Manifestet kan udstedes efterfølgende som bevis for status og kan under visse betingelser fremsendes til bestemmelsehavnen ved hjælp af et elektronisk dataoverførselssystem, jf. artikel 128c og 128d i DA (artikel 18, tillæg II, til konventionen).

*Artikel 126a, DA
Artikel 18, tillæg II,
konventionen*

Når rederiets manifest anvendes som bevis for varers toldmæssige status som EU-varer, skal det mindst indeholde følgende oplysninger:

- rederiets fuldstændige navn og adresse
- fartøjets navn
- lastested og -dato
- losningssted
- og for hver forsendelse:
 - henvisning til konnossement eller et andet handelsdokument
 - antal, beskrivelse, mærker og numre for kolliene
 - en beskrivelse af varerne ved hjælp af deres sædvanlige handelsbetegnelse med de angivelser, der er nødvendige for identifikationen deraf
 - bruttomasse i kg
 - i givet fald containernes numre og
 - følgende angivelser for varenes status:
 - »C« (svarende til »T2L«) for varer, hvis toldstatus som EU-varer kan dokumenteres eller
 - »F« (svarende til »T2LF«) for varer fra eller under transport mellem de afgiftsfrie områder, hvis toldstatus som EU-varer kan dokumenteres eller
 - »N« for alle andre varer.

II.3.3.4.3. Procedure i afgangshavnen

Rederiet skal udfærdige det manifest, der tjener som bevis for varernes toldmæssige status som EU-varer, senest dagen efter skibets afgang og i alle tilfælde før skibets ankomst til bestemmelseshavnen.

Rederiet fremsender så manifestet til bestemmelseshavnen gennem et elektronisk dataoverførselssystem.

På forlangende fremsender rederiet manifestet til toldmyndighederne i afgangshavnen enten gennem et elektronisk dataoverførselssystem eller på papir, hvis toldmyndighederne ikke har det nødvendige udstyr til at modtage data ad elektronisk vej.

De kompetente myndigheder i afgangshavnen foretager kontrol på basis af risikoanalyse.

II.3.3.4.4 Procedure i bestemmelseshavnen

Rederiet fremsender en kopi af manifestet til toldmyndighederne i bestemmelseshavnen enten gennem et elektronisk dataoverførselssystem eller på papir, hvis toldmyndighederne ikke har det nødvendige udstyr til at modtage data ad elektronisk vej.

De kompetente myndigheder i bestemmelseshavnen tjekker den angivne toldmæssige status af EU-varer ved at foretage kontrol på basis af risikoanalyse og krydstjekker om nødvendigt med de kompetente myndigheder i afgangshavnen.

II.3.3.4.5. Uregelmæssigheder/overtrædelser

Rederiet skal indberette alle konstaterede uregelmæssigheder eller overtrædelser til de kompetente myndigheder i afgangshavnen. Det skal også hjælpe med at opklare uregelmæssigheder eller overtrædelser, som opdages af de kompetente myndigheder i afgangshavnen.

Hvis det ikke er muligt at opklare uregelmæssigheder og overtrædelser i bestemmelseshavnen, giver de kompetente myndigheder i bestemmelseshavnen meddelelse herom til de kompetente myndigheder i afgangshavnen og den myndighed, der har udstedt tilladelsen, som derpå træffer de nødvendige foranstaltninger.

II.3.3.4.6. Rederiets ansvar

Rederiet skal:

- føre passende regnskaber, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere aktiviteterne ved afgang- og ankomsthavne
- stille alle relevante optegnelser til rådighed for de kompetente myndigheder
- påtage sig det fulde ansvar over for de kompetente myndigheder for, at dets forpligtelser bliver overholdt, og for at indberette og hjælpe med til opklaring af alle overtrædelser og uregelmæssigheder.

II.3.4. Fælles forsendelsesland

*Artikel 9,
konventionen*

Når EU-varer er ankommet til et fælles forsendelsesland under en T2-procedure, bevarer de deres status som EU-varer, forudsat at:

- de er forblevet under en T2-procedure eller en toldoplagsprocedure i det fælles forsendelsesland og
- den periode, hvor varerne var oplagret på et lager, ikke oversteg fem år (eller seks måneder for visse specifikke kategorier af varer) og
- de til enhver tid forblev under toldmyndighedens kontrol.

EU-varer i fælles forsendelseslande

*Artikel 2, stk. 3,
litra b), og stk. 9,
konventionen
Artikel 2, tillæg II,
konventionen*

EU-varer i fælles forsendelseslande kan kun henføres under T2-proceduren, når:

- varerne ankom til landet under T2-proceduren
- varerne videreføres på følgende betingelser:
 - o de forbliver under tilsyn af toldmyndighederne for at sikre, at der ikke foretages ændring af varernes identitet eller tilstand
 - o de ikke bliver henført under en anden toldforsendelsesprocedure end forsendelses- eller oplagsproceduren og
 - o hvis de bliver henført under en oplagsprocedure:
 - perioden overstiger ikke fem år
 - for varer henhørende under kapitel 1-24 i nomenklaturen for klassificering af varer, må perioden ikke overstige seks måneder
 - varerne har været oplagret i særlige lokaler og må ikke have undergået anden behandling end den; der er nødvendig for at bevare dem i den oprindelige stand eller for at opdele sendingerne

uden at udskifte emballagen og

- enhver behandling har fundet sted under toldtilsyn

og

- den nye T2-procedure indeholder en henvisning til den tidligere procedure, hvorunder EU-varerne ankom til dette fælles forsendelsesland, herunder alle særlige påtegninger og parring heraf.

Fremlæggelse af dokumentation for EU-status i et fælles forsendelsesland

Artikel 5, 9, 10 og 18a, konventionen

Følgende dokumentation kan udstedes i et fælles forsendelsesland:

- T2L-dokument
- faktura eller transportdokument
- rederiets manifest.

Yderligere oplysninger om tilvejebringelse og anvendelse af dokumentation findes under punkt II.3.2. og II.3.3.

Dokumenter, der udstedes af et kompetent toldsted i et fælles forsendelsesland med henblik på at attestere den toldmæssige status som EU-varer, skal være forsynet med en henvisning til den tilsvarende T2-angivelse eller det dokument, der attesterer den toldmæssige status som EU-varer, under hvilket varerne er ankommet til det pågældende fælles forsendelsesland, og skal indeholde alle de særlige påtegninger, der fremgår heraf.

EU-varer, der genudføres fra et fælles forsendelsesland

*Artikel 9, konventionen
Artikel 12, tillæg II, konventionen*

Hvis EU-varer er ført ind i et fælles forsendelsesland og skal genudføres under en anden forsendelsesprocedure end fælles forsendelse, behøver T2L/T2LF ikke blive fornyet, forudsat at varerne ikke har været oplagt inden videreforsendelsen. For at dokumentere, at varerne hele tiden har været under toldtilsyn, anbringer det kompetente toldsted i det fælles forsendelsesland sit stempel øverst på forsiden af dokumentet sammen med en angivelse af datoen for genudførslen.

Eksempel: EU-varer ankommer til et fælles forsendelsesland på et ikke-RSS-fartøj og reeksporteres med lastbil under en TIR-procedure. Bemærk, at gyldighedsperioden for T2L/T2LF-dokumentet er begrænset til 90 dage.

Udstedelse af dokumentation i fælles forsendelseslande

Artikel 2, tillæg II,

Der kan kun fremlægges dokumentation for EU-varer, der

konventionen transporteres fra et fælles forsendelsesland, hvis varerne transporteres direkte fra det pågældende fælles forsendelsesland til et andet fælles forsendelsesland eller en medlemsstat:

- uden at passere gennem et tredjeland eller
- når de passerer gennem et tredjeland, transporteres i henhold til et gennemgående transportdokument udstedt i et fælles forsendelsesland.

EU-varer, der udføres fra et fælles forsendelsesland

Artikel 2, tillæg II, konventionen Dokumentation for EU-status kan ikke anvendes for EU-varer, der er bestemt til eksport fra et fælles forsendelsesland eller fra EU.

Formodning om varers toldmæssige status som EU-varer

Midlertidig indførsel

Artikel 9, stk. 2, konventionen Der kræves dog ikke bevis for EU-varers status som EU-varer i et fælles forsendelsesland, når varerne er henført under proceduren for midlertidig indførsel, og varerne ikke har fået anden behandling end den, der er nødvendig for opbevaring i den oprindelige stand eller for opdeling af sendinger.

T2-korridor

Artikel 2a, tillæg II, konventionen Varer, der har toldmæssig status som EU-varer, og som transporteres med jernbane, kan uden at være omfattet af nogen toldprocedure føres fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og midlertidigt transporteres gennem et fælles forsendelseslands område, uden at deres toldmæssige status ændres. Yderligere oplysninger om T2-korridoren findes under punkt VI.3.5.5.

II.4. Transport af EU-varer uden dokumentation for EU-status

II.4.1. Lufttransport

Artikel 119, stk. 2, litra a), DA EU-varer, der transporteres ad luftvejen fra en lufthavn i EU til en anden uden ophold uden for EU, er omfattet af formodningen om EU-status på betingelse af, at de er omfattet af et enkelt transportdokument, dvs. det AWB, der er udstedt i en medlemsstat. Under disse omstændigheder kræves der derfor ikke dokumentation for EU-varerne.

II.4.2. Fast rutefart

II.4.2.1. Definition

Artikel 120, DA Rederier, der kun sejler (nærskibsfart) mellem to eller flere EU-havne og transporterer EU-varer, kan ansøge om bevilling til fast rutefart (RSS).

EU-varer, der transporteres om bord på et RSS-godkendt skib mellem to eller flere EU-havne, bevarer deres status som EU-varer uden krav om dokumentation for denne status over for toldmyndighederne i EU-ankomsthavnene. RSS-fartøjet må ikke anløbe:

- havne uden for Unionens toldområde
- havne, der ikke er en del af de RSS-godkendte ruter
- havne i en EU-havns frizone
- og må ikke foretage omladning af varer på havet.

Artikel 119, stk. 2, litra b), DA RSS kan derfor sammenlignes med en landbro mellem to eller flere EU-havne uden toldkontrol ved broens ender. Ikke-EU-varer, der transporteres af et RSS-godkendt fartøj, skal imidlertid henføres under en T1-forsendelsesprocedure.

Når et ikke-RSS-fartøj sejler mellem EU-havne og forlader Unionens toldområde, mister de ombordværende EU-varer deres status som EU-varer. Ved ankomsten til Unionen skal det dokumenteres, at EU-varerne har status som EU-varer. I modsat fald anser toldmyndighederne alle varer om bord for at være ikke-EU-varer.

Hvis rederiet foretager søtransport mellem havne i og uden for EU, tildeles der ikke bevilling som fast rutefart for disse ruter. For EU-varer, der transporteres om bord på et ikke-RSS-fartøj, skal varernes toldmæssige status dokumenteres, når de losses i en EU-havn.

Konventionen om en fælles forsendelsesprocedure omhandler ikke den lettere RSS-procedure eller anvendelse af et elektronisk transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse for søtransport.

Dette RSS-koncept må ikke forveksles med begrebet »fast rutefart«, som det anvendes af søtransportoperatører.

II.4.2.2. Procedure for bevilling til fast rutefart

Artikel 120 og 121, Der meddeles kun bevilling til rederier, som:

DA

Artikel 39, litra a),

TK

- er etableret i EU's toldområde
- ikke har begået en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed (bemærk: denne betingelse anses for at være opfyldt for enheder, der har status som autoriseret økonomisk operatør)
- forpligter sig til, når bevillingen er udstedt, til den toldmyndighed, der har meddelt bevillingen, at meddele:
 - o navnene på de skibe, der indsættes i den faste rutefart
 - o den havn, hvor skibet begynder den faste rutefart og
 - o anløbshavnene
- forpligter sig til ikke at anløbe nogen havn uden for EU's toldområde eller i nogen frizone i en EU-havn og til ikke at foretage omladninger af varer til søs.

De generelle regler for toldafgørelser efter ansøgning gælder fuldt ud for bevillingen til etablering af fast rutefart. De retningslinjer, der er beskrevet i punkt VI.2.2.-VI.2.5., gælder således også ud over de specifikationer, der er beskrevet nedenfor.

HANDEL

Af ansøgningen skal de medlemsstater fremgå, hvor den faste rutefart foregår, og eventuelt de medlemsstater, som ansøgeren har angivet for mulige fremtidige tjenester.

Artikel 195, IA

Efter at have behandlet anmodningen bør den kompetente toldmyndighed (bevillingstoldmyndigheden) via toldafgørelsessystemet underrette toldmyndighederne (de hørte toldmyndigheder) i de andre medlemsstater, hvor det rederi, der har anmodet om godkendelse, opererer eller muligvis vil operere i fremtiden. De øvrige myndigheder meddeler deres godkendelse eller afvisning senest 15 dage efter modtagelsen af bevillingstoldmyndighedens underretning. Hvis en underrettet medlemsstat afviser ansøgningen, skal den angive begrundelsen for afslaget og oplyse, hvilke retlige bestemmelser overtrædelserne vedrører, gennem toldafgørelsessystemet. Myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgningen er udfærdiget, meddeler ingen bevilling og begrundet sit afslag over for ansøgeren.

Artikel 195, IA

Hvis der ikke modtages et svar eller en afvisning senest 15 dage efter modtagelsen af underretningen, udsteder bevillingstoldmyndighederne en bevilling til det pågældende rederi.

Bevillingen skal godkendes af de øvrige medlemsstater, hvor rederiet opererer eller muligvis vil operere i fremtiden.

Artikel 121, DA

HANDEL

Et rederi med bevilling til fast rutefart skal registrere sig hos bevillingstoldmyndigheden og oplyse følgende:

- a) navnene på de skibe, der indsættes i den faste rutefart
- b) den havn, hvor skibet begynder den faste rutefart
- c) anløbshavnene

og give bevillingstoldmyndigheden meddelelse om:

- d) eventuelle ændringer af de oplysninger, der er omhandlet i litra a), b) og c)
- e) dato og tidspunkt, som ændringerne i anvendes fra og i givet fald:
- f) navnene på delbefragterne.

Artikel 121, DA, og artikel 196, IA

TOLDVÆSENET

Alle ændringer af bevillingen, som rederiet har meddelt, skal registreres i toldafgørelsessystemet senest én arbejdsdag efter datoen for meddelelsen og være tilgængelige for de toldmyndigheder, der deltager i RSS-systemet. Den ændrede registrering træder i kraft den første arbejdsdag efter registreringen.

Al korrespondance med andre toldadministrationer, der deltager i RSS, skal ske via toldafgørelsessystemet.

Bilag II.8.4 indeholder en fortegnelse over myndigheder, der er ansvarlige for bevillingsproceduren og andre underretninger vedrørende RSS.

TOLDVÆSENET

Bevilling => registrering i det elektroniske informations- og kommunikationssystem for RSS.

Udfyld i givet fald rubrikken »Andre oplysninger« i RSS-bevillingen med navnet (eller navnene) på delbefragterne for hvert fartøj.

Oplysningerne suppleres efter den ajourføring af toldafgørelsessystemet, der er planlagt til udgangen af 2020.

II.4.2.3. Delbefragterordninger

I tilfælde af delbefragterordninger indsendes ansøgningen om bevilling til RSS enten af den person (bortfragter eller befragter), som fastlægger RSS, dvs. fastsætter, hvilket skib eller hvilke skibe der skal anvendes til fast rutefart, og hvilke havne der skal anløbes, eller af dennes repræsentant. Bevillingstoldmyndigheden kan anmode om enhver yderligere oplysning, der er nødvendig for at behandle ansøgningen.

I bilag II.8.1 gives der eksempler på en fragtaftale, der omfatter underbefragtning og delbefragtning.

II.4.2.4. Kontrol af betingelserne for RSS

Toldmyndighederne kan kræve, at rederiet fremlægger dokumentation for, at det overholder bestemmelserne vedrørende driften af RSS, nemlig at fast rutefart drives på grundlag af de oplysninger, der er registreret hos den kompetente toldmyndighed, og at udelukkende de registrerede anløbshavne anløbes.

Hvis en toldmyndighed konstaterer, at bestemmelserne for RSS ikke er overholdt, underretter den straks toldmyndighederne i andre medlemsstater, hvor RSS anvendes, herom via toldafgørelsessystemet, således at de kan træffe de nødvendige foranstaltninger.

II.4.2.5. Fast rutefart eller lejlighedsvis fart

Ikke-EU-varer og i visse tilfælde EU-varer, der transporteres på et RSS-skib, skal transporteres under en toldprocedure («lastbil på færgen»), eller henføres under en EU-forsendelsesprocedure (T1 eller T2F) til RSS-transport. Med henblik herpå kan en RSS vælge, om den vil have tilladelse til at anvende et ETD som forsendelsesangivelse for søtransport, eller om den vil anvende standardforsendelsesproceduren (ved hjælp af den SAD-baserede NCTS-angivelse og sikkerhedsstillelse) for T1- eller T2F-varer. Hvis ETD anvendes som forsendelsesangivelse for søtransport, kan manifesterne fra RSS anvendes til dette formål, og der kræves ingen sikkerhedsstillelse.

Hvis nærskibsfarten foregår mellem to eller flere EU-havne, og operatørerne hovedsagelig transporterer ikke-EU-varer, bør disse være opmærksomme på den administrative indsats, der er forbundet

hermed. De bør vurdere, om det er hensigtsmæssigt at opfylde de administrative krav, der er nødvendige for at have tilladelse til at anvende RSS og ETD som forsendelsesangivelse for søtransport, og opfylde de operationelle krav, der er nødvendige for at anvende disse tilladelser. Alternativt kunne operatørerne i stedet overveje ikke at gøre brug af fast rutefart. Der vil således ikke være behov for en bevilling til fast rutefart, og operatøren kan i stedet fremlægge et simpelt bevis for den toldmæssige status som EU-varer, hvor det er relevant.

Uforudsete omstændigheder under RSS-transport

Når et skib, der er registreret til fast rutefart, på grund af uforudsete omstændigheder er tvunget til at omlade varer til søs, at anløbe eller laste varer i en havn uden for EU, en ikke-RSS-havn eller en frizone i en EU-havn, skal rederiet straks underrette toldmyndighederne om alle efterfølgende EU-havne, som skibet anløber på dets planlagte rute.

Varenes toldmæssige status om bord på fartøjet må ikke ændres, medmindre der er tale om nye lastede varer eller varer, der losses og efterlades på disse steder.

Eksempel 1 New York/Le Havre/Antwerpen på en lejlighedsvis fart

Varene anses alle for at være ikke-EU-varer ved ankomsten til Le Havre.

- For EU-varer (bortset fra varer pålagt punktafgifter) lastet i Le Havre: Der udstedes enten et T2L-dokument, eller der anvendes efter anmodning fra rederiet et manifest, som bærer »C«.
- For EU-varer pålagt punktafgifter lastet i Le Havre: Der anvendes en udskrift af det elektroniske administrative dokument (e-AD) (som foreskrevet i artikel 21 og 34 i Rådets direktiv 2008/118/EF og forordning nr. 684/2009).

Eksempel 2 Le Havre/Pointe à Pitre (Guadeloupe) på en lejlighedsvis fart

Varene anses alle for at være ikke-EU-varer ved ankomsten til Pointe à Pitre.

- For EU-varer: Der udstedes et T2LF-dokument, eller der anvendes efter anmodning fra rederiet et manifest, som bærer »F«.

Eksempel 3 Genova/Marseille på en lejlighedsvis fart

Varene anses alle for at være ikke-EU-varer ved ankomsten til Marseille.

- For EU-varer (bortset fra varer pålagt punktafgifter) lastet i Genova: Der udstedes enten et T2L-dokument, eller der anvendes efter anmodning fra rederiet et manifest, som bærer »C«.
- For EU-varer pålagt punktafgifter lastet i Genova: Der anvendes en udskrift af det elektroniske administrative dokument (e-AD) (som foreskrevet i artikel 21 og 34 i Rådets direktiv 2008/118/EF og forordning nr. 684/2009).

Eksempel 4 New York/Le Havre/Antwerpen på en lejlighedsvis fart

Ved skibets ankomst til Le Havre anses alle varer for at være ikke-EU-varer.

Nogle losses i Le Havre, mens resten forbliver om bord.

Der er to muligheder.

- *Varerne losses i Le Havre og transporteres ad landevej til Antwerpen:* Der kræves en T1-forsendelsesprocedure for landevejstransporten, og der skal stilles sikkerhed.
- *Varerne losses ikke i Le Havre og transporteres ad søvejen til Antwerpen:* En T1-forsendelsesprocedure er ikke påkrævet. Ved ankomsten til Antwerpen anses alle varer for at være ikke-EU-varer, medmindre der forelægges dokumentation for, at de har toldmæssig status som EU-varer.

Eksempel 5 Udførsel af varer med anmodning om restitution

Le Havre/Antwerpen/New York på en lejlighedsvis fart

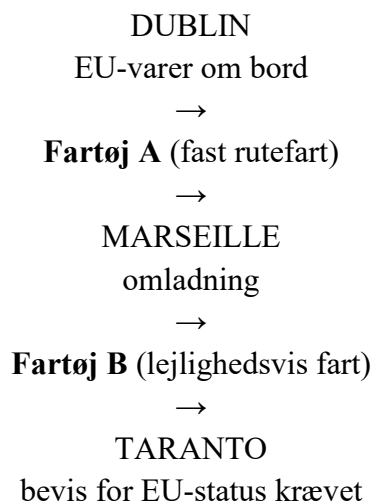
Udførselsformaliteterne færdiggøres i Le Havre, hvor varerne anbringes på et skib under én og samme fragtkontrakt til et ikke-EU-land og sejles til Antwerpen, hvor de omlades på et andet skib med kurs mod et land uden for EU.

Da disse varer befragtes på en lejlighedsvis fart, anses de for at være ikke-EU-varer.

Bevis for varers toldmæssige status som EU-varer i tilfælde af omladning

EU-varer transporteres under RSS (se punkt II.4.2.). Hvis varerne efterfølgende omlades i en EU-havn til et skib, der ikke er en RSS,

vil status gå tabt, og varerne vil overgå til midlertidig opbevaring. Dette udgør et problem i den endelige EU-bestemmelseshavn (losning). Problemet er vist i nedenstående diagram:

I sådanne tilfælde er det krævede bevis for status i den endelige EU-bestemmelseshavn (losning), dvs. Taranto, et T2L-dokument, som senest udstedes og attesteres af de kompetente myndigheder i omladningshavnen, dvs. Marseille.

Det anbefales, at beviset for status i sådanne tilfælde ledsager varerne fra transportens start (fartøj A).

En anden mulighed er, at rederiets manifest anvendes som bevis (jf. punkt II.4.2.).

II.4.3. T2-korridor

Se punkt VI.3.5.5.

II.5. Specifikke bestemmelser vedrørende produkter fra havfiskeri og varer, som er fremstillet af disse produkter

Bevis for toldmæssig status for EU-produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra havet af fartøjer

Artikel 213, IA

Der skal fremskaffes en fiskerilogbog, en landingsopgørelse, en omladningserklæring og fartøjsobservationsdata, efter omstændighederne, for at bevise EU-status for:

- produkter fra havfiskeri, som et EU-fiskerfartøj har optaget fra havet uden for EU's toldområde, i andre farvande end et tredjelandets søterritorium, og
- varer, der er fremstillet af sådanne produkter om bord på et EU-fiskerfartøj eller et EU-fabriksskib, hvis fremstilling kan have omfattet andre produkter med toldmæssig status som EU-varer.

Artikel 129, DA

Der skal fremskaffes en fiskerilogbog, en landingsopgørelse, en omladningserklæring og fartøjsobservationsdata, efter omstændighederne, af:

1. det EU-fiskerfartøj, som har fisket produkterne og, i givet fald, behandlet dem, eller
2. et andet EU-fiskerfartøj eller EU-fabriksskib, om bord på hvilket de produkter, der er omladet fra det under punkt 1 nævnte fartøj, er blevet underkastet behandling eller
3. ethvert andet fartøj, hvortil produkterne og varerne er blevet omladet fra de under punkt 1 og 2 nævnte fartøjer, uden at der er foretaget nogen behandling eller
4. et transportmiddel i henhold til et gennemgående transportdokument, der er udfærdiget i det land eller territorium, som ikke henhører under EU's toldområde, og hvor produkterne og varerne er landet fra de under punkt 1, 2 og 3 nævnte fartøjer.

Artikel 214, IA

Når havfiskeriprodukter eller varer fremstillet af sådanne produkter omlades og transporteres gennem et område uden for EU, inden de transporteres til EU, skal dokumentation for den toldmæssige status som EU-varer fremlægges for disse produkter og varer ved deres indførsel til Unionens toldområde. Dette kan ske ved hjælp af en udskrift af fiskerilogbogen, herunder en erklæring fra toldmyndigheden i det pågældende land eller territorium om, at produkterne eller varerne var:

- under toldtilsyn, mens de befandt sig i det pågældende land eller territorium og
- ikke blev underkastet anden behandling end den, der var

nødvendig for at bevare dem.

Udskrift af fiskerilogbogen som fastsat i den gældende lovgivning kan enten betyde:

- udskrift af de relevante dele af fiskerilogbogen (dvs. et uddrag), herunder omladningsdata, hvis det er relevant eller
- udskrift af den fuldstændige fiskerilogbog, forudsat at den gør det muligt at identificere den pågældende sending af produkter eller varer fra havfiskeri og indeholder en henvisning til den relevante fiskerilogbog.

Tredjelandes toldmyndigheder er ikke retligt forpligtede til på en udskrift af fiskerilogbogen at attestere, at de havfiskeriprodukter og varer, der omlades og transporteres gennem disse lande, ikke har undergået en behandling. En attestering, der ikke foretages baseret på et udskrift af fiskerilogbogen, kan derfor accepteres.

Formularen til attesteringsdokumenterne er gratis, Et eksempel fra fiskeindustrien er inkluderet som bilag II.8.5. Et andet eksempel i bilag II.8.6 er en attest vedrørende ikkebehandlede varer udstedt i Singapore.

*Artikel 130 og 133,
DA*

I artikel 130 i den delegerede retsakt er fastsat datakravene til beviset for den toldmæssige EU-status for produkter og varer fra havfiskeri, der enten leveres direkte eller via omladning til Unionens toldområde.

I artikel 133 i den delegerede retsakt er fastsat datakravene til attestering af ikkebehandling for produkter og varer fra havfiskeri, der omlades og transporteres gennem et tredjeland eller tredjelandsområde, hvilket er en integreret del af beviset for disse produkters og varers toldmæssige EU-status.

Hvis der anvendes andre dokumenter til attestering af, at der ikke er sket behandling, ud over en udskrift af fiskerilogbogen eller en udskrift af de relevante dele af fiskerilogbogen, skal denne anden dokumentation indeholde:

- alle de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 130 og 133 i den delegerede retsakt
- en henvisning til fiskerilogbogen.

Dokumentationen skal ledsages af den relevante udskrift af fiskerilogbogen eller en udskrift af de relevante dele af fiskerilogbogen, når de forelægges for medlemsstaternes

toldmyndigheder ved indførsel i Unionens toldområde.

Hvad angår de påkrævede oplysninger om det sted, hvor produkterne fra havfiskeriet blev fanget, jf. artikel 130, stk. 1, litra a), er det underforstået, at oplysningerne om det nøjagtige fangststed skal anses for at være følsomme, og at det kan udgøre et problem at udveksle disse oplysninger med toldmyndighederne i tredjelande med henblik på attesting. Man bør derfor ikke være forpligtet til at inkludere disse oplysninger i den attesteringsdokumentation, der indgives til toldmyndighederne i tredjelande, forudsat at oplysningerne om det nøjagtige fangststed stilles til rådighed for toldmyndighederne i medlemsstaterne ved ankomsten til Unionens toldområde.

II.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

II.7. Forbeholdt toldvæsenet

II.7.1. og T2L-(T2LF)-dokument attesteret ved hjælp af elektroniske midler

II.8. Bilag

II.8.1. Eksempel på fragtkontrakt med tilknyttet underbefragtning og delbefragtning

Delbefragtning

I det følgende forklares de handelsmæssige aspekter af delbefragtning med særlig vægt på containertransport og følgerne for EU-forsendelse.

1. Indledning

Delbefragtning omtales normalt som »slot charter« inden for containertransport. Et »slot« er den del af et fartøjs lastrum, som svarer præcis til en container eller containerenhed. Der findes to typer containere:

- a) TEU = tyvefodsækvivalent
og
- b) FEU = fyrefodsækvivalent (svarer til 2 TEU-containere)

Forklarende bemærkning: øvrige containertyper er 10 fod, highcube, 45 fod osv.

2. Forskellige former for slot charter

Der findes to hovedformer:

- a) almindelig slot charter
- b) aftale om fartøjsdeling

3. Almindelig slot charter

Ved almindelig slot charter chartrer en befragter (et linjefartsselskab) et antal »slots« fra en reder (et andet linjefartsselskab med overkapacitet på et fartøj). Befragteren betaler (normalt) et beløb for det samlede antal slots, de har chartret, uanset om de er i stand til at udnytte dem alle. Almindelig slot charter indgås (sædvanligvis) for hver enkelt tur.

4. Aftale om fartøjsdeling

Ved en aftale om fartøjsdeling aftaler to (eller flere) linjefartsselskaber at stille et fast antal slots til rådighed for hinanden på bestemte fartøjer eller ruter. Sådanne aftaler er sædvanligvis gensidige, og de pågældende selskaber betaler ikke hinanden for slots.

5. Handelsmæssige konsekvenser

- a) Bortset fra at almindelig slot charter omfatter betaling, og aftaler om fartøjsdeling ikke omfatter betaling, er den juridiske gennemførelse af de to former for befragtning den samme.
- b) Ordningen fungerer som almindelig befragtning, dvs. at en last, der transporteres under slot charter/en aftale om fartøjsdeling forsendes i befragterens navn og under vedkommendes konnossement og manifester. Fartøjets reder udsteder et linjekonnossement, som omfatter det samlede antal udnyttede slots, og ikke ét konnossement pr. container/forsendelse. Fartøjets reder har ingen dokumentation (bortset fra erklæringer om farlig last og lignende) for den enkelte forsendelse: afsender, modtager, indhold osv.
- c) Last, der transporteres under slot charter/en aftale om fartøjsdeling, forsendes i virkeligheden, som var den om bord på et af befragterens egne fartøjer.
- d) Afsenderen/modtageren skal ikke nødvendigvis vide — eller underrettes om — at en del af transporten er udført om bord på et fartøj under slot charter/en aftale om fartøjsdeling.
- e) Afsenderen/modtageren modtager et konnossement, som er udstedt af det linjefartsselskab, hvormed vedkommende har indgået aftale om udførelse af transporten.

6. Konsekvenser for EU-forsendelse

I forbindelse med en kommerciel delbefragterordning kan hvert rederi optræde som ansvarlig for proceduren, under forudsætning af at alle manifester opfylder alle de krav, der er indeholdt i artikel 50 og 51 i TDA.

Endvidere skal det på linjekonnossementsdelen i manifestet for det fartøj, der befordrer lasten, af hensyn til de kompetente myndigheder i bestemmelseshavnen være anført, at al forsendelseskontrol baseres på befragterens manifester og konnossementer.

7. Konsekvenser for godkendelse af fast rutefart (RSS)

- a) I tilfælde af delbefragtning indsendes ansøgningen om bevilling til fast rutefart af den person (bortfragter eller befragter), som fastlægger den faste rutefart.

Toldmyndighederne kan anmode om at få alle de oplysninger, de har brug for til at kunne vurdere ansøgeren og især befragterparten.

- b) Eksempler:

Eksempel 1:

- Skibet »Goodwill« tilhører reder A, som indgår en aftale om timebefragtning med rederiet B. Under befragtning stiller A sit skib til disposition for B.

- B er ansvarlig for den kommercielle drift af det skib, som vedkommende har lejet. B fastlægger, hvilke havne skibet skal anløbe (fast rutefart). For at sikre, at skibet sejler med fuld last, indgår B en aftale med C, som er et andet rederi, om at dele skibet (delbefragtning). Der er således tale om en delbefragterordning. B overdrager den kommercielle udnyttelse af en del af skibet Goodwill til C, men bevarer udnyttelsen af resten af skibet. B ansøger om **bevilling til at drive fast rutefart med Goodwill.**

Eksempel 2:

Tjenester (1)	Fartøjer (2)	Personer, der er ansvarlige for fastlæggelse af ruten (3)	Delbefragtere (4)
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo	Corvette og Caravel	A	B: på Corvette: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon på Caravel: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Vigo
			C: på Corvette: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon på Caravel: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Vigo
			D: på Corvette: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo	Douro	B	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao
			C: Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes
			D: Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo	Angela J	C	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			B: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon

Tjenester (1)	Fartøjer (2)	Personer, der er ansvarlige for fastlæggelse af ruten (3)	Delbefragtere (4)
			D: Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo
Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Bilbao — Lissabon — Leixoes — Vigo	Goodwill	D	A: Rotterdam — Dublin — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			B: Rotterdam — Rosslare — Antwerpen — Le Havre — Lissabon
			C: Antwerpen — Le Havre — Lissabon — Leixoes — Vigo

- I kolonne 1 optræder ruten med de forskellige havne, der anløbes af det eller de fartøjer, der er tilknyttet ruten. Det er for denne rute, at der anmodes om bevilling til fast rutefart.
 - I kolonne 2 angives det eller de fartøjer, der er tilknyttet ruten. For at være omfattet af den samme ansøgning om RSS-bevilling skal fartøjerne anløbe de forskellige havne, der er nævnt i ansøgningen.
 - I kolonne 3 optræder navnet på den person, der er ansvarlig for fastlæggelsen af ruten (anløbshavne osv.). Det er denne person, der anmoder om bevilling, og som skal informere delbefragterne (kolonne 4) om, at ruten har status som fast rutefart. Denne person kan selvfølgelig også transportere varer på denne rute.
 - I kolonne 4 angives de forskellige delbefragtere, som har lejet plads om bord på bortforpagterens fartøj. Disse personer skal ikke ansøge om bevilling, men de skal overholde eller sørge for, at deres kunder overholder de toldprocedurer, der alt efter de transporterede varers toldmæssige status følger af, at ruten har status som »fast rutefart«.
- c) Indholdet af ansøgningen og bevillingen til fast rutefart

Bevillingen til fast rutefart udfyldes i overensstemmelse med følgende anvisninger:

Generelt:

Europa-Kommissionen og medlemsstaternes toldmyndigheder skal lagre og have adgang til bevillingen, herunder eventuelle ændringer, gennem det elektroniske informations- og kommunikationssystem for fartøjer i fast rutefart.

Rubrikker:

Rubrik 1: Navnet på rederiet eller dets repræsentant og fuldstændige adresse.

Hvis den kommercielle drift af et fartøj er fordelt på flere selskaber, som sammen fastlægger, hvilke havne der anløbes, angives navnet på hvert rederi eller dets repræsentant og fuldstændige adresse.

I et sådant tilfælde angives alle rederierne som ansøger i den samme ansøgning om fast rutefart.

Rubrik 2: Navnene på alle de havne, der anløbes, angives i den rækkefølge, de anløbes på en bestemt rute. Navnet på hver havn følges af ISO-landekoden (f.eks.: Rotterdam (NL), Dublin (IE), Le Havre (FR).

Hvis der udstedes bevilling for mere end én rute, skal de enkelte ruter angives med et nummer (f.eks.: 1. Rotterdam (NL) — Dublin (IE) — Le Havre (FR), 2. Lissabon (PT) — Vigo (ES) — Bilbao (ES), etc.).

Rubrik 3: Navnene på hvert fartøj, der er tilknyttet den rute, der er fastlagt i rubrik 2. Er der mere end én rute i rubrik 2, angives fartøjerne med nummeret på den rute, som de besejler (f.eks.: 1. Neptune, Goodwill, 2. Corvette, 3. Douro etc.).

Rubrik 4: Navnene på delbefragterne (ikke fartøjernes navne). Den person, der ansøger om bevillingen, opgiver navnene på delbefragterne til toldmyndighederne. Bemærk, at en delbefragter ikke er indehaveren af certifikatet, og at den pågældende ikke er angivet i rubrik 1.

Rubrik 5: Rubrikken dateres og underskrives af det/de i rubrik 1 nævnte rederi(er) eller dets/deres repræsentant(er).

Rubrik A Medlemsstatens navn plus ISO-landekoden i parentes: (AT), (BE), (BG), (CY), (CZ), (DE), (DK), (EE), (ES), (FI), (FR), (GR), (HR), (HU), (IE), (IT), (LT), (LU), (LV), (MT), (NL), (PL), (PT), (RO), (SE), (SI) eller (SK).

II.8.2. Skibsmanifest — TC 12-bevilling

Bevilling til at anvende forenklingen, som fremgår af artikel 128d, stk. 5, litra c), i den delegerede retsakt (artikel 18, tillæg II, konventionen). Jf. punkt II.3.3.4.

TC 12 — Bevilling

1. Bevillingshaver	(Bevillingens nummer)
	Bevilling til at anvende forenklingen, som fremgår af artikel 128d, stk. 5, litra c), i DA (artikel 18, tillæg II, konventionen)
2. Afgangslande og afgangshavne, som denne bevilling gælder for, og navnet/navnene på rederiets repræsentant(er) .	
3. Bestemmelseslande og bestemmelseshavne, som denne bevilling gælder for, og navnet/navnene på rederiets repræsentant(er) .	
4. Andre oplysninger	

5. Udstedende myndighed

Stempel

Navn:

Dato:

Adresse:

Land:

(Underskrift)

II.8.2.B. Bilag B — Liste over kompetente myndigheder

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

II.8.3. Bevis for vejmotorkøretøjers toldmæssige status som EU-varer

For at vejmotorkøretøjers toldmæssige status kan bestemmes inden for EU's toldområde, skal følgende regler overholdes.

1. Reglerne for varebevægelser fra et sted til et andet inden for EU's toldområde finder fuldt ud anvendelse på vejmotorkøretøjer, lystfartøjer og privatfly.
2. Udtrykket »varebevægelser« omfatter ikke blot benyttelse af køretøjet inden for EU's toldområde, men også, i lighed med alle andre EU-varer, overdragelse af ejendomsretten (levering/erhvervelse) og flytning, hvorved køretøjet overflyttes uden ejerskifte.
3. I artikel 153, TK, fastsættes det, at »alle varer inden for EU's toldområde formodes at have toldmæssig status som EU-varer, medmindre det bliver fastslået, at de ikke er EU-varer«. Denne formodningsregel gælder også, når varerne er køretøjer.
4. Derfor kan køretøjer, der indføres fra et tredjeland og bringes i fri omsætning uden registrering i en medlemsstat, sendes/medtages til en anden medlemsstat som EU-varer i henhold til den grundlæggende formodningsregel i artikel 153 i TK. Når sådanne køretøjer registreres, skal de behandles på nøjagtig samme måde som køretøjer, der er fremstillet i EU.
5. Under de nævnte omstændigheder må registrering af nye køretøjer ikke være betinget af, at der foreligger dokumentation for køretøjernes toldmæssige status som EU-varer.
6. Når der foreligger berettiget tvivl, kan de kompetente myndigheder anmode om oplysninger i medfør af reglerne om gensidig bistand. Der kan dog ikke anmodes om sådanne oplysninger på rutinebasis.
7. Følgelig skal EU-køretøjer kunne benyttes, omsættes og sendes inden for EU's toldområde på samme vilkår som andre EU-varer. Der findes ingen bestemmelser om indgreb fra toldmyndighedernes side.
8. Disse regler berører ikke de fiskale regler, navnlig kravet om, at ejeren skal være registreret i sit opholdsland.
9. Uden at dette griber ind i ovenstående regler, anses et vejmotorkøretøj, som er registreret i en medlemsstat, for at have status som EU-vare, når:
 - a) køretøjets registreringsattest fremlægges for toldmyndighederne i den medlemsstat, som det føres ind i
 - b) køretøjets registrering, som den fremgår af denne attest og eventuelt af nummerpladen, svarer nøjagtigt til nedenstående bestemmelser for det pågældende registreringsland.

I andre tilfælde dokumenteres køretøjets toldmæssige status som EU-vare efter bestemmelserne i artikel 199 i IA.

10. Dokumentation for vejmotorkøretøjers toldmæssige status som EU-varer på grundlag af registreringsnummeret (artikel 208, i IA):

Østrig:

I Østrig består nummereringssystemet af et »kendemærke« og et »forbeholdt mærke«.

Kendemærket består af et eller to bogstaver og angiver det administrative område (det politiske distrikt), den lovbestemte by, delstatsregeringen eller forbundsmyndighederne, Præfikset består af en kombination af tal og bogstaver.

Nummerpladerne er med sort skrift på hvid bund og smalle streger i rød-hvid-rød over og under angivelserne. Nummerpladerne er trykt med latinske bogstaver og arabertal. Siden november 2002 har nummerpladerne i venstre side haft et blå felt med et hvidt »A« under EU's stjerner.

Identifikationsbogstaver og -symboler adskilles af et logo. Ved normale nummerplader er det den pågældende forbundsstats våbenskjold og herunder forbundsstatens navn med sorte blokbogstaver.

Nummerplader — hovedsagelig i rektangulært bredformat med afrundede hjørner — har følgende mål (bredde × højde):

- En linje: 520 × 120 mm, tegnhøjde 67 mm
- To linjer: 300 × 200 mm, tegnhøjde 67 mm

Eksempler:

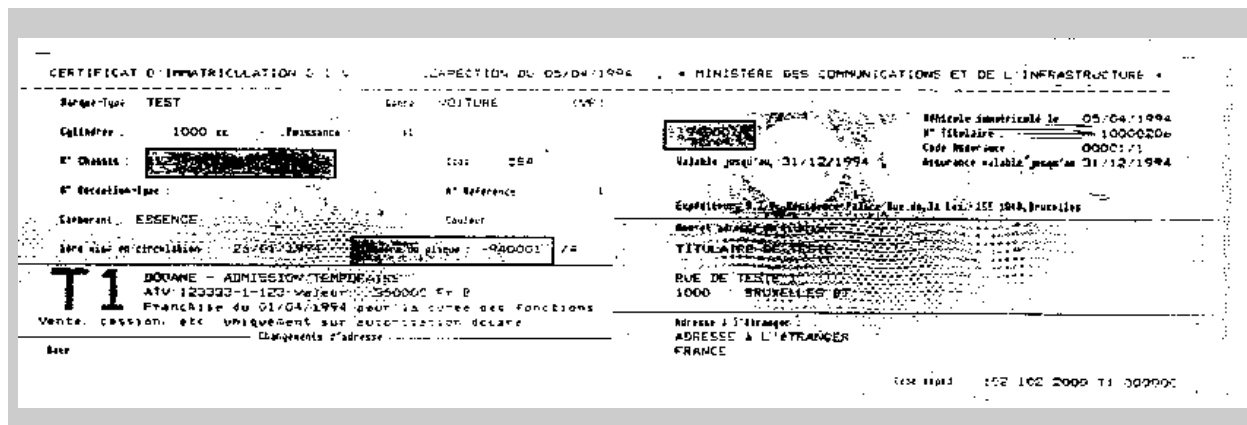

Belgien:

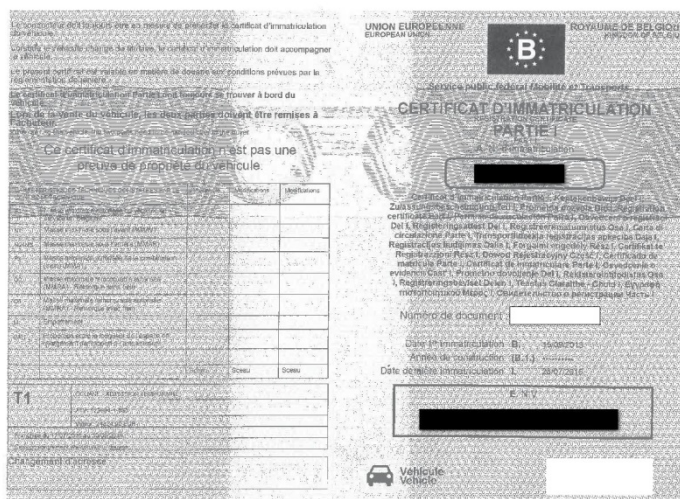
Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Belgien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen i nedenstående situationer:

1. Registreringsattesten, som vist nedenfor, er forsynet med forkortelsen T1, som:

- a. hvis den er udstedt før den 16. november 2010, blev angivet på bagsiden af forsiden til venstre i afsnittet om midlertidig indførsel

- b. hvis den er udstedt efter den 16. november 2010, blev angivet på forsiden af del 1 i tabellen over midlertidig indførsel i nederste venstre hjørne.

2. Hvis køretøjet er forsynet med en nummerplade til erhvervskøretøjer, har det **muligvis** ikke toldmæssig status som EU-varer. I så fald skal tilladelsen til midlertidig indførsel forefindes i køretøjet. På registreringsattesten er i stedet for køretøjets kendetegn angivet indregistreringsnummer, gyldighedsdato, typen af »forhandlerplade«, det nationale registreringsnummer eller virksomhedsnummeret og den maksimale cylindervolumen eller den maksimale effekt, som indehaveren anmoder om.

På de pågældende nummerplader er der anført følgende bogstav- og talkombinationer bestående af et indeksnummer, tre bogstaver og tre tal:

- - »forhandlerplader« for køretøjer: 1 - Z + 2 andre bogstaver + 3 tal
- - »forhandlerplader« for motorcykler: 1 - ZM eller 1 - ZW + 1 andet bogstav + 3 tal (mål afviger fra andre plader indeks og bogstaver øverst, tal nederst)

- – »forhandlerplader« for knallerter: 1 - SZ + 1 andet bogstav + 3 tal (mål afviger fra andre plader indeks og bogstaver øverst, tal nederst)
- – »forhandlerplader« for anhængere: 1 - ZQ eller 1 - ZU + 1 andet bogstav + 3 tal.

Tallene og bogstaverne er grønne på hvid baggrund. Der skal også anbringes en selvklæbende vignet med angivelse af et årstal på et til formålet bestemt sted.

3. Hvis køretøjet er forsynet med »prøveplader«, har det **muligvis** ikke toldmæssig status som EU-varer. I så fald skal tilladelsen til midlertidig indførsel forefindes i køretøjet. Disse køretøjer må dog ikke køre uden for belgisk område. På registreringsattesten er i stedet for køretøjets kendetegn angivet indregistreringsnummer, gyldighedsdato, type af »forhandlerplade« og det nationale registreringsnummer eller virksomhedsnummeret.

På de pågældende nummerplader er der anført følgende bogstav- og talkombinationer bestående af et indeksnummer, tre bogstaver og tre tal (to tal for knallerter):

- for biler: 1 - ZZ + 1 andet bogstav + 3 tal
- for motorcykler: 1 - ZZM eller 1 - ZZW + 3 tal (mål afviger fra andre plader bogstaverne ovenover, tallene nedenunder)
- for knallerter: 1 - SZZ + 2 tal (målene afgiver fra andre plader bogstaverne ovenover, tallene nedenunder)
- for påhængskøretøjer: 1 - ZZQ eller 1 - ZZU + 3 tal.

Tallene og bogstaverne er grønne på hvid baggrund. Der skal også anbringes en selvklæbende vignet med angivelse af et årstal på et til formålet bestemt sted.

Bulgarien

Vejmotorkøretøjer, der er registreret Bulgarien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er forsynet med en rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der er en kombination af sorte bogstaver og tal på en reflekterende hvid baggrund med et blå bånd i venstre side.

Nummerpladens blå bånd er forsynet med Bulgariens flag og de hvide bogstaver BG.

Registreringsnummeret er en kombination af tre grupper (f.eks. C 5027 AB).

- Den første gruppe består af bogstaver og betegner den pågældende territoriale region.
- Den anden gruppe består af fire arabertal.
- Den tredje gruppe er en serie (et eller to bogstaver).

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Bulgarien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis:

- de er forsynet med en rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der er en kombination af seks sorte cifre adskilt i midten af bogstavet »B« på hvid baggrund, og gyldighedsåret er anført på rød baggrund i højre side
- de er forsynet med en rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der er en kombination af seks sorte cifre adskilt i midten af bogstavet »T« eller »H« på hvid baggrund
- de er forsynet med en rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der er en kombination af de hvide bogstaver »C«, »CC« eller »CT« og cifre på en rød baggrund, eller
- de er forsynet med en rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der er en kombination af de hvide bogstaver »XX« og cifre på blå baggrund.

Motorkøretøjer med denne form for nummerplader kan eventuelt have toldmæssig status som EU-varer.

Deres status kan kun kontrolleres i dokumenterne for det pågældende køretøj.

Kroatien

1. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Kroatien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, når de er forsynet med respektive nummerplader.

Nummerplader til køretøjer er fremstillet af metal belagt med reflekterende folie med betegnelsen for forvaltningsområdet og køretøjets registreringsnummer angivet med sorte bogstaver på hvid baggrund. Kroatiens våbenskjold er anført mellem betegnelsen for forvaltningsområdet og køretøjets registreringsnummer.

Undtagelsesvis kan nummerplader på *køretøjer, der ikke overholder de anførte betingelser* med hensyn til dimensioner (længde, bredde og højde), dvs. hvis totalvægt eller akselvægt overstiger den tilladte, være forsynet med røde bogstaver og tal.

Nummerplader til køretøjer, der ejes af udenlandske statsborgere, som har midlertidig eller permanent opholdstilladelse (midlertidigt registrerede køretøjer, køretøjer, der ejes af udenlandske handels-, transport- eller kulturrepræsentationer eller andre repræsentationer, udenlandske korrespondentkontorer og permanente udenlandske korrespondenter), er forsynet med grønne bogstaver og tal.

2. Nummerplader til køretøjer, der tilhører diplomatiske korps og konsulater, andre landes missioner og internationale organisationers agenturer i Kroatien og deres personale, er blå og er forsynet med gule bogstaver og tal. De er også forsynet med en numerisk landekode for det land, agenturet tilhører, og et bogstav, der betegner agenturets aktiviteter, dvs. den pågældende persons stilling i agenturet og køretøjets registreringsnummer.

Cypern

Cyperns vejtransportdirektorat har været IT-baseret siden januar 1997. Samtlige registreringsattester, der er udstedt siden da, er udprintede.

a) Køretøjer, der er permanent indregistreret i Cypern

Alle køretøjer, der er indregistreret permanent i Cypern, er forsynet med et indregistreringsnummer, der består af en kombination af et, to eller tre latinske bogstaver og et serienummer mellem 1 og 999. Hvert køretøj har to nummerplader, en foran med hvid reflekterende baggrund og en bagpå med gul reflekterende baggrund. De har begge sorte bogstaver og tal.

For at kunne fastslå den toldmæssige status som EU-varer for hovedparten af køretøjer, der har registreringsnumre som LLNNN (f.eks. YW764) eller LLLNNN (f.eks. EAY857), henvises til de relevante detaljer på registreringsattesten, som forklaret i tabel A.

b. Køretøjer, der er indregistreret til diplomater (CD eller AT)

Køretøjer, der er indregistreret til diplomater, har to registreringsnumre på registreringsattesten. Det første nummer angiver det permanente registreringsnummer. Det andet nummer angiver, at køretøjet tilhører det diplomatiske korps.

Registreringsnummeret for diplomat køretøjer består af en kombination af to tal, der angiver den pågældende ambassades eller kommissions kode, efterfulgt af bogstaverne »CD« eller »AT« og det pågældende køretøjs nummer i den pågældende ambassades eller kommissions køretøjspark.

Disse køretøjer kører med diplomatregistreringsnummer i den periode, hvor de har diplomatstatus. Når diplomatstatussen ophører, anvendes det permanente registreringsnummer. Den toldmæssige status som EU-varer af disse køretøjer kan kontrolleres i dokumentationen for det enkelte køretøj.

Tabel A

	Oplysninger (beskatningsmæssige oplysninger) (På engelsk og græsk som angivet på registreringsattesten)	Mulige påtegninger med den engelske oversættelse skrevet med små bogstaver
1?	Told Τελωνειακός Δασμός	Toldfri, delvist fortoldet, fortoldet ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ
2	Toldfritagelseskode Κ.Ε Δασμών (Κωδικός Εξαιρέσης Δασμών)	01.01, 01.18, 01.19, 07.02, 07.03, 07.05, 07.06, 07.07, 11(4)α, 11(4)β, 11(4)γ

Tjekkiet

1. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Tjekkiet, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er registreret på en af følgende måder.

- Rektangulær hvid nummerplade, der er forsynet med mindst fem og højst syv sorte tegn (mindst et bogstav og et tal), f.eks. 1K3 2246. Det første bogstav betegner den pågældende territoriale region. **Nummerplade »efter anmodning« bestående af fem, syv eller otte tegn (mindst et bogstav og et tal) med sort på hvid baggrund. Hærens køretøjer har nummerplader bestående af syv arabertal (uden bogstaver) på hvid baggrund.** For særlige motorkøretøjer og landbrugs- og skovbrugstraktorer har nummerpladen et rektangulært felt med gul baggrundsfarve.

Der findes stadig vejmotorkøretøjer med hvide nummerplader tilhørende tidligere serier, som består af en kombination af to eller tre bogstaver og fire cifre i sort farve, opdelt i par ved en bindestreg (f.eks. CHA 63-46). På lastvogne, busser og påhængsvogne under de tidligere serier har nummerpladen et rektangulært felt med gul baggrundsfarve.

- Rektangulær hvid nummerplade med sorte tegn, registreret med henblik på eksport, med et rødt felt, hvor udløbstidspunktet er angivet.
 - **Særlig rektangulær hvid nummerplade med sorte tegn bestående af bogstaverne »EL« efterfulgt af tre, fire eller fem cifre (elkøretøjer).**
 - **Særlig rektangulær hvid nummerplade med grønne tegn bestående af to arabertal efterfulgt af bogstavet »V« og to, tre eller fire arabertal (historiske køretøjer).**
 - **Særlig rektangulær hvid nummerplade med grønne tegn bestående af to arabertal efterfulgt af bogstavet »R« og tre eller fire arabertal (racerbiler og motorcykler).**
 - Særlig rektangulær hvid nummerplade med grønne tegn, registreret med henblik på løbende ændringer, med mindst fem og højst syv tegn, hvoraf det første bogstav betegner den pågældende territoriale region og efterfølges af cifre.
 - Særlig rektangulær hvid nummerplade med grønne tegn, registreret med henblik på afprøvning, omfattende fem tegn, hvor bogstavet »F« efterfølges af arabertal.
2. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Tjekkiet, anses ikke for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er forsynet med en **hvid** nummerplade med **tre arabertal efterfulgt af bogstaverne »CD« eller »XX« eller »XS« eller »HC« og to arabertal i blå** (diplomater eller udenlandske missioner), medmindre det ved en kontrol af køretøjets papirer kan konstateres, at de har EU-status.

Danmark

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Danmark, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, når følgende påtegning er anført i registreringsattestens nederste felt: »IKKE TOLDDOKUMENT VED OMREGISTRERING« (dvs, at der ikke kræves forevisning af tolldokument ved ejerskifte).

Estland

Motorkøretøjer er indregistreret i Estland på grundlag af forordningen for motorkøretøjer. Vejmotorkøretøjers nummerplader består af en kombination af tre bogstaver og tre tal. Siden maj 2004 vil der i venstre side af nummerpladerne være angivet »EST«.

Finland

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Finland, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen hvis de er midlertidigt registreret med henblik på udførsel (udførselsregistrering). I så fald har de en nummerplade med et bogstav og højst fire cifre med sort på hvid reflekterende baggrund. Desuden fremgår den måned og det år, hvor registreringen udløber, på højre kant af pladerne, med året i hvidt på reflekterende rød baggrund.

Derudover anses motorkøretøjer for ikke at have toldmæssig status som EU-varer, når de er forsynet med en af følgende nummerplader:

1. En nummerplade med et bogstav og højst fire cifre med rødt på reflekterende hvid baggrund
2. en prøvenummerplade, der er forsynet med det lodretstillede ord »KOE« (prøve), et bogstav og højst tre cifre med sort på gul reflekterende baggrund.

Frankrig

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Frankrig, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen hvis de er registreret i en af følgende særlige serier:

- CMD, CD, C eller K (diplomatstatus eller lignende)
- TT (midlertidigt ophold)
- IT (midlertidigt ophold)
- WW (forhandler eller værksted).

Tyskland

Dokumentationen for registrering af motorkøretøjers EU-specifikationer i Tyskland (vejmotorkøretøjer og anhængere) **anses for gyldig**, hvis der er udstedt en tysk registreringsattest, og hvis køretøjet er forsynet med en rektangulær nummerplade med en **særlig kombination af bogstaver**, der betegner forvaltningsområdet (op til tre bogstaver), og et **registreringsnummer** (bestående af en gruppe bogstaver og tal). (Se eksempel 1).

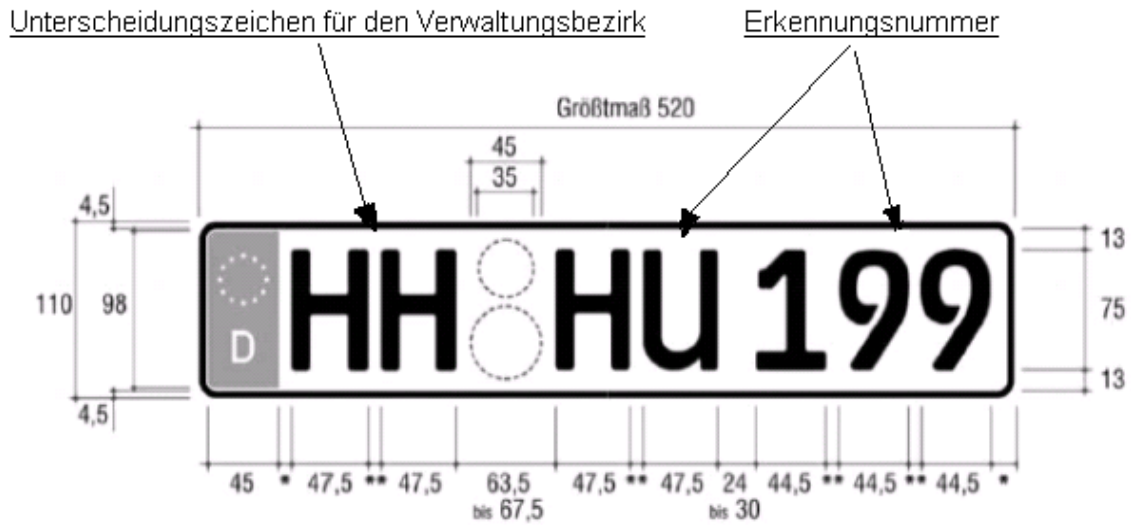
Efter køretøjets **registreringsnummer** kan disse nummerplader være forsynet med bogstavet »H« (nummerplade til »historiske køretøjer — se eksempel 2), eller en bestemt periode, hvor køretøjet må anvendes af en særlig årsag (»nummerplade til en bestemt årstid« — se eksempel 3).

Dokumentationen for motorkøretøjers EU-specifikationer **anses ikke for at være gyldig**, hvis de er forsynet med en nummerplade,

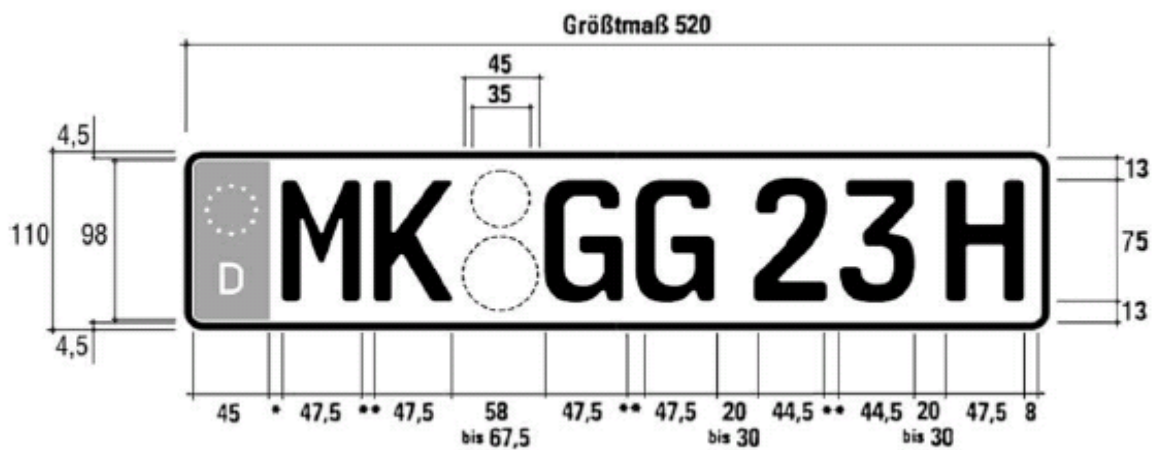
- der kun har nummeret »0« i stedet for en særlig kombination af bogstaver for forvaltningsområdet (særlig nummerplade for diplomater og privilegerede internationale organisationer)
- der kun har tal for identifikationsnummeret efterfulgt af et identifikationsbogstav, f.eks. »A« og en udløbsdato, angivet i et rødt felt
- der er beregnet til udførsel (se eksempel 4)
- der er gyldig i en kort periode (midlertidig nummerplade): hvor identifikationsnummeret kun består af tal og indeholder en udløbsdato, angivet i et gult felt
- der anvendes specifikt til en bil, der anvendes til test, prøvekørsel eller kørsel i forbindelse med overførsel (se eksempel 5)
- der er forsynet med røde i stedet for sorte tegn
- Tegnene på nummerpladen kan stå på en eller to linjer.

Eksempel 1

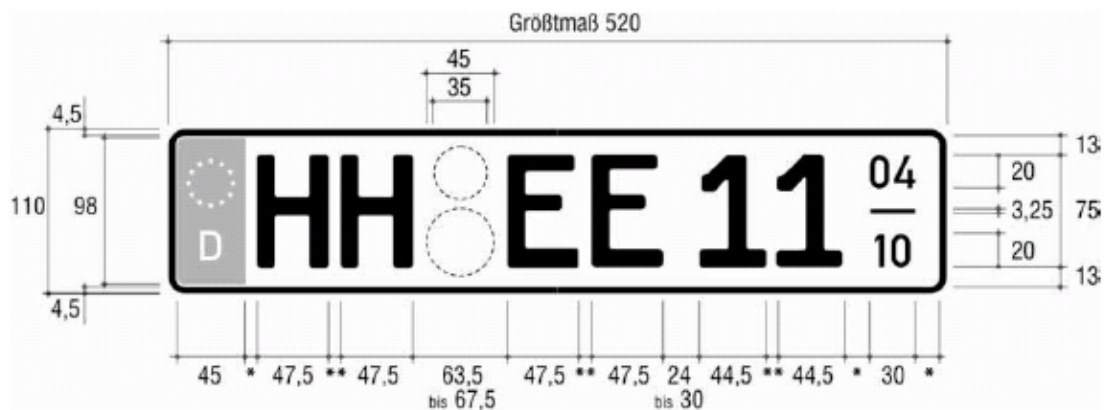
Særlig kombination af bogstaver, som betegner forvaltningsområdet

Eksempel 2 (»Nummerplade til veteranbiler« til historiske køretøjer)

Eksempel 3 (»Nummerplade til bestemt årstid«)

Ungarn

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Ungarn, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen hvis de er registreret i en af følgende særlige serier:

- V (midlertidigt ophold)
- E (foreløbig).

Irland

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Irland, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er registreret i en anden serie end ZZ-serierne (et system til midlertidig registrering bestående af bogstaverne ZZ efterfulgt af et unikt femcifret nummer), og hvis registreringsdokumentet ikke bærer særlige toldmæssige påtegninger (f.eks. påtegninger med henvisning til »Revenue Commissioners«). En sådan påtegning ledsages altid af toldmyndighedernes stempel.

Italien

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Italien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen:

1. hvis de er registreret i en af følgende særlige serier:
 - E E (Escursionisti Esteri)
 - CD (Corpo diplomatico)
2. hvis nummerpladen bærer ordet »PROVA«
3. hvis nummerpladen bærer »SO«, og hvis registreringsattesten (libretto di circolazione) desuden bærer følgende påtegning:

»veicolo soggetto a formalità doganali nel caso di trasferimento di proprietà o di trasferimento di residenza del proprietario dal territorio di Livigno ad altro comune. Produrre documento doganale al p.r.a. di Sondrio.«

Letland

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Letland, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er forsynet med en hvid, rektangulær nummerplade med et registreringsnummer, der (normalt) er en kombination af to sorte bogstaver og mellem et og fire sorte cifre (f.eks. EP-6037), men som også kan bestå af kun bogstaver eller kun cifre, og der er udstedt en lettisk

registreringsattest for køretøjet. De er også forsynet med det lettiske flag eller det blå EU-flag med 12 stjerner (fra den 1. maj 2004) og to sorte bogstaver (LV) i højre side.

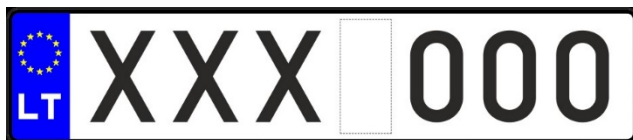
Litauen

Vejmotorkøretøjer, der er indregistreret i Litauen, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis der er udstedt en registreringsattest, og hvis køretøjet er forsynet med en rektangulær nummerplade (med målene: 520 x 110 mm eller 300 x 150 mm), som er hvid, lysreflekterende og forsynet med et gentagende sikkerhedsmærke. Der er en blå stribe i venstre side og langs kanten, og bogstaverne og tallene er sorte. EU-symbolet og et hvidt kendemærke, der angiver »LT« for Litauen, er angivet i den blå stribe til venstre på nummerpladen. De litauiske nummerpladers påskrifter og sammensætning er beskrevet nedenfor.

- Tre bogstaver og tre tal for biler, to bogstaver og tre tal for påhængsvogne og sættevogne, tre tal og to bogstaver for motorcykler (med målene 250 x 150 mm, 185 x 210 mm eller 520 x 110 mm), to tal og tre bogstaver for knallerter (motorcykler) (med målene 145 x 120 mm eller 520 x 110 mm) og to tal og to bogstaver for kraftige quadricykler (med målene 250 x 150 mm) (se eksempel 1). Bogstavet »H« og fem tal, der angiver et serienummer for historiske biler. Disse typer nummerplader har været tilgængelige siden den 3. april 2018 (se eksempel 2).
- Et til seks tegn, hvoraf det ene skal være et tal, for personlige nummerplader (som er forsynet med en påskrift i henhold til ansøgerens anmodning) (se eksempel 3).
- To bogstaver (»E« og et andet bogstav fra alfabetet i stigende rækkefølge) og fire bogstaver, der angiver serienummer for et elektrisk køretøj. Disse typer nummerplader har været tilgængelige siden den 1. juli 2016 (se eksempel 4).
- Bogstavet »T« og fem tal for taxa. Disse typer nummerplader har været tilgængelige siden den 3. april 2018 (se eksempel 5).

Eksempel 1

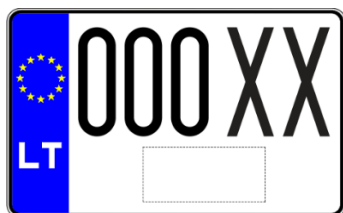
For biler

For påhængsvogne eller sættevogne

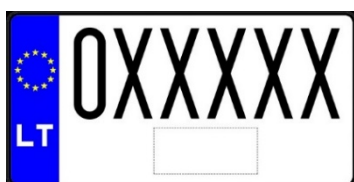
For motorcykler

Eksempel 2

Eksempel 3

Eksempel 4

Eksempel 5

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Litauen, anses ikke for at have toldmæssig status som EU-varer, når de er forsynet med følgende typer af nummerplader:

- **Diplomatnummerplader** — en rektangulær nummerplade for udenlandske missioner og internationale organisationer.

Nummerpladens overflade er grøn, lysreflekterende og forsynet med et gentagende sikkerhedsmærke. Kanterne, bogstaverne og tallene er hvide. Påskrifterne på disse typer nummerplader består af seks tal. De to første tal angiver en kode for den udenlandske mission, der er tildelt af udenrigsministeriets protokoldepartement i henhold til rækkefølgen for akkreditering af den udenlandske mission i Litauen. Det tredje tal angiver køretøjskategorien (status for den person, der udøver ejendomsretten til køretøjet). De tre sidste tal angiver et løbenummer, der er udstedt for nummerpladerne. Disse typer nummerplader har været tilgængelige siden den 11. oktober 2004 (se eksempel 6).

- **Den midlertidige rektangulære erhvervsnummerplade.**

Nummerpladens overflade er hvid, lysreflekterende og forsynet med et gentagende sikkerhedsmærke. Der er en blå stribe i venstre side og langs kanten, og bogstaverne og tallene er røde. EU-symbolet og et hvidt kendemærke, der angiver »LT« for Litauen, er angivet i den blå stribe til venstre på nummerpladen. Midlertidige nummerplader til køretøjer kan udstedes til biler, påhængsvogne og motorcykler. Biler og påhængsvogne betegnes med bogstavet »P« og fem tal, der angiver et serienummer, mens motorcykler betegnes med bogstavet »P« og fire tal, der angiver et serienummer. De midlertidige

nummerplader for køretøjer har været tilgængelige siden den 30. september 2004. Siden den 3. april 2018 er disse typer nummerplader blevet udstedt for en ubegrænset periode. Disse midlertidige nummerplader kan kun anvendes til de køretøjer, de er udstedt til, og de må kun anvendes offentligt i Litauen (se eksempel 7).

- **Midlertidig (transit) rektangulær nummerplade.**

Nummerpladens overflade er hvid, lysreflekterende og forsynet med et gentagende sikkerhedsmærke. Der er en blå stribe i venstre side og langs kanten, og bogstaverne og tallene er røde. EU-symbolet og et hvidt kendemærke, der angiver »LT« for Litauen, er angivet i den blå stribe til venstre på nummerpladen. Disse typer nummerplader kan udstedes til biler, påhængsvogne og motorcykler, der eksporteres fra Litauen (se eksempel 8).

Motorkøretøjer med denne type nummerplade kan eventuelt have toldmæssig status som EU-varer. Deres status kan kun kontrolleres i dokumenterne for det pågældende køretøj

Eksempel 6

For biler og påhængskøretøjer

For motorecykler

For knallerter

Format 4 145 x 120 mm

Eksempel 7

For biler og påhængskøretøjer

520 x 110 mm

300 x 150 mm

For motorcykler:

250 x 110 mm

Eksempel 8

For biler og påhængskøretøjer

520 x 110 mm

300 x 150 mm

For motorcykler

250 x 110 mm

Luxembourg

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Luxembourg, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen:

1. hvis registreringsdokumentet (»carte grise«) bærer følgende påtegning:

»DOUANE - ADMISSION TEMPORAIRE
Droits dûs en cas de cession«.

Malta

Motorkøretøjer, der er registreret på Malta, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, når de er forsynet med to rektangulære nummerplader.

Den ene skal være fastgjort foran på motorkøretøjet, og den anden bagpå på en sådan måde, at alle bogstaver og tal på nummerpladen er opretstående.

Maltas nummerplader er mærket med tre tal, bogstaver eller alfanumeriske kombinationer.

Nummerpladerne bærer også EU-symbolet med de 12 stjerner og et M nedenunder. Nedenunder har nummerpladerne desuden et hologram med nummerpladens løbenummer.

Vejmotorkøretøjer, der er registreret på Malta, anses ikke for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis nummerpladen indeholder en af følgende kombinationer:

CD* ***	Diplomater
TRIAL RN ***	Importører af motorkøretøjer
DDV ***	Særlige diplomatiske gæster
PRO ***	Protokol
DMS ***	Diplomatiske missioner
*** **X	Forhandlereksport
TF* ***	Afgiftsfri
GV* ***	Offentlige køretøjer
GM **	Ministerbiler

Nederlandene

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Nederlandene, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, undtagen hvis registreringsattesten (»kentekenbewijs«) bærer en af følgende kombinationer bogstaver og tal:

CD- xx-xx
xx-CD-xx
CDJ-xxx

Polen

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Polen, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis:

1. de er forsynet med en rektangulær nummerplade med en kombination af bogstaver og tal (op til syv enheder med mindst ét bogstav) i sort på reflekterende hvid eller reflekterende gul baggrund (historiske køretøjer), i rødt på reflekterende hvid baggrund (testkøretøjer), i hvidt på reflekterende blå baggrund (diplomatstatus eller lignende status) og i hvidt på sort baggrund (tidligere plader, der stadig er gældende) og
2. der er udstedt en polsk registreringsattest for det pågældende køretøj.

Portugal

1. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Portugal, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, når de er forsynet med en rektangulær, hvid nummerplade, hvis påskrift er en kombination af to bogstaver og fire cifre med sort, adskilt parvis af en bindestreg (f.eks.: AB-32-46). Registreringsattesten er formular »LIVRETE 1227«.
2. Vejmotorkøretøjer, som er forsynet med en ligeledes rektangulær, hvid plade med bogstaverne CD, CC eller FM, har dog forskellig diplomatstatus og kan, men behøver ikke, have toldmæssig status som EU-varer. Deres status kan kontrolleres ved at se i køretøjets papirer.

Rumænien

I Rumænien findes der tre typer af registreringer af vejkøretøjer: permanent, midlertidig og for det diplomatiske korps.

Vejkøretøjer, der er **registreret permanent** i Rumænien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer.

Den permanente nummerplade har følgende opbygning: LL NN XXX, hvor LL betegner distriktet med et eller to bogstaver, NN er den første del af serienummeret fra 01 til 99, og XXX er den anden del af serienummeret bestående af tre bogstaver fra AAA til ZZZ.

Nummerpladen er forsynet med en aluminiumsramme og har en reflekterende hvid baggrund, mens bogstaver og tal er sorte og er anført i den tilhørende registreringsattest.

Vejkøretøjer med **midlertidig registrering**, eller som tilhører **det diplomatiske korps**, har ikke EU-status, medmindre dette attesteres ved de ledsagende dokumenter.

Nummerpladerne til midlertidig registrering tildeles udenlandske køretøjer og anhængere, der er genstand for en toldprocedure for midlertidig indførsel, eller køretøjer, der er bestemt til eksport.

Midlertidige nummerplader har følgende opbygning: LL NNNNNN F, hvor LL betegner distriktet med et eller to bogstaver, NNNNNN er serienummeret fra 101 til 999999, og F er en angivelse på rød baggrund af den måned og det år, hvor registreringen udløber, begge udtrykt ved to bogstaver.

Nummerpladen er forsynet med en aluminiumsramme og har en reflekterende hvid baggrund, mens bogstaver og tal er sorte og er anført i den tilhørende registreringsattest. I attesten anføres det ikke, om køretøjet er fra EU eller et tredjeland.

Nummerpladerne til køretøjer, der tilhører diplomatiske missioner, konsulater og deres personale samt andre organisationer og udenlandske statsborgere med diplomatstatus, der har aktiviteter i Rumænien, har følgende opbygning: en af betegnelserne CD, CO eller TC, og serienummeret bestående af to sæt af tre tal.

Nummerpladen har en reflekterende hvid baggrund, mens bogstaver og tal er blå og er anført i den tilhørende registreringsattest.

Slovakiet

1. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Slovakiet, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er registreret på en af følgende måder:
 - En rektangulær hvid nummerplade, der er forsynet med to bogstaver og fem tegn (tre tal og to bogstaver) i sort adskilt af en bindestreg (f.eks.: BA-858BL). De første to bogstaver betegner den pågældende territoriale region. Den anden gruppe tegn efter bindestregen består af fem bogstaver, fire bogstaver og et tal eller tre bogstaver og to tal.
 - Der findes også vejmotorkøretøjer med hvide nummerplader tilhørende tidligere serier, som består af en kombination af to eller tre bogstaver og fire tal i sort, opdelt i par med en bindestreg (f.eks. BA 12-23).
 - En særlig rektangulær hvid nummerplade med røde tegn på to linjer. Første linje består af to bogstaver, der betegner den territoriale region, og den anden linje består af bogstavet »M« efterfulgt af tre tegn. Bogstavet »M« efterfølges i

nogle tilfælde også af et andet bogstav. Sådanne nummerplader udstedes til nyfremstillede køretøjer, nyligt solgte køretøjer og testkøretøjer.

- En særlig rektangulær gul nummerplade med sorte tegn på to linjer. Første linje består af to bogstaver, der betegner den territoriale region, og den anden linje består af bogstavet »V« efterfulgt af tre tegn. Bogstavet »V« efterfølges i nogle tilfælde også af et andet bogstav. Sådanne nummerplader udstedes til køretøjer, der registreres med henblik på eksport. Feltet med udløbsdatoen er anført i øverste højre hjørne.
 - En særlig rektangulær gul nummerplade med røde tegn på to linjer. Første linje består af to bogstaver, der angiver den territoriale region, og den anden linje består af bogstavet »H« efterfulgt af tre tegn. Bogstavet »H« efterfølges i nogle tilfælde også af et andet bogstav. Sådanne nummerplader udstedes til historiske køretøjer.
 - En særlig rektangulær hvid nummerplade med blå tegn på to linjer. Første linje består af to bogstaver, der angiver den territoriale region, og den anden linje består af bogstavet »S« efterfulgt af tre tegn. Bogstavet »S« efterfølges i nogle tilfælde også af et andet bogstav. Sådanne nummerplader udstedes til køretøjer, der anvendes til sportsformål.
 - Særlig rektangulær hvid nummerplade med grønne tegn på to linjer. Første linje består af bogstavet »C«, muligvis efterfulgt af et andet bogstav og en anden linje med fem tegn. Sådanne nummerplader udstedes til køretøjer, der importeres individuelt til Slovakiet, og som endnu ikke er teknisk godkendt, og til andre køretøjer.
2. Vejmotorkøretøjer, der er forsynet med en rektangulær blå nummerplade med bogstaverne »EE« eller »ZZ« efterfulgt af fem gule tal, tilhører forskellige diplomatiske korps eller udenlandske missioner og har muligvis ikke toldmæssig status som EU-varer. Deres EU-status kan kun kontrolleres ved at se i køretøjets papirer.

Slovenien

Vejmotorkøretøjer, der er indregistreret i Slovenien, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, hvis de er forsynet med en rektangulær plade med en alfanumerisk licenskode (tre til seks bogstaver eller en kombination af bogstaver og tal), der angiver den pågældende region, og der er udstedt en slovensk registreringsattest for det pågældende køretøj.

Spanien

1. Nummerpladen til motorkøretøjer kombinerer to grupper bogstaver. Den første angiver den territoriale region, f.eks.: MA — Malaga, M — Madrid; den anden gruppe dannes af ét eller to bogstaver og en gruppe tal (0000 til 9999) mellem de to grupper af bogstaver (f.eks. MA-6555-AT).

Der findes stadig vejmotorkøretøjer, hvis nummerplade hører til gamle serier, som består af en kombination af et eller to bogstaver og op til seks tal, f.eks. M-636.454.

Fra oktober 2002 har vejmotorkøretøjer en nummerplade bestående af fire tal efterfulgt af tre bogstaver uden nogen angivelse af territorial region (f.eks. 4382 BRT).

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Spanien ifølge ovennævnte serier, anses for at have status som EU-varer.

2. Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Spanien i en af nedennævnte særlige serier, anses ikke for at have status som EU-varer.
 - »CD«, »CC«.
 - En personbilnummerplade, hvis påskrift består af en kombination af to grupper tal (den første mellem 00 og 99, den anden mellem 0000 og 9999) og en gruppe bogstaver (et eller to bogstaver) adskilt af en streg, f.eks. 00-M-0000.
 - En turistnummerplade med et lodret, rødt bånd af en længde på 3 cm, hvorpå der med hvidt er anført de to sidste cifre i det pågældende år (det ene oven over det andet) og måneden med romertal (under arabertallene). F.eks. 00-M-0000 - 86VI. Formålet med nummerpladen er at angive den dato, hvor den midlertidige transporttilladelse udløber.

Sverige

Vejmotorkøretøjer, der er registreret i Sverige, anses for at have toldmæssig status som EU-varer, medmindre de er midlertidigt registreret med henblik på udførsel (udførselsregistrering). I sådanne tilfælde har nummerpladen hvide bogstaver på rød baggrund. Udløbsdatoen (år, måned og dag) for den midlertidige indregistrering vises enten i pladens højre eller venstre side. Derudover er ejeren i besiddelse af en særlig afgørelse, der beskriver, hvilken form for midlertidig registrering der er tale om.

Andre midlertidigt registrerede vejmotorkøretøjer anses for at have toldmæssig status som EU-varer.

Det Forenede Kongerige (kun Nordirland)

I overensstemmelse med artikel 13, NIP (Protocol on Ireland/Northern Ireland), anses motorkøretøjer indregistreret i Nordirland for at have toldmæssig status som EU-varer,

når nummerpladen er mærket med følgende oplysninger, og registreringsdokumenterne eller registreringsattesten ikke er forsynet med en af følgende påtegninger »Customs restriction«, »Customs concession« eller »Warning: Customs duty and tax have not been paid on this vehicle«. Nummerpladen på forenden af køretøjet har sorte tegn på hvid baggrund. Nummerpladen på bagenden af køretøjet har sorte tegn på gul baggrund.

- **Nordirland**

Tre bogstaver og op til fire cifre, f.eks. CDZ 1277.

II.8.4. Kompetente myndigheder for bevilling til fast rutefart

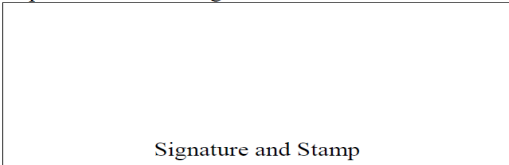
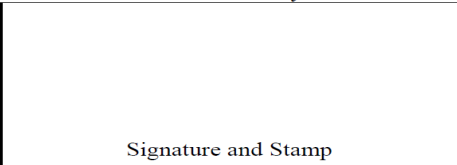
Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

II.8.5. Attest om ikkebehandling for produkter og varer fra havfiskeri

Reference to the Fishing Trip:		
Vessel Information		
Vessel name:	Radio Callsign:	Register and Page:

CERTIFICATE OF NON-MANIPULATION	
<p>The undersigned Customs Authority hereby certifies that the products of sea-fishing and/or goods obtained from the said products have remained under customs supervision throughout their stay and have undergone no handling other than that necessary for their preservation.</p>	
Products of sea-fishing (name and type):	
Gross mass (kg):	
Goods obtained from products of sea-fishing (kind):	
Description of the goods:	
Gross mass (kg):	
Date of arrival of the products/goods:	
Date of departure of the products/goods:	
Means of transport used for reconsignment to the customs territory of the Union:	
Address of the Customs Authority:	
Country or territory:	
Date:	
Captain of the Fishing Vessel	Customs Authority
	
<small><i>Certification of non-manipulation for products of sea-fishing and/or goods obtained from said products transhipped and transported through a country or territory that is not part of the customs territory of the Union (Articles 130 and 133 of Commission Delegated Regulation (EU) 2015/2446 of 28 July 2015 and Article 214 of Commission Implementing Regulation (EU) 2015/2447 of 24 November 2015).</i></small>	

Formularen er et eksternt dokument og afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens holdning. Kommissionen er ikke ansvarlig for at sikre, at formularen er nøjagtig og ajourført.

II.8.6. Attest om ikkebehandling udstedt af Singapore

Original

1. Name & Address of Shipping Agent/ Freight Forwarder		 <p> SINGAPORE CUSTOMS 55 Newton Road #07-01 Revenue House Singapore 307987 Tel : 6355 2000 Fax : 6337 6361 E-mail: customs_cnmcfshq@customs.gov.sg </p> <p style="text-align: center;"> CERTIFICATE OF NON-MANIPULATION </p> <p style="text-align: center;">No.</p>	
2. Details of Consignment			
Item(s) Description		Quantity/ Gross Weight	
Country of Origin of Goods		Outward Bill of Lading No./ Air Waybill No.	
Date of Discharge in Singapore		Date of Departure from Singapore	
Country of Final Destination		Outgoing Vessel/ Vehicle/ Flight No.	
3. Declaration by Shipping Agent/Freight Forwarder			
<p>I/We undertake that</p> <p>a) The goods indicated, when transhipped via Singapore, will not undergo operations beyond the following:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. ensuring the preservation of goods in good condition for the purpose of transport or storage; ii. facilitating shipment or transportation; and iii. packaging or presenting goods for sale. <p>b) all information provided for above is true and correct.</p> <p>Authorised Signature:</p> <p>Name:</p> <p>Designation:</p> <p>Date: (company stamp)</p>			
4. Certification by Singapore Customs			
<p>We certify that, to the best of our knowledge, the declaration by the shipping agent/ freight forwarder is true and correct.</p> <p>This Certificate is issued without any prejudice or liability whatsoever on our part arising from any circumstances.</p> <p>Authorised Signature:</p> <p>Name:</p> <p>Designation:</p> <p>Date: (stamp)</p>			

SC-A-009 (Ver 3 – 01/17)

Ansvarsfraskrivelse: Formularen er et eksternt dokument og afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens holdning. Kommissionen er ikke ansvarlig for at sikre, at formularen er nøjagtig og ajourført.

DEL III — SIKKERHEDSSTILLELSE

III.1. Indledning

Del III omhandler sikkerhedsstillelse ved forsendelse.

Punkt III.1.1. indeholder indledning og retshenvisninger vedrørende sikkerhedsstillelse ved forsendelse.

Punkt III.1.2. indeholder almindelige bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse ved forsendelse.

I punkt III.1.3. beskrives enkelt sikkerhedsstillelse.

I punkt III.1.4. beskrives samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse.

Punkt III.1.5. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt III.1.6. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt III.1.7. indeholder bilagene.

III.1.1. Formålet med sikkerhedsstillelse

Told og andre afgifter, som pålægges varer, suspenderes midlertidigt, når disse varer frigives til fælles forsendelse/EU-forsendelse. For at sikre, at told og andre afgifter bliver betalt, hvis der opstår en (told)skyld under en forsendelse, skal den ansvarlige for proceduren stille sikkerhed.

De relevante lovbestemmelser for sikkerhedsstillelse ved forsendelse er:

- Artikel 10, konventionen
- Artikel 9 -13, og artikel 74 -80, tillæg I, konventionen
- Bilag I, tillæg I, konventionen
- Bilag C1-C7 til tillæg III, konventionen
- Artikel 89-98, TK
- Artikel 82 og 85, DA
- artikel 148, 150-152, 154-162, IA
- Bilag 32-01, 32-02, 32-03 og 32-06, IA
- Bilag 72-04, IA.

III.1.2. Formularer til sikkerhedsstillelse

Artikel 11 og artikel 55, litra a), tillæg I, konventionen

Artikel 89, stk. 5, og artikel 92, stk. 1, TK

Sikkerheden kan stilles enten ved indbetaling af et kontant depositum eller ved kaudionist. Sikkerheden stilles som enkelt sikkerhedsstillelse, der dækker en enkelt forsendelsestransaktion, eller som en samlet sikkerhedsstillelse, der dækker flere forsendelser. En enkelt sikkerhedsstillelse kan være i form af sikkerhedsdokumenter, som kaudionisten udsteder til de personer, der er ansvarlige for proceduren, og i form af et tilsagn fra kaudionisten. Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse er en forenkling af standardreglerne og kræver derfor en bevilling.

III.1.3. Fritagelse for sikkerhedsstillelse

Artikel 13 Tillæg I Konvention

Artikel 89, stk. 7, 8 og 9, TK

Artikel 24, stk. 2, TDA

Undtagelsesvis er det ikke nødvendigt at stille sikkerhed i følgende tilfælde:

- fritagelse for sikkerhedsstillelse ved lov:
 - varetransport på Rhinen, Rhinvandvejene, Donau eller Donauvandvejene
 - varetransport i faste installationer

- varer, der er henført under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren ved hjælp af ETD-forenklingen for luft- og søtransport (sidstnævnte vedrører kun EU-forsendelsesproceduren)
- i EU — hvor importafgiftens størrelse ikke overstiger den statistiske tærskel for angivelser, jf. artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande (EUT L 152 af 16.6.2009, s. 23)
- i EU — statslige, regionale og lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, for så vidt angår de aktiviteter, de involverer sig i som offentlige myndigheder.

Hvad der forstås ved Rhinvandveje, fremgår af listen i bilag III.7.2. Oplysningerne er indleveret af de berørte landes toldmyndigheder.

- fritagelse for sikkerhedsstillelse ved national afgørelse, der kun anvendes ved den fælles forsendelsesprocedure:

Artikel 10, stk. 2, litra a), konventionen

- på grundlag af bilateral eller multilateral aftale mellem de kontraherende parter for forsendelser, som kun omfatter deres egne områder

Artikel 10, stk. 2, litra b), konventionen

- for den del af en forsendelse, der ligger mellem afgangstoldstedet og det første grænseovergangstoldsted ifølge en beslutning truffet af den berørte kontraherende part.

III.1.4. Gyldighedsområde

Artikel 10, stk. 1, konventionen

Generelt er sikkerhedsstillelsen kun gyldig for de kontraherende parter, der er berørt af den fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktionen. Som en undtagelse er enkelt sikkerhedsstillelse i form af et kontant depositum eller på grundlag af sikkerhedsdokumenter gyldige for alle kontraherende parter.

Artikel 19, stk. 2, og artikel 21, stk. 2, tillæg I, konventionen

Hvis sikkerhedsstillelsen kun er gyldig for de berørte kontraherende parter, er der mulighed for at begrænse gyldighedsområdet. Kautionisten kan slette navnet på den eller de kontraherende parter eller Andorra eller San Marino i sit tilsagn. Som følge heraf bliver sikkerhedsstillelsen gyldig hos alle de kontraherende parter og stater, som ikke er streget over. En sikkerhedsstillelse dækker dog ikke fælles forsendelser til og fra Andorra eller San Marino, eftersom konventionen ikke gælder her.

Ved EU-forsendelsesproceduren er sikkerhedsstillelsen gyldig i alle medlemsstater og i Andorra og i San Marino. Forudsat at EU eller Andorra eller San Marino ikke er blevet overstreget i kautionistens tilsagn, og at den ansvarlige for proceduren overholder betingelserne for anvendelse af sikkerhedsstillelsen, kan vedkommende stille sikkerhed, som er accepteret eller givet af de kompetente myndigheder i en anden kontraherende parts område end EU's for en EU-forsendelsestransaktion inden for EU og/eller mellem EU og en af disse stater.

III.1.5. Tabel over sikkerhedsstillelse

	Enkelt sikkerhedsstillelse			Samlet sikkerhedsstillelse
	Kontant depositum	Ved kautionistens tilsagn	Ved sikkerhedsdokument	
Dækning	enkelt forsendelse	enkelt forsendelse	enkelt forsendelse	flere forsendelser
Område	ubegrænset gyldighed	begrænsning mulig	ubegrænset gyldighed	begrænsning mulig
Beløb, der kræves som sikkerhed	100 % af (told)skylden	100 % af (told)skylden	100 % af (told)skylden	100 % 50 % 30 % 0 % af referencebeløbet
Attesternes gyldighedsperiode:	Ikke relevant	Ikke relevant	Maksimalt et år efter udstedelsen	to år (med mulig forlængelse i ét eller to år)

	Enkelt sikkerhedsstillelse			Samlet sikkerhedsstillelse
	Kontant depositum	Ved kautionistens tilsagn	Ved sikkerhedsdokument	
Bevis for, at der er stillet sikkerhed	Kontant depositum stillet af den ansvarlige for proceduren	Kautionistens tilsagn (modellen i bilag C1, tillæg III, konventionen/bilag 32-01, IA)	Kautionistens tilsagn (modellen i bilag C2, tillæg III, konventionen/bilag 32-02, IA)	Kautionistens tilsagn (modellen i bilag C4, tillæg III konventionen/bilag 32-03, IA)

III.2. Generelle bestemmelser

III.2.1. Behov for sikkerhedsstillelse

III.2.1.1. Indledning

Artikel 10, stk. 1, tillæg I, konventionen At stille sikkerhed for betalingen af enhver (told)skyld, der kan opstå, er en forudsætning for at kunne transportere varer under den fælles EU-forsendelsesprocedure.

Artikel 89, stk. 2, TK Betalingen af de beløb, der er indgået forpligtelser for, er sikret, når sikkerhedsbeløbet er beregnet ud fra de bestemmelser, der gælder for den anvendte sikkerhedsstillelse.

III.2.1.2. Mangler

Artikel 30, tillæg I, konventionen I de tilfælde, hvor der ikke er angivet data om en sikkerhedsstillelse på forsendelsesangivelsen, eller, i tilfælde af en procedure for driftskontinuitet, at det obligatoriske kautionsdokument ikke er blevet fremvist på afgangstoldstedet, må forsendelsesangivelsen ikke antages.

I de tilfælde, hvor sikkerhedsstillelsen viser sig at være utilstrækkelig, må afgangstoldstedet ikke frigive varerne til forsendelse, medmindre der stilles en sikkerhed, som fuldt ud at dækker den (told)skyld, der kan opstå.

Afgangstoldstedet skal også nægte at frigive varerne i tilfælde af en procedure for driftskontinuitet, hvis de dokumenter, der fremlægges, viser, at sikkerhedsstillelsen ikke er udstedt til den ansvarlige for

proceduren for den pågældende forsendelsestransaktion.

III.2.2. Beregning af sikkerhedens størrelse

III.2.2.1. Indledning

*Artikel 10, stk. 1,
tillæg I,
konventionen* Sikkerheden skal beregnes på en sådan måde, at det fuldt ud dækker den (told)skyld, der kan opstå.

*Artikel 89, stk. 2,
TK*

III.2.2.2. Beregning

*Artikel 18 og 74,
tillæg I,
konventionen* Generelt skal sikkerhedsstillelsen beregnes på grundlag af de højeste afgiftssatser, der gælder for de pågældende varer i afganglandet. I beregningen skal indgå told og andre afgifter, f.eks. punktafgifter og moms, som pålægges sådanne varer, der indføres. De højeste satser for told følger af de bundne toldsatser. Særlige fordele, som kræver, at der fremlægges dokumentation inden overgang til fri omsætning, f.eks. en præferencesats eller en kvote, skal ikke tages med i beregningen.

*Artikel 148 og 155,
IA*

Beregningen skal foretages på grundlag af de importafgifter, som ville gælde for varer af samme art i afganglandet i tilfælde af frigivelse af varerne til fri omsætning. Varer, der er i fri omsætning i en kontraherende parts område, skal behandles som varer, der er blevet indført fra et tredjeland.

Dette finder ligeledes anvendelse, når EU-varer er angivet til EU-forsendelsesproceduren med bestemmelse til et fælles forsendelsesland. Disse varer anses for at være ikke-EU-varer for så vidt angår beregningen af sikkerheden for at sikre eventuel betaling af en (told)skyld i en anden kontraherende parts område end EU's område.

*Artikel 74, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 155, stk. 3,
IA*

De pågældende varer skal klassificeres på grundlag af toldtariffen, men hvis klassifikationen ikke er mulig eller egnet, kan sikkerheden ansættes. Ved ansættelsen skal det påses, at sikkerhedsstillelsen vil dække det fulde beløb af den (told)skyld, der kan opstå. I særlige tilfælde, hvor en sådan ansættelse heller ikke er mulig, kan sikkerheden sættes til 10 000 EUR. Dette gælder både for samlet og enkelt sikkerhedsstillelse.

III.2.3. Kautionist

III.2.3.1. Indledning

Artikel 12, tillæg I, konventionen Kautionisten skal være en fysisk eller juridisk tredjepart.

Artikel 94, TK Kautionisten og den ansvarlige for proceduren må ikke være samme person.

III.2.3.2. Etablering og godkendelse

Kautionisten skal være etableret i den kontraherende parts område, hvor sikkerheden er stillet, og skal være godkendt af de toldmyndigheder, der kræver sikkerhedsstillelsen.

En sådan godkendelse finder sted i overensstemmelse med de bestemmelser, der finder anvendelse i det pågældende land. Derfor er det national lovgivning, der fastsætter det almindelige retsforhold mellem kautionisten og de kompetente myndigheder inden for de almindelige rammer for forsendelsesreglerne.

I EU behøver kautionisten ikke at blive godkendt af toldmyndighederne, medmindre kautionisten er et kreditinstitut, en finansiel institution eller et forsikringsselskab, der er akkrediteret i EU i henhold til gældende EU-bestemmelser.

Toldmyndighederne kan afvise at godkende en kautionist, der ikke forekommer at være sikker på at kunne sikre betaling af (told)skylden inden for den fastsatte periode.

En kautionist skal have en adresse i alle de lande, hvor sikkerhedsstillelsen er gyldig, eller hvis lovene i et land ikke har bestemmelser om en sådan adresse, skal vedkommende udpege en befuldmægtiget. Med adressen opgiver kautionisten et forretningssted, der er registreret i overensstemmelse med lovene i det pågældende land, og hvor de kompetente myndigheder kan udføre alle formaliteter og procedurer i forbindelse med kautionisten skriftligt i juridisk bindende form. En udpeget befuldmægtiget er en fysisk eller juridisk person, der er udpeget af kautionisten.

Herved sikres det, at skriftlige henvendelser og retslige tiltaler til en kautionist kan leveres i et hvilket som helst land, hvor der kan opstå toldskyld i forbindelse med varer under forsendelsesproceduren.

- 1) Kautionsisten skal afgive skriftligt tilsagn om at betale (told)skylden.
- 2) Kautionsisten forpligter sig til ikke at ændre sine adresser uden at tilføje de nye adresser på toldstedet for sikkerhedsstillelse til bilaget til sit tilsagn.

III.2.3.3. Ansvar

*Artikel 117,
tillæg I,
konventionen*

Artikel 94, TK

Artikel 85, DA

Kautionsistens ansvar er baseret på, at den pågældendes tilsagn er godtaget af toldstedet for sikkerhedsstillelse. Ansvarer træder i kraft den dato, hvor afgangstoldstedet frigiver de varer til en forsendelsestransaktion, som er omfattet af denne sikkerhedsstillelse.

Kautionsistens ansvar er begrænset til det maksimumsbeløb, der fremgår af kautionsistens tilsagn. Der kan ikke gøres fordringer ud over dette beløb.

Hvis den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren ikke er blevet afsluttet, underretter afgangsmedlemsstatens toldmyndigheder senest ni måneder efter fristen for frembydelse af varerne for bestemmelsestoldstedet, kautionsisten om, at proceduren ikke er blevet afsluttet.

Hvor proceduren fortsat ikke er afsluttet efter ni måneder, underretter toldmyndighederne i afgangsmedlemsstaten inden for tre år fra datoen for accept af forsendelsesangivelsen kautionsisten om, at denne skal eller kan blive anmodet om at betale (told)skylden. Meddelelsen indeholder MRN, datoen for forsendelsesangivelsen, navnet på afgangstoldstedet, navnet på den ansvarlige for proceduren og det omhandlede beløb.

Kautionsisten frigøres for sine forpligtelser, hvis ingen af disse meddelelser er blevet sendt til vedkommende inden for fristens udløb. Såfremt en af de nævnte meddelelser imidlertid er blevet fremsendt, underrettes kautionsisten om inddrivelsen af toldskylden eller om afslutningen af proceduren.

III.2.3.4. Tilbagekaldelse af godkendelsen af kautionsisten eller tilsagnet og annullering af tilsagnet

*Artikel 23, tillæg I,
konventionen*

Artikel 93, TK

Toldstedet for sikkerhedsstillelse kan til enhver tid tilbagekalde godkendelsen af kautionsisten eller tilsagnet. Toldstedet meddeler tilbagekaldelsen til kautionsisten og den ansvarlige for proceduren. Tilbagekaldelsen får virkning på sekstendedagen efter den dag, hvor

beslutningen om tilbagekaldelsen modtages, eller antages at være blevet modtaget af kautionisten.

Forudsat at toldmyndighederne ikke kræver, at sikkerhedsstillelsens form skal bevares i en nærmere angivet periode, kan en kautionist til enhver tid annullere sit tilsagn. Kautionisten meddeler annulleringen til toldstedet for sikkerhedsstillelse.

Annulleringen berører ikke varer, som på tidspunktet for annulleringens ikrafttrædelse allerede er blevet henført til proceduren, og som fortsat er henført under en fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren i medfør af det annullerede tilsagn.

Kautionistens annullering af tilsagnet får virkning på sekstendedagen efter den dato, hvor kautionisten meddeler annulleringen til toldstedet for sikkerhedsstillelse.

Hvis kautionistens tilsagn tilbagekaldes eller ophæves, skal toldstedet for sikkerhedsstillelse opbevare kautionistens tilsagn i mindst ni måneder, undtagen hvis (told)skylden er ophørt eller ikke længere kan opstå, eller kautionisten er blevet underrettet om inddrivelsen af (told)skylden eller afslutningen af proceduren.

Hvis kautionisten er blevet underrettet om, at en forsendelsesprocedure ikke er blevet afsluttet, skal toldstedet for sikkerhedsstillelse opbevare tilsagnet på grundlag af de oplysninger, det har modtaget, indtil skylden er inddrevet, eller proceduren er afsluttet, eller i givet fald kautionisten er løst fra sit ansvar.

Toldmyndighederne i det land, som det relevante toldsted for sikkerhedsstillelse hører under, indlæser oplysninger i det elektroniske system om enhver tilbagekaldelse eller annullering af en sikkerhedsstillelse, samt datoen for hvornår den træder i kraft.

III.3. Enkelt sikkerhedsstillelse

III.3.1. Kontant depositum

III.3.1.1. Indledning

Artikel 19, tillæg I, konventionen

Der kan stilles sikkerhed i form af et kontant depositum ved afgangstoldstedet efter gældende bestemmelser i afganglandet, og dette beløb tilbagebetales, når proceduren er afsluttet.

Artikel 92, stk. 1, litra a), TK

III.3.1.2. Godtgørelse

Normalt er det afgangstoldstedet, der er ansvarligt for tilbagebetalingen. Dette toldsted bør underrette den ansvarlige for proceduren om denne tilbagebetaling på tidspunktet for foretagelsen af det kontante depositum eller anden tilsvarende betalingsmetode med anmodning om angivelse af den foretrukne tilbagebetaling. Hvis den ansvarlige for proceduren beslutter sig for en pengeoverførsel, noterer afgangstoldstedet oplysningerne om bankkontoen tilhørende den ansvarlige for proceduren og underretter vedkommende om, at vedkommende selv skal afholde udgifterne til overførslen.

I tilfælde af sikkerhedsstillelse i form af et kontant depositum betaler toldmyndighederne ikke rente.

III.3.2. Enkelt sikkerhedsstillelse i form af tilsagn fra en kautionist

Artikel 20,
tillæg I,
Konvention

En kautionists tilsagn med henblik på enkelt sikkerhedsstillelse indgives til og godkendes af toldstedet for sikkerhedsstillelse. De skal registreres af dette toldsted i sikkerhedsstilleleshåndteringssystemet (GMS). GMS er koblet op på NCTS.

Artikel 92,
EU-toldkodeksen

For hvert tilsagn giver toldstedet for sikkerhedsstillelse den person, der er ansvarlig for proceduren, følgende oplysninger:

Artikel 152 og 154,
IA

- et sikkerhedsstillelsesreferencenummer (GRN)
- en adgangskode knyttet til GRN.

Den ansvarlige for proceduren kan ikke ændre denne adgangskode.

Når en toldangivelse indgives, skal den indeholde GRN og den tilsvarende adgangskode. Afgangstoldstedet skal kontrollere sikkerhedens eksistens og gyldighed i systemet.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet skal kautionistens tilsagn fremlægges for afgangstoldstedet. Hvis afgangstoldstedet er forskelligt fra toldstedet for sikkerhedsstillelse, og sidstnævnte derfor har opbevaret en kopi af kautionistens tilsagn, skal afgangstoldstedet underrette det toldsted, hvor sikkerheden blev stillet, når det har returneret originaleksemplaret til den ansvarlige for proceduren.

Modellen for tilsagnet er fastlagt i bilag C1, tillæg III,

konventionen/bilag 32-01, IA. Når nationale love eller administrative bestemmelser eller sædvaner kræver det, kan hvert land dog tillade, at sikkerhed stilles på anden måde, såfremt der herved opnås samme retsvirkninger som ved anvendelse af modellen angivet i bilag C1 eller bilag 32-01.

III.3.3. Enkelt sikkerhedsstillelse i form af sikkerhedsdokumenter (TC32)

III.3.3.1. Ansvar og godkendelse

Artikel 21, tillæg I, konventionen En kautionists tilsagn med henblik på enkelt sikkerhedsstillelse i form af sikkerhedsdokumenter (TC32) indgives til og godkendes af toldstedet for sikkerhedsstillelse. De opbevares på dette toldsted i gyldighedsperioden. Desuden skal toldstedet registrere disse tilsagn og sikkerhedsdokumenter i GMS.

Artikel 160 og 161, IA

Tilsagnet indeholder ikke et maksimalt erstatningsansvar. Toldstedet for sikkerhedsstillelse skal sikre, at kautionisten har tilstrækkeligt med finansielle midler til at betale enhver (told)skyld, der kan forfalde til betaling. Det toldsted, hvor sikkerheden blev stillet, kan bl.a. overveje, om antallet af sikkerhedsdokumenter, som en given kautionist kan udstede, skal begrænses.

Modellen for tilsagnet er fastlagt i bilag C2, tillæg III, konventionen/bilag 32-02, IA. Når nationale love eller administrative bestemmelser eller sædvaner kræver det, kan hvert land dog tillade, at sikkerhed stilles på anden måde, såfremt der herved opnås samme retsvirkninger som ved anvendelse af modellen angivet i bilag C2 eller bilag 32-02.

III.3.3.2. Meddelelse

Hvert enkelt land meddeler Europa-Kommissionen navn og adresse på de kautionister, der har bemyndigelse til at stille individuel sikkerhed i form af sikkerhedsdokumenter.

Listen over kautionister med bemyndigelse hertil er angivet i bilag III.7.1.

I tilfælde af at bemyndigelsen tilbagekaldes, giver det land, som toldstedet for sikkerhedsstillelse hører under, straks Kommissionen meddelelse herom og angiver, på hvilken dato det træder i kraft.

Kommissionen giver de øvrige lande meddelelse herom.

III.3.3.3. Sikkerhedsdokument (TC32)

Sikkerhedsdokumenter udformes af en kautionist og stilles til rådighed for enkeltpersoner, der påtænker at blive ansvarlig for proceduren. Kautionisten kan forsyne sikkerhedsdokumenterne med en talon og eventuelt med et modtagelsesbevis.

En manglende underskrift fra den ansvarlige for proceduren på sikkerhedsdokumentet berører ikke sikkerhedsdokumentets gyldighed, og kautionistens underskrift på sikkerhedsdokumentet behøver ikke at være skrevet i hånden.

Hvert sikkerhedsdokument dækker et beløb på 10 000 EUR, som kautionisten er ansvarlig for. Et sikkerhedsdokuments gyldighedsperiode er ét år fra udstedelsesdatoen.

Hvert sikkerhedsdokument skal registreres i GMS, og toldstedet for sikkerhedsstillelse meddeler for hvert sikkerhedsdokument følgende oplysninger til den ansvarlige for proceduren:

- en GRN
- en adgangskode knyttet til GRN.

Den ansvarlige for proceduren kan ikke ændre denne adgangskode. Når en toldangivelse indgives, skal den indeholde GRN og adgangskoden for hvert sikkerhedsdokument. Afgangstoldstedet skal kontrollere sikkerhedens eksistens og gyldighed i systemet.

En klarerer indsender et antal sikkerhedsdokumenter til afgangstoldstedet, svarende til et beløb på 10 000 EUR til dækning af en eventuel opstået (told)skyld (f.eks. hvis (told)skylden udgør 8 000 EUR, er ét sikkerhedsdokument tilstrækkeligt, men hvis den udgør 33 000 EUR, er det nødvendigt med fire sikkerhedsdokumenter).

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet skal sikkerhedsdokumentet eller -dokumenterne fremlægges for afgangstoldstedet og opbevares af dette toldsted.

Den benyttede model for sikkerhedsdokumentet svarer til modellen i bilag C3, tillæg III, konventionen/bilag 32-06, IA.

HANDEL

På TC32-sikkerhedsdokumentet anfører kationisten den dato, som dokumentet er gyldigt til. Det kan højst være ét år fra udstedelsesdatoen.

III.4. Samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse

III.4.1. Generelle bestemmelser

III.4.1.1. Indledning

Artikel 55, litra a), tillæg I, konventionen Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse eller samlet sikkerhedsstillelse med et reduceret beløb, herunder en fritagelse for sikkerhedsstillelse, er en forenkling, der indrømmes på grundlag af en bevilling. Det kræver, at ansøgeren udfylder en ansøgning, og at den kompetente myndighed udsteder en bevilling.

Artikel 89, stk. 5, og artikel 95, TK

Artikel 84, DA

III.4.1.2. Generelle betingelser

Ansøgeren skal overholde betingelserne i artikel 57 og 75, tillæg I, konvention/artikel 95, TK, og artikel 84, DA (for yderligere oplysninger henvises til punkt VI.2.1. og punkt VI.3.1.).

III.4.1.3. Beregning af referencebeløbet

Artikel 74, tillæg I, konventionen Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse eller samlet sikkerhedsstillelse med et begrænset beløb, herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse, skal ske inden for rammerne af et referencebeløb. For at beskytte de kontraherende parters finansielle interesser og imødekomme kravet fra den ansvarlige for proceduren skal referencebeløbet beregnes med yderste omhu.

Artikel 155, IA

Referencebeløbet skal svare til størrelsen af den (told)skyld, som eventuelt skal betales i forbindelse med hver fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion, for hvilken sikkerheden stilles, i perioden mellem varernes henførsel under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren og det tidspunkt, hvor denne procedure er afsluttet. Denne periode bør være et repræsentativt eksempel på forsendelsesaktiviteterne for den ansvarlige for proceduren. Beregningen af referencebeløbet bør også omfatte forsendelse af varer i perioder med spidsbelastning eller varer, som vedkommende ikke regelmæssigt angiver til forsendelse, således at alle mulige resultater er dækket.

Der skal ved denne beregning tages højde for de højeste (told)skyldssatser, der finder anvendelse på varer af samme type i

det land, som toldstedet for sikkerhedsstillelse hører under.

Toldstedet for sikkerhedsstillelse skal fastlægge referencebeløbet i samarbejde med den ansvarlige for proceduren på grundlag af oplysningerne om varer henført under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren i de foregående 12 måneder og af påtænkte fremtidige transaktioners estimerede omfang. Efter aftale med ansøgeren kan toldstedet for sikkerhedsstillelse ansætte referencebeløbet og afrunde beløbene opad, således at det fulde beløb er dækket. Når disse oplysninger ikke er tilgængelige, skal dette beløb fastsættes til 10 000 EUR for hver forsendelsestransaktion.

Toldstedet for sikkerhedsstillelse kontrollerer referencebeløbet på eget initiativ eller på anmodning af den person, der er ansvarlig for proceduren, og justerer det om nødvendigt.

III.4.1.4. Sikkerhedens størrelse

Referencebeløbet for den samlede sikkerhedsstillelse skal modsvare det maksimumsbeløb, der fremgår af kautionistens tilsagn, som ansøgeren forelægger toldstedet for sikkerhedsstillelse.

III.4.1.5. Kautionsattest

*Artikel 79,
tillæg I,
konventionen*

Bilag 72-04, IA

De kompetente myndigheder udsteder en attest til den ansvarlige for proceduren (attest for samlet sikkerhedsstillelse TC31 og attest for fritagelse for sikkerhedsstillelse TC33). For at forhindre misbrug af attesterne og sikkerhedsstillelsen udsteder de kompetente myndigheder kun flere attester i begrundede tilfælde og i et antal, som den ansvarlige for proceduren kan påvise, at vedkommende har brug for (f.eks. hvis den ansvarlige for proceduren jævnligt forelægger forsendelsesangivelser ved flere toldsteder).

Der forelægges kun en attest for samlet sikkerhedsstillelse og attest for fritagelse for sikkerhedsstillelse i tilfælde af en procedure for driftskontinuitet.

Modellerne for attester er fastlagt i bilag C5 og C6, tillæg III, konventionen/kapitel VI og VII, bilag 72-04, IA.

Attesterne er gyldige i to år, men det er muligt at forlænge dem med yderligere to år (bilag 72-04, IA, 19.3).

III.4.1.6. Forpligtelser for den ansvarlige for proceduren og revision af referencebeløbet

Artikel 74, stk. 5 og 6, tillæg I, konventionen Den ansvarlige for proceduren sikrer, at det beløb, der skal betales eller eventuelt skal betales, ikke overstiger referencebeløbet.

Artikel 156 og 157, IA

Overvågningen af referencebeløbet sikres af systemerne (GMS og NCTS) for hver fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion på tidspunktet for henførslen under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet angiver de kompetente myndigheder i bevillingen, hvordan der skal føres overvågning. De kan overveje forslag fra den ansvarlige for proceduren vedrørende metoden til overvågning. Med overvågningsmetoden skal den ansvarlige for proceduren under alle omstændigheder kunne fastslå, om referencebeløbet bliver overskredet som følge af den forsendelsestransaktion, der ansøges om.

I den forbindelse kan de kompetente myndigheder specifikt kræve, at den ansvarlige for proceduren fører regnskab over hver enkelt forsendelsesangivelse, som vedkommende har forelagt i proceduren for driftskontinuitet, og over den beregnede eller ansatte størrelse af told og andre afgifter. Den ansvarlige for proceduren kan især overvåge, om referencebeløbet overskrides, ved at debitere det med beløbet for hver forsendelsestransaktion, når varerne frigives til forsendelse. Senere krediterer den ansvarlige referencebeløbet med dette beløb, når vedkommende modtager oplysning om, at forsendelsestransaktionen er ophørt. Den ansvarlige for proceduren kan antage, at forsendelsen er ophørt på den dato, hvor varerne skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet. Den ansvarlige skal ændre sine regnskaber med tilbagevirkende kraft, hvis vedkommende modtager oplysninger om, at proceduren ikke er blevet afsluttet eller er ophørt efter udløbet af den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet.

Hvis den ansvarlige for proceduren ser, at vedkommende måske vil overskride referencebeløbet, skal vedkommende træffe foranstaltninger med hensyn til bevillingen og om nødvendigt

fremtidige forsendelsestransaktioner.

Hvis den ansvarlige for proceduren ikke underretter toldstedet for sikkerhedsstillelse om, at referencebeløbet er overskredet i proceduren for driftskontinuitet, kan bevillingen tilbagekaldes.

III.4.1.7. Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse

Artikel 76, tillæg I, konventionen En kautionists tilsagn med henblik på en samlet sikkerhedsstillelse indgives til og godkendes af toldstedet for sikkerhedsstillelse. Toldstedet skal registrere virksomhederne i GMS.

Artikel 154, IA For hvert tilsagn giver toldstedet for sikkerhedsstillelse den person, der er ansvarlig for proceduren, følgende oplysninger:

- en GRN
- en adgangskode knyttet til GRN.

Efter anmodning fra den ansvarlige for proceduren tildeler toldstedet for sikkerhedsstillelse en eller flere yderligere adgangskoder til denne sikkerhedsstillelse til brug for den ansvarlige eller dennes repræsentanter.

Når en toldangivelse indgives, skal den indeholde GRN og den tilhørende adgangskode. Afgangstoldstedet verificerer eksistensen og gyldigheden af sikkerhedsstillelsen i systemet.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet skal der en fremlægges attest for samlet sikkerhedsstillelse eller en attest for fritagelse for sikkerhedsstillelse (yderligere oplysninger findes under punkt III.4.1.5.).

Modellen for kautionistens tilsagn er fastlagt i bilag C4, tillæg III, konventionen/bilag 32-03, IA. Når nationale love eller administrative bestemmelser eller sædvaner kræver det, kan hvert land dog tillade, at sikkerhed stilles på anden måde, såfremt der herved opnås samme retsvirkninger som ved anvendelse modellen angivet i bilag C4 eller bilag 32-03.

III.4.1.8. Midlertidigt forbud mod anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse

Artikel 77, tillæg I, konventionen
Bilag I, tillæg I, konventionen Anvendelse af den samlede sikkerhedsstillelse eller samlede kaution med et begrænset beløb, herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse, kan være midlertidigt forbudt i følgende tilfælde:

- under særlige omstændigheder
- for varer, der inden for rammerne af den samlede sikkerhedsstillelse bevisligt har været gjort til genstand for omfattende svig.

Med hensyn til EU-forsendelsesproceduren træffes beslutningen om forbud af Europa-Kommissionen og med hensyn til den fælles forsendelsesprocedure af det blandede udvalg EU-CTC.

Ovennævnte **særlige omstændigheder** omhandler situationer, hvor det konstateres, at den samlede sikkerhedsstillelse eller den samlede kaution med et reduceret beløb, herunder fritagelsen for sikkerhedsstillelse, ikke længere er tilstrækkelig til at sikre betaling inden for den fastsatte frist af den (told)skyld, der opstår, når visse typer varer unddrages den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren. I et betydeligt antal tilfælde har mere end én ansvarlig for proceduren været indblandet, og problemfri anvendelse af proceduren har været tvivlsom.

Ved **svig i stor skala**, som nævnt ovenfor, forstås en situation, hvor det konstateres, at den samlede sikkerhedsstillelse eller den samlede kaution med et reduceret beløb, herunder fritagelsen for sikkerhedsstillelse, ikke længere er tilstrækkelig til at sikre betaling inden for den fastsatte frist af den (told)skyld, der opstår, når visse typer varer unddrages den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren. I sådanne situationer bør der tages hensyn til mængden af varer, der er fjernet, og til de omstændigheder, under hvilke dette er foregået, især når det skyldes organiseret kriminalitet på internationalt plan.

III.4.1.8.1. Enkelt sikkerhedsstillelse med flere anvendelsesmuligheder — kun fælles forsendelseslande

Bilag I, tillæg I, konventionen

Bilag A2, tillæg III, konventionen

I tilfælde af et midlertidigt forbud mod den samlede sikkerhedsstillelse (herunder reduktion og fritagelse) kan indehaverne af bevillingen til den samlede sikkerhedsstillelse efter anmodning anvende enkelt sikkerhedsstillelse flere gange under forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt.

- Enkelt sikkerhedsstillelse skal være udfærdiget i form af et specifikt kautionsdokument, der kun omfatter de typer varer, der er omtalt i beslutningen om forbuddet.
- Denne enkelte sikkerhedsstillelse kan kun anvendes ved det afgangstoldsted, som er angivet i kautionsdokumentet.
- Enkelt sikkerhedsstillelse kan anvendes til at dække flere samtidige eller på hinanden følgende transaktioner, forudsat at det samlede beløb for de indledte transaktioner, for hvis vedkommende proceduren ikke er afsluttet, ikke overstiger

referencebeløbet for den enkelte sikkerhedsstillelse. I dette tilfælde tildeler toldstedet for sikkerhedsstillelse en første adgangskode for sikkerhedsstillelsen til den person, der er ansvarlig for proceduren. Den person, der er ansvarlig for proceduren, kan tildele sig selv eller sine repræsentanter en eller flere adgangskoder for denne sikkerhedsstillelse.

- Hver gang proceduren afsluttes for en forsendelsestransaktion, som er dækket af en sådan enkelt sikkerhedsstillelse, frigives det beløb, der svarer til pågældende transaktion, og kan genanvendes til at dække en anden transaktion, som er dækket af samme sikkerhed.

Enkelt sikkerhedsstillelse, der bruges flere gange, finder kun anvendelse på fælles transittransaktioner, der er indledt i fælles forsendelseslande på afgangstoldstedet eller af godkendte afsendere. Den kan ikke anvendes til EU-forsendelsestransaktioner, der er indledt i EU.

Der angives koden »9« i forsendelsesangivelsen som kautionskode. Denne kode eksisterer ikke inden for EU-lovgivningen.

III.4.1.8.2. Afvigelse fra beslutningen om midlertidigt forbud mod brugen af den samlede sikkerhedsstillelse eller den samlede kaution med et reduceret beløb (herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse)

Trods beslutningen om midlertidigt forbud mod brugen af den samlede sikkerhedsstillelse eller den samlede kaution med et reduceret beløb (herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse), kan brugen af den samlede sikkerhedsstillelse ikke desto mindre blive bevilget, såfremt den ansvarlige for proceduren overholder følgende kriterier:

- Vedkommende kan godtgøre, at der ikke er opstået (told)skyld for de pågældende varer i forbindelse med den fælles forsendelse/EU-forsendelse, som de har foretaget i de to år, der går forud for afgørelsen om forbud, eller, hvis der er opstået (told)skyld i løbet af denne periode, kan de påvise, at skyldneren/skyldnerne eller kautionisten har betalt hele gælden inden for den fastsatte frist.
- Vedkommende fremlægger bevis for en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af regnskaber og transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol.
- Vedkommendes økonomiske solvens skal anses for bevist, når vedkommende har en god økonomisk formåen, der sætter

vedkommende i stand til at opfylde sine forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte erhvervsaktivitets særlige karakteristika.

Denne ekstraordinære brug af den samlede sikkerhedsstillelse vedrører både fælles forsendelsestransaktioner og EU-forsendelsestransaktioner.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet forsynes rubrik 8 i kautionsattest TC31 med påtegningen: »UBEGRÆNSET ANVENDELSE — 99209« De forskellige sprogudgaver af denne sætning fremgår af bilag B6, tillæg III, konventionen/tillæg D1, bilag 9, TDA.

III.4.1.9. Annullering og tilbagekaldelse af bevillingen

Artikel 80, tillæg I, konventionen

Hvis bevillingen annulleres eller tilbagekaldes, kan de attester, som er udstedt tidligere, ikke længere anvendes til henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren og skal af den ansvarlige for proceduren straks tilbagesendes til toldstedet for sikkerhedsstillelse.

Artikel 27 og 28, TK

Det land, som toldstedet for sikkerhedsstillelse hører under, skal give Kommissionen meddelelse om, hvordan attester, der stadig er gyldige og endnu ikke er tilbageleveret, kan identificeres.

Kommissionen giver de øvrige lande meddelelse herom.

Se nærmere under punkt VI.2.3.

III.4.2. Nedsættelse af kautionsbeløbet og fritagelse for sikkerhedsstillelse

III.4.2.1. Indledning

Maksimumsbeløbet for sikkerhedsstillelsen, som i princippet svarer til referencebeløbet, kan nedsættes, hvis den ansvarlige for proceduren opfylder visse troværdighedskriterier. Beløbet kan nedsættes til 50 % eller 30 % af referencebeløbet, eller der kan bevilges fritagelse for sikkerhedsstillelse.

III.4.2.2. Kriterier for nedsættelse

Se nærmere under punkt VI.3.1.

III.5. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

III.6. Forbeholdt toldvæsenet

III.7. Bilag

III.7.1. Liste over kautionister, der har bemyndigelse til at udstede TC32-sikkerhedsdokumenter for enkelt sikkerhedsstillelse

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

III.7.2. Liste over indre vandveje

Belgien	a) Terneuzenkanalen b) Schelde indtil Antwerpen c) Kanalerne, der forbinder Smeermaas eller Petit-Lanaye og Liège d) Den nye kanal mellem Schelde og Rhinen, som går fra Antwerpen-havn til Krammer i Nederlandene over Oosterschelde, Eendrachtkanalen, Slaakdam og Prins Hendrik-polde e) Albertkanalen f) Willebroekkanalen
Tyskland	Alle vandveje, der er forbundet med Rhinen, inkl. »Main-Donaukanalen«, ekskl. Donau og Donauvandvejene
Frankrig	a) Grand Canal d'Alsace b) Moselfloden mellem Apach og Neuves-Maisons c) Slusekanalerne ved Marckolsheim, Rhinau Gerstheim, Strasbourg og Gampsheim, som ligger på den franske Rhinbred mellem Kemps og Vogelgrun
Luxembourg	Den kanaliserede del af Moselfloden mellem skibsslusen Apach-Schengen og Wasserbillig
Nederlandene	1. Egentlige Rhinvandveje: a) forbindelsen Lobith - Amsterdam: - Rhinen, Waal, Amsterdam - Rhinenkanalen b) forbindelsen Lobith - Rotterdams havneområde: - Rhinen, Waal, Merwede, Noord, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg - Rhinen, Lek, Nieuwe Maas, Nieuwe Waterweg

	<p>c) forbindelsen Lobith - Dordrecht - Hansweert - Antwerpen: Rhinen, Waal, Merwede, Dordtse Kil eller Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde (Oosterscheldekanalen), der gennemskærer Zuid Beveland, Westerschelde, Schelde</p> <p>d) forbindelsen Lobith - Dordrecht - Hansweert - Gent: Rhinen, Waal, Merwede, Dordtse Kil eller Nieuwe Merwede, Hollands Diep, Volkerak, Krammer, Zijpe, Mastgat, Keeten, Oosterschelde, kanalen, der gennemskærer Zuid-Beveland, Westerschelde, Terneuzenkanalen</p> <p>e) forbindelsen Lobith-De Kempen-Smeermaas eller St. Pieter: alle de vandveje, der normalt anvendes mellem disse steder og forbindelserne med følgende vandveje; Rhinen, Waal, Juliana-kanaal, Dieze, Zuid-Willemsvaart, Wessem-Nederweertkanalen.</p> <p>2. Nedennævnte fartøjer anses for at benytte Rhinvandveje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fartøjer, der kommer fra Rhinen og skal til Antwerpen eller Gent, eller - fartøjer, der kommer fra Antwerpen eller Gent og skal sejle ud af Nederlandene ad Rhinen, når de gennemsejler Rotterdams havneområde for at omlade varer i transit, der er omfattet af Rhinmanifest, eller for at fylde lasten op med varer, der skal forlade Nederlandene ad de Rhinvandveje, der fører til Antwerpen eller Gent, eller ad Rhinen. <p>3. I praksis betragtes den vandvej, der har eksisteret siden 1975, og som fører til Antwerpen via sluserne ved Kreekrak, ligeledes som Rhinvandvej.</p>
Schweiz	Rhinen til Basel

DEL IV — STANDARDFORSENDELSESPROCEDURE UNDER NCTS (DET NYE IT-BASEREDE FORSENDELSSESYSTEM)

I denne del beskrives standardforsendelsesproceduren under det nye IT-baserede forsendelsessystem (NCTS).

Forklarende bemærkning: Del V beskriver proceduren for driftskontinuitet i tilfælde, hvor NCTS ikke kan benyttes.

Kapitel IV.1 omhandler standardproceduren for forsendelsesangivelse.

Kapitel IV.2 omhandler formaliteter ved afgangstoldstedet.

Kapitel IV.3 omhandler hændelser under transporten.

Kapitel IV.4 omhandler formaliteter ved bestemmelsestoldstedet.

Kapitel IV.5 omhandler Andorra, San Marino og særlige fiskale områder.

Forklarende bemærkning:

Denne tekst erstatter ikke vejledninger eller tekniske beskrivelser vedrørende anvendelsen af NCTS-applikationer og -software (FTSS + DDNTA).

KAPITEL 1 — STANDARDFORSENDELSESANGIVELSE

IV.1.1. Indledning

I dette kapitel beskrives standardforsendelsesproceduren, der er baseret på anvendelse af NCTS.

I punkt IV.1.2. forklares, hvad der forstås ved en standardforsendelsesprocedure, og der henvises til lovgivningen herom.

I punkt IV.1.3. beskrives anvendelsen af NCTS.

Punkt IV.1.4. omhandler varenes lastning og udfyldelsen af forsendelsesangivelsen.

Punkt IV.1.5. omhandler specifikke situationer.

Punkt IV.1.6. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt IV.1.7. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt IV.1.8. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt IV.1.9. indeholder bilaget til kapitel 1.

IV.1.2. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Artikel 3, litra c), d) og e), tillæg I, konventionen
- Afsnit I, tillæg III, konventionen
- Bilag A1 og A2, tillæg III, konventionen
- Artikel 5 pkt. 12, 6, stk. 1, 158, 162, 163 og 170-174, TK
- Artikel 143 og 148, DA
- Artikel 294 og 296, IA
- Tillæg D1, D2, F1, F2, G1 og G2, bilag 9, TDA.

IV.1.3. NCTS

IV.1.3.1. Udformningen af NCTS

NCTS er et IT-baseret sendelsessystem til udveksling af elektroniske meddelelser. Disse meddelelser erstatter de forskellige

papirdokumenter og en række formaliteter ved forsendelsessystemet.

Disse meddelelser udveksles elektronisk på tre niveauer:

- mellem de økonomiske operatører og toldvæsenet (»eksternt område«)
- mellem toldsteder i samme land (»nationalt område«)
- mellem de nationale toldadministrationer indbyrdes og med Kommissionen (»fælles område«).

De vigtigste elementer og meddelelser i NCTS-proceduren er:

- forsendelsesangivelsen, der forelægges i elektronisk form — meddelelsen »Angivelsesoplysninger« (IE015)
- masterreferencenummer (MRN), der er et unikt registreringsnummer, som tildeles af den kompetente myndighed, og som påføres en forsendelsesangivelse og udskrives på forsendelsesledsagedokumenter (TAD)/ledsagedokumenter (TSAD) og varepostlisten (LoI)/forsendelses-/sikringsvarepostlisten (TSLoI) til identifikation af en forsendelsestransaktion
- TAD/TSAD, som udskrives på afgangstoldstedet eller i virksomheden, når varerne frigives til forsendelse, og følger varerne fra afgangstoldsted til bestemmelsessted
- meddelelsen »Forventet ankomst — AAR« (IE001), som afgangstoldstedet sender til det bestemmelsestoldsted, der er anført i angivelsen
- meddelelsen »Forventet forsendelse — ATR« (IE050), som afgangstoldstedet sender til det eller de anførte grænseovergangssteder for at anmelde forsendelser, der forventes at passere en grænse
- meddelelsen »Meddelelse om grænsepassage — NCF« (IE118), som det faktiske grænseovergangstoldsted sender til afgangstoldstedet, efter at forsendelsen er passeret
- meddelelsen »Meddelelse om ankomst — AA« (IE06), som det faktiske bestemmelsestoldsted sender til afgangstoldstedet, når varerne ankommer
- meddelelsen »Kontrolresultater« (IE018), som det faktiske bestemmelsestoldsted sender til afgangstoldstedet (efter at varerne i givet fald er blevet kontrolleret).

IV.1.3.2. NCTS' anvendelsesområde

NCTS finder anvendelse på alle fælles forsendelsestransaktioner/EU-forsendelsestransaktioner uanset

transportform med undtagelse af forsendelsesprocedurer, hvor et handelsdokument tjener som forsendelsesangivelse (f.eks. i forbindelse med forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad luft- eller søvejen eller med jernbane, hvor et transportdokument eller CIM-fragtbrev tjener som forsendelsesangivelse).

IV.1.3.3. Operatørers adgang til NCTS

Generelt kan økonomiske operatører få adgang til NCTS på følgende måder:

- registrering online (herunder input via en toldadministrations netsted)
- elektronisk dataudveksling (EDI)
- datainput på toldstedet.

De nationale toldmyndigheder kontaktes for yderligere oplysninger om operatørers adgang.

IV.1.4. Angivelsesprocedure

Under dette punkt er der oplysninger om:

- lastning af varer (punkt IV.1.4.1.)
- forsendelsesangivelsen (punkt IV.1.4.2.).

IV.1.4.1. Lastning

*Artikel 24,
tillæg I
konventionen,*

Artikel 296, IA

Hver forsendelsesangivelse må kun omfatte varer henført under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren, som er ført eller skal føres fra et afgangstoldsted til et bestemmelsestoldsted på et og samme transportmiddel, i en container eller i et kolli (f.eks. otte kolli læsset på én påhængsvogn).

En forsendelsesangivelse kan dog omfatte varer, der transporteres eller skal transporteres fra et afgangstoldsted til et bestemmelsestoldsted i mere end én container eller i mere end ét kolli, hvis de pågældende containere eller kolli er læsset på et og samme transportmiddel.

Følgende udgør et og samme transportmiddel, når de medfører varer, der skal transporteres samlet:

- et vejkøretøj med en eller flere påhængsvogne eller sættevogne
- en togstamme, der udgør en enhed

- skibe, der udgør en enhed.

Hvis en forsendelse er opsplittet på to transportmidler, er det nødvendigt med en separat forsendelsesangivelse for hvert enkelt transportmiddel, selv om alle varerne sendes mellem det samme afgangstoldsted og det samme bestemmelsessted.

På den anden side kan ét og samme transportmiddel benyttes til indladning af varer ved flere afgangstoldsteder og til losning ved flere bestemmelsestoldsteder.

Hvis varer indlades på ét og samme transportmiddel ved flere afgangstoldsteder, skal der indgives separate forsendelsesangivelser for hver forsendelse ved hvert afgangstoldsted, som omfatter de varer, der indlades ved det pågældende sted.

Eksempel 1:

På afgangstoldsted A er tre kolli læsset på en lastbil dækket af én forsendelsesangivelse, og disse kolli skal leveres til bestemmelsestoldsted C. På næste afgangstoldsted B tilføjes fem kolli, der læsses på samme lastbil, og som også skal leveres til samme bestemmelsestoldsted C. Disse fem kolli skal være omfattet af en ny forsendelsesangivelse.

Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i konventionen, kan der udstedes flere forsendelsesangivelser til den samme ansvarlige for proceduren for varer, der befordres på ét og samme transportmiddel til det samme eller flere bestemmelsessted(er). Der skal stilles en sikkerhed for hver enkelt angivelse.

Eksempel 2:

På afgangstoldsted A er to kolli læsset på en lastbil omfattet af én forsendelsesangivelse med bestemmelsestoldsted C som destination, og tre kolli er omfattet af en anden forsendelsesangivelse med bestemmelsestoldsted D som destination. På bestemmelsestoldstederne (C og D) aflæsses kolliene, og forsendelsestransaktionerne ophører.

IV.1.4.2. Forsendelsesangivelse (IE015)

IV.1.4.2.1. Forsendelsesangivelsens form og udfyldelse heraf

Bilag A1 og B1, Det er vigtigt at lægge mærke til, at udtrykket

tillæg III,
konventionen,

Artikel 5, punkt 12,
TK

»forsendelsesangivelse« har to betydninger. For det første forstås ved »forsendelsesangivelse« en angivelse, hvorved en person tilkendegiver, at vedkommende ønsker at henføre varer under forsendelsesproceduren i den foreskrevne form og efter de foreskrevne regler. For det andet betyder det forsendelsesangivelsens data, dvs. meddelelsen »Angivelsesdata« (IE015) og udskriften af en sådan angivelse i form af TAD. I de følgende kapitler anvendes den første betydning af udtrykket »forsendelsesangivelse«.

Data skal udfyldes i overensstemmelse med bilag A1, tillæg III, konventionen/tillæg C2, bilag 9, TDA.

For at indgive en forsendelsesangivelse skal alle obligatoriske dataelementer angives (IE015).

Forsendelsesangivelser skal affattes på en af de kontraherende parters officielle sprog, som er godkendt af de kompetente myndigheder i afganglandet.

Det er vigtigt, at de økonomiske operatører udfylder forsendelsesangivelsen korrekt for at undgå, at den afvises af NCTS.

Hvis en forsendelsesangivelse afvises af NCTS, adviseres klarereren om grunden til afvisningen, og den pågældende får mulighed for at foretage de nødvendige ændringer eller indsende en ny angivelse.

En forsendelsestransaktion kan højst omfatte 999 vareposter. Hver enkelt varepost i angivelsen skal indtastes i NCTS og bliver udskrevet på TAK eller LoI. Hvis forsendelsesangivelsen omfatter mere end en enkelt varepost, udarbejdes en LoI. Den vedhæftes TAD med reference til LoI i rubrik 31. Modellen til TAD og de forklarende bemærkninger findes i bilag A3-A4, tillæg III, konventionen/tillæg F1, bilag 9, TDA. Modellen til LoI og de forklarende bemærkninger findes i bilag A5-A6, tillæg III, konventionen/tillæg F2, bilag 9, TDA.

IV.1.4.2.2. Blandede forsendelser

Artikel 28, tillæg I,
konventionen

Forsendelser, som både omfatter ikke-EU-varer, der sendes under T1-forsendelsesproceduren, og EU-varer, der sendes under T2/T2F-forsendelsesproceduren, er generelt omfattet af en enkelt

<i>Artikel 294, IA</i>	forsendelsesangivelse, der sammen med en LoI vedlægges TAD.
<i>Tillæg D1, bilag 9, TDA</i>	TAD indeholder oplysninger om og en oversigt over den LoI, der er benyttet for varer af forskellig status.
<i>Bilag B, IA</i>	Alternativt kan der udfærdiges særskilte forsendelsesangivelser (f.eks. en T1-forsendelsesangivelse for ikke-EU-varer og en T2- eller T2F-forsendelsesangivelse for EU-varer).

Forklarende bemærkning: Det er muligt, at EU-varer, som ikke er henført under forsendelse (og som transporteres inden for EU's toldområde), transporteres i samme transportmiddel som varer, der er henført under forsendelse. I dette tilfælde omfatter forsendelsesangivelsen kun de varer, der er henført under forsendelse.

HANDEL

For sammensatte forsendelser indtastes koden »T« på angivelsesniveau, der oplyser om angivelsens art, og som dækker hele angivelsen. Den enkelte vareposts status (T1, T2, T2F) indtastes i NCTS-systemet på varepostniveau og udskrives på LoI.

IV.1.4.2.3. Indgivelse af forsendelsesangivelsen

Indgivelse af forsendelsesangivelsen (IE015 — foregår elektronisk) gør den ansvarlige for proceduren ansvarlig for:

- nøjagtigheden af de oplysninger, der er anført i forsendelsesangivelsen
- de ledsagende dokumenters ægthed
- overholdelse af alle forpligtelser i forbindelse med henførslen af de pågældende varer under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren.

Kontrol af forsendelsesangivelsens ægthed er underlagt de vilkår, som er gældende i afganglandet.

HANDEL

Den ansvarlige for proceduren skal kontakte toldvæsenet for at få klarlagt, hvorledes en

forsendelsesangivelse, der fremsendes i elektronisk form, skal attesteres.

IV.1.4.2.4. Forsendelses-/sikkerhedsangivelse

Artikel 127 og 128, TK Inden varer ankommer til EU's toldområde, skal en summarisk indpassageangivelse (ENS) indgives på toldstedet for første indpassage i EU.

Artikel 104 og 105-109, DA Toldstedet sikrer derefter, at der foretages en risikovurdering af transaktionen på grundlag af angivelsen ved at vurdere dataene ud fra risikokriterier.

Artikel 182, IA

Artikel 106, stk. 3, som ændret ved TDA Fristerne for indgivelse af en ENS afhænger direkte af transportmåden og er følgende:

- a) vejtrafik — mindst en time før ankomst
- b) jernbane:
 - hvor jernbanerejsen fra den seneste togstation i et tredjeland til første indpassagetoldsted tager mindre end 2 timer — senest 1 time før ankomst
 - i alle andre tilfælde — senest 2 timer før ankomst
- c) indre vandveje — senest 2 timer før ankomst
- d) containergods, der transporteres med skib — senest 24 timer før varerne lastes i afgangshavnen
- e) bulk-/break bulk-last, der transporteres med skib — mindst 4 timer før ankomst
- f) ved varer, der kommer fra et af følgende:
 - Grønland
 - Færøerne
 - Island
 - havne ved Østersøen, Nordsøen, Sortehavet eller Middelhavet og
 - alle havne i Marokkosenest to timer før ankomst
- g) for varetransport mellem et område uden for EU's toldområde og de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira eller De Kanariske Øer, hvor varigheden af rejsen er mindre end

24 timer — senest 2 timer før ankomst

- h) for lufttransport efter følgende frister:
- for flyvninger af mindre end fire timers varighed — senest på tidspunktet for flyets faktiske afgang
 - for andre flyvninger — senest fire timer før ankomst.

En ENS er ikke påkrævet:

- a) for varer, der er anført i artikel 104, DA
- b) når der i henhold til internationale aftaler mellem EU og tredjelande er fastsat sikkerhedskontrol udført i udførselslandet som omhandlet i artikel 127, stk. 2, litra b), TK. Det vedrører følgende lande: Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra og San Marino.

ENS indgives af transportøren eller, uden at det berører transportørens forpligtelse, af følgende personer:

- a) importøren eller modtageren eller en anden person, i hvis navn eller på hvis vegne transportøren handler eller
- b) enhver person, som er i stand til at frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt på indgangstoldstedet.

Importkontrollsystemet anvendes til at indsende ESN elektronisk.

Alternativt kan NCTS anvendes, såfremt:

- a) en forsendelsesprocedure starter ved EU's ydre grænse ved indpassage
- b) dataene omfatter de oplysninger, der kræves i en ENS.

I dette tilfælde indgives forsendelses- og sikringsangivelsen (IE015) på indgangstoldstedet, som også er afgangstoldstedet, med både forsendelsesdata og sikkerheds- og sikringsdata. Efter risikovurderingen og frigivelse af varer til forsendelse udskrives TSAD og TSLoI. Modeller for TSAD og TSLoI findes i tillæg G1 og G2, bilag 9, TDA.

Alle henvisninger til TAD og LoI er samtidig henvisninger til TSAD og TSLoI.

IV.1.5. Særlige situationer

IV.1.5.1. Aftaler mellem EU og andre lande om sikkerheds- og sikringsdata

Fælles forsendelseslande, med undtagelse af Norge, Schweiz og Liechtenstein, har ikke indgået særlige aftaler med EU om anerkendelse af sikkerhedskontrol udført i disse lande som udførselslande.

Det betyder, at når varer føres ind i EU's toldområde fra de lande, der ikke har indgået særlige aftaler med EU, forlanges det af de økonomiske operatører, at de indgiver en ENS i overensstemmelse med EU's toldlovgivning. De kan enten:

- anvende importkontrollsystemet til at indsende ENS eller
- benytte NCTS, hvor de kan medtage sikkerheds- og sikkerhedsdata i en forsendelsesangivelse.

Den anden mulighed eksisterer, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- NCTS i disse lande accepterer en angivelse, som er indgivet af økonomiske operatører, og som indeholder forsendelsesdata og ENS-data.
- TSAD og TSLoI udskrives som svarende til TAD og LoI.
- NCTS-ordningen i disse lande kan modtage og fremsende ENS-data sammen med forsendelsesdata til EU-landene og andre kontraherende parter og kan ligeledes modtage ENS-data fremsendt fra EU-landene og andre kontraherende parter til disse lande (der fungerer som forsendelses- og bestemmelsesland).
- EU-landene anerkender og accepterer sådanne data for angivelse om fælles forsendelse både med henblik på den fælles forsendelsesprocedure og ENS-data, uden nogen juridisk tilføjelse eller udvidelse af konventionens anvendelsesområde, baseret på de relevante bestemmelser i TK.
- Andre kontraherende parter anerkender forsendelses- og ENS-data samt TSAD og TSLoI, når de forelægges for et af deres toldsteder, som svarende til TAD og LoI, forudsat at de indeholder alle de nødvendige forsendelsesdata.

IV.1.5.2. Regler for varer i emballage

Der gælder følgende regler for varer i emballage:

- a) Ikke-EU-varer i emballage, der ikke har EU-status

Der udfærdiges kun én T1-angivelse for varerne og emballagen.

- b) Ikke-EU-varer i emballage, der har EU-status

I alle tilfælde udfærdiges der kun én T1-angivelse for varerne og emballagen.

- c) EU-varer som omhandlet i artikel 189, DA, i emballage, der ikke har EU-status

Der udfærdiges kun én T1-angivelse for varerne og emballagen.

Men hvis sådanne varer i stedet for at blive udført fra toldområdet overgår til fri omsætning, kan den toldmæssige status som EU-varer kun anvendes på disse varer, hvis der efterfølgende udstedes et T2L-dokument.

Bortset fra spørgsmålet om eventuel tilbagebetaling af restitutioner, der er udbetalt for landbrugsprodukter, vil dette T2L-dokument kun kunne udstedes mod betaling af told for emballagen.

- d) EU-varer i emballage, der ikke har EU-status, og som udføres fra EU's toldområde til et tredjeland, bortset fra et fælles forsendelsesland

Der udfærdiges en T1-angivelse for emballagen, således at emballagen, hvis den bringes i fri omsætning, ikke bliver omfattet af den toldmæssige status som EU-varer. Dokumentet forsynes med en af følgende påtegninger:

BG	Общностни стоки
CS	zboží Unie
DA	fælleskabsvarer
DE	Unionswaren
EE	Ühenduse kaup
EL	κοινοτικά εμπορεύματα
ES	mercancías comunitarias
FR	marchandises communautaires
IT	merci unionali
LV	Savienības preces
LT	Bendrijos prekės
HU	közösségi áruk
MT	Merkanzija Komunitarja
NL	communautaire goederen
PL	towary unijne
PT	mercadorias comunitárias
RO	Mărfuri unionale
SI	skupnostno blago
SK	Tovar Únie

FI	unionitavaroita
SV	gemenskapsvaror
EN	EU-varer
HR	Roba Unije

- e) EU-varer i emballage, der ikke har EU-status, og som udføres fra EU's toldområde til et tredjeland, bortset fra et fælles forsendelsesland

Der udfærdiges kun én T1-angivelse for varerne og emballagen. Dokumentet forsynes med påtegningen »EU-varer« som vist ovenfor og »T1-emballage« som vist nedenfor.

Sendt til en anden medlemsstat som omhandlet i artikel 227, i TK

Der udfærdiges én T2-angivelse for varerne og emballagen mod betaling af told gældende for emballagen.

Ønsker den pågældende ikke at betale told for emballagen, forsynes T2-angivelsen med en af følgende påtegninger:

BG	T1 колети
CS	obal T1
DA	T1 emballager
DE	T1-Umschließungen
EE	T1-pakend
EL	συσκευασία T1
ES	envases T1
FR	emballages T1
IT	imballaggi T1
LV	T1 iepakojuums
LT	T1 pakuotė
HU	T1 göngyölegek
MT	Ippakkjar T1
NL	T1-verpakkingsmiddelen
PL	opakowania T1
PT	embalagens T1
RO	Ambalaje T1
SI	pakiranje T1
SK	Obal T1
FI	T1-pakkaus
SV	T1-förpackning
EN	T1 packaging
HR	T1 pakiranje

- f) Sammensat forsendelse

- 1) Forsendelser, der omfatter varer under T1-proceduren og varer under T2-proceduren i en enkelt pakke.

Der udfærdiges særskilte angivelser i overensstemmelse med varenes status. I rubrik 31 angives mængderne i de opsplittede forsendelser og i rubrikkens øverste del varebeskrivelse og numrene på de øvrige dokumenter, der er udstedt for disse sammensatte forsendelser. Angivelserne forsynes med en af følgende påtegninger:

BG	Общностни колетн
CS	obal Unie
DA	fælleskabsemballager
DE	gemeinschaftliche Umschließungen
EE	Ühenduse pakend
EL	κοινοτική συσκευασία
ES	envases comunitarios
FR	emballages communautaires
IT	imballaggi unionali
LV	Savienības iepakojums
LT	Bendrijos pakuotė
HU	közösségi göngyölegék
MT	Ippakkjar Komunitarju
NL	communautaire verpakkingsmiddelen
PL	opakowania unijne
PT	embalagens comunitárias
RO	Ambalaje unionale
SI	skupnostno pakiranje
SK	obal Unie
FI	yhteisöpakkaus
SV	gemenskapsförpackning
EN	Union packaging
HR	Pakiranje Unije

Hvis den sammensatte forsendelse er i en T1-emballage, udfærdiges der én T1-angivelse for varerne og emballagen.

- 2) Blandede forsendelser, der omfatter varer under T1-proceduren og varer, der forsendes uden for forsendelsesproceduren i en enkelt pakke.

Der skal benyttes en enkelt angivelse. I rubrik 31 angives mængderne og arterne af de opsplittede forsendelser under T1-proceduren samt en af følgende påtegninger:

BG	Стоки не обхванати от транзитен режим
----	---------------------------------------

CS	zboží není v režimu tranzitu
DA	varer ikke omfattet af forsendelsesprocedure
DE	nicht im Versandverfahren befindliche Waren
EE	Kaubad ei ole transiidi protseduuril
EL	Εμπορεύματα εκτός διαδικασίας διαμετακόμισης
ES	mercancías fuera del procedimiento de tránsito
FR	marchandises hors procédure de transit
IT	merci non vincolate ad una procedura di transito
LV	Precēm nav piemērota tranzīta procedūra
LT	Prekės, kurioms neišforminta tranzito procedūra
HU	nem továbbítási eljárás alá tartozó áruk
MT	Merkanzija mhux koperta bi proċedura ta' transitu
NL	geen douanevervoer
PL	towary nieprzewożone w procedurze tranzytu
PT	mercadorias não cobertas por um procedimento de trânsito
RO	Mărfuri neplasate în regim de tranzit
SI	blago, ki ni krito s tranzitnim postopkom
SK	Tovar nie je v tranzitnom režime
FI	tavaroita, jotka eivät sisälly passitusmenettelyyn
SV	varor ej under transitering
EN	goods not covered by a transit procedure
HR	Roba koja nije u postupku provoza

IV.1.5.3. Varer, der medføres af rejsende eller indeholdes i deres rejsebagage

Artikel 210, IA

Myndighederne skal anvende bestemmelserne i artikel 323, IA (til fastsættelse af den toldmæssige status som EU-varer), når det drejer sig om varer, der medføres af rejsende i deres bagage, og som ikke er bestemt til erhvervsmæssig brug.

Men når passagerer kommer ind i EU's toldområde fra tredjelande, kan de henføre varerne under proceduren for EU-forsendelse.

IV.1.5.4. Transport af EU-varer til, fra eller via et fælles forsendelsesland

Når varer sendes ind i eller gennem et eller flere fælles forsendelseslandes område, er det tilrådeligt at følge følgende regler for at sikre en hurtig passage af grænserne:

- a) Varer, der forsendes mellem to steder i EU's toldområde gennem et eller flere fælles forsendelseslandes område, eller fra EU's toldområde ind i et fælles forsendelseslands område, bør henføres under den fælles forsendelsesprocedure/EU-

forsendelsesproceduren ved det toldsted, som har kompetence for det område, hvor den ansvarlige for proceduren er etableret, eller ved det sted, hvor varerne indlades til transport under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren, eller senest inden grænseområdet mellem EU og det fælles forsendelsesland, for at undgå forsinkelser ved grænsepassagen. Det tilrådes endvidere så vidt muligt at bringe varebevægelser under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren til ophør uden for grænseområdet mellem EU og det fælles forsendelsesland.

- b) Medlemsstaternes og de fælles forsendelseslandes kompetente myndigheder drager omsorg for at de berørte økonomiske operatører officielt underrettes om bestemmelserne og gøres opmærksomme på fordelene ved at anvende bestemmelserne i litra a) for derved så vidt muligt at undgå praktiske vanskeligheder ved grænserne mellem EU og de fælles forsendelseslande.

Forsendelse via et fælles forsendelseslands område

Forsendelse af EU-varer fra et sted til et andet i EU via et fælles forsendelsesland kan ske under T2-, T2F- eller T1-forsendelsesproceduren (se del I, punkt 4.1.2.1.).

Forsendelse af EU-varer til et fælles forsendelsesland

Artikel 189, DA

Når EU-varer udføres fra EU's toldområde til et fælles forsendelsesland, og der indledes en forsendelsesprocedure i EU efter udførsel, er varerne omfattet af en intern EU-forsendelsesprocedure (T2) i EU, og denne procedure fortsætter som en fælles forsendelsesprocedure i de fælles forsendelseslande.

Der finder imidlertid en ekstern EU-forsendelsesprocedure (T1) sted i ekstraordinære tilfælde, hvis udførslen efterfølges af en forsendelsesprocedure, der fortsætter som en fælles forsendelsesprocedure i de fælles forsendelseslande. Den omfatter følgende tilfælde:

- a) EU-varerne har været underkastet toldformaliteter ved eksport med henblik på restitution ved eksport til tredjelande som led i den fælles landbrugspolitik.
- b) EU-varerne hidrører fra interventionslagre og er underkastet foranstaltninger for kontrol med anvendelse eller

bestemmelsessted, og de har været underkastet toldformaliteter ved eksport til tredjelande som led i den fælles landbrugspolitik.

c) Der kan for EU-varerne indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, forudsat at varerne er henført under proceduren for eksternt forsendelse i overensstemmelse med kodeksens artikel 118, stk. 4, TK.

d) EU-varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF (se fodnote 9), eksporteres; videreforsendelse af EU-varer fra et fælles forsendelsesland:

i) EU-varer, som er blevet ført ind i et fælles forsendelseslands område under T2-proceduren, kan videreføres under denne procedure, forudsat at:

- de stadig er under tilsyn af toldmyndighederne i det pågældende land med henblik på at sikre, at der ikke foretages ændring af varernes identitet eller tilstand
- de ikke i det pågældende fælles forsendelsesland er blevet henført under en anden toldprocedure end forsendelsesproceduren eller toldoplagsproceduren*, med undtagelse af varer, der er indført midlertidigt med henblik på offentlig udstilling eller lignende

* ved varer, der er oplagret, skal videreforsendelsen finde sted inden for fem år (eller varer, der henhører under kapitel 1-24 i det harmoniserede system og er oplagt i mindre end seks måneder), såfremt varerne har været oplagret på særlige lagre og ikke har modtaget anden behandling end som nødvendig for at bevare dem i deres oprindelige tilstand eller for at opdele forsendelser uden at erstatte emballagen, og såfremt en sådan behandling er sket under toldmyndighedernes tilsyn.

- T2- eller T2F-angivelsen eller ethvert dokument, der beviser den toldmæssige status som EU-varer udstedt af et fælles forsendelsesland, skal være forsynet med en henvisning til angivelsens masterreferencenummer eller beviset for den toldmæssige status som EU-varer, hvorunder varerne ankom til dette fælles forsendelsesland.

ii) Ved udførsel uden en fælles forsendelsesprocedure kan fælles forsendelseslande ikke udstede en T2- eller T2F-angivelse, da der ikke foreligger en tidligere

forsendelsesangivelse. Følgelig skal videreforsendelsen ske på grundlag af en T1-procedure. Når forsendelsen genindføres til Unionen, skal den behandles som import af ikke-EU-varer, medmindre bestemmelserne om returvarer kan gøres gældende.

Videresendte varer, der igen føres ind i EU's toldområde

- a) Når EU-varer videresendes fra et fælles forsendelsesland til et bestemmelsessted i EU, er de omfattet af en T2- eller T2F-angivelse eller et tilsvarende dokument (eks.: fragtbrev CIM-T2).
- b) For i bestemmelsesmedlemsstaten at fastslå, om det er en forsendelse af varer mellem to punkter i EU, der er blevet afbrudt i et fælles forsendelsesland eller en genindførsel af varer til EU's toldområde efter en endelig eller midlertidig udførsel fra EU, skal følgende regler overholdes:
 - Varerne og T2- eller T2F-angivelsen eller et tilsvarende dokument skal forelægges for bestemmelsestoldstedet for at afslutte forsendelsestransaktionen.
 - Det er dette toldsted, der skal afgøre, om varerne kan frigives til fri omsætning med det samme, eller om de skal henføres under en anden toldprocedure.
 - Varerne frigives straks til fri omsætning, når T2- eller T2F-angivelsen eller et tilsvarende dokument ikke er forsynet med en henvisning til en tidligere udførsel fra EU's toldområde.

*Artikel 9, stk. 4,
konventionen*

I tvivlstilfælde kan bestemmelsestoldstedet kræve, at modtageren forelægger et bevis herfor (f.eks. en faktura med afsenderens og modtagerens momsregistreringsnummer, jf. bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF som ændret, eller et elektronisk administrativt dokument (e-AD), jf. bestemmelserne i direktiv 2008/118/EF).

- Varerne skal have været omfattet af den efterfølgende forsendelsesprocedure eller være henført til midlertidig opbevaring med de konsekvenser, dette medfører (opkrævning af moms ved indførslen og eventuelle skyldige indenlandske afgifter):
 - varerne udføres fra EU's toldområde, eller

— modtageren eller dennes repræsentant kan ikke fremlægge bevis, som toldmyndighederne finder tilstrækkeligt, for at det er en forsendelse mellem to punkter i EU's toldområde.

IV.1.6. Undtagelser (pro memoria)

IV.1.7. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

IV.1.8. Forbeholdt toldvæsenet

IV.1.9. Bilag

KAPITEL 2 — FORMALITETER VED AFGANGSTOLDSTEDET

IV.2.1. Indledning

Punkt IV.2.2. beskriver den generelle teori og lovgivningen vedrørende formaliteter ved afgang.

Punkt IV.2.3. beskriver proceduren ved afgangstoldstedet.

Punkt IV.2.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt IV.2.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt IV.2.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt IV.2.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt IV.2.8. indeholder bilagene til kapitel 2.

IV.2.2. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Konventionens artikel 11
- Artikel 30-41 og 81-84, tillæg I, konventionen
- Artikel 162, 163 og 170-174, TK
- Artikel 222, 226, 227 og 297-303, IA

IV.2.3. Beskrivelse af proceduren ved afgangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- antagelse og registrering af forsendelsesangivelsen (punkt IV.2.3.1.)
- ændring af forsendelsesangivelsen (punkt IV.2.3.2.)
- tilbagekaldelse af forsendelsesangivelsen (punkt IV.2.3.3.)
- kontrol af forsendelsesangivelsen og af varerne (punkt IV.2.3.4.)
- rute for forsendelsen af varer (punkt IV.2.3.5.)
- frist (punkt IV.2.3.6.)
- identifikationsmiddel (punkt IV.2.3.7.)
- frigivelse af varer (punkt IV.2.3.8.)
- forsendelsesprocedurens afslutning (punkt IV.2.3.9.).

IV.2.3.1. Antagelse og registrering af forsendelsesangivelsen

Artikel 27, 30 og 35, tillæg I, konventionen Afgangstoldstedet antager forsendelsesangivelsen — meddelelsen »Angivelsesoplysninger« (IE015) — forudsat at:

- den indeholder alle de nødvendige oplysninger i relation til den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren
- den ledsages af alle nødvendige dokumenter
- de varer, som forsendelsesangivelsen vedrører, er blevet frembudt for toldmyndighederne inden for den officielle åbningstid.

Artikel 171-172, TK

Artikel 143, DA

NCTS validerer automatisk forsendelsesangivelsen. Er forsendelsesangivelsen ukorrekt eller ufuldstændig, afvises den med meddelelsen »Anvisning afvist« (IE016). Den vil desuden blive afvist, hvis de anførte oplysninger ikke er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i den nationale referencedatabase.

Når forsendelsesangivelsen antages, opretter NCTS et masterreferencenummer (MRN-nummer) (meddelelse IE028).

Angivelsen har da status af »accepteret«, og afgangstoldstedet afgør, om varerne skal kontrolleres inden frigivelsen.

Toldmyndighederne kan tillade, at yderligere dokumenter, der kræves for gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende den toldprocedure, for hvilken varerne angives, ikke vedlægges angivelsen. I så tilfælde skal dokumenterne holdes til toldmyndighedernes disposition. Forsendelsesangivelsens rubrik 44 udfyldes således:

- Ud for »dokumenttype« anføres den kode, som svarer til det pågældende dokument (koderne er opført i bilag A2, tillæg III, konventionen, tillæg D1, bilag 9, TDA).
- Ud for »dokumentreference« anføres en beskrivelse af dokumentet og dets reference.

De nationale toldmyndigheder giver rejsende tilladelse til at indgive forsendelsesangivelsen i ét papireksemplar (ved at gøre brug af det administrative enhedsdokument eller, hvis det er relevant, af layoutet til forsendelsesledsagedokumentet) til afgangstoldstedet for at få det behandlet i NCTS.

Afgangstoldstedet skal være kompetent til at kunne behandle forsendelsestransaktioner og den pågældende form for varebevægelser. Følgende websted indeholder en liste over toldsteder:

IV.2.3.2. Ændring af forsendelsesangivelsen

*Artikel 31,
tillæg I,
konventionen*

Klarereren kan anmode om tilladelse til at ændre en toldangivelse, jf. artikel 173, TK. Inden toldangivelsen antages, kan klarereren berigtige den uden forudgående ansøgning.

Artikel 173, TK

Den ansvarlige for proceduren kan anmode om tilladelse til at ændre forsendelsesangivelsen, efter at toldmyndighederne har antaget den. Ændringen må ikke medføre, at der tilføjes andre varer til forsendelsesangivelsen end dem, som den oprindeligt vedrørte.

Den ansvarlige for proceduren indsender ændringer til angivelsesoplysningerne ved meddelelse »Angivelsesændring« (IE013) til afgangstoldstedet, der træffer beslutning om, hvorvidt ændringsanmodningen antages (meddelelsen »Antagelse af ændring« (IE004)) eller afvises (meddelelsen »Afvisning af ændring« (IE005)).

Det er dog ikke tilladt at foretage ændringer, hvis de kompetente myndigheder efter at have modtaget forsendelsesangivelsen har angivet, at de vil undersøge varerne, eller har konstateret, at oplysningerne er ukorrekte, eller de allerede har frigivet varerne til forsendelse.

*Artikel 29a, tillæg
I, konventionen*

Ændringer af forsendelsesangivelsen, inden den er blevet antaget af toldmyndighederne, er ikke omfattet af artikel 173 i EU-toldkodeksen og kræver ikke forudgående ansøgning fra klarereren.

*Artikel 130 og 171,
TK*

Hvis f.eks. forsendelsesangivelsen endnu ikke er indgivet eller er blevet indgivet på forhånd og endnu ikke antaget, kan den korrigeres uden forudgående tilladelse, da dette ikke betragtes som en ændring som fastsat i artikel 173 i EU-toldkodeksen.

Det fremgår af de relevante NCTS-specifikationer (T-TRA-DEP-A-002-Correction), at rettelsen af en forudindgivet angivelse skal behandles ved hjælp af samme meddelelse som for en ændring.

IV.2.3.3. Tilbagekaldelse af forsendelsesangivelsen

*Artikel 32
tillæg I,
konventionen*

Artikel 174, TK

Artikel 148, DA

Afgangstoldstedet kun kan tilbagekalde en forsendelsesangivelse ved fremsendelse af meddelelsen »Annulleringsmeddelelse« (IE010) til klarereren på grundlag af dennes anmodning fremsat ved meddelelsen »Anmodning om annullering af angivelse« (IE014) fremsendt til afgangstoldstedet, inden varerne frigives til forsendelse. Afgangstoldstedet skal derefter underrette klarereren om resultatet af anmodningen ved brug af meddelelsen »Afgørelse om annullering« (IE009).

Hvis afgangstoldstedet har underrettet klarereren om, at det påtænker at undersøge varerne, antages anmodningen om tilbagekaldelse imidlertid ikke, før undersøgelsen har fundet sted.

Forsendelsesanmodningen kan ikke tilbagekaldes, efter at varerne er blevet frigivet til forsendelse, undtagen i ekstraordinære tilfælde:

- når EU-varer ved en fejltagelse er blevet angivet til en toldprocedure, der gælder for ikke-EU-varer, og deres toldmæssige status som EU-varer efterfølgende er blevet bevist ved hjælp af et T2L-dokument, et T2LF-dokument eller et toldmanifest
- når varer fejlagtigt er blevet angivet i mere end én toldangivelse.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet er det vigtigt, at angivelser, som er blevet indtastet i NCTS, men ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede, bliver tilbagekaldt.

Den økonomiske operatør skal underrette de kompetente myndigheder, hver gang en angivelse indtastes i NCTS, men efterfølgende overgår til proceduren for driftskontinuitet.

I nogle tilfælde kan toldmyndighederne kræve, at der forelægges en ny angivelse. I så fald tilbagekaldes den tidligere angivelse, og den nye angivelse tildeles et nyt MRN-nummer.

IV.2.3.4. Kontrol af forsendelsesangivelsen og af varerne

*Artikel 35,
tillæg I,
konventionen*

Når afgangstoldstedet har antaget forsendelsesangivelsen for at kontrollere, at oplysningerne er korrekte, skal det:

Artikel 188, TK

Artikel 238 og 239,
IA

- undersøge angivelsen og tilhørende dokumentation
- kræve, at klareren forelægger eventuelle andre dokumenter
- undersøge varerne, hvis det er nødvendigt
- om nødvendigt udtage stikprøver med henblik på analyse eller dybtgående kontrol af varerne
- kontrollere eksistensen og gyldigheden af sikkerhedsstillelsen.

Eksistensen og gyldigheden af sikkerhedsstillelsen kontrolleres ved hjælp af referencenummeret og adgangskoden (yderligere oplysninger findes i del III).

Afhængigt af niveauet af overvågning kontrollerer NCTS i systemet til forvaltning af sikkerhedsstillelse (GMS) inden frigivelsen af varerne til forsendelse sikkerhedsstillelsens integritet og gyldighed, hvad angår følgende:

- at sikkerhedsstillelsen er tilstrækkeligt stor (i tilfælde af samlet sikkerhedsstillelse, om den resterende sikkerhed er tilstrækkelig)
- at sikkerhedsstillelsen er gyldig over for alle de kontraherende parter, der er involveret i forsendelsen
- at sikkerhedsstillelsen lyder på navnet på den ansvarlige for proceduren.

Efterfølgende registrerer GMS brugen og informerer NCTS.

Hvis varerne undersøges, sker det på de steder, der er udpeget af afgangstoldstedet og inden for de til formålet fastsatte tidspunkter. Den ansvarlige for proceduren informeres om sted og tid. Toldmyndighederne kan imidlertid på anmodning af den ansvarlige for proceduren undersøge varerne på andre steder eller uden for officiel åbningstid.

Såfremt mindre uoverensstemmelser konstateres, underretter afgangstoldstedet den ansvarlige for proceduren. For at løse disse uoverensstemmelser skal afgangstoldstedet (efter aftale med den ansvarlige for proceduren) foretage mindre ændringer af angivelsesdataene, så varerne kan blive frigivet til forsendelse.

Hvis alvorlige uregelmæssigheder konstateres, underretter afgangstoldstedet den ansvarlige for proceduren om, at varerne ikke frigives ved brug af meddelelsen »Ingen overgang til forsendelse« (IE051) og registrerer det utilfredsstillende resultat.

Afgangstoldstedet registrerer følgende kode for kontrolresultaterne i meddelelse IE001:

- »A1« (Konform): Hvis varerne frigives til forsendelse efter fysisk kontrol (fuld eller delvis), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser
- »A2« (Anset for konform): Hvis varerne frigives til forsendelse efter kun dokumentkontrol (ingen fysisk kontrol), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser, eller uden kontrol
- »A3« (Forenklet procedure): Hvis varerne frigives til forsendelse af en godkendt afsender.

IV.2.3.5. Rute for forsendelsen af varer

*Artikel 33,
tillæg I,
konventionen*

Normalt skal varer, der er henført under forsendelsesproceduren, transporteres til bestemmelsestoldstedet ad den økonomisk mest fordelagtige rute.

Artikel 298, IA

Hvis afgangstoldstedet eller den ansvarlige for proceduren finder det nødvendigt, angiver det pågældende toldsted en rute for varetransporten under en forsendelsesprocedure under hensyntagen til eventuelle relevante oplysninger fra den ansvarlige for proceduren.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet vil under hensyntagen til alle relevante oplysninger, som oplyses af den ansvarlige for proceduren, anføre en foreskrevet transportrute ved i angivelsen i NCTS at indtaste oplysninger om de lande, der skal passeres (landekoder er tilstrækkeligt).

Forklarende bemærkning 1: For EU anføres landekoderne for de berørte medlemsstater.

Forklarende bemærkning 2: Landekoderne for alle lande, der indgår i den bindende transportrute, anføres.

Den bindende transportrute kan ændres under forsendelsen. I dette tilfælde skal transportøren anføre de fornødne oplysninger i rubrik 56 i forsendelsesledsagedokumentet (TAD) og forelægge dem uden ophold, efter at ruten er blevet ændret, sammen med varerne, for nærmeste toldmyndighed i det land, på hvis område transportmidlet befinder sig. Den kompetente myndighed vil tage stilling til, om forsendelsen kan fortsætte, træffe alle nødvendige foranstaltninger og påtegne forsendelsesledsagedokumentet i rubrik G.

Punkt IV.3.3.1. indeholder yderligere oplysninger om de

procedurer, der skal følges i tilfælde af hændelser under transport.

IV.2.3.6. Frist for frembydelse af varer

Artikel 34 og artikel 45, stk. 2, tillæg I, konventionen

Afgangstoldstedet sætter en frist for, hvornår varerne skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet.

Artikel 297 og artikel 306, stk. 3, IA

Den frist, som er fastsat af dette toldsted, er bindende for de kompetente myndigheder i de lande, i hvis område varerne henføres under en forsendelsesprocedure. De kan ikke ændre fristen.

Hvis frembydelsen har fundet sted efter den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet, anses den ansvarlige for proceduren for at have overholdt fristen, såfremt vedkommende selv eller transportøren på tilfredsstillende måde over for bestemmelsestoldstedet godtgør, at vedkommende ikke kan tilskrives forsinkelsen.

TOLDVÆSENET

Når afgangstoldstedet fastsætter denne frist, skal følgende tages i betragtning:

- det benyttede transportmiddel
- ruten
- enhver transportlovgivning eller anden lovgivning, der kan have indvirkning på fastsættelsen af en frist (f.eks.: social- og miljølovgivning, der påvirker transportformen, transportbestemmelser om arbejdstid og obligatoriske hviletider for førere)
- i det nødvendige omfang de oplysninger, der meddeles af den ansvarlige for proceduren.

Afgangstoldstedet anfører, henholdsvis påtegner fristen i angivelsesdataene (efter formen ÅÅÅÅ-MM-DD), hvis denne er i overensstemmelse med den frist, som den ansvarlige for proceduren har anført. Dette er den dato, på hvilken varerne og forsendelsesledsagedokumentet skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet.

IV.2.3.7. Identifikationsmidler

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- indledning (punkt IV.2.3.7.1.)

- forseglingsmetoder (punkt IV.2.3.7.2.)
- egenskaber ved segl (punkt IV.2.3.7.3.)
- anvendelse af segl af en særlig type (punkt IV.2.3.7.4.).

IV.2.3.7.1. Indledning

Artikel 11, stk. 2, konventionen Det er vigtigt at sikre, at varer, der transporteres under forsendelsesproceduren, kan identificeres. Som hovedregel kan forsegling anvendes til at identificere disse varer.

Artikel 36-39, tillæg I, konventionen

Artikel 192, TK

Artikel 299, IA

Artikel 39, tillæg I, konventionen Afgangstoldstedet kan dog fravige kravet om forsegling, hvis varebeskrivelsen i angivelsesdataene eller i de supplerende dokumenter er tilstrækkelig præcis til at tillade, at varerne let kan identificeres og angiver deres kvalitet og art samt karakteristika (f.eks. ved at oplyse motor- og chassisnummer, når biler transporteres under forsendelsesproceduren eller varenes serienumre).

Artikel 302, IA

Undtagelsesvis er der ikke krav om forsegling (medmindre afgangstoldstedet bestemmer andet), når:

- varerne transporteres ad luftvejen, og etiketterne er påført hver sending, der er forsynet med nummeret på det ledsagende luftfragtbrev, eller sendingen udgør en lasteenhed, hvorpå nummeret på det ledsagende luftfragtbrev er anført
- varerne transporteres med jernbane, og jernbaneselskaberne anvender identifikationsforanstaltninger.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet skal, når det har påsat seglene, i angivelsesdataene med tal registrere antallet af påsatte segl og deres identifikationsmærker.

Hvis der ikke kræves segl til identifikationen, skal afgangstoldstedet ikke udfylde rubrikken. I dette tilfælde markerer NCTS automatisk »- « i forsendelsesledsagedokumentets rubrik D.

Hvis varer, som ikke hører under forsendelsesproceduren, transporteres sammen med varer under forsendelsesproceduren på

det samme transportmiddel eller i containeren, vil der normalt ikke være foretaget forsegling af lastrummet eller de rum, der indeholder varerne, når varerne kan identificeres ved forsegling af de enkelte kolli eller ved en tilstrækkeligt præcis varebeskrivelse.

Forklarende bemærkning: Varerne skal være klart adskilte og mærkede, så det er let at identificere, hvilke varer der transporteres under forsendelsesproceduren, og hvilke dette ikke er tilfældet for.

Hvis forsendelsens identitet ikke kan sikres ved forsegling eller en præcis beskrivelse af varerne, skal afgangstoldstedet nægte at lade varerne henføre under forsendelsesproceduren.

*Artikel 38, stk. 5,
tillæg I,
konventionen*

Forseglingen må ikke fjernes uden de kompetente toldmyndigheders godkendelse.

*Artikel 301, stk. 5,
IA*

Hvis et transportmiddel, der transporterer varer til forskellige bestemmelsestoldsteder på grundlag af flere forsendelsesledsagedokumenter, og som aflæsses løbende ved forskellige bestemmelsestoldsteder i forskellige lande, er blevet forseglet ved afgangstoldstedet, anbringer de toldmyndigheder på de mellemliggende bestemmelsestoldsteder, der har fjernet forseglingen for at muliggøre losning af en del af varerne, nye segl og oplyser dette i rubrik F i forsendelsesledsagedokumentet/forsendelsesledsagedokumenterne. I dette tilfælde skal toldmyndighederne tilstræbe en genforsegling i det omfang, det er nødvendigt, med et toldsegl med mindst samme sikkerhedselement.

Bestemmelsestoldstedet underretter under »Ny forseglingsinfo« og »Nyt forseglings-ID« afgangstoldstedet i sin meddelelse IE018 om det/de nye segl, der er nævnt i forsendelsesledsagedokumentet.

IV.2.3.7.2. Forseglingsmetoder

*Artikel 11, stk. 2,
konventionen,*

Der er to forseglingsmetoder:

Artikel 299, IA

- det rum, der indeholder varerne, når det pågældende transportmiddel eller den pågældende container af afgangstoldstedet anerkendes som egnet til forsegling
- i andre tilfælde hver enkelt pakke.

Hvis der benyttes forsegling af de rum, der indeholder varerne, skal transportmidlet være egnet til forsegling.

Afgangstoldstedet anser transportmidlet for at være egnet til forsegling, når:

- seglene nemt og effektivt kan anbringes på transportmidlet eller containeren
- transportmidlet eller containeren ikke indeholder skjulte rum, hvor der kan gemmes varer
- de rum, der er forbeholdt varerne, er lettilgængelige for toldmyndighedens inspektion.

Forklarende bemærkning: Transportmidlet eller containerne anses som egnet til forsegling, når de er godkendt til transport af varer under toldsegl i overensstemmelse med en international aftale, som de kontraherende parter har tiltrådt (f.eks. konventionen af 14. december 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter).

IV.2.3.7.3. Egenskaber ved segl

Alle segl, der benyttes som identifikationsmiddel, skal have særlige kendetegn og opfylde særlige tekniske specifikationer.

*Artikel 38, tillæg I,
konventionen*

Segl skal have følgende væsentlige egenskaber:

Artikel 301, IA

- forblive intakte og sikkert fastgjort ved normal brug
- let kunne verificeres og genkendes
- være fremstillet således, at enhver form for brud, manipulation eller fjernelse efterlader spor, kan ses med det blotte øje
- være udformet til engangsbrug eller — for segl, der kan anvendes flere gange — være udformet på en sådan måde, at de, hver gang de genanvendes, kan forsynes med et klart individuelt identifikationsmærke
- være forsynet med individuelle forseglingsidentifikatorer, der er permanente, letlæselige og entydigt nummererede

Derudover skal segl opfylde følgende tekniske krav:

- Seglets form og dimensioner kan variere, alt efter hvilken forseglingsmetode der anvendes, men dimensionerne skal være således, at identifikationsmærkerne let kan aflæses.
- Seglets identifikationsmærker må ikke kunne forfalskes og skal være vanskelige at efterligne.
- Det materiale, der anvendes, skal være af en sådan art, at seglet ikke kan revne ved et tilfælde, og at det ikke kan forfalskes eller genanvendes, uden at dette kan ses.

Seglene anses at opfylde ovennævnte krav, hvor de er blevet certificeret af det kompetente organ i overensstemmelse med ISO International Standard nr. 17712:2013 »Transportenheder —

Containere — Mekaniske låse«.

For containertransport skal der i videst muligt omfang anvendes segl med elementer, der giver stor sikkerhed.

Toldforseglingen skal være forsynet med følgende angivelse:

- ordet »Toldvæsenet« på et af Unionens eller de fælles forsendelseslandes officielle sprog eller en tilsvarende forkortelse
- en landekode i form af en ISO-alfa-2-landekode, som identificerer det land, hvori seglet er blevet anbragt.

Derudover kan de kontraherende parter efter gensidig aftale beslutte at anvende fælles sikkerhedselementer og -teknologi.

Hvert land skal meddele Kommissionen, hvilke typer toldsegl der er i brug. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for alle lande.

IV.2.3.7.4. Anvendelse af segl af en særlig type

*Artikel 81-83,
tillæg I,
konventionen*

For at den ansvarlige for proceduren skal kunne anvende segl af en særlig type, kræves der en bevilling fra de kompetente myndigheder.

Artikel 317-318, IA

Anvendelse af segl af en særlig model er en forenkling, hvortil der er knyttet visse betingelser (se del VI, punkt 3.3., for yderligere oplysninger).

Hvis der anvendes segl af en særlig type, skal den ansvarlige for proceduren indtaste de påsatte segls mærke, type og antal i angivelsesdataene (rubrik D). Seglene skal anbringes, inden varerne frigives.

IV.2.3.8. Frigivelse af varer

*Artikel 40,
tillæg I,
konventionen*

Når følgende formaliteter er udført ved afgangstoldstedet:

Artikel 303, IA

- angivelsesdataene er forelagt for afgangstoldstedet
- angivelsesoplysninger er verificeret
- en forsendelsesangivelse er antaget
- en eventuel kontrol er gennemført
- der er stillet en sikkerhed, hvis det er påkrævet (se del III)

- der er fastsat en frist
- der er fastlagt en transportrute, hvis det er påkrævet
- eventuelle forseglinger er anbragt

frigives varerne til forsendelse. De relevante meddelelser fremsendes:

- meddelelsen »Frigivet til forsendelse« (IE029) til klareren
- meddelelsen IE001 til bestemmelsestoldstedet
- i givet fald meddelelsen IE050 til grænseovergangstoldstedet.

Indholdet af disse meddelelser er udledt af forsendelsesangivelsen (i givet fald ændret).

TOLDVÆSENET

Når formaliteterne er opfyldt, udfører afgangstoldstedet følgende:

- validerer forsendelsesangivelsen
- registrerer kontrolresultaterne
- registrerer sikkerhedsstillelsen
- sender bestemmelsestoldstedet og i givet fald grænseovergangstoldstederne meddelelse IE001 og, hvis det er relevant, meddelelse IE050 og
- udskriver TAD (inklusive LoI hvis relevant).

IV.2.3.8.1. Dokumentation ved frigivelsen

*Artikel 41,
tillæg I,
konventionen*

Afgangstoldstedet skal udlevere TAD med angivelsen af MRN-nummeret til den ansvarlige for proceduren eller til den person, der indleverede varerne til afgangstoldstedet. TAD, hvis relevant, suppleret med varepostlisten, skal ledsage varerne under forsendelsen.

*Artikel 303, stk. 4,
IA*

*Artikel 184, stk. 2,
DA, som ændret
ved TDA*

TAD kan også udskrives af en klarer efter afgangstoldstedets forudgående samtykke.

IV.2.3.9. Forsendelsesprocedurens afslutning

*Artikel 48, stk. 2,
tillæg I, konventionen*

Forsendelsesproceduren afsluttes af toldmyndighederne, når de på grundlag af en sammenligning mellem de oplysninger, der foreligger på afgangstoldstedet, og de oplysninger, der foreligger

Artikel 215, stk. 2, TK på bestemmelsestoldstedet, kan konstatere, at proceduren er ophørt på korrekt vis.

IV.2.4. Særlige situationer

Hvor et stort antal forskellige vareposter i små mængder (f.eks. skibsforsyninger eller private genstande ved internationale flytninger) er bestemt til den samme endelige modtager og skal henføres under EU-forsendelse/fælles forsendelse, bør en generisk varebeskrivelse accepteres for at undgå yderligere omkostninger til indtastning af forsendelsesdata. En sådan ordning bør være underlagt en betingelse om, at der skal foreligge en udførlig beskrivelse af varerne til toldformål, som skal ledsage forsendelsen. Det skal under alle omstændigheder kontrolleres, at varerne rent faktisk skal henføres under EU-forsendelse/fælles forsendelse.

IV.2.5. Undtagelser (pro memoria)

IV.2.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

IV.2.7. Forbeholdt toldvæsenet

IV.2.7.1. ATIS

TOLDVÆSENET

Denne del af dokumentet kan tilgås via kommunikations- og informationsressourcecentret for myndigheder, virksomheder og borgere (CIRCABC):

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

IV.2.7.2. SMS

TOLDVÆSENET

Denne del af dokumentet kan tilgås via CIRCABC:

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

[7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7](https://doi.org/10.7743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7)

IV.2.8. Bilag

KAPITEL 3 — FORMALITETER OG HÆNDELSER FOR TRANSPORT AF VARER UNDER EN FÆLLES FORSENDELSESTRANSAKTION/EU-FORSENDELSESTRANSAKTION

IV.3.1. Indledning

Dette kapitel beskriver formaliteter og hændelser for transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion

Punkt IV.3.2. beskriver den generelle teori og lovgivningen herom.

Punkt IV.3.3. beskriver formaliteterne ved håndtering af hændelser under transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion og ved grænseovergangstoldstedet.

Punkt IV.3.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt IV.3.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt IV.3.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt IV.3.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt IV.3.8. indeholder bilagene til kapitel 3.

IV.3.2. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Artikel 43 og 44, tillæg I, konventionen;
- Artikel 304 og 305, IA
- Tillæg F1, bilag 9, TDA

IV.3.3. Formaliteter ved håndtering af hændelser og ved grænseovergangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- de formaliteter, der skal følges, hvis der opstår en hændelse under transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion (punkt IV.3.3.1.)
- formaliteterne ved grænseovergangstoldstedet (punkt IV.3.3.2.).

IV.3.3.1. Formaliteter ved håndtering af hændelser

Følgende er meget almindelige eksempler på, hvad der kan betragtes som hændelser under transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion:

- Transportruten kan ikke følges på grund af omstændigheder uden for transportørens kontrol.
- Toldseglene er brudt uforsætligt eller manipuleret af årsager uden for transportørens kontrol.
- Varene er blevet omladet fra et transportmiddel til et andet.
- Varene er øjeblikkeligt blevet helt eller delvist aflæsset på grund af en overhængende fare.
- En ulykke har eventuelt indvirkning på, om den ansvarlige for proceduren eller transportøren kan opfylde sine forpligtelser.
- Et eller flere af de elementer, der udgør et enkelt transportmiddel, ændres (f.eks. en vogn tages ud af drift).

*Artikel 44,
tillæg I,
konventionen*

Artikel 305, IA

I hvert af disse tilfælde skal transportøren straks underrette det nærmeste kompetente toldsted i det land, på hvis område transportmidlet befinder sig. Vedkommende skal ligeledes uden ophold efter hændelsen foretage de nødvendige registreringer i rubrik 56 i TAD og frembyde varerne sammen med TAD for dette toldsted. De kompetente myndigheder beslutter så, om den pågældende forsendelse kan fortsætte eller ikke. Hvis forsendelsen kan fortsætte, påtegner det relevante toldsted rubrik G og anfører, hvilke foranstaltninger der er gennemført.

Hvis seglene er blevet brudt, uden at dette kan tilskrives transportøren, undersøger den kompetente myndighed varerne og køretøjet. Hvis det besluttes at lade forsendelsen fortsætte, påføres der nye segl, og forsendelsesledsagedokumentet påtegnes af toldmyndigheden.

Omladning af varer fra ét transportmiddel til et andet transportmiddel kan kun ske med tilladelse fra og overvågning af de kompetente myndigheder på det sted, hvor omladningen skal finde sted. I så fald skal transportøren udfylde rubrik 55 »Omladning« i forsendelsesledsagedokumentet. Det skal gøres i hånden med blæk og blokbogstaver. Toldvæsenet skal, hvis relevant, påtegne rubrik F i forsendelsesledsagedokumentet. Hvis der er foretaget mere end to omladninger, og rubrik F derfor er helt udfyldt, skal transportøren indtaste de ønskede oplysninger i rubrik 56 i TAD.

Men hvis varerne er omladet fra et transportmiddel, der ikke er forsegleet, trods transportørens indtastninger, kræves det dog ikke, at varerne og forsendelsesledsagedokumentet frembydes til det nærmeste toldsted, og der foretages ingen toldmæssig påtegning.

Når et eller flere af de elementer, der udgør et enkelt transportmiddel, ændres, behøver varerne og transportmidlet ikke at blive frembudt for nærmeste toldsted, og toldstedets påtegning er ikke nødvendig i følgende tilfælde:

- Hvis en eller flere vogne trækkes ud af en togstamme på grund af tekniske problemer. I dette tilfælde kan transportøren, efter at have foretaget de nødvendige indtastninger i forsendelsesledsagedokumentet, fortsætte en forsendelse.
- Hvis kun den trækkende enhed af et køretøj udskiftes uden sine påhængsvogne eller sættevogne under transporten (uden at der bliver manøvreret med varerne, eller de bliver omladet), anfører transportøren registreringsnummer og nationalitet for den nye trækkende enhed i rubrik 56 i TAD, og forsendelsen kan fortsætte.

Når transportøren i ovennævnte tilfælde ikke skal frembyde varerne og forsendelsesledsagedokumentet for den toldmyndighed, på hvis område transportmidlet befinder sig, behøver denne ikke at underrette myndigheden om sådanne hændelser.

I alle de ovennævnte tilfælde skal relevante indtastninger foretaget af transportøren og en påtegning foretaget af toldmyndighederne indtastes i NCTS af grænseovergangstoldstedet (i givet fald), eller af bestemmelsestoldstedet.

Hvis en forsendelse opsplittes undervejs, skal det ske under toldkontrol, og den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren skal bringes til ophør. Der udfærdiges en ny forsendelsesangivelse for hver del af forsendelsen.

IV.3.3.2. Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- grænseovergangstoldstedet (punkt IV.3.3.2.1.)
- formaliteter ved grænseovergangstoldstedet (punkt IV.3.3.2.2.)

- ændring af grænseovergangstoldstedet (punkt IV.3.3.2.3.)
- regler for behandling af uregelmæssigheder (punkt IV.3.3.2.4.).

IV.3.3.2.1. Transittoldstedet

Artikel 3, litra h)
tillæg I,
konventionen

Grænseovergangstoldstedet er et toldsted, der er beliggende ved en kontraherende parts indgangs- eller udgangssted. I nedenstående tabel er vist de forskellige muligheder for fælles forsendelse og EU-forsendelse.

Artikel 1, stk. 13, IA

	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
Indgangssted	- ind i en kontraherende parts område	- ind i EU's toldområde, når varer under en forsendelse har krydset et tredjeland's område
Udgangssted	- fra en kontraherende parts område, når forsendelsen forlader denne kontraherende parts område via en grænse mellem denne kontraherende parts område og et tredjeland	- fra EU's toldområde, når varerne forlader dette område via en grænse mellem en medlemsstat og et tredjeland, som ikke er et fælles forsendelsesland.

I henhold til CTC skal der normalt oprettes et grænseovergangssted mellem IE og NI. Da dette ikke er muligt i henhold til protokollen om Irland/Nordirland (NIP) ⁽⁸⁾, indvilligede Det Forenede Kongerige ⁽⁹⁾ i at anvende transitfunktioner ved Irlands ydre grænse ved IE- og NI-havne. Der er ikke behov for grænseovergangssteder mellem IE og NI.

For at lette den frie bevægelighed for EU-varer mellem forskellige områder inden for EU's toldområde, når de skal krydse et tredjeland's område, bortset fra et fælles forsendelsesland, forpligter medlemsstaterne sig til (i det omfang de lokale forhold tillader det) at etablere særlige spor ved toldsteder mod EU's ydre grænser, der

⁽⁸⁾ EUT C 384I af 12.11.2019, s. 92.

⁽⁹⁾ EU og Det Forenede Kongerige har derfor indgået et aftalememorandum, ifølge hvilket Det Forenede Kongerige forpligter sig til at varetage transitfunktioner ved øen Irlands ydre grænse i stedet for ved grænsen mellem Irland og Nordirland.

forbeholdes kontrol af EU-varer, som befordres på grundlag af en forsendelsesangivelse, som er udstedt i en anden medlemsstat.

Kontrollen af sådanne varer begrænses til en undersøgelse af dokumentationen for varenes toldmæssige status som EU-varer, og i givet fald forsendelsens ophør, medmindre omstændighederne giver anledning til at foretage en mere detaljeret undersøgelse af forsendelsen.

Hvis ovennævnte kontrol ikke afslører uregelmæssigheder, skal forsendelsen tillades at fortsætte til bestemmelsesstedet.

Eksempler på fastsættelse af grænseovergangssted

Eksempel 1: DE via BE til GB

Afgangsstedet er beliggende i DE, og varerne forlader EU via en færgenhavn i BE. Grænseovergangsstedet er beliggende i havnen i GB.

Eksempel 2: DE via FR og GB til NI

Afgangsstedet er beliggende i DE, og varerne forlader EU via en færgenhavn i FR. Det første grænseovergangssted ligger i ankomstfærgenhavnen til GB. Forsendelsesproceduren fortsætter i GB til færgenhavnen, hvor varerne omlades til en færge med bestemmelsessted NI. I færgenhavnen i GB ved udsejling fra GB kræves ingen formaliteter. Ved anløb af en havn i NI finder grænseovergangstoldstedets formaliteter anvendelse.

Eksempel 3: DE via NL, GB og IE til NI

Afgangsstedet er beliggende i DE, og varerne forlader EU via en færgenhavn i NL. Det første grænseovergangssted ligger i ankomstfærgenhavnen til GB. Forsendelsesproceduren fortsætter i GB til færgenhavnen, hvor varerne omlades til en færge med bestemmelsessted IE. Ved ankomsten til IE anvendes de formaliteter, der er gældende ved grænseovergangsstedet. Forsendelsesproceduren fortsætter i IE, og varerne passerer grænsen mellem IE og NI uden toldformaliteter. Varene frembydes for bestemmelsestoldstedet i NI.

Anvendelse af T1- eller T2-proceduren for varer, der forsendes fra EU til NI?

- Hvis EU-varer ikke transporteres via et fælles forsendelsesland fra EU til NI, er der ikke behov for en forsendelsesprocedure (se også eksempel 9).
- Hvis EU-varer transporteres til NI, anvendes T2-proceduren.

Varerne transporteres som en EU-intern leverance fra en medlemsstat via GB til NI. Ved bestemmelsestoldstedet i NI ophører forsendelsesproceduren, og da EU-varernes toldmæssige status fastslås ved ankomsten ved T2-proceduren, kan toldtilsynet afsluttes, og en efterfølgende toldprocedure ikke er påkrævet.

- Hvis ikke-EU-varer transporteres til NI, skal T1-proceduren anvendes. På bestemmelsestoldstedet i NI kræves der en efterfølgende toldprocedure.

Eksempel 4: NI til GB

Afgangsstedet er beliggende i NI, og varerne forlader NI via en færgehavn. Grænseovergangsstedet ligger i havnen i GB.

Anvendelse af T1- eller T2-proceduren for varer, der forsendes fra NI til GB?

- Anvendelse af proceduren for ekstern forsendelse T1: for ikke-EU-varer (eller for eksport efterfulgt af forsendelsesprocedure, når artikel 189 i den delegerede retsakt finder anvendelse)
- Anvendelse af proceduren for intern forsendelse T2: EU-varer, der eksporteres, efterfulgt af en forsendelsesprocedure.

Eksempel 5: GB til NI

Afgangsstedet er beliggende i GB, og varerne forlader GB via en færgehavn. Grænseovergangsstedet ligger i havnen i NI.

Anvendelse af T1- eller T2-proceduren for varer, der forsendes fra GB til NI?

- Anvendelse af proceduren for intern forsendelse T2: i tilfælde af anvendelse af artikel 9 i CTC i GB
- Anvendelse af proceduren for ekstern forsendelse T1: i øvrige tilfælde.

Eksempel 6: GB via NI til IE

Afgangsstedet er beliggende i GB, og varerne forlader GB via en færgehavn. Grænseovergangsstedet ligger i havnen i NI. Varerne passerer grænsen mellem NI og IE uden yderligere toldformaliteter. Varerne frembydes for bestemmelsestoldstedet i IE.

Anvendelse af T1- eller T2-proceduren for varer, der forsendes fra GB?

- Jf. eksempel 5.

Eksempel 7: GB via NL til DE

Afgangsstedet er beliggende i GB, og varerne forlader GB via en færgehavn. Grænseovergangsstedet er beliggende i ankomstfærgehavnen i EU i NL. Forsendelsesangivelsen og varerne frembydes for bestemmelsestoldstedet i DE.

Eksempel 8: IE, via NI, GB, BE, FR, CH til IT

Afgangsstedet er beliggende i IE. Varerne passerer grænsen mellem IE og NI uden toldformaliteter, og forsendelsesproceduren fortsætter i NI. Varerne forlader NI via en færgehavn. Det første grænseovergangssted ligger i ankomstfærgehavnen i GB. Forsendelsesproceduren fortsætter i GB til færgehavnen, hvor varerne omlades til en færge med bestemmelsessted BE. Ved ankomsten til BE anvendes de formaliteter, der er gældende ved det andet grænseovergangstoldsted. Forsendelsesproceduren fortsætter i EU. Det tredje grænseovergangssted er det første toldsted i CH. Det fjerde grænseovergangssted er det første toldsted i IT. Forsendelsesangivelsen og varerne frembydes for bestemmelsestoldstedet i IT.

Eksempel 9: NI via IE til FR (og omvendt)

Varerne afsendes fra NI og passerer grænsen mellem NI og IE uden yderligere toldformaliteter. Varerne forlader IE via en færgehavn. Ankomstfærgehavnen er beliggende i FR. Varerne frembydes på toldstedet i ankomstfærgehavnen i FR.

Anvendelse af T1- eller T2-proceduren eller kun bevis for EU-status for varer, der transporteres mellem øen Irland og EU?

- I dette eksempel transporteres EU-varerne ikke via et fælles forsendelsesland. T2-proceduren kan derfor ikke anvendes. Hvis det kræves, er et bevis for EU-status tilstrækkeligt, når varerne frembydes for toldmyndighederne i den færgehavn, hvor de ankommer.
- Hvis ikke-EU-varer transporteres mellem øen Irland og EU, skal T1-proceduren anvendes. På bestemmelsestoldstedet kræves der en efterfølgende toldprocedure.

IV.3.3.2.2. Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet

*Artikel 43,
tillæg I,
konventionen*

Forsendelsesledsagedokumentet, herunder MRN-nummeret, og varerne frembydes for hvert grænseovergangstoldsted.

Grænseovergangstoldstedet eller -stederne kan kontrollere varerne, hvis det anses for nødvendigt. Eventuelle undersøgelser skal primært udføres på grundlag af oplysninger om forsendelsestransaktionen modtaget fra afgangstoldstedet i form af meddelelse IE050.

TOLDVÆSENET

Grænseovergangstoldstedet:

- registrerer MRN-nummeret
- registrerer, at varerne er ført over grænsen, og
- sender meddelelse IE118 til afgangstoldstedet.

Hvis varerne er undergivet en eksportrestriktion, skal forsendelsesledsagedokumentet være forsynet med en af følgende påtegninger:

- ved fælles forsendelse:
DG0 (»Udførsel fra land undergivet restriktioner«) eller
DG1 (»Udførsel fra Fællesskabet undergivet told«).
- ved EU-forsendelse:
DG0 (»Udførsel fra EU undergivet restriktioner«) eller
DG1 (»Udførsel fra EU undergivet told«).

IV.3.3.2.3. Ændring af grænseovergangstoldsted

Varer kan transporteres via et andet grænseovergangstoldsted end det, der er anført i forsendelsesledsagedokumentet.

Hvis varerne og forsendelsesledsagedokumentet frembydes for et andet grænseovergangstoldsted end det, der er anført, og det af grænseovergangstoldstedet indtastede MRN-nummer vedrører en forsendelsestransaktion, for hvilken dette toldsted ikke ligger inde med den relevante meddelelse IE050, kræver NCTS automatisk af afgangstoldstedet, at »ATR-anmodning« (IE114) sendes til det faktiske grænseovergangstoldsted.

NCTS ved afgangstoldstedet svarer automatisk med meddelelsen »ATR-svar« (IE115). Når meddelelsen IE115 er modtaget, opdateres NCTS, og registreringen af forsendelsestransaktionen er tilgængelig i »ATR oprettet«-tilstand og klar til videre behandling på toldstedet.

Det eller de angivne grænseovergangstoldsteder vil automatisk blive underrettet ved forsendelsens ophør på bestemmelsestoldstedet.

Hvis oplysningerne om den pågældende forsendelse af en eller anden årsag ikke kan fremsendes, sendes meddelelsen IE115 med en »kode for

afvisning af meddelelse om forventet forsendelse« og årsagen til afvisningen til det faktiske grænseovergangstoldsted (obligatorisk for kode 4), hvorefter dette toldsted træffer de nødvendige foranstaltninger.

TOLDVÆSENET

På det faktiske grænseovergangstoldsted:

- registreres MRN i NCTS
- sendes meddelelsen IE114 til afgangstoldstedet
- NCTS i afgangstoldstedet svarer med meddelelsen IE115, inkl. oplysningerne om meddelelse IE050
- NCTS på grænseovergangstoldstedet opdateres, og forsendelsen er tilgængelig i »ATR Create«-status, klar til toldbehandling
- grænseovergangstoldstedet registrerer grænsepassagen og sender meddelelsen IE118 til afgangstoldstedet.

IV.3.3.2.4. Regler for behandling af alvorlige uregelmæssigheder

Hvis et grænseovergangstoldsted finder, at der er alvorlige uregelmæssigheder i forbindelse med den pågældende forsendelse, skal det lade forsendelsesproceduren ophøre og indlede de nødvendige undersøgelser.

IV.3.4. Specifikke situationer (pro memoria)

IV.3.5. Undtagelser (pro memoria)

IV.3.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

IV.3.7. Forbeholdt toldvæsenet

IV.3.8. Bilag

KAPITEL 4 — FORMALITETER VED BESTEMMELSESTOLDSTEDET

IV.4.1. Indledning

Kapitel 4 omhandler formaliteter ved bestemmelsestoldstedet.

Punkt IV.4.2. beskriver den generelle teori og lovgivningen herom.

I punkt IV.4.3. beskrives formaliteterne på bestemmelsestoldstedet, herunder procedurens ophør og kontrollen med denne.

Punkt IV.4.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt IV.4.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt IV.4.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt IV.4.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt IV.4.8. indeholder bilagene til kapitel 4.

IV.4.2. Generel teori og lovgivning

Ved forsendelsens ophør skal varerne sammen med forsendelsesledsagedokumentet og oplysninger krævet af bestemmelsestoldstedet (f.eks. bevis fra politiet i tilfælde af et uheld, bevis fra vejhjælpstjenesten, CMR osv.) frembydes for dette toldsted. Herved ophører forsendelsestransaktionen. Meddelelsen »Meddelelse om ankomst« (IE006) sendes uden ophold af bestemmelsestoldstedet til afgangstoldstedet, når varerne ankommer.

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer varerne på basis af de oplysninger, som er hentet fra NCTS, eventuelt sammen med forsendelsesledsagedokumentet, indlæser resultaterne af undersøgelsen og sender meddelelsen »Kontrolresultater« (IE018) til afgangstoldstedet.

Hvis der ikke konstateres uoverensstemmelser, afslutter afgangstoldstedet forsendelsen.

Hvis der er en uoverensstemmelse, vil det være nødvendigt med yderligere foranstaltninger.

Retsgrundlag:

- Artikel 8 og 45-51, tillæg I, konventionen
- Bilag B10, tillæg III, konventionen
- Artikel 215, artikel 233, stk. 1 og 2, og artikel 3, TK
- Artikel 306-312, IA
- Bilag 72-03, IA.

IV.4.3. Formaliteter ved bestemmelsestoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- frembydelse af varer med tilhørende dokumenter på bestemmelsestoldstedet (punkt IV.4.3.1.)
- kontrol af procedures ophør (punkt IV.4.3.2.).

Under dette punkt forudsættes det, at der ikke har været uoverensstemmelser. Hvilke skridt der skal tages i tilfælde af en uoverensstemmelse, fremgår af punkt IV.4.4. i dette kapitel.

Forklarende bemærkning: Forsendelsesprocedures **ophør** ved bestemmelsestoldstedet er ikke det samme som forsendelsesprocedures **afslutning**. Det er afgangstoldstedet, som på grundlag af oplysninger fra bestemmelsestoldstedet beslutter, om forsendelsesproceduren kan afsluttes.

IV.4.3.1. Frembydelse af varerne

Artikel 8, tillæg I, konventionen

Artikel 233, stk. 1 og 2, TK

Proceduren for ekstern forsendelse ophører, og pligterne for den ansvarlige for proceduren er opfyldt, når de varer, der er omfattet af proceduren, forsendelsesledsagedokumentet og de øvrige nødvendige oplysninger er tilgængelige på bestemmelsestoldstedet i henhold til toldlovgivningen.

I praksis betyder procedures ophør, at varerne, TAD og øvrige nødvendige dokumenter skal frembydes for bestemmelsestoldstedet. Juridisk set betyder det, at frembydelse sker i overensstemmelse med de retlige bestemmelser, der er baseret på den anvendte proceduretype, dvs. almindelig eller forenklet ⁽¹⁰⁾. For begge ligger

⁽¹⁰⁾ Ud over den generelle definition på procedures ophør er der en række specifikke bestemmelser med angivelse af de særlige vilkår, under hvilke proceduren kommer til ophør eller anses som værende kommet til ophør inden for procedurerammerne, f.eks. bestemmelser vedrørende den godkendte

ansvaret og den vigtigste forpligtelse hos den ansvarlige for proceduren.

Når proceduren bringes til ophør, ophører forsendelsen og forpligtelserne for den ansvarlige for proceduren samtidig. Hvis der opstår en hændelse, eller forpligtelserne ikke overholdes efter denne dato, er det andre bestemmelser og andre toldregler end dem, der vedrører forsendelse, der træder i kraft. Det betyder imidlertid ikke, at ansvaret (finansielt eller andet) hos den ansvarlige for proceduren ikke kan anfægtes efter procedurens ophør, for så vidt som det vedrører den tidligere forsendelse.

*Artikel 8,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 233, stk. 3,
TK*

Ud over den ansvarlige for proceduren er der andre personer, der har forpligtelser under forsendelsesproceduren. En transportør eller varemottager, der accepterer varerne med kendskab til, at det er varer, der forsendes under forsendelsesproceduren, er ligeledes ansvarlig for frembydelse af dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og i overensstemmelse med de af toldmyndighederne truffne foranstaltninger for at sikre deres identificering.

Varerne frembydes for bestemmelsestoldstedet sammen med forsendelsesledsagedokumentet og andre påkrævede oplysninger. Dette skal ske i toldstedets officielle åbningstid (for forenklinger henvises til del VI).

Frembydelsen af varerne skal finde sted inden for den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet. Fristen fremgår af rubrik D i TAD. Den frist, som er fastsat af afgangstoldstedet, er bindende for de kompetente myndigheder i de lande, som passerer under en forsendelsestransaktion. De kompetente myndigheder, herunder bestemmelsestoldstedet, må ikke ændre fristen (yderligere oplysninger findes under punkt IV.2.3.6.).

Bestemmelsestoldstedet benytter MRN-nummeret til at hente de oplysninger fra NCTS, som er fremsendt med meddelelse IE001. Meddelelse IE006 sendes til afgangstoldstedet, når toldembedsmanden ved bestemmelsestoldstedet har registreret MRN-nummeret i NCTS for at underrette afgangstoldstedet om, at varerne er ankommet. Meddelelsen fremsendes den dag, varerne og forsendelsesledsagedokumentet frembydes for bestemmelsestoldstedet.

modtager og forenklinger for lufttransport, søtransport og transport i rørledninger (se del VI for yderligere oplysninger).

Når varerne er frigivet til forsendelse i NCTS ved afgangsstedet, og NCTS ved bestemmelsestoldstedet ikke er tilgængeligt ved varernes ankomst, skal bestemmelsestoldstedet bringe proceduren til ophør på grundlag af TAD og indføje de nødvendige oplysninger i NCTS, når NCTS igen er tilgængeligt, for at afslutte forsendelsesproceduren.

IV.4.3.2. Kontrol af forsendelsesprocedurens ophør

Artikel 47, tillæg I, konventionen Efter varernes, forsendelsesledsagedokumentets og andre påkrævede oplysningers frembydelse registrerer **bestemmelsestoldstedet** ankomsten og indtaster følgende oplysninger i NCTS:

Artikel 188, TK

Artikel 308-309, IA

1. MRN-nummer (forsendelsens registreringsnummer)
2. ankomstdato
3. i tilfælde af begivenheder under transporten (f.eks.: nye segl, omladning), alle nødvendige oplysninger, som fremgår af TAD (hvis de ikke allerede er indtastet af det foregående toldsted).

Bestemmelsestoldstedet beslutter, hvorvidt varerne skal undersøges, og opbevarer forsendelsesledsagedokumentet. Undersøgelsen sker på grundlag af oplysningerne i meddelelse IE001, der er modtaget fra afgangstoldstedet.

Bestemmelsestoldstedet angiver den relevante kode for kontrolresultatet i meddelelse IE018 og sender den til afgangstoldstedet. **Bestemmelsestoldstedet** registrerer følgende kode for kontrolresultaterne:

1. Kode »A1« (Konform) skal registreres, hvis bestemmelsestoldstedet udførte en fysisk kontrol af varerne (fuld eller delvis), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser. Ud over den fysiske kontrol af varerne skal følgende som minimum kontrolleres:
 - registreringsnummer på transportmidlet på afgang- og bestemmelsestoldstedet ved at sammenligne oplysningerne i angivelsen med det, der er tilgængeligt på bestemmelsestoldstedet
 - eventuelle benyttede segls tilstand
2. Kode »A2« (Anset for konform) skal registreres i følgende tilfælde:
 - hvis bestemmelsestoldstedet kun udførte dokumentkontrol (ingen fysisk kontrol af varerne), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser, eller hvis det ikke udførte nogen

kontrol. Kontrol af de påsatte segl uden fysisk kontrol af varerne registreres også med kode »A2«, hvis seglene er intakte

- hvis varerne er leveret til en godkendt modtager, og bestemmelsestoldstedet beslutter ikke at udføre en kontrol af varerne og/eller dokumenter, og meddelelsen »Bemærkninger til losning« (IE044) ikke viser nogen uregelmæssigheder.

Det anbefales for kode »A2«, at bestemmelsestoldstedet sender meddelelse IE018 samme dag, som varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller senest den først følgende hverdag.

3. Kode »A5« (Uoverensstemmelser) skal registreres i følgende tilfælde:

- a) Hvis der blev konstateret mindre uoverensstemmelser, som ikke førte til toldskyld.

Eksempler:

- manglende, brudte eller ødelagte segl
- varer leveret efter fristens udløb
- forkert identitet/nationalitet på transportmidlet
- undladelse af at registrere de nødvendige oplysninger i tilfælde af hændelser under transport af varer
- uregelmæssigheder vedrørende vægten uden synlige spor af indbrud (små vægtforskelle ved afrunding af vægten).

- b) Hvis der i henhold til de nationale bestemmelser skulle pålægges en administrativ bøde for mindre uoverensstemmelser.

- c) Hvis der blev fundet overskydende varer (den samme eller en anden type) som varer, der ikke er angivet, og hvor disse varers status som EU-varer/som den kontraherende parts varer ikke kan bestemmes.

Hvis de varer, der er angivet i en forsendelsesangivelse, blev leveret til bestemmelsestoldstedet, betyder overskydende varer ikke, at afgangstoldstedet ikke kan afslutte proceduren og lukke forsendelsen. De varer, der oprindeligt blev angivet til forsendelse, kan derefter frigives. Bestemmelsestoldstedet skal afklare situationen med de overskydende varer.

Bestemmelsestoldstedet skal give en detaljeret beskrivelse af uoverensstemmelserne i meddelelse IE018. Eventuelle oplysninger, der angives i fritekstfeltet, bør så vidt muligt affattes i et sprog, som afgangstoldstedet forstår.

4. Kode »B1« (Ikke konform) betyder væsentlige uoverensstemmelser, som betyder, at forsendelsesproceduren ikke kan afsluttes. Forsendelsesproceduren lukkes ikke i NCTS, og indehaveren af proceduren og kautionsisten er fortsat ansvarlige, indtil sagen er opklaret. Denne kode skal derfor kun bruges i behørigt begrundede tilfælde, hvor der mangler varer (helt eller delvist) eller noget tilsvarende, herunder f.eks. at de frembudte varer ved bestemmelsestedet afviger væsentligt fra beskrivelsen i angivelsen (med hensyn til type og mængde).

Der findes to typer kode B1:

- a) Kode »B1« (Ikke konform) med bemærkningen »Afventer løsning af uoverensstemmelser« skal registreres, hvis toldmyndighederne i sin fysiske kontrol eller dokumentkontrol konstaterede, at der mangler varer, eller der frembydes andre end de angivne varer, og bestemmelsestoldstedet har mistanke om, at dette kan skyldes fejl eller forsømmelighed på afgangsstedet.

Bestemmelsestoldstedet:

- skal bede afgangstoldstedet om at undersøge sagen, navnlig ved at gennemgå eventuelle dokumenter, som indehaveren af proceduren/klareren har fremlagt, og ved at sammenligne dem med oplysningerne i angivelsen og
- må ikke frigive varerne fra forsendelse.

Forsendelsen gives status som »Afventer løsning af uoverensstemmelser«. Processen suspenderes på afgangstoldstedet, indtil uregelmæssighederne er afklaret.

Når sagen er opklaret, underretter afgangstoldstedet bestemmelsestoldstedet ved at fremsende meddelelsen »Meddelelse om afklaring af afvigelser« (IE020) med kode »1«.

Varerne bliver herefter frigivet, og forsendelsen afsluttes endeligt, når dette angives af afgangstoldstedet i NCTS.

Hvis sagen ikke opklares, underretter afgangstoldstedet bestemmelsestoldstedet ved at fremsende meddelelsen »Meddelelse om afklaring af afvigelser« (IE020) med kode »0«. Efter at have modtaget meddelelsen, eller hvis der ikke er modtaget nogen meddelelse inden for seks kalenderdage fra afsendelsen af meddelelse IE018 med

Artikel 112 og 114, stk. 1, tillæg I, konventionen

Artikel 79, artikel 87, stk. 1 og 4, og artikel 124, stk. 1, litra g) og h), TK

Artikel 103I, DA

bemærkningen, starter bestemmelsestoldstedet sin egen undersøgelse for at opklare sagen ⁽¹⁾).

- b) Kode »B1« (Ikke konform) uden bemærkningen »Afventer løsning af uoverensstemmelser« skal registreres, hvis toldmyndighederne i sin fysiske kontrol eller dokumentkontrol konstaterede, at der manglede varer, eller der frembydes andre end de angivne varer, og bestemmelsestoldstedet ikke antager, at dette kan skyldes fejl eller forsømmelighed på afgangsstedet. Bestemmelsestoldstedet indleder sin egen undersøgelse for at opklare sagen.

Med hensyn til en toldskyld som omhandlet i punkt 3 (overskydende varer), 4 a) og b), findes der to muligheder:

- Der opstår toldskyld, jf. artikel 79, TK/artikel 112, stk. 1, litra b), tillæg I, konventionen (manglende opfyldelse af en betingelse for henførsel af varerne under proceduren for EU-forsendelse eller fælles forsendelse, unddragelse af varerne fra toldtilsyn), som skal betales.
- Der er opstået toldskyld, som er ophørt i henhold til artikel 124, stk. 1, litra g) og h), TK, og artikel 103I, DA/artikel 112, stk. 2, tillæg I, konventionen.

Toldskylden ophører, når

- ✓ undtagelsen af varerne fra forsendelsesproceduren eller den manglende opfyldelse af betingelserne for henførsel af varer under forsendelsesproceduren eller anvendelsen af forsendelsesprocedurer skyldes, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, som følge af varernes beskaffenhed, hændelige omstændigheder eller force majeure eller som følge af instrukser fra toldmyndighederne
- ✓ den forsømmelse, der førte til toldskyldens opståen, ikke har væsentlige følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der ikke er gjort forsøg på at begå urigtigheder, og alle de nødvendige formaliteter til at afklare varens situation er gennemført efterfølgende.

Artikel 103, DA, indeholder bestemmelser om, at misligholdelse

⁽¹⁾ Hvis afgangstoldstedet er i BG, CH, CZ, ES, MK eller RS, bruges den angivne kode. I andre lande er proceduren anderledes, og uanset hvilken kode, der angives i meddelelse IE020, afsluttes forsendelsen automatisk i systemet. Det betyder, at processen vil fortsætte uden for NCTS. Derfor anbefales det for disse andre lande, at koden »B1« kun bruges, når bestemmelsestoldstedet er helt overbevist om, at de manglende varer eller afvigelsen i de frembudte varer skyldes fejl eller forsømmelighed på afgangsstedet og skal behandles på afgangstoldstedet.

bl.a. sker, når toldmyndighedernes tilsyn efterfølgende er blevet genoprettet for varer, som formelt ikke er en del af en forsendelsesprocedure, men som tidligere var under midlertidig opbevaring eller var henført under en særlig procedure sammen med varer, der formelt set var henført under den pågældende forsendelsesprocedure ⁽¹²⁾.

Se nærmere under punkt VIII.2.3.2.

I begge tilfælde (toldskyld ophørt eller ej) skal bestemmelsestoldstedet fortsætte sin undersøgelse og følge bestemmelserne i artikel 87, stk. 1, TK/artikel 114, stk. 1, tillæg I, konventionen for at bestemme, hvilken toldmyndighed der har kompetence til at inddrive toldskylden eller eventuelt træffe en afgørelse om toldskyldens ophør. Se nærmere under punkt VIII.2.1., VIII.2.2., VIII.2.3. og VIII.3.2.

Hvis bestemmelsestoldstedet antager, at det har kompetencen til inddrivelse, anmoder det afgangstoldstedet om at overdrage kompetencen ved at sende meddelelse IE150 (anmodning om inddrivelse). Se nærmere under punkt VIII.3.3.3., VIII.3.3.4. og VIII.3.3.5.

Efter inddrivelse af toldskylden skal det toldsted, der er ansvarligt for inddrivelsen, hvis det ikke er afgangstoldstedet, informere afgangstoldstedet om inddrivelsen ved at sende meddelelse IE152 (afsluttet inddrivelse).

Hvis toldskylden er lavere end 10 000 EUR, anses den for at være opstået i den medlemsstat, hvor dens opståen er konstateret, og dermed har bestemmelsestoldstedet kompetencen til at inddrive skylden (artikel 87, stk. 4, TK) ⁽¹³⁾. Meddelelse IE150/151 skal imidlertid stadig sendes, så bestemmelsestoldstedet kan starte inddrivelsesproceduren. Når inddrivelsen er afsluttet, sender bestemmelsestoldstedet meddelelse IE152 til afgangstoldstedet. Se nærmere under punkt VIII.3.3.5.

I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 1, 3 og 4 ovenfor, skal bestemmelsestoldstedet sende meddelelse IE018 senest:

- på tredjedagen efter den dag, hvor varerne blev frembudt for bestemmelsestoldstedet eller et andet sted (i ekstraordinære tilfælde, f.eks. en række offentlige helligdage osv., kan denne frist udvides med op til seks dage)
- på sjattedagen efter den dag, hvor varerne blev modtaget af en

⁽¹²⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

⁽¹³⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

godkendt modtager.

IV.4.4. Særlige situationer

Under dette punkt beskrives særlige situationer i forsendelsesproceduren, der kan opstå ved bestemmelsestoldstedet. Der kan være tale om:

- udstedelse af ankomstbevis (punkt IV.4.4.1.)
- udstedelse af alternativt bevis (punkt IV.4.4.2.)
- frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet (punkt IV.4.4.3.)
- uregelmæssigheder (punkt IV.4.4.4.)
- ændring af bestemmelsestoldsted (punkt IV.4.4.5.).

IV.4.4.1. Udstedelse af ankomstbevis

Efter anmodning fra den person, der frembyder varerne sammen med forsendelsesangivelsen for bestemmelsestoldstedet, udsteder toldstedet et ankomstbevis (TC11). Ankomstbeviset kan dog ikke benyttes som alternativt bevis for procedurens ophør.

*Artikel 46
tillæg I,
konventionen*

Ankomstbeviset har to vigtige funktioner. For det første får den ansvarlige for proceduren hermed oplysning om, at transportøren har bragt varerne og dokumenterne frem til bestemmelsestoldstedet.

*Artikel 306, stk. 5,
IA*

For det andet spiller ankomstbeviset en vigtig rolle, hvis en efterforskning skal indledes, fordi afgangstoldstedet ikke har modtaget meddelelsen (IE006). I så fald vil den ansvarlige for proceduren kunne forelægge ankomstbeviset for afgangstoldstedet, hvoraf det fremgår, hvor varerne er blevet frembudt sammen med forsendelsesdokumenterne. Det gør efterforskningsproceduren meget mere effektiv.

*Bilag B10,
tillæg III,
konventionen*

Ankomstbevisets form skal være i overensstemmelse med modellen til TC11 i tillæg III, bilag B10 til konventionen/bilag 72-03, IA.

Bilag 72-03, IA

Den person, der anmoder om et ankomstbevis, skal udfylde det, inden det indleveres til en ansat ved bestemmelsestoldstedet til påtegning.

HANDEL

Den person, der anmoder om et ankomstbevis på bestemmelsestoldstedet, udfylder formular TC11 på en læselig måde med følgende:

- sted, navn og referencenummer på bestemmelsestoldstedet
- forsendelsens status som anført i det tilhørende forsendelsesledsagedokument (T1, T2, T2F)
- MRN-nummer
- sted, navn og referencenummer på afgangstoldstedet
- stedet.

Desuden kan ankomstbeviset indeholde andre oplysninger om varerne. Den ansvarlige for proceduren kan f.eks. ønske at vise den adresse, hvortil transportøren af varerne returnerer ankomstbeviset efter toldmyndighedernes påtegning. Bestemmelsestoldstedet er ikke forpligtet til at returnere ankomstbeviset med posten, men kan dog gøre det, hvis det er nødvendigt. Normalt anmoder den ansvarlige for proceduren transportøren om at returnere ankomstbeviset til ham.

Returadressen kan påføres på bagsiden af ankomstbeviset.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet foretager følgende, hvis der bliver anmodet om et ankomstbevis:

- kontrollerer, om den korrekte formular er benyttet (TC11)
- kontrollerer, at det er læseligt
- kontrollerer, at det er korrekt udfyldt
- kontrollerer, om der er noget til hinder for at udstede ankomstbeviset
- udsteder ankomstbeviset til den person, der anmodede herom, hvis alt er fundet i orden.

IV.4.4.2. Udstedelse af alternativt bevis

*Artikel 45, stk. 4,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 308, stk. 2,
IA*

Den ansvarlige for proceduren kan anmode toldvæsenet om at tilvejebringe alternativt bevis på kopien af forsendelsesledsagedokumentet på, at forsendelsesproceduren er ophørt korrekt, og at der ikke er registreret nogen uregelmæssighed. Det kan gøres, når varerne bliver frembudt sammen med forsendelsesledsagedokumentet på bestemmelsestoldstedet.

Forklarende bemærkning: Punkt VII.3.3.1. indeholder yderligere oplysninger om, hvad afgangstoldstedet kan acceptere som

alternativt bevis.

HANDEL

Ved ansøgning om et alternativt bevis som omhandlet i artikel 45, stk. 4, tillæg I, konventionen/artikel 308, IA, kan der til påtegning forelægges bestemmelsestoldstedet en genpart af forsendelsesledsagedokumentet og varepostlisten.

Genparten, som kan være en fotokopi, skal:

- være mærket »kopi«
- være påført bestemmelsestoldstedets stempel, toldembedsmandens underskrift, datoen samt følgende anmærkning: »Alternativt bevis — 99202«.

I bilag 8.3 er påtegningen »Alternativt bevis« anført på alle sprogversioner.

TOLDVÆSENET

Forsendelsesledsagedokumentet og i givet fald varepostlisten skal påtegnes af bestemmelsestoldstedet. Det kan ske i form af en påtegning via et IT-system, men toldvæsenet i afganglandet skal klart kunne se, at påtegningen er original.

Bestemmelsestoldstedet påtegner det alternative bevis, hvis der ikke er blevet fundet nogen uregelmæssigheder. Forsendelsesledsagedokumentet påføres toldstedets stempel, toldembedsmandens underskrift og datoen.

En person, der forelægger et alternativt bevis sammen med varerne og forsendelsesangivelsen, anses for at være repræsentanten for den ansvarlige for proceduren. Bestemmelsestoldstedet skal udlevere det påtegnede papir til denne person.

IV.4.4.3. Frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet

*Artikel 45, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

Generelt skal varerne, TAD og de krævede oplysninger forelægges:

- for bestemmelsestoldstedet og
- i åbningstiden på den aftalte dag.

*Artikel 306, stk. 1,
IA*

Toldstedet kan imidlertid, på anmodning af den ansvarlige for proceduren eller en anden person, der frembyder varerne, tillade, at frembydelsen finder sted uden for officiel åbningstid eller på et andet sted.

IV.4.4.4. Uregelmæssigheder

IV.4.4.4.1. Uregelmæssigheder ved forseglinger

Kun de varer, der er blevet forseglet, skal frigives til den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren.

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer, om seglene stadig er intakte. Hvis der er manipuleret med seglene, anfører bestemmelsestoldstedet dette i meddelelse IE018, som det sender til afgangstoldstedet.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer forseglingerne og indfører resultatet i NCTS. Hvis seglene mangler, er i dårlig stand, eller der er manipuleret med dem, anbefales det kraftigt, at toldvæsenet undersøger varerne og indfører resultaterne i NCTS.

IV.4.4.4.2. Andre uregelmæssigheder

Bestemmelsestoldstedet skal i NCTS identificere den uregelmæssighed, det har fundet, og underrette afgangstoldstedet. Dette kontor anvender de fremlagte resultater til at vurdere uregelmæssigheden og fastlægge, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Bestemmelsestoldstedet kan konstateres en forskel mellem de varer, som er anført i NCTS, og de varer, der frembydes for bestemmelsestoldstedet. Hvert tilfælde skal behandles individuelt, da fejlen kan være sket ved afgang.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet skal:

- registrere MRN-nummeret og
- anføre alle uregelmæssigheder i meddelelsen (IE018).

IV.4.4.5. Ændring af bestemmelsestoldstedet/omdirigering

Forsendelsestransaktionen kan ophøre på et andet toldsted end det, der er angivet i forsendelsesangivelsen. Dette toldsted anses for at være bestemmelsestoldstedet.

*Artikel 47, stk. 2,
tillæg I,
konventionen,*

Da NCTS vil vise, at det faktiske bestemmelsestoldsted ikke har modtaget meddelelsen IE001 for det forelagte MRN-nummer, skal

Artikel 306, stk. 4,
og artikel 307, stk.
2, IA

dette toldsted sende meddelelsen »Anmodning om meddelelse om forventet ankomst« (IE002).

Hvis afgangstoldstedet finder forsendelsen via MRN-nummeret, fremsender det meddelelsen »Svar på meddelelse om forventet ankomst« (IE003). Bestemmelsestoldstedet antager ændringen af toldsted og fremsender meddelelse IE006 til afgangstoldstedet.

Finder afgangstoldstedet ikke forsendelsen via MRN-nummeret, skal det i meddelelse IE003 anføre grundene (kode 1 til 4) til, at meddelelse IE001 ikke kan sendes. NCTS afviser ankomsten og adviserer den økonomiske operatør ved bestemmelsestødet med meddelelsen »Afvisning af meddelelse om forventet ankomst« (IE021). Grundene til afvisning kan være:

1. Varerne og forsendelsesledsagedokumentet er allerede ankommet til et andet bestemmelsestoldsted.
2. Forsendelsen er blevet annulleret af afgangstoldstedet.
3. MRN-nummeret er ukendt (skyldes enten tekniske årsager eller uregelmæssigheder).
4. Andre årsager.

Der kan være tale om tre mulige situationer:

1. Det nye bestemmelsestoldsted er beliggende i den samme kontraherende parts/medlemsstats område som det, der er anført i forsendelsesangivelsen:

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet skal:

- registrere MRN-nummeret
- anmode om oplysninger om angivelsen fra afgangstoldstedet på basis af MRN-nummeret ved at sende meddelelse IE002
- sende meddelelse IE006 til afgangstoldstedet
- kontrollere fristen, eventuelle segls tilstand og transportruten (hvis den er anført)
- beslutte, hvor meget kontrol der skal foretages
- have registreret kontrolresultatet i NCTS efter at have opnået et positivt resultat fra kontrollen
- sende meddelelse IE018 til afgangstoldstedet.

Når afgangstoldstedet har modtaget meddelelse IE006, underretter det det angivne bestemmelsestoldsted og det eller de angivne (men ikke anvendte) grænseovergangstoldsteder om, at forsendelsesproceduren er ophørt, ved at sende meddelelsen »Meddelelse om omdirigering« (IE024).

2. Det nye bestemmelsestoldsted er beliggende i en anden kontraherende parts/medlemsstats område end det, der er anført i forsendelsesangivelsen:

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet skal:

- registrere MRN-nummeret
- anmode om oplysninger om angivelsen fra afgangstoldstedet på basis af MRN-nummeret ved at sende meddelelse IE002
- sende meddelelse IE006 til afgangstoldstedet
- kontrollere fristen, eventuelle segls tilstand og transportruten (hvis den er anført)
- beslutte, hvor meget kontrol der skal foretages
- have registreret kontrolresultatet i NCTS efter at have opnået et positivt resultat fra kontrollen
- sende meddelelse IE018 til afgangstoldstedet.

Når afgangstoldstedet har modtaget meddelelse IE006, underretter det det angivne bestemmelsestoldsted og det eller de angivne (men ikke anvendte) grænseovergangstoldsteder om, at forsendelsesproceduren er ophørt, ved at sende meddelelsen »Meddelelse om omdirigering« (IE024).

3. Det nye bestemmelsestoldsted er beliggende i en anden kontraherende parts område/medlemsstat end det, der er anført i forsendelsesledsagedokumentet, som er forsynet med en af følgende anmærkninger:

— ved fælles forsendelse:

- DG0 (»Udførsel fra land undergivet restriktioner«)
- eller
- DG1 (»Udførsel fra land undergivet told«).

— ved EU-forsendelse:

- DG0 (»Udførsel fra EU undergivet restriktioner«)
- eller
- DG1 (»Udførsel fra EU undergivet told«).

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet skal:

- registrere MRN-nummeret
- anmode om oplysninger om angivelsen fra afgangstoldstedet på basis af MRN-nummeret ved at sende meddelelse IE002
- opbevare varerne under toldkontrol og beslutte, om:
 - det skal tillades, at de flyttes til den kontraherende parts/medlemsstats område, som afgangstoldstedet henhører under, eller

- det ikke skal tillades, at de flyttes, før der er modtaget en specifik skriftlig tilladelse til deres frigivelse fra afgangstoldstedet.

IV.4.5. Frembydelse af varerne og forsendelsesledsagedokumentet efter fristens udløb

*Artikel 45, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 306, stk. 3,
IA*

Hvis frembydelsen af varerne og forsendelsesledsagedokumentet har fundet sted efter udløbet af den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet, anses den ansvarlige for proceduren eller transportøren for at have overholdt fristen, såfremt de på tilfredsstillende måde over for bestemmelsestoldstedet godtgør, at de ikke er skyld i forsinkelsen.

I det følgende gives der eksempler på beviser, der kan fremlægges for uforudsete omstændigheder, der har givet anledning til udløb af fristen, men som ikke skyldes den ansvarlige for proceduren eller transportøren:

- bevis fra politiet (for en ulykke, tyveri osv.)
- bevis fra sundhedsvæsenet (f.eks. for lægehjælp osv.)
- bevis fra vejservicetjenesten (f.eks. for autohjælp)
- ethvert bevis for forsinkelse som følge af en strejke, vejrlig eller enhver anden uforudset omstændighed.

Det er dog toldvæsenet ved bestemmelsestoldstedet, der afgør, om beviset har gyldighed.

IV.4.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

IV.4.7. Forbeholdt toldvæsenet

IV.4.8. Bilag

IV.4.8.1. Strukturerede IE-meddelelsers sammensætning og dataindhold

Dette bilag udgår, da det ikke længere er relevant.

IV.4.8.2. Landekoder

IV.4.8.3. Emballeringskoder

KAPITEL 5 — ANDORRA, SAN MARINO OG AFGIFTSFRIE OMRÅDER

IV.5.1. Indledning

I de foregående kapitler er standardforsendelsesproceduren beskrevet. I dette kapitel 5 beskrives de særlige forsendelsesordninger, der findes mellem:

- Den Europæiske Union og Andorra (punkt IV.5.2.)
- Den Europæiske Union og San Marino (punkt IV.5.3.)
- Den Europæiske Union og dets afgiftsfrie områder (punkt IV.5.4.).

Punkt IV.5.5. omhandler undtagelser.

Punkt IV.5.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt IV.5.7. er forbeholdt toldvæsenet.

Bilagene er anført i punkt IV.5.8.

IV.5.2. Andorra

Under dette punkt er der oplysninger om:

— baggrund og lovgivning (punkt IV.5.2.1.)

— formaliteter (punkt IV.5.2.2.).

IV.5.2.1. Baggrund og lovgivning

I 1990 indgik Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Andorra en toldunion ved en aftale i form af brevveksling⁽¹⁴⁾. Toldunionen gælder for handel med varer, der henhører under kapitel 25 til 97 i det harmoniserede system (HS).

Ved afgørelse nr. 1/96 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra⁽¹⁵⁾ blev EF's forsendelsesprocedure, som den er fastlagt i

⁽¹⁴⁾ Aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra undertegnet den 28. juni 1990, EFT L 374 af 31.12.1990, s. 14.

⁽¹⁵⁾ Afgørelse nr. 1/96 truffet af Den Blandede Komité EF- Andorra den 1. juli 1996 om visse metoder for administrativt samarbejde med henblik på anvendelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det

EF-toldkodeksen (CCC), og gennemførelsesbestemmelserne hertil (IPC) udvidet til at omfatte handel inden for toldunionens anvendelsesområde. Afgørelsen blev efterfølgende erstattet af afgørelse nr. 1/2003 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra⁽¹⁶⁾. Den 1. maj 2016 trådte proceduren for EU-forsendelse i stedet for proceduren for fællesskabsforsendelse som EU-toldkodeksen, og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakterne hertil efterfølger CCC og IPC.

IV.5.2.2. Formaliteter

IV.5.2.2.1. Varer, der henhører under kapitel 1-24 i HS

Udførsel og indførsel af varer, der henhører under disse kapitler, med Andorra som bestemmelse eller oprindelse behandles som tredjelandudførsel eller -indførsel.

Der forelægges derfor en toldangivelse med forkortelsen EX for udførsel og IM for indførsel i rubrik 1.

Eksempler⁽¹⁷⁾:

a) Udførsel af EU-varer med Andorra som bestemmelsessted

— landbrugsprodukter med eksportrestitution

Forelæggelse af en udførselsangivelse EX1 (for toldstedet i udførselsmedlemsstaten). Udførselsledsagedokument (EAD) skal forelægges for udgangstoldstedet i EU (fransk eller spansk toldsted).

— landbrugsprodukter uden eksportrestitution

Forelæggelse af en udførselsangivelse EX1 (for toldstedet i udførselsmedlemsstaten). EAD forelægges for udgangstoldstedet i EU (fransk eller spansk toldsted).

Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra og om forsendelse af varer mellem Fællesskabet og Andorra, EFT L 184 af 24.7.1996, s. 39.

⁽¹⁶⁾ Afgørelse nr. 1/2003 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra af 3. september 2003 om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for, at toldunionen kan fungere korrekt, EUT L 253 af 7.10.2003, s. 3.

⁽¹⁷⁾ De givne eksempler er for transport ad landevej.

— *punktafgiftspligtige varer, hvor der er udstedt et elektronisk administrativt dokument (e-AD), som ledsager varerne til grænsen*

Forelæggelse af en udførselsangivelse EX1 (for toldstedet i udførselsmedlemsstaten). EAD og e-AD skal forelægges for udgangstoldstedet i EU (fransk eller spansk toldsted).

— *landbrugsprodukter med eksportrestitution og pålagt punktafgifter, hvor der er udstedt et e-AD, som ledsager varerne til grænsen*

Forelæggelse af en udførselsangivelse EX1 (for toldstedet i udførselsmedlemsstaten). EAD og e-AD skal forelægges for udgangstoldstedet i EU (fransk eller spansk toldsted).

b) Indførsel i EU's toldområde af varer, der kommer fra Andorra

På indgangstoldstedet i EU henføres varerne under en toldprocedure, som f.eks. overgang til fri omsætning eller ekstern EU-forsendelsesprocedure (T1), hvor bestemmelsestoldstedet befinder sig i EU.

Forklarende bemærkning: Varer med oprindelse i Andorra, sådan som det er fastlagt i aftalen om toldunionen, er fritaget for importafgifter, forudsat at varerne er indført på grundlag af et EUR.1-varecertifikat eller en fakturaerklæring fra eksportøren (afsnit II i aftalen om toldunionen).

c) Forsendelse gennem EU's område med Andorra som bestemmelse

Der fremlægges en forsendelsesangivelse for ekstern EU-forsendelsesprocedure (T1) på indgangsstedet i EU (f.eks. i Belgien) for at sende varer fra tredjelande til Andorra.

d) Forsendelse mellem to steder i EU via Andorra

Proceduren for EU-forsendelse dækker ikke passagen gennem Andorra, som der kræves en særskilt (andorransk) procedure for.

Proceduren for EU-forsendelse anses for at være suspenderet i Andorras område, forudsat at passagen gennem Andorra foregår på grundlag af et gennemgående transportdokument.

Hvis der ikke er et gennemgående transportdokument for passagen gennem Andorra, ophører proceduren for EU-forsendelse ved udgangsstedet i EU inden indførelsen i Andorra.

IV.5.2.2.2. Varer, der henhører under kapitel 25-97 i HS

Afgørelse nr. 1/2003 danner grundlag for, med de tilsvarende nødvendige ændringer, at anvende fællesskabsproceduren fastlagt i CCC og IPC ved handel mellem Fællesskabet og Andorra med varer, der hører under kapitel 25-97, HS. Den 1. maj 2016 blev fællesskabsproceduren erstattet af EU-forsendelsesproceduren i henhold til Unionens toldkodeks samt tilhørende delegerede og gennemførelsesretsakter, som afløser CCC og IPC.

Toldformaliteterne ved samhandel mellem EU's medlemsstater og Andorra skal opfyldes på samme måde som inden etableringen af det indre marked i 1993. Der forelægges derfor en toldangivelse med angivelse i rubrik 1 af forkortelsen EX for udførsel og IM for indførsel.

I denne forbindelse sondres der mellem følgende tilfælde:

- Varer i fri omsætning, sådan som det er fastlagt i aftalen om toldunionen, transporteres under den interne EU-forsendelsesprocedure (T2) eller transporteres med dokumentationen for varernes toldmæssige status som EU-varer.
- Varer, der ikke er i fri omsætning, transporteres under den eksterne EU-forsendelsesprocedure (T1), se eksempel b) i punkt 2.2.1.
- Særligt tilfælde med produkter, der er omhandlet i forordning nr. 3448/93⁽¹⁸⁾, og som forsendes under den eksterne EU-forsendelsesprocedure (T1), se eksempel c).

Den sikkerhed, der kræves under EU-forsendelsesproceduren, skal være gyldig for både EU og Andorra. Kautionsstilsagn og -attester skal være forsynet med påtegningen »Fyrstendømmet Andorra«.

Eksempler:

a) Forsendelse af varer, der er i fri omsætning (dog ikke varer, der er omfattet af forordning nr. 3448/93) fra EU til Andorra og

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18). Eksempler på sådanne produkter er: mannitol, sorbitol, casein, caseinater og andre caseinderivater, dekstrin og dekstrinlim, stivelse og stivelsesklister, tilberedte glitte- og appreturmidler fremstillet på basis af stivelse eller stivelsesprodukter.

omvendt

- afsendelsesformaliteterne afsluttes på et toldkontor, der er beliggende i en medlemsstat/Andorra: udførselsangivelse EX1 og angivelse for intern EU-forsendelsesprocedure (T2) udstedes eller
- afsendelsesformaliteterne afsluttes ved EU's/Andorras grænse: varerne er i fri omsætning til grænsen, hvor der udstedes en udførselsangivelse EX1, forudsat at der fremlægges bevis på den toldmæssige status som EU-varer.

Det skal dog bemærkes, at toldstedet ved grænsen, der fungerer som udgangstoldsted, kan nægte at henføre varerne under forsendelsesproceduren, hvis denne procedure skal ophøre ved det tilstødende grænsetoldsted.

b) Forsendelse af varer, der ikke er i fri omsætning (dog ikke varer, der er omfattet af forordning nr. 3448/93) fra EU til Andorra og omvendt

Varer, som ikke er i fri omsætning, transporteres på grundlag af en ekstern EU-forsendelsesprocedure T1 til bestemmelsestoldstedet i Andorra eller EU.

c) Særligt tilfælde med produkter, der er omhandlet i forordning nr. 3448/93

Der benyttes samme procedurer som ovenfor, under forudsætning af følgende:

- Forarbejdede landbrugsprodukter fra EU sendt fra EU til Andorra, hvor der er udbetalt eksportrestitutioner

Udførselsangivelse EX1 og angivelse for en intern EU-forsendelsesprocedure (T1) udstedes.

- Forarbejdede landbrugsprodukter i fri omsætning i Andorra og sendt til EU

Disse produkter transporteres under den eksterne EU-forsendelsesprocedure (T1).

Eftersom toldvæsenet i EU skal opkræve afgift for det variable element, skal forsendelsesledsagedokumentet for en ekstern forsendelsesprocedure (T1) forsynes med følgende påtegning, fremhævet med rødt: »Kun opkrævning fra landbrugselementet —

EØF-Andorra-aftalen.

Andre forsendelsesprocedurer

Proceduren for fælles forsendelse kan ikke anvendes på samhandelen med Andorra.

Andorra er ikke en kontraherende part i TIR-konventionen.

Skema over procedurer (transit, udførsel, indførsel) Varer under 01-24 i HS		
	Varer, der kommer fra EU	Varer, der kommer fra Andorra
Med eksportrestitution	EX1	
Uden eksportrestitution	EX1 eller T1 ⁽¹⁹⁾	
Punktafgiftspligtige varer	EX1 + e-AD	
Punktafgiftspligtige varer med eksportrestitution	EX1 + e-AD	
Alle varer		IM4 ⁽²⁰⁾ (+ EUR.1) (til overgang til fri omsætning) eller T1

Varer under 25-97 i HS (bortset fra de produkter, der er anført i forordning 3448/93)		
	Varer, der kommer fra EU	Varer, der kommer fra Andorra
Varer i fri omsætning	+ T2 (T2F) (ved det interne toldsted) eller T2L, T2LF eller et dokument, der gælder som T2L eller et dokument med samme effekt + EX1 (ved grænsen)	+ T2 (T2F) (ved det interne toldsted) eller T2L, T2LF eller et dokument, der gælder som T2L eller et dokument med samme effekt + EX1 (ved grænsen)
Varer, der ikke er i fri omsætning	T1	T1 (forsendelse) eller »IM4« (overgang til fri omsætning)

Landbrugsprodukter, der er anført i forordning nr. 3448/93

⁽¹⁹⁾ Situation med forsendelse af ikke-EU-varer gennem Unionens toldområde .

⁽²⁰⁾ Det er indgangstoldstedet i Unionen, der angiver varerne til fri omsætning.

	Varer, der kommer fra EU	Varer, der kommer fra Andorra
Med eksportrestitution	EX1 + T1	
I fri omsætning		T1 + påtegningen »Kun opkrævning for landbrugselementet — EØF-Andorra-aftalen«

IV.5.3. San Marino

Under dette punkt er der oplysninger om:

- baggrund og lovgivning (IV.5.3.1)
- formaliteter (IV.5.3.2).

IV.5.3.1. Baggrund og lovgivning

I 1992 indgik EF og San Marino en interimsaftale om handel og toldunion ⁽²¹⁾. Aftalen blev erstattet med aftalen om samarbejde og om toldunion ⁽²²⁾, som trådte i kraft den 1. april 2002. Toldunionen gælder for varer, der henhører under kapitel 1-97 i den fælles toldtarif (FTT)

I afgørelse nr. 4/92 truffet af Samarbejdsudvalget EØF-San Marino ⁽²³⁾ blev der fastlagt bestemmelser for varebevægelse mellem EU og San Marino. Denne afgørelse har været gældende fra den 1. april 1993 og blev ændret ved afgørelse 1/2002 ⁽²⁴⁾, som fik virkning fra den 23. marts 2002.

Afgørelse nr. 1/2010 ⁽²⁵⁾ truffet af Samarbejdsudvalget EØF-San Marino indeholder den ajourførte liste over italienske toldsteder, der kan udføre toldformaliteter for varer bestemt for San Marino.

IV.5.3.2. Formaliteter

Afgørelse nr. 4/92, som ændret, samordner metoderne for administrativt samarbejde mellem San Marino og EU ved anvendelse af reglerne om EF-forsendelsesproceduren, der blev erstattet den 1. maj 2016 med EU's forsendelsesprocedure (TK og

⁽²¹⁾ Interimsaftale om handel og toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino (EFT L 359 af 9.12.1992, s. 14).

⁽²²⁾ Aftale om samarbejde og om toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino (EFT L 84 af 28.3.2002, s. 43).

⁽²³⁾ Afgørelse nr. 4/92 truffet af Samarbejdsudvalget EØF-San Marino af 22. december 1992 om metoderne for administrativt samarbejde ved anvendelse af interimsaftalen og om proceduren for videreforsendelse af varer til Republikken San Marino, EFT L 42 af 19.2.1993, s. 34.

⁽²⁴⁾ Afgørelse nr. 1/2002 om ændring af afgørelse nr. 4/92 truffet af Samarbejdsudvalget EØF-San Marino om metoderne for administrativt samarbejde ved anvendelse af interimsaftalen og om proceduren for videreforsendelse af varer til Republikken San Marino, EFT L 99 af 16.4.2002, s. 23.

⁽²⁵⁾ Afgørelse nr. 1/2010 truffet af Samarbejdsudvalget EU-San Marino (»omnibusafgørelse«) af 29. marts 2010 om diverse gennemførelsesbestemmelser for aftalen om samarbejde og om toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino, EUT L 156 af 23.6.2010, s. 13.

TK-relaterede retsakter efterfølger CCC og IPC).

Følgende regler gælder for forsendelse af varer, der er omfattet af anvendelsesområdet for toldunionen mellem EU og San Marino (kapitel 1-97 i FTT, med undtagelse af »EKSF-produkter«):

1. Varer, der føres fra et udpeget EU-toldsted i Italien til San Marino

Varer, der forsendes under en ekstern forsendelsesprocedure (T1) med San Marino som bestemmelsessted, overgår til fri omsætning ved et af de udpegede EU-toldsteder i Italien ⁽²⁶⁾.

Der startes en T2-SM (intern forsendelsesprocedure) eller udstedes et T2L-SM-dokument ⁽²⁷⁾ (toldmæssig værdi som EU-varer) på et udpeget toldsted for at dække den videre forsendelse til San Marino. De kompetente toldmyndigheder i San Marino afslutter enten T2-SM-dokumentet under den interne forsendelsesprocedure i NCTS eller stempler en genpart af T2L-SM-dokumentet og returnerer det til afgangstoldstedet i Italien (dvs. et af de udpegede toldsteder i EU anført i afgørelse nr. 1/2010).

2. Varer, der føres fra EU ⁽²⁸⁾ til San Marino

Dokumentation for, at varerne er overgået til fri omsætning i EU, skal forelægges de kompetente myndigheder i San Marino. Denne dokumentation kan have form af forsendelsesledsagedokumentet (T2 eller T2F) eller det originale bevis på toldmæssig status som EU-varer (T2L eller T2LF) eller et dokument med samme effekt (f.eks. det e-AD-dokument, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 684/2009).

3. Varer, der føres fra San Marino til EU (undtagen Italien ⁽²⁹⁾)

Varer transporteret fra San Marino til EU skal transporteres enten under den interne forsendelsesprocedure (T2 eller T2F) startet af de kompetente myndigheder i San Marino (bestemmelsestoldstedet er

⁽²⁶⁾ Toldstederne er anført i afgørelse nr. 1/2010, EUT L 156 af 23.6.2010. Det er: Ancona, Bologna, Forlì, Genoa, Gioia Tauro, La Spezia, Livorno, Ravenna, Rimini, Roma, Orio Al Serio, Milan, Taranto, Trieste og Venezia.

⁽²⁷⁾ Et T2L-SM-dokument udstedes i tre eksemplarer, der hver forsynes med en af følgende påtegninger: Rilasciato in tre esemplari — Délivré en trois exemplaires. Originaleksemplaret og et af de andre eksemplarer udleveres til den relevante person, og det sidste eksemplar opbevares på afgangstoldstedet.

⁽²⁸⁾ Samhandlen mellem Italien og San Marino foregår under en afgiftsordning (moms).

⁽²⁹⁾ Som ovenfor.

beliggende i EU) eller beviset på toldmæssig status som EU-varer (T2L eller T2LF) eller et dokument med samme effekt. Forsendelsesledsagedokumentet, T2L eller T2LF, eller et dokument med samme virkning, skal forelægges for indførselsstedet i EU for at bevise, at varerne er i fri omsætning i San Marino.

Hvis de varer, der skal sendes videre til EU, inden da blev bragt ind i San Marino på grundlag af et T2F, T2LF eller et dokument med samme effekt (navnlig det e-AD, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 684/2009), skal myndighederne i San Marino anføre en henvisning til det dokument, som ledsagede varerne på det tidspunkt, da de ankom til San Marino.

Ordene »San Marino« må ikke slettes i tilsagn fra kautionister og kautionsattester.

Forklarende bemærkning: »EKSF-produkter« falder uden for toldunionens anvendelsesområde. Derfor bliver de behandlet som varer, der ikke er i fri omsætning, når de kommer ind i EU.

4. Andre forsendelsesprocedurer

Proceduren for fælles forsendelse kan ikke anvendes på samhandelen med San Marino.

San Marino er ikke en kontraherende part i TIR-konventionen.

IV.5.4. Særlige fiskale områder

Under dette punkt er der oplysninger om:

- baggrund og retsgrundlag (punkt IV.5.4.1.)
- procedure for intern EU-forsendelse (punkt IV.5.4.2.)
- dokumenter om toldstatus (punkt IV.5.4.3.).

IV.5.4.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 1, nr. 35, IA Ved »særlige fiskale områder« forstås en del af EU's toldområde, hvori bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og Rådets direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF ikke finder anvendelse.

*Direktiv
2006/112/EF*

*Direktiv
2008/118/EF*

Følgende områder er særlige fiskale områder:

- De Kanariske Øer
- Følgende franske oversøiske departementer: Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Fransk Guyana og Réunion og Saint-Martin
- Athos-bjerget
- Ålandsøerne.

Ajourførte oplysninger om disse særlige fiskale områder findes på:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/territorial-status-eu-countries-and-certain-territories_en

For at sikre, at skatteforpligtelser (moms og forbrugsafgifter) kontrolleres og behandles, er EU-varer, der transporteres fra eller mellem afgiftsfrie områder, undergivet følgende formaliteter:

Artikel 188, DA

- Når EU-varer transporteres fra et særligt fiskalt område til en anden del af EU's toldområde, der ikke er et særligt fiskalt område, og varebevægelsen ophører på et sted, der er beliggende uden for den medlemsstat, hvor varerne blev ført ind i den pågældende del af EU's toldområde, skal disse EU-varer transporteres under proceduren for intern EU-forsendelse.

Eksempler:

1) Varerne blev ført ind i EU i Frankrig, de blev derefter transporteret fra Frankrig til De Kanariske Øer og senere ført ind i Spanien. Transporten af varerne mellem De Kanariske Øer og Spanien finder sted under proceduren for intern EU-forsendelse.

2. For EU-varer, der transporteres fra Ålandsøerne til Sverige med skib, behøver proceduren for intern EU-forsendelse (T2F) ikke at blive anvendt, idet varerne transporteres fra et særligt fiskalt område direkte til en medlemsstat, hvor de bliver. Såfremt de samme varer imidlertid transporteres videre ad landevej til Danmark, som er en anden del af EU's toldområde, finder proceduren for intern EU-forsendelse (T2F) anvendelse.

- I andre situationer (f.eks. hvis varerne blev ført ind i EU i Frankrig, hvor de blev frigivet til fri omsætning, senere blev flyttet til De Kanariske Øer og endelig blev ført

tilbage til Frankrig, eller EU-varer fra Sverige transporteres direkte til Ålandsøerne), er den interne forsendelsesprocedure (T2F) en mulighed. Varene kan ligeledes transporteres på grundlag af dokumentation for EU-varernes toldmæssige status.

IV.5.4.2. Procedure for intern EU-forsendelse

Artikel 47, 50, 52 og 53, TDA Proceduren for intern EU-forsendelse for transporter, der er omhandlet i artikel 188, DA, den såkaldte T2F-procedure, finder anvendelse som følger:

- Forsendelsesangivelse:

Anfør kode T2F i rubrik 1 i forsendelsesangivelsen.

- Luftfartsselskab eller rederi (papirbaseret forsendelsesangivelse for varer, der transporteres med fly eller skib):

Anfør kode T2F på det pågældende manifest.

- Luftfartsselskab eller rederi (elektronisk transportdokument/ETD som forsendelsesangivelse til anvendelse af EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres med fly eller skib):

Anfør kode T2F for de pågældende EU-varer.

IV.5.5. Undtagelser (pro memoria)

IV.5.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

IV.5.7. Forbeholdt toldvæsenet

IV.5.8. Bilag (pro memoria)

DEL V — PROCEDURE FOR DRIFTSKONTINUITET VEDRØRENDE FÆLLES FORSENDELSE/EU-FORSENDELSE

KAPITEL 1 — INDLEDNING

Den procedure for driftskontinuitet, der er beskrevet i denne del, regulerer situationer, hvor enten toldvæsenets eller den erhvervsdrivendes IT-system ikke er tilgængeligt.

Anvendelsen af proceduren for driftskontinuitet er betinget af en række vigtige generelle regler:

- Forsendelser under NCTS og under proceduren for driftskontinuitet bør klart betragtes som forskellige procedurer. Det betyder, at alle varebevægelser, som er indledt og frigivet i NCTS, også skal bringes til ophør i NCTS, og at alle varebevægelser, som er indledt under proceduren for driftskontinuitet, skal bringes til ophør i overensstemmelse med bestemmelserne for anvendelse af denne procedure.
- Når beslutningen om at vende tilbage til proceduren for driftskontinuitet træffes, er det vigtigt at annullere angivelser, som er blevet indtastet i NCTS, men som ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede.

V.1.1. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Artikel 26, tillæg I, konventionen
- Artikel 6, stk. 3, litra b), TK
- Artikel 291, IA
- bilag II, tillæg I, konventionen
- Bilag 72-04, IA.

V.1.2. Forsendelsesangivelser for en procedure for driftskontinuitet

Proceduren for driftskontinuitet er baseret på papirdokumenter anvendt som forsendelsesangivelser.

V.1.3. Stempel til brug ved proceduren for driftskontinuitet

Den papirbaserede forsendelsesangivelse, som anvendes til proceduren for driftskontinuitet, skal være klart genkendelig for alle i forsendelsen involverede parter for at undgå problemer ved grænseovergangstoldstedet/-stederne og på bestemmelsestoldstedet.

Med henblik herpå skal det på kopierne af den papirbaserede forsendelsesangivelse med et stempel anføres, at der anvendes en procedure for driftskontinuitet (mål: 26 x 59 mm) i rubrik A i SAD eller i MRN-rubrikken på TAD. Stemplet kan være påtrykt det administrative enhedsdokument eller forsendelsesledsagedokumentet.

- Dokumentet skal stemples af afgangstoldstedet ved standardproceduren eller af den godkendte afsender, når den forenklede procedure anvendes.
- Bilag V.1.8.1 indeholder stemplet for proceduren for driftskontinuitet på de forskellige sprog.

Bemærk, at begge typer stempler kan accepteres — det gamle stempel indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, og det nye stempel, der blev indført med TK. De gamle stempler kan anvendes, indtil lagrene er tømte.

V.1.4. Midlertidig fejl i NCTS i afgangstoldstedet

Det er de enkelte nationale myndigheders ansvar at fastsætte de nøjagtige betingelser for, hvornår den kompetente myndighed går over til en procedure for driftskontinuitet. Disse betingelser skal imidlertid fastsættes på forhånd og meddeles/gøres tilgængelige for de økonomiske operatører.

V.1.5. Midlertidig fejl i IT-systemet anvendt af den ansvarlige for proceduren

Følgende tilfælde er omfattet af dette punkt:

- IT-systemet hos den ansvarlige for proceduren er ikke tilgængeligt.
- Den elektroniske forbindelse mellem det IT-system, der anvendes af den ansvarlige for proceduren, og NCTS er ikke tilgængelig.

Enhver anvendelse af proceduren for driftskontinuitet skal på forhånd være godkendt af toldmyndighederne. For at opnå denne godkendelse skal den ansvarlige for proceduren, uanset om der

anvendes en standardprocedure eller en forenklet procedure, underrette toldvæsenet pr. fax, e-mail eller på anden måde og angive årsagen til anvendelse af proceduren for driftskontinuitet og tidspunktet for dens begyndelse.

Når toldmyndighederne finder det godtgjort, at forbindelsen reelt ikke er til rådighed, meddeler de den person, der er ansvarlig for proceduren, deres godkendelse til at anvende proceduren for driftskontinuitet. Herudover kan toldvæsenet anmode om beviser eller foretage en kontrol. Toldvæsenet skal dog nægte at samtykke i tilfælde af, at en given ansvarlig for proceduren systematisk giver meddelelse om manglende disponibilitet.

Toldmyndigheden skal føre tilsyn med anvendelsen af proceduren for driftskontinuitet med henblik på at undgå misbrug heraf.

Hvis mere end 2 % af en godkendt afsenders årlige angivelser indgives under proceduren for driftskontinuitet, fordi vedkommendes IT-system eller elektroniske forbindelse til NCTS ikke fungerer, tages bevillingen op på ny med henblik på at vurdere, om betingelserne for proceduren for driftskontinuitet stadig er opfyldt.

V.1.6. Procedurer

V.1.6.1. Afgangssted — standardprocedure

Under standardproceduren skal en ansvarlig for proceduren udfylde en papirbaseret forsendelsesangivelse og forevise denne sammen med varerne ved afgangstoldstedet.

Se nærmere i del V.2 og V.3.

Forsendelsesproceduren skal bringes til ophør og afsluttes på grundlag af papirangivelsen.

TOLDVÆSENET

Når beslutningen om at anvende proceduren for driftskontinuitet træffes, er det vigtigt, at angivelser, som er blevet indtastet i NCTS, men som ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede, **ugyldiggøres**. Virksomheden skal underrette de kompetente myndigheder, hver gang en angivelse indtastes i systemet, men efterfølgende overgår til proceduren for driftskontinuitet.

I sådanne tilfælde slettes alle forsendelsesoplysninger med LRN eller MRN, der henføres til forsendelsen, i NCTS.

V.1.6.2. Afgangssted — godkendt afsender

Toldmyndighedernes godkendelse af anvendelsen af proceduren for driftskontinuitet kan meddeles på en måde, der på forhånd aftales mellem den godkendte afsender og disse myndigheder.

Den ansvarlige for proceduren skal udfylde en papirbaseret forsendelsesangivelse.

Se nærmere i del VI.3.3.3.2.

Når den godkendte afsenders IT-system igen er tilgængeligt, skal denne informere toldvæsenet og eventuelt give meddelelse om de anvendte papirbaserede dokumenter.

V.1.6.3. Bestemmelsessted — standardprocedure

Hvis varerne er frigivet til forsendelse i NCTS ved afgangstoldstedet, og systemet ikke er tilgængeligt ved varernes ankomst, skal bestemmelsestoldstedet bringe proceduren til ophør på grundlag af TAD og indføje de nødvendige oplysninger i NCTS, når systemet igen er tilgængeligt. Dette gør det muligt for afgangstoldstedet at afslutte proceduren.

Hvis der ikke er fundet uregelmæssigheder, skal bestemmelsestoldstedet over for den ansvarlige for proceduren eller transportøren fremlægge alternativt bevis for, at proceduren er bragt til ophør. Se nærmere i del V.6.4.2.

V.1.6.4. Bestemmelsessted — godkendt modtager

Hvis NCTS på bestemmelsesstedet ikke fungerer, følger en godkendt modtager de procedurer, som er fastlagt for godkendte modtagere i del VI.

V.1.7. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

V.1.8. Forbeholdt toldvæsenet

V.1.9. Bilag

V.1.9.1. Stempel anvendt til proceduren for driftskontinuitet

A) Stemplet anvendt før og efter den 1. maj 2016 (indtil lagrene er tømt)

- BG: **NCTS АВАРИЙНА ПРОЦЕДУРА**
НЯМА НАЛИЧНИ ДАННИ В СИСТЕМАТА
ЗАПОЧНАТА НА _____
(Дата/час)
- CH: **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)
- CS: **NCTS HAVARIJNÍ POSTUP**
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(Datum/hodina)
- DA: **NCTS NØDPROCEDURE**
INGEN DATA TILGÆNGELIGE I SYSTEMET
PÅBEGYNDT DEN _____
(Dato/klokkeslæt)
- DE: **NCTS NOTFALLVERFAHREN**
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
Begonnen am _____
(Datum/Uhrzeit)
Ticket-Nr: _____
- EE: **NCTS ASENDUSTOIMING**
Süsteemi andmed ei ole kättesaadavad
Algatatud _____
(Kuup/kellaeg)
- EL: **ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ NCTS**
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)
- EN: **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)
- ES: **PROCEDIMIENTO DE EMERGENCIA PARA CASOS DE FALLO DEL NCTS**
DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA
INICIADO EL _____
(Fecha/hora)
- FI: **NCTS-VARAMENETTELY**
JÄRJESTELMÄ EI KÄYTETTÄVISSÄ
ALOITETTU _____
(pvm/kellonaika)

- FR:** **PROCÉDURE DE SECOURS NSTI**
AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE SYSTÈME
ENGAGÉE LE _____
(Date/heure)
- HU:** **NCTS TARTALÉK ELJÁRÁS**
NINCS ELÉRHETŐ ADAT A RENDSZERBEN
INDÍTVÁ _____
(Dátum/óra)
- IS:**
- IT:** **PROCEDURA DI RISERVA DEL NCTS**
DATI NON DISPONIBILI NEL SISTEMA
AVVIATA IL _____
(Data/ora)
- LV:** **DTKS ALTERNATĪVĀ PROCEDŪRA**
DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI
UZSĀKTS _____
(Datums/stunda)
- LT:** **NCTS ATSARGINĖ PROCEDŪRA**
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(data/valanda)
- MK:** **НКТС РЕЗЕРВНА ПОСТАПКА**
ТРАНЗИТ ВО УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
ЗАПОЧНАТО НА _____
(datum/час)
- MT:** **PROCEDURA TA' RIŻERVA NCTS**
L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
MIBDIJA FI _____
(Data/hin)
- NL:** **NOODPROCEDURE NCTS**
GEGEVENS NIET BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM
BEGONNEN OP _____
(Datum/uur)
- NO:** **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)
- PL:** **PROCEDURA AWARYJNA NCTS**
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

PT: **PROCEDIMENTO DE CONTINGÊNCIA EM CASO DE FALHA DO NSIT**
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO A _____
(Data/hora)

RO: **PROCEDURA DE REZERVĂ NCTS**
NICIO DATĂ DISPONIBILĂ ÎN SISTEM
INIȚIATĂ LA _____
(Data/ora)

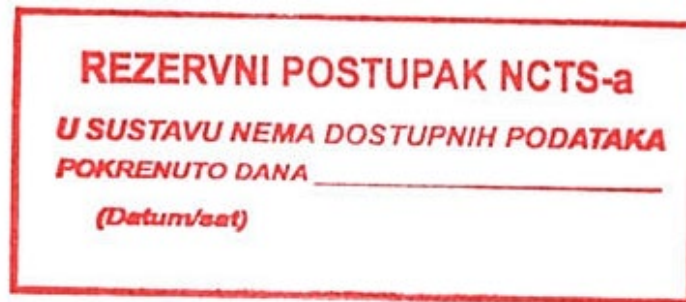
RS **NCTS РЕЗЕРВНИ ПОСТУПАК**
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(datum/час)

SI: **ALTERNATIVNI POSTOPEK NCTS**
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
ZAČETO DNE _____
(Datum/ura)

SK: **NCTS HAVARIJNÝ STAV**
V SYSTÉME NIE SÚ K DISPOZÍCII ŽIADNE ÚDAJE
SPUSTENÝ _____
(Dátum/hodina)

SV: **RESERVROUTIN NÄR NCTS INTE FUNGERAR**
INGA DATA TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR **Stempel**

TR

<p style="text-align: center;">NCTS KAĞIT USULÜ</p> <p style="text-align: center;">BİRLİK TRANSİTİ/ORTAK TRANSİT</p> <p style="text-align: center;">SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR</p> <p style="text-align: center;">.....'DE BAŞLATILMIŞTIR</p> <p style="text-align: center;">(Tarih/Saat)</p>

B) Det nye stempel anvendt efter den 1. maj 2016

BG:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

CS:

ZÁLOŽNÍ POSTUP
TRANZITNÍ REŽIM UNIE/SPOLEČNÝ TRANZITNÍ
REŽIM
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(datum/hodina)

DA:

BEREDSKABSPROCEDURE
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE
INGEN TILGÆNDELIGE DATA I SYSTEMET
INDLEDT DEN _____
(Dato/tidspunkt)

DE:

BETRIEBSKONTINUITÄTSVERFAHREN
UNIONSVERSANDVERFAHREN/GEMEINSAMES
VERSANDVERFAHREN
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
EINGELEITET AM _____
(Datum/Uhrzeit)

EE:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

EL:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ/ΚΟΙΝΗ
ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)

EN:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

ES:

**PROCEDIMIENTO DE CONTINUIDAD DE LAS
ACTIVIDADES**
TRÁNSITO DE LA UNIÓN/TRÁNSITO COMÚN
DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA
INICIADO EL _____
(Fecha/hora)

FI:

**TOIMINNAN JATKUVUUTTA KOSKEVA
MENETTELY**
UNIONIN PASSITUS / YHTEINEN PASSITUS
JÄRJESTELMÄSSÄ EI OLE TIETOJA
ALOITETTU _____
(Pvm/kellonaika)

FR:

PLAN DE CONTINUITÉ DES OPÉRATIONS
TRANSIT DE L'UNION/TRANSIT COMMUN
AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE
SYSTÈME
ENGAGÉE LE _____
(Date/heure)

HU:

ÜZLETMENET-FOLYTONOSSÁGI ELJÁRÁS
UNIÓS/EGYSÉGES ÁRUTOVÁBBÍTÁS
A RENDSZERBEN NEM ÁLL RENDELKEZÉSRE
ADAT
KEZDŐIDŐPONT _____
(Nap/óra)

IS:

IT:

PROCEDURA DI CONTINUITÀ OPERATIVA
TRANSITO UNIONALE/TRANSITO COMUNE
NESSUN DATO DISPONIBILE NEL SISTEMA
AVVIATA IL _____
(Data/ora)

LV:

DARBĪBAS NEPĀRTRAUKTĪBAS PROCEDŪRA
SAVIENĪBAS TRANZĪTS /KOPĒJAIS TRANZĪTS
DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI
SĀKUMA DATUMS _____
(Datums/laiks)

LT:

VEIKLOS TĘŠTINUMO PROCEDŪRA
SAJUNGOS TRANZITAS/BENDRASIS TRANZITAS
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(Data ir laikas)

**МК: ПОСТАПКА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА
КОНТИНУИТЕТ ВО РАБОТЕЊЕТО
ТРАНЗИТ НА УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
ЗАПОЧНАТО НА _____
(datum/час)**

MT:

**IL-PROCĊDURA TAL-KONTINWITÀ
TAL-OPERAT**
IT-TRANŻITU TAL-UNJONI/IT-TRANŻITU KOMUNI
L-EBDA DEĠTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
INBDIET NHAR _____
(Id-data/il-hin)

NL:

BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE
UNIEDOUANEVERVOER/GEMEENSCHAPPELIJK
DOUANEVERVOER
GEEN GEGEVENS BESCHIKBAAR IN HET
SYSTEEM
BEGONNEN OP _____
(Datum/uur)

NO:

BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE
UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)

PL:

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA
PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA
PROCEDURA TRANZYTOWA
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

PT:

**PROCEDIMENTO DE CONTINUIDADE DAS
ATIVIDADES**
TRÂNSITO DA UNIÃO/TRÂNSITO COMUM
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO EM _____
(Data/hora)

RO:

**PLANUL DE ASIGURARE A CONTINUITĂȚII
ACTIVITĂȚII**
TRANZIT UNIONAL/TRANZIT COMUN
NU EXISTĂ DATE DISPONIBILE ÎN SISTEM
INIȚIAT LA DATADE _____
(Data/ora)

SI:

POSTOPEK NEPREKINJENEGA POSLOVANJA
TRANZIT UNIJE / SKUPNI TRANZIT
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
SPROŽEN DNE _____
(Datum/ura)

SK:

**PLÁN NA ZABEZPEČENIE KONTINUITY
ČINNOSTÍ**
COLNÝ REŽIM TRANZITU ÚNIE/SPOLOČNÝ
TRANZITNÝ REŽIM
V SYSTÉME NIE SÚ DOSTUPNÉ ŽIADNE ÚDAJE
ZAČATÝ _____
(dátum/hodina)

SV:

KONTINUITETSPLAN
UNIONSTRANSITERING/GEMENSAM
TRANSITERING
INGA DATA ÄR TILGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR:

**POSTUPAK OSIGURAVANJA KONTINUITETA
POSLOVANJA**
PROVOZ UNIJE / ZAJEDNIČKI PROVOZ
PODACI NISU RASPOLOŽIVI U SUSTAVU
POKRENUT DANA _____
(Datum/sat)

TR:

İŞ SÜREKLİLİĞİ USULÜ
BİRLİK TRANSİT/ORTAK TRANSİT
SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR
.....'DE BAŞLATILMIŞTIR
(Tarih/saat)

**RS: ОСИГУРАЊЕ КОНТИНУИТЕТА ПОСТУПКА
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(датум/час)**

KAPITEL 2 — GENERELLE INSTRUKSER VEDRØRENDE DET ADMINISTRATIVE ENHEDSDOKUMENT OG FORSENDELSLEDSAGEDOKUMENTET

Artikel 3 I, litra d) og v), tillæg I, konventionen Del V vedrører proceduren for driftskontinuitet baseret på brugen af det administrative enhedsdokument (SAD) eller forsendelsesledsagedokumentet (TAD) som de papirbaserede forsendelsesangivelser. Den er inddelt i seks kapitler.

Artikel 5, stk. 12, og artikel 6, stk. 3, litra b), TK Kapitel 3 omhandler standardproceduren for forsendelsesangivelse.

Kapitel 4 omhandler formaliteter ved afgangstoldstedet.

Kapitel 5 omhandler hændelser under transporten.

Kapitel 6 omhandler formaliteter ved bestemmelsestoldstedet.

Forklarende bemærkning:

Det er vigtigt at lægge mærke til, at udtrykket »forsendelsesangivelse« har to betydninger. Dels kan »**forsendelsesangivelse**« bruges som betegnelse for det dokument, hvorved en person i den form og på den måde, der er foreskrevet, tilkendegiver, at vedkommende ønsker at henføre varer under forsendelsesproceduren. Dels kan det være en betegnelse for det dokument, der anvendes som forsendelsesangivelse, dvs. de krævede »**kopier af SAD eller TAD**«. I de følgende kapitler anvendes udtrykket »forsendelsesangivelse« i den første betydning, hvor den foreskrevne formular er enten »SAD« eller »TAD«.

KAPITEL 3 — STANDARDFORSENDELSESANGIVELSE

V.3.1. Indledning

I dette kapitel beskrives proceduren for driftskontinuitet, der er baseret på anvendelse af det administrative enhedsdokument (SAD) eller forsendelsesledsagedokumentet (TAD) som den papirbaserede forsendelsesangivelse.

I punkt V.3.2. forklares, hvad der forstås ved en standardforsendelsesangivelse, og der henvises til lovgivningen herom.

I punkt V.3.3. beskrives standardproceduren for forsendelsesangivelse fra varernes indladning til udfyldelse og underskrivelse af angivelsen.

Punkt V.3.4. omhandler særlige situationer i forbindelse med proceduren for forsendelsesangivelse.

Punkt V.3.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt V.3.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt V.3.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt V.3.8. indeholder bilagene til kapitel 3.

V.3.2. Generel teori og lovgivning

Den papirbaserede forsendelsesangivelse er den toldangivelse, der henfører varer under en forsendelsesprocedure. Den kan indgives i form af følgende formularer:

- det administrative enhedsdokument (SAD) eller
- et SAD, der er udskrevet på almindeligt papir af IT-systemet hos den økonomiske operatør eller
- et forsendelsesledsagedokument (TAD) suppleret, hvis det er relevant, af varepostlisten (LoI).

I dette tilfælde er TAD ikke påført MRN-nummeret.

Retskilderne for forsendelsesangivelsen i form af SAD og TAD er følgende:

- SAD-konventionen
- Tillæg I, konventionen:
 - ✓ Artikel 3, litra c) og v), og artikel 26
- Tillæg III, konventionen:
 - ✓ Afsnit II, artikel 5 og 6
 - ✓ Bilag A3, A4, A5 og A6
 - ✓ Bilag B1, B4, B5 og B6
- Artikel 5, stk. 12, og artikel 6, stk. 3, litra b), TK
- Tillæg B1-B6, C1, D1, F1 og F2, bilag 9, TDA
- Bilag 72-04, kapitel III og IV, IA.

V.3.3. Angivelsesproceduren

Under dette punkt er der oplysninger om:

- papirbaserede forsendelsesangivelser i form af SAD- og SAD-BIS-supplementsformularer (punkt V.3.3.1.)
- ladelister, form og anvendelse (punkt V.3.3.2.)
- papirbaserede forsendelsesangivelser i form af TAD (punkt V.3.3.3.)
- blandede forsendelser (punkt V.3.3.4.)
- underskrivelse af forsendelsesangivelsen (punkt V.3.3.5.).

V.3.3.1. Papirbaseret forsendelsesangivelse

V.3.3.1.1. Den papirbaserede forsendelsesangivelses former og udfyldelse på SAD

SAD består af nummererede eksemplarer, som vist i det følgende:

- et sæt på otte fortløbende nummererede eksemplarer (eksemplar 1 til 8) eller
- et sæt på fire fortløbende nummererede eksemplarer (eksemplar 1/6, 2/7, 3/8 og 4/5).

SAD kan, hvis det er nødvendigt, suppleres med supplementsformularer SAD-BIS eller med ladelister. SAD-BIS-formularerne er nummereret ligesom de almindelige sæt eksemplarer:

- et sæt på otte eksemplarer, 1 BIS til 8 BIS
- et sæt på fire eksemplarer, 1/6 BIS, 2/7 BIS, 3/8 BIS og 4/5 BIS.

Yderligere oplysninger om ladelister findes under punkt V.3.3.1.2.

For den papirbaserede forsendelsesangivelse kræves der tre eksemplarer af SAD — eksemplar 1, 4 og 5.

- Eksemplar 1 opbevares af afgangstoldstedet efter registreringen af angivelsen.
- Eksemplar 4 følger varerne til bestemmelsestoldstedet og opbevares der.
- Eksemplar 5 følger varerne til bestemmelsestoldstedet, som returnerer det til afganglandet efter forsendelsesprocedurens ophør.

Når der benyttes et sæt på fire eksemplarer til den papirbaserede forsendelsesangivelse, skal der benyttes to sæt eksemplarer: eksemplar 1 og 4 af det ene sæt og eksemplar 5 af det andet. I hvert sæt skal numrene på de eksemplarer, der ikke anvendes, angives ved i margenen at overstrege nummeret på det eksemplar, der ikke anvendes. På eksemplar 1/6, hvor tallet 6 overstreges, betyder det f.eks., at eksemplar 1 anvendes.

*Tillæg III, afsnit I,
artikel 5 og 6,
konventionen,*

Bilag 1, SAD-

De SAD-formularer, der benyttes som forsendelsesangivelse, skal opfylde følgende tekniske krav, undtagen hvis angivelsen foregår via den økonomiske operatørs IT-system.

konventionen

*Tillæg B1-B6, C1
og D1, bilag 9,
TDA*

Den generelle regel er, at papirbaserede forsendelsesangivelser er udformet på SAD enten skriftligt i hånden (udfyldt læseligt med blæk og blokbogstaver) eller udskrevet via den økonomiske operatørs IT-system. Det kan dog tillades at udskrive SAD ved hjælp af offentlige eller private databehandlingssystemer, om nødvendigt på almindeligt papir, forudsat at visse betingelser er opfyldt (se tillæg C1, bilag 9, TDA/bilag B6, tillæg III, konventionen).

*Tillæg 3, bilag II,
SAD-konventionen*

Ved en papirbaseret forsendelsesangivelse skal alle obligatoriske rubrikker på SAD-eksemplarerne udfyldes. De øvrige er valgfrie.

*Bilag B6, tillæg III,
konventionen*

Det er kun nødvendigt at udfylde første (øverste) eksemplar af SAD. Da det dokument, der anvendes, skal være selvkopierende, vil oplysningerne blive overført til de andre eksemplarer.

*Tillæg C1, bilag 9,
TDA*

Forsendelsesangivelser skal affattes på en af de kontraherende parters officielle sprog, som er godkendt af de kompetente myndigheder i afganglandet.

For at undgå forsinkelser ved afgangsbestemmelsesstedet (eller grænseovergangstoldstedet), er det vigtigt, at de økonomiske operatører udfylder SAD korrekt.

Afgangstoldstedet skal sikre, at SAD er korrekt og læseligt udfyldt, og at der sættes et klart aftryk af afgangstoldstedets stempel på angivelsen.

TOLDVÆSENET

De rubrikker på SAD, der er markeret med blokbogstaverne B, C, D(/J), E(/J), F, G og I, skal udfyldes af toldvæsenet. Den venstre del af rubrik I kan dog også anvendes til oplysninger fra den godkendte modtager.

*Tillæg 3, bilag II,
SAD-
konventionen*

Raderinger eller rettelser er ikke tilladt. Alle ændringer foretages ved at overstrege urigtige oplysninger og i påkommende tilfælde ved at tilføje de ønskede oplysninger, og de skal paraferses af den, der foretager dem. Sådanne ændringer skal påtegnes af toldmyndighederne. I nogle tilfælde kan toldmyndighederne kræve, at der forelægges en ny angivelse.

*Tillæg C1, bilag
9, TAD*

Det er dog ikke tilladt at foretage ændringer, hvis de kompetente

Artikel 173, TK
Artikel 31, tillæg I, konventionen

myndigheder efter at modtaget forsendelsesangivelsen har angivet, at de vil undersøge varerne eller har konstateret, at oplysningerne er ukorrekte, eller de har frigivet varerne til forsendelse.

SAD kan om nødvendigt suppleres med en eller flere supplementsformularer, de såkaldte SAD BIS-formularer.

SAD BIS-formularer kan benyttes under følgende omstændigheder:

Tillæg 3, bilag I, SAD-konventionen

- hvis forsendelsesangivelsen vedrører mere end én varepost, eller

Tillæg B3, bilag 9, TDA

- hvis en forsendelse indeholder både T1-, T2- og T2F-varer.

SAD BIS-formularer benyttes (som ladelister) til at indlæse oplysningerne om varerne for hver toldstatus (T1, T2 eller T2F). SAD skal desuden indeholde et resumé af de SAD BIS-formularer, der er benyttet for varerne for hver toldstatus.

SAD BIS-formularer er en del af forsendelsesangivelsen og skal opfylde de samme tekniske krav.

De skal udfyldes i overensstemmelse med instrukserne for udfyldelse af SAD-formularen.

Forklarende bemærkning: Det er ikke tilladt at anvende en kombination af SAD-BIS-formularer og ladelister.

V.3.3.1.2. Ladelister, formularer og udfyldelse

Bilag B4 og B5, tillæg III, konventionen

Ladelister kan benyttes som den beskrivende del af SAD som en forsendelsesangivelse.

Bilag 11, TDA

Når der anvendes ladelister, påvirker det ikke forpligtelser med hensyn til afsendelses-/udførselsproceduren eller enhver anden procedure i det deltagende bestemmelsesland eller forpligtelser med hensyn til de formularer, der benyttes til disse formaliteter.

Kapitel III og IV, bilag 72-04, IA

Kun forsiden af formularen må anvendes som ladeliste.

Ladelisterne udfærdiges i samme antal eksemplarer som den dertil svarende forsendelsesformular.

HANDEL

1. Hver varepost, der anføres i en ladeliste, nummereres fortløbende.
2. For hver varepost skal der, hvor det er relevant, gives eventuelle henvisninger, som kræves ifølge lovgivningen, især henvisninger til vedlagte dokumenter, certifikater og bevillinger.
3. Efter den sidste angivelse sættes en vandret streg, og den uudnyttede plads gennemstreges, således at der ikke senere kan tilføjes noget.
4. Når der benyttes ladelister til en forsendelse af to eller flere varettyper, kan rubrik 31 (Kolli og varebeskrivelse) på SAD ikke benyttes til at angive mærke og nummer, antal og art eller varebeskrivelse. I denne rubrik skal der i givet fald nemlig henvises til løbenummer og koden (T1, T2, T2F) på de vedlagte ladelister.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet indfører registreringsnummeret på ladelisten. Dette nummer skal være det samme som registreringsnummeret på det tilhørende SAD. Nummeret kan påføres enten ved hjælp af et stempel, hvoraf afgangstoldstedets navn fremgår, eller i hånden. Hvis det påføres i hånden, skal afgangstoldstedets stempel påføres efter nummeret. Det er fakultativt med en underskrift fra toldstedet.

De kompetente myndigheder kan give de personer, der er ansvarlige for proceduren, tilladelse til at benytte specielle ladelister, der ikke opfylder alle standardbetingelser for ladelister.

Sådanne lister må kun anvendes, når de:

- udfærdiges af virksomheder, hvis bogføring er baseret på et elektronisk databehandlingssystem
- udformes og udfyldes på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan anvendes af de kompetente myndigheder, og
- for hver varepost indeholder de krævede oplysninger i standardladelisterne.

Hvis der vedlægges to eller flere ladelister til et og samme SAD, skal den ansvarlige for proceduren forsyne hvert enkelt af dem med et løbenummer. Antallet af vedlagte ladelister skal fremgå af rubrik 4 »Ladelister« på SAD.

V.3.3.1.3. Den papirbaserede forsendelsesangivelses form og udfyldelse i form af TAD

Bilag A3, A4, A5 og A6, tillæg III, konventionen Formularen til forsendelsesledsagedokumentet (TAD) kan bruges som en papirbaseret forsendelsesangivelse, eventuelt suppleret af varepostlisten (LoI).

Tillæg F1 og F2, bilag 9, TDA TAD skal enten udfyldes i hånden (læseligt, med blæk og blokbogstaver) eller udskrives ved hjælp af den økonomiske operatørs IT-system. Alle obligatoriske rubrikker til forsendelsesangivelsen skal udfyldes i overensstemmelse med bilag B6, tillæg III, konventionen/tillæg C1, bilag 9, TDA.

Hvis TAD bruges som en papirbaseret forsendelsesangivelse, tildeles der ikke et MRN til forsendelsen. I stedet anvendes det nationale referencenummer for proceduren for driftskontinuitet, som indsættes i TAD i øverste højre hjørne.

Hvis en forsendelse omfatter mere end en enkelt varepost, vedhæftes der en eller flere varepostlister til TAD. LoI skal have samme referencenummer for en forsendelsesangivelse som den, der angives på det TAD, den er vedhæftet. LoI skal udfyldes i overensstemmelse med bilag A5, tillæg III, konventionen/tillæg F2, bilag 9, TDA.

En LoI kan indeholde flere varer (rubrikkerne kan udvides). Der kan højst være 99 varer i én forsendelsesangivelse.

V.3.3.1.4. Blandede forsendelser

Artikel 28, tillæg I, konventionen
Artikel 294, IA
Tillæg D1
Bilag 9, TDA
Bilag B, IA For forsendelser, som både omfatter ikke-EU-varer, der forsendes under T1-forsendelsesproceduren, og EU-varer, der forsendes under T2/T2F-forsendelsesproceduren, og som er omfattet af en enkelt forsendelsesangivelse, skal SAD vedlægges enten særskilte SAD BIS-formularer (se punkt V.3.3.2.2.) eller ladelister (se punkt V.3.3.2.3.). SAD giver de samme oplysninger som de SAD BIS-formularer eller ladelister, der er benyttet for varer af forskellig status, og en oversigt over disse formularer eller lister. Hver enkelt SAD BIS-formular eller ladeliste dækker kun varer med samme toldstatus. Kode »T« er anført i tredje underrubrik i rubrik 1 på SAD, koden »T1bis«, »T2bis« eller »T2Fbis« alt efter omstændighederne er anført i tredje underrubrik i rubrik 1 »Angivelse« på SAD BIS-formularen.

Når TAD bruges som papirbaseret forsendelsesangivelse, skal »T1« anføres i den højre underrubrik i rubrik 1, og for hver vare i LoI anføres den relevante kode (T1, T2 eller T2F) i rubrik 1/3.

Medmindre forsendelsen er blandet, gennemstreges alle rubrik 31 (om varebeskrivelse), som ikke er blevet benyttet, for at forhindre, at de anvendes senere.

Alternativt kan der udfyldes et særskilt SAD eller TAD (f.eks. en T1 SAD/TAD for ikke-EU-varer og en T2- eller T2F-SAD/TAD for EU-varer).

Forklarende bemærkning: Det er muligt, at EU-varer, som ikke er henført under forsendelse (og som transporteres inden for EU's toldområde), transporteres i samme transportmiddel som varer, der er henført under forsendelse. I dette tilfælde omfatter forsendelsesangivelsen kun de varer, der er henført under forsendelsesproceduren.

V.3.3.1.5. Underskrivelse af forsendelsesangivelsen

Bilag II, tillæg I, konventionen

Ved at underskrive forsendelsesangivelsen forpligter den ansvarlige for proceduren sig hvad angår nøjagtigheden af de oplysninger, der er anført i angivelsen, de vedlagte dokumenters ægthed og overholdelse af alle forpligtelser i forbindelse med henførelsen af de pågældende varer under forsendelsesproceduren.

Bilag 72-04, IA

HANDEL

Den ansvarlige for proceduren eller dennes repræsentant skal underskrive forsendelsesangivelsen i rubrik 50 i SAD eller TAD.

Bilag II, tillæg I, konventionen

Godkendte afsendere kan få tilladelse til ikke at underskrive forsendelsesangivelser med det særlige stempel. Denne fritagelse er betinget af, at den godkendte afsender forud har afgivet et skriftligt tilsagn til toldmyndigheden om, at vedkommende er ansvarlig for proceduren for alle forsendelser, der foretages på grundlag af forsendelsesangivelser, som er forsynet med det særlige stempel.

Bilag B6 og B9, tillæg III, konventionen

Bilag 72-04, IA

På forsendelsesangivelser, der ikke er underskrevet, er følgende angivet i rubrikken til den ansvarliges underskrift: »Fritaget for underskrift — 99207«.

Yderligere oplysninger om denne procedure, der betragtes som en forenkling af standardforsendelsesproceduren, findes i del VI.

V.3.4. Specifikke situationer (pro memoria)

V.3.4.1. Regler for varer i emballage

Se nærmere i del IV.I.5.1.

V.3.4.2. Varer, der medføres af rejsende eller indeholdes i deres rejsebagage

Se nærmere i del IV.I.5.2.

V.3.4.3. Transport af EU-varer til, fra eller via et fælles forsendelsesland

Se nærmere under punkt IV.I.5.3.

V.3.4.4. Duplikater

I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af en forsendelsesangivelse eller et T2L/T2LF-dokument kan det toldsted, som udstedte det originale dokument, udstede et duplikat.

Den interesserede part, der anmoder om duplikatet, skal på behørig vis angive grunden til anmodningen og erklære skriftligt, at vedkommende vil returnere originalen, hvis den senere findes.

Godkendte afsendere og udstedere kan også udstede duplikater for forsendelsesangivelser eller T2L/T2LF-dokumenter, forudsat at:

- de udstedte originaldokumentet
- de fremsendte en behørig begrundet anmodning til den kompetente myndighed om tilladelse til at udstede duplikater af originalen, og
- den kompetente myndighed accepterede anmodningen.

Toldstedet bør vurdere risikoen for misbrug og især undersøge gentagne anmodninger.

Duplikateksemplet skal være forsynet med følgende i fed skrift: i) ordet »DUPLIKAT«, ii) stemplet for det toldsted, den godkendte afsender eller den godkendte udsteder, der har udstedt duplikatet, og iii) den kompetente persons underskrift.

V.3.5. Undtagelser (pro memoria)

V.3.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

V.3.7. Forbeholdt toldvæsenet

V.3.8. Bilag

KAPITEL 4 — FORMALITETER VED AF AFGANGSTOLDSTEDET

V.4.1. Indledning

I punkt V.4.2. er det angivet, hvad der forstås ved formaliteter ved afgangstoldstedet, og der gives almindelige oplysninger om retskilder.

Punkt V.4.3. beskriver proceduren ved afgangstoldstedet.

Punkt V.4.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt V.4.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt V.4.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt V.4.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt V.4.8. indeholder bilagene til kapitel 4.

V.4.2. Generel teori og lovgivning

Forsendelsesproceduren starter ved afgangstoldstedet ved forelæggelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse (i form af SAD eller TAD) sammen med varerne.

Retskilderne er følgende:

- Artikel 26, tillæg I, konventionen
- Artikel 6, stk. 3, litra b), TK
- Artikel 291, IA
- Bilag II, tillæg I, konventionen
- Bilag 72-04, IA

V.4.3. Beskrivelse af proceduren ved afgangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- forelæggelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse (punkt V.4.3.1.)
- forelæggelse af en sikkerhedsstillelse (punkt V.4.3.2.)
- antagelse, registrering og påtegning af den papirbaserede forsendelsesangivelse (punkt V.4.3.3.)
- ændring af den papirbaserede forsendelsesangivelse (punkt V.4.3.4.)
- tilbagekaldelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse

- (punkt V.4.3.5.)
- kontrol af den papirbaserede forsendelsesangivelse (punkt V.4.3.6.)
- transportrute (punkt V.4.3.7.)
- frist (punkt V.4.3.8.)
- identifikationsforanstaltninger (punkt V.4.3.9.)
- frigivelse af varer til forsendelse (punkt V.4.3.10.).

V.4.3.1. Forelæggelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse

Den papirbaserede forsendelsesangivelse og alle tilhørende dokumenter forelægges samtidig med frembydelsen af varerne ved afgangstoldstedet i dettes åbningstid. Efter anmodning fra den ansvarlige for proceduren kan de dog forelægges på andre tidspunkter eller et andet sted, som er godkendt af afgangstoldstedet.

HANDEL

Følgende dokumenter skal forelægges for afgangstoldstedet:

- eksemplar 1, 4 og 5 af SAD i korrekt udfyldt stand. Hvis der er benyttet SAD BIS-formularer eller ladelister, skal de vedlægges SAD
- to eksemplarer af TAD, eventuelt suppleret af LoI
- en sikkerhedsstillelse (hvis relevant: se del III)
- andre dokumenter, hvis det kræves.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet skal:

- kontrollere, at eksemplar 1, 4 og 5 af SAD er korrekt udfyldt, og at eventuelle tilhørende SAD BIS-formularer eller ladelister er vedlagt SAD
- kontrollere, at to eksemplarer af TAD er korrekt udfyldt, samt at en eventuel LoI er vedlagt TAD
- kontrollere sikkerhedsstillelsens gyldighed og størrelse
- kontrollere andre tilhørende dokumenter.

V.4.3.2. Forelæggelse af en sikkerhedsstillelse

*Artikel 9, tillæg I,
konventionen*

For at starte en forsendelsesprocedure skal der foreligge en sikkerhedsstillelse (medmindre fritagelse er indrømmet i henhold til

Artikel 89, stk. 2, lov eller ved bevilling).
TK

Yderligere oplysninger om sikkerhedsstillelse findes i del III.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet skal kontrollere, at:

- de oplysninger om sikkerhedsstillelse, der fremgår af rubrik 52 i SAD eller TAD, svarer de oprindelige forelagte kautionsdokumenter
- sikkerhedsstillelsen er tilstrækkeligt stor
- sikkerhedsstillelsen er gyldig over for alle de kontraherende parter, der er involveret i forsendelsen
- sikkerhedsstillelsen lyder på navnet på den ansvarlige for proceduren i rubrik 50 i SAD eller TAD
- sikkerhedsstillelsen ikke er udløbet (TC31- og TC33-certifikater er stadig gyldige)
- gyldighedsperioden på et år fra udstedelsesdatoen er ikke udløbet (gyldighed for TC32-attest)
- underskriften på angivelsen i rubrik 50 i SAD eller TAD svarer til underskriften på bagsiden af attesten for samlet sikkerhedsstillelse (TC31) eller attesten for fritagelse for sikkerhedsstillelse (TC33).

Vær opmærksom på, at det er de originale kautionsdokumenter, der skal forelægges.

Ved enkelt sikkerhedsstillelse i form af sikkerhedsdokumenter beholdes første eksemplar af TC32 og vedlægges eksemplar 1 af SAD eller af TAD.

Ved enkelt sikkerhedsstillelse i form af et tilsagn beholdes tilsagnet og vedlægges eksemplar 1 af SAD eller af TAD.

Ved samlet sikkerhedsstillelse eller fritagelse for sikkerhedsstillelse returneres den originale kautionsattest (TC31 eller TC33) til klareren.

V.4.3.3. Antagelse og registrering af forsendelsesangivelsen

Artikel 30 og 35, tillæg I, konventionen

Afgangstoldstedet antager forsendelsesangivelsen, forudsat at:

Artikel 171-172, TK

- den indeholder alle de nødvendige oplysninger i relation til den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren
- den ledsages af alle nødvendige dokumenter
- de varer, som forsendelsesangivelsen henviser til, er blevet frembudt til toldmyndighederne i den officielle åbningstid.

Artikel 143, DA

Hvis et SAD eller TAD tilsyneladende er ukorrekt (eller ufuldstændigt), vil det ikke blive antaget.

Afgangstoldstedet registrerer forsendelsesangivelsen ved at indsætte et registreringsnummer i rubrik C »Afgangstoldsted« i SAD eller TAD og ved i rubrik D(/J) i SAD eller TAD »Kontrolleret af afgangstoldstedet« at indføre nærmere oplysninger om udført kontrol, om påsatte segl og om tilladte frister. Det indsætter herefter underskrift og stempel.

Det system, der anvendes til registrering af angivelser i proceduren for driftskontinuitet, skal være forskelligt fra NCTS-systemet.

Afgangstoldstedet skal være kompetent til at kunne behandle forsendelsestransaktioner og den pågældende form for varebevægelser. En fortegnelse over toldsteder, der er kompetente til at foretage ekspeditioner vedrørende fælles forsendelse findes på:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm

V.4.3.4. Ændring af forsendelsesangivelsen

Artikel 31, tillæg I, konventionen

Den ansvarlige for proceduren kan anmode om tilladelse til at ændre forsendelsesangivelsen, efter at toldmyndighederne har antaget den.

Artikel 173, TK

Ændringen må ikke medføre, at der tilføjes andre varer til forsendelsesangivelsen end dem, som den oprindeligt vedrørte.

Ændringer foretages ved at overstrege urigtige oplysninger og i påkommende tilfælde ved at tilføje de ønskede oplysninger, som skal parafes af klareren. Ændringer skal påtegnes af toldmyndighederne. I nogle tilfælde kan toldmyndighederne kræve, at der forelægges en ny angivelse. Raderinger og rettelser er ikke tilladt.

Det er ikke tilladt at foretage ændringer, hvis de kompetente myndigheder efter at have modtaget forsendelsesangivelsen har angivet, at de vil undersøge varerne, eller har konstateret, at oplysningerne er ukorrekte, eller de allerede har frigivet varerne til forsendelse, undtagen i sager omfattet af artikel 173, stk. 3, TK.

Hvis forsendelsesangivelsen blev indgivet på forhånd, men endnu ikke er antaget, kan den ikke ændres.

V.4.3.5. Tilbagekaldelse af forsendelsesangivelsen

Artikel 32,

En forsendelsesangivelse kan tilbagekaldes af afgangstoldstedet efter

*tillæg I,
konventionen*

anmodning fra klarereren, men kun såfremt varerne endnu ikke er frigivet til forsendelse. Klarereren underrettes følgelig af afgangstoldstedet om resultatet af vedkommendes anmodning.

Artikel 174, TK

Når afgangstoldstedet imidlertid har underrettet klarereren om, at det påtænker at undersøge varerne, antages anmodningen om tilbagekaldelse ikke, før undersøgelsen finder sted.

Artikel 148, DA

Forsendelsesansøgningen kan ikke tilbagekaldes, efter at varerne er blevet frigivet til forsendelse, undtagen i ekstraordinære tilfælde:

- når EU-varer ved en fejltagelse er blevet angivet til en toldprocedure, der gælder for ikke-EU-varer, og deres toldmæssige status som EU-varer efterfølgende er blevet bevist ved hjælp af et T2L-dokument, et T2LF-dokument eller et toldmanifest
- når varer fejlagtigt er blevet angivet i mere end én toldangivelse.

I tilfælde af en procedure for driftskontinuitet er det vigtigt, at angivelser, som er blevet indtastet i NCTS, men som ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede, bliver tilbagekaldt.

Den økonomiske operatør skal underrette de kompetente myndigheder, hver gang en angivelse indtastes i NCTS og efterfølgende overgår til proceduren for driftskontinuitet.

I nogle tilfælde kan toldmyndighederne kræve, at der forelægges en ny angivelse. I så fald annulleres den tidligere angivelse, og den nye angivelse indgives.

V.4.3.6. Kontrol af forsendelsesangivelsen og af varerne

*Artikel 35, tillæg I,
konventionen*

Efter antagelse af angivelsen kan afgangstoldstedet med henblik på verifikation af nøjagtigheden af oplysningerne i en forsendelsesangivelse udføre følgende kontrol på grundlag af en risikoanalyse eller stikprøvevis:

Artikel 188, TK

*Artikel 238 og 239,
IA*

- undersøge angivelsen og tilhørende dokumentation
- kræve, at klarereren forelægger andre dokumenter
- undersøge varerne og udtage stikprøver med henblik på analyse eller dybtgående kontrol af varerne.

Varerne undersøges på de steder, der er udpeget af afgangstoldstedet og inden for de til formålet fastsatte tidspunkter. Den ansvarlige for proceduren informeres om sted og tid.

Toldmyndighederne kan imidlertid på anmodning af den ansvarlige for proceduren få undersøgelsen af varerne gennemført andre steder eller uden for officiel åbningstid.

Såfremt der ved kontrollen opdages mindre uoverensstemmelser, underretter afgangstoldstedet den ansvarlige for proceduren herom. For at løse disse uoverensstemmelser skal afgangstoldstedet (efter aftale med den ansvarlige for proceduren) foretage de nødvendige ændringer af angivelsen, så varerne kan blive frigivet til forsendelse.

Hvis kontrollen afslører alvorlige uoverensstemmelser, underretter afgangstoldstedet den ansvarlige for proceduren om, at varerne ikke frigives.

Følgende kode for kontrolresultaterne skal registreres af afgangstoldstedet eller en godkendt afsender i SAD eller TAD:

- »A1« (Konform): hvis varerne frigives til forsendelse efter fysisk kontrol (fuld eller delvis), og ingen uoverensstemmelser er konstateret
- »A2« (Anset for konform): hvis varerne frigives til forsendelse efter dokumentkontrol (ingen fysisk kontrol), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser, eller uden kontrol
- »A3« (Forenklet procedure): hvis varerne frigives til forsendelse af en godkendt afsender.

V.4.3.7. Rute for forsendelsen af varer

*Artikel 33, tillæg I,
konventionen*

Normalt skal varer, der er henført under den fælles forsendelsesprocedure, transporteres til bestemmelsestoldstedet ad den økonomisk mest fordelagtige rute.

Artikel 298, IA

Hvis afgangstoldstedet eller den ansvarlige for proceduren finder det nødvendigt, angiver det pågældende toldsted en rute for varetransporten under en forsendelsesprocedure under hensyntagen til eventuelle relevante oplysninger fra den ansvarlige for proceduren.

Hvis der er angivet en transportrute, skal afgangstoldstedet i rubrik 44 i SAD eller TAD som minimum angive de medlemsstater eller andre kontraherende parter (fra de fælles forsendelseslande), hvorigennem forsendelsesproceduren skal finde sted.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet vil under hensyntagen til alle relevante oplysninger fra den ansvarlige for proceduren anføre en bindende transportrute ved:

- i rubrik 44 i SAD eller TAD at angive ordene »bindende transportrute« efterfulgt af oplysninger om de lande, der skal passeres (landekoder vil være tilstrækkeligt).

Forklarende bemærkning 1: For EU anføres landekoderne for de berørte medlemsstater.

Forklarende bemærkning 2: Landekoderne for alle lande, der indgår i den bindende transportrute, anføres.

*Artikel 44, tillæg I,
konventionen*

Den bindende transportrute kan ændres under forsendelsen. I dette tilfælde skal transportøren anføre de fornødne oplysninger i rubrik 56 i eksemplar 4 og 5 af SAD eller i et andet eksemplar af TAD og forelægge dem uden ophold, efter at ruten er blevet ændret, sammen med varerne, for nærmeste toldmyndighed i det land, på hvis område transportmidlet befinder sig. De kompetente myndigheder vil tage stilling til, om forsendelsen kan fortsætte, og træffe alle foranstaltninger, der måtte være nødvendige, samt påtegne eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD i rubrik G.

Artikel 305, IA

Bilag 72-04, IA

Yderligere oplysninger om de procedurer, der skal følges i tilfælde af hændelser under transporten, er anført i punkt V.5.3.1.

V.4.3.8. Frist for frembydelse af varer

*Artikel 34 og
artikel 45, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

Afgangstoldstedet sætter en frist for, hvornår varerne skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet.

*Artikel 297 og
artikel 306, stk. 3,
IA*

Den frist, som er fastsat af dette toldsted, er bindende for de kompetente myndigheder i de lande, i hvis område varerne henføres under en forsendelsesprocedure. De pågældende landes myndigheder kan ikke ændre fristen.

Hvis frembydelsen har fundet sted efter udløbet af den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet, anses den ansvarlige for proceduren for at have overholdt fristen, såfremt vedkommende selv eller transportøren på tilfredsstillende måde over for bestemmelsestoldstedet godtgør, at vedkommende ikke kan tilskrives forsinkelsen.

TOLDVÆSENET

Når afgangstoldstedet fastsætter denne frist, skal følgende tages i betragtning:

- det benyttede transportmiddel
- ruten
- enhver transportlovgivning eller anden lovgivning, der kan have indflydelse på fastsættelsen af en frist (f.eks. social- og miljølovgivning, der påvirker transportformen, transportbestemmelser om arbejdstid og obligatoriske hviletider for førere)
- i det nødvendige omfang de oplysninger, der meddeles af den ansvarlige for proceduren.

Såfremt det er i overensstemmelse med den frist, der er anført af den ansvarlige for proceduren, indfører og/eller påtegner afgangstoldstedet fristen i rubrik D(/J) i SAD eller TAD (i formatet DD-MM-ÅÅ). Det er den dato, hvor varerne, forsendelsesangivelsen og eventuelle ledsagedokumentet senest skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet.

V.4.3.9. Identifikationsmidler

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- indledning (punkt V.4.3.9.1.)
- forseglingsmetoder (punkt V.4.3.9.2.)
- egenskaber ved segl (punkt V.4.3.9.3.)
- anvendelse af segl af en særlig type (punkt V.4.3.9.4.).

V.4.3.9.1. Indledning

*Artikel 11, stk. 2,
konventionen*

Det er meget vigtigt at sørge for, at de varer, der transporteres under forsendelsesproceduren, kan identificeres. Normalt er identifikationen af varer sikret ved forsegling.

*Artikel 36-39,
tillæg I,
konventionen*

Alle dokumenter, der benyttes til identifikation af varerne, skal vedlægges SAD eller TAD og stemples på en sådan måde, at det ikke er muligt at foretage en udskiftning.

Artikel 192, TK

Artikel 299, IA

*Artikel 39, tillæg I,
konventionen*

Afgangstoldstedet kan dog fravige kravet om forsegling, hvis varebeskrivelsen i angivelsen eller i de supplerende dokumenter er tilstrækkelig præcis til at tillade, at varerne let kan identificeres, og

Artikel 302, IA

angiver deres kvalitet og art samt karakteristika (f.eks. ved at oplyse motor- og chassisnummer, når biler transporteres under forsendelsesproceduren, eller varenes serienumre). Denne beskrivelse skal angives i rubrik 31 i SAD eller TAD.

Undtagelsesvis er der ikke krav om forsegling (medmindre afgangstoldstedet bestemmer andet), når:

- varerne transporteres ad luftvejen, og etiketterne er påført hver sending, der er forsynet med nummeret på det ledsagende luftfragtbrief, eller sendingen udgør en lasteenhed, hvorpå nummeret på det ledsagende luftfragtbrief er anført
- varerne transporteres med jernbane, og jernbaneselskaberne anvender identifikationsforanstaltninger.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet skal, når det har påsat seglene, ud for »Forseglinger« i rubrik D(/J) i SAD eller TAD anføre antallet af påsatte segl og deres identifikationsmærker.

Hvis afgangstoldstedet ikke kræver forseglinger til identifikation, anføres påtegningen »FRITAGET — 99201« i rubrik D(/J) i SAD eller TAD ud for »Forseglinger«.

I bilag V.4.8.1 er påtegningen »Fritaget« vist på alle sprog.

Hvis der transporteres varer, som ikke hører under forsendelsesproceduren, sammen med varer under forsendelsesproceduren på det samme transportmiddel, vil der normalt ikke være foretaget forsegling af køretøjet, når identifikationen af varerne er sikret ved forsegling af de enkelte kolli eller ved en præcis varebeskrivelse.

Forklarende bemærkning: Varerne skal være klart adskilte og mærkede, så det er let at identificere, hvilke varer der transporteres under forsendelsesproceduren, og hvilke dette ikke er tilfældet for.

Artikel 38, stk. 5,
tillæg I,
konventionen

Hvis forsendelsens identitet ikke kan sikres ved forsegling eller en præcis beskrivelse af varerne, skal afgangstoldstedet nægte at lade varerne henføre under forsendelsesproceduren.

Artikel 301, stk. 5,
IA

Forseglingen må ikke fjernes uden de kompetente toldmyndigheders godkendelse.

Hvis et transportmiddel eller en container, der transporterer varer til forskellige bestemmelsestoldsteder på grundlag af

forsendelsesangivelser, og som aflæsses løbende ved forskellige bestemmelsestoldsteder i forskellige lande, er blevet forseglet ved afgangstoldstedet, anbringer de toldmyndigheder på de mellemliggende bestemmelsestoldsteder, der har fjernet forseglingen for at muliggøre losning af en del af varerne, nye segl og oplyser dette i rubrik F i eksemplar 4 og 5 i SAD eller i to eksemplarer af TAD.

I dette tilfælde skal toldmyndighederne tilstræbe en genforsegling i det omfang, det er nødvendigt, med et toldsegl med mindst samme sikkerhedselementer.

V.4.3.9.2. Forseglingsmetoder

Artikel 11, stk. 2, konventionen

Hvis der benyttes forsegling af de rum, der indeholder varerne, skal transportmidlet være egnet til forsegling.

Artikel 299, IA

Der er to forseglingsmetoder:

- det rum, der indeholder varerne, når det pågældende transportmiddel eller den pågældende container af afgangstoldstedet anerkendes som egnet til forsegling
- som kolloforsegling i andre tilfælde.

Hvis der benyttes forsegling af de rum, der indeholder varerne, skal transportmidlet være egnet til forsegling.

TOLDVÆSENET

Afgangstoldstedet anser transportmidlet for at være egnet til forsegling, når:

- seglene nemt og effektivt kan anbringes på transportmidlet eller containeren
- transportmidlet eller containeren ikke indeholder skjulte rum, hvor der kan gemmes varer
- lastrummene er lettilgængelige for de kompetente myndigheders kontrol. (*Artikel 11, konventionen/artikel 300, IA*)

Forklarende bemærkning: Transportmidlet eller containerne anses som egnet til forsegling, når de er godkendt til transport af varer under toldsegl i overensstemmelse med en international aftale, som de kontraherende parter har tiltrådt (f.eks. konventionen af 14. november 1975 om international godstransport på grundlag af TIR-carneter).

V.4.3.9.3. Egenskaber ved segl

Alle segl, der benyttes som identifikationsmiddel, skal have særlige kendetegn og opfylde særlige tekniske specifikationer.

*Artikel 38, tillæg I,
konventionen*

Segl skal have følgende væsentlige egenskaber:

Artikel 301, IA

- forblive intakte og sikkert fastgjort ved normal brug
- let kunne verificeres og genkendes
- være fremstillet således, at enhver brydning, forsøg på at bryde eller fjernelse efterlader spor, som kan ses med det blotte øje
- være udformet til engangsbrug eller — for forseglinger, der kan anvendes flere gange — være udformet på en sådan måde, at hver anbringelse tydeligt angives
- være forsynet med individuelle forseglingsidentifikatorer, der er permanente, letlæselige og entydigt nummererede.

Derudover skal segl opfylde følgende tekniske krav:

- Seglets form og dimensioner kan variere, alt efter hvilken type forsegling der anvendes, men dimensionerne skal være således, at identifikationsmærkerne let kan aflæses.
- Seglets identifikationsmærker må ikke kunne forfalskes og skal være vanskelige at efterligne.
- Det materiale, der anvendes, skal være af en sådan art, at seglet ikke kan revne ved et tilfælde, og at det ikke kan forfalskes eller genanvendes, uden at dette kan ses.

Seglene anses for at opfylde ovennævnte krav, hvor de er blevet certificeret af det kompetente organ i overensstemmelse med ISO International Standard nr. 17712:2013 »Transportenheder — Containere — Mekaniske låse«.

For containertransport skal der i videst muligt omfang anvendes forseglinger med højtsikrede elementer.

Toldforseglingen skal være forsynet med følgende angivelse:

- ordet »Toldvæsenet« på et af Unionens eller de fælles forsendelseslandes officielle sprog eller en tilsvarende forkortelse
- en landekode i form af en ISO-alfa-2-landekode, som identificerer det land, hvori seglet er blevet anbragt.

Derudover kan de kontraherende parter aftale at anvende fælles sikkerhedselementer og -teknologi.

Hvert land skal meddele Kommissionen, hvilke typer toldsegl der er i brug. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for alle lande.

V.4.3.9.4. Anvendelse af segl af en særlig type

*Artikel 81-83,
tillæg I,
konventionen*

For at den ansvarlige for proceduren skal kunne anvende segl af en særlig type, kræves der en bevilling fra de kompetente myndigheder.

Artikel 317-318, IA

Anvendelse af segl af en særlig model er en forenkling, hvortil der er knyttet visse betingelser (se punkt VI.3.3. for yderligere oplysninger).

Når der anvendes segl af en særlig model, anfører den ansvarlige for proceduren mærke, art og antal for de benyttede segl ud for »Forseglinger« i rubrik D(/J) i SAD eller TAD. Seglene skal anbringes, inden varerne frigives.

V.4.3.10. Frigivelse af varer

*Artikel 40, tillæg I,
konventionen*

Varerne vil blive frigivet og datoen for frigivelse anført i rubrik D(/J) på de forskellige eksemplarer af SAD eller TAD efter opfyldelse af alle formaliteter ved afgangstoldstedet. »Opfyldelse af alle formaliteter« indebærer, at:

Artikel 303, IA

- de relevante forskellige eksemplarer af SAD eller TAD er udfyldt
- en eventuel kontrol er gennemført
- der er stillet en sikkerhed, hvis det er påkrævet (se del III)
- der er fastsat en frist
- der er fastlagt en bindende transportrute, hvis det er påkrævet
- angivelsen er antaget og registreret
- angivelsen er kontrolleret og
- eventuelle forseglinger er anbragt.

TOLDVÆSENET

Når formaliteterne er opfyldt:

- skal afgangstoldstedet angive følgende kode for kontrolresultatet i rubrik D(/J) i eksemplar 1 af SAD eller TAD
- »A1« (Konform): hvis varerne frigives til forsendelse efter fysisk kontrol (fuld eller delvis), og ingen uoverensstemmelser er konstateret

- »A2« (Anset for konform): hvis varerne frigives til forsendelse efter dokumentkontrol (ingen fysisk kontrol), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser, eller der ikke blev foretaget kontrol
- anfører den godkendte afsender koden »A3« (Forenklet procedure), hvis varerne frigives til forsendelse
- sikrer både bestemmelsestoldstedet og den godkendte afsender, at påtegningerne i rubrik D(/J) bekræftes med en underskrift fra en af de ansatte ved toldvæsenet/den godkendte afsender og med et klart aftryk af stempel samt dato
- påfører både afgangstoldstedet og den godkendte afsender stemplet for driftskontinuitet (dimensioner: 26 x 59 mm) på kopierne af forsendelsesangivelsen i rubrik A i SAD eller TAD.

I bilag V.1.8.1 er »stemplet for driftskontinuitet« vist på alle sprog.

VIRKSOMHEDER — Bemærkning

Toldvæsenet informeres om, at en forsendelsesangivelse blev indført i NCTS, men at proceduren for driftskontinuitet blev igangsat, inden varerne blev frigivet.

TOLDKONTORER — Bemærkning

Afgangstoldstedet skal annullere forsendelsesangivelser, som er blevet indtastet i NCTS, men som ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede.

Artikel 40, tillæg I, konventionen Eksemplar 1 af SAD eller et første eksemplar af TAD opbevares af afgangstoldstedet. Varer, der er henført under forsendelsesproceduren, transporteres til bestemmelsestoldstedet på grundlag af eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD.

Artikel 303, IA

V.4.4. Specifikke situationer (pro memoria)

I de særlige tilfælde, hvor et stort antal forskellige vareposter i små mængder (f.eks. skibsforsyninger eller private genstande ved internationale flytninger), som er bestemt til den samme endelige modtager, skal henføres under EU-forsendelse/fælles forsendelse, bør en generisk varebeskrivelse accepteres for at undgå yderligere omkostning til indtastning af oplysningerne i en forsendelsesangivelse. En sådan ordning bør være underlagt en betingelse om, at der skal foreligge en udførlig beskrivelse af varerne til toldformål, som skal ledsage forsendelsen.

Det skal under alle omstændigheder kontrolleres, at varerne rent faktisk skal henføres under EU-forsendelse/fælles forsendelse.

V.4.5. Undtagelser (pro memoria)

V.4.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

V.4.7. Forbeholdt toldvæsenet

V.4.8. Bilag

V.4.8.1. Påtegningen »fritaget«

BG	Освобо̀дено
CS	Osvobození
DA	Fritaget
DE	Befreiung
EE	Loobumine
EL	Απαλλαγή
ES	Dispensa
FR	Dispense
HR	Oslobodeno
IT	Dispensa
LV	Atbrīvojums
LT	Leista neplombuoti
HU	Mentesség
MK	Измемање
MT	Tneħħija
NL	Vrijstelling
PL	Zwolnienie
PT	Dispensa
RO	Dispensă
RS	Ослобођено
SI	Opustitev
SK	Oslobodenie
FI	Vapautettu
SV	Befrielse
EN	Waiver
IS	Undanþegið
NO	Fritak
TR	Vazgeçme

V.4.8.2. Påtegningen »Konform«

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

KAPITEL 5 — FORMALITETER OG HÆNDELSER FOR TRANSPORT AF VARER UNDER EN FÆLLES FORSENDELSESTRANSKATION/EU-FORSENDELSESTRANSAKTION

V.5.1. Indledning

Dette kapitel beskriver formaliteter og hændelser under transport af varer under proceduren for driftskontinuitet.

I punkt V.5.2. er det angivet, hvad der forstås ved formaliteter ved bestemmelsestoldstedet, og lovgivningen herom.

I punkt V.5.3. beskrives formaliteterne i tilfælde af hændelser under transport af varer og ved grænseovergangstoldstedet.

Punkt V.5.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt V.5.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt V.5.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt V.5.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt V.5.8. indeholder bilagene til kapitel 5.

V.5.2. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Artikel 43 og 44, tillæg I, konventionen
- bilag B6, afsnit II, punkt II, tillæg III, konventionen
- Artikel 304 og 305, IA
- Tillæg C1 og F1, bilag 9, TDA.

V.5.3. Formaliteter i tilfælde af hændelser og ved grænseovergangsstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- de formaliteter, der skal følges, hvis der opstår en hændelse under transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion (punkt V.5.3.1.)
- formaliteter ved grænseovergangstoldstedet (punkt V.5.3.2.).

V.5.3.1. Formaliteter i tilfælde af hændelser under transport af varer

Følgende er meget almindelige eksempler på, hvad der kan betragtes som hændelser under transport af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion:

- Transportruten kan ikke følges på grund af omstændigheder uden for transportørens kontrol.
- Toldseglene er brudt uforsætligt eller manipuleret af årsager uden for transportørens kontrol.
- Varerne er blevet omladet fra et transportmiddel til et andet.
- Varerne er øjeblikkeligt blevet helt eller delvist aflæst på grund af en overhængende fare.
- Der opstår en hændelse, som muligvis har betydning for, om den ansvarlige for proceduren eller transportøren kan opfylde sine forpligtelser.
- Et eller flere af de enkelte elementer, der udgør et enkelt transportmiddel, ændres (en vogn tages f.eks. ud af drift).

Artikel 44, tillæg I, konventionen

Artikel 305, IA

I hvert af disse tilfælde skal transportøren straks underrette det nærmeste kompetente toldsted i det land, på hvis område transportmidlet befinder sig. Vedkommende skal ligeledes uden ophold efter hændelsen foretage de nødvendige registreringer i rubrik 56 i SAD eller TAD og frembyde varerne sammen med SAD eller TAD for dette toldsted. De kompetente myndigheder beslutter så, om den pågældende forsendelse kan fortsætte eller ikke. Hvis forsendelsen kan fortsætte, påtegner det relevante toldsted rubrik G i SAD eller TAD og anfører, hvilke foranstaltninger der er gennemført.

Hvis seglene er blevet brudt, uden at dette kan tilskrives transportøren, undersøger den kompetente myndighed varerne og køretøjet. Hvis det beslutes at lade forsendelsen fortsætte, påføres der nye segl, og SAD eller TAD påtegnes af toldmyndigheden.

Omladning af varer fra ét transportmiddel til et andet transportmiddel kan kun ske med tilladelse fra og under overvågning af de kompetente myndigheder på det sted, hvor omladningen skal finde sted. I så fald skal transportøren udfylde rubrik 55 »Omladning« i SAD eller TAD. Det skal gøres læseligt i hånden med blæk og blokbogstaver. Toldvæsenet skal, hvis det er relevant, påtegne rubrik F i SAD eller TAD. Hvis der er foretaget mere end to omladninger, og rubrik F derfor er helt udfyldt, skal transportøren indtaste de ønskede oplysninger i rubrik 56 i SAD eller TAD.

Men hvis varerne er omladet fra et transportmiddel, der ikke er forseglede, trods transportørens indtastninger, kræves det ikke, at

varene og SAD eller TAD frembydes på det nærmeste toldsted, og der foretages ingen toldmæssig påtegning.

Når et eller flere af de elementer, der udgør et enkelt transportmiddel, ændres, behøver varene og transportmidlet ikke at blive frembudt for nærmeste toldsted, og toldstedets påtegning er ikke nødvendig i følgende tilfælde:

- hvis en eller flere vogne trækkes ud af en togstamme på grund af tekniske problemer. I dette tilfælde kan transportøren, efter at have foretaget de nødvendige indtastninger i SAD eller TAD, fortsætte en forsendelse
- hvis kun den trækkende enhed af et køretøj udskiftes uden sine påhængsvogne eller sættevogne under transporten (uden at der bliver manøvreret med varerne, eller de bliver omladet). I det tilfælde anføres registreringsnummer og nationalitet for den nye trækkende enhed i rubrik 56 i SAD eller TAD af transportøren, og forsendelsen kan fortsætte.

I alle ovenstående tilfælde registreres oplysningerne om hændelsen og om nye forseglinger i rubrik F i SAD eller TAD af den kompetente myndighed.

Hvis en forsendelse opsplittes undervejs, skal det ske under toldkontrol, og forsendelsesproceduren skal bringes til ophør. Der udfærdiges en ny forsendelsesangivelse for hver del af forsendelsen.

V.5.3.2. Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- grænseovergangstoldstedet (punkt V.5.3.2.1.)
- formaliteter ved grænseovergangstoldstedet (punkt V.5.3.2.2.)
- ændring af grænseovergangstoldstedet (punkt V.5.3.2.3.)
- regler for behandling af uregelmæssigheder (punkt V.5.3.2.4.).

V.5.3.2.1. Transittoldstedet

*Artikel 3, stk. 4,
tillæg I,
konventionen*

Grænseovergangstoldstedet er et toldsted, der er beliggende ved et indgangs- eller udgangssted. I nedenstående tabel er vist de

forskellige muligheder for fælles forsendelse og EU-forsendelse.

Artikel 1, stk. 13, IA

	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
Indgangssted	– ind i en kontraherende parts område	– ind i EU's toldområde når varer under en forsendelse har krydset et tredjeland's område
Udgangssted	– fra en kontraherende parts område, når forsendelsen forlader denne kontraherende parts område via en grænse mellem denne kontraherende parts område og et tredjeland	– fra EU's toldområde, når en forsendelse forlader dette område ved en forsendelse via en grænse mellem en medlemsstat og et tredjeland, som ikke er et fælles forsendelsesland

For at lette den frie bevægelighed for EU-varer mellem forskellige områder inden for EU's toldområde, når de skal krydse et tredjeland's område, bortset fra et fælles forsendelsesland, forpligter medlemsstaterne sig til, i det omfang de lokale forhold tillader det, i videst muligt omfang at etablere særlige spor ved toldsteder mod EU's ydre grænser. De forbeholdes kontrol af EU-varer, som befordres på grundlag af en forsendelsesangivelse, som er udstedt i en anden medlemsstat.

Kontrollen af sådanne varer begrænses til en undersøgelse af dokumentationen for varenes toldmæssige status som EU-varer, og i givet fald forsendelsens ophør, medmindre omstændighederne giver anledning til at foretage en mere detaljeret undersøgelse af forsendelsen.

Hvis den ovennævnte kontrol ikke afslører uregelmæssigheder, skal varerne fortsætte til bestemmelsesstedet.

V.5.3.2.2. Formaliteter ved grænseovergangstoldstedet

Artikel 43,
tillæg
konventionen

I,

SAD eller TAD forelægges sammen med varerne for de enkelte grænseovergangstoldsteder. Grænseovergangstoldstedet eller -stederne kan kontrollere varerne, hvis det anses for nødvendigt.

Artikel 304, IA

Transportøren foreviser en grænseovergangsattest for hvert

grænseovergangstoldsted, som opbevarer denne. I stedet for grænseovergangsattesten kan der forelægges en fotokopi af eksemplar 4 af SAD eller en fotokopi af et andet eksemplar af TAD for grænseovergangstoldstedet, som skal opbevare det.

Bilag B8,

tillæg

III,

konventionen

Hvis varerne transporteres via et andet grænseovergangstoldsted end det, der er angivet i forsendelsesangivelsen, skal det faktiske grænseovergangstoldsted sted underrette afgangstoldstedet herom.

Kapitel V, bilag 72-

04, IA

Grænseovergangstoldstedet eller -stederne kan kontrollere varerne, hvis det anses for nødvendigt.

Modellen for grænseovergangsattesten (TC10) findes i bilag B8, tillæg III, konventionen/kapitel V, bilag 72-04, IA.

TOLDVÆSENET

Grænseovergangstoldstedet:

- kontrollerer stemplet for proceduren for driftskontinuitet i SAD eller TAD
- kontrollerer stemplet for afgangstoldstedet eller i tilfælde af den forenkede procedure den godkendte afsenders stempel i SAD eller TAD
- opbevarer en grænseovergangsattest eller tilsvarende dokument
- foretager de nødvendige handlinger og
- anfører toldstedets stempel i SAD eller TAD.

V.5.3.2.3. Regler for behandling af alvorlige uregelmæssigheder

Hvis et grænseovergangstoldsted finder, at der er alvorlige uregelmæssigheder i forbindelse med den pågældende forsendelse, skal det lade forsendelsesproceduren ophøre og indlede de nødvendige undersøgelser.

V.5.4. Specifikke situationer (pro memoria)

V.5.5. Undtagelser (pro memoria)

V.5.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

V.5.7. Forbeholdt toldvæsenet

V.5.8. Bilag

KAPITEL 6 — FORMALITETER VED BESTEMMELSESTOLDSTEDET

V.6.1. Indledning

Kapitel 6 omhandler formaliteter ved bestemmelsestoldstedet.

I punkt V.6.2. er det angivet, hvad der forstås ved formaliteter ved bestemmelsestoldstedet, og lovgivningen herom.

I punkt V.6.3. beskrives formaliteterne på bestemmelsestoldstedet, herunder procedures ophør og kontrollen med denne.

Punkt V.6.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt V.6.5. dækker undtagelser fra de almindelige regler.

Punkt V.6.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt V.6.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt V.6.8. indeholder bilagene til kapitel 6.

V.6.2. Generel teori og lovgivning

Ved forsendelsens ophør skal varerne sammen med SAD eller TAD og oplysninger krævet af bestemmelsestoldstedet frembydes for bestemmelsestoldstedet. Herved ophører forsendelsen.

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer varerne på basis af oplysninger i SAD eller TAD, indfører resultaterne af kontrollen i SAD eller TAD og returnerer dokumentet til afgangstoldstedet.

Hvis der ikke har været uregelmæssigheder, afsluttes forsendelsesproceduren af afgangstoldstedet, når det har modtaget kontrolresultatet på papir.

Hvis der er en uregelmæssighed, vil det være nødvendigt med yderligere foranstaltninger.

Retsgrundlag:

- Artikel 8, 45-46, 48 og 51, tillæg I, konventionen
- Bilag II, tillæg I, konventionen
- Bilag B10, tillæg III, konventionen
- Artikel 215, artikel 233, stk. 1 og 2, og artikel 3, TK
- Artikel 306, 308, 310 og 312, IA
- Artikel 72-03 og 72-04, IA.

V.6.3. Formaliteter ved bestemmelsestoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- frembydelse af varer med tilhørende dokumenter på bestemmelsestoldstedet (punkt V.6.3.1.)
- kontrol af procedurens ophør (punkt V.6.3.2.).

Under dette punkt forudsættes det, at der ikke har været uregelmæssigheder. Hvilke skridt der skal tages i tilfælde af en uregelmæssighed, fremgår af punkt V.6.4.4.

Forklarende bemærkning: Forsendelsesprocedurens **ophør** ved bestemmelsestoldstedet er ikke det samme som forsendelsesprocedurens **afslutning**. Det er afgangstoldstedet, som på grundlag af oplysninger fra bestemmelsestoldstedet beslutter, om forsendelsesproceduren kan afsluttes.

V.6.3.1. Frembydelse af varer med tilhørende dokumenter

Proceduren for ekstern forsendelse ophører, og forpligtelserne for den ansvarlige for proceduren er opfyldt, når de varer, der er omfattet af proceduren, SAD eller TAD og de øvrige nødvendige dokumenter frembydes for bestemmelsestoldstedet som fastsat i proceduren.

I praksis betyder procedurens ophør, at varerne, SAD eller TAD og øvrige nødvendige dokumenter er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet. Juridisk betyder procedurens ophør, at frembydelsen er sket i overensstemmelse med retsreglerne for den anvendte procedure, dvs. standard eller forenklet⁽³⁰⁾. For begge ligger ansvaret og den vigtigste forpligtelse hos den ansvarlige for proceduren.

Når proceduren bringes til ophør, ophører forpligtelserne for den ansvarlige for proceduren samtidig. Hvis der opstår en hændelse, eller forpligtelserne ikke overholdes efter denne dato, er det andre bestemmelser og andre toldregler end dem, der vedrører

⁽³⁰⁾ Ud over den generelle definition på procedurens ophør er der en række specifikke bestemmelser med angivelse af de særlige betingelser, under hvilke proceduren kommer til ophør eller anses som værende kommet til ophør inden for procedurerammerne, f.eks. bestemmelser vedrørende den godkendte modtager, lufttransport, søtransport og i faste transportinstallationer (se del VI).

forsendelse, der træder i kraft. Det betyder imidlertid ikke, at ansvaret (finansielt eller andet) hos den ansvarlige for proceduren ikke kan anfægtes efter procedurens ophør, for så vidt som det vedrører den tidligere forsendelse.

Ud over den ansvarlige for proceduren er der andre personer, der har forpligtelser under forsendelsesproceduren. En transportør eller varemottager, der accepterer varerne med kendskab til, at det er varer, der forsendes under forsendelsesproceduren, er ligeledes ansvarlig for frembydelse af dem i intakt stand for bestemmelsestoldstedet inden for den fastsatte frist og i overensstemmelse med de af toldmyndighederne truffne foranstaltninger for at sikre deres identificering.

Varerne skal sammen med SAD eller TAD og nødvendige dokumenter frembydes for bestemmelsestoldstedet i dettes åbningstid. Med hensyn til forenklinger henvises til del VI.

Frembydelsen skal finde sted inden for den frist, der er fastsat af afgangstoldstedet. Fristen fremgår af rubrik D i SAD eller TAD.

Den frist, som er fastsat af afgangstoldstedet, er bindende for de kompetente myndigheder i de lande, som passerer under en forsendelsesprocedure. De kompetente myndigheder, herunder bestemmelsestoldstedet, må ikke ændre den. Se nærmere under punkt IV.2.3.7.

V.6.3.2. Kontrol af forsendelsesprocedurens ophør

Bilag II, punkt 13 og 15, tillæg I, konventionen

Artikel 188, TK

Bilag 72-04, punkt 13 og 15, LA

Efter frembydelsen af varerne, SAD eller TAD og nødvendige dokumenter skal bestemmelsestoldstedet:

- registrere eksemplarerne af forsendelsesangivelsen og påføre ankomstdatoen på dem
- kontrollere stemplet for proceduren for driftskontinuitet i SAD eller TAD
- kontrollere stemplet for afgangstoldstedet eller i tilfælde af den forenkede procedure den godkendte afsenders stempel i SAD eller TAD
- eventuelt udføre kontrollen
- anføre toldstedets stempel i SAD eller TAD.

Bestemmelsestoldstedet skal beslutte, hvorvidt varerne skal undersøges. Varerne kontrolleres på grundlag af SAD eller TAD, som er frembudt for bestemmelsestoldstedet.

Bestemmelsestoldstedet beholder eksemplar 4 af SAD eller første eksemplar af TAD.

Bestemmelsestoldstedet indfører den relevante kode for kontrolresultaterne i rubrik 1 i SAD eller TAD og sender eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD til bestemmelsestoldstedet.

1. Kode »A1« (Konform) skal registreres, hvis bestemmelsestoldstedet udførte en fysisk kontrol af varerne (fuld eller delvis), og der ikke blev konstateret uoverensstemmelser. Ud over den fysiske kontrol af varerne skal følgende som minimum kontrolleres:

- registreringsnummer på transportmidlet på afgang- og bestemmelsesstedet ved at sammenligne oplysningerne i angivelsen med det, der er tilgængeligt på bestemmelsesstedet
- eventuelle benyttede segls tilstand.

2. Kode »A2« (Anset for konform) skal registreres i følgende tilfælde:

- hvis bestemmelsestoldstedet kun udførte dokumentkontrol uden fysisk kontrol af varerne, og der ikke blev konstateret nogen uoverensstemmelser, eller hvis det ikke udførte nogen kontrol
- hvis varerne er leveret til en godkendt modtager, og bestemmelsestoldstedet beslutter ikke at udføre en kontrol af varerne og/eller dokumenter, og de oplysninger, der er modtaget fra den godkendte modtager, ikke viser uoverensstemmelser.

Kontrol af de påsatte segl uden fysisk kontrol af varerne registreres også med kode »A2«, hvis seglene er intakte.

3. Kode »A5« (Uoverensstemmelser) skal registreres i følgende tilfælde:

a) hvis der blev konstateret mindre uoverensstemmelser, som ikke førte til toldskyld

Eksempler:

- manglende, brudte eller ødelagte segl
- varer leveret efter fristens udløb
- forkert identitet/nationalitet på transportmidlet
- undladelse af at registrere de nødvendige oplysninger i tilfælde af hændelser under transport af varer
- afvigelser i vægten uden synlige spor af indbrud (lav vægt eller forskelle ved afrunding af vægten)

b) hvis der i henhold til de nationale bestemmelser skulle

pålægges en administrativ bøde for mindre uoverensstemmelser

- c) hvis der blev fundet overskydende varer (den samme eller en anden type) som varer, der ikke er angivet, og hvor disse varers status som EU-varer/som den kontraherende parts varer ikke kan bestemmes.

Fordi de varer, der er angivet i en forsendelsesangivelse, blev leveret til bestemmelsestoldstedet, betyder overskydende varer ikke, at afgangstoldstedet ikke kan afslutte proceduren. De varer, der oprindeligt blev angivet til forsendelse, kan derefter frigives. Bestemmelsestoldstedet afklarer situationen med de overskydende varer.

4. Kode »B1« (Ikke konform) betyder, at der er væsentlige uoverensstemmelser, som betyder, at forsendelsesproceduren ikke kan afsluttes. Indehaveren af proceduren og kautionisten vil fortsat være ansvarlige, indtil sagen er opklaret. Kode B1 skal derfor kun bruges i behørigt begrundede tilfælde, hvor der mangler varer (helt eller delvist) eller noget tilsvarende, herunder f.eks. at de frembudte varer ved bestemmelsestødet afviger væsentligt fra beskrivelsen i angivelsen (med hensyn til type og mængde).

Hvis bestemmelsestoldstedet har mistanke om uoverensstemmelse i antal varer, eller afvigelsen i de frembudte varer skyldes fejl eller forsømmelighed på afgangstødet, bør det straks og før afsendelse af eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD kontakte afgangstoldstedet (pr. e-mail eller telefon eller via den nationale forsendelseskoordinator eller nationale helpdesk) for at opklare sagen. Når sagen er opklaret, angiver bestemmelsestoldstedet i stedet for kode »B1« kode »A1« på eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD og sender det til afgangstoldstedet.

Hvis sagen ikke opklares, eller hvis bestemmelsestoldstedet ikke konkluderer, at uoverensstemmelsen i antal varer eller afvigelsen i de frembudte varer skyldes fejl eller forsømmelighed på afgangstødet, angiver det dog kode »B1« på eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD og sender det til afgangstoldstedet.

Bestemmelsestoldstedet indleder sin egen undersøgelse for at opklare sagen.

Med hensyn til en toldskyld som omhandlet i punkt 3 (overskydende varer) og 4 findes der to muligheder:

- Der opstår toldskyld, jf. artikel 79, TK/artikel 112, stk. 1, litra

Artikel 112 og artikel 114, stk. 1, tillæg 1, konventionen

Artikel 79, artikel 87, stk. 1 og 4, og artikel 124, stk. 1, litra g) og h), TK

Artikel 103I, DA

b), tillæg I, konventionen (f.eks. manglende opfyldelse af en betingelse for henførelse af varerne under proceduren for EU-forsendelse eller fælles forsendelse, unddragelse af varerne fra toldtilsyn), som skal betales.

- Der er opstået toldskyld, som er ophørt i henhold til artikel 124, stk. 1, litra g) og h), TK, og artikel 103I, DA/artikel 112, stk. 2, tillæg I, konventionen.

Toldskylden ophører, når

✓ undtagelsen af varerne fra forsendelsesproceduren eller den manglende opfyldelse af betingelserne for henførelse af varer under forsendelsesproceduren, eller som gælder anvendelsen af forsendelsesprocedurer, skyldes, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, som følge af varenes egen beskaffenhed, hændelige omstændigheder eller force majeure eller som en konsekvens af toldmyndighedernes instrukser

✓ den forsømmelse, der førte til toldskyldens opståen, ikke havde nogen væsentlige følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der ikke var gjort forsøg på at begå urigtigheder, og alle de nødvendige formaliteter til at afklare varens situation er gennemført efterfølgende.

Artikel 103I, DA, indeholder bestemmelser om, at misligholdelse bl.a. sker, når toldmyndighedernes tilsyn efterfølgende er blevet genoprettet for varer, som formelt ikke er en del af en forsendelsesprocedure, men som tidligere var under midlertidig opbevaring eller var henført under en særlig procedure sammen med varer, der formelt set var henført under den pågældende forsendelsesprocedure ⁽³¹⁾.

Se nærmere i del VIII.2.3.2.

I begge tilfælde (toldskyld ophørt eller ej) fortsætter bestemmelsestoldstedet sin undersøgelse og følger bestemmelserne i artikel 87, stk. 1, TK/artikel 114, stk. 1, tillæg I, konventionen, for at bestemme, hvilken toldmyndighed der har kompetence til at inddrive toldskylden eller til sidst træffe en afgørelse om toldskyldens ophør. Se nærmere under punkt VIII.2.1., VIII.2.2., VIII.2.3. og VIII.3.2.

Hvis bestemmelsestoldstedet vurderer, at det har kompetencen til at gennemføre inddrivelsen, anmoder det afgangstoldstedet om at overdrage kompetencen med informationsmeddelelse »TC24 — Fastsættelse af den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse«. Se

⁽³¹⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

nærmere i del VIII.3.3.4.

Hvis toldskylden er lavere end 10 000 EUR, anses den for at være opstået i den medlemsstat, hvor dens opståen er konstateret, og dermed har bestemmelsestoldstedet kompetencen til at inddrive skylden (artikel 87, stk. 4, TK ⁽³²⁾). Dette toldsted skal imidlertid også sende informationsmeddelelse »TC24« til afgangstoldstedet, før det indleder inddrivelsesproceduren (dog kun til orientering).

I de tilfælde, der henvises til i punkt 1-4 ovenfor, skal eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD returneres til toldmyndigheden i den medlemsstat eller den kontraherende part, hvorfra forsendelsen afgår, straks og senest otte dage efter den dato, hvor forsendelsesproceduren ophørte.

V.6.4. Særlige situationer

Under dette punkt beskrives særlige situationer i forsendelsesproceduren, der kan opstå ved bestemmelsestoldstedet. Der kan være tale om:

- udstedelse af ankomstbevis (punkt V.6.4.1.)
- udstedelse af alternativt bevis (punkt V.6.4.2.)
- frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet (punkt V.6.4.3.)
- uregelmæssigheder (punkt V.6.4.4.)
- ændring af bestemmelsestoldsted (punkt V.6.4.5.).

V.6.4.1. Udstedelse af ankomstbevis

Efter anmodning fra den person, der frembyder varerne sammen med SAD eller TAD for bestemmelsestoldstedet, udsteder dette toldsted et ankomstbevis. Ankomstbeviset kan dog ikke benyttes som alternativt bevis for procedurens ophør.

*Artikel 46,
tillæg I,
konventionen*

Ankomstbeviset har to vigtige funktioner. For det første får den ansvarlige for proceduren hermed oplysning om, at transportøren

⁽³²⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

Artikel 306, stk. 5,
IA

har bragt forsendelsesdokumenterne til bestemmelsestoldstedet. For det andet spiller ankomstbeviset en vigtig rolle, hvis en efterforskning skal indledes som følge af, at afgangstoldstedet ikke har modtaget oplysninger om den modtagne forsendelse. I så fald vil den ansvarlige for proceduren kunne forelægge ankomstbeviset for afgangstoldstedet, hvoraf det fremgår, hvor varerne er blevet frembudt sammen med forsendelsesdokumenterne. Det gør efterforskningsproceduren meget mere effektiv.

Bilag B10,
tillæg III,
konventionen
Bilag 72-03

Ankomstbeviset kan udfyldes ved hjælp af enten:

- i) model TC11 i bilag B10, tillæg III, konventionen/bilag 72-03, IA eller
- ii) på bagsiden af eksemplar 5 af SAD i det felt, der er beregnet dertil.

Bilag 1, SAD,
konventionen

Tillæg B1, bilag 9,
TDA

Hvis bagsiden af eksemplar 5 bruges som ankomstbevis, skal bestemmelsestoldstedet angive følgende:

- forsendelsens referencenummer
- sted, navn og referencenummer på afgangstoldstedet
- dato og underskrift.

Den person, der anmoder om et ankomstbevis på formular TC11, udfylder det, inden det indleveres til en ansat ved bestemmelsestoldstedet til påtegning.

HANDEL

Den person, der anmoder om et ankomstbevis på bestemmelsestoldstedet, udfylder formular TC11 med læselig håndskrift med følgende:

- sted, navn og referencenummer på bestemmelsestoldstedet
- forsendelsens status som anført i SAD eller TAD
- forsendelsens referencenummer
- sted, navn og referencenummer på afgangstoldstedet.

Desuden kan ankomstbeviset indeholde andre oplysninger om varerne. Den ansvarlige for proceduren kan f.eks. ønske at vise den adresse, hvortil transportøren af varerne returnerer ankomstbeviset efter toldmyndighedernes påtegning. Bestemmelsestoldstedet er ikke forpligtet til at returnere ankomstbeviset med posten, men kan dog gøre det, hvis det er nødvendigt. Normalt vil den ansvarlige for proceduren anmode transportøren om at returnere ankomstbeviset til vedkommende.

Returadressen kan påføres på bagsiden af ankomstbeviset.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet foretager følgende, hvis der bliver anmodet om et ankomstbevis:

- kontrollerer, om den korrekte formular er benyttet, dvs. TC11
- kontrollerer, at det er læseligt
- kontrollerer, at det er blevet korrekt udfyldt
- kontrollerer, om der er noget til hinder for at udstede ankomstbeviset
- udsteder ankomstbeviset til den person, der anmodede herom, hvis alt er fundet i orden.

V.6.4.2. Udstedelse af alternativt bevis

*Artikel 51,
tillæg
konventionen*

I, Den ansvarlige for proceduren kan anmode toldvæsenet om at forsyne vedkommende med et alternativt bevis på, at forsendelsesproceduren er ophørt korrekt, og at der ikke er registreret nogen uregelmæssighed. Det kan gøres, når varerne bliver frembudt sammen med forsendelsesangivelsen på bestemmelsestoldstedet.

Artikel 312, IA

Den ansvarlige for proceduren kan anmode toldvæsenet om på kopien af et andet eksemplar af TAD at forsyne vedkommende med et alternativt bevis på, at forsendelsesproceduren er ophørt korrekt, og at der ikke er registreret nogen uregelmæssighed. Det kan gøres, når varerne bliver frembudt sammen med forsendelsesledsagedokumentet for bestemmelsestoldstedet.

Forklarende bemærkning: Yderligere oplysninger om, hvad afgangstoldstedet kan acceptere som alternativt bevis, fremgår af punkt VII.3.3.1.

HANDEL

Ved ansøgning om et alternativt bevis som omhandlet i artikel 45, stk. 4, tillæg I, konventionen/artikel 308, IA, kan der til påtegning forelægges bestemmelsestoldstedet en kopi af et andet eksemplar af TAD og LoI.

Kopien skal:

- være mærket »kopi«
- være påført bestemmelsestoldstedets stempel, toldembedsmandens underskrift, datoen samt følgende anmærkning: »Alternativt bevis — 99202«
- indeholde et referencenummer og nærmere oplysninger om forsendelsesangivelsen.

I bilag IV.8.3 er påtegningen »Alternativt bevis« anført på alle sprogversioner.

TOLDVÆSENET

TAD og i givet fald LoI med referencenummer skal påtegnes af bestemmelsestoldstedet. Det kan ske i form af en bekræftelse via et IT-system, men afgangstoldstedet skal klart kunne se, at bekræftelsen er original.

Bestemmelsestoldstedet påtegner det alternative bevis, hvis der ikke er blevet fundet nogen uregelmæssigheder. Dokumentet påføres toldstedets stempel, toldembedsmandens underskrift og datoen.

En person, der forelægger et alternativt bevis sammen med varerne og forsendelsesangivelsen, anses for at være repræsentanten for den ansvarlige for proceduren. Bestemmelsestoldstedet skal udlevere det påtegnede papir til denne person.

V.6.4.3. Frembydelse af varerne sammen med dokumenterne uden for åbningstiden og et andet sted end bestemmelsestoldstedet

Artikel 45, stk. 1, tillæg I, konventionen Generelt skal varer, en forsendelsesangivelse og de påkrævede oplysninger frembydes:

- Artikel 306, stk. 1, IA*
- på bestemmelsestoldstedet og
 - i åbningstiden på den aftalte dag.
- Bestemmelsestoldstedet kan imidlertid på anmodning af den ansvarlige for proceduren eller en anden person, der frembyder varerne, tillade, at varerne og forsendelsesdokumenterne frembydes uden for officiel åbningstid eller på et andet sted.

V.6.4.4. Uregelmæssigheder

V.6.4.4.1. Uregelmæssigheder ved forseglinger

Kun de varer, der er blevet forseglet, skal frigives til den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren.

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer, om forseglingerne stadig er intakte. Hvis der er manipuleret med forseglingerne, skal bestemmelsestoldstedet anføre dette i SAD eller TAD, som det sender til afgangstoldstedet.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet kontrollerer forseglingerne og anfører resultatet i SAD eller TAD. Hvis forseglingerne er i dårlig stand, eller der er manipuleret med dem, anbefales det kraftigt, at toldvæsenet undersøger varerne og indfører resultaterne i SAD eller TAD.

V.6.4.4.2. Andre uregelmæssigheder

Bestemmelsestoldstedet angiver den uregelmæssighed, det har konstateret, i SAD eller TAD med henblik på at informere afgangstoldstedet og derefter træffe de nødvendige foranstaltninger.

På bestemmelsestoldstedet kan det ske, at der konstateres en forskel mellem de varer, som er anført i systemet, og de varer, der frembydes for bestemmelsestoldstedet. Hvert tilfælde skal behandles individuelt, da det kan ske, at fejlen opstod ved afgang.

Overskydende mængder og manko angives enten i antal kolli eller bruttomasse eller begge dele.

Forskelle i tarifklassifikationen skal kun angives, hvis det kræves i lovgivningen om fælles forsendelser/EU-forsendelser.

Om nødvendigt gives der underretning om disse afvigelser ved brev eller på en fotokopi af det pågældende dokument (T1, T2, T2F, T2L, T2LF, CIM).

I disse tilfælde skal overskydende mængder eller manko også angives i nettomasse, bruttomasse eller i en anden passende mængdeenhed.

I bilag V.6.8.4 er påtegningen »afvigelser« vist på alle sprog.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet:

- anfører eventuelle uregelmæssigheder i SAD eller TAD.

V.6.4.5. Ændring af bestemmelsestoldsted

Artikel 47, stk. 2, tillæg I, konventionen Forsendelsestransaktionen kan ophøre på et andet toldsted end det, der er angivet i forsendelsesangivelsen. Det bliver dermed det faktiske bestemmelsestoldsted.

Artikel 306, stk. 4, IA Hvis bestemmelsestoldstedet ændres, er de forpligtelser, der påhviler den ansvarlige for proceduren, ikke opfyldt, når denne frembyder varerne på det seneste grænseovergangstoldsted, som var det oprindeligt tilsigtede bestemmelsestoldsted. Den ansvarlige for proceduren er ansvarlig for, at transaktionen gennemføres korrekt frem til det nye bestemmelsestoldsted.

Der kan være tale om tre situationer:

1. Det nye bestemmelsestoldsted er beliggende i den samme kontraherende parts/medlemsstats område, som det, der er anført i forsendelsesangivelsen.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet

- registrerer forsendelsesangivelsen
- kontrollerer, om oplysningerne i eksemplar 4 af SAD eller et første eksemplar af TAD svarer til oplysningerne i eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD
- kontrollerer fristen, eventuelle segls tilstand og transportruten (hvis den er bindende)
- beslutter, hvor meget kontrol der skal foretages
- når kontrollen har givet et positivt resultat — indsætter i rubrik I på eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD-kode »A1«, »A2« eller »A5« efter ordet »Bemærkninger«
- når kontrollen har givet et negativt resultat — indsætter i rubrik I på eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD-kode »B1« efter ordet »Bemærkninger«
- returnerer eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD til afganglandet via de normale kanaler.

2. Det nye bestemmelsestoldsted er beliggende i en anden kontraherende parts/medlemsstats område end det, der er anført i forsendelsesangivelsen.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet

- registrerer forsendelsesangivelsen
- kontrollerer rubrik 52 i SAD eller TAD for at sikre, at sikkerhedsstillelsen er gyldig i det pågældende land
- kontrollerer, om oplysningerne i eksemplar 4 af SAD eller et første eksemplar af TAD svarer til oplysningerne i eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD
- kontrollerer fristen, eventuelle segls tilstand og transportruten (hvis den er bindende)
- beslutter, hvor meget kontrol der skal foretages
- efter at have indtastet kode for kontrolresultat (»A1«, »A2«, »A5« eller »B1«) — indsætte i rubrik I i eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD efter »Bemærkninger« påtegningen: »Afvigelser: TOLDSTED, HVOR VARERNE ER BLEVET FREMBUDT.....(NAVN OG LAND)
- returnerer eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD til afganglandet via de normale kanaler.

Bilag V.6.8.9 indeholder bemærkningen »Afvigelser: ...« på alle sprogversioner.

3. Det nye bestemmelsessted er beliggende i en anden medlemsstats eller kontraherende parts område end den, der er anført i SAD eller TAD, som er forsynet med påtegningen:

»UDPASSAGE FRA UNDERGIVET RESTRIKTIONER
ELLER AFGIFTER I HENHOLD TIL
FORORDNING/DIREKTIV/AFGØRELSE NR.«

I bilag 8.10 er påtegningen anført på alle sprog.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet

- registrerer forsendelsesangivelsen
- kontrollerer rubrik 52 i SAD eller TAD for at sikre, at sikkerhedsstillelsen er gyldig i det pågældende land
- kontrollerer, om oplysningerne i eksemplar 4 af SAD eller et første eksemplar af TAD svarer til oplysningerne i eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD
- kontrollerer fristen, eventuelle segls tilstand og transportruten (hvis den er bindende)
- beslutter, hvor meget kontrol der skal foretages
- når kontrollen har givet et positivt resultat — anfører i rubrik I i eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD efter ordet »Bemærkninger« påtegningen: »AFVIGELSER: TOLDSTED, HVOR VARERNE ER

BLEVET FREMBUDT.....(NAVN OG LAND)«

- sender følgende til afganglandet via de normale kanaler:
 - meddelelsen om, at varerne, som var undergivet eksportrestriktioner eller eksportafgifter, er blevet udleveret til det pågældende toldsted
 - eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD
- opbevarer varerne under toldkontrol og beslutter, om:
 - det skal tillades, at de flyttes til den kontraherende parts område, som afgangstoldstedet henhører under, eller
 - det ikke skal tillades, at de flyttes, inden der er modtaget en specifik skriftlig tilladelse til deres frigivelse fra afgangstoldstedet.

V.6.5. Frembydelse af varerne og forsendelsesangivelsen efter fristens udløb

I det følgende gives der eksempler på beviser, der kan fremlægges for uforudsete omstændigheder, der har givet anledning til udløb af fristen, men som ikke skyldes transportøren eller den ansvarlige for proceduren:

- bevis fra politiet (for ulykke, tyveri, osv.)
- bevis fra sundhedstjeneste (for sundhedspleje osv.)
- bevis fra vejservicetjenesten (for autohjælp osv.)
- ethvert bevis for forsinkelse som følge af en strejke eller enhver anden uforudset omstændighed.

Det er dog toldvæsenet ved bestemmelsestoldstedet, der afgør, om beviset har gyldighed.

V.6.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

V.6.7. Forbeholdt toldvæsenet

V.6.8. Bilag

V.6.8.1. Standardpåtegningen »Konform«

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

V.6.8.2. Udstedelse af »alternativt bevis«

BG	Алтернативно доказателство
CS	Alternativní důkaz
DE	Alternativnachweis
EE	Alternatiivsed tõendid
EL	Εναλλακτική απόδειξη
ES	Prueba alternativa
FR	Preuve alternative
IT	Probă Dovada alternativă
LV	Alternatīvs pierādījums
LT	Alternatív igazolás
HU	Alternatív igazolás
MK	Алтернативен доказ
MT	Alternatief bewijs
NL	Alternatief bewijs
PL	Prova alternativa
PT	Prova alternativa
RO	Probă alternativă
SI	Alternativno dokazilo
SK	Alternatívny dôkaz
RS	Алтернативни доказ
FI	Vaihtoehtoinen todiste
SV	Alternativt bevis
EN	Alternative proof
IS	Önnur sönnun
NO	Alternativt bevis
HR	Alternativni dokaz
TR	Alternatif Kanıt

V.6.8.3. Liste over centrale kontorer til returnering af eksemplar 5 af SAD eller andet eksemplar af TAD

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

V.6.8.4. Bemærkningen »Afvigelser«

Påtegning, når bestemmelsestoldstedet har konstateret afvigelser:

I rubrik I efter »Bemærkninger« anføres:

BG:	Разлики:	В повече.... Липси.... Описание на стоките. Тарифна позиция....
CS:	Odlíšnosti:	přebytečné množství chybějící množství název zboží sazební zařazení
DA:	Uoverensstemmelse:	overtallig : manko : varebeskrivelse : tarifering :
DE:	Unstimmigkeiten:	Mehrmenge : Fehlmenge : Art der Waren : Unterposition HS :
EE:	Erinevused:	ülejääk : puudujääk : kauba kirjeldus : tariifne klassifitseerimine :
EL:	Διαφορές	Πλεόνασμα : Ελλειμμα :..... Φύση των εμπορευμάτων :..... Δασμολογική κατάταξη :
ES:	Diferencias:	sobra : falta : clase de mercancia : clasificación arancelaria :
FR:	Différences :	excédent : manquant : nature des marchandises : classement tarifaire :
IT:	Differenze:	Eccedenza :

		Deficienza :
		Natura della merci :
		Classificazione tariffaria :
LV:	Atšķirības:	vairāk :
		Mazāk :
		Preču apraksts :
		Tarifu klasifikācija :
LT:	Neatitikimai:	perteklius :
		trūkumas :
		prekių aprašimas :
		tarifinis klasifikavimas :
HU:	Eltérések:	többlet
		hiány
		az áruk fajtája....
		tarifaszáma
MT:		
MK:	Разлики:	
		ВИШОК:
		КУСОК:
		ОПИС НА СТОКА:
		ТАРИФНО РАСПОРЕДУВАЊЕ:
NL:	Verschillen:	teveel :
		tekort :
		soort goederen :
		tariefpostonderverdeling :
PL:	Niezdgodności:	nadwyżki
		braki
		opis towarów ...
		klasyfikacja taryfowa
PT:	Diferenças:	para mais :
		para menos :
		natureza das mercadorias:
		onsigneeion pautal :
RO:	Diferențe:	excedent :
		lipsa :
		descrierea mărfurilor:.....
		încadrare tarifară :
SI:	Razlike:	višek :

		manko :
		opis blaga :
		tarifna oznaka :
SK:	Nezrovnalosti:	nadbytočné množstvo chýbajúce množstvo druh tovaru sadzobné zaradenie
RS:	Разлике:	Вишак:..... Мањак:..... Опис робе:..... Тарифна ознака:.....
FI:	Eroavuudet:	ylilukuinen tavara :
		puuttuu :
		tavaralaji :
		tariffiointi :
SV:	Avvikelser:	övertaligt gods :
		manko :
		varuslag :
		klassificering :
EN:	Differences:	excess :
		shortage :
		description of goods :
		tariff classification :
IS:	Osamræmi:	Umframmagn: Vöntun:
		Vörulysing: Tollflokkun :....
NO:	Uoverensstemmelser:	overtallig: manko:..... varebeskrivelse:.... tariffering :..
HR:	Razlike:	višak: manjak:..... opis robe:.... * razvrstavanje u tarifu
TR:	Farklılıklar:	fazlalık:..... Eksiklik:..... Eşya tanımı:..... *tarife sınıflandırması

V.6.8.5. Bemærkningen »Uoverensstemmelse«

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

V.6.8.6. Bemærkningen »Efterforskes«

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

V.6.8.7. Bemærkningen »Beløb opkrævet«

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

V.6.8.8. Bemærkningen »Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)«

BG	Различия: митническо учреждение, където стоките са представени ((наименование и страна)
CS	Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo..... (název a země)
DA	Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)
DE	Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte (Name und Land)
EE	Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati(nimi ja riik)
EL	Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο.....('Όνομα και χώρα)
ES	Diferencias: mercancías presentadas en la oficina (nombre y país)
FR	Différences : marchandises présentées au bureau (nom et pays)
IT	Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci (nome e paese)
LV	Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts)
LT	Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė)
HU	Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént (név és ország)
MK	Разлики: испостава каде стоките се ставени на увид (назив и земја)
MT	Differenzi: ufficċju fejn l-oġġetti kienu pprezentati (isem u pajjiż)
NL	Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht (naam en land)
PL	Nie zgodności: urząd w którym przedstawiono towar(nazwa i kraj)
PT	Diferenças: mercadorias apresentadas na estância (nome e país)
RO	Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal (numebiroul unde au fost prezentate mărfurile (denumire și țara)
SI	Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo ... (naziv in država)
SK	Nezrovnalosti: úřad, ktorému bol tovar dodaný (názov a krajina)
FI	Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty (nimi ja maa)
RS	Разлике: царинарница којој је роба предата (назив и земља)
SV	Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes (namn och land)
EN	Differences: office where goods were presented (name and country)
IS	Breying: tollstjórnaskrifstofa þar sem vörum var framvísað (nafn og land)
NO	Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt (navn og land)
HR	Razlike: carinski ured kojem je roba podnesena...(naziv i zemlja)
TR	Farklılıklar: Eşyanın sunulduğu idare... (adı/ülkesi)

V.6.8.9. Bemærkningen »Udpassage fra undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr.«

- BG Напускането на Подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № ...
- CS Výstup ze podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č ...
- DA Udpassage fra undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. ...
- DE Ausgang aus- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.
- EE Väljumine ... on aluseks piirangutele ja maksudele vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr....
- EL Η έξοδος από Υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. ...
- ES Salida de..... sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no ...
- FR Sortie de soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no ...
- IT Uscita dalla soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. ...
- LV Izvešana no, piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu No....,
- LT Išvežimui iš taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatyti Reglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr....,
- HU A kilépés..... területéről a rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik
- МК Излезот од предмет на ограничувања или давачки согласно Уредба/Директива/Решение Бр. ...
- MT Ҳруғ mill-sugġett għall-restrizzjonijiet jew Ҳlasijiet taht Regola/Direttiva/Deciżjoni Nru...
- NL Bij uitgang uit de zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.

- PL Wyprowadzenie z..... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ...
- PT Saída da sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/Directiva/Decisão n.º ...
- RO Ieșire din ... supusă restricțiilor sau impozitelor prin Regulamentul/Directiva/Decizia Nr ...
- SI Iznos iz zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi uredbe/direktive/odločbe št ...
- SK Výstup z..... podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č
- RS Излаз из..... подлеже ограничењима или трошковима на основу Уредбе/Директиве/ Одлуке бр.....
- FI vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja
- SV Utförsel från underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...
- EN Exit from subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ...
- IS Útflutningur fráháð takmörkunum eða gjöldum samkvæmt reglugerð/fyrirmælum/ákvörðun nr.
- NO Utförsel fra Underlagt restriksjoner eller avgifter i henhold til forordning/direktiv/vedtak nr. ...
- HR Izlaz iz ... podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br... TR
- TR Eşyanın’dan çıkışı No.lu Tüzük/ Direktif / Karar kapsamında kısıtlamalara veya mali yükümlülöklere tabidir

DEL VI — FORENKLINGER

VI.1. Indledning

Del VI omhandler forenklinger ved forsendelse.

I punkt VI.2. er anført den generelle teori og lovgivning vedrørende forenklinger ved forsendelse.

Under punkt VI.3. beskrives hver enkelt forenkling.

Punkt VI.4. omhandler specifikke situationer.

Punkt VI.5. omhandler undtagelser.

Punkt VI.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt VI.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt VI.8. indeholder bilagene.

VI.2. Generel teori og lovgivning

Retsgrundlag:

- Artikel 55-111b, tillæg I, konventionen
- Artikel 233, stk. 4, IA
- Artikel 191-200, DA
- Artikel 313-320, IA
- Artikel 25-26, TDA.

Generelt falder forenklingerne ved forsendelse inden for to brede kategorier:

1. virksomhedsbaserede forenklinger
2. forenklinger baseret på transportmåden.

Formålet med forenklingerne, som alle er afhængige af den økonomiske operatørs pålidelighed og baseret på en eller flere bevillinger, er at finde en balance mellem toldkontrol og handelslempelser. De forskellige forenklinger er opridset under punkt VI.3.

Under dette punkt beskrives den procedure, der er nødvendig for at opnå tilladelse/bevilling til at benytte en forenkling. Det drejer sig

om:

- de almindelige kriterier, som en økonomisk operatør skal opfylde for at opnå bevilling til at benytte en forenkling (punkt VI.2.1.)
- proceduren for at opnå en bevilling (punkt VI.2.2.)
- overvågning af en bevilling (VI.2.3.)
- proceduren for annullering, tilbagekaldelse eller ændring af en bevilling (punkt VI.2.4.)
- proceduren for suspension af en bevilling (punkt VI.2.5.)
- fornyet vurdering af en bevilling (punkt VI.2.6.).

VI.2.1. Typer af forenklinger ved forsendelse og kriterier

*Artikel 6,
konventionen*

*Artikel 55, tillæg I,
konventionen*

*Artikel 89, stk. 5,
og artikel 233, stk.
4, TK*

*Artikel 24, stk. 1,
og litra b), og
artikel 25-28, TDA*

Når en ansøgning om forenkling indgives, kan toldmyndighederne give tilladelse til en af følgende forenklinger for så vidt angår henførslen af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse eller ophøret af den pågældende procedure:

- a) anvendelse af en samlet sikkerhedsstillelse og/eller en samlet sikkerhedsstillelse med et begrænset beløb (herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse)
- b) anvendelse af segl af en særlig type, hvor forsegling er nødvendig for at sikre identifikation af de varer, der er henført under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse
- c) status som godkendt afsender, der tillader bevillingshaveren at henføre varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse uden frembydelse for toldmyndighederne
- d) status som godkendt modtager, der tillader bevillingshaveren til at modtage varer, der er blevet transporteret under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse, på et godkendt sted, at afslutte proceduren
- e) anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/procedure for EU-forsendelse for varer, der transporteres ad luftvejen (kun gældende indtil datoen for opgraderingen af NCTS-systemet)
- f) anvendelse af den papirbaserede procedure for EU-forsendelse for varer, der transporteres ad søvejen (kun gældende indtil datoen for opgraderingen af NCTS-systemet)
- g) anvendelse af et elektronisk transportdokument (ETD) som toldangivelse for henførsel af varer, der transporteres ad luftvejen under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-

forsendelse samt for varer, der transporteres ad søvejen under proceduren for EU-forsendelse

h) anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane (kun gældende indtil datoen for opgraderingen af NCTS-systemet)

i) anvendelse af andre forenkledede procedurer på grundlag af artikel 6, konventionen.

1. Ved forenklingen vedrørende anvendelse af en samlet sikkerhedsstillelse skal følgende kriterier være opfyldt:

- Ansøgeren er etableret i den kontraherende parts toldområde.
- Ansøgeren har ikke begået nogen alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed.
- Ansøgeren anvender regelmæssigt den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren eller har praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til de udøvede aktiviteter.

*Artikel 57 og 75,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 95, stk. 1,
TK*

Artikel 84, DA

Referencebeløbet for den samlede sikkerhedsstillelse kan reduceres til 50 %, 30 % eller 0 % (fritagelse), forudsat at følgende yderligere kriterier er opfyldt:

- 50 % af referencebeløbet:
 - Ansøgeren fører et regnskabssystem, som er i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, der anvendes hos den kontraherende part, hvor regnskaberne føres, som tillader revisionsbaseret toldkontrol, og som fører en historik over data, der tilvejebringer et revisionsspor fra det tidspunkt, hvor dataene indføres i systemet.
 - Ansøgeren har en administrativ organisation, som svarer til karakteren og størrelsen af dennes virksomhed, og som er egnet til at forvalte varestrømmene, og vedkommende råder over interne kontrolforanstaltninger, der kan forebygge, afsløre og korrigere fejl samt forebygge og afsløre ulovlige eller ureglementerede transaktioner.
 - Ansøgeren er ikke under konkursbehandling.
 - Ansøgeren har i de tre år forud for indgivelsen af ansøgningen opfyldt sine finansielle forpligtelser med hensyn til betaling af (told)skyld, der opkræves af eller i

forbindelse med indførsel eller udførsel af varer.

- Ansøgeren godtgør på grundlag af de regnskaber og oplysninger, der er til rådighed for de seneste tre år forud for indgivelse af ansøgningen, at vedkommende har tilstrækkelig finansiel formåen til at varetage sine forpligtelser og indfri sine tilsagn i henseende til typen og omfanget af forretningsaktiviteterne, herunder en egenkapital, der ikke er negativ, medmindre der er dækning herfor.
- 30 % af referencebeløbet:
 - Ansøgeren fører et regnskabssystem, som er i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, der anvendes hos den kontraherende part, hvor regnskaberne føres, som tillader revisionsbaseret toldkontrol, og som fører en historik over data, der tilvejebringer et revisionsspor fra det tidspunkt, hvor dataene indføres i systemet.
 - Ansøgeren har en administrativ organisation, som svarer til karakteren og størrelsen af dennes virksomhed, og som er egnet til at forvalte varestrømmene, og vedkommende råder over interne kontrolforanstaltninger, der kan forebygge, afsløre og korrigere fejl samt forebygge og afsløre ulovlige eller ureglementerede transaktioner.
 - Ansøgeren sørger for, at de relevante ansatte ved, at toldmyndighederne skal underrettes, hvis det bliver opdaget, at der er problemer med overholdelse af toldforskrifterne, og for, at der er indført procedurer til at informere toldmyndighederne om sådanne problemer.
 - Ansøgeren er ikke under konkursbehandling.
 - Ansøgeren har i de tre år forud for indgivelsen af ansøgningen opfyldt sine finansielle forpligtelser med hensyn til betaling af (told)skyld, der opkræves af eller i forbindelse med indførsel eller udførsel af varer.
 - Ansøgeren godtgør på grundlag af de regnskaber og oplysninger, der er til rådighed for de seneste tre år forud for indgivelse af ansøgningen, at vedkommende har tilstrækkelig finansiel formåen til at varetage sine forpligtelser og indfri sine tilsagn i henseende til typen og omfanget af forretningsaktiviteterne, herunder en egenkapital, der ikke er negativ, medmindre der er dækning herfor.
- 0 % af referencebeløbet (fritagelse for sikkerhedsstillelse):
 - Ansøgeren fører et regnskabssystem, som er i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte

regnskabsprincipper, der anvendes hos den kontraherende part, hvor regnskaberne føres, som tillader revisionsbaseret toldkontrol, og som fører en historik over data, der tilvejebringer et revisionsspor fra det tidspunkt, hvor dataene indføres i systemet.

- Ansøgeren giver toldmyndigheden fysisk adgang til sine regnskabssystemer og i givet fald til sit bogholderi og sine transportdokumenter.
- Ansøgeren har et logistiksystem, hvori varer angives som varer i fri omsætning i den kontraherende parts område, eller som tredjelandsvarer, og i relevante tilfælde anføres deres opbevaringssted.
- Ansøgeren har en administrativ organisation, som svarer til karakteren og størrelsen af dennes virksomhed, og som er egnet til at forvalte varestrømmene, og vedkommende råder over interne kontrolforanstaltninger, der kan forebygge, afsløre og korrigere fejl samt forebygge og afsløre ulovlige eller ureglementerede transaktioner.
- Ansøgeren har, såfremt det er relevant, indført tilfredsstillende procedurer til håndtering af licenser og bevillinger, der er givet i henhold til handelspolitiske foranstaltninger eller handel med landbrugsprodukter.
- Ansøgeren har indført tilfredsstillende procedurer til arkivering af sine regnskaber og information samt til beskyttelse mod tab af information.
- Ansøgeren sørger for, at de relevante ansatte ved, at toldmyndighederne skal underrettes, hvis det bliver opdaget, at der er problemer med overholdelse af toldforskrifterne, og for, at der er indført procedurer til at informere toldmyndighederne om sådanne problemer.
- Ansøgeren har indført de fornødne sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af ansøgerens computersystem mod uautoriseret indtrængen og til sikring af ansøgerens dokumentation.
- Ansøgeren er ikke under konkursbehandling.
- Ansøgeren har i de tre år forud for indgivelsen af ansøgningen opfyldt sine finansielle forpligtelser med hensyn til betaling af (told)skyld, der opkræves af eller i forbindelse med indførsel eller udførsel af varer.
- Ansøgeren godtgør på grundlag af de regnskaber og oplysninger, der er til rådighed for de seneste tre år forud for indgivelse af ansøgningen, at vedkommende har tilstrækkelig finansiell formåen til at varetage sine forpligtelser og indfri sine tilsagn i henseende til typen og

omfanget af forretningsaktiviteterne, herunder en egenkapital, der ikke er negativ, medmindre der er dækning herfor.

Artikel 57, tillæg I, konventionen

Artikel 191, 193, 195, 199 og 200, DA

Artikel 25-28, TDA

2. For bevillingerne vedrørende anvendelse af segl af en særlig type, status som godkendt afsender og status som godkendt modtager skal følgende kriterier være opfyldt:

- Ansøgeren er etableret i den kontraherende parts toldområde.
- Ansøgeren erklærer, at vedkommende jævnligt vil benytte den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.
- Ansøgeren har ikke begået nogen alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed.
- Ansøgeren udviser en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsregnskaber og, hvor det er relevant, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol.
- Ansøgeren har praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den udøvede virksomhed.

3. Ved tilladelse vedrørende anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen:

- Ansøgeren er et flyselskab og etableret i den kontraherende parts toldområde.
- Ansøgeren anvender regelmæssigt den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren, eller de kompetente toldmyndigheder ved, at ansøgeren kan opfylde forpligtelserne i henhold til procedureerne.
- Ansøgeren har ikke begået alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen.

4. Ved tilladelse vedrørende anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen:

- Ansøgeren er et rederi og etableret i EU's toldområde.
- Ansøgeren anvender regelmæssigt proceduren for EU-

forsendelse eller de kompetente toldmyndigheder ved, at ansøgeren kan opfylde forpligtelserne i henhold til procedurene.

- Ansøgeren har ikke begået alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen.

5. Ved bevillinger, hvor det elektroniske transportdokument (ETD) anvendes som forsendelsesangivelse for henførelse af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse:

- Med hensyn til transport ad luftvejen (gældende for fælles forsendelse/EU-forsendelse):
 - ✓ Ansøgeren udfører et betydeligt antal flyvninger mellem EU-forsendelseslandes/fælles forsendelseslandes lufthavne.
 - ✓ Ansøgeren godtgør, at vedkommende er i stand til at sikre, at oplysningerne i det elektroniske transportdokument er til rådighed for toldstedet i afgangslufthavnen og for toldstedet i bestemmelseslufthavnen, og at disse oplysninger er de samme ved afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet.
 - ✓ Ansøgeren er etableret i en kontraherende parts område.
 - ✓ Ansøgeren erklærer, at vedkommende jævnligt vil benytte EU's/de fælles forsendelsesordninger.
 - ✓ Ansøgeren har ikke begået nogen alvorlig eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed.
 - ✓ Ansøgeren udviser en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsregnskaber og, hvor relevant, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol.
 - ✓ Ansøgeren kan demonstrere praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den udøvede virksomhed.
- Med hensyn til transport ad søvejen (gælder kun for EU-forsendelse):
 - ✓ Ansøgeren udfører et betydeligt antal sejlads mellem EU-havne.

*Artikel 111a-111b,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 233, stk. 4,
bevilling, TK*

*Artikel 191 og 199-
200, DA*

- ✓ Ansøgeren godtgør, at vedkommende vil være i stand til at sikre, at oplysningerne i det elektroniske transportdokument er til rådighed for afgangstoldstedet i afgangshavnen og for bestemmelsestoldstedet i bestemmelsehavnen, og at disse oplysninger er de samme ved afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet.
- ✓ Ansøgeren er etableret i Unionens område.
- ✓ Ansøgeren erklærer, at vedkommende jævnligt vil benytte proceduren for EU-forsendelse.
- ✓ Ansøgeren har ikke begået nogen alvorlig eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed.
- ✓ Ansøgeren udviser en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsregnskaber og, hvor relevant, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol.
- ✓ Ansøgeren kan demonstrere praktisk kompetence eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den udøvede virksomhed.

6. Ved tilladelse vedrørende anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane:

- Ansøgeren er en jernbanevirksomhed.
- Ansøgeren er etableret i den kontraherende parts toldområde.
- Ansøgeren anvender regelmæssigt EU-forsendelsesproceduren, eller de kompetente toldmyndigheder ved, at ansøgeren kan opfylde forpligtelserne i henhold til proceduren.
- Ansøgeren har ikke begået alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen.

Alle tilladelser kan kun gives, hvis toldmyndigheden vurderer, at den vil kunne overvåge den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren og foretage kontrol med en administrativ indsats, der står i et rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for den pågældende person.

VI.2.2. Procedure for forhåndstilladelse

Artikel 61, tillæg I, konventionen Enhver forenkling kræver en bevilling. Ansøgninger skal indgives i elektronisk eller skriftlig form og være bekræftede og daterede ⁽³³⁾.

Artikel 22, stk. 1, TK Ansøgeren skal give de kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udstede bevillingen.

Artikel 192 og 194, DA Stedet for indgivelse af ansøgningen afhænger af typen af forenkling. Normalt indgives ansøgningen til den kompetente toldmyndighed på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres. Men i særlige tilfælde kan stedet for indgivelse af ansøgningen afvige herfra. For godkendte afsendere indgives ansøgningen til de kompetente myndigheder i det land, hvor den fælles forsendelse/EU-forsendelsen skal påbegyndes. For så vidt angår godkendte modtagere indgives ansøgningen til de kompetente myndigheder i det land, hvor den fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktionen skal ophøre. Ansøgeren kan vælge den kompetente toldmyndighed med hensyn til bevillinger til anvendelse af segl af en særlig type. Hvis ansøgeren er en godkendt afsender, kan vedkommende enten ansøge den kompetente myndighed om udstedelse af bevilling til at anvende segl af en særlig type til den godkendte afsender eller følge ovenstående generelle regler.

Procedurene for godkendelse af eller afslag på ansøgninger skal udføres i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser fastsat i de kontraherende parters nationale lovgivning.

HANDEL

For at få en bevilling:

1. Indgiv en bekræftet og dateret ansøgning i elektronisk eller skriftlig form med angivelse af den type forenkling, der ansøges om.
2. Alle nødvendige oplysninger vedlægges til støtte for anmodningen, f.eks.:
 - ansøgerens oplysninger
 - etableringssted
 - alle oplysninger, der gør det muligt for den kompetente myndighed at beslutte, om betingelserne er opfyldt.

⁽³³⁾ I Unionen anvendes systemet til forvaltning af toldafgørelser (CDMS) til ansøgninger og bevillinger.

3. Meddelelse om, hvordan virksomhedens forretningsaktiviteter bogføres.

Forklarende bemærkning: Ansøgeren har ansvaret for, at de opgivne oplysninger er nøjagtige, og at de vedlagte dokumenter er ægte.

Før de kompetente myndigheder giver en bevilling, skal de vurdere, om kriterierne er opfyldt.

De vigtigste betingelser for alle forsendelsesforenklinger er kriterierne for autoriserede økonomiske operatører, der er defineret i artikel 39, litra a)-b) og d) i TK, dog med undtagelse af følgende forenklinger:

- anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen
 - anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen
 - anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane.
- Artikel 64, tillæg I, konventionen*
- Artikel 22, stk. 4-5, og artikel 39, TK*
- Artikel 14, DA*

I disse tilfælde finder kun de AEO-kriterier, der er defineret i artikel 39, litra a), TK, anvendelse.

For bekræftelse af disse kriterier anbefales det kraftigt at anvende dokumentet »[Autoriserede Økonomiske Operatører — Guidelines](#)«.

Det omtalte dokument beskriver i detaljer, hvordan og på hvilken måde de særlige kriterier og underkriterier skal efterprøves af den kompetente toldmyndighed under hensyntagen til ansøgerens størrelse og type (f.eks. multinationale virksomheder og store virksomheder, små og mellemstore virksomheder, transportvirksomheder, eksprespakkeoperatører, afsendere/modtagere).

Alle oplysninger, der er tilgængelige fra andre forvaltningsmyndigheder eller agenturer, kan ligeledes inddrages i kontrollen af betingelserne.

Artikel 62, tillæg I, konventionen

Bevillingen skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at operatøren kan anvende forenklingen korrekt, og for at de kompetente myndigheder kan udføre deres tilsyn.

Artikel 58, tillæg I,

konventionen

Normalt er bevillingen gyldig uden tidsbegrænsning.

*Artikel 23, stk. 5,
TK*

Bevillingen får virkning fra den dato, hvor ansøgeren modtager den eller må antages at have modtaget den, og den håndhæves af toldmyndighederne fra denne dato. Andre datoer anvendes kun i undtagelsestilfælde:

- hvis ansøgeren har anmodet om, at bevillingen får virkning fra en anden dato
- hvis en tidligere bevilling er blevet meddelt med en tidsbegrænsning, og det eneste formål med den aktuelle bevilling er at forlænge dennes gyldighed (i dette tilfælde får bevillingen virkning fra dagen efter udløbet af den tidligere bevillings gyldighedsperiode)
- hvis virkningen af bevillingen betinges af, at ansøgeren gennemfører visse formaliteter, får bevillingen først virkning fra den dato, hvor ansøgeren modtager meddelelsen fra den kompetente toldmyndighed om, at formaliteterne er blevet afsluttet på tilfredsstillende vis.

Bevillingsindehaveren underretter toldmyndighederne om alle forhold, der opstår efter meddelelsen af bevillingen, og som kan påvirke videreførelsen eller indholdet af bevillingen.

I beslutninger om at afvise ansøgninger skal årsagen til afvisningen angives, og beslutningerne skal meddeles ansøgeren inden for de frister og efter de bestemmelser, der gælder hos den relevante kontraherende part.

Toldmyndighederne skal føre tilsyn med betingelserne, som bevillingens indehaver skal opfylde, og overholdelsen af forpligtelserne, der følger af denne bevilling.

TOLDVÆSENET

Det kompetente toldsted:

- giver ansøgeren en attesteret og dateret bevilling (sammen med en eller flere kopier, hvis bevillingen udstedes skriftligt)
- beholder ansøgninger og alle understøttende dokumenter
- beholder en kopi af bevillingen.

I nogle tilfælde bliver en ansøgning afvist, eller en bevilling bliver annulleret, tilbagekaldt, ændret eller suspenderet. I sådanne tilfælde skal ansøgningen og afgørelsen om at afvise den eller om at annullere, tilbagekalde, ændre eller suspendere bevillingen og al vedhæftet dokumentation opbevares i mindst tre år. Denne periode løber fra udgangen af det kalenderår, hvor ansøgningen blev afvist, eller bevillingen blev annulleret, tilbagekaldt, ændret eller suspenderet.

HANDEL

Når der er givet bevilling, skal referencenummeret for bevillingen angives på en forsendelsesangivelse, hvis afgangstoldstedet kræver det for følgende forenklinger:

- anvendelse af segl af en særlig type
- anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen
- anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen
- anvendelse af det elektroniske transportdokument (ETD) som toldangivelse for henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.

Denne oplysning skal angives, medmindre den fremgår af andre dataelementer, herunder EORI-nummeret for bevillingsindehaveren eller Customs Decision Management System (CDMS).

VI.2.3. Overvågning af en bevilling

Artikel 58, tillæg I, konventionen Hver bevilling skal overvåges af de kompetente toldmyndigheder på kontinuerlig og regelmæssig basis.

Artikel 23, stk. 5, TK Formålet er at fastslå enhver indikation på manglende overholdelse af forpligtelserne, der følger med bevillingen, på et tidligt stadium.

Såfremt indehaveren af bevillingen har været etableret i mindre end tre år, fører toldmyndighederne tæt tilsyn med indehaveren, i det første år efter at bevillingen er tildelt.

De kompetente myndigheder kan med henblik på overvågningen udarbejde en overvågningsplan, der skitserer de enkelte overvågningsaktiviteter, herunder deres hyppighed og planlægning (f.eks. kontrol af overholdelsen af kriterierne og reglerne, herunder operatørens daglige aktiviteter, besøg på stedet, kontrol af forskellige databaser, rapporter indsendt af operatører).

Overvågningsplanen bør være baseret på en risikoanalyse udført på en række trin (kontrol før bevillingen udstedes, administration af den udstedte bevilling osv.), navnlig med hensyn til:

- bevillingstype
- den økonomiske operatørs stabilitet
- virksomhedens størrelse og antallet af forretningssteder

- samarbejdet med den økonomiske operatør
- oplysninger modtaget fra den økonomiske operatør med hensyn til konstaterede uoverensstemmelser eller eventuelle ændringer, der kan påvirke bevillingens betingelser
- om den økonomiske operatør har AEO-status.

Det anbefales at besøge operatørerne på stedet mindst én gang om året.

Udviklingen af overvågningsplanen og eventuelle besøg på operatørens faciliteter skal koordineres af toldmyndighederne (under hensyntagen til eventuelle andre revisions-/overvågningsaktiviteter, der er planlagt for operatøren, f.eks. AEO-revisioner og overvågning) for at undgå overlappning af kontrollerne.

VI.2.4. Annullering, tilbagekaldelse og ændring af en bevilling

Artikel 65, stk. 2 og 3, tillæg I, konventionen

Artikel 27 og artikel 28, TK

Toldmyndighederne annullerer en bevilling, hvis den blev givet på grundlag af urigtige eller ufuldstændige oplysninger, og indehaveren vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller ufuldstændige (f.eks. forkert antal forsendelser som grundlag for anvendelsen af en forenkling, forkert placering af varerne).

Bevillingen tilbagekaldes eller ændres på indehaverens foranledning.

De kompetente myndigheder kan tilbagekalde eller ændre bevillingen, hvis de på grundlag af indhentede oplysninger eller på egne vegne konstaterer, at en bevilling ikke længere opfylder de fastlagte betingelser, f.eks.:

- en eller flere af forudsætningerne for udstedelse af bevillingen ikke længere er opfyldt
- et forhold, som er opstået efter meddelelsen af bevillingen, påvirker videreførelsen eller indholdet af denne
- bevillingshaveren undlader at opfylde en forpligtelse, der er pålagt i kraft af bevillingen.

Artikel 65, stk. 4, 5 og 6, tillæg I, konventionen

Artikel 27 og 28, TK

De kompetente myndigheder oplyser bevillingshaveren om annulleringen, tilbagekaldelsen eller ændringen af bevillingen i overensstemmelse med de frister og bestemmelser, der gælder i den kontraherende parts område.

Annulleringen af en bevilling får virkning fra den dato, hvor den

oprindelige bevilling fik virkning.

Tilbagekaldelsen eller ændringen af en bevilling får virkning fra den dato, hvor ansøgeren modtager eller må antages at have modtaget den. Toldmyndighederne kan dog undtagelsesvis i tilfælde, hvor bevillingshaverens berettigede interesser fordrer det, lade tilbagekaldelsen eller ændringen få virkning fra et senere tidspunkt i overensstemmelse med gældende frister hos de kontraherende parter. Den dato, hvor afgørelsen får virkning, angives i afgørelsen om tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen.

I sager, hvor bevillingen er gyldig i andre lande, skal disse lande omgående underrettes af de kompetente toldmyndigheder om annulleringen, tilbagekaldelsen eller ændringen af bevillingen med den procedure, der er specificeret for hver type forenkling.

VI.2.5. Suspension af en bevilling

*Artikel 67-69, tillæg
I, konventionen*

Suspension af bevillingen betyder, at den bevilgede tilladelse ikke er gyldig i en bestemt periode.

Artikel 16-18, DA

Bevillingen kan også blive suspenderet i stedet for at blive annulleret, tilbagekaldt eller ændret i følgende tilfælde:

- Der er tilstrækkeligt grundlag for at annullere, tilbagekalde eller ændre bevillingen, men de kompetente myndigheder endnu ikke råder over alle de nødvendige elementer til at træffe afgørelse om annullering, tilbagekaldelse eller ændring.
- Bevillingshaveren opfylder ikke længere betingelserne for bevillingen eller overholder ikke de forpligtelser, der følger af denne bevilling, men toldmyndighederne finder, at indehaveren bør gives tid til at træffe foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af betingelserne eller overholdelsen af forpligtelserne.
- Bevillingshaveren anmoder om en sådan suspension, fordi vedkommende midlertidigt er ude af stand til at opfylde betingelserne eller overholde de forpligtelser, der er pålagt i henhold til denne bevilling.

Når indehaveren har forbedret sin situation, underretter denne toldmyndighederne om:

- i) de foranstaltninger, som vedkommende forpligter sig til at træffe for at sikre, at betingelserne opfyldes, eller at forpligtelserne overholdes og
- ii) hvor lang tid vedkommende har brug for til at træffe disse foranstaltninger.

Toldmyndighederne skal fastlægge, hvor længe suspensionsperioden skal gælde. Generelt skal den svare til det tidsrum, som de pågældende toldmyndigheder har behov for at kunne fastslå, om betingelserne for annullering, tilbagekaldelse eller ændring er opfyldt.

Suspensionsperioden kan forlænges på anmodning af bevillingshaveren. Toldmyndighederne kan forlænge perioden yderligere, hvis en længere frist er nødvendig for at kontrollere de foranstaltninger, der er truffet af indehaveren for at opfylde betingelserne eller overholde forpligtelserne, dog kun op til 30 dage.

Suspensionsperioden forlænges også, hvis toldmyndighederne efter suspensionen har til hensigt at annullere, tilbagekalde eller ændre bevillingen. I det tilfælde forlænges perioden frem til det tidspunkt, hvor annulleringen, tilbagekaldelsen eller ændringen får virkning.

En suspension ophører ved suspensionsperiodens udløb, medmindre en af følgende situationer opstår inden periodens udløb:

- Suspensionen ophæves, fordi der ikke er fundet anledning til at annullere, tilbagekalde eller ændre bevillingen, og i dette tilfælde ophører suspensionen på ophævelsesdatoen.
- Suspensionen ophæves, fordi den toldmyndighed, der er kompetent til at give bevillingen, finder det godtgjort, at bevillingshaveren har truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde de betingelser, der er fastsat i bevillingen, eller overholde de forpligtelser, der er pålagt i henhold til samme bevilling. I dette tilfælde ophører suspensionen på ophævelsesdatoen.
- Den suspenderede bevilling annulleres, tilbagekaldes eller ændres, hvor suspensionen i så fald ophører på datoen for annullering, tilbagekaldelse eller ændring.

Toldmyndighederne oplyser bevillingshaveren om, at suspensionen er ophørt.

I sager hvor bevillingen er gyldig i andre lande, skal disse lande omgående underrettes af de kompetente toldmyndigheder om suspensionen af bevillingen og suspensionens ophør med den procedure, der er specificeret for hver type forenkling.

VI.2.6. Fornyet vurdering af en bevilling

Artikel 66, tillæg I, konventionen Toldmyndighederne med kompetence til at udstede bevillingen er i følgende tilfælde forpligtet til fra tid til anden at genvurdere bevillingen:

Artikel 15, DA

- hvis lovændringer berører bevillingen
- hvis det som følge af den udførte overvågning viser sig nødvendigt
- på baggrund af oplysninger fra bevillingens indehaver eller andre myndigheder.

Afhængigt af begrundelsen for den fornyede vurdering kan denne resultere i en hel eller delvis fornyet undersøgelse af de faktiske betingelser.

Resultatet af en fornyet vurdering skal meddeles indehaveren af bevillingen.

Det anbefales kraftigt at anvende dokumentet »[Autoriserede Økonomiske Operatører — Guidelines](#)« for flere oplysninger om fornyet vurdering af bevillinger.

Resultatet af en fornyet vurdering kan bevirke følgende:

- opretholdelse af den udstedte bevilling uden ændringer
- ændring af bevillingen
- tilbagekaldelse af bevillingen
- suspension af bevillingen.

VI.3. Beskrivelse af forenklinger

I dette punkt beskrives følgende forenklinger:

- samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse (punkt VI.3.1.)
- anvendelse af segl af en særlig type (punkt VI.3.2.)
- godkendt afsender (punkt VI.3.3.)
- godkendt modtager (punkt VI.3.4.)
- anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane (punkt VI.3.5.)
- anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen (punkt VI.3.6.)

- anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen (punkt VI.3.7.)
- forenklede procedurer baseret på artikel 6, konventionen/artikel 97, stk. 2, TK (punkt VI.3.8.)
- anvendelse af det elektroniske transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse for henførsel af varer transporteret ad luftvejen under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse (punkt VI.3.9.)
- anvendelse af det elektroniske transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse for henførsel af varer transporteret ad søvejen under proceduren for EU-forsendelse (punkt VI.3.10.).

Geografisk gyldighed for forenklinger ved forsendelse	
ALLE LANDE:	<ul style="list-style-type: none"> – samlet sikkerhedsstillelse* – reduceret samlet sikkerhedsstillelse* – fritagelse for sikkerhedsstillelse* – anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane <p>*Undtagen lande, som kaudionisten har udelukket. Gyldighed i Andorra og/eller San Marino er kun mulig for EU-forsendelser.</p>
ALLE LANDE, forudsat at forsendelsen starter i det land, hvor bevillingen blev givet:	<ul style="list-style-type: none"> – anvendelse af segl af en særlig type – godkendt afsender
Det LAND, hvor bevillingen blev givet:	<ul style="list-style-type: none"> – godkendt afsender
Pågældende LAND/LANDE:	<ul style="list-style-type: none"> – anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen – anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen – anvendelsen af et elektronisk transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse – anvendelse af forenklede procedurer på grundlag af konventionens artikel 6.

VI.3.1. Samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse

Den ansvarlige for proceduren skal stille sikkerhed for at kunne henføre varerne under forsendelsesproceduren.

Artikel 74-80, tillæg I, konventionen Standardsikkerhedsstillelsen ved forsendelse er en enkelt sikkerhedsstillelse, der dækker en enkelt forsendelsestransaktion.

Artikel 89, stk. 5, og artikel 95, TK Artikel 84, DA En økonomisk operatør kan dog under de betingelser, der er fastsat i punkt 2.1., få tilladelse til at benytte samlet sikkerhedsstillelse eller fritagelse for sikkerhedsstillelse, der kan anvendes til at dække flere forsendelsestransaktioner. Yderligere oplysninger om samlet sikkerhedsstillelse og fritagelse for sikkerhedsstillelse findes i del III.

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

For tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen, se VI.2.4.

VI.3.2. Anvendelse af segl af en særlig type

Artikel 81-83, tillæg I, konventionen De kompetente myndigheder kan give procedureansvarlige bevilling til at anvende segl af en særlig type på deres transportmiddel, containere eller emballage.

Artikel 317-318, IA Toldmyndigheden accepterer også i forbindelse med bevillingen de særlige typer segl, der er godkendt af toldmyndighederne i et andet land, medmindre den råder over oplysninger om, at et bestemt segl ikke er egnet til toldformål.

Det særlige segl skal være i overensstemmelse med de typer af segl, der er beskrevet i punkt IV.2.3.8.4.

Når seglene er certificeret af et kompetent organ i overensstemmelse med den internationale ISO — nr. 17712:2013 »Fragtcontainere — Mekaniske forseglinger«, anses de for at opfylde de pågældende krav.

For containertransport skal der i videst muligt omfang anvendes forseglinger med højtsikrede elementer.

Segl af en særlig type skal være forsynet med en af følgende angivelser:

- navn på bevillingshaveren

- en tilsvarende forkortelse eller kode, som giver toldmyndigheden i afganglandet mulighed for at identificere den pågældende person.

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

For tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen, se VI.2.4.

TOLDVÆSENET

Toldmyndigheden skal gøre følgende:

- underrette Kommissionen og toldmyndighederne i de øvrige medlemsstater om særlige typer segl, der anvendes, og om særlige typer segl, som den har besluttet ikke at godkende på grund af uregelmæssigheder eller tekniske mangler
- på ny undersøge særlige typer segl, som den har godkendt, og som anvendes, når den modtager oplysninger om, at en anden myndighed har besluttet ikke at godkende et bestemt segl af en særlig type
- gennemføre en indbyrdes høring for at opnå en fælles vurdering
- overvåge anvendelsen af særlige typer segl af personer, der er bemyndiget dertil.

Om nødvendigt kan Kommissionen og øvrige kontraherende parter efter fælles aftale fastlægge et fælles nummereringssystem og brug af fælles sikkerhedselementer og -teknologi.

HANDEL

Den ansvarlige for proceduren (primært den godkendte afsender) registrerer antallet af forseglinger og de individuelle forseglingsidentifikatorer for en særlig type segl i forsendelsesangivelsen og foretager senest forsegling, når varerne frigives til den fællesforsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren.

VI.3.3. Godkendt afsender

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.3.1.)
- Bevilling (punkt VI.3.3.2.)
- Procedurer (punkt VI.3.3.3.).

VI.3.3.1. Indledning

*Artikel 84 og 86,
tillæg I,
konventionen*

En godkendt afsender er en person, der af de kompetente myndigheder har fået bevilling til at gennemføre forsendelser uden at frembyde varerne for afgangstoldstedet. Vedkommende er ansvarlig for proceduren. Varerne skal være under den ansvarliges kontrol i dennes lokaler som angivet i bevillingen på tidspunktet for forsendelsens begyndelse.

Artikel 314, IA

Den godkendte afsender er berettiget til at indgive en forsendelsesangivelse i NCTS og registrere følgende oplysninger i systemet:

- antallet af forseglinger og de individuelle forseglingsidentifikatorer (hvis der er påsat segl)
- den frist, inden for hvilken varerne skal være frembudt for bestemmelsestoldstedet
- bindende transportrute, hvis det er påkrævet.

Den godkendte afsender anbringer seglene af en særlig type og skal derfor have særskilt bevilling (se punkt 3.2.).

VI.3.3.2. Bevilling

*Artikel 84, tillæg I,
konventionen*

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

Artikel 193, DA

For at få status som godkendt afsender skal en operatør opfylde betingelserne (se punkt VI.2.1.) og skal endvidere:

- være indehaver af en bevilling til at bruge en samlet sikkerhedsstillelse eller en samlet sikkerhedsstillelse med et reduceret beløb (herunder fritagelse for sikkerhedsstillelse) (se del III, punkt 4)
- bruge IT til at kommunikere med toldmyndighederne.

*Artikel 85, tillæg I,
konventionen*

For at den kompetente myndighed kan foretage en første vurdering, skal følgende så vidt muligt fremgå af ansøgningen:

Bilag A, DA

- et skøn over, hvor ofte ansøgeren vil sende varer under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren pr. måned
- stedet, hvor varerne befinder sig
- stedet, hvor regnskabet føres.

Den kompetente myndighed kan kræve, at ansøgeren fremsender alle yderligere oplysninger eller bilag, som er nødvendige for at behandle ansøgningen.

Indehaveren af bevillingens administration skal være tilrettelagt på en sådan måde, at det er let at skabe forbindelse mellem oplysningerne på varerne i forsendelsesangivelsen og oplysningerne på fragtbreve, fakturaer osv. Af særlig interesse er oplysninger om antal og art af kolli, varernes art og omfang og varernes toldmæssige status.

Se VI.2.4 om annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen.

TOLDVÆSENET

Følgende skal fremgå af bevillingen:

1. det eller de afgangstoldsteder, der bliver ansvarlige for kommende fælles forsendelsestransaktioner
2. den frist i minutter, inden for hvilken afgangstoldstedet efter den godkendte afsenders indgivelse af forsendelsesangivelsen kan foretage eventuel nødvendig kontrol før varernes frigivelse og afgang
3. for proceduren for driftskontinuitet, hvordan den godkendte afsender skal give afgangstoldstedet besked om kommende forsendelser, således at det eventuelt kan foretage kontrol før varernes afsendelse
3. de varekategorier eller -bevægelser, der er udelukket fra bevillingen (hvis det er relevant)
4. de drifts- og kontrolforanstaltninger, som den godkendte afsender skal overholde
5. enhver konkret betingelse i forbindelse med forsendelsesprocedurer, der gennemføres uden for normal arbejdstid af afgangstoldstedet/afgangstoldstederne (hvis det er relevant).

VI.3.3.3. Procedurer

VI.3.3.3.1. Standardforsendelsesprocedure — den godkendte afsenders forpligtelser

*Artikel 86,
tillæg I,
konventionen*

Artikel 314, IA

Den godkendte afsender må ikke starte den fælles forsendelse/EU-forsendelsen før udløbet af den frist, der er angivet i bevillingen (se punkt VI.3.3.2.). Den godkendte afsender følger samme procedure som den, der er beskrevet i punkt IV.1.3., bortset fra at vedkommende ikke behøver at frembyde varerne for afgangstoldstedet.

I tilfælde af kontrol skal den godkendte afsender sikre sig, at varerne er til rådighed for toldmyndighederne.

Når denne forenkling anvendes, skal den godkendte afsender opfylde alle forpligtelser og vilkår som angivet i dennes bevilling.

Efter frigivelse af varerne til den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren udskriver den godkendte afsender TAD og, hvor det er relevant, LoI og giver den til transportøren.

*Punkt 20.1, kapitel III, del I, bilag 72-04, TK
Punkt 20, kapitel III, bilag II, tillæg I, konventionen*

Toldmyndigheden kan give den godkendte afsender tilladelse til at anvende ladelisten i stedet for LoI som beskrivende del af TAD, forudsat at alle data er tilgængelige i NCTS. Anvendelsen af ladelisten er beskrevet i del V, punkt V.3.3.1.2.

I rubrik 31 i TAD skal det anføres, at LoI erstattes af ladelisten, henvisninger hertil og det samlede antal sider for ladelisten. Et stempel som vist nedenfor kan anvendes til dette formål eller evt. en elektronisk kopi heraf.

List of Items replaced by _____ pages of the loading list <u> (number) </u> / <u> (date) </u>
--

Alle meddelelser mellem den godkendte afsender og afgangstoldstedet udveksles elektronisk.

Normalt er der sammenfald mellem de tidspunkter, hvor den godkendte afsender kan indlede en fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure, og den normale åbningstid på afgangstoldstedet.

Der kan dog tages hensyn til visse økonomiske operatørers særlige aktiviteter, og de kompetente myndigheder kan i bevillingen indføre en bestemmelse om, at en fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure kan indledes uden for kontorets åbningstid.

Det skal fremgå af bevillingen, hvilke identifikationsforanstaltninger der skal træffes, og om de skal anvendes af den godkendte afsender eller afgangstoldstedet.

Hvis den godkendte afsender skal forsegle transportmidlet eller kolli, skal vedkommende bruge segl af en særlig type i overensstemmelse med sin bevilling.

Segl af en særlig type skal være i overensstemmelse med de typer af

segl, der er beskrevet i punkt IV.2.3.8.2. og IV.2.3.2.

Toldmyndighederne kan dispensere fra kravet om at anvende segl, hvis den godkendte afsender

- tilvejebringer en varebeskrivelse, der er tilstrækkelig præcis til, at varerne let kan identificeres og
- angiver mængde og art samt eventuelle særlige kendetegn såsom varernes serienummer.

Det skal fremgå af bevillingen, under hvilke forhold segl eller andre identifikationsforanstaltninger skal anvendes.

VI.3.3.3.2. Procedure for driftskontinuitet — den godkendte afsenders forpligtelser

Bilag II, tillæg I, konventionen

Bilag 72-04, IA

Hvis NCTS eller den godkendte afsenders elektroniske system ikke er tilgængeligt, skal den godkendte afsender kontakte de kompetente myndigheder og anmode om godkendelse for at anvende en procedure for driftskontinuitet.

Når der er givet godkendelse, kan den godkendte afsender bruge SAD, SAD-udskriften eller TAD som forsendelsesangivelse.

Forsendelsesangivelsen skal udfyldes ved at angive:

- eventuelt den bindende transportrute i rubrik 44
- fristen for levering af varerne til bestemmelsestoldstedet og oplysninger om eventuelle påsatte segl i rubrik D
- påtegningen »Godkendt afsender — 99206«
- den dato, hvor varerne afsendes
- kode »A3«
- nummer på forsendelsesangivelsen (i overensstemmelse med de regler, der er aftalt med afgangstoldstedet eller angivet i bevillingen).

SAD eller TAD kan udarbejdes på en af følgende måder:

- De kan være stemplet på forhånd med afgangstoldstedets stempel og underskrevet af en embedsmand ved dette toldsted i rubrik C. De forhåndsattesterede SAD- eller TAD-dokumenter nummereres fortløbende på forhånd og registreres af toldstedet. SAD BIS-formularer, ladelister eller varepostlister, som vedlægges forhåndsattesterede SAD- eller TAD-dokumenter, skal også være forhåndsattesterede.
- De stemples af den godkendte afsender med et særligt stempel, der er godkendt af den kompetente myndighed, under anvendelse af formularen i bilag B9 til tillæg III til

konventionen/bilag 72-04 til IA. Stemplet kan være fortrykt på formularerne, når trykningen foretages af et hertil godkendt trykkeri.

Den godkendte afsender skal udfylde rubrikken og angive varenes afsendelsesdato og give forsendelsesangivelsen et nummer i overensstemmelse med regler, der er fastsat herfor i bevillingen.

Stemplet sættes på eksemplar 1, 4 og 5 af SAD og på to eksemplarer af TAD samt alle eksemplarer af SAD BIS-formularer, ladelister eller varepostlister.

Antallet af SAD- eller TAD-dokumenter anføres i det særlige stempels rubrik 3. Det kan fortrykkes samtidig med stemplet og trykningen deraf. Det skal fremgå af bevillingen, at nummereringen skal være fortløbende.

Stemplet kan være påtrykt SAD- eller TAD-dokumenter. Virksomheder, der ønsker stemplerne fortrykt, skal benytte et trykkeri, der er godkendt af toldmyndighederne i det land, hvor den godkendte afsender er etableret.

Toldmyndighederne kan tillade, at godkendte afsendere udfylder SAD- eller TAD-dokumenter elektronisk. I sådanne tilfælde kan aftrykket af det særlige stempel variere en smule.

Forklarende bemærkning: De italienske toldmyndigheder anvender et særligt stempel. I bilag VI.8.1 er vist et eksempel på dette stempel.

Godkendte afsendere skal træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre opbevaringen af det særlige stempel eller af forhåndsattesterede eller fortrykte SAD- eller TAD-dokumenter for at undgå, at de bliver misbrugt, tabt eller stjålet og skal fremvise dem for toldmyndighederne, når de kræver det.

Toldvæsenet kan efterfølgende kontrollere, om den godkendte afsender har gjort, hvad der er nødvendigt for at opnå en sikker opbevaring af det særlige stempel og de formularer, der er forsynet med afgangstoldstedets stempel eller det særlige stempel.

Hvis SAD- eller TAD-dokumenter med det særlige stempel er udfærdiget ved hjælp af integrerede elektroniske eller automatiske IT-systemer, kan den kompetente myndighed give den godkendte afsender tilladelse til ikke at underskrive dem.

Godkendte afsendere, som har opnået denne tilladelse, skal i rubrik 50 på SAD eller TAD anføre »Fritaget for underskrift — 99207«.

Fritagelsen kan gives på betingelse af, at den godkendte afsender forud har afgivet en skriftlig erklæring til toldmyndigheden om, at denne er ansvarlig for proceduren for enhver forsendelse, der foretages på grundlag af et SAD- eller TAD-dokumenter, som er forsynet med det særlige stempel.

Når beslutningen om at anvende proceduren for driftskontinuitet træffes, er det vigtigt, at angivelser ugyldiggøres, som er blevet indtastet i NCTS, men som ikke er blevet behandlet, fordi systemet har været nede.

VI.3.3.3.2.1. Identifikationsforanstaltninger

Se også: VI.3.3.3.1

Hvis der ikke er krav om forsegling, skal den godkendte afsender skrive ordet »Fritagelse — 99201« i rubrik D på SAD eller TAD efter ordene »Forseglinger«.

VI.3.3.3.2.2. Afsendelse af varerne

Den godkendte afsender udfylder SAD eller TAD.

Vedkommende skal underrette afgangstoldstedet pr. fax, e-mail eller på anden måde, der er aftalt i bevillingen, om alle kommende forsendelser. På denne måde kan de kompetente myndigheder om nødvendigt foretage kontrol, inden varerne frigives.

Toldmyndigheden skal have følgende oplysninger:

- detaljer om forsendelsesangivelsen
- dato og tidspunkt for afsendelse af varerne og detaljer om eventuelle segl
- varernes handelsbetegnelse
- numrene på vedhæftede dokumenter, hvis det er relevant.

Normalt er der sammenfald mellem de tidspunkter, hvor den godkendte afsender kan indlede en fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure, og den normale åbningstid på det lokale toldsted.

Der kan dog tages hensyn til visse økonomiske operatørers særlige

aktiviteter, og de kompetente myndigheder kan i bevillingen indføje en bestemmelse om, at en fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure kan indledes uden for kontorets åbningstid.

Desuden kan toldmyndighederne give de godkendte afsendere, som afsender varer efter et regelmæssigt skema (faste dage og tidspunkter), tilladelse til at give det relevante toldsted de nærmere detaljer i skemaet. Toldmyndighederne kan fritage den godkendte afsender for at skulle give oplysninger, når hver enkelt forsendelse afsendes, uden afgangstoldstedets intervention.

Hvis toldmyndighederne ikke kontrollerer varerne inden afgang, skal den godkendte afsender senest ved forsendelsen af varerne, anføre:

- oplysninger om den bindende transportrute i rubrik 44 i eksemplar 1 af SAD eller i et første eksemplar af TAD (hvis det er relevant)
- eventuelt ordene »Fritaget for underskrift« i rubrik 50 i eksemplar 1 af SAD eller et første eksemplar af TAD og
- i rubrik D i eksemplar 1 af SAD eller et første eksemplar af TAD:
 - fristen inden for hvilken varerne skal forelægges på bestemmelsestoldstedet (der skal anføres en dato, ikke et antal dage)
 - detaljer om de anvendte segl (eller eventuelt ordet »Fritagelse«)
 - ordene »Godkendt afsender«
 - kode »A3« og
 - et stempel, der angiver, at proceduren for driftskontinuitet er anvendt. Bilag V.1.8.1 viser stemplet for driftskontinuitet på de forskellige sprog.

I sager, hvor toldmyndighederne på afgangstoldstedet kontrollerer varerne, anføres dette i rubrik D i SAD eller TAD.

Eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD gives til transportøren. Den godkendte afsender beholder eksemplar 1 af SAD eller det første eksemplar af TAD.

Når varerne er afsendt, sender den godkendte afsender straks og inden for den frist, der fremgår af bevillingen, eksemplar 1 af SAD eller et første eksemplar af TAD til afgangstoldstedet.

Afgangstoldstedet:

- beholder eksemplar 1 af SAD eller et første eksemplar af TAD
- kontrollerer, at SAD- eller TAD-dokumenterne er nummereret fortløbende (ubrugte forhåndsattesterede SAD- eller TAD-dokumenter skal returneres til toldmyndighederne).

VI.3.4. Godkendt modtager

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.4.1.)
- Bevilling (punkt VI.3.4.2.)
- Procedurer (punkt VI.3.4.3.).

VI.3.4.1. Indledning

Varer, der er henført under den fællesforsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren, skal generelt frembydes sammen med de tilhørende dokumenter for bestemmelsestoldstedet.

Med en bevilling som godkendt modtager kan den økonomiske operatør dog modtage varerne på sin virksomhed eller ethvert andet nærmere angivet sted uden at skulle fremlægge dem på bestemmelsestoldstedet.

VI.3.4.2. Bevilling

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2., medmindre andet er fastsat nedenfor.

For at få status som godkendt modtager skal en økonomisk operatør opfylde betingelserne (se punkt VI.2.1.).

Bevilling af status som godkendt modtager gives kun, hvis den økonomiske operatør ud over at opfylde de øvrige betingelser bruger IT til at kommunikere med toldmyndighederne.

For at den kompetente myndighed kan foretage en første vurdering, skal følgende så vidt muligt fremgå af ansøgningen:

*Artikel 89,
tillæg I,
konventionen*

- et skøn over, hvor ofte ansøgeren vil modtage varer under den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren pr. måned

Tillæg A, DA

- stedet, hvor varerne befinder sig
- stedet, hvor regnskabet føres.

Den godkendte modtagers administration skal være tilrettelagt på en sådan måde, at der let kan skabes forbindelse mellem oplysningerne om varerne i forsendelsesangivelsen og oplysningerne hos den godkendte modtagers administration, således at toldmyndighederne kan kontrollere varernes bevægelser. Af særlig interesse er oplysninger om forsendelsernes mængde og art samt mængden af varer og deres toldmæssige status.

Se VI.2.4 om annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen.

TOLDVÆSENET

Følgende skal fremgå af bevillingen:

1. bestemmelsestoldsted(er) med ansvar for kontrol med den godkendte modtager
2. den frist i minutter, inden for hvilken bestemmelsestoldstedet efter ophør af en forsendelsesprocedure kan foretage eventuel nødvendig kontrol før varernes frigivelse
3. for proceduren for driftskontinuitet, hvordan den godkendte modtager skal give bestemmelsestoldstedet besked om forsendelser, således at det eventuelt kan foretage kontrol før varernes frigivelse
4. de varekategorier eller -bevægelser, der er udelukket fra bevillingen (hvis det er relevant)
5. de drifts- og kontrolforanstaltninger, som den godkendte modtager skal overholde
6. enhver konkret betingelse i forbindelse med de forsendelsesprocedurer, der gennemføres uden for normal arbejdstid af bestemmelsestoldstedet/bestemmelsestoldstederne (hvis det er relevant).

VI.3.4.3. Midlertidig opbevaring

Artikel 144, artikel 145, stk. 1, 3 og 11, Dette punkt vedrører kun EU.

artikel 147 og 148,

TK

Artikel 115, DA

Når varerne frembydes hos den godkendte modtager, og EU-forsendelsesproceduren er ophørt, er varerne under midlertidig opbevaring.

Varer under midlertidig opbevaring kan enten opbevares i lagerfaciliteter til midlertidig opbevaring eller andre steder, som toldmyndighederne anviser eller godkender. Hvis varerne opbevares på andre steder, skal de dog angives til efterfølgende toldprocedure eller genudførelse senest seks dage efter deres frembydelse

(medmindre toldmyndighederne kræver, at varerne skal kontrolleres).

Drift af lagerfaciliteter til midlertidig opbevaring kræver bevilling fra de kompetente toldmyndigheder.

Medmindre fritagelse for sikkerhedsstillelse gøres gældende, skal der stilles sikkerhed, uanset hvor varerne opbevares midlertidigt (lagerfaciliteter til midlertidig opbevaring eller et sted, som er anvist eller godkendt af toldmyndighederne).

VI.3.4.4. Procedurer

VI.3.4.4.1. Standardforsendelsesprocedure

*Artikel 88,
tillæg I,
konventionen*

Den godkendte modtager følger samme procedure som den, der er beskrevet i IV.4.3, bortset fra følgende forpligtelser, som modtageren skal opfylde (i den givne rækkefølge):

Artikel 315-316, IA

- Varerne skal frembydes for bestemmelsestoldstedet.
- Når varerne er ankommet på det sted, der er angivet i bevillingen, skal modtager straks sende meddelelsen »Ankomstmeddelelse« (IE007) til bestemmelsestoldstedet og oplyse om uregelmæssigheder eller hændelser under transporten (f.eks. fjernelse af segl).
- Vedkommende skal afvente udløbet af fristen og modtagelse af meddelelsen »Losningstilladelse« (IE043) og give toldmyndighederne mulighed for at kontrollere varerne før losning.
- Vedkommende skal kontrollere og aflæse varerne.
- Vedkommende skal sende meddelelsen »Bemærkninger til aflæsning« (IE044) til bestemmelsestoldstedet og angive eventuelle uregelmæssigheder senest på den tredje dag efter modtagelse af tilladelse til at losse varerne.

Den godkendte modtager skal på transportørens anmodning udstede bevis for varernes ankomst på et sted, der er angivet i tilladelsen, med en henvisning til MRN for den fælles forsendelse/EU-forsendelsen. Modellen for ankomstbeviset er fastlagt i bilag B10, tillæg III, konventionen/bilag 72-03, IA.

VI.3.4.4.2. Procedure for driftskontinuitet

Ved proceduren for driftskontinuitet skal den godkendte modtager straks oplyse den kompetente myndighed om varernes ankomst på den måde, der er aftalt i bevillingen (fax, e-mail eller andet). Når losningstilladelsen er blevet givet af bestemmelsestoldstedet, kan vedkommende losse varerne på det eller de steder, der er angivet i bevillingen.

Den godkendte modtager skal angive ankomstdatoen, seglets/seglenes faktiske tilstand, kontrolresultatkoden og påføre sit autorisationsstempel på eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD, der ledsagede varerne, og aflevere dem til bestemmelsestoldstedet tidligst muligt og ikke senere end den følgende arbejdsdag.

Den godkendte modtager informerer bestemmelsestoldstedet om, at varerne er ankommet i overensstemmelse med betingelserne i bevillingen, således at de kompetente myndigheder kan foretage eventuel nødvendig kontrol inden varernes frigivelse.

Bestemmelsestoldstedet skal have følgende oplysninger:

- nummeret på forsendelsesangivelsen
- dato og tidspunkt for varernes ankomst og eventuelle segls tilstand
- den almindelige varebeskrivelse (herunder eventuel HS-kode, hvis den indgår i angivelsen)
- detaljer om overskydende mængder, mankoer, ombytninger eller andre uregelmæssigheder, f.eks. beskadigede segl.

Normalt er der sammenfald mellem de tidspunkter, hvor den godkendte modtager kan modtage varer, og den normale åbningstid på bestemmelsestoldstedet.

Der kan dog tages hensyn til visse økonomiske operatørers særlige aktiviteter, og de kompetente myndigheder kan i bevillingen indføre en bestemmelse om, at varer, der ankommer uden for kontorets åbningstid, kan frigives af den godkendte modtager.

Desuden kan toldmyndighederne give de godkendte modtagere, som modtager forsendelser efter et regelmæssigt skema (faste dage og tidspunkter), tilladelse til at give det relevante toldsted de nærmere detaljer i skemaet. De kan fritage den godkendte modtager fra at skulle give oplysninger, når hver enkelt forsendelse ankommer, og tillade denne at disponere over varerne på ankomsttidspunktet uden bestemmelsestoldstedets intervention.

Forklarende bemærkning: I alle tilfælde, hvor der konstateres

overskydende mængder, mankoer, ombytninger eller andre uregelmæssigheder, f.eks. beskadigede segl, skal bestemmelsestoldstedet øjeblikkeligt informeres herom.

Hvis toldmyndighederne beslutter at undersøge varerne, må disse ikke losses af den godkendte modtager. Hvis toldvæsenet ikke ønsker at undersøge varerne, skal den godkendte modtager gives tilladelse til at losse dem.

Hvis toldmyndighederne ikke kontrollerer varerne ved ankomst, skal den godkendte modtager anføre følgende i venstre underrubrik i rubrik I i eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD og, hvis det er relevant, i sine egne fortegnelser:

- ankomstdato og
- eventuelle benyttede segls tilstand.

Forklarende bemærkning: Den anden underrubrik i rubrik I er forbeholdt bestemmelsestoldstedet.

Eksemplar 4 og 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD fremsendes straks af den godkendte modtager til bestemmelsestoldstedet.

TOLDVÆSENET

Hvad angår:

- bogføring, kontrol og påtegning af SAD eller TAD
- returnering af eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD til afgangstoldstedet
- behandling af uregelmæssigheder eventuel kontrol osv.

finder bestemmelserne i del IV tilsvarende anvendelse.

VI.3.5. Varetransport med jernbane

VI.3.5.1. Forenklinger, der finder anvendelse på procedurer for forsendelse med jernbane

Varetransporten med jernbane har været liberaliseret i Unionen siden begyndelsen af 2007 for både nationale og internationale tjenester. Forsendelse af varer med jernbane på liberaliserede vilkår skal ske efter den samme standardforsendelsesprocedure som enhver anden forsendelse. Forsendelsen skal finde sted på grundlag af en standardforsendelsesangivelse ved brug af NCTS som beskrevet i detaljer i del IV eller en anden forsendelsesprocedure

beskrevet i del I, punkt I.4.2., som for enhver anden forsendelse.

I punkt VI.3.5.2. nedenfor angives imidlertid visse særlige jernbanerelaterede forhold, hvor standardproceduren anvendes.

Uanset liberaliseringen af varetransporten med jernbane kan en særlig »forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane«, fortsat anvendes i en overgangsperiode, indtil NCTS er blevet opdateret i overensstemmelse med EUTK-arbejdsprogrammet. Denne papirbaserede procedure kan imidlertid kun anvendes, hvis mindst to jernbanevirksomheder samarbejder under transportsystemet, som det stadig er muligt på det liberaliserede marked, selv om dette bliver stadig mindre almindeligt (jf. punkt VI.3.5.3.).

Indtil NCTS er blevet opdateret i overensstemmelse med EUTK-arbejdsprogrammet, har medlemsstaterne også mulighed for fortsat at anvende andre papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer. Anvendelsen af denne overgangsbestemmelse er beskrevet i detaljer i punkt VI.3.5.4.

EU-varer kan desuden føres fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde gennem et fælles forsendelseslands område, uden at deres toldmæssige status ændres, og uden at de henføres under en toldprocedure som beskrevet i punkt VI.3.5.5.

VI.3.5.2. Standardproceduren for forsendelse med jernbane og dens nærmere indhold

Hvis varer transporteres på grundlag af en standardforsendelsesangivelse ved brug af NCTS som udførligt beskrevet i del IV, finder visse jernbanerelaterede variationer anvendelse.

Det toldsted, der er ansvarligt for afgangstationen, er afgangstoldsted. Det toldsted, der er ansvarligt for bestemmelsesstationen, er bestemmelsestoldsted. Hvis forsendelsen med jernbane blev indledt, inden den blev ført ind i Unionens toldområde eller et fælles forsendelsesland, er stationen ved det første indgangstoldsted afgangstationen. Hvis forsendelsen med jernbane fortsætter, efter at den har forladt Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde uden genindførsel, er stationen ved udgangstoldstedet bestemmelsesstationen.

Artikel 302, stk. 2, litra b), IA
Artikel 39, stk. 2, litra b), tillæg I, konventionen

Uanset den generelle forpligtelse til at forsegle senderne med henblik på identifikation skal hverken det transportmiddel eller de enkelte kolli, der indeholder varerne, være forseget, hvis jernbaneselskaberne har anvendt identifikationsforanstaltninger.

Uanset denne undtagelse kan afgangstoldstedet stadig beslutte at forsegle senderne med henblik på identifikation.

Artikel 304, stk. 6, IA
Artikel 43, stk. 5, tillæg I, konventionen

Varer, der transporteres med jernbane under EU-forsendelsesproceduren eller den fælles forsendelsesprocedure, skal ikke frembydes på grænseovergangstoldstedet, forudsat at grænseovergangstoldstedet kan kontrollere varernes grænsepassage med andre midler.

En sådan kontrol foretages kun, hvis der er behov for det. Kontrollen kan foretages med tilbagevirkende kraft.

Artikel 305, stk. 1, litra f), og stk. 4, IA
Artikel 44, stk. 1, litra f), og stk. 2, litra b), tillæg I, konventionen

Når vogne tages ud af en togstamme på grund af tekniske problemer, udgør det for toldmyndighederne en hændelse under transporten. Transportøren kan dog fortsætte forsendelsen under den eksisterende forsendelsesprocedure. Ordlyden »tekniske problemer« fortolkes bredt og dækker også hændelser såsom opdeling af tog eller udtagelse af vogne på grund af uforudsete driftsforstyrrelser.

Når en hændelse indtræffer, skal det noteres af transportøren for varerne i TAD og indtastes i NCTS-systemet af bestemmelsestoldstedet.

Artikel 305, stk. 6, IA
Artikel 44, stk. 3, tillæg I, konventionen
Artikel 309, stk. 1, 2 og 3, IA
Artikel 47, stk. 4 og 5, tillæg I, konventionen

De udtagne vogne er stadig omfattet af forsendelsesangivelsen som angivet på eksemplaret af TAD (eller andre relevante formularer med angivelse af MRN-nummer og henvisning til hændelsen), der ledsager de udtagne vogne. De skal dog frembydes for bestemmelsestoldstedet senest seks dage efter, at de første vogne er frembudt for dette toldsted, og forsendelsen er ophørt. Bestemmelsestoldstedet skal returnere kontrolresultaterne inden for de samme seks dage.

Hvis varerne allerede er under forsendelse til bestemmelsesstationen, før en efterforskningsprocedure indledes, kan de forblive under den eksisterende forsendelsesprocedure frem til ankomsten. Hvis varerne på tidspunktet for efterforskningsproceduren stadig er blokeret på det sted, hvor hændelsen indtraf, skal en ny forsendelsesangivelse indgives for den videre forsendelse. Den nøjagtige procedure, der skal anvendes for

de udtagne vogne, afgøres for den enkelte sag. Principielt skal vurderingen udføres af det toldsted, der har kompetencen på det sted, hvor hændelsen fandt sted, og derudover skal afgangstoldstedet rådføre sig med bestemmelsestoldstedet under efterforskningsproceduren, hvis en sådan igangsættes. Kravet om at indgive en ny forsendelsesangivelse for de udtagne vogne, der ikke blev frembudt, inden for en frist på seks dage, er et af de mulige resultater.

De varer, der frembydes ved bestemmelsestoldstedet, kan frigives fra forsendelsen og henføres under en efterfølgende toldprocedure eller midlertidig opbevaring, hvis en national løsning er mulig. Den del af referencebeløbet for sikkerhedsstillelsen, der blev blokeret, kan anvendes fra det tidspunkt, hvor forsendelsestransaktionen er ophørt (selv om en del af forsendelsen endnu ikke er blevet frembudt). Forsendelsesproceduren er dog ikke afsluttet, og toldmyndighederne kan fortsat gøre krav på sikkerhedsstillelsen, hvis der er behov for det, f.eks. hvis de udtagne vogne aldrig ankommer.

Hvis vognene ankommer inden for seks dage, kan kontrolresultaterne sendes som bekræftelse af, at alle varer er ankommet korrekt med den tilsvarende kode A, og afgangstoldstedet kan efterfølgende afslutte forsendelsesproceduren.

Hvis vognene ikke ankommer inden for seks dage, kan forsendelsesproceduren ikke afsluttes. Bestemmelsestoldstedet skal sende kontrolresultaterne med kode B og angive, at vogne/varer mangler. Sagen løses gennem en efterforskningsprocedure og med udgangspunkt i de tiltag, der er foretaget af toldkontoret på hændelsesstedet.

Efter udrulning af NCTS 5 på afgangstoldstedet forlænges fristen for fremsendelse af kontrolresultaterne til 12 dage. Ovenstående proces administreres som en »delvis frigivelse« i NCTS 5. Forsendeshåndbogen bliver opdateret i en senere fase, så procedurereglerne for NCTS 5 bliver beskrevet ud fra erfaringerne med forgængerne.

Følgende forenklinger finder også anvendelse på varer, der transporteres med jernbane efter bevilling:

- status som godkendt afsender (se del VI) og
- status som godkendt modtager (se del VI).

VI.3.5.3. Papirbaseret forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane (overgangsbestemmelse)

VI.3.5.3.1. Indledning

Artikel 24, TDA
Artikel 55, litra f), tillæg I, konventionen

Den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane, er en overgangsprocedure. Den indebærer, at det papirbaserede CIM-fragtbrev anvendes som forsendelsesangivelse for varer, der transporteres af godkendte jernbanevirksomheder. Det papirbaserede CIM-fragtbrev kan anvendes, indtil det opdaterede NCTS (fase 5) er blevet implementeret ⁽³⁴⁾.

Opdateringen af NCTS fase 5 omfatter funktioner, der gør det lettere at indgive toldforsendelsesangivelsen i forbindelse med jernbanetransport. Når opdateringen af NCTS (fase 5) er blevet implementeret på afgangstoldstedet, finder standardforsendelsesproceduren baseret på NCTS, som er beskrevet i del IV, anvendelse.

Anvendelse af det papirbaserede CIM-fragtbrev som forsendelsesangivelse er valgfri. En jernbanevirksomhed kan vælge af bruge standardforsendelsesproceduren baseret på NCTS. I dette tilfælde anvendes CIM-fragtbrevet kun som transportdokument, og alle standardforsendelsesbestemmelser finder anvendelse som beskrevet i del IV og punkt VI.3.5.2. ovenfor.

Standardforsendelsesproceduren finder også anvendelse, hvis den elektroniske udgave af CIM-fragtbrevet anvendes i stedet for den papirbaserede formular. Oplysningerne i et elektronisk transportdokument, der anvendes af jernbanevirksomheder som forsendelsesangivelse, behandles af NCTS.

VI.3.5.3.2. Betingelser for anvendelse af det papirbaserede CIM-fragtbrev som forsendelsesangivelse

Artikel 30, TDA
Artikel 91, tillæg I, konventionen

For at CIM-fragtbrevet kan anvendes som forsendelsesangivelse til EU-forsendelsesproceduren eller den fælles forsendelsesprocedure, skal følgende betingelser være opfyldt.

1. Varerne transporteres af en jernbanevirksomhed i overensstemmelse med konventionen om internationale

(34) I overensstemmelse med [EUTK-arbejdsprogrammet](#).

jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 som ændret ved ændringsprotokollen af 3. juni 1999.

2. De jernbanevirksomheder, der udfører transporten i Unionens eller de fælles forsendelseslandes toldområde, er godkendte jernbanevirksomheder, eller nogle af dem er indehavere af en national bevilling som en såkaldt »mellemliggende jernbanevirksomhed«.

*Artikel 32, stk. 1,
TDA*

*Artikel 94, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

3. Varerne skal successivt overtages og transporteres af forskellige godkendte jernbanevirksomheder på nationalt niveau, således at det er muligt at transportere gods til og fra den nærmeste station i et nabo område efter en fremgangsmåde, der aftales mellem transportørerne.

4. De involverede, godkendte jernbanevirksomheder skal erklære sig solidarisk ansvarlige over for toldmyndigheden for eventuel toldskyld (importtold og andre afgifter).

*Artikel 29, artikel
32, stk. 3, artikel
41, stk. 1 og 2,
TDA*

*Artikel 92, stk. 2,
artikel 94, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

5. Jernbanevirksomhederne driver gennem deres regnskabsafdelinger i samarbejde med hinanden et fælles vedtaget system til at kontrollere og undersøge uregelmæssigheder ved varebevægelserne (se også punkt VI.3.5.3.5.1. Regnskabskontorernes funktionsmåde).

6. Jernbanevirksomhederne er ansvarlige for:
 - a) separat betaling af transportomkostninger
 - b) opdeling af transportomkostninger for hvert land
 - c) betaling af den respektive andel af omkostningerne og
 - d) et system til at kontrollere og undersøge uregelmæssigheder.

Den kompetente toldmyndighed har adgang til dataene i virksomhedens regnskabsafdeling.

Den papirbaserede procedure kan ikke anvendes, hvis:

- **kun én transportør** er involveret i transporten, eller
- en **transportør transporterer** varerne **ud over det nationale område**, bortset fra transporter fra og til stationen i nabo området efter aftale mellem transportørerne (se punkt 3 ovenfor), eller

- en transportør ikke opfylder et krav i den forenkede procedure, medmindre vedkommende er godkendt som mellemliggende jernbanevirksomhed ⁽³⁵⁾ (se punkt 2 ovenfor).

I alle disse tilfælde finder standardforsendelsesproceduren anvendelse, og CIM-fragtbrevet tjener kun som transportdokument.

Flere specifikke tilfælde og eksempler på anvendelsen af denne forenkede procedure kan findes i punkt VI.3.5.3.7.

VI.3.5.3.3. Godkendte jernbanevirksomheder

Godkendelsen til anvendelse af den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane, er en toldafgørelse, der træffes efter ansøgning.

Dette betyder, at de almindelige regler i toldafgørelserne som beskrevet i [del VI](#) finder anvendelse, medmindre andet er anført. Bemærk imidlertid, at det elektroniske system CDMS ikke anvendes til indgivelse, indrømmelse og forvaltning af denne type afgørelse. Toldmyndighederne skal stadig informere hinanden på anden måde, og Kommissionen kan lette denne proces. Myndighederne skal derfor underrette Kommissionen om deres afgørelse vedrørende godkendte jernbanevirksomheder. Kommissionen offentliggør og ajourfører oplysningerne i [bilag 2](#) til arbejdsdokumentet TAXUD/A2/TRA/02/2019 vedrørende CIRCABC Transit-interessegruppen ⁽³⁶⁾.

Ansøgningen skal indgives til den kompetente toldmyndighed på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres.

Jernbanevirksomheden skal opfylde de almindelige og særlige

⁽³⁵⁾ En mellemliggende jernbanevirksomhed kan gives bevilling, selv om den ikke opfylder alle betingelser i den papirbaserede procedure, hvis: i) en jernbanevirksomhed, der har tilladelse til at anvende den papirbaserede procedure, indtræder som ansvarlig for proceduren, og ii) den mellemliggende jernbanevirksomhed hverken indgår som første eller sidste transportør inden for EU's toldområde eller fælles forsendelseslande.

⁽³⁶⁾ Kun de nationale toldmyndigheder, der er involveret i forsendelse og varers toldmæssige status, har adgang til CIRCABC Transit-interessegruppen. Kontakt den nationale forsendelseskoordinator for at få adgang til gruppen. Jernbanevirksomheder gives også begrænset adgang gennem CER.

betingelser, herunder undertegnelse af den relevante (*) angivelse.

Generelle betingelser

Artikel 11, DA

Artikel 29, stk. 1, litra a), TDA

Artikel 57, stk. 4 og 6, tillæg I, konventionen

- Ansøgeren er registreret og har et EORI-nummer, hvis denne er etableret i Unionen.
- Ansøgeren er etableret i Unionen eller et fælles forsendelsesland.
- Toldmyndigheden vurderer, at den kan føre tilsyn med forsendelsesproceduren og udføre kontrollerne uden en uforholdsmæssigt stor indsats.

Særlige betingelser

Artikel 25, stk. 1, artikel 29, stk. 1, litra b), og artikel 32, stk. 1, TDA

Artikel 57, stk. 4, artikel 92, stk. 1, artikel 94, stk. 1, tillæg I, konventionen

- Ansøgeren skal være en jernbanevirksomhed.
- Enten: i) skal ansøgeren regelmæssigt anvende proceduren for EU-forsendelse eller den fælles forsendelsesprocedure, eller også ii) skal toldmyndigheden vide, at ansøgeren kan opfylde forpligtelserne i henhold til disse procedurer.
- Ansøgeren må ikke have begået alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen.
- Ansøgeren skal føre optegnelser, der gør det muligt for toldmyndigheden at foretage effektiv kontrol.
- Jernbanevirksomheden skal erklære sig solidarisk ansvarlig over for toldmyndigheden, hvis denne er involveret i transport af varer under den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane (*).

(*) I erklæringen fastsættes det generelle princip, at uregelmæssigheder, der opdages under anvendelsen af den papirbaserede forsendelsesprocedure, afhjælpes i et samarbejde mellem den kompetente toldmyndighed og den ansvarlige jernbanevirksomhed i det land, hvor uregelmæssigheden anses for at være opstået. Den ansvarlige jernbanevirksomhed er indforstået med at være ansvarlig for og være den første, der bliver anmodet om betaling af en eventuel toldskyld (importtold og andre afgifter). En model til erklæring findes i bilag 1 til arbejdsdokumentet [TAXUD/A2/TRA/02/2019](#).

*Artikel 39 og
artikel 41, stk. 3,
TDA*

*Artikel 92, stk. 3,
artikel 97, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

Hvor det er relevant, fastlægger toldmyndighederne:

- ordningerne for bevægelse af EU-varer (se forklarende bemærkning i punkt VI.3.5.3.4.4.)
- ordningerne for sikkerhedsstillelse
- de procedurer, der skal overholdes i regnskabsafdelingen med for at føre tilsyn med anvendelsen af CIM-fragtbrevet som

forsendelsesangivelse.

*Artikel 25, stk. 2,
TDA* Godkendelsen gælder i alle medlemsstater og i alle fælles forsendelseslande, for så vidt som godkendte eller mellemliggende jernbanevirksomheder er etableret i det pågældende land.

*Artikel 56, stk. 4,
tillæg I,
konventionen* Den godkendte jernbanevirksomhed kan imidlertid kun operere på dens respektive nationale plan, bortset fra transporter fra og til stationen i et naboområde efter aftale mellem transportørerne (se også punkt VI.3.5.3.2.).

*Artikel 22, stk. 4,
TK* Godkendelsen har omgående virkning.

*Artikel 64, tillæg I,
konventionen*

*Artikel 22, stk. 5,
og artikel 28, TK* Generelt er godkendelsen gyldig uden tidsbegrænsning, og så længe jernbanevirksomheden opfylder alle kriterier og betingelser. Bemærk imidlertid følgende særlige forhold.

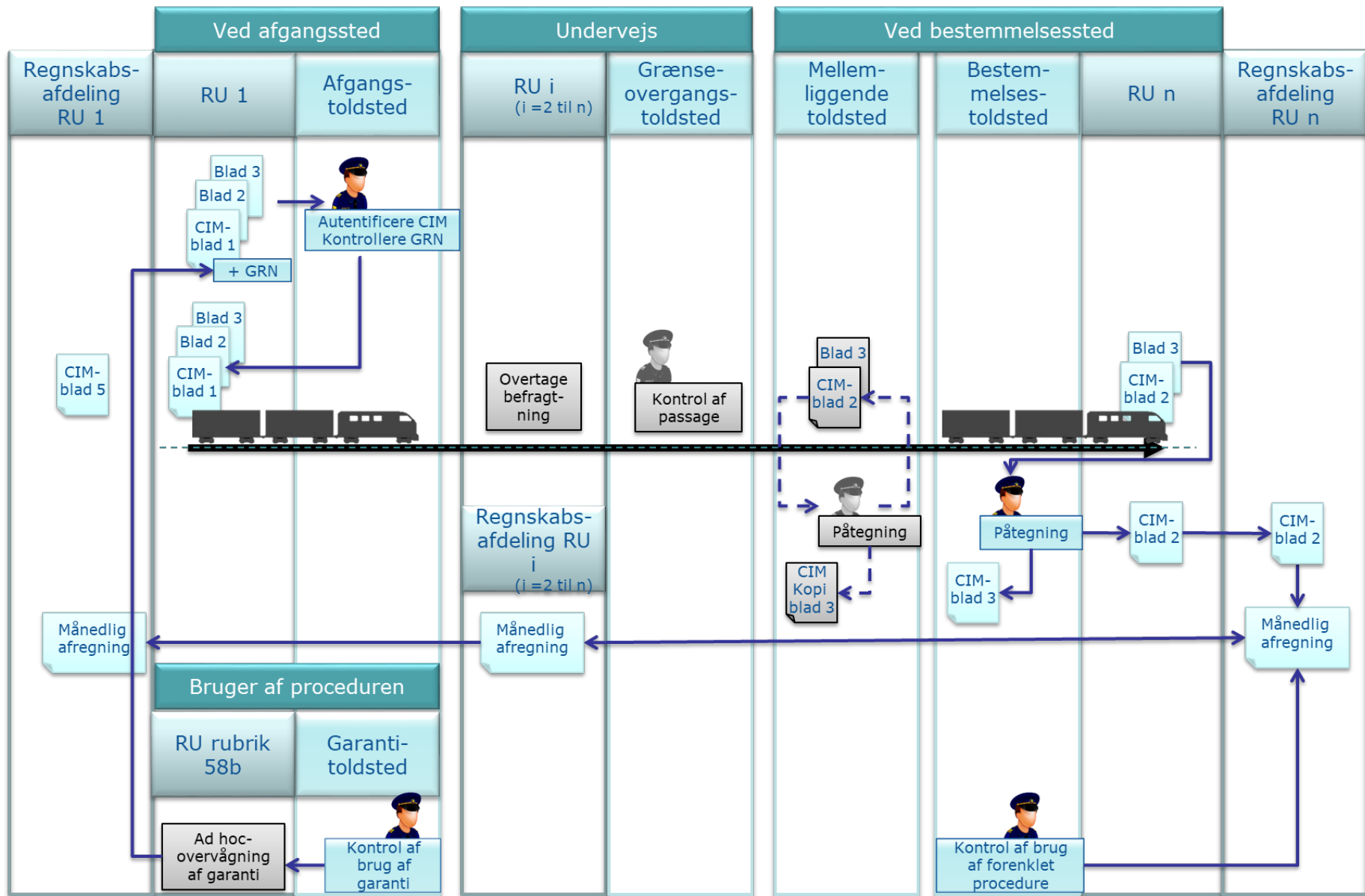
*Artikel 64, tillæg I,
konventionen*

- Proceduren kan ikke længere indledes i en EU-medlemsstat eller et fælles forsendelsesland, når NCTS (fase 5) er blevet implementeret i den pågældende EU-medlemsstat eller det pågældende fælles forsendelsesland (se også punkt VI.3.5.3.1. — Indledning).
- De godkendte jernbanevirksomheder i disse lande kan fortsat deltage som mellemliggende eller modtagende jernbanevirksomhed.
- Alle godkendelser ophører med at være gyldige, når NCTS (fase 5) er blevet implementeret i alle EU-medlemsstater og fælles forsendelseslande.

VI.3.5.3.4. Anvendelse af den papirbaserede forsendelsesangivelse

I [figur 1](#) illustreres forsendelsesproceduren, når CIM-fragtbrevet anvendes som forsendelsesangivelse for varer, der føres fra et sted i Unionen eller et fælles forsendelsesland til et andet sted i Unionen eller det fælles forsendelsesland.

Hele teksten i de følgende punkter bør læses for at opnå en fuld forståelse af de gældende regler og de mulige variationer.

Figur 1: Illustration af den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane.

VI.3.5.3.4.1. CIM-fragtbrevet som forsendelsesangivelse

Artikel 6 og 7,
tillæg B, COTIF

Den Internationale Jernbanetransportkomité (CIT) har efter aftale med toldmyndighederne og Europa-Kommissionen udarbejdet ⁽³⁷⁾: i) et standard-CIM-fragtbrev, ii) et standard-CIM-/SMGS-fragtbrev og iii) et standard-CIM-fragtbrev for kombineret transport. Disse formularer findes på <http://www.cit-rail.org>.

CIM-fragtbrevet kan også anvendes som en CUV-vognseddel (»CUV wagon note«) ⁽³⁸⁾. I så fald skal der sættes kryds i feltet »CUV-vognseddel« i rubrik 30. Denne anvendelse vedrører transporten af tomme vogne, der transporteres som transportmiddel. De tomme vogne henføres ikke under fælles forsendelse/EU-forsendelse, medmindre de endnu ikke er blevet toldbehandlet. Anvendelsen af modellen for CUV-vognsedler er derfor ikke relevant for toldforsendelse.

CIM-fragtbrevet for kombineret transport og det kombinerede fragtbrev CIM/SMGS har ligeledes ingen særlig relevans for toldforsendelse. Til toldforsendelsesformål behandles de som et CIM-fragtbrev. I de følgende afsnit omfatter alle henvisninger til CIM-fragtbrevet også det kombinerede fragtbrev CIM/SMGS og CIM-fragtbrevet for kombineret transport. Alle henvisninger i dette punkt til rubrikker i formularen vedrører CIM-fragtbrevet. De tilsvarende henvisninger til rubrikker for de andre fragtbreve er anført i en oversigtstabel i bilag VI.8.11.

Selv om toldmyndighederne og Kommissionen ikke er ansvarlige for formularerne, kan de anvendes som toldforsendelsesangivelser. Disse formularer må derfor ikke ændres uden forudgående accept fra toldmyndighederne og Kommissionen.

VI.3.5.3.4.2. Den ansvarlige for proceduren

Artikel 5, stk. 15 og 35, artikel 170, stk. 2, TK - **Den ansvarlige for proceduren** er toldanmelderen som angivet i rubrik 58b i CIM-fragtbrevet.

Artikel 31, stk. 1, - I medfør af den særlige position i forbindelse med

⁽³⁷⁾Se arbejdsdokumenterne TAXUD/1862/2003, TAXUD/1950/2003 og TAXUD/1960/2003.

Sidstnævnte blev godkendt på det 102. møde i EF-EFTA-arbejdsgruppen den 10. december 2003.

⁽³⁸⁾Ved CUV forstås de ensartede regler vedrørende international transport af vogne.

TDA

Artikel 3, litra e),
og artikel 93, tillæg
I, konventionen

tilrettelæggelsen af transporten af varer — og dermed kontakt med og viden om de andre transportører — er det den kontraktansvarlige transportør (rubrik 58a), som generelt skal ansøge om tilladelse til at anvende en papirbaseret forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane, i henhold til artikel 5, stk. 35, og artikel 170, TK. Generelt er den kontraktansvarlige transportør derfor ansvarlig for proceduren.

- Den ansvarlige for proceduren **skal imidlertid være etableret i Unionen eller et fælles forsendelsesland**. Hvis transporten indledes uden for Unionens eller et fælles forsendelseslands toldområde, og den kontraktansvarlige transportør ikke er etableret i Unionen eller et fælles forsendelsesland, kan en anden godkendt jernbanevirksomhed, der er involveret i transporten og etableret i Unionen eller et fælles forsendelsesland, med dennes samtykke angives i rubrik 58b som den ansvarlige for proceduren. I medfør af kravet om, at varerne skal frembydes på afgangstoldstedet inden for Unionens eller et fælles forsendelseslands toldområde, er den ansvarlige for proceduren generelt den første transportør ved indførslen i Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde.

I dette tilfælde ansøger den kontraktansvarlige transportør (rubrik 58a) derfor om tilladelse til at anvende den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane, på vegne af den ansvarlige for proceduren (rubrik 58b).

VI.3.5.3.4.3. Udfyldelse af CIM-fragtbrevet som forsendelsesangivelse

Artikel 12, stk. 2,
tillæg B, COTIF

Den jernbanevirksomhed, der accepterer at transportere varerne i overensstemmelse med COTIF (den kontraktansvarlige transportør angivet i rubrik 58a), skal udfylde CIM-fragtbrevet og angive alle data i overensstemmelse med artikel 7, tillæg B, COTIF. Et CIM-fragtbrev skal udstedes for hver varesending.

Anvendelsen af et CIM-fragtbrev betyder ikke automatisk, at en jernbanevirksomhed anvender den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane. Det skal derfor bekræftes, at CIM-fragtbrevet anvendes som

forsendelsesangivelse, i rubrik 58b.

Hvis den kontraktansvarlige transportør ikke er den ansvarlige for proceduren, udfylder den kontraktansvarlige transportør CIM-fragtbrevet som forsendelsesangivelse på vegne af den ansvarlige for proceduren.

CIM-fragtbrevet indeholder ikke en bestemt rubrik, hvor HS-koden kan anføres. I tilfælde hvor HS-koden er påkrævet i forbindelse med EU-forsendelse/fælles forsendelse, angives jernbanernes egen sekscifrede NHM-kode i rubrik 24, og denne kode svarer næsten altid til HS-koden.

Ifølge CIT's manual vedrørende CIM-fragtbrevet skal HS-koden angives i rubrik 21, hvis dette kræves i henhold til toldlovgivningen.

Hvis der anvendes en enkelt sikkerhedsstillelse, eller den samlede sikkerhedsstillelse suppleres af en yderligere sikkerhed, skal denne oplysning angives i CIM-fragtbrevet sammen med sikkerhedsstillelsens art og GRN-nummer, hvis det er relevant (se også punkt VI.3.5.3.6. nedenfor).

Artikel 34 og bilag 11, TDA

Hvis CIM-fragtbrevet omfatter mere end én vogn, kan ladelisten anvendes.

Artikel 105, tillæg I, og bilag B, tillæg III, konventionen

I ladelisten angives vognnummer eller containernummer.

T1- og T2/T2F-bevægelser skal angives på særskilte ladelister. I dette tilfælde indsættes ladelistens serienummer i CIM-fragtbrevets rubrik til beskrivelsen af varerne. Se del I for flere oplysninger om disse koder.

Den originale ladeliste skal bekræftes med afgangstationens stempel.

VI.3.5.3.4.4. Formaliteter ved afgang

Artikel 31, stk. 2, TDA

- Den **ansvarlige for proceduren** er ansvarlig for at sikre, at alle involverede jernbanevirksomheder opfylder betingelserne for anvendelse af denne forenklede procedure.

Artikel 93, stk. 2, tillæg I, konventionen

- Den **ansvarlige for proceduren** skal:

Artikel 32, stk. 2,

a) frembyde CIM-fragtbrevet og varerne på afgangstoldstedet,

og artikel 33, stk. 1, TDA

Artikel 233, stk. 1 og 2, TK

Artikel 8, tillæg I, konventionen

medmindre andet er anført (se forklarende bemærkning nedenfor)

- b) frembyde ladelisten, hvis det er relevant (se punkt VI.3.5.3.4.3.)
- c) overholde todbestemmelserne vedrørende proceduren
- d) stille en passende sikkerhed for hele ruten (se også punkt VI.3.5.3.6. nedenfor).

- **Afgangstoldstedet** skal kontrollere, at den ansvarlige for proceduren er en godkendt jernbanevirksomhed, og at der er stillet en sikkerhed. Afgangstoldstedet kan anvende [bilag 2](#) til arbejdsdokumentet TAXUD/A2/TRA/02/2019 som kilde til at bekræfte dette.

Bilag 2 indeholder kun en bekræftelse af, at den godkendte jernbanevirksomhed også er godkendt til at anvende samlet sikkerhedsstillelse for den papirbaserede forsendelsesprocedure. Se punkt VI.3.5.3.6.2. vedrørende den procedure, der skal følges, hvis der anvendes enkelt sikkerhedsstillelse.

Artikel 33, TDA

Artikel 97, stk. 2, tillæg I, konventionen

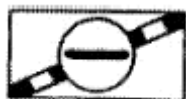
- **Afgangstoldstedet** anfører i rubrik 99, der er forbeholdt toldmyndighederne, på eksemplar 1, 2 og 3 af CIM-fragtbrevet på en tydelig måde følgende kode, medmindre andet er angivet (se forklarende bemærkning nedenfor):
 - a) T1: til ekstern forsendelse
 - b) T2: til intern forsendelse
 - c) T2F: til intern forsendelse (særligt fiskalt område).Kode T2 og T2F skal bekræftes med afgangstoldstedets stempel. Se flere oplysninger om anvendelsen af koderne T1, T2 og T2F i del I.

Alle eksemplarer skal afleveres til jernbanevirksomheden.

Artikel 33, stk. 4, og bilag 10, TDA

Artikel 95, tillæg I, og bilag B11, tillæg III, konventionen

Den **ansvarlige for proceduren** skal, når det er nødvendigt, sørge for, at alle varer, som transporteres under denne forenklede procedure, mærkes med en etiket eller et stempel med et passende piktogram, medmindre andet er angivet (se forklarende bemærkning nedenfor):

Etiketterne/stemplerne anbringes på eller trykkes direkte på CIM-fragtbrevet.

Etiketterne/stemplerne anbringes på jernbanevognen, når der er tale

om hele vognladninger, eller i andre tilfælde på det eller de enkelte kolli.

*Artikel 302, stk. 2,
litra b), IA*

*Artikel 98, tillæg I,
konventionen*

Medmindre afgangstoldstedet har besluttet andet, skal hverken transportmidlet eller de enkelte kolli, der indeholder varerne, være toldforseglet. Det skyldes, at de identifikationsforanstaltninger, der anvendes af jernbanevirksomheder, generelt anses for tilstrækkelige.

Forklarende bemærkning

Ved krav om at frembyde varerne, anfør da koderne T1/T2/T2F, og anbring etiketter/stempler.

Generelt antages koderne T1, T2 eller T2F at stemme overens med landekoden i rubrik 62. Landekoden 80 for Tyskland indebærer f.eks., at T2-proceduren anvendes. Hvis proceduren og afganglandet (på CIM-fragtbrevet) ikke stemmer overens, skal koden for proceduren angives på en tydelig måde. T2/T2F-koden skal være bekræftet for at være gyldig.

Fra	Via	Til	Varer	Kode (eksemplar 1-3)	Piktogram	Frembydelse
<i>Artikel 33, stk. 1 og 2, artikel 33, stk. 4, TDA Artikel 97, stk. 1 og 2, tillæg I, konventionen</i>						
EU	Alle	EU	Ikke-EU	Anfør T1	Krævet	Krævet
<i>Artikel 39, stk. 1 og 2, TDA Artikel 97, stk. 3, tillæg I, konventionen</i>						
EU	Fælles ⁽¹⁾	EU	Unionen	T2/T2F antaget	Ikke krævet	Ikke krævet
	Tredjeland ⁽²⁾					
<i>Artikel 36, stk. 5, TDA</i>						
EU	Alle	Fælles	EU eller ikke-EU	Anfør T1 Bekræft T2/T2F	Krævet	Krævet
		Tredjeland				
<i>Artikel 97, stk. 4 og 6, tillæg I, konventionen</i>						
Fælles	Alle	Alle	Ikke-EU	T1 antaget	Krævet	Ikke krævet
			Unionen	Bekræft T2/T2F (eksemplar 3)	Krævet	Krævet
<i>Artikel 38 og artikel 40, TDA</i>						
Tredjeland	Alle	Tredjeland	Ikke-EU	T1 antaget	Krævet	Ikke krævet
			Unionen	T1 antaget, medmindre PoUS	Krævet	Ikke krævet
<i>Artikel 33, stk. 5, og artikel 40, TDA</i>						
Tredjeland	Alle	EU	Ikke-EU	T1 antaget	Krævet	Ikke krævet
			Unionen	T1 antaget, medmindre PoUS	Krævet	Ikke krævet

*Artikel 39, stk. 1,
TDA*

*Artikel 97, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 39, stk. 2,
TDA*

*Artikel 97, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

3) Hver medlemsstat fastlægger betingelserne og foranstaltningerne for de situationer, hvor EU-varer forsendes fra et sted til et andet i Unionen gennem et fælles forsendelsesland (se også punkt VI.3.5.3.3.).

1) Hver medlemsstat fastlægger procedurer for de situationer, hvor EU-varer forsendes fra et sted til et andet i Unionen gennem et tredjeland. Selv om sådanne transporter sædvanligvis kun er mulige for T1-procedurer, er jernbanetransport en undtagelse, som også kan finde anvendelse på T2-procedurer under denne papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, der transporteres med jernbane.

Toldforsendelsesproceduren suspenderes uden for EU's toldområde (se også punkt VI.3.5.3.3.). Alternativt kan der anvendes et bevis for EU-status.

VI.3.5.3.4.5. Særlige situationer ved afgang

*Artikel 33, stk. 5,
og artikel 38, TDA*

*Artikel 102, tillæg
I, konventionen*

Transport indledes fra et tredjeland

Hvis forsendelsen indledes uden for Unionens eller et fælles forsendelseslands toldområde, bliver det toldsted, der er ansvarligt for grænsestationen, hvorigennem varerne indføres i Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde, afgangstoldsted.

Transportøren er underlagt bestemmelserne om indførsel af varer i Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde, og toldmyndigheden har fortsat ret til at kontrollere disse varer.

Artikel 37, TDA

*Artikel 96, tillæg I,
konventionen*

Ændring af fragtkontrakten

Det kan ske, at kontrakten ændres på en sådan måde, at transporten:

- i) slutter uden for EU i stedet for inden for EU (eller omvendt) eller
- ii) slutter uden for det oprindeligt planlagte fælles forsendelsesland i stedet for inden for det oprindeligt planlagte fælles forsendelsesland (eller omvendt). I sådanne tilfælde må transporten ikke udføres uden forudgående samtykke fra afgangstoldstedet.

I alle andre tilfælde kan den ændrede fragtkontrakt opfyldes ved blot omgående at underrette afgangstoldstedet.

Artikel 43, TDA

*Artikel 107, stk. 11,
tillæg I,
konventionen*

Godkendt afsender

Hvis den første jernbanevirksomhed er en godkendt afsender, skal varerne og CIM-fragtbrevet ikke frembydes for afgangstoldstedet.

Dette toldsted skal imidlertid træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at eksemplar 1, 2 og 3 er forsynet med henholdsvis påtegningen T1, T2 eller T2F.

Se flere oplysninger om »godkendt afsender« i del VI.

VI.3.5.3.4.6. Undervejs

*Artikel 32, stk. 2,
TDA*

Alle involverede jernbanevirksomheders forpligtelser (rubrik 58b og 57)

Alle involverede jernbanevirksomheder er ansvarlige for, at denne

*Artikel 94, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

papirbaserede procedure anvendes korrekt.

*Artikel 35, TDA

Artikel 99, tillæg I,
konventionen*

Ved grænseovergangstoldstedet

Ved grænseovergangstoldstedet er der ingen formaliteter, der skal opfyldes. Grænsepassagen bekræftes imidlertid ved kontrollen af regnskabsafdelingerne som beskrevet i punkt VI.3.5.3.5.2. eller ved brug af andre midler eller systemer (f.eks. jernbaneinfrastrukturforvalterens system).

Når varer forsendes gennem et tredjeland, anses proceduren for suspenderet i det pågældende tredjeland.

Toldformaliteterne vedrørende indførsel eller udførsel af varer i eller ud af Unionens eller et fælles forsendelseslands toldområde finder dog stadig anvendelse, og toldmyndigheden har fortsat ret til at kontrollere disse varer. Disse formaliteter vedrører »sikkerhedsreglerne« baseret på Verdenstoldorganisationens SAFE Framework of Standards, jf. artikel 46, TK.

*Artikel 305, IA

Artikel 44, tillæg I,
konventionen*

Formaliteter i tilfælde af hændelser

I tilfælde af hændelser under forsendelser af varer under en fælles forsendelsestransaktion/EU-forsendelsestransaktion som beskrevet i del IV, kapitel 3, punkt 3.1, finder de samme procedurer anvendelse. I medfør af de særlige forhold ved denne papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane, bør en rapporteringsprocedure følges som anført i CIT's manual (artikel 42, CIM — »Ascertainment of partial loss or damage«, CIT-formular 20).

Artikel 305 i gennemførelsesretsakten til EU-toldkodeksen og artikel 44 i tillæg I til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure med de nødvendige ændringer finder tilsvarende anvendelse på forsendelser under den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane.

VI.3.5.3.4.7. På bestemmelsesstedet

*Artikel 36, stk. 2,
TDA*

Det toldsted, der er ansvarligt for bestemmelsesstationen som anført i CIM-fragtbrevet, bliver bestemmelsestoldsted.

*Artikel 100, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

Artikel 36, stk. 1, TDA
Artikel 100, stk. 1, tillæg I, konventionen

Den **jernbanevirksomhed**, der transporterer varerne ved bestemmelsesstedet, frembyder for bestemmelsestoldstedet:

- varerne
- eksemplar 2 og 3 af CIM-fragtbrevet.

Bestemmelsestoldstedet skal:

- stemple og returnere eksemplar 2 til jernbanevirksomheden
- beholde eksemplar 3.

Artikel 41, stk. 3, TDA
Artikel 92, stk. 3, tillæg I, konventionen

Jernbanevirksomheden skal stille alle CIM-fragtbreve (eksemplar 2), som den opbevarer i sin regnskabsafdeling, til rådighed for toldmyndigheden i bestemmelseslandet i overensstemmelse med alle bestemmelser, som måtte være fastlagt efter fælles aftale med denne myndighed.

VI.3.5.3.4.8. Særlige situationer ved bestemmelsesstedet

Artikel 36, stk. 5, og artikel 38, TDA
Artikel 101, tillæg I, konventionen

Forsendelse ophører i et tredjeland

Hvis forsendelsen ophører i et tredjeland, bliver det toldsted, der er ansvarligt for grænsestationen, hvorigennem varerne udføres fra Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde, bestemmelsestoldsted.

Transportøren er underlagt bestemmelserne om udførsel af varer fra Unionens eller det fælles forsendelseslands toldområde, og toldmyndigheden har fortsat ret til at kontrollere disse varer.

Varer er blevet losset på en mellemstation, bortset fra punktafgiftspligtige varer

Artikel 36, stk. 2, TDA
Artikel 100, stk. 2, tillæg I, konventionen

Hvis forsendelsen af varer eller forsendelsesproceduren er ophørt på en mellemstation eller undervejs, bliver det toldsted, der er ansvarligt for den pågældende mellemstation eller det pågældende sted undervejs, bestemmelsestoldsted.

Den jernbanevirksomhed, der transporterer varerne til denne mellemstation, frembyder for bestemmelsestoldstedet:

- varerne
- CIM-fragtbrevets eksemplar 2 og 3 samt et ekstra eksemplar 3.

Toldstedet på mellemstationen (det faktiske bestemmelsestoldsted):

- stempler disse eksemplarer
- forsyner eksemplarerne med påtegningen »cleared«
- returnerer eksemplar 2 og 3 til jernbanevirksomheden

- beholder det ekstra eksemplar 3.

Det angivne bestemmelsestoldsted kan forlange en efterfølgende kontrol af de påtegninger, der er foretaget af »mellemtoldstedet« på eksemplar 2 og 3.

*Artikel 36, stk. 3,
TDA*

Forsendelser af punktafgiftspligtige varer kan ikke omdirigeres. De angivne afgangs- og bestemmelsessteder skal overholdes. Følgelig kan punktafgiftspligtige varer ikke losses på en mellemstation.

Godkendt modtager

Artikel 44, TDA

Hvis varerne modtages på bestemmelsesstationen af en godkendt modtager, skal varerne og CIM-fragtbrevet ikke frembydes for bestemmelsestoldstedet.

Fragtbrevets eksemplar 2 og 3 kan leveres direkte af den godkendte jernbanevirksomhed eller transportør til bestemmelsestoldstedet.

Se del VI for flere oplysninger om »godkendt modtager«.

VI.3.5.3.5. Kontrol af den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane

VI.3.5.3.5.1. Regnskabskontorernes funktionsmåde

Den Internationale Jernbaneunion (UIC) har udarbejdet regnskabs- og fordelingsbestemmelser, der finder anvendelse på international godstransport ⁽³⁹⁾. Disse regler, som er bindende for medlemsvirksomheder, dækker afregning samt fordeling og betaling af skyldige beløb for forsendelse af varer under CIM-fragtbreve.

I regnskabsbestemmelserne fastlægges en standardprocedure, som skal anvendes af regnskabsafdelingerne i de jernbanevirksomheder, der er involveret i varetransporten. Proceduren omfatter: i) indsamling og udveksling af transportrelaterede data, ii) sammenligning af sådanne data og iii), hvor det er relevant, udveksling af oplysninger om konstaterede uoverensstemmelser.

Jernbanevirksomheden i bestemmelseslandet er ansvarlig for afregningen på grundlag af de data, der fremgår af eksemplar 2 af CIM-fragtbrevet. Kopier af eksemplar 2, der vedrører alle

⁽³⁹⁾ UIC Leaflet 304.

transporter, findes derfor hos den tilsvarende regnskabsafdeling. Afregningen består i indsamling af relevante oplysninger som fastsat i regnskabsbestemmelserne. Sådanne afdelinger har pligt til at indlede månedlig afregning for hver involveret jernbaneforbindelse og jernbanevirksomhed. Oplysningerne skal sendes til hver af de involverede jernbanevirksomheder.

Jernbanevirksomheden i afganglandet har pligt til at kontrollere, om disse oplysninger svarer til dens egne oplysninger. Hvis der konstateres uoverensstemmelser på mere end 30 EUR pr. sending, fremsendes detaljer til regnskabsafdelingen i bestemmelseslandet ved brug af en vedtagen formular.

Regnskabsafdelingen i hvert transitland kontrollerer, om afregningen er korrekt, hvis den finder en kontrol hensigtsmæssig. Den vedtagne formular skal anvendes hvis der konstateres en uoverensstemmelse på mere end 30 EUR pr. sending.

Efter afregningen fordeler regnskabsafdelingen i bestemmelseslandet normalt ⁽⁴⁰⁾ beløbene og overfører dem til de involverede jernbanevirksomheder.

Denne procedure ifølge regnskabsbestemmelserne kan også aftales med ikke-UIC-medlemmer. Anvendelsen af UIC-proceduren er ikke en betingelse for anvendelsen af den forenklede procedure for forsendelse med jernbane. Enhver støtteberettiget regnskabsprocedure skal dog også være bindende for de involverede jernbanevirksomheder og skal være lige så pålidelig som UIC-proceduren. UIC-proceduren skal: i) omfatte en standardiseret sammenligning af dataene for hver forsendelse for de berørte regnskabskontorer og ii) anvende en aftalt formular til oplysninger om uoverensstemmelser. Alle regnskabsprocedurer skal sikre en gensidig kontrol af de jernbanevirksomheder, der er involveret i varetransporten. Proceduren kræver dermed, at mindst to jernbanevirksomheder er involveret.

En jernbanevirksomhed, som ikke har modtaget sin andel af betalingen for transporten efter en vis periode, kan iværksætte en undersøgelse for at spore de »mistede« varer eller dokumenter eller

40 UIC har planer om at ændre dette princip. Den jernbanevirksomhed, der er ansvarlig for at fakturere kunden, skal være ansvarlig for fordelingen og overførslen af beløbene. Da det ikke berører hverken indsamlingen af transportrelaterede oplysninger eller udvekslingen af disse oplysninger, har denne ændring ikke betydning for den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane.

for at finde frem til det land, hvor varerne sidst blev indført. Dette kompenserer for manglen på: i) en toldundersøgelingsprocedure og ii) meddelelser om ophør og afslutning.

VI.3.5.3.5.2. De kompetente myndigheders kontrol

Det er et krav, at der skal føres regnskaber med henblik på toldkontrol på et regnskabskontor, der skal oprettes i hvert land. Dette skyldes, at der ikke anvendes et retureksempplar, der gør det muligt for toldmyndighederne at fastslå, at varerne er ankommet. Meddelelserne om ophør og kontrol er erstattet af kontroller af noteringer og bilag, navnlig af fordelingen af transportomkostninger og jernbanevirksomhedernes efterforskningsprocedure.

*Artikel 41, stk. 3,
TDA*

Toldkontrol af, at den papirbaserede procedure anvendes korrekt, foretages hovedsagelig af toldmyndigheden i bestemmelseslandet.

*Artikel 92, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

I tilfælde af uregelmæssigheder og betalingskrav er toldmyndighederne ansvarlige for at løse problemet direkte over for den pågældende jernbanevirksomhed (se bilag 1 til arbejdsdokumentet TAXUD/A2/TRA/02/2019).

Det bør bemærkes, at jernbanevirksomhedernes eksisterende clearing- og efterforskningsystem er et væsentligt element i den papirbaserede forsendelsesprocedure for varer, som transporteres med jernbane. Den papirbaserede forsendelsesprocedure for jernbanetransport anses for at være pålidelig og for at muliggøre: i) kontrol af jernbanevirksomhedernes regnskaber og ii) afkald på et retureksempplar af det CIM-fragtbrief, der anvendes som forsendelsesangivelse ⁽⁴¹⁾.

Korrekt og effektiv kontrol af den forenkledede procedure skal derfor ske med brug af de væsentlige elementer af regnskabsproceduren for jernbanevirksomheder.

Den vigtigste indikation af, at varer, der er henført under den papirbaserede forsendelsesprocedure for jernbanetransport, ikke er nået frem til bestemmelsesstedet, er oplysningerne om uoverensstemmelser. Disse oplysninger kan dog også vedrøre uoverensstemmelser i forbindelse med jernbanefragt, som toldmyndighederne ikke skal følge op på. For at der kan foretages

⁽⁴¹⁾ Se betragtningerne til Kommissionens forordning (EØF) nr. 304/1971.

korrekt og effektiv kontrol, skal de oplysninger om uoverensstemmelser, der er sendt eller modtaget af de respektive regnskabsafdelinger, frembydes for og kontrolleres af de kompetente myndigheder. Opfølgning, dvs. undersøgelser hos bestemmelsestoldstedet, er kun påkrævet, hvis uoverensstemmelsen påvirker forsendelsesproceduren.

Med eksemplar 2 af CIM-fragtbrevet skal det kontrolleres, at den forenklede procedure anvendes korrekt. Disse eksemplarer, som skal være forsynet med de påtegninger, der kræves i henhold til forsendelseslovgivningen, skal være tilgængelige hos regnskabsafdelingen i bestemmelseslandet (se punkt VI.3.5.3.4.7.). Den korrekte anvendelse kontrolleres ved stikprøvekontrol af eksemplar 2 af CIM-fragtbrevet. Det skal desuden overvejes at anvende proceduren for efterfølgende kontrol ⁽⁴²⁾.

VI.3.5.3.6. Sikkerhedsstillelse i forbindelse med den forenklede procedure for forsendelse med jernbane

*Artikel 215, stk. 2,
artikel 98, stk. 1,
artikel 89, stk. 4,
og artikel 233, stk.
1, litra c), TK*

Den **ansvarlige for proceduren** skal **stille en passende sikkerhed**, som er gyldig og tilstrækkelig, og som dækker hele ruten på Unionens og de fælles forsendelseslandes toldområde.

*Artikel 16, stk. 1,
DA*

I lyset af karakteren af den papirbaserede procedure er samlet sikkerhedsstillelse den mest hensigtsmæssige form for sikkerhed. Der findes ikke en effektiv procedure, som giver afgangstoldstedet mulighed for at frigive en transport med en enkelt sikkerhedsstillelse.

*Artikel 28, stk. 1,
IA*

*Artikel 10, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

VI.3.5.3.6.1. Anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse

*Artikel 156 og
artikel 157, stk. 3,
IA*

Hvis der er stillet samlet sikkerhed i forbindelse med den forenklede procedure for jernbaneforsendelse, gælder følgende betingelser.

*Artikel 74, stk. 4,
tillæg I,*

- Den ansvarlige for proceduren er ansvarlig for at kontrollere, at referencebeløbet til enhver tid er tilstrækkeligt og dækker hele ruten på Unionens og de fælles forsendelseslandes toldområde.

⁽⁴²⁾ Se del IV, kapitel 5, afsnit 5, i forsendeshåndbogen.

Bemærk:

- 1) Hvis referencebeløbet ikke er tilstrækkeligt, skal den ansvarlige for proceduren hæve referencebeløbet eller stille yderligere sikkerhed. Denne oplysning skal angives i CIM-fragtbrevet sammen med sikkerhedsstillelsens art og eventuelt GRN-nummer.
 - 2) Referencebeløbet kan genbruges til en efterfølgende transport fra det tidspunkt, hvor forsendelsesproceduren er ophørt.
- Afgangstoldstedet kontrollerer, om der er stillet en samlet sikkerhed. Toldvæsenet kan anvende [bilag 2 til arbejdsdokumentet TAXUD/A2/TRA/02/2019](#) som kilde til at bekræfte dette. Toldmyndighederne kan også på grundlag af disse oplysninger antage, at betingelsen er opfyldt (se også punkt VI.3.5.3.4.4.).
 - Den kompetente toldmyndighed (på toldstedet for sikkerhedsstillelse) udfører regelmæssig og passende revision for at føre tilsyn med anvendelsen af referencebeløbet.

Overvågning af anvendelsen af samlet sikkerhedsstillelse for denne papirbaserede procedure adskiller sig fra overvågningen i standardforsendelsesproceduren. Derfor skal der i den samlede sikkerhedsstillelse være angivet et referencebeløb til anvendelse af denne papirbaserede procedure, som adskiller sig fra det referencebeløb, der er afsat til standardforsendelsesproceduren.

Artikel 23, artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 42, TK

Hvis revisioner viser, at betingelserne for anvendelsen af den samlede sikkerhedsstillelse ikke er opfyldt, kan den kompetente toldmyndighed træffe følgende foranstaltninger:

Artikel 17, artikel 65, stk. 3, artikel 66 og 67, tillæg I, konventionen

- undersøge referencebeløbet for den samlede sikkerhedsstillelse
- suspendere/tilbagekalde de relevante bevillinger, dvs. tilladelse til anvendelse af samlet sikkerhedsstillelse og anvendelse af den papirbaserede forsendelsesprocedure
- pålægge en administrativ sanktion som følge af den manglende opfyldelse af betingelserne for anvendelsen af samlet sikkerhedsstillelse
- pålægge en administrativ sanktion som følge af den manglende opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse med forsendelsesproceduren
- fastlægge og inddrive eventuel toldskyld.

Yderligere oplysninger om bevillingen til at anvende samlet sikkerhedsstillelse findes i del III og del VI.

VI.3.5.3.6.2. Enkelt sikkerhedsstillelse

I de fleste tilfælde bør der anvendes en samlet sikkerhedsstillelse. Det er dog sommetider hensigtsmæssigt at anvende enkelt sikkerhedsstillelse. En enkelt sikkerhedsstillelse kan være hensigtsmæssig i sjældne tilfælde, hvis:

- en godkendt jernbanevirksomhed primært er deltager i kæden, men undtagelsesvis skal være ansvarlig for proceduren og derfor ikke har en samlet sikkerhedsstillelse
- referencebeløbet for den samlede sikkerhed ikke er tilstrækkeligt og skal suppleres af en yderligere sikkerhedsstillelse.

Hvis en enkelt sikkerhedsstillelse anvendes i forbindelse med den forenklede procedure for forsendelse med jernbane:

- skal den ansvarlige for proceduren frembyde en passende sikkerhedsstillelse for afgangstoldstedet og angive sikkerhedsstillelsens art og eventuelt GRN-nummer i CIM-fragtbrevet
- bør afgangstoldstedet kontrollere, om den enkelte sikkerhedsstillelse er passende, dvs. at det skal kontrollere, om sikkerhedsstillelsen er: i) gyldig, ii) tilstrækkelig til at dække en eventuel toldskyld og iii) dækker hele ruten i Unionens og de fælles forsendelseslandes toldområde
- må afgangstoldstedet kun frigive den enkelte sikkerhedsstillelse, når det har tilstrækkelig sikkerhed for, at forsendelsesproceduren er ophørt korrekt.

Selv om varerne og CIM-fragtbrevet ikke skal frembydes på afgangstoldstedet i visse situationer (se forklarende bemærkning under punkt VI.3.5.3.4.4.), skal den enkelte sikkerhedsstillelse frembydes på afgangstoldstedet.

VI.3.5.3.7. Scenarier

VI.3.5.3.7.1. Eksempler

1. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Wien/AT

Kontraktansvarlig transportør: DB Cargo Nederland

Andre transportører: DB Cargo AG, Rail Cargo Austria

Oplysningerne om DB Cargo Nederland fremgår af rubrik 58a. Oplysningerne om de andre transportører fremgår af rubrik 57. Den kontraktansvarlige transportør og de øvrige transportører opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure. DB Cargo Nederland kan ansøge om den papirbaserede procedure for forsendelse med jernbane ved at udfylde rubrik 58b, dvs. afkrydse feltet »yes« og indtaste sin UIC-kode 2184.

2. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Wien/AT

Kontraktansvarlig transportør: DB Cargo Nederland

Andre transportører: Rail Express, Rail Cargo Austria

Den papirbaserede procedure finder ikke anvendelse, da Rail Express ikke har ret til at anvende forenklingen. Standardforsendelsesproceduren finder anvendelse. CIM-fragtbrevet er alene et transportdokument. Såfremt Rail Express er godkendt som en mellemliggende jernbanevirksomhed, finder den papirbaserede procedure anvendelse.

3. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Wien/AT

Kontraktansvarlig transportør: DB Cargo Nederland

Andre transportører: DB Cargo Nederland

Den papirbaserede procedure finder ikke anvendelse, da kun én jernbanevirksomhed er involveret i forsendelsen. Standardforsendelsesproceduren finder anvendelse. CIM-fragtbrevet er alene et transportdokument.

4. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Banja Luka/BA

Kontraktansvarlig transportør: SBB Cargo

Andre transportører: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ — Tovorni Promet D.O.O. og HŽ Cargo, ZFBH (BA)

Oplysningerne om SBB Cargo fremgår af rubrik 58a. Den kontraktansvarlige transportør og de øvrige transportører i Unionen opfylder kravene vedrørende den papirbaserede

procedure. SBB Cargo kan ansøge om den papirbaserede procedure ved at udfylde rubrik 58b i CIM-fragtbrevet. Forsendelsen ophører automatisk i overensstemmelse med artikel 36, stk. 5, TDA/artikel 101, tillæg I, konventionen, når varerne forlader Unionens toldområde.

5. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Banja Luka/BA

Kontraktansvarlig transportør: ZFBH (BA)

Andre transportører: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ — Tovorni Promet D.O.O. og HŽ Cargo, ZFBH (BA)

Den kontraktansvarlige transportør er etableret uden for Unionen. Alle andre jernbanevirksomheder opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure og kan ansøge om den papirbaserede procedure ved at udfylde rubrik 58b i CIM-fragtbrevet i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra a), TDA/artikel 93, stk. 1, litra a), tillæg I, konventionen. Forsendelsen ophører automatisk i overensstemmelse med artikel 36, stk. 5, TDA/artikel 101, tillæg I, konventionen, når varerne forlader Unionens toldområde.

6. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Banja Luka/BA til Bratislava/SK

Kontraktansvarlig transportør: ZFBH (BA)

Andre transportører: HŽ Cargo, SŽ — Tovorni Promet D.O.O., Rail Cargo Austria og ZSSK CARGO

Den kontraktansvarlige transportør er etableret uden for Unionen. Alle andre jernbanevirksomheder opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure. ZFBH kan ansøge på vegne af en af de andre jernbanevirksomheder, hvis denne giver sit samtykke til anvendelsen af den papirbaserede procedure ved at afkrydse feltet »yes« i rubrik 58b i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra b), TDA/artikel 93, stk. 1, litra b), tillæg I, konventionen. Rubrik 58a indeholder oplysningerne om ZFBH, mens UIC-koden for den anden jernbanevirksomhed, der har givet sit samtykke, skal indtastes i rubrik 58b. I overensstemmelse med artikel 33, stk. 5, TDA/artikel 102, tillæg I, konventionen, indledes den forenkede procedure, og en af de andre jernbanevirksomheder bliver ansvarlig for proceduren, når toget kører ind i Unionen.

7. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Rotterdam/NL til Alessandria/IT

Kontraktansvarlig transportør: DB Cargo Nederland
Andre transportører: DB Cargo AG, BLS Cargo, Mercitalia, DB Cargo Italia

Forklarende bemærkning: Dette eksempel vedrører fem transportører i en kæde, der opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure, i fire lande.

Oplysningerne om DB Cargo Nederland fremgår af rubrik 58a. Oplysningerne om de andre transportører fremgår af rubrik 57. Den kontraktansvarlige transportør og de øvrige transportører opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure i deres respektive lande. DB Cargo Nederland kan ansøge om den papirbaserede procedure for forsendelse med jernbane ved at udfylde rubrik 58b, dvs. afkrydse feltet »yes« og indtaste sin UIC-kode 2184.

8. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Bern/CH til Rotterdam/NL

Kontraktansvarlig transportør: DB Cargo Schweiz
Andre transportører: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG
Oplysningerne om DB Cargo Schweiz fremgår af rubrik 58a. Oplysningerne om de andre transportører fremgår af rubrik 57. Den kontraktansvarlige transportør og de øvrige transportører opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure. Den kontraktansvarlige transportør og den ansvarlige for proceduren er imidlertid forskellige, og DB Cargo AG er ansvarlig for proceduren. Da DB Cargo Schweiz ikke er ansvarlig for proceduren, kan den ansøge om den papirbaserede forsendelsesprocedure på vegne af DB Cargo AG med samtykket fra DB Cargo AG ved at udfylde rubrik 58b, dvs. ved at afkrydse feltet »yes« og indtaste sin UIC-kode 2180.

9. Ikke-EU-varer skal forsendes fra Beograd/XS (CS) til Rotterdam/NL

Kontraktansvarlig transportør: Srbija Kargo AD
Andre transportører: Rail Cargo Hungaria, Rail Cargo Austria, DB Cargo AG og DB Cargo Nederland NV
Srbija Kargo AD kan på vegne af Rail Cargo Hungaria ansøge om anvendelse af den papirbaserede procedure ved at afkrydse feltet »yes« i rubrik 58b. Rubrik 58a indeholder oplysningerne om »Srbija Kargo« AD bør UIC-kode 2155 for Rail Cargo Hungaria skal indtastes i rubrik 58b. I overensstemmelse med artikel 33, stk. 5, TDA/artikel 102, tillæg I, konventionen, indledes den papirbaserede procedure, og Rail Cargo Hungaria bliver ansvarlig for proceduren, når toget kører ind i Unionen.

VI.3.5.3.7.2. Særlige omstændigheder for kontraktansvarlige transportører

Kravet om, at varer bliver overtaget og transporteret af forskellige godkendte jernbanevirksomheder, er ikke længere opfyldt, hvis jernbanevirksomheder fra flere lande fusionerer til én virksomhed. Det forhold, at forskellige jernbanevirksomheder er en del af det samme finansielle holdingselskab, berører imidlertid i princippet ikke dette krav, såfremt de forskellige fragttjenester fortsat opererer særskilt.

Kravet er heller ikke opfyldt, hvis en enkelt jernbanevirksomhed udfører en international forsendelse inden for en liberaliseret ramme, f.eks. som enetransportør fra afganglandet til bestemmelseslandet.

Desuden kan den kontraktansvarlige transportør også have ikke-konventionelle egenskaber i henhold til de internationale regler for jernbanegodstransport. Disse forskellige karakteristika skal tages i betragtning, når der træffes afgørelse om, hvorvidt den papirbaserede procedure for forsendelse med jernbane skal anvendes. Nogle af disse mulige ikke-konventionelle egenskaber behandles i nedenstående punkter.

- Den kontraktansvarlige transportør er den videresendende eller mellemliggende jernbanevirksomhed eller en jernbanevirksomhed i bestemmelseslandet.

I dette tilfælde kan den kontraktansvarlige transportør optræde som ansvarlig for proceduren efter den papirbaserede procedure, når den papirbaserede procedure opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure.

- Den kontraktansvarlige transportør er ikke fysisk involveret i transporten af varerne.

I dette tilfælde kan den kontraktansvarlige transportør optræde som ansvarlig for proceduren efter den papirbaserede procedure og være repræsenteret på afgangstoldstedet af den første transportør i kæden på Unionens eller et fælles forsendelseslands område.

- Den kontraktansvarlige transportør opfylder kravene vedrørende den papirbaserede procedure, men stiller ingen.

I dette tilfælde kan den kontraktansvarlige transportør ikke

optræde som ansvarlig for proceduren. En anden godkendt jernbanevirksomhed kan ansøge om at anvende den papirbaserede procedure som repræsentant for den kontraktansvarlige transportør.

- Den kontraktansvarlige transportør er ikke en jernbanevirksomhed.

I dette tilfælde kan den kontraktansvarlige transportør ikke optræde som ansvarlig for proceduren efter den papirbaserede procedure, da en jernbanevirksomhed i henhold til artikel 25, stk. 1, TDA/artikel 93, tillæg I, konventionen, skal være ansvarlig for proceduren.

- Den kontraktansvarlige transportør opfylder ikke kravene vedrørende den papirbaserede procedure.

I dette tilfælde kan den kontraktansvarlige transportør ikke optræde som ansvarlig for proceduren i den papirbaserede procedure. Den ansvarlige for proceduren er den eneste, der kan få tilladelse til at anvende en forenkling. Generelt skal den ansvarlige for proceduren opfylde kravene vedrørende en forenkling. Den kontraktansvarlige transportør kan imidlertid ansøge om tilladelse til at anvende den forenkede procedure som repræsentant for en anden transportør, der opfylder kravene, og som kan optræde som ansvarlig for proceduren.

VI.3.5.4. Andre papirbaserede forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres med jernbane (overgangsbestemmelse)

Artikel 45, TDA

*Artikel 6,
konventionen*

Indtil NCTS er blevet opdateret i overensstemmelse med EUTK-arbejdsprogrammet, har medlemsstaterne også mulighed for fortsat at anvende andre papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer, såfremt de foranstaltninger, der gælder for varer, der henføres under EU-forsendelsesproceduren eller den fælles forsendelsesprocedure, overholdes.

Ordningerne på nationalt, bilateralt eller multilateralt niveau for anvendelsen af sådanne papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer skal have været etableret inden toldkodeksens ikrafttræden.

Dette er f.eks. tilfældet, når varer forsendes med jernbane under CIM/SMGS- eller SMGS-fragtbrevet og skal indføres i Unionens toldområde, indtil de når frem til et bestemt sted i det samme indførselsland.

VI.3.5.5. T2-korridor

*Artikel 119, stk. 2,
litra c), DA*

*Artikel 2, litra a),
tillæg II,
konventionen*

Selv om anvendelsen af T2-korridoren ikke er en toldforsendelsesprocedure, skal det bemærkes, at en sådan facilitering kan anvendes for EU-varer, der transporteres med jernbane. Selv om T2-korridoren ikke er en fælles forsendelsesprocedure, kan den betragtes som en national forsendelsesforenkling i fælles forsendelseslande. Teknisk set anvendes imidlertid i Unionens toldområde og i henhold til konventionen begrebet formodning om varers toldmæssige status som EU-varer.

Ved anvendelsen af T2-korridoren kan EU-varer, som transporteres med jernbane uden at være omfattet af nogen toldprocedure, føres fra et sted til et andet inden for Unionens toldområde og midlertidigt transporteres gennem et fælles forsendelseslands område, uden at deres toldmæssige status ændres. Det kræver, at følgende betingelser er opfyldt:

1. Transporten foregår på grundlag af et gennemgående transportdokument udstedt i en medlemsstat.
2. Det gennemgående transportdokument er forsynet med følgende påtegning: »T2-korridor« efterfulgt af nummeret på

godkendelsen af jernbanevirksomheden i Schweiz.

3. Forsendelsen gennem et fælles forsendelsesland overvåges ved hjælp af et elektronisk system i det pågældende fælles forsendelsesland.
4. Den berørte jernbanevirksomhed er godkendt af det fælles forsendelsesland, hvis område benyttes til transit til anvendelse af »T2-korridor-proceduren«.

Det fælles forsendelsesland holder det blandede udvalg eller den relevante arbejdsgruppe, der er etableret af dette udvalg, orienteret om det elektroniske overvågningssystem og om de jernbanevirksomheder, der er godkendt til at anvende T2-korridoren.

I øjeblikket findes et sådant system kun i Schweiz. T2-korridoren i Schweiz har status som en national forsendelsesprocedure. Listen over jernbanevirksomheder, som er godkendt til at anvende denne T2-korridor, og oplysninger om den procedure, der skal følges, kan findes på:

<http://www.ezv.admin.ch/zollanmeldung/05042/05049/index.html?lang=en>.

VI.3.6. Varer, der transporteres ad luftvejen — anvendelsen af papirbaserede og elektroniske manifester for henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.6.1.)
- Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen (punkt VI.3.6.2.)
- Særlige tilfælde (punkt VI.3.6.4.).

VI.3.6.1. Indledning

Artikel 108-111, litra b), tillæg I, konventionen

For at anvende den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen, skal den ansvarlige for proceduren stille sikkerhed.

Artikel 233, stk. 4, litra d), artikel 233,

Denne forenkling kan anvendes indtil datoen for opgradering af NCTS. Efter denne dato skal de økonomiske operatører anvende

stk. 4, litra e), TK NCTS og kan erstatte denne forenkling:

Artikel 46-48, TDA – enten med standardtransportproceduren (del IV) eller

– eller med anvendelse af en toldangivelse med reducerede datakrav til at henføre varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.

Luftfartsselskaber, der opfylder betingelserne i punkt VI.2.1., kan anvende den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen.

Det luftfartsselskab, der anvender procedurene for varer, der transporteres ad luftvejen, bliver ansvarlig for proceduren og kan udføre forsendelsesformaliteterne ved at bruge varemanifestet som forsendelsesangivelse.

Lufthavnene i EU og/eller fælles forsendelseslande er angivet i bevillingen.

Begrebsmæssigt skal et varemanifest, der bruges som forsendelsesangivelse, skelnes fra et handelsmanifest eller et samlemanifest.

Bemærk, at transport ad luftvejen altid kan ske under en standardforsendelsesangivelse i NCTS.

Lastelufthavnen er afgangslufthavnen, losningslufthavnen er bestemmelseslufthavnen.

VI.3.6.2. Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen

Artikel 108-110, tillæg I, konventionen Et luftfartsselskab kan bruge det papirbaserede varemanifest som forsendelsesangivelse.

Artikel 47-48, TDA Det benyttede varemanifest skal svare til modellen i tillæg 3, bilag 9, i konventionen angående international civil luftfart vedtaget i Chicago den 7. december 1944.

Et krav ved denne procedure er, at varer, som henføres under de forskellige forsendelsesprocedurer, skal opføres i særskilte manifeste, som vil være forsendelsesangivelse for hver procedure. Et fly kan således være omfattet af tre manifeste:

1. det almindelige handelsvaremanifest (som dækker alle varer om

bord på flyet)

2. et varemanifest, der er forsendelsesangivelse for de varer, der hører under T1-forsendelsesproceduren, og
3. et varemanifest, der er forsendelsesangivelse for de varer, der hører under T2- eller T2F-forsendelsesproceduren.

VI.3.6.2.1. Bevilling til anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen

*Artikel 108
tillæg I,
konventionen*

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

*Artikel 22, stk. 1,
IA*

Ansøgningen skal indgives til de kompetente toldmyndigheder på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres.

Artikel 26, TDA

For annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen, se punkt VI.2.3.

Hvis luftfartsselskabet ønsker at ændre en eller flere lufthavne, anmoder det om en ændring af den eksisterende bevilling.

HANDEL

Luftfartsselskabets ansøgning skal indeholde følgende oplysninger:

1. manifestets form
2. navne på de afgangslufthavne, der er omfattet af proceduren
3. navne på de bestemmelseslufthavne, der er omfattet af proceduren.

TOLDVÆSENET

Bevillingen omfatter:

- manifestets form
- navne på afgang- og bestemmelseslufthavne, der er omfattet af proceduren
- betingelser for anvendelse af proceduren, herunder krav om at bruge separate varemanifeste til T1-, T2- og T2F-procedurerne.

HANDEL

Luftfartsselskabet skal sende en attesteret kopi af tilladelsen til toldvæsenet i hver anført lufthavn.

Tilladelsen fremvises, når som helst afgangstoldstedet måtte kræve det.

VI.3.6.2.2. Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen

*Artikel 109
tillæg
konventionen*

Varemanifestet skal indeholde følgende oplysninger:

- varernes toldmæssige status (henholdsvis T1, T2 eller T2F)
- navnet på det luftfartsselskab, der transporterer varerne

Artikel 47, TDA

- flynummeret
- datoen for flyvningen
- navnet på afgangslufthavnen (indladning) og bestemmelseslufthavnen (løsning)
- datoen for udstedelse og underskrift.

Og for hver enkelt forsendelse på manifestet skal der gives følgende fire oplysninger:

1. Luftfragtbrevets nummer.
2. Antal kolli.
3. Handelsbeskrivelsen af varerne, herunder alle detaljer, der er nødvendige for deres identifikation eller eventuelt angivelse af »Consolidation«, der kan forkortes (svarer til samlegods). I sådanne tilfælde skal luftfragtbrevet for forsendelser på manifestet omfatte handelsbeskrivelsen af varerne, herunder alle detaljer, der er nødvendige for at identificere dem. Luftfragtbrevene skal vedlægges manifestet.
4. Bruttomasse.

Hvis luftfartsselskabet ikke er en godkendt modtager, skal mindst to eksemplarer af manifestet (manifesterne) fremlægges til påtegning hos toldmyndighederne i afgangslufthavnen.

TOLDVÆSEN ved afgangslufthavnen

Påtegner manifest(erne) med toldstedets navn og stempel, dato for påtegningen og toldembedsmandens underskrift.

Beholder en kopi af hvert manifest.

Ved bestemmelseslufthavnen: Hvis luftfartsselskabet ikke har status som godkendt modtager, frembyder det varerne og en kopi af det eller de manifest(er), der benyttes som forsendelsesangivelse(r) for

toldstedet.

Bestemmelsestoldstedet kan til kontrolformål forlange at få forevist varemanifesterne (eller luftfragtbrevene) for alle de varer, som bliver losset.

Forklarende bemærkning for EU: EU-varer, der er ikke omfattet af den interne EU-forsendelsesprocedure (T2 og T2F), skal frit kunne videresendes til deres EU-bestemmelsessted, hvis der ikke er rimelig mistanke eller tvivl med hensyn til varernes status ved ankomsten til bestemmelseslufthavnen.

TOLDVÆSENET ved bestemmelseslufthavnen

Beholder en kopi af hvert manifest.

*Artikel 110
tillæg I,
konventionen*

Toldmyndighederne i bestemmelseslufthavnen er ikke pligtige at returnere kopier af manifestet til toldmyndighederne i afgangslufthavnen. Forsendelsen afsluttes på grundlag af en månedlig liste, der udarbejdes af luftfartsselskabet.

Artikel 48, TDA

HANDEL

Luftfartsselskabet eller dets repræsentant i bestemmelseslufthavnen udarbejder i begyndelsen af hver måned en liste over de manifeste, som er blevet forelagt bestemmelseslufthavnen i løbet af den foregående måned. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

- referencenummeret for hvert manifest
- den relevante kode »T1«, »T2« eller »T2F«
- navnet (eventuelt forkortet) på det luftfartsselskab, der har transporteret varerne
- flynummeret
- datoen for flyvningen.

Forklarende bemærkning: Der udarbejdes en særskilt liste for hver afgangslufthavn.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet påtegner en kopi af listen over manifeste, udarbejdet af luftfartsselskabet. Toldstedet sender herefter listen til afgangstoldstedet.

Luftfartsselskabet kan efter aftale med bestemmelsestoldstedet få tilladelse til at sende den månedlige liste over manifeste til afgangstoldstedet.

Afgangstoldstedet sikrer, at det har modtaget listerne.

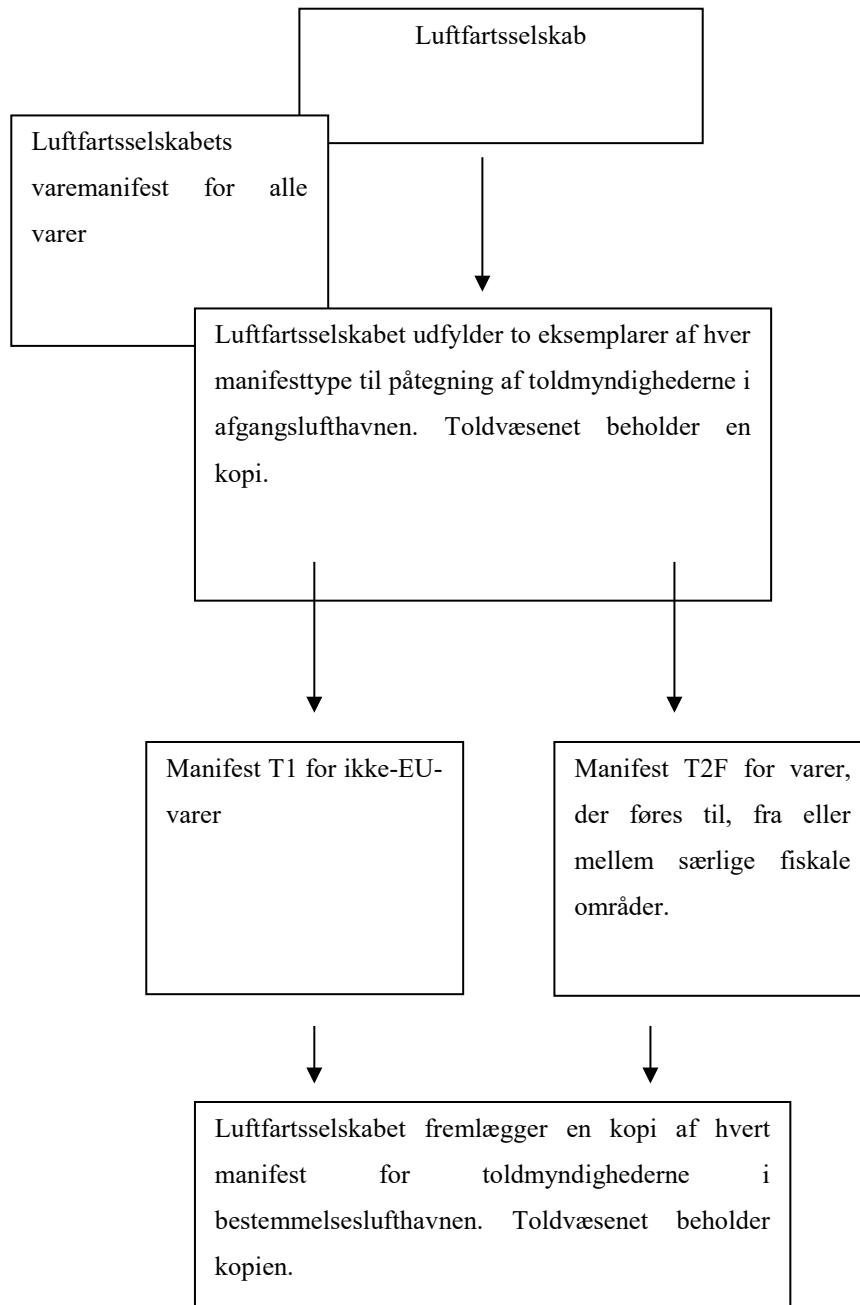
Findes der uregelmæssigheder i forbindelse med oplysningerne på manifest, der er opført på listen, skal bestemmelsestoldstedet informere afgangstoldstedet og den myndighed, der har givet tilladelsen, navnlig med henvisning til luftfragtbrevene for de pågældende varer.

VI.3.6.2.3. Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen

Luftfragtbreve for varer, der allerede er omfattet af en forsendelsesprocedure (dokument for EU-forsendelse/fælles forsendelse, ATA-carnet, NATO-blanket 302 osv.), er angivet på handelsvaremanifestet, men skal ikke fremgå af det manifest, der gør det ud for forsendelsesangivelse. Luftfragtbrevet for sådanne varer skal indeholde referencer til den forsendelsesprocedure (dokumentnummer, dato og afgangstoldsted), der benyttes.

Nedenstående diagram viser, hvordan den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen, anvendes.

Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen

VI.3.6.3. Anvendelse af den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren på grundlag af et elektronisk manifest for varer, der transporteres ad luftvejen

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

VI.3.6.4. Særlige tilfælde (med anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen)

Samlegods (»consolidations«)

Der findes to typer samlegods ved lufttransport:

1. Samlegods samlet af luftfartsselskabet: I dette tilfælde er det luftfartsselskabet selv, der anfører varenes status ud for hver linje på varemanifestet.
2. Samlegods omfattet af en kontrakt mellem afsender og speditøren: Denne kontrakt benævnes »House Air Waybill« (firmaluftfragtbrief).

Lufttransport af samlegodset gennemføres i sin helhed på grundlag af en fragtaftale mellem speditøren og luftfartsselskabet. Denne kontrakt benævnes »Master Air Waybill« (hovedluftfragtbrief). Endvidere er samlegodset angivet på et samlemanifest (»consolidation manifest«), som er en analytisk oversigt over alle de kolli, der indgår i samlegodset, med henvisninger til firmaluftfragtbriefet for hver forsendelse. Det er derfor nødvendigt at skelne mellem samlemanifestet og luftfartsselskabets varemanifest, der tjener som forsendelsesangivelse.

Det kan forekomme, at et luftfartsselskab transporterer samlegods på et hovedluftfragtbrief i henhold til den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen. Hvis dette sker, accepteres det, at luftfartsselskabet ikke kender indholdet af de interne luftfragtbriefe, som samlegodsspeditøren har udarbejdet. I sådanne tilfælde kan luftfartsselskabet acceptere samlegods til forsendelse under begge typer forsendelsesprocedurer, forudsat at:

- speditøren forpligter sig til at opretholde de enkelte forsendelses status på det niveau, de havde på firmaluftfragtbriefet

- samlemanifesterne indeholder de oplysninger; der er angivet i tillæg 3 til bilag 9 til konventionen angående international civil luftfart
- firmaluftfragtbrevne er tilgængelige for toldkontrol ved afgang- og bestemmelsessted
- den rette status er anført på samlemanifesterne (se nedenfor)
- den højeste status på samlemanifestet meddeles luftfartsselskabet (statusrækkefølgen er T1, T2, T2F, TD, C, X).

Koderne T1, T2, T2F, TD, C og X bruges til at angive de relevante vareposter på samlemanifestet som vist i nedenstående rubrik:

Kode	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
T1	Varer henført under den eksterne T1-forsendelsesprocedure	Varer henført under den eksterne T1-forsendelsesprocedure
T2	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure
T2F	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure	Varer henført under den interne EU-forsendelsesprocedure transporteres fra særlige fiskale områder (SFT) til en anden del af EU's toldområde, der ikke er et SFT som angivet i artikel 188, stk. 1, DA. Denne kode kan anvendes for EU-varer, der transporteres mellem et SFT og en anden del af EU's toldområde jf. artikel 188, stk. 2, DA.
TD	Varer, der allerede er henført under en anden forsendelsesprocedure*	Varer, der allerede transporteres under en forsendelsesprocedure eller under proceduren for aktiv forædling, toldoplæg eller

Kode	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
		midlertidig indførsel. I sådanne tilfælde skal luftfartsselskabet også anføre koden »TD« på det tilsvarende luftfragtbrev eller et andet handelsdokument. Rederiet anfører også en henvisning til den benyttede procedure samt nummeret og datoen på forsendelsesangivelsen eller overførselsdokumentet og navnet på det udstedende sted*.
C (svarer til T2L)	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure, og hvis status kan påvises
X	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure

* Hvis varer, der allerede er henført under en forsendelsesprocedure (f.eks. EU-forsendelse, TIR-carnet, ATA-carnet, NATO-blanket 302 osv.), er indeholdt i samlesendingen, skal vareposten mærkes med kode »TD« Denne kode anføres også på firmaluftfragtbrevet sammen med en henvisning til den pågældende procedure samt forsendelsesdokumentets referencenummer, dato og navnet på afgangstoldstedet.

Hvis luftfartsselskabet benytter den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen, anfører det samlegodset under koden »Consolidation« eller en godkendt forkortelse herfor på det luftfartsmanifest, der har den højeste status, som er angivet på samlemanifestet (statusordenen er T1, T2, T2F).

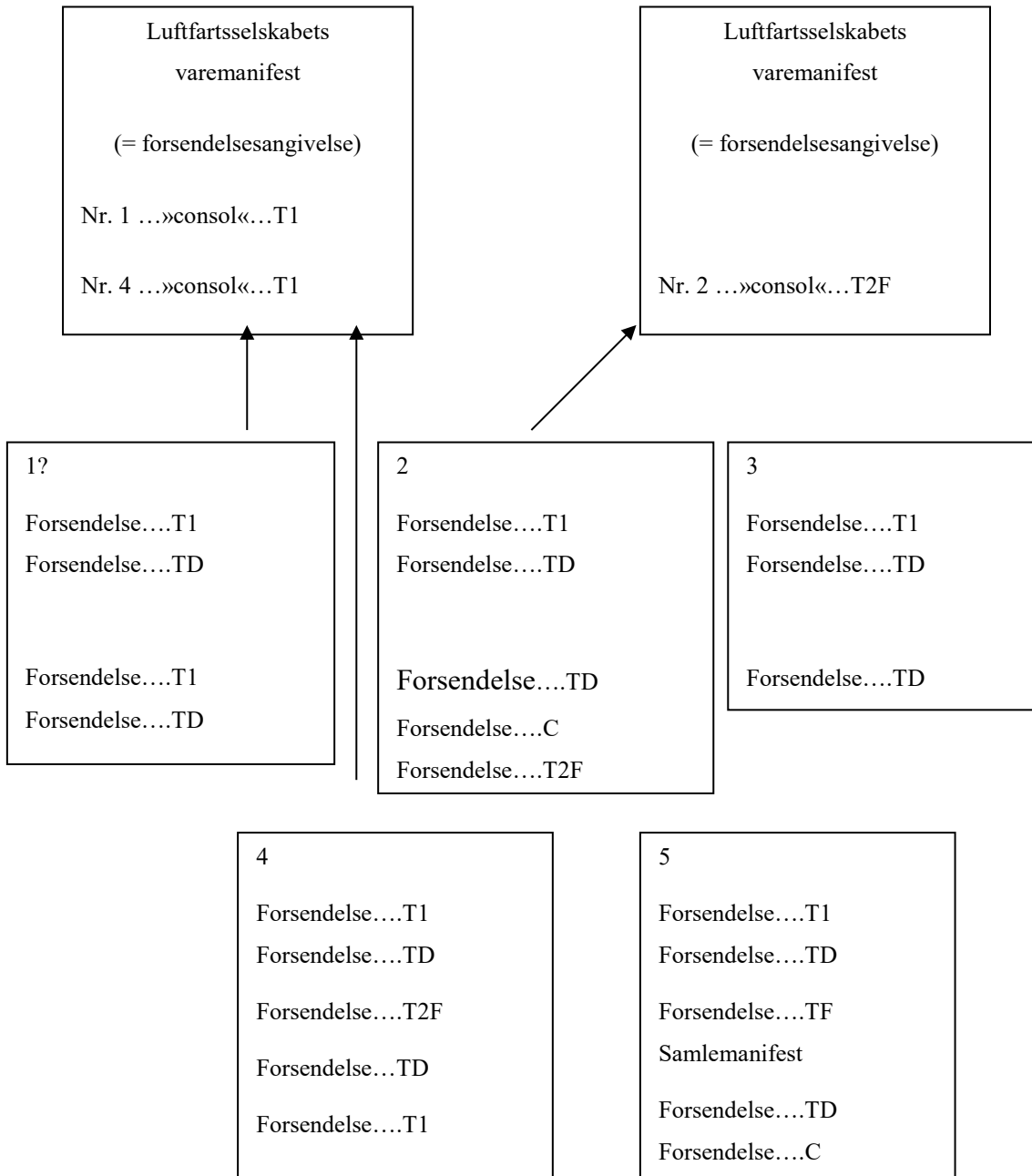
Eksempel

Hvis samlemanifestet omfatter varer kodet med T1, T2 og T2F, skal det være omfattet af T1-luftfartsmanifestet.

Følgende er eksempler på samlegods henført under begge typer

forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen.

Anvendelse af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-
 forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen

Forklarende bemærkning: Manifest 3 og 5 vedrører ikke forsendelsesprocedurer (nr. 3) eller forsendelsesprocedurer, for hvilke den ansvarlige for proceduren er klarerer (nr. 5).

De kompetente myndigheder i afgangslufthavnen skal på forlangende have adgang til alle samlemanifeste, fimaluftfragtbreve og luftfartsmanifeste.

Alle samlemanifeste, fimaluftfragtbreve og luftfartsmanifeste skal på anmodning leveres til de kompetente myndigheder i bestemmelseslufthavnen. Disse kompetente myndigheder kontrollerer varerne på grundlag af oplysningerne i samlemanifesterne.

Bortset fra de tilfælde, hvor koden »TD« og »X« er anført, optræder luftfartsselskabet som ansvarlig for proceduren for varerne henført under forsendelse og er derfor fuldt ansvarligt for varebevægelsen i tilfælde af uregelmæssigheder. Forholdet mellem luftfartsselskabet og speditøren er et privat, forretningsmæssigt kontraktforhold.

I bilag VI.8.5 vises et flowdiagram for samlegods ved lufttransport.

VI.3.6.4.1. Transport udført af kurerselskaber

Hvis kurerselskabet selv fungerer som luftfartsselskab, kan det anmode om tilladelse til at anvende den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen, jf. punkt VI.3.6.2.

Det pågældende selskab er ikke forpligtet til at udfærdige et manifest til toldmæssige formål eller til at angive varernes toldmæssige status, når det transporterer EU-varer.

Men det pågældende kurerselskab skal dog anvende disse typer forsendelsesprocedurer for luftfartsselskaber, når det befordrer varer, der falder ind under forsendelsesprocedurens anvendelsesområde.

Hvis kurerselskabet fungerer som et luftfartsselskab og har tilladelse til at anvende den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad luftvejen, skal det udarbejde særskilte manifeste for varer, hvor dette er nødvendigt i henhold til deres toldmæssige status.

Hvis to eller flere kurerselskaber chartrer et fly sammen, kan hvert selskab fungere som luftfartsselskab.

Hvis kurerselskabet ikke fungerer som luftfartsselskab og indgår en befordringsaftale med et andet luftfartsselskab, er der to mulige

scenarier:

- hvis et luftfragtbrev omfatter en enkelt forsendelse, skal kurerselskabet anføre forsendelsens toldmæssige status på luftfragtbrevet
- hvis et luftfragtbrev omfatter flere forsendelser, finder reglerne for samlegods ved lufttransport som fastsat i punkt VI.3.6.4. anvendelse.

Hvis ekspresforsendelser transporteres med en luftkurer om bord, gælder følgende regler:

- a) Kurieren rejser som almindelig passager.
- b) Enkelte kurerkolli opføres i kurerselskabets manifest.
- c) Flyselskabet transporterer kolliene som overvægt, normalt i flyets lastrum.
- d) Overvægt anføres ikke i luftfartsmanifestet.
- e) Sådanne forsendelser er ikke omfattet af artikel 210, IA.

VI.3.7. Varetransport ad søvejen

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.7.1.)
- Anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen (punkt VI.3.7.2.)
- Særlige tilfælde (punkt VI.3.7.4.).

VI.3.7.1. Indledning

Artikel 24, stk. 2, TK For at anvende den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen, skal den ansvarlige for proceduren stille sikkerhed.

Denne forenkling kan anvendes indtil datoen for opgradering af NCTS. Efter denne dato skal de økonomiske operatører anvende NCTS og kan erstatte denne forenkling:

- enten med standardtransportproceduren (del IV)
- eller med anvendelse af en toldangivelse med reducerede

datakrav til at henføre varer under proceduren for EU-forsendelse.

Anvendelse af EU-forsendelsesproceduren er i givet fald obligatorisk for transport af ikke-EU-varer ad søvejen i godkendt fast rutefart (se del II for yderligere oplysninger om godkendt fast rutefart).

Denne procedure kan benyttes af rederier, der driver en godkendt RSS, og som opfylder betingelserne i punkt VI.3.7.2. (ud over de generelle betingelser i punkt VI.2.1.). Proceduren indebærer anvendelse af et særskilt varemanifest som forsendelsesangivelse for hver varekategori.

Begrebsmæssigt skal et varemanifest, der bruges som en toldforsendelsesangivelse, skelnes fra et handelsmanifest eller et samlemanifest.

Rederiet: i) skal indgå som ansvarlig for proceduren for de pågældende bevægelser, ii) er bundet af forsendelsesforordningerne og iii) skal anvende manifestet som forsendelsesdokument.

Afgangshavnen er lastehavn, og bestemmelseshavnen er lossehavn.

VI.3.7.2. Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen

Ved anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen, er et rederi bemyndiget til at anvende varemanifestet som forsendelsesangivelse.

Et element i denne procedure er, at hvor en forsendelse omfatter både varer, der henføres under den eksterne EU-forsendelsesprocedure (T1), og varer, der henføres under den interne EU-forsendelsesprocedure (T2F), skal der anvendes et særskilt manifest for hver varekategori.

Desuden dækker handelsmanifestet alle varer om bord på fartøjet.

VI.3.7.2.1. Bevilling til anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen

Artikel 22, stk. 1, IA Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

Artikel 25, TDA Et rederi, der ønsker at bruge de papirbaserede EU-

forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen, skal anmode om tilladelse fra toldmyndighederne på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af tilladelsen, udføres.

Toldmyndighederne skal udstede en tilladelse i overensstemmelse med modellen i bilag VI.8.8.

For annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen, se punkt VI.2.3.

Hvis rederiet ønsker at ændre en eller flere havne, skal det anmode om en ændring af den eksisterende tilladelse.

HANDEL

Rederiets ansøgning skal indeholde følgende oplysninger:

1. manifestets form
2. navne på de afgangshavne, der er involveret i proceduren
3. navne på de bestemmelseshavne, der er involveret i proceduren.

TOLDVÆSENET

Tilladelsens indhold (i overensstemmelse med bilag VI.8.6):

- manifestets form
- navne på afgang- og bestemmelseshavne, der er omfattet af proceduren
- betingelser for anvendelse af proceduren, herunder krav om anvendelse af særskilte manifeste til T1- og T2F-procedurerne.

HANDEL

Rederiet skal indsende en attesteret kopi af tilladelsen til toldmyndigheden i hver navngiven havn.

Tilladelsen til anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen, skal fremvises, når som helst afgangstoldstedet måtte kræve det.

VI.3.7.2.2. Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen

Artikel 50, TDA

Varemanifestet skal indeholde følgende oplysninger:

- varernes toldmæssige status, dvs. T1 eller T2F
- underskrift fra en bemyndiget repræsentant for rederiet og dato
- navn og fuldstændig adresse på rederiet
- navnet på det skib, der transporterer varerne
- afgangshavn (lastning)
- bestemmelsehavn (losning)

og for hver forsendelse:

- henvisning til konnossementet
- kollienes antal, art, mærker og numre
- den almindelige handelsbeskrivelse af varerne, herunder alle detaljer, der er nødvendige for deres identifikation
- bruttomasse i kg
- i givet fald, containernes numre.

Er rederiet ikke en godkendt afsender, fremlægges mindst to kopier af det manifest, der fungerer som forsendelsesangivelse, til påtegning hos toldmyndighederne i afgangshavnen (lastning).

TOLDVÆSENET i afgangshavnen

Påtegner manifestet med toldstedets navn og stempel, dato for påtegningen og toldembedsmandens underskrift.

Beholder en kopi af hvert manifest.

Har rederiet ikke status af godkendt modtager, frembyder det varerne og en kopi af de(t) manifest(er), der er benyttet som forsendelsesangivelse(r) til toldmyndigheden i bestemmelsehavn (losning).

Bestemmelsestoldstedet kan til kontrolformål forlange at få udleveret varemanifestet (eller konnossementerne) for alle de varer, som bliver losset.

EU-varer, der er ikke omfattet af den interne EU-forsendelsesprocedure (T2F), skal frit kunne videresendes til deres

EU-bestemmelsessted, hvis der ikke er rimelig mistanke eller tvivl med hensyn til varernes status ved ankomsten til bestemmelseshavnen.

TOLDVÆSENET i bestemmelseshavnen

Beholder en kopi af hvert manifest.

Artikel 51, TDA Bestemmelsestoldstedet behøver ikke returnere kopier af manifestet til afgangstoldstedet. Afslutningen af forsendelsen sker på grundlag af en liste, som rederiet udarbejder en gang om måneden.

HANDEL

Rederiet eller dets repræsentant i bestemmelseshavnen udarbejder i begyndelsen af hver måned en liste over de manifeste, som er blevet forelagt bestemmelsestoldstedet i løbet af den foregående måned. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

- referencenummeret for hvert manifest
- den relevante kode T1 eller T2F
- navnet (eventuelt forkortet) på det rederi, der har transporteret varerne
- datoen for søtransporten.

Forklarende bemærkning: Der udarbejdes en særskilt liste for hver afgangshavn.

TOLDVÆSENET

Bestemmelsestoldstedet påtegner derefter en kopi af listen over manifeste, udarbejdet af rederiet, og sender den til afgangstoldstedet.

Rederiet kan eventuelt også i henhold til tilladelsen selv sende listen til afgangstoldstedet.

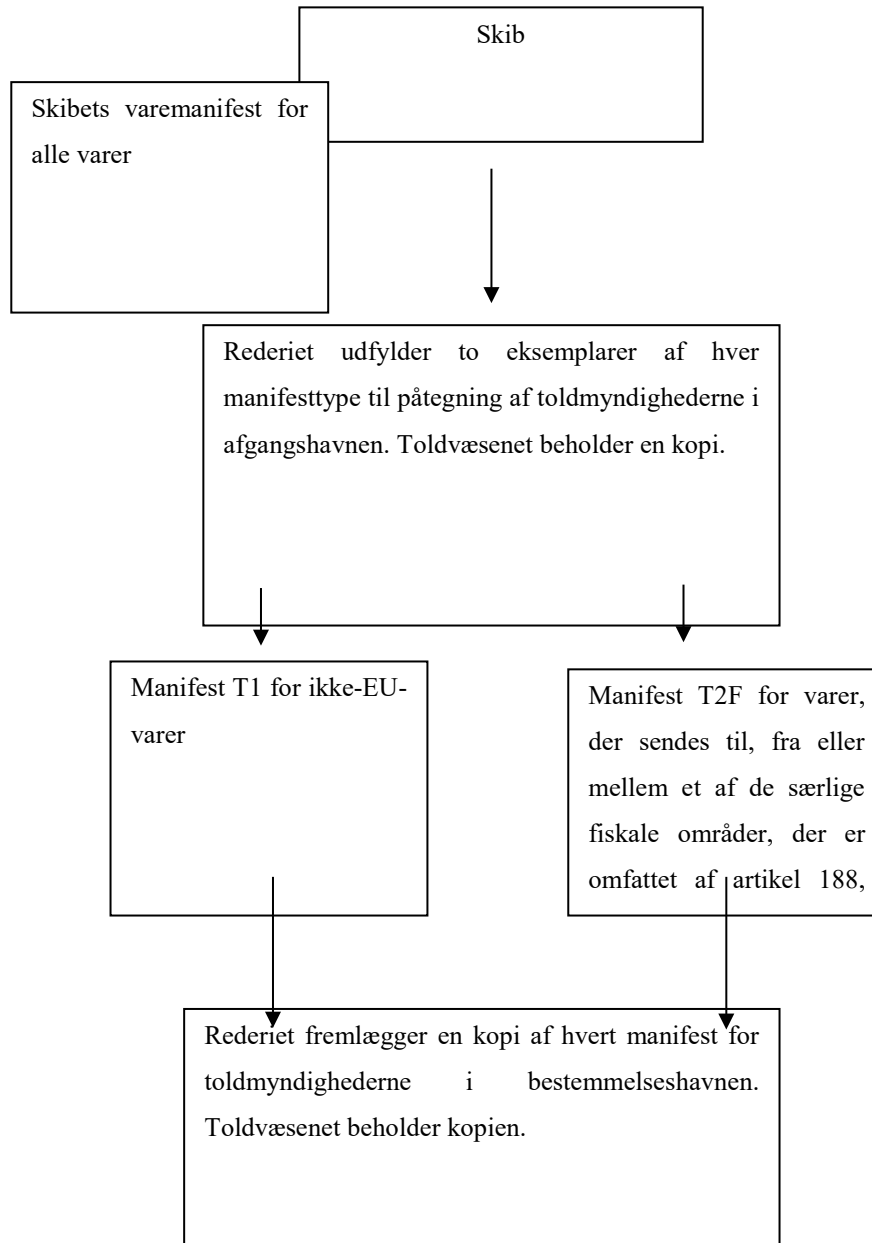
Afgangstoldstedet sikrer, at det har modtaget listerne.

Findes der uregelmæssigheder i forbindelse med oplysningerne på manifeste, der er opført på listen, skal bestemmelsestoldstedet informere afgangstoldstedet og den myndighed, der har givet tilladelsen, navnlig med henvisning til konnossementerne for de pågældende varer.

Nedenstående diagram viser, hvordan den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen,

anvendes.

Anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen

VI.3.7.2.3. Eksempler

Eksempel 1

Dunkirk/Rotterdam, godkendt fast rutefart

— *Standardforsendelsesprocedure (NCTS): obligatorisk sikkerhedsstillelse*

EU-forsendelsesproceduren er obligatorisk for ikke-EU-varer. Der udstedes en T1-forsendelsesangivelse, og der stilles sikkerhed.

For punktafgiftsbelagte EU-varer bruges et særligt ledsagedokument (e-AD).

Forklarende bemærkning: EU-varer er i fri omsætning, hvorfor EU-forsendelsesproceduren ikke er nødvendig. Varerne er opført i handelsmanifestet.

Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen: obligatorisk sikkerhedsstillelse

EU-forsendelsesproceduren er obligatorisk for ikke-EU-varer. Der udfyldes et (særskilt) manifest forsynet med kode »T1«, der fungerer som forsendelsesangivelse.

For punktafgiftsbelagte EU-varer bruges et særligt ledsagedokument (e-AD).

Forklarende bemærkning: EU-varer er i fri omsætning, hvorfor EU-forsendelsesproceduren ikke er nødvendig. Varerne er opført i handelsmanifestet.

Eksempel 2

Le Havre/Fort de France, godkendt fast rutefart

— *Standardforsendelsesprocedure (NCTS): obligatorisk sikkerhedsstillelse*

EU-forsendelse er obligatorisk for:

- ikke-EU-varer: der udstedes en T1-forsendelsesangivelse, og der stilles sikkerhed
- varer, der transporteres til, fra eller mellem de særlige fiskale områder (omhandlet i artikel 188, DA): der udstedes en T2F-

forsendelsesangivelse, og der stilles sikkerhed.

Anvendelse af de papirbaserede EU-forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen: obligatorisk sikkerhedsstilling

EU-forsendelse er obligatorisk for:

- ikke-EU-varer: der udfyldes et (særskilt) manifest forsynet med kode »T1«, der fungerer som forsendelsesangivelse for ikke-EU-varer
- visse EU-varer (herunder varer, der er pålagt punktafgifter): der udfyldes et (særskilt) manifest forsynet med kode »T2F«, der fungerer som forsendelsesangivelse for EU-varerne.

VI.3.7.4. Særlige tilfælde (med anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen)

VI.3.7.4.1. Samlegods

Når der samles flere sendinger af varer, der skal transporteres ad søvejen, i en samlesending, er hver del af samlesendingen omfattet af en fragtaftale mellem afsenderen og samlegodsspeditøren. Denne kontrakt dokumenteres ved udstedelse af: i) et fragtbrev (KN), ii) et speditørkonnossement såsom det konnossement, der er godkendt af International Federation of Forwarding Agents (FIATA) eller iii) et andet handelsdokument, som aftalt mellem afsenderen og samlegodsspeditøren.

Søtransporten af samlesendingen som helhed omfattes af en fragtaftale mellem samlegodsspeditøren og rederiet. Denne kontrakt fremgår af: i) et konnossement udstedt af transportøren, ii) et skibsfragtbrev eller iii) et andet handelsdokument som aftalt og godkendt af rederiet og samlegodsspeditøren.

Desuden omfattes samlesendingen af et af speditøren udfærdiget samlemanifest, som er en analytisk oversigt over alle kolli i samlesendingen med henvisning til alle fragtbreve, konnossementer eller andre relevante handelsdokumenter. Det er derfor nødvendigt at skelne mellem samlemanifestet og skibets varemanifest, der tjener som forsendelsesangivelse.

Det kan forekomme, at et rederi i henhold til begge typer forsendelsesprocedurer for varer, der transporteres ad søvejen, transporterer en samlesending på de vilkår og betingelser, der er

fastsat i transportørens konnossement, skibsfragtbrevet eller andet handelsdokument. I disse tilfælde accepteres det, at rederiet ikke nødvendigvis kender indholdet af samlesendingen, medmindre der er tale om farligt gods, der skal angives særskilt.

Et rederi kan acceptere samlesendinger til forsendelse under begge typer forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen, forudsat at:

- samlegodsspeditøren forpligter sig til at opretholde status for de enkelte forsendelser i sin bogføring
- samlemanifestet indeholder de oplysninger, der er angivet i artikel 53, TDA
- fragtbreve er tilgængelige for toldkontrol ved afgang- og bestemmelsessted
- samlemanifestet er forsynet med den relevante status (se nedenfor)
- den højeste status på samlemanifestet meddeles rederiet (rækkefølgen er T1, T2F, TD, C, X).

Koderne T1, T2, T2F, TD, C og X bruges til at angive de relevante vareposter på samlemanifestet som vist i nedenstående tabel:

Kode	EU-forsendelse
T1	Varer henført under proceduren for T1 ekstern EU-forsendelse
T2F <hr/> TF	Varer henført under den interne EU-forsendelsesprocedure transporteres fra særlige fiskale områder (SFT) til en anden del af EU's toldområde, der ikke er et SFT som angivet i artikel 188, stk. 1, DA. Denne kode kan anvendes for EU-varer, der transporteres mellem et SFT og en anden del af EU's toldområde jf. artikel 188, stk. 2, DA.
TD	Varer, der allerede transporteres under en forsendelsesprocedure eller under proceduren for aktiv forædling, toldoplæg eller midlertidig indførsel. I sådanne tilfælde skal luftfartsselskabet også anføre koden »TD« på det tilsvarende luftfragtbrev. Luftfartsselskabet skal også angive: i) en henvisning til den anvendte procedure, ii) forsendelsesangivelsens eller overførselsdokumentets nummer og dato og iii) navnet på det udstedende toldsted*.
C	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure, og

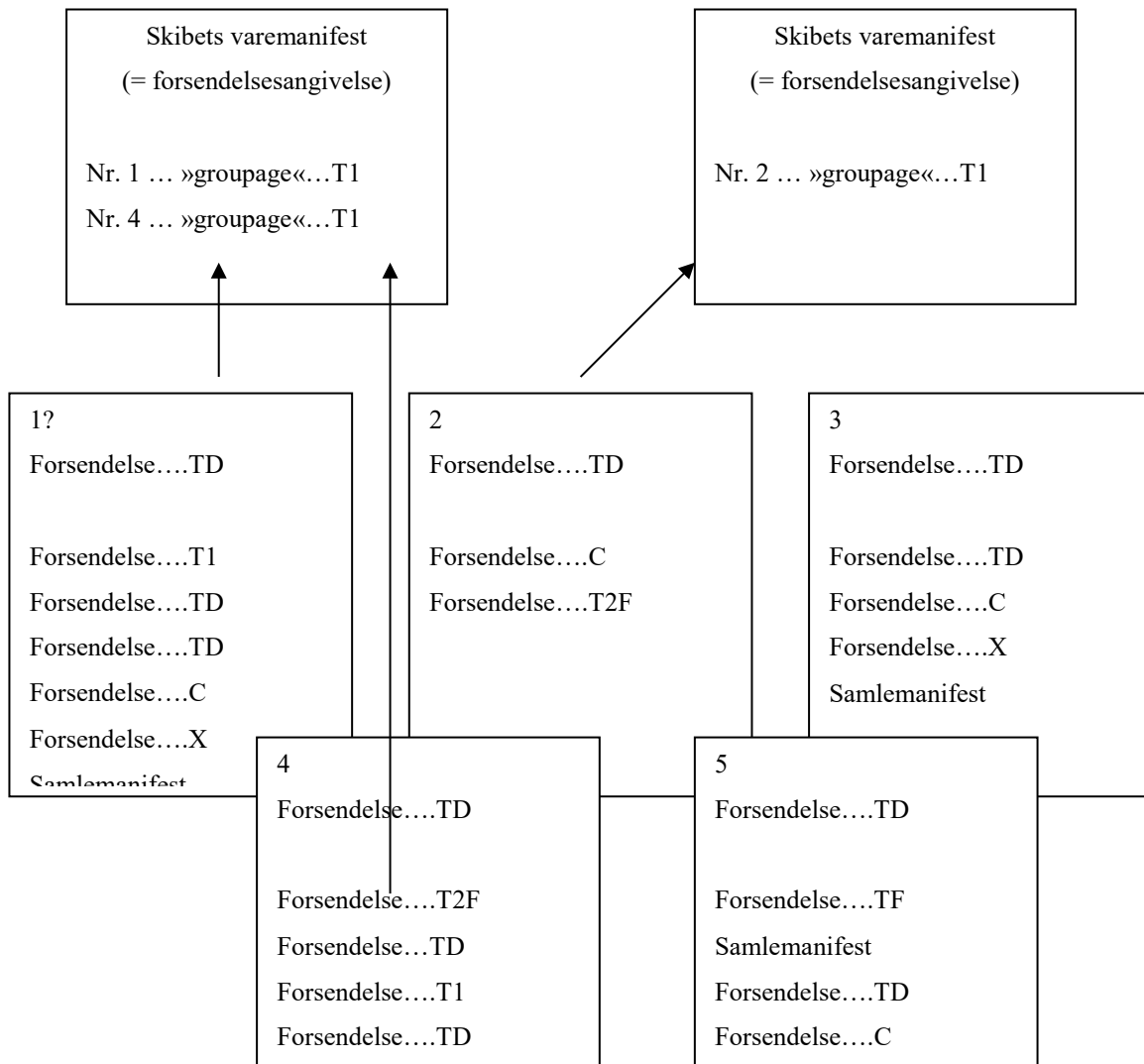
(svarer til T2L)	hvis status kan påvises
X	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure

* Hvis varer, der allerede er henført under en formel forsendelsesprocedure (f.eks. EU-forsendelse, TIR-carnet, ATA-carnet, NATO-blanket 302 osv.), er indeholdt i samlesendingen, skal vareposten mærkes med kode »TD«. Denne kode anføres også på de enkelte fragtbreve eller andre handelsdokumenter, der vedrører fragtaftalen, sammen med en henvisning til den pågældende procedure samt forsendelsesdokumentets referencenummer og dato samt navnet på afgangstoldstedet.

Hvis rederiet benytter den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen, angiver det samlesendingen med koden »Groupage« (samlesending) på det skibsmanifest, der har den højeste status, som er angivet på samlemanifestet (statusordenen er T1, T2F). Hvis f.eks. samlesendingen omfatter både T1 og T2F, skal den angives på T1-skibsmanifestet.

Følgende er eksempler på samlegods henført under begge typer forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen.

Anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen

Forklarende bemærkning: Manifest 3 og 5 vedrører ikke forsendelsesprocedurer (nr. 3) eller forsendelsesprocedurer, for hvilke den ansvarlige for proceduren er klarerer (nr. 5).

VI.3.7.4.2. Varebevægelser ad søvejen på skibe uden for fast rutefart

Når en transportør vælger at benytte EU-forsendelsesproceduren, kan artikel 49, 50 og 51 i TDA ikke anvendes på varer, der forsendes på skibe uden for fast rutefart.

Følgende ikke-udtømmende eksempler gælder kun for varer, der forsendes på skibe uden for fast rutefart under EU-forsendelsesproceduren (eller andet alt efter omstændighederne).

- **Ikke-EU-varer**

— Transport, som er påbegyndt før EU-lastehavnen, og som afsluttes i EU-lossehavnen.

Eksempel: Bruxelles-Le Havre (transport ad vej fra Bruxelles til Antwerpen).

T1-proceduren er obligatorisk for vejtransporten, men fakultativ for søtransporten.

Anbefalet praksis: EU-forsendelsesproceduren bør kun anvendes for den del af transporten, der foregår ad vej.

— Transport, som er påbegyndt i EU-lastehavnen, og som fortsætter efter EU-lossehavnen.

Eksempel: Le Havre-Bruxelles (transport ad vej fra Antwerpen til Bruxelles).

T1-proceduren er obligatorisk for vejtransporten, men fakultativ for søtransporten.

Anbefalet praksis: Der bør udstedes en T1-angivelse for hele forsendelsen fra Le Havre til Bruxelles.

— Transport, som er påbegyndt før EU-lastehavnen, og som fortsætter efter EU-lossehavnen.

Eksempel: Madrid - Milano (søtransport fra Barcelona til Genova).

Anbefalet praksis: Der bør udstedes en forsendelsesangivelse for hele (vej- og sø-) strækningen fra Madrid til Milano.

VI.3.8. Forenklede procedurer baseret på artikel 6 i konventionen

Forudsat at eventuelle foranstaltninger, der gælder for varerne, gennemføres, kan fælles forsendelseslande indbyrdes indføre forenklede procedurer. De kan gøre dette ved hjælp af bilaterale eller multilaterale aftaler, som skal gælde for visse former for

godstrafik eller specifikke virksomheder.

Landene skal give Europa-Kommissionen meddelelse om disse forenkede procedurer ved hjælp af formularen i bilag VI.8.8.

Bevillingsproceduren skal være i overensstemmelse med punkt VI.2.2.

For annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen, se punkt VI.2.3.

VI.3.9. Varer, der transporteres ad luftvejen — anvendelse af det elektroniske transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse for henførel af varer under den fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.9.1.)
- Generelle oplysninger (punkt VI.3.9.2.)
- Tilladelse til anvendelse af ETD (punkt VI.3.9.3.)
- Procedureregler for anvendelse af ETD (punkt VI.3.9.4.).

VI.3.9.1. Indledning

Artikel 55, stk. 1, litra h), tillæg I, konventionen

Et luftfartsselskab kan bevilges tilladelse til at anvende det elektroniske transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse, der omfatter varer henført til fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.

Artikel 233, stk. 4, litra e), TK

Artikel 319 og 320, IA

Tilladelse til anvendelse af ETD bevilges luftfartsselskaber, der opfylder kriterierne for denne forenkling. To væsentlige kriterier for tildeling af denne tilladelse er: i) at ETD skal indeholde de data, der kræves i en forsendelsesangivelse, og ii) at disse oplysninger skal stilles til rådighed for toldmyndighederne på afgang- og bestemmelsesstedet for at muliggøre toldtilsyn med varerne og afslutning af proceduren. Disse data er indeholdt i bilag B6a og A1a, tillæg III til konventionen og bilag B-DA og B-1A.

Bilag B6a og A1a, tillæg III, konventionen

Tillæg B-DA og B1A

VI.3.9.2. Generelle oplysninger

Artikel 89, stk. 7, litra d), TK Sikkerhedsstillelse er ikke nødvendig, da det antages, at transport ad luftvejen er sikker, og at med undtagelse af en ulykke, så vil transportbetingelserne fra afgangslufthavnen til ankomstlufthavnen vil blive opfyldt.

Artikel 13, stk. 1, litra a), tillæg I, konventionen,

Ekspreskurerer er enten luftfartsselskaberne (hvor de generelle regler for luftfartsselskaber finder anvendelse) eller disse selskabers kunder. Der findes ingen særlige krav for ekspreskurerer med hensyn til det elektroniske transportdokument.

Den ansvarlige for proceduren er luftfartsselskabet.

Bevillingen specificerer de toldsteder, der er beliggende i indladningslufthavnen og losningslufthavnen i EU og/eller fælles forsendelseslande, hvor bevillingen er gældende.

Den lufthavn, hvor varerne indlades, er indladningslufthavn, og losningslufthavnen er bestemmelseslufthavn.

Bemærk, at transport ad luftvejen også kan ske under en standardforsendelsesangivelse i NCTS (del IV ⁽⁴³⁾).

VI.3.9.3. Tilladelse til anvendelse af ETD

Artikel 5, stk. 31, og artikel 22, TK Bevillingsproceduren er beskrevet i punkt VI.2.2.-VI.2.5.

Artikel 319, IA Ansøgningen skal indgives til de kompetente toldmyndigheder på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres.

Tillæg A-DA

Artikel 59 og 111, litra a), tillæg I, konventionen

HANDEL

Luftfartsselskabets ansøgning skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

1. Ansøgerens navn eller ansøgers EORI-nummer ⁽⁴⁴⁾
2. Navn og kontaktoplysninger på: i) den person, der er ansvarlig for

⁽⁴³⁾ Inden for EU, hvor det er relevant, er det muligt at anvende andre varetransportformer i henhold til artikel 226-227, TK.

⁽⁴⁴⁾ EORI-numre er kun relevante for EU.

- toldanliggender, samt ii) på personen, der er ansvarlig for den ansøgende virksomhed, eller som kontrollerer dens ledelse
3. Sted, hvor hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt
 4. Type hovedbogholderi i forbindelse med told
 5. Stedet, hvor regnskabet føres
 6. Regnskabstype
 7. Afgangstoldsted(er) og bestemmelsestoldsted(er)
 8. Antal flyvninger mellem EU-forsendelseslandes/fælles forsendelseslandes lufthavne
 9. Information om, hvordan oplysningerne vil blive stillet til rådighed for toldmyndighederne i afgangshavnen og bestemmelsehavnen (hvis der er forskel på, hvilke midler der er til rådighed afhængigt af et toldsted eller et land, skal hvert enkelt middel angives i ansøgningen).
- De ovennævnte oplysninger er obligatoriske i EU (tillæg A-DA, kolonne 9f), men kan også kræves af de fælles forsendelseslande.

Kriterierne kontrolleres af de kompetente toldmyndigheder (punkt VI.2.2.). I mellemtiden udfører de toldsteder, som er oplyst i ansøgningerne som afgang- og bestemmelsestoldsteder, en samrådsprocedure. Denne samrådsprocedure indledes straks efter indgivelsen af ansøgningen og må højst vare op til højst 45 dage.

Samrådsproceduren er en del af Customs Decision Management System (CDMS) og gælder kun for medlemsstaterne. I det tilfælde at CDMS ikke er tilgængeligt, eller hvis fælles forsendelseslande er involveret, skal et samrådsbrev i papirform fremsendes via e-mail sammen med en kopi af ansøgningen. Listen over e-mailadresser i hvert enkelt land og modellen for samrådsbrevet findes i henholdsvis bilag VI.8.9. og VI.8.10.

Under samrådsproceduren skal den anmodede myndighed kontrollere: i) om ansøgeren opfylder betingelserne for udstedelse af en bevilling, og vigtigst ii) om og hvordan data, der er påkrævet for ETD som forsendelsesangivelse, kan gøres tilgængelige for de anmodede toldsteder.

Når den anmodede myndighed modtager samrådsanmodningen, skal den navnlig kontrollere: i) oplysningerne om ansøgeren i myndighedens egne registre eller i samarbejde med andre organer, ii) systemet til udveksling af oplysninger, iii) stedet for inspektion af varerne, iv) omfanget af luftfartsselskabets kontrol med dets aktiviteter og v) luftfartsselskabets repræsentant, hvor det er relevant.

Hvis der gøres indsigelse, skal de anmodende myndigheder underrettes via CDMS senest 45 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis CDMS ikke er tilgængeligt, eller hvis et fælles forsendelsesland er involveret, skal de anmodende myndigheder underrettes pr. e-mail med samme skrivelse (bilag VI.8.10). Hvis den anmodede myndighed finder, at ansøgeren ikke udfører regelmæssige flyvninger til lufthavne i det pågældende land, kan bevillingen ikke omfatte lufthavne i dette land. Hvis ansøgningen vedrører flere lufthavne, kan bevillingen gives med undtagelse for de lufthavne, hvor den anmodede myndighed ikke finder, at betingelserne er opfyldt.

Hvis den anmodede myndighed afviser en ansøgning på grund af manglende opfyldelse af en betingelse, navnlig med hensyn til en alvorlig eller gentagne overtrædelser af toldforskrifterne og skattelovgivningen, skal myndigheden redegøre for grundene og de underliggende juridiske bestemmelser. Myndighederne i det land, hvor ansøgningen er indgivet, udsteder derefter ikke en bevilling og skal anføre årsagerne til afslaget over for luftfartselskabet.

Hvis indsigelse ikke er modtaget inden for den tilladte frist, kan den anmodende myndighed antage, at kriterierne, som samrådet vedrører, er opfyldt.

Hvis samrådsproceduren afsluttes uden indsigelser, godkender og udsteder de kompetente toldmyndigheder bevillingen, som gælder for både ud- og indgående flyvninger.

Bevillingen gælder kun for forsendelser mellem det afgang- og bestemmelsestoldsted, der er anført i bevillingen. Tilladelsen er kun gyldig i de lande, hvor disse kontorer er beliggende.

Henvisning til bevillingen skal indføres i ETD, hver gang en forsendelsesoperation startes. Denne oplysning skal afgives, medmindre den fremgår af andre data, f.eks. EORI-nummeret for bevillingshaveren eller CDMS.

Se mere om overvågning af bevillingen i punkt VI.2.3.

Se mere om annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen i punkt VI.2.4. Hvis et luftfartsselskab ønsker at tilføje eller fjerne en eller flere lufthavne til dets eksisterende bevilling, skal det ansøge om ændring af bevillingen.

Se mere om suspension af bevillingen i punkt VI.2.5.

I tilfælde af annullering, tilbagekaldelse, ændring, suspension og ophør af suspension af bevillingen skal den kompetente myndighed i de lande, som

er anført i bevillingen, omgående underrettes ved brug af listen over myndigheder i tillæg VI.8.9.

Da en bevilling til anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse er gyldig for mere end ét land, kan overvågningen af bevillingen eller dens fornyede vurdering kræve en samrådsprocedure mellem toldmyndighederne i andre lande. Dette samråd er en del af CDMS.

Hvis CDMS-systemet ikke er tilgængeligt, eller fælles forsendelseslande er involveret, skal samrådsanmodningen i form af brevskabelonen i bilag VI.8.10 fremsendes pr. e-mail til de myndigheder, som er ansvarlige for samrådsproceduren, jf. bilag VI.8.9.

TOLDVÆSENET

Bevillingen indeholder bl.a. følgende oplysninger:

1. Antal og dato.
2. Navn på bevillingshaveren eller dennes EORI-nummer.
3. Afgangstoldsted(er) og bestemmelsestoldsted(er).
4. De midler, hvormed data gøres tilgængelige for toldmyndighederne i afgangshavnen og ankomsthavnen. Hvis midlerne er forskellige afhængigt af toldstedet eller landet, skal hvert middel oplyses i bevillingen.
5. Meddelelse om luftfartsselskabets forpligtelse til at underrette afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet om eventuelle konstaterede uoverensstemmelser, navnlig om: i) typen og mængden af de varer, der er henført under forsendelsesproceduren, og ii) eventuelle ændringer, der kan påvirke bevillingen.
6. Kommunikationsmidlerne mellem henholdsvis afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet på den ene side og luftfartsselskabet på den anden side.

Ovennævnte oplysninger er obligatoriske i EU (tillæg A-DA, kolonne 9f), men kan også kræves af de fælles forsendelseslande.

Selv om fristen for at gøre ETD tilgængelig for afgangstoldstedet, inden varerne kan frigives til transport, ikke er obligatorisk, er det fordelagtigt at tilføje oplysninger om fristen i bevillingen.

I EU

Internationale luftfartsselskaber, der er etableret i EU eller har permanent driftssted i Unionen, kan opnå bevilling til at anvende den pågældende procedure, forudsat de opfylder de nødvendige betingelser ⁽⁴⁵⁾.

VI.3.9.4. Procedureregler for anvendelse af ETD

VI.3.9.4.1. Dataelementer, der kræves for ETD

Artikel 320, IA

Bilag B-IA

Artikel 111, tillæg I, konventionen

Bilag A1a og B6a, tillæg III, konventionen

ETD er et dokument, der udarbejdes af luftfartsselskabet, når flyet afgår. Det er baseret på transportdokumenter såsom luftfragtbrev, manifest osv. og bekræfter de faktiske varer, der lastes på flyet. Derfor tjener ETD til forsendelsesformål som forsendelsesangivelse, forudsat at det indeholder de data, som er anført i tillæg B6a og A1a, tillæg III, konventionen, og tillæg B-DA og B-IA.

Af hensyn til toldmyndighedernes identifikation af varernes status, skal en af koderne i nedenstående felt angives ud for varernes niveau i ETD.

Kode	Fælles forsendelse	EU-forsendelse
T1	Varer henført under den eksterne T1-forsendelsesprocedure	Varer henført under den eksterne T1-forsendelsesprocedure
T2	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure
T2F	Varer henført under den interne T2-forsendelsesprocedure	Varer henført under den interne EU-forsendelsesprocedure transporteres fra særlige fiskale områder (SFT) til en anden del af EU's toldområde, der ikke er et SFT som angivet i artikel 188, stk. 1, DA. Denne kode kan anvendes for

45 Artikel 5, stk. 31 og 32, TK

		EU-varer, der transporteres mellem et SFT og en anden del af EU's toldområde jf. artikel 188, stk. 2, DA.
C	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure (svarer til T2L)	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure (svarer til T2L)
TD	Varer, der allerede er henført under en forsendelsesprocedure ⁽⁴⁶⁾	Varer, der allerede transporteres under en EU-forsendelsesprocedure eller under proceduren for aktiv forædling, toldoplæg eller midlertidig indførsel ⁽⁴⁷⁾
X	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure

ETD behandles kun som en forsendelsesangivelse, hvis mindst en af koderne T1, T2 eller T2F er anført. Hvis ingen af disse koder er angivet i ETD, uanset de andre, ovennævnte koder, kan ETD ikke anvendes som forsendelsesangivelse.

Eksempler på anvendelse af koderne

Eksempel 1

EU-varer transporteres ad luftvejen mellem Frankrig og Tyskland

Frankrig — Tyskland → koden »C« skal angives på ETD.

⁽⁴⁶⁾ I så tilfælde skal luftfartsselskabet også angive: i) kode »TD« i det tilsvarende luftfragtbrev eller andet handelsdokument og ii) et referencenummer for forsendelsesangivelsen.

⁽⁴⁷⁾ I så tilfælde skal luftfartsselskabet også angive: i) kode »TD« i det tilsvarende luftfragtbrev eller andet handelsdokument, ii) referencenummer for forsendelsesangivelsen eller overførselsdokumentet og iii) navnet på det udstedende toldsted.

Eksempel 2

EU-varer transporteres fra Irland til et tredjeland (Kina). I Irland henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne transporteres ad luftvejen til Nederlandene, hvor de forlader EU.

Irland — Nederlandene — Kina → koden »X« skal angives på ETD mellem Irland og Nederlandene.

Eksempel 3

Ikke-EU-varer ankommer fra et tredjeland (Canada) til Tjekkiet og transporteres ad luftvejen til Grækenland.

Canada — Tjekkiet — Grækenland → koden »T1« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem Tjekkiet og Grækenland.

Eksempel 4:

EU-varer afsendes ad luftvejen fra Spanien til et særligt fiskalt område (De Kanariske Øer).

Valgmuligheder:

1 Spanien — SFT De Kanariske Øer → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse ⁽⁴⁸⁾.

2 Spanien — SFT (De Kanariske Øer) → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 5

EU-varer transporteres mellem to SFT'er i samme medlemsstat (Frankrig: Guadeloupe og Mayotte).

Valgmuligheder:

1. Guadeloupe — Mayotte → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse ⁽⁴⁹⁾.

2. Guadeloupe — Mayotte → koden »C« skal angives på ETD ⁽⁵⁰⁾.

Eksempel 6:

⁽⁴⁸⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁴⁹⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁵⁰⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

EU-varer transporteres ad luftvejen fra en SFT (De Kanariske Øer) til Spanien og derefter til Portugal med landevejstransport.

Valgmuligheder:

1. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Portugal → koden »C« eller »T2F« skal angives på ETD mellem SFT for De Kanariske Øer og for Spanien, og standardforsendelsesproceduren (T2F-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse) skal angives på ETD mellem Spanien og Portugal ⁽⁵¹⁾.
2. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Portugal → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem De Kanariske Øer og Spanien, og standardforsendelsesproceduren (T2F-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse) skal angives på ETD mellem Spanien og Portugal ⁽⁵²⁾.

Eksempel 7:

EU-varer transporteres ad luftvejen fra en SFT (De Kanariske Øer) til Spanien og derefter til Italien ad luftvejen.

Valgmuligheder:

1. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Italien → koden »C« skal angives på ETD mellem SFT for De Kanariske Øer og for Spanien, og koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem Spanien og Italien ⁽⁵³⁾.
2. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Italien → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem De Kanariske Øer og Spanien, og koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem Spanien og Italien ⁽⁵⁴⁾.

Eksempel 8:

Punktafgiftspligtige EU-varer ⁽⁵⁵⁾ eksporteres fra EU til et fælles forsendelsesland (Schweiz). I Portugal henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne henføres under den eksterne forsendelsesprocedure og transporteres

51 I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁵²⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁵³⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁵⁴⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁵⁵⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

ad luftvejen til Østrig, hvor transporten ad landevejen til et fælles tredjeforsendelsesland starter.

Portugal — Østrig — Schweiz → koden »T1« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse for transporten mellem Portugal og Østrig. Derudover starter standardforsendelsesproceduren (T1-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse) med bestemmelsessted i Schweiz.

Eksempel 9:

Punktafgiftspligtige EU-varer⁽⁵⁶⁾ transporteres fra Italien til et tredjeland (Indien). I Rom (Italien) henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne transporteres ad luftvejen til Malpensa (Italien), hvor de forlader EU.

Rom — Malpensa — Indien → koden »X« skal angives på ETD mellem Rom og Malpensa.

Eksempel 10:

Punktafgiftspligtige EU-varer⁽⁵⁷⁾ transporteres ad luftvejen fra Rumænien til Belgien. Varerne forbliver under ordningen for suspension af punktafgifter i EMCS.

Rumænien — Belgien → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 11:

EU-varer transporteres til et tredjeland (Hviderusland). I Danmark henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes; udpassagen bekræftes og TIR-proceduren starter. Varerne transporteres ad luftvejen til Polen. Fra Polen transporteres varerne videre til Hviderusland ad landevejen under en TIR-procedure.

Danmark — Polen — Hviderusland → koden »TD« skal angives på ETD mellem Danmark og Polen. Herefter følger TIR-procedure med Hviderusland som bestemmelsessted.

Eksempel 12:

EU-varer transporteres til et tredjeland (Rusland). I Spanien

⁽⁵⁶⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

⁽⁵⁷⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

henføres varerne under eksportproceduren og transporteres til Finland ad luftvejen, hvorfra de transporteres ud af EU ad landevejen.

Spanien — Finland — Rusland → koden »C« skal angives på ETD mellem Spanien og Finland, og herefter henføres varerne under eksportproceduren frem til EU's eksterne grænse.

Eksempel 13

EU-varer eksporteres til et fælles forsendelsesland. I Ungarn henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Derefter transporteres varerne ad luftvejen til Serbien.

Valgmuligheder:

- 1) Ungarn — Serbien → koden »X« skal angives på ETD
- 2) Ungarn Serbien → koden »T2« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse.

Eksempel 14

Ikke-EU-varer transporteres mellem Sverige og et fælles forsendelsesland (Norge).

Sverige — Norge → koden »T1« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse.

Eksempel 15

EU-varer transporteres mellem Italien og Frankrig og passerer gennem et fælles forsendelsesland (Schweiz) under samme ETD uden omladning.

Italien — Schweiz — Frankrig → koden »C« ⁽⁵⁸⁾ skal angives på ETD.

Eksempel 16

EU-varer transporteres mellem Litauen og Italien og passerer gennem et fælles forsendelsesland (Norge) under samme manifest med omladning i Norge ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁸⁾ Artikel 119, stk. 3), litra b), DA, og artikel 109, stk. 1, litra b), tillæg I, konventionen.

⁽⁵⁹⁾ Det samme luftfragtbrev følger varerne fra afgang til det endelige bestemmelsessted. Der udstedes dog to manifeste: det første i afgangslufthavnen og det andet i lufthavnen, hvor der omlades.

Litauen — Norge — Italien → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 17

EU-varer transporteres ad luftvejen mellem Slovenien og Grækenland og passerer gennem et fælles forsendelsesland (Nordmakedonien), hvor de omlades til et andet transportmiddel (fra fly til lastvogn) under luftfartsselskabets overvågning.

Slovenien (af luftvejen) — Nordmakedonien (ad landevejen — fly til lastvogn) — Grækenland:

Valgmuligheder:

1. Slovenien — Nordmakedonien → koden »C«⁽⁶⁰⁾ skal angives på ETD, og Nordmakedonien — Grækenland → standardforsendelsesprocedure (T2-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse)
2. Slovenien — Nordmakedonien → koden »T2« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse, Nordmakedonien — Grækenland → standardforsendelsesprocedure (T2-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse)
3. Slovenien — Nordmakedonien → standardforsendelsesprocedure indledt i Slovenien (T2-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse), kode »TD« skal angives på ETD, og Nordmakedonien — Grækenland → fortsættelse af standardforsendelsesproceduren.

Forklarende bemærkning for EU: For at fremme den maksimale frie og uhindrede bevægelighed for EU-varer angiver koden »C« på ETD, at varerne kan transporteres med fri bevægelighed til bestemmelsesstedet i Unionen, forudsat at: i) der føres bevis for deres status i operatørens forretningspapirer i afgangslufthavnen, og ii) der ikke er begrundet mistanke eller tvivl om varernes status ved ankomsten til bestemmelseslufthavnen. Toldmyndighederne ved bestemmelsesstedet har dog mulighed for om nødvendigt at kontrollere den anførte EU-status ved anvendelse af hensigtsmæssige efterfølgende kontroller baseret på en risikovurdering med henvisning til toldmyndighederne i afgangslufthavnen, hvis det er nødvendigt.

Medmindre den nationale lovgivning tillader en længere periode, skal luftfartsselskabet opbevare en fortegnelse over status for alle varer i samtlige forsendelser i sine bøger for tre år plus perioden siden begyndelsen af indeværende år. Fortegnelserne kan opbevares

⁽⁶⁰⁾ Koden »C« svarer til kode »T2L« i henhold til artikel 111, litra b), tillæg I, konventionen.

i elektronisk format.

VI.3.9.4.2. Procedurer på afgangstoldstedet

*Artikel 6, stk. 1,
artikel 46, stk. 1, og
artikel 172-174,
TDA*

Ifølge artikel 6, stk. 1, TK, skal alle udvekslinger af oplysninger som f.eks. erklæringer mellem toldmyndigheder og mellem de økonomiske operatører og toldmyndigheder ske ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker. Denne regel gælder også for anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse.

*Artikel 302 og 320,
IA*

*Artikel 301-32 og
artikel 39 og 111b,
tillæg I,
konventionen*

Varene frigives til transport, når data i ETD er blevet gjort tilgængelige for toldstedet på afgangstødet forud for flyets afgang. De retlige krav indebærer, at data kun kan stilles til rådighed for toldmyndighederne på en af følgende to måder.

1. Data kan sendes til et IT-toldsystem. Det er den anbefalede fremgangsmåde. Det er ikke obligatorisk at have et IT-toldsystem på plads, men det vil være gavnligt for landene at overveje at indføre et sådant system i fremtiden, hvis de ikke allerede har et.
2. Toldmyndighederne kan gives adgang til luftfartsselskabets system fra toldmyndighedernes faciliteter.

Som en midlertidig løsning kan toldembedsmænd få adgang til data fra operatørens computer på operatørens kontor. Denne metode kan dog kun anvendes, indtil en af de to ovennævnte muligheder er implementeret. Anvendes denne midlertidige løsning, kan toldmyndighederne ikke have uafbrudt og konstant adgang til data uden yderligere opgaver og ekstra arbejde. Det er dog op til toldmyndighederne at beslutte, hvor længe denne midlertidige løsning kan anvendes. Når de træffer denne beslutning, skal de navnlig tage hensyn til samarbejdsformen med luftfartsselskabet, havnens størrelse og fragtmængden.

At gøre data tilgængelige via e-mail med vedhæftede Excel-regneark eller PDF-filer opfylder ikke kravene i lovgivningen.

Forenklingen af ETD er helt afhængig af, hvordan forsendelsesangivelsen i form af ETD frembringes. ETD bør i alle andre aspekter behandles som enhver anden toldangivelse. De detaljerede juridiske rammer for toldangivelser, som er anført i konventionen/TK og tilknyttede retsakter, skal overholdes, da lovgivningen ikke omfatter særlige regler for en forenklet ETD-

forsendelsesprocedure.

Når ETD anvendes som forsendelsesangivelse, skal det være tilgængeligt på afgangstoldstedet, så toldmyndighederne kan gennemføre en risikovurdering eller kontrollere varer, hvis det er nødvendigt, før varerne kan frigives til forsendelse.

Alle data i forsendelsesangivelsen bør underkastes risikoanalyse ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker med henblik på at: i) identificere og evaluere de potentielle risici og ii) træffe passende modforanstaltninger. Det er derfor meget nyttigt, hvis IT-toldsystemet kan: i) lette elektronisk overførsel af ETD-data fra operatørens system og ii) efterfølgende foretage en automatiseret risikoanalyse af ETD-dataene.

Da anvendelsen af toldsystemet ikke er obligatorisk, kan det imidlertid være umuligt at gennemføre en risikoanalyse. Der kan derfor kompenseres for den manglende automatisering ved som minimum at: i) foretage en grundig forudgående revision, ii) overvåge bevillingen nøje og iii) regelmæssigt føre tilsyn med forsendelserne. Dette udelukker ikke manuelle stikprøvekontroller af varerne eller, hvis det er nødvendigt, kontroller før deres frigivelse til transport.

Disse kontrolmåder kan ikke erstattes af efterfølgende kontroller (efter varernes afgang), som kun kan udføres i særlige tilfælde eller på vilkårlig basis.

Med hensyn til indladningssted (frivillige oplysninger) kan landekoden fulgt af lufthavnens IATA-kode med tre bogstaver anvendes.

En modtager defineres som den person, som varerne reelt leveres til. I forbindelse med anvendelsen af ETD er dette modtageren i bestemmelseslufthavnen.

Toldmyndighederne godtager en angivelse, når varerne, som den henviser til, er blevet frembudt. Dette er ikke ensbetydende med, at toldmyndighederne altid kontrollerer, om varerne befinder sig fysisk i lufthavnen, men toldmyndighederne skal i det mindste vide, at varerne opbevares et sted, som er aftalt med operatøren.

En klarer skal, hvis vedkommende anmoder herom ved ansøgning, have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i angivelsen.

Hver angivelse skal have sit eget unikke nummer, som tildeles af luftfartsselskabet (LRN-nummer⁽⁶¹⁾). Dette kan bestå af flynummeret sammen med datoen og yderligere tal, som gør nummeret unikt for den relevante operatør.

Varer, der transporteres ad luftvejen, fritages for forsegling, hvis enten: i) etiketter anbringes på hver sending med nummeret på det ledsagende luftfragtbrief eller ii) forsendelsen udgør en lasteenhed, hvorpå nummeret på det ledsagende luftfragtbrief er angivet.

På ETD er der ingen bestemt handling, der bekræfter, at ETD er blevet godkendt af toldmyndighederne, eller at varerne er blevet frigivet til transport. Derfor kan flyets afgangstidspunkt med varerne betragtes som: i) tidspunktet for godkendelse af ETD som forsendelsesangivelse og ii) tidspunktet for varernes frigivelse til forsendelse. Hvis en angivelse afvises, underretter toldstedet på afgangsstedet straks luftfartsselskabet med oplysning om begrundelsen for afvisningen (f.eks. utilstrækkelige oplysninger, fejl).

Hvis en transport af ikke-EU-varer indledes uden en fremlæggelse og godkendelse af en transportangivelse, opstår toldskyld på grund af manglende overholdelse af artikel 79, stk. 1, TK⁽⁶²⁾.

Det er vigtigt, at afgangstoldstedet har rådighed over de historiske data (dvs. data for tidligere godkendte eller afviste angivelser), for at kunne gennemføre efterfølgende kontroller eller klarlægge spørgsmål, som rejses af bestemmelsestoldstedet.

VI.3.9.4.3. Procedurer på bestemmelsestoldstedet

Artikel 6, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, TK

Artikel 199, litra b), DA

Artikel 320, IA

Artikel 111, litra b), tillæg I, konventionen

Ligesom ETD-dataene skal forsendelsesangivelsen være den samme hos afgangstoldstedet og hos bestemmelsestoldstedet. Bestemmelsestoldstedet kontrollerer ikke dataenes forenelighed hver gang. I stedet antager toldstedet, at data er de samme, medmindre det modtager en meddelelse fra luftfartsselskabet om uoverensstemmelser eller konstaterede uregelmæssigheder under verifikationen.

Data i ETD skal gøres tilgængelige for bestemmelsestoldstedet. De retlige krav indebærer, at data kun kan stilles til rådighed for toldmyndighederne på en af følgende to måder:

⁽⁶¹⁾ LRN-nummeret i ETD er ikke det samme som det LRN-nummer, der tildeles standardforsendelsesangivelsen (NCTS).

⁽⁶²⁾ Kun i EU.

1. Data kan sendes til et IT-toldsystem. Det er den anbefalede fremgangsmåde. Det er ikke obligatorisk at have et IT-toldsystem på plads, men det vil være gavnligt for landene at overveje at indføre et sådant system i fremtiden, hvis de ikke allerede har et sådant.
2. Toldmyndighederne kan gives adgang til luftfartsselskabets system fra toldmyndighedernes faciliteter.

Som en midlertidig løsning kan toldembedsmænd få adgang til data fra operatørens computer på operatørens kontor. Denne metode kan dog kun anvendes, indtil en af de to ovennævnte muligheder er implementeret. Anvendes denne midlertidige løsning, kan toldmyndighederne ikke have uafbrudt og konstant adgang til data uden yderligere opgaver og ekstra arbejde. Det er dog op til toldmyndighederne at beslutte, hvor længe denne midlertidige løsning kan anvendes. Når de træffer denne beslutning, skal de navnlig tage hensyn til samarbejdsformen med luftfartsselskabet, havnens størrelse og fragtmængden.

At gøre data tilgængelige via e-mail med vedhæftede Excel-regneark eller PDF-filer opfylder ikke kravene i lovgivningen.

Dataene i forsendelsesangivelsen skal senest forelægges toldstedet på bestemmelsesstedet på tidspunktet for varernes ankomst til lufthavnen. Det ville imidlertid være fordelagtigt for bestemmelsestoldstedet allerede at råde over disse oplysninger, når varerne frigives til transit i afgangslufthavnen. Det vil gøre det muligt for toldstedet at foretage en eventuel risikovurdering på forhånd.

Forsendelsesangivelsen identificeres med LRN-nummeret.

Lovgivningen fastsætter ikke frister for at afslutte eller bringe forsendelsesproceduren til ophør. Lovgivningen fastsætter heller ikke, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at afslutte eller bringe forsendelsesproceduren til ophør.

Derfor kan det antages, at forsendelsesproceduren er ophørt, når luftfartsselskabet meddeler toldstedet på bestemmelsesstedet, at alle varer, der er omfattet af ETD som forsendelsesangivelse, befinder sig: i) på et midlertidigt lager eller ii) et andet sted, hvor varerne kan opbevares under toldmyndighedernes overvågning. LRN-nummeret på ETD, der anvendes som forsendelsesangivelse, skal oplyses for en midlertidig opbevaring eller andre relevante angivelser.

Forsendelsesproceduren anses for at være afsluttet umiddelbart efter dens ophør, medmindre toldmyndighederne på bestemmelsesstedet har modtaget oplysninger eller har konstateret, at proceduren ikke er ophørt korrekt (f.eks. via en meddelelse fra luftfartsselskabet, kontrol af varerne eller modtagelse af oplysninger fra afgangstoldstedet). I disse tilfælde indledes en undersøgelse, som skal afklare spørgsmålet.

Luftfartsselskabet er ansvarligt for at identificere og underrette toldmyndighederne om alle overtrædelser, uoverensstemmelser eller uregelmæssigheder, der konstateres i bestemmelseslufthavnen, navnlig: i) som følge af den kontrol, som selskabet har udført, eller ii) på grundlag af rapporten om resultatet (overskud eller underskud) med særlig henvisning til ETD for de pågældende varer.

Alle data i forsendelsesangivelsen ved bestemmelsesstedet bør underkastes risikoanalyse ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker med henblik på at: i) identificere og evaluere de potentielle risici og ii) træffe passende modforanstaltninger. Det er derfor meget nyttigt, hvis IT-toldsystemet kan: i) lette elektronisk overførsel af ETD-data fra operatørens system og ii) efterfølgende foretage en automatiseret risikoanalyse af ETD-dataene.

Da anvendelsen af toldsystemet ikke er obligatorisk, kan det imidlertid være umuligt at gennemføre en risikoanalyse. Der kan derfor kompenseres for den manglende automatisering ved som minimum at: i) foretage en grundig forudgående revision, ii) overvåge bevillingen nøje og iii) regelmæssigt føre tilsyn med forsendelserne. Dette udelukker ikke manuelle stikprøvekontroller af varerne eller, hvis det er nødvendigt, kontroller efter deres ankomst, eller mens de er under midlertidig opbevaring.

Disse kontrolmåder kan ikke erstattes af efterfølgende kontroller (efter varernes frigivelse efter forsendelse), som kun kan udføres i særlige tilfælde eller på vilkårlig basis.

Samråd med afgangstoldstedet bør finde sted, når der er rimelig begrundet mistanke om varens type eller mængde. Kontrol af ETD-data skal gennemføres ved hjælp af dokument TC21A (tillæg VII.8.6) og sendes via e-mail til myndighederne som angivet i tillæg VI.8.9.

Når dokument TC21A udfyldes, anbefales det at anvende et almindeligt forståeligt sprog, hvis det er muligt.

Toldmyndighederne i bestemmelseslufthavnen skal tidligst muligt

give toldmyndighederne i afgangslufthavnen og den myndighed, der har udstedt tilladelsen, meddelelse om alle overtrædelser og uregelmæssigheder. Toldmyndighederne i bestemmelseslufthavnen skal herved især henviser til ETD for de pågældende varer.

Afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet skal samarbejde med hinanden og udveksle relevante oplysninger og dokumenter, som vedrører forsendelsesoperationerne, når det er hensigtsmæssigt.

Det er vigtigt, at bestemmelsestoldstedet har rådighed over de historiske data (dvs. data for tidligere ophørte eller afsluttede forsendelser), for at kunne gennemføre efterfølgende kontroller eller klarlægge spørgsmål, som rejses af afgangstoldstedet.

VI.3.10. Varer, der transporteres ad søvejen — anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse for henførelse af varer under proceduren for EU-forsendelse

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

- Indledning (punkt VI.3.10.1.)
- Generelle oplysninger (punkt VI.3.10.2.)
- Tilladelse til at anvende ETD (punkt VI.3.10.3.)
- Procedureregler for anvendelse af ETD (punkt VI.3.10.4.).

VI.3.10.1. Indledning

Artikel 233, stk. 4, litra e), TK Denne forenkling gælder kun for EU-forsendelsesproceduren.

Artikel 319 og 320, IA Et rederi kan bevilges tilladelse til at anvende et ETD som forsendelsesangivelse, der omfatter varer henført til fælles forsendelsesprocedure/proceduren for EU-forsendelse.

Tilladelse til anvendelse af ETD bevilges skibsfart, der opfylder kriterierne for denne forenkling. To væsentlige kriterier for tildeling af denne tilladelse er: i) at ETD indeholder de data, der kræves i en forsendelsesangivelse, og ii) at disse oplysninger stilles til rådighed for toldmyndighederne på afgang- og bestemmelsesstedet for at muliggøre toldtilsyn med varerne og afslutning af proceduren. Disse

data er indeholdt i tillæg B-DA og B-IA.

VI.3.10.2. Generelle oplysninger

Artikel 89, stk. 7, litra d), TK Sikkerhedsstillelse er ikke påkrævet, da det antages, at transport ad søvejen er sikker, og at med undtagelse af en ulykke, så vil transportbetingelserne fra afgangshavnen til ankomsthavnen blive opfyldt.

Den ansvarlige for proceduren er rederiet.

Bevillingen specificerer de toldsteder, der er beliggende i indladningshavnen og losningshavnen, hvor bevillingen er gældende.

Den havn, hvor varerne indlades, er afgangshavn, og losningshavnen er bestemmelsehavn.

Brugen af proceduren for EU-forsendelse er obligatorisk for transport af ikke-EU-varer på fartøjer i fast rutefart (RSS) (se del II).

Bemærk, at transport ad luftvejen også kan ske under en standardforsendelsesangivelse i NCTS (del IV). Det er imidlertid muligt at anvende andre varetransportformer i henhold til artikel 226-227 i TK, hvor det er relevant.

VI.3.10.3. Tilladelse til anvendelse af ETD

Artikel 22, TK Bevillingsproceduren er beskrevet i punkt VI.2.2.-VI.2.5.

Artikel 319, IA
Tillæg A, DA Ansøgningen skal indgives til de kompetente toldmyndigheder på det sted, hvor ansøgerens hovedbogholderi i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt, og hvor i det mindste en del af de aktiviteter, der skal omfattes af bevillingen, udføres.

HANDEL

Rederiets ansøgning skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

1. Ansøgerens navn eller EORI-nummer
2. Navne og kontaktoplysninger på: i) den person, der er ansvarlig for toldanliggender og for ansøgningen, og ii) den person, som er ansvarlig for ansøgervirksomheden eller udøver kontrol med dens ledelse
3. Det sted, hvor hovedbogholderiet i forbindelse med told føres eller er tilgængeligt
4. Typen af hovedbogholderi i forbindelse med told
5. Stedet, hvor regnskabet føres
6. Typen af regnskab
7. Afgangstoldsted(er) og bestemmelsestoldsted(er)
8. Antal sejladser mellem EU-havnene
9. Oplysning om, hvordan data gøres tilgængelige for toldmyndighederne ved hver afgang- og ankomsthavn (hvis midlerne varierer afhængigt af toldsted eller land, skal hvert enkelt middel oplyses i ansøgningen).

Ovennævnte oplysninger er obligatoriske i EU (tillæg A-DA, kolonne 9f).

Kriterierne kontrolleres af de kompetente toldmyndigheder (punkt VI.2.2.). I mellemtiden udfører de toldsteder, som er oplyst i ansøgningerne som afgang- og bestemmelsestoldsteder, en samrådsprocedure. Denne samrådsprocedure indledes straks efter indgivelsen af ansøgningen og må højst vare op til højst 45 dage.

Samrådsproceduren er en del af Customs Decision Management System (CDMS), der anvendes i EU. I det tilfælde, at CMDS ikke er tilgængeligt, skal et samrådsbrev i papirform fremsendes via e-mail sammen med en kopi af ansøgningen. Listen over e-mailadresser i hvert enkelt land og modellen for samrådsbrevet findes i henholdsvis bilag VI.8.11 og VI.8.10.

Under samrådsproceduren skal den anmodede myndighed kontrollere:

- i) om ansøgeren opfylder betingelserne for udstedelse af en bevilling og vigtigst
- ii) om og hvordan data, der er påkrævet for ETD som

forsendelsesangivelse, kan gøres tilgængelige for de anmodede toldsteder.

Når den anmodede myndighed modtager samrådsanmodningen, skal den navnlig kontrollere:

- i) oplysningerne om anmoder i myndighedens egne registre eller i samarbejde med andre organer
- ii) systemet til udveksling af oplysninger
- iii) stedet for inspektion af varerne
- iv) omfanget af rederiets kontrol med dets aktiviteter og
- v) rederiets repræsentant, hvis det er relevant.

Hvis der gøres indsigelse, skal de anmodende myndigheder underrettes via CDMS senest 45 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis CDMS ikke er tilgængeligt, skal de anmodende myndigheder underrettes pr. e-mail med samme skrivelse (bilag VI.8.10.). Hvis den anmodede myndighed finder, at ansøgeren ikke udfører regelmæssige sejladsere til havne i det pågældende land, kan bevillingen ikke omfatte havne i dette land. Hvis ansøgningen vedrører flere havne, kan bevillingen gives med undtagelse af de havne, hvor den anmodede myndighed ikke finder, at betingelserne er opfyldt.

Hvis den anmodede myndighed afviser en ansøgning på grund af manglende opfyldelse af en betingelse, navnlig med hensyn til en alvorlig eller gentagne overtrædelser af toldforskrifterne og skattelovgivningen, skal myndigheden redegøre for grundene og de underliggende juridiske bestemmelser. Myndighederne i det land, hvor ansøgningen er indgivet, udsteder derefter ikke en bevilling og skal anføre årsagerne til afslaget over for rederiet

Hvis indsigelse ikke er modtaget inden for den tilladte frist, kan den anmodende myndighed antage, at kriterierne, som samrådet vedrører, er opfyldt.

Hvis samrådsproceduren afsluttes uden indsigelser, godkender og udsteder de kompetente toldmyndigheder bevillingen, som gælder for både ud- og indgående sejladsere.

Bevillingen gælder kun for forsendelser mellem afgang- og bestemmelsestoldstedet, der er anført i bevillingen. Tilladelsen er kun

gyldig i de lande, hvor disse kontorer er beliggende.

Henvisning til bevillingen skal indføres i ETD, hver gang en forsendelsesoperation startes. Denne oplysning skal afgives, medmindre den fremgår af andre data, f.eks. EORI-nummeret for bevillingshaveren eller CDMS.

Se mere om overvågning af bevillingen i punkt VI.2.3.

Se mere om annullering, tilbagekaldelse eller ændring af bevillingen i punkt VI.2.4. Hvis et rederi ønsker at tilføje eller fjerne en eller flere havne til dets eksisterende bevilling, skal det ansøge om ændring af bevillingen.

Se mere om suspension af bevillingen i punkt VI.2.5.

I tilfælde af annullering, tilbagekaldelse, ændring, suspension eller ophør af suspension af bevillingen skal den kompetente myndighed i de lande, som er anført i bevillingen, omgående underrettes.

Da en bevilling til anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse er gyldig for mere end ét land, kan overvågningen af bevillingen eller dens fornyede vurdering kræve en samrådsprocedure mellem toldmyndighederne i andre lande. Dette samråd er en del af CDMS.

Hvis CDMS ikke er tilgængeligt, skal samrådsanmodningen i form af brevkabelonen i bilag VI.8.10 fremsendes som e-mail til de myndigheder, som er ansvarlige for samrådsproceduren, jf. bilag VI.8.11.

TOLDVÆSENET

Bevillingen indeholder bl.a. følgende oplysninger:

1. Nummer og dato
2. Navn på bevillingshaveren eller dennes EORI-nummer
3. Afgangstoldsted(er) og bestemmelsestoldsted(er)
4. De midler, hvormed data gøres tilgængelige for toldmyndighederne i hver afgang- og ankomsthavn. Hvis midlerne er forskellige afhængigt af toldstedet eller landet, skal hver metode oplyses i bevillingen
5. Meddelelse om rederiets forpligtelse til at underrette afgang- og bestemmelsestoldstedet om eventuelle konstaterede uoverensstemmelser, navnlig om: i) typen og mængden af de varer, der er henført under forsendelsesproceduren, og ii) eventuelle ændringer, der kan påvirke bevillingen

6. Kommunikationsmidlerne mellem henholdsvis afgang- og bestemmelsestoldsted(er) på den ene side og rederiet på den anden side.

Ovennævnte oplysninger er obligatoriske i EU (tillæg A-DA, kolonne 9f).

Selv om fristen for at gøre ETD tilgængelig for afgangstoldstedet, inden varerne kan frigives til transport, ikke er obligatorisk, er det fordelagtigt at tilføje oplysninger om fristen i bevillingen.

Internationale rederier, der er etableret i EU eller har permanent driftssted i EU, kan opnå bevilling til at anvende den pågældende procedure, forudsat de opfylder de nødvendige betingelser ⁽⁶³⁾.

VI.3.10.4. Procedureregler for anvendelse af ETD

VI.3.10.4.1. Dataelementer, der kræves for ETD

Artikel 320, IA

Bilag B, IA

ETD (f.eks. et elektronisk varemanifest eller andet dokument) er et dokument, der er udarbejdet af rederiet, når skibet afsejler. Det bekræfter de faktiske varer, der lastes på fartøjet. Derfor tjener ETD til forsendelsesformål som en forsendelsesangivelse, forudsat det indeholder de dataelementer, som er anført i tillæg B-DA og B-IA.

Af hensyn til toldmyndighedernes identifikation af varenes status, skal en af koderne i nedenstående felt angives ud for varenes niveau i ETD.

Kode	EU-forsendelse
T1	Varer henført under den eksterne T1-forsendelsesprocedure
T2F	Varer henført under den interne EU-forsendelsesprocedure transporteres fra særlige fiskale områder (SFT) til en anden del af EU's toldområde, der ikke er et SFT som angivet i artikel 188, stk. 1, DA. Denne kode kan anvendes

⁽⁶³⁾ Artikel 5, stk. 31, og artikel 32, TK.

	for EU-varer, der transporteres mellem et SFT og en anden del af EU's toldområde jf. artikel 188, stk. 2, DA.
C	EU-varer, der ikke er henført under en forsendelsesprocedure
TD	Varer, der allerede transporteres under en forsendelsesprocedure eller under proceduren for aktiv forædling, toldoplæg eller midlertidig indførsel ⁽⁶⁴⁾
X	EU-varer, hvor eksportproceduren er ophørt og udpassagen bekræftet, og som ikke er henført under en forsendelsesprocedure

ETD behandles kun som en forsendelsesangivelse, hvis mindst en af koderne T1 eller T2F er anført. Hvis ingen af disse koder er angivet i ETD, uanset de andre, ovennævnte koder, kan ETD ikke anvendes som forsendelsesangivelse.

Eksempler på anvendelse af koderne:

Eksempel 1

EU-varer transporteres i fast rutefart mellem Frankrig og Tyskland.

Frankrig — Tyskland → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 2

EU-varer transporteres fra Irland til et tredjeland (Kina). I Irland henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne transporteres i fast rutefart til Nederlandene, hvor de forlader EU.

Irland — Nederlandene — Kina → koden »X« skal angives på ETD mellem Irland og Nederlandene.

Eksempel 3

Ikke-EU-varer ankommer fra et tredjeland (Canada) til Portugal og

⁽⁶⁴⁾ I så tilfælde skal rederiet også angive: i) kode »TD« i det tilsvarende fragtbrev eller andet handelsdokument, ii) referencenummer for forsendelsesangivelsen eller overførselsdokumentet og iii) navnet på det udstedende toldsted.

transporteres i fast rutefart til Spanien.

Canada — Portugal — Spanien → kode »T1« skal angives på ETD mellem Portugal og Spanien.

Eksempel 4:

EU-varer afsendes i fast rutefast fra Spanien til et særligt fiskalt område (SFT) (De Kanariske Øer).

Valgmuligheder:

1. Spanien — Kanariske Øer → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse ⁽⁶⁵⁾.
2. Spanien — De Kanariske Øer → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 5:

EU-varer transporteres i fast rutefart mellem to SFT'er i samme medlemsstat (Frankrig: Guadeloupe og Mayotte).

Valgmuligheder:

1. Guadeloupe — Mayotte → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse ⁽⁶⁶⁾.
2. Guadeloupe — Mayotte → koden »C« skal angives på ETD ⁽⁶⁷⁾.

Eksempel 6:

Punktafgiftspligtige EU-varer ⁽⁶⁸⁾ eksporteres fra Kroatien til et tredjeland (Japan). I Kroatien henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne transporteres i fast rutefart til Grækenland, hvor de forlader EU.

Kroatien — Grækenland — Japan → koden »X« skal angives på ETD mellem Kroatien og Grækenland.

Eksempel 7:

Punktafgiftspligtige EU-varer ⁽⁶⁹⁾ transporteres fra Italien til et tredjeland (Indien). I Trieste (Italien) henføres varerne under

⁽⁶⁵⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁶⁶⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁶⁷⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁶⁸⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

⁽⁶⁹⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

eksportproceduren, som afsluttes, og udpassagen bekræftes. Varerne transporteres i fast rutefart til Genova (Italien), hvor de forlader EU.

Trieste — Genoa — Indien → koden »X« skal angives på ETD mellem Trieste og Genoa.

Eksempel 8:

Punktafgiftspligtige EU-varer⁽⁷⁰⁾ transporteres fra Rumænien til Bulgarien i fast rutefart. Varerne forbliver under ordningen for suspension af punktafgifter i EMCS.

Rumænien — Bulgarien → koden »C« skal angives på ETD.

Eksempel 9:

EU-varer transporteres til et tredjeland (Hviderusland). I Danmark henføres varerne under eksportproceduren, som afsluttes; udpassagen bekræftes, og TIR-proceduren starter. Varerne transporteres til Polen i rutefart. I Polen transporteres varerne videre til et tredjeland ad landevejen under en TIR-procedure.

Danmark — Polen — Hviderusland → koden »TD« skal angives på ETD mellem Danmark og Polen. Herefter følger TIR-procedure med Hviderusland som bestemmelsessted.

Eksempel 10:

EU-varer transporteres til et tredjeland (Rusland). I Nederlandene henføres varerne under eksportproceduren og transporteres til Finland i fast rutefart, hvorfra de transporteres ud af EU ad landevejen.

Nederlandene — Finland — Rusland → koden »C« skal angives på ETD mellem Nederlandene og Finland, og varerne henføres under eksportproceduren frem til EU's eksterne grænse.

Eksempel 11:

EU-varer transporteres fra en SFT (De Kanariske Øer) til Spanien i fast rutefart og derefter til Portugal ad landevej.

Valgmuligheder:

1. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Portugal → koden »C«

⁽⁷⁰⁾ Jf. artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9/12 af 14.1.2009).

eller »T2F« skal angives på ETD mellem De Kanariske Øer og Spanien, og standardforsendelsesproceduren (T2F-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse) skal angives på ETD mellem Spanien og Portugal ⁽⁷¹⁾.

2. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Portugal →: Koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse mellem De Kanariske Øer og Spanien, og standardforsendelsesproceduren (T2F-NCTS, herunder sikkerhedsstillelse) skal angives på ETD mellem Spanien og Portugal ⁽⁷²⁾.

Eksempel 12:

EU-varer transporteres i fast rutefart fra en SFT (De Kanariske Øer) til Spanien og derefter til Italien.

Valgmuligheder:

1. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Italien → koden »C« skal angives på ETD mellem De Kanariske Øer og Spanien, og koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse mellem Spanien og Italien ⁽⁷³⁾.
2. SFT (De Kanariske Øer) — Spanien — Italien → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse mellem De Kanariske Øer og Spanien, og koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse mellem Spanien og Italien ⁽⁷⁴⁾.

Eksempel 13

EU-varer transporteres i fast rutefart fra SFT (De Kanariske Øer) til Spanien.

Valgmuligheder:

- 1) SFT (De Kanariske Øer) — Spanien → koden »C« skal angives på ETD.
- 2) SFT (De Kanariske Øer) — Spanien → koden »T2F« skal angives på ETD som forsendelsesangivelse ⁽⁷⁵⁾.

For at fremme den maksimale frie og uhindrede bevægelighed for EU-varer angiver koden »C« på ETD, at varerne kan transporteres

⁽⁷¹⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁷²⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁷³⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

⁽⁷⁴⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, DA.

⁽⁷⁵⁾ I overensstemmelse med artikel 188, stk. 2, DA.

med fri bevægelighed til bestemmelsesstedet i Unionen, forudsat at: i) der føres bevis for deres status i operatørens forretningspapirer i afgangshavnen, og ii) der ikke er begrundet mistanke eller tvivl om varernes status ved ankomsten til bestemmelseshavnen. Toldmyndighederne ved bestemmelsesstedet har dog mulighed for om nødvendigt at kontrollere den anførte EU-status ved anvendelse af hensigtsmæssige efterfølgende kontroller baseret på en risikovurdering med henvisning til toldmyndighederne i afgangshavnen.

Medmindre den nationale lovgivning tillader en længere periode, skal rederiet opbevare en fortegnelse over status for alle varer i samtlige forsendelser i sine bøger i tre år plus perioden siden begyndelsen af indeværende år. Fortegnelserne kan opbevares i elektronisk format.

VI.3.10.4.2. Procedurer på afgangstoldstedet

Artikel 6, stk. 1, artikel 46, stk. 1, og artikel 172-174, TDA

Artikel 320, IA

Ifølge artikel 6, stk. 1, TK, skal alle udvekslinger af oplysninger som f.eks. erklæringer mellem toldmyndigheder og mellem de økonomiske operatører og toldmyndigheder ske ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker. Denne regel gælder også for anvendelse af ETD som forsendelsesangivelse.

Varerne frigives til transport, når data for ETD er blevet gjort tilgængelige for afgangstoldstedet forud for skibets afgang. De retlige krav indebærer, at data kun kan stilles til rådighed for toldmyndighederne på en af følgende to måder.

1. Data kan sendes til et IT-toldsystem. Det er den anbefalede fremgangsmåde. Det er ikke obligatorisk at have et IT-toldsystem på plads, men det vil være gavnligt for landene at overveje at indføre et sådant system i fremtiden, hvis de ikke allerede har et sådant.
2. Toldmyndighederne kan gives adgang til rederiets eller havneoperatørens system fra toldmyndighedernes faciliteter.

Som en midlertidig løsning kan toldembedsmænd få adgang til data fra operatørens computer på operatørens kontor. Denne metode kan dog kun anvendes, indtil en af de to ovennævnte muligheder er implementeret. Anvendes denne midlertidige løsning, kan toldmyndighederne ikke have uafbrudt og konstant adgang til data

uden yderligere opgaver og ekstra arbejde. Det er dog op til toldmyndighederne at beslutte, hvor længe denne midlertidige løsning kan anvendes. Når de træffer denne beslutning, skal de navnlig tage hensyn til samarbejdsformen med luftfartsselskabet, havnens størrelse og fragtmængden.

At gøre data tilgængelige via e-mail med vedhæftede Excel-regneark eller PDF-filer opfylder ikke kravene i lovgivningen.

Forenklingen af ETD er helt afhængig af, hvordan forsendelsesangivelsen i form af en ETD frembringes. ETD bør i alle andre aspekter behandles som enhver anden toldangivelse. De detaljerede juridiske rammer for toldangivelser, som er anført i TK og tilknyttede retsakter, skal overholdes, da lovgivningen ikke omfatter særlige regler for en forenklet ETD-forsendelsesprocedure.

Når ETD anvendes som forsendelsesangivelse, skal det være tilgængeligt på afgangstoldstedet, så toldmyndighederne om nødvendigt kan gennemføre en risikovurdering eller kontrollere varerne, før de kan frigives til forsendelse.

Alle data i forsendelsesangivelsen bør underkastes risikoanalyse ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker med henblik på at:

- (i) identificere og evaluere de potentielle risici og
- (ii) træffe passende modforanstaltninger.

Det er derfor meget nyttigt, hvis IT-toldsystemet kan:

- (i) lette elektronisk overførsel af ETD-data fra operatørens system og
- (ii) efterfølgende foretage en automatiseret risikoanalyse af ETD-dataene.

Da anvendelsen af toldsystemet ikke er obligatorisk, kan det imidlertid være umuligt at gennemføre en risikoanalyse. Der kan derfor kompenseres for den manglende automatisering ved som minimum at:

- (i) foretage en grundig forudgående revision
- (ii) overvåge bevillingen nøje og
- (iii) regelmæssigt føre tilsyn med forsendelsestransaktionerne. Dette udelukker ikke manuelle kontroller af varerne — stikprøvevist

eller ved behov — før deres frigivelse til transport.

Disse kontrolmåder kan ikke erstattes af efterfølgende kontroller (efter varernes afgang), som kun kan udføres i særlige tilfælde eller på vilkårlig basis.

En modtager defineres som den person, som varerne reelt leveres til. I forbindelse med anvendelsen af ETD er dette modtageren i bestemmelsehavnen.

Toldmyndighederne godtager en angivelse, når de varer, som den henviser til, er blevet frembudt. Dette er ikke ensbetydende med, at toldmyndighederne altid kontrollerer, om varerne befinder sig fysisk i havnen, men toldmyndighederne skal i det mindste vide, at varerne opbevares et sted, som er aftalt med operatøren.

En klarerer skal, hvis vedkommende anmoder herom ved ansøgning, have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i angivelsen.

Hver angivelse skal have sit eget unikke nummer, som tildeles af rederiet (LRN-nummer⁽⁷⁶⁾). Dette kan bestå af sejladsens nummer sammen med datoen og yderligere tal, som gør nummeret unikt for den relevante operatør.

I henhold til artikel 299 IA skal segl ved afgang anbringes enten på det rum, hvor varerne skal opbevares, hvis transportmidlet eller containeren er blevet godkendt af afgangstoldstedet som egnet til forsegling, eller på hver enkelt pakke. Dog kan afgangstoldstedet beslutte ikke at forsegle varerne, hvis deres beskrivelse er tilstrækkelig præcis til at gøre det let at identificere dem.

På ETD er der ingen bestemt handling, der bekræfter, at ETD er blevet godkendt af toldmyndighederne, eller at varerne er blevet frigivet til transport. Det tidspunkt, hvor fartøjet afsejler med varerne, kan derfor betragtes som:

- i) tidspunktet for accept af ETD som forsendelsesangivelse og
- ii) tidspunktet for varernes frigivelse til forsendelse. Hvis en angivelse afvises, underretter toldstedet på afgangstoldstedet straks rederiet med oplysning om begrundelsen for afvisningen (f.eks. utilstrækkelige oplysninger, fejl).

⁽⁷⁶⁾ LRN-nummeret i ETD er ikke det samme som det LRN-nummer, der tildeles standardforsendelsesangivelsen (NCTS).

Hvis en transport af ikke-EU-varer indledes uden en fremlæggelse og godkendelse af en transportangivelse, opstår der toldskyld på grund af manglende overholdelse af artikel 79, stk. 1, TK.

Det er vigtigt, at afgangstoldstedet har rådighed over de historiske data (dvs. data for tidligere godkendte eller afviste angivelser), for at kunne gennemføre efterfølgende kontroller eller klarlægge spørgsmål, som rejses af bestemmelsestoldstedet.

VI.3.10.4.3. Procedurer på bestemmelsestoldstedet

Artikel 6, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, TK

Artikel 199, litra b), DA

Artikel 320, LA

Ligesom ETD-dataene skal forsendelsesangivelsen være den samme hos afgangstoldstedet og hos bestemmelsestoldstedet. Bestemmelsestoldstedet kontrollerer ikke dataenes forenelighed hver gang. I stedet antager toldstedet, at data er de samme, medmindre det modtager en meddelelse fra rederiet om uoverensstemmelser eller konstaterede uregelmæssigheder under verifikationen.

Data i ETD skal gøres tilgængelige for bestemmelsestoldstedet. De retlige krav indebærer, at data kun kan stilles til rådighed for toldmyndighederne på en af følgende to måder.

1. Data kan sendes til et IT-toldsystem. Det er den anbefalede fremgangsmåde. Det er ikke obligatorisk at have et IT-toldsystem på plads, men det vil være gavnligt for landene at overveje at indføre et sådant system i fremtiden, hvis de ikke allerede har et sådant.
2. Toldmyndighederne kan gives adgang til luftfartsselskabets system fra toldmyndighedernes faciliteter.

Som en midlertidig løsning kan toldembedsmænd få adgang til data fra operatørens computer på operatørens kontor. Denne metode kan dog kun anvendes, indtil en af de to ovennævnte muligheder er implementeret. Anvendes denne midlertidige løsning, kan toldmyndighederne ikke have uafbrudt og konstant adgang til data uden yderligere opgaver og ekstra arbejde. Det er dog op til toldmyndighederne at beslutte, hvor længe denne midlertidige løsning kan anvendes. Når de træffer denne beslutning, skal de navnlig tage hensyn til samarbejdsformen med luftfartsselskabet, havnens størrelse og fragtmængden.

At gøre data tilgængelige via e-mail med vedhæftede Excel-regneark

eller PDF-filer opfylder ikke kravene i lovgivningen.

Dataene i forsendelsesangivelsen skal senest forelægges toldstedet på bestemmelsesstedet på tidspunktet for varernes ankomst til havnen. Det ville imidlertid være fordelagtigt for bestemmelsestoldstedet allerede at råde over disse oplysninger, når varerne frigives til transit i afgangshavnen. Det vil gøre det muligt for toldstedet at foretage en eventuel risikovurdering på forhånd.

Forsendelsesangivelsen identificeres med LRN-nummeret.

Lovgivningen fastsætter ikke frister for at afslutte eller bringe forsendelsesproceduren til ophør. Lovgivningen fastsætter heller ikke, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at afslutte eller bringe forsendelsesproceduren til ophør.

Derfor kan det antages, at forsendelsesproceduren er ophørt, når rederiet meddeler toldstedet på bestemmelsesstedet, at alle varer, der er omfattet af ETD, som forsendelsesangivelse er under, befinder sig i:

- i) midlertidig opbevaring eller
- ii) et andet sted, hvor varerne kan opbevares under toldmyndighedernes overvågning.

LRN-nummeret på ETD, der anvendes som forsendelsesangivelse, skal oplyses for en midlertidig opbevaring eller andre relevante angivelser.

Forsendelsesproceduren anses for at være afsluttet umiddelbart efter dens ophør, medmindre toldmyndighederne på bestemmelsesstedet har modtaget oplysninger eller har konstateret, at proceduren ikke er ophørt korrekt (f.eks. via en meddelelse fra rederiet, kontrol af varerne eller modtagelse af oplysninger fra afgangstoldstedet). I disse tilfælde indledes en undersøgelse, som skal afklare spørgsmålet.

Rederiet er ansvarligt for at identificere og underrette toldmyndighederne om alle overtrædelser, uoverensstemmelser eller uregelmæssigheder, der konstateres i bestemmelsehavnen, navnlig:

- i) som følge af den kontrol, som selskabet har udført eller
- ii) på grundlag af rapporten om resultatet (overskud eller underskud) med særlig henvisning til ETD for de pågældende

varer.

Alle data i forsendelsesangivelsen ved bestemmelsesstedet bør underkastes risikoanalyse ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker med henblik på at:

- i) identificere og evaluere de potentielle risici og
- ii) træffe passende modforanstaltninger.

Det er derfor meget nyttigt, hvis IT-toldsystemet kan:

- i) lette elektronisk overførsel af ETD-data fra operatørens system og
- ii) efterfølgende foretage en automatiseret risikoanalyse af ETD-dataene.

Da anvendelsen af toldsystemet ikke er obligatorisk, kan det imidlertid være umuligt at gennemføre en risikoanalyse. Der kan derfor kompenseres for den manglende automatisering ved som minimum at:

- i) foretage en grundig forudgående revision
- ii) overvåge bevillingen nøje og
- iii) regelmæssigt føre tilsyn med forsendelsestransaktionerne.

Dette udelukker ikke manuelle stikprøvekontroller af varerne eller, hvis det er nødvendigt, kontroller efter deres ankomst, eller mens de er under midlertidig opbevaring.

Disse kontrolmåder kan ikke erstattes af efterfølgende kontroller (efter varernes frigivelse efter forsendelse), som kun kan udføres i særlige tilfælde eller på vilkårlig basis.

Samråd med afgangstoldstedet bør finde sted, når der er rimelig begrundet mistanke om varens type eller mængde. Kontrol af ETD-data skal gennemføres ved hjælp af dokument TC21A (tillæg VII.8.6) og sendes via e-mail til myndighederne som angivet i tillæg VI.8.9.

Når dokument TC21A udfyldes, anbefales det at anvende et almindeligt forståeligt sprog, hvis det er muligt.

Toldmyndighederne i bestemmelseshavnen skal tidligst muligt give toldmyndighederne i afgangshavnen og den myndighed, der har

udstedt tilladelsen, meddelelse om alle overtrædelser og uregelmæssigheder. Toldmyndighederne i bestemmelseslufthavnen skal herved især henvide til ETD for de pågældende varer.

Afgangstoldstedet og bestemmelsestoldstedet skal samarbejde med hinanden og udveksle relevante oplysninger og dokumenter, som vedrører forsendelsesoperationerne, når det er hensigtsmæssigt.

Det er vigtigt, at bestemmelsestoldstedet har rådighed over de historiske data (dvs. data for tidligere ophørte eller afsluttede forsendelser), for at kunne gennemføre efterfølgende kontroller eller klarlægge spørgsmål, som rejses af afgangstoldstedet.

VI.4. Specifikke situationer (pro memoria)

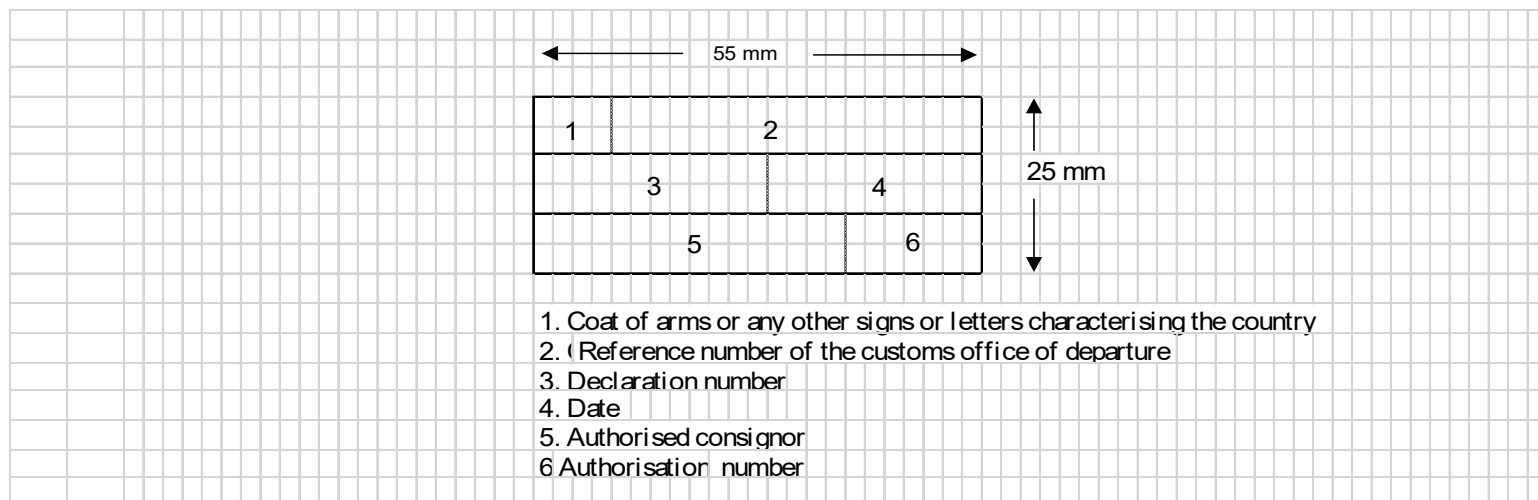
VI.5. Undtagelser (pro memoria)

VI.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

VI.7. Forbeholdt toldvæsenet

VI.8. Bilag

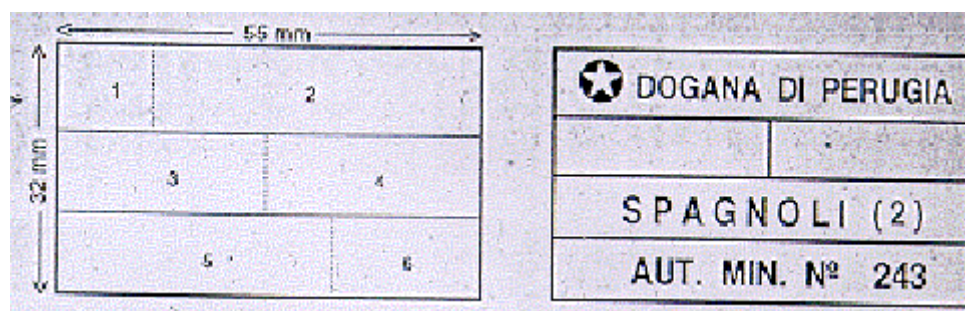
VI.8.1. Model af et særligt stempel til brug for godkendt afsender

VI.8.2. Undtagelser — særligt stempel (IT)

Godkendte afsendere skal anvende det af toldmyndighederne godkendte særlige stempel i overensstemmelse med: i) punkt 22.1, bilag II, tillæg I, konventionen, og ii) punkt 22.1 i bilag 72-04, IA. Modellen til dette stempel findes i bilag B9, tillæg III, konventionen, og i kapitel II, bilag 72-04, IA.

Italienske godkendte afsendere kan anvende de særlige stempler efter nedenstående model:

[Eksempel]

VI.8.3. Liste over lufthavne og kontrolloldsteder

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

**VI.8.4. Model for tilladelse til anvendelse af den fælles
forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren på grundlag af et elektronisk
manifest for varer, der transporteres ad luftvejen**

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

VI.8.5. Flowdiagram for lufttransport af samlegods

Bilag slettet, da det ikke længere er relevant.

VI.8.6. Model for bevilling til anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen

Følgende bestemmelser vedrører godkendelse af, at rederier anvender den forenkledede procedure for EU-forsendelse ad søvejen.

Anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen

Model af tilladelsen i henhold til artikel 26, TDA

Tilladelsens genstand

1. Rederiet

.....

.....

gives hermed tilladelse til at anvende den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen, i overensstemmelse med artikel 26, TDA, herefter benævnt »forenklet (papirbaseret) procedure for forsendelse ad søvejen«.

Anvendelsesområde

2. Den forenkledede (papirbaserede) procedure for forsendelse ad søvejen omfatter transport af alle varer, som rederiet transporterer ad søvejen mellem havne i EU's medlemsstater som anført i vedlagte bilag.

Påkrævet dokumentation for forsendelser

3. Hvis EU-forsendelsesproceduren er obligatorisk, behandles manifestet (model vedlagt) som svarende til en forsendelsesangivelse for EU-forsendelsesproceduren, hvis den indeholder de oplysninger, der er angivet i artikel 50, TDA.

Fremgangsmåde i lastehavnen (afgangstoldstedet)

4. Manifesterne skal forelægges i to eksemplarer og påføres den relevante kode (T1, T2F) med fede typer på første side. De skal derefter dateres og underskrives af rederiet, der angiver dem som forsendelsesangivelser i forbindelse med proceduren for EU-forsendelse. Sådanne manifeste skal behandles som svarende til en forsendelsesangivelse for EU-forsendelsesproceduren.

Når transportoperationen på samme tid vedrører varer, der skal transporteres under den eksterne EU-forsendelsesprocedure (T1), og varer, der skal transporteres under den interne EU-forsendelsesprocedure (T2), skal disse varer opføres på særskilte manifeste.

Når samlesendinger transporteres, skal de identificeres med angivelsen »groupage« og medtages på det EU-forsendelsesmanifest, der vedrører den højeste status på

samlemanifestet (hvis samlegodset f.eks. omfatter T1-, T2F- eller TD-status, skal det anføres på T1-manifestet).

Medmindre rederiet er en godkendt afsender i betydningen i artikel 233, stk. 4, litra a), TK, skal manifestet forelægges for de kompetente myndigheder til godkendelse forud for fartøjets afgang.

I overensstemmelse med artikel 297, IA, er fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet [...].

Det rederi, der transporterer de forsendelser, der er omfattet af manifestet, er ansvarligt for proceduren for de pågældende forsendelser.

Fremgangsmåde i lossehavnen (bestemmelsestoldstedet)

5. Manifesterne og de varer, de vedrører, skal fremlægges for toldmyndighederne i bestemmelsehavnen med henblik på toldkontrol. De kompetente myndigheder kan endvidere kræve at inspicere konnossementer for alle varer, som det pågældende fartøj lossere i havnen.

En gang om måneden tilsender toldmyndighederne i de enkelte bestemmelsehavne, efter at have påtegnet den pågældende liste, toldmyndighederne i de enkelte afgangshavne en liste udarbejdet af rederierne eller disses repræsentanter. Denne liste skal indeholde de manifeste, som de er blevet forelagt i løbet af den foregående måned.

Listen skal også omfatte: i) manifestets referencenummer, ii) et symbol, der identificerer manifestet som forsendelsesangivelse, iii) navnet på det rederi, der transporterede varerne, iv) fartøjets navn og v) datoen for søtransporten.

Listen skal udarbejdes in duplo og i henhold til følgende format:

LISTE OVER FORSENDELSESPROCEDURER FOR MÅNED			
Afgangshavn:		Bestemmelsehavn:	
Referencenummer på manifest, der anvendes som forsendelsesangivelse	Dato på manifest, der anvendes som forsendelsesangivelse	Fartøjets navn	Til toldstedet Formål

På listens sidste side angives følgende:

»(Rederiet) bekræfter hermed, at denne liste indeholder alle manifeste for varer transporteret ad søvejen fra (afgangshavn) til (bestemmelsehavn).«

Begge eksemplarer af hver af listerne skal underskrives af rederiets repræsentant og sendes til toldtoldstedet på bestemmelsestoldstedet senest den 15. i måneden efter måneden, hvor forsendelsen har fundet sted.

Uregelmæssigheder/uoverensstemmelser

6. Toldmyndighederne i bestemmelseshavnen skal underrette de kompetente myndigheder i afgangshavnen samt den myndighed, der har udstedt tilladelsen, om eventuelle uregelmæssigheder eller uoverensstemmelser, navnlig med henvisning til konnossementerne for de pågældende varer.

Rederiets ansvar

7. Rederiet skal:
- føre og opbevare regnskaber, der gør det muligt for toldmyndighederne at kontrollere selskabets transporter i afgang- og bestemmelseshavnen
 - stille alle regnskaber til rådighed for de kompetente myndigheder og
 - forpligte sig til at bidrage til løsning af alle uregelmæssigheder og uoverensstemmelser.

Afsluttende bestemmelser

8. Denne tilladelse berører ikke de forpligtelser med hensyn til afsendelse og ankomst, der i øvrigt påhviler rederiet i afgang- og bestemmelseslandene.

Denne tilladelse træder i kraft den.....

For (den kompetente myndighed)

Dato

Underskrift

BILAG

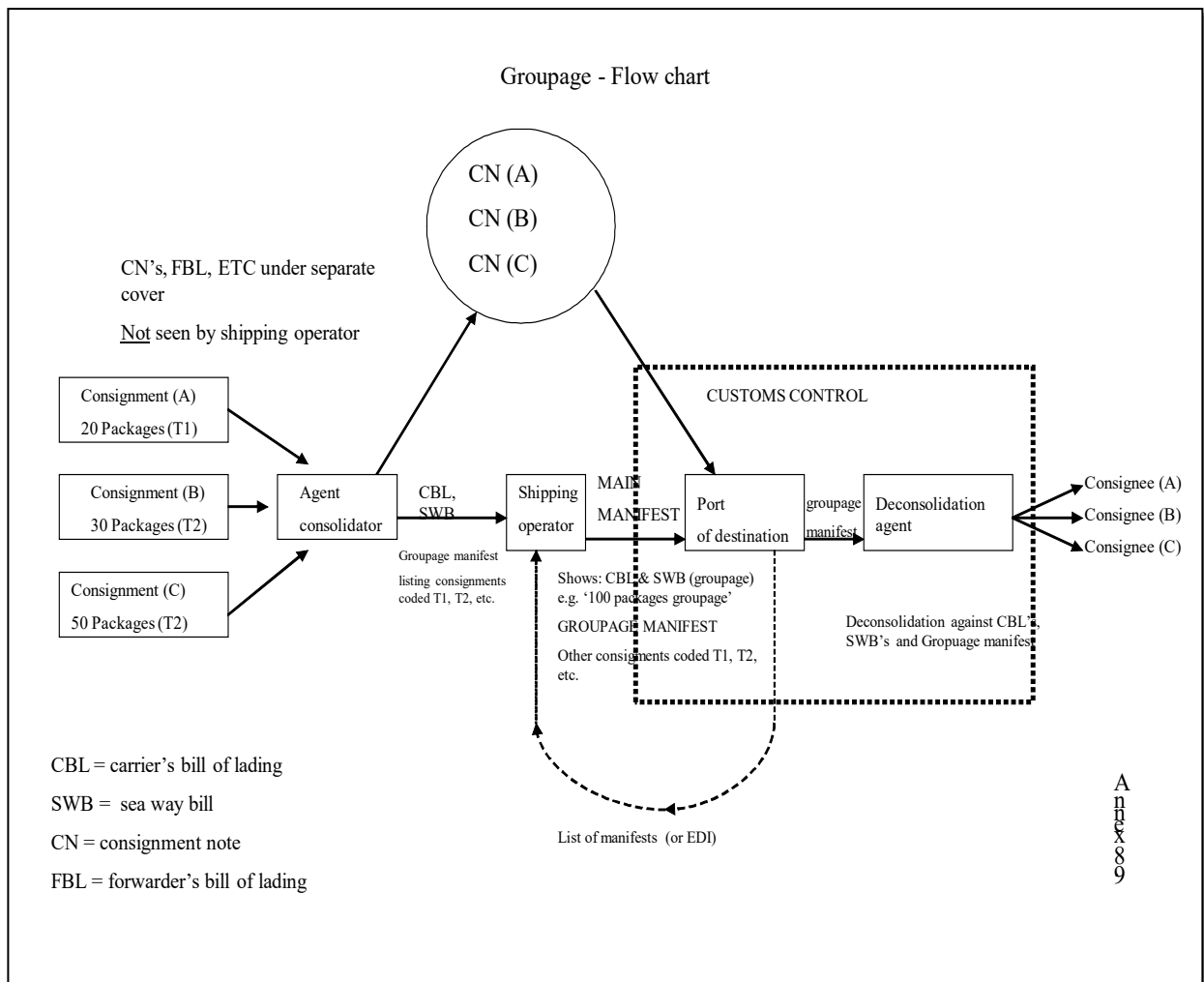
AFGANGSHAVNE

ADRESSE PÅ DET KOMPETENTE
TOLDSTED

BESTEMMELSESHAVNE

ADRESSE PÅ DET KOMPETENTE
TOLDSTED

VI.8.7. Flowdiagram for søtransport af samlegods

VI.8.8. Meddelelse om forenklede procedurer

FÆLLES FORSENDELSE — EU-FORSENDELSE TAXUD/0925/2000 — DA

<p align="center">— MEDDELELSESFOMULAR —</p> <p align="center">Artikel 6 i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure</p>	<p align="center">FORENKLEDE PROCEDURER</p>
<p>TIL <u>EUROPA-KOMMISSIONEN</u> Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion Enheden »Toldlovgivning« B-1049 BRUXELLES — BELGIEN</p>	<p><u>Retsgrundlag:</u> Konventionen om fælles forsendelsesprocedure ☐ Artikel 6 (bi-/multilateral) ☐</p>
<p>FRA <u>Det land, der tillader den forenklede procedure:</u></p>	<p><u>Procedurens omfang:</u> Individuel forenkling ☐ <u>Indehaverens navn/henvisning til tilladelsen:</u> <i>Bilag:</i> kopi af tilladelsen Generel forenkling</p>
<p><u>Andre involverede lande:</u> <i>(ved bi-/multilateral aftale)</i></p>	<p><u>Procedurens navn/henvisning til retsakten:</u> ☐ <i>Bilag:</i> kopi af teksten (*)</p>
<p><u>Kortfattet beskrivelse af forenklingerne:</u></p>	

<u>Kontaktperson:</u> <u>Reference for fremsendelse af meddelelsen</u> <i>(CC/YYYY/NNN)</i> Nr. .../.../...	<u>Dato og underskrift:</u> <u>Stempel:</u>
--	--

(*) Hvis det ikke kræves, at de enkelte tilladelser fremsendes.

VI.8.9. Liste over myndigheder, der er ansvarlige for samrådsproceduren i tilfælde af ETD anvendt som forsendelsesangivelse for varer transporteret ad luftvejen

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VI.8.10. Model til samrådsbrev i forbindelse med ETD

TC26 EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE SAMRÅDSFORMULAR	
1. Anmodende myndighed Navn: Adresse: Tlf.: E-mail: eller Toldstedets kode (COL) □□□□□□	2. Anmodet myndighed Navn: Adresse: Tlf.: E-mail: eller Toldstedets kode (COL) □□□□□□
3. Ansøger/bevillingshaver* Navn: Adresse: Tlf.: E-mail: AEO-nr. (hvis det findes)	
4. Ansøgningsnummer/godkendelsesnummer	
5. For den anmodende myndighed Sted: Dato: Underskrift: Stempel:	6. For den anmodede myndighed Sted: Dato: Underskrift: Stempel:
I. KONSULTATION UNDER BEVILLINGSPROCESSEN**	
Liste over havne og toldstedskoder (COL) (Skal udfyldes af den anmodende myndighed)	
1. Som afgangshavn a)..... COL □□□□□□ b)..... COL □□□□□□ c)..... COL □□□□□□ d)..... COL □□□□□□	2. Som bestemmelsehavn a)..... COL □□□□□□ b)..... COL □□□□□□ c)..... COL □□□□□□ d)..... COL □□□□□□
3. I tilfælde af manglende opfyldelse af en eller flere betingelser bedes begrundelsen oplyst samt den/de relevante havn(e) (skal udfyldes af den anmodede myndighed) ☐ Bevillingshaveren kan ikke sikre, at ETD-data er tilgængelige for toldmyndighederne Havn(e):	

- Bevillingshaveren udfører ikke et betydeligt antal flyvninger mellem EU-havne
Havn(e):
- Bevillingshaveren har begået en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed
Havn(e):
- Bevillingshaveren udviser ikke en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsdokumenter og, om nødvendigt, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol
Havn(e):
- Bevillingshaveren kan ikke demonstrere praktiske kompetencestandarder eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den udøvede aktivitet
Havn(e):

Bemærkninger.....
.....

II. SAMRÅD UNDER OVERVÅGNING OG FORNYET VURDERING AF BEVILLINGEN***

1. Følgende bedes kontrolleret (skal udfyldes af den anmodede myndighed)

a) Kan operatøren sikre, at ETD-data stadig er tilgængelige for toldmyndighederne?

- JA
- NEJ

Kommentarer.....
.....

b) Udfører operatøren et betydeligt antal flyvninger/sejladser mellem EU-lufthavne/fælles forsendelseslandes lufthavne?

- JA
- NEJ

Kommentarer.....
.....

c) Har operatøren begået en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til ansøgerens økonomiske virksomhed?

- JA
- NEJ

Kommentarer.....
.....

d) Udviser operatøren en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsdokumenter og, om nødvendigt, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol?

- JA
- NEJ

Kommentarer.....
.....

e) Kan operatøren demonstrere praktiske kompetencestandarder eller professionelle kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den udøvede virksomhed?

- JA
- NEJ

Kommentarer.....
.....

Andre bemærkninger.....
.....

* Det ikkegældende slettes.

** En kopi af operatørens ansøgning om at anvende ETD som forsendelsesangivelse skal vedlægges denne formular.

*** En kopi af den bevilgede ansøgning om at anvende ETD som forsendelsesangivelse skal vedlægges denne formular.

VI.8.11. Liste over myndigheder, der er ansvarlige for samrådsproceduren i tilfælde af ETD anvendt som forsendelsesangivelse for varer transporteret ad søvejen

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VI.8.12. Sammenligningstabel CIM — CIM/SMGS

Formularerne findes på: <https://cit-rail.org/en/freight-traffic/forms/>

Rubrik	CIM	CIM/SMGS
Vedhæftede dokumenter — bilag	9	9
Beskrivelse af varerne	21	20
NHM-kode	24	23
CIM-fragtbrev	30	37
Andre transportører	57	65
Kontraktansvarlig transportør	58a	66a
Forenklet procedure for forsendelse af varer med jernbane og kode for den ansvarlige*	58b	66b
Forsendelsesnummer	62	69
Toldvæsenets påtegninger	99	26

* Den ansvarlige for proceduren.

VI.8.13. Erklæringer fra jernbanevirksomheder

Uddrag af arbejdsdokumentet TAXUD/A2/TRA/02/2019

Erklæring

fra jernbanevirksomheder om godsbefordring efter den papirbaserede procedure for forsendelse med jernbane ved brug af CIM-fragtbrev, CIM-fragtbrev for kombineret transport eller CIM/SMGS-fragtbrev

Undertegnede jernbanevirksomhed erklærer følgende:

- Den erklærer, at den, når den fungerer som »den ansvarlige for proceduren«, jf. artikel 31 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/341 (delegerede overgangsbestemmelser til EU-toldkodeksen) og artikel 93 i tillæg 1 til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, vil stille en sikkerhed, der gælder for hele ruten på Unionens og de fælles forsendelseslandes toldområde. Som »ansvarlig for proceduren« vil den anvende et CIM-fragtbrev, et CIM-fragtbrev for kombineret transport eller et CIM/SMGS-fragtbrev, når den deltager som kontraktansvarlig transportør eller accepterer at blive ansvarlig for proceduren.
- Den erklærer sig indforstået med, at uregelmæssigheder, der opdages under anvendelsen af den forenkede procedure for forsendelse med jernbane, afhjælpes i et samarbejde mellem den kompetente toldmyndighed og det ansvarlige jernbaneselskab, dvs. toldmyndigheden og jernbaneselskabet i den stat, hvor uregelmæssigheden anses for at være opstået. Den ansvarlige jernbanevirksomhed er indforstået med at være ansvarlig for betalingen — og at være den første, der bliver anmodet om betaling — af en eventuel toldskyld. Denne erklæring ændrer ikke ved det forhold, at de jernbanevirksomheder, der deltager i transporten, og den ansvarlige for proceduren hæfter solidarisk for en eventuel toldskyld.
- Den påtager sig at underrette sin toldmyndighed i det respektive land om den forsendelse af varer med jernbane, som den har til hensigt at gennemføre enten alene eller inden for rammerne af en international sammenslutning, via en af de ydre grænser for det område, hvor EU/CTC-konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure gælder, eller via en grænse mellem de kontraherende parter i denne konvention.

Underretningen skal så vidt muligt foretages, en måned før en ny transportrute tages i brug. Den vil omfatte: i) datoen, hvor den nye transportforbindelse tages i brug, ii) de lande, der er involveret i tjenesteydelsen, iii) nærmere oplysninger om afgang-, grænse- og bestemmelsesstationer og om muligt iv) tidsplanen. Oplysningerne er ikke påkrævet for transporter, der er omfattet af en procedure for intern eller ekstern forsendelse i overensstemmelse med artikel 226, stk. 3, litra a), eller artikel 227, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 952/2013 (EU-toldkodeksen) og artikel 2, stk. 2 og 3, i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, når der anvendes det elektroniske system, som er oprettet i medfør af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 og artikel 4 i tillæg I til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, dvs. NCTS.

Virksomhed:

Sted og dato:

Adresse:

Underskrift

Tilstand:

**DEL VII — FORSENDELSESPROCEDURENS AFSLUTNING OG
EFTERFORSKNINGSPROCEDUREN**

Del VII beskriver forsendelsesprocedurens afslutning og efterforskningsproceduren.

Punkt VII.1. omhandler den generelle teori og lovgivningen vedrørende afslutning af forsendelsesproceduren og efterforskningsproceduren.

Punkt VII.2. omhandler afslutningen af forsendelsesproceduren og statusanmodningen.

Punkt VII.3. omhandler efterforskningsproceduren.

Punkt VII.4. omhandler proceduren for driftskontinuitet.

Punkt VII.5. omhandler efterfølgende kontrol.

Punkt VII.6. er forbeholdt specifikke nationale instruktioner.

Punkt VII.7. er forbeholdt toldadministrationerne.

Punkt VII.8. indeholder bilagene.

Der anvendes følgende udtryk:

- **»forsendelsesprocedure«**: toldprocedure, hvorunder varer transporteres under toldmyndighedernes tilsyn fra et sted til et andet i overensstemmelse med EU-lovgivningen og konventionen om en fælles forsendelsesprocedure
- **»forsendelse«**: bevægelse af varer, der transporteres under forsendelsesproceduren fra afgangstoldstedet til bestemmelsestoldstedet
- **»procedure for driftskontinuitet«**: situationer, hvor enten det nye computerbaserede forsendelsessystem (NCTS), det computersystem, der anvendes af de ansvarlige for proceduren, eller den elektroniske forbindelse mellem det computersystem, der anvendes af de ansvarlige for proceduren, og NCTS midlertidigt er nede på det tidspunkt, hvor forsendelsen indledes
- **»forenklede procedurer«**: forenklede forsendelsesprocedurer, der er specifikke for bestemte transportformer.

VII.1. Indledning, lovgivning og generel teori

VII.1.1. Indledning

I dette punkt beskrives retsgrundlaget, og der gives en generel oversigt over lovgivningen.

VII.1.2. Lovgivning og generel teori

VII.1.2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for kontrollen af ophøret af proceduren og efterforskningsproceduren er:

- Artikel 48 og 49, tillæg I, konventionen
- Artikel 215, stk. 2, TK
- Artikel 310, IA.

VII.1.2.2. Generel teori

Bestemmelserne om kompetence til at gennemføre efterforskningsproceduren er baseret på princippet om, at den kompetente myndighed i afganglandet er ansvarlig og bærer det primære ansvar for at iværksætte og overvåge

efterforskningsproceduren.

VII.1.2.2.1. Ophør og afslutning af forsendelsestransaktionen

*Artikel 48,
tillæg I,
konventionen*

I retsgrundlaget skelnes der mellem ophør og afslutning af EU-forsendelsesproceduren og den fælles forsendelsesprocedure.

*Artikel 215, stk. 2,
IA*

Ophør af forsendelsesproceduren betyder, at varerne og de tilhørende dokumenter er blevet forelagt bestemmelsestoldstedet eller en godkendt modtager.

Afslutning af forsendelsesproceduren betyder, at forsendelsen er ophørt korrekt på grundlag af en sammenligning af de data, der findes på bestemmelsestoldstedet, og de data, der findes på afgangstoldstedet.

Denne sondring og disse retlige definitioner gælder, uanset hvilken forsendelsesprocedure (standard eller forenklet) eller hvilket system (standard forsendelsesprocedure eller proceduren for driftskontinuitet) der er anvendt.

For at proceduren kan afsluttes, skal der foreligge bevis for, at den er ophørt korrekt.

Hvis der ikke foreligger et sådant bevis (hvis form, art og vurderingsmetoder kan variere alt efter proceduren), skal de kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til enten at bekræfte, om nødvendigt med alternative midler, at proceduren er ophørt korrekt. Hvis det ikke er muligt, skal myndigheden i overensstemmelse med bestemmelserne om skyld og inddrivelse afgøre:

- om der er opstået en (told)skyld
- hvem der i så fald er ansvarlig for (told)skylden
- det sted, hvor (told)skylden er eller antages at være opstået, og følgelig
- hvilke (told)myndigheder der i givet fald er kompetente til at opkræve toldskylden

og i givet fald pålægge sanktioner.

VII.1.2.2.2. Efterforskningsprocedure med henblik på at kontrollere procedurens ophør

*Artikel 49, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

Hvis der er tale om en standardprocedure for forsendelse, skal der udstedes en statusanmodning, inden efterforskningsproceduren iværksættes (se punkt VII.2.5.).

Artikel 310, stk. 2,

Hvis det derefter er nødvendigt at iværksætte efterforskningsproceduren, beslutter den kompetente myndighed i afganglandet at iværksætte efterforskningsproceduren ved først at sende enten:

- meddelelsen »Forespørgsel om ikke-ankomne varer« (IE140) til de ansvarlige for proceduren eller
- meddelelsen »Efterforskningsanmodning« (IE142) til det bestemmelsestoldsted, der er anført i angivelsen.

Den kompetente myndighed i afganglandet kan iværksætte efterforskningsproceduren direkte over for det bestemmelsestoldsted, der er anført i angivelsen, hvis rubrik 8 i forsendelsesangivelsen indeholder tilstrækkelige oplysninger til at identificere og angive modtageren.

Oplysningerne i angivelsen bør give den kompetente myndighed på det bestemmelsestoldsted, der er anført i angivelsen, de nødvendige detaljer til at kontakte den ansvarlige person på bestemmelsestoldstedet (modtageren).

Medlemsstater og andre kontraherende parter skal oplyse de ansvarlige for proceduren om fordelene ved at udfylde rubrik 8 i en forsendelsesangivelse korrekt med gyldige og udførlige oplysninger om modtageren og dennes adresse. På denne måde kan den ansvarlige for proceduren undgå at modtage en unødvendig meddelelse (IE140).

Den ansvarlige for proceduren kontaktes kun, hvis der ikke er forelagt bevis for procedurens ophør for afgangstoldstedet efter fremsendelse af meddelelserne »Anmodning om status« (IE904) og »Svar på status« (IE905) (se nærmere under punkt VII.2.5.) meddelelsen »Efterforskningsanmodning« (IE142) til det angivne bestemmelsestoldsted (se nærmere under punkt VII.3.4.4.).

Forklarende bemærkning: Afhængigt af fortolkningen af udtrykket »tilstrækkelige oplysninger« afgør den kompetente myndighed i afganglandet, hvordan og hvor efterforskningsproceduren iværksættes.

HANDEL

Når rubrik 8 i en forsendelsesangivelse udfyldes korrekt med gyldige og udførlige oplysninger om modtageren og specifikke adresseoplysninger, kan vedkommende undgå at modtage unødige informationsanmodninger fra de kompetente toldmyndigheder.

VII.1.2.2.3. Udveksling af oplysninger

Meddelelserne »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) og »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145) kan anvendes under hele efterforsknings- og inddrivelsesproceduren for at udveksle yderligere oplysninger eller stille spørgsmål om en bestemt forsendelse.

Denne udveksling af oplysninger kan indledes af afgangsel- eller bestemmelsestoldstedet. Der kræves intet svar (koblet meddelelse), for at proceduren kan fortsætte.

Meddelelsen IE144 bruges af afgangstoldstedet, og meddelelsen IE145 bruges af bestemmelsestoldstedet.

Hvis der er behov for at vedlægge yderligere papirdokumenter, kan de sendes via andre midler (fax, e-mail, post osv.) direkte til den kontaktperson, der er anført i meddelelserne, med tydelig henvisning til MRN-nummeret på den forsendelse, de vedrører. Papirdokumentationen sendes ved brug af formularen TC20A »Fremsendelse af oplysninger/dokumenter vedrørende NCTS-forsendelser«. Se bilag VII.8.4., der viser et eksempel på TC20A-formularen.

VII.2. Forsendelsesprocedurens afslutning og anmodning om status

VII.2.1. Indledning

Dette punkt indeholder oplysninger om afslutningen af forsendelsesproceduren og statusanmodningen.

Punkt VII.2.2. omhandler betingelserne for afslutning.

Punkt VII.2.3. omhandler afslutningens virkninger.

Punkt VII.2.4. omhandler afslutningens form.

VII.2.2. Betingelser for afslutning

Artikel 48, stk. 2, tillæg I, konventionen Forsendelsesproceduren afsluttes, forudsat at den er ophørt korrekt som omhandlet i del IV, kapitel 4.

Artikel 215, stk. 2, Den myndighed, der har kompetence til at afslutte proceduren, er afganglandet.

Afslutningen kan antage forskellige former afhængigt af den anvendte procedure (⁷⁷).

Normalt indebærer afslutningen en sammenligning af data vedrørende forsendelsen, som er angivet ved afgangsstedet og bogført og attesteret ved bestemmelsesstedet.

VII.2.3. Afslutningens virkninger

Det forhold, at forsendelsesproceduren er afsluttet, enten udtrykkeligt eller formelt, berører ikke den kompetente myndigheds rettigheder og forpligtelser til at træffe foranstaltninger over for den ansvarlige for proceduren og/eller kautionisten, hvis det på et senere tidspunkt (afhængigt af de fastsatte frister for inddrivelse eller sanktioner) viser sig, at proceduren ikke var ophørt og derfor ikke burde have været afsluttet, eller der på et senere tidspunkt konstateres uregelmæssigheder.

VII.2.4. Afslutningens form

Hver medlemsstat/kontraherende part informerer den ansvarlige for proceduren om afslutningen ved brug af »Meddelelse om afskrivning« (IE 405). Bemærk, at denne meddelelse tjener til information og ikke er juridisk bindende.

Kautionisten kan anse proceduren for afsluttet, hvis andet ikke meddeles.

Den kompetente myndighed skal kontakte den ansvarlige for proceduren, kautionisten og andre kompetente myndigheder, hvis der ikke er bevis for, at forsendelsesproceduren er ophørt (eller det er tvivlsomt), og afgangstoldstedet derfor ikke kan afslutte proceduren (se punkt VII.1.2.2.1. og VII.3.2.).

For at sikre ensartet anvendelse uanset transportform skal der så vidt muligt benyttes den samme fremgangsmåde med hensyn til forenklede procedurer, der er specifikke for visse transportformer.

⁷⁷ Sammenligningen kan baseres på elektroniske meddelelser (»Forventet ankomst« med »Kontrolresultater« i NCTS) eller på tilsvarende dokumenter (luftfarts- eller skibsmanifest med månedlig liste over bestemmelsestoldsteder for papirbaserede forsendelser ad luft- og søvejen).

VII.2.5. Anmodning om status og svar på status

Inden en efterforskningsprocedure iværksættes, foretages der en anmodning om status. På den måde kan det undgås, at der udstedes unødvendige efterforskningsanmodninger vedrørende forsendelser, der rent faktisk er afsluttet på bestemmelsestoldstedet, men afslutningsmeddelelser af tekniske årsager er gået tabt i NCTS.

Meddelelsen »Anmodning om status« (IE904) bør sendes:

- til bestemmelsestoldstedet, når fristen for frembydelse af varerne for bestemmelsestoldstedet er udløbet, og meddelelsen »Meddelelse om ankomst« (IE006) ikke er modtaget
- til bestemmelsestoldstedet seks dage efter modtagelse af »Meddelelse om ankomst« (IE006), når meddelelsen »Kontrolresultater« (IE018) ikke er modtaget.

Bestemmelseslandets system kontrollerer automatisk, om status ved bestemmelsesstedet svarer til status i afganglandet, og sender meddelelsen »Svar på status« (IE905).

De nationale helpdesks eller andre relevante enheder i både bestemmelses- og afganglandet er ansvarlige for omgående at meddele de manglende oplysninger via alle tilgængelige kanaler (f.eks. ved at sende manglende meddelelser IE006 og IE018 igen) med henblik på, at afgangstoldstedet kan kontrollere, at forsendelsen er gennemført korrekt.

Eventuelle tekniske problemer bør undersøges og løses hurtigst muligt.

Hvis sådanne tekniske problemer undtagelsesvis bevirker, at de manglende meddelelser (IE006 og IE018) ikke kan sendes eller sendes igen, kan de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet fremsende anden dokumentation til de kompetente myndigheder i afganglandet med henblik på at afslutte proceduren (f.eks. forsendelsesledsagedokumentet (TAD) med bestemmelsestoldstedets påtegning sammen med formularen TC20A).

Uden dokumentation for ophør af procedure kan bestemmelsestoldstedet ikke afslutte proceduren (se punkt VII.3.3. for flere oplysninger).

Forklarende bemærkning: Oplysninger, der alene sendes med e-mail fra bestemmelseslandets helpdesk, bør ikke som sådan accepteres

som dokumentation for forsendelsens ophør.

VII.3. Efterforskningsprocedure

VII.3.1. Indledning

Under dette punkt beskrives efterforskningsproceduren:

Punkt VII.3.2. omhandler efterforskningsproceduren indledt hos den ansvarlige for proceduren.

Punkt VII.3.3. omhandler alternativt bevis.

Punkt VII.3.4. omhandler efterforskningsproceduren indledt hos bestemmelsestoldstedet.

*Artikel 49 og 51,
tillæg I,
konventionen*

Det primære formål med efterforskningsproceduren er at indhente bevis for procedurens ophør med henblik på at afslutte proceduren.

*Artikel 310 og 312,
IA*

Hvis sådant bevis ikke foreligger, eller hvis det forelagte bevis senere viser sig at være forfalsket eller ugyldigt, skal de kompetente myndigheder i afganglandet:

- fastslå, under hvilke betingelser (told)skylden er opstået
- identificere skylderen/skyldnerne) og
- afgøre, hvilke myndigheder der er kompetente til at inddrive (told)skylden.

Efterforskningsproceduren indebærer administrativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, og der tages hensyn til eventuelle oplysninger fra den ansvarlige for proceduren.

For at gennemføre proceduren korrekt kræves det, at:

- en fuldt udfyldt »Efterforskningsanmodning« (IE142) i overensstemmelse med tekniske regler og betingelser er foretaget
- at grænseovergangstoldsteder har håndteret »Forventet forsendelse« (IE050) korrekt
- at grænseovergangssteder har håndteret »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) korrekt
- at bestemmelsestoldstedet har håndteret »Meddelelse om ankomst« (IE006) korrekt
- at de involverede myndigheder giver hurtige (rettidige og uden forsinkelse) og klare svar
- at listerne over kompetente myndigheder og toldsteder er ajourført.

For at undgå, at der indledes en efterforskningsprocedure, skal afgangstoldstedet, hvis det ikke har modtaget meddelelse IE018 senest seks dage efter modtagelsen af meddelelse IE006, straks anmode bestemmelsestoldstedet om meddelelse IE018.

Bestemmelsestoldstedet skal derefter straks sende den manglende meddelelse IE018.

Hvis afgangstoldstedet stadig ikke har modtaget meddelelse IE006 og IE018 eller andre oplysninger, der gør det muligt at afslutte forsendelsesproceduren eller inddrive (told)skylden, eller hvis det bliver bekendt med, at meddelelserne er sendt ved en fejl, skal toldstedet anmode den ansvarlige for proceduren eller bestemmelsestoldstedet om de relevante oplysninger.

Hvis meddelelse IE006 eller IE018 mangler, bør den toldmyndighed, der har ansvar for efterforskning på afgangsstedet, indlede efterforskningsproceduren senest syv dage efter udløbet af fristerne for fremsendelse af meddelelserne (fristen er senest seks dage efter frembydelse af varerne på bestemmelsesstedet). Det betyder, at efterforskningsproceduren bør starte den 13. dag efter den angivne frembydelse af varerne på bestemmelsesstedet.

Hvis toldmyndigheden med ansvar for efterforskning på afgangsstedet før fristens udløb modtager oplysninger om, at forsendelserne ikke er ophørt korrekt, eller har mistanke om dette, bør den indlede efterforskningsproceduren tidligere.

VII.3.2. Efterforskning indledt hos den ansvarlige for proceduren

Under dette punkt gives der oplysninger om de omstændigheder, hvorunder den kompetente myndighed kan anmode om oplysninger fra den ansvarlige for proceduren, hvis der ikke foreligger bevis for forsendelsens ophør.

VII.3.2.1. Formålet med anmodningen om oplysninger

*Artikel 49, stk. 2,
stk. 4, stk. 5 og 6,
tillæg I,
konventionen*

Anmodningen om oplysninger har til formål at give den ansvarlige for proceduren mulighed for at fremskaffe bevis for, at proceduren er ophørt.

*Artikel 310, stk. 2-
6, IA*

VII.3.2.2. Generel procedure i forbindelse med anmodning om oplysninger fra den ansvarlige for proceduren

Den ansvarlige for proceduren skal informeres:

- Artikel 49, stk. 2, 3, 4, 5 og 6, tillæg I, konventionen*
- når fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet er udløbet (meddelelse IE006 er ikke modtaget fra bestemmelseslandet)
- og
- Artikel 310, stk. 2-6, IA*
- når meddelelse IE904 og IE905 er udstedt, og transportens status er den samme hos begge toldsteder, og
 - når oplysningerne i rubrik 8 i en forsendelsesangivelse vurderes ikke at være tilstrækkelige til at iværksætte efterforskningsproceduren hos det anførte bestemmelsestoldsted
- eller
- senest 28 dage efter fremsendelse af meddelelsen »Efterforskningsanmodning« (IE142), hvis der ikke er modtaget et svar, eller meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) er negativt med kode 1 eller 2 (se punkt VII.3.4.4.) fra det pågældende bestemmelsestoldsted. Jf. punkt VII.3.4.5.
- Artikel 49, stk. 5, tillæg I, konventionen*
- De kompetente myndigheder på afgangsstedet sender meddelelsen »Forespørgsel om ikke-ankomne varer« (IE140) til den ansvarlige for proceduren, som svarer med meddelelsen »Information om ikke-ankomne varer« (IE141) inden for 28 dage.
- Artikel 310, stk. 5, IA*
- Artikel 49, stk. 6, tillæg I, konventionen*
- Hvis oplysningerne fra den ansvarlige for proceduren ikke anses som tilstrækkelige til at afslutte proceduren, men anses som tilstrækkelige til at fortsætte efterforskningsproceduren, skal den kompetente myndighed i afganglandet sende meddelelse IE142 til bestemmelsestoldstedet eller fortsætte efterforskningsproceduren hos det bestemmelsestoldsted, som meddelelse IE142 allerede er sendt til, ved at sende meddelelsen »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) med henblik på at underrette bestemmelsestoldstedet om, at der foreligger yderligere oplysninger.
- Artikel 310, stk. 6, IAC*
- Artikel 114, tillæg I, konventionen*
- Forklarende bemærkning: Hvis den ansvarlige for proceduren:
- ikke fremlægger yderligere oplysninger inden for fristen på 28 dage, eller
 - de fremlagte oplysninger begrundes inddrivelse,
- Artikel 77, litra b), DA*

eller

- de fremlagte oplysninger vurderes ikke at være tilstrækkelige til at indlede efterforskningsproceduren hos bestemmelsestoldstedet, indledes inddrivelsesproceduren én måned efter udløbet af fristen på 28 dage (se punkt VII.3.4.5., hvis efterforskningsproceduren blev indledt hos bestemmelsestoldstedet).

HANDEL

Afhængigt af den metode, som de kompetente toldmyndigheder har anvendt ved afgang, skal den ansvarlige for proceduren fremsende oplysninger inden for 28 dage i form af meddelelse E141.

Forklarende bemærkning: De fremlagte oplysninger kan vurderes som utilstrækkelige til at afslutte proceduren, men tilstrækkelige til at fortsætte efterforskningsproceduren.

VII.3.2.3. Procedure for en anmodning om oplysninger i tilfælde af forenklede procedurer, der er specifikke for visse transportmåder

Den ansvarlige for proceduren skal informeres:

Artikel 108, tillæg I, konventionen

Artikel 46, 48, 49 og 51, TDA

- hvis, i forbindelse med anvendelsen af den papirbaserede fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen, og anvendelse af den papirbaserede EU-forsendelsesprocedure for varer, der transporteres ad søvejen:
 - den månedlige liste over manifeste ikke er blevet fremsendt til den kompetente myndighed i afgangslufthavnen eller afgangshavnen inden udløbet af en to-måneders frist regnet fra udløbet af den måned, hvor manifesterne blev forelagt for afgangstoldstedet, eller
 - den månedlige liste ikke omfatter alle relevante manifeste (eftersom proceduren ikke kan anses for at være ophørt for de manifeste, der ikke er anført på listen).
- hvis, i forbindelse med anvendelsen af et elektronisk dokument (ETD) som forsendelsesangivelse for den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen, og anvendelse af et elektronisk dokument (ETD) som forsendelsesangivelse for EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad søvejen:
 - er foretaget en revision af luftfartsselskabets eller rederiets

- manifeste og/eller regnskaber, eller
- er givet meddelelse om en overtrædelse eller uregelmæssighed af myndighederne i bestemmeslufthavnen, eller bestemmeshavn, som viser, at ETD ikke er tilgængeligt eller ikke er blevet forelagt for bestemmesstedet.

Modellen til skrivelsen i bilag VII.8.2 kan bruges til dette formål.

Det er ikke obligatorisk at anvende denne model, men modellen indeholder de krævede minimumsdata.

Hvis den ansvarlige for proceduren kommunikerer elektronisk med de kompetente myndigheder, kan der sendes elektroniske meddelelser i stedet for skrivelsen og svaret.

Det er dog ikke nødvendigt med en anmodning om oplysninger, hvis den ansvarlige for proceduren selv (luftfartsselskab, rederi, jernbane- eller transportselskab) er opmærksom på og har givet meddelelse om, at proceduren ikke er ophørt, sådan som vedkommende er forpligtet til under den pågældende forenkede procedure.

Hvis den ansvarlige for proceduren kommunikerer elektronisk med de kompetente myndigheder, kan der sendes en elektronisk besked i stedet for denne meddelelse.

VII.3.3. Alternativt bevis for procedurens ophør

*Artikel 51
tillæg I,
konventionen*

Artikel 312, IA

Hvis der ikke foreligger et bevis for procedurens ophør, skal den ansvarlige for proceduren anmodes om at fremlægge et bevis (f.eks. et dokument, der godkendes som alternativt bevis) inden for fristen på 28 dage.

Ifølge lovgivningen er der fire kategorier af dokumenter, som de kompetente myndigheder i afganglandet kan anerkende som alternativt bevis for, at proceduren er ophørt korrekt eller på anden måde er ophørt. Andre dokumenter kan ikke anerkendes som alternativt bevis.

- a) Et dokument attesteret af toldmyndighederne i bestemmesmedlemsstaten eller et bestemmesland for en fælles forsendelse, hvori varerne angives nærmere, og hvoraf det fremgår, at de er blevet frembudt for bestemmesestoldstedet eller er afleveret til en godkendt modtager.
- b) Et dokument eller en toldoptegnelse attesteret af

toldmyndigheden i det land, hvori det fastslås, at varerne fysisk har forladt en kontraherende parts toldområde.

- c) Et tolldokument udstedt i et tredjeland, hvor varerne er henført under en toldprocedure.
- d) Et dokument udstedt i et tredjeland, som er stemplet eller på anden måde attesteret af dette lands toldmyndighed, og som fastslår, at varerne anses for at være i fri omsætning i det pågældende tredjeland.

Et sådan alternativt bevis anerkendes kun, hvis det er attesteret af en toldmyndighed og kan godkendes af de kompetente myndigheder i afganglandet, dvs. at det sætter dem i stand til at bekræfte, at det vedrører de pågældende varer, og der ikke er tvivl om dokumentets ægthed og attestering.

Bevisbyrden ligger under alle omstændigheder hos den ansvarlige for proceduren.

VII.3.3.1. Alternativt bevis for, at varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller en godkendt modtager

*Artikel 51
tillæg
konventionen*

Artikel 312, IA

I, Dette alternative bevis kan være ethvert dokument, der er attesteret af toldmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten eller et bestemmelsesland for en fælles forsendelse, hvori masterreferencenummeret (MRN) er anført, hvori de pågældende varer identificeres, og hvoraf det fremgår, at varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller en godkendt modtager.

Det alternative bevis kan navnlig bestå af følgende dokumenter attesteret af toldmyndighederne:

- en genpart af forsendelsesledsagedokumentet (TAD) (med MRN) eller
- en genpart af den toldangivelse, der henfører varerne under en anden toldprocedure, efter at de er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller for en anden godkendt modtager, eller
- en attest fra bestemmelsestoldstedet baseret på dokumenter (f.eks. TAD) og/eller data, der er tilgængelige på dette toldsted eller hos den godkendte modtager, eller
- en genpart af et handels- eller transportdokument eller et udtog af regnskaberne fra den økonomiske operatør, der er involveret i

forsendelsen, som viser, at de pågældende varer er blevet frembudt for dette toldsted eller for en godkendt modtager (f.eks. aflæsnings- eller undersøgelsesrapporter, landingscertifikater, fragtbreve, luftfragtbreve, betalingsbevis, fakturaer eller transportordrer).

Den kompetente myndighed i afganglandet må kun overveje at acceptere et alternativt bevis for procedurens ophør, hvis den ikke har modtaget det originale bevis inden for den fastsatte frist.

Hvis det oprindelige bevis modtages efter fristen, f.eks. fordi der er tale om proceduren for driftskontinuitet, har det forrang for det alternative bevis.

*Artikel 45, stk. 4,
tillæg I,
konventionen*

Bestemmelsestoldstedet påtegner det TAD, der er anvendt som alternativt bevis, når varerne frembydes.

*Artikel 308, stk. 2,
IA*

HANDEL

Den ansvarlige for proceduren kan fremlægge følgende dokumenter som alternativt bevis for, at varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet:

- en genpart af TAD (med MRN) eller
- en genpart af den angivelse eller det dokument, der indfører varerne til en anden toldprocedure, eller
- et dokument fra bestemmelsestoldstedet baseret på forsendelsesledsagedokumentet og/eller data, der er tilgængelige på dette toldsted eller hos den godkendte modtager, eller
- en genpart af et handels- eller transportdokument eller et udtog af regnskaberne, som viser, at varerne er blevet frembudt for dette toldsted eller for en godkendt modtager.

Forklarende bemærkning: Alternativt bevis skal attesteres af toldmyndighederne, identificere de pågældende varer, vise, at varerne er blevet frembudt, og indeholde referencenummeret for forsendelsesangivelsen.

Hvis det alternative bevis kan godkendes af de kompetente myndigheder i afganglandet, dvs. at det sætter dem i stand til at bekræfte, at det vedrører de pågældende varer, og der ikke er tvivl om dokumentets ægthed og attesting, afslutter de

forsendelsesproceduren.

Under alle omstændigheder skal der foretages efterfølgende kontrol af det alternative bevis ved brug af formularen TC21 »Anmodning om kontrol«⁽⁷⁸⁾ (se punkt VII.5.), hvis den kompetente myndighed er i tvivl om ægtheden eller identiteten af de varer, det omhandler. I så fald kan det alternative bevis ikke accepteres, før kontrolmyndigheden har bekræftet oplysningernes ægthed og korrekthed.

VII.3.3.2. Alternativt bevis for, at de pågældende varer er blevet henført under en toldprocedure i et tredjeland

*Artikel 51, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 312, stk. 1,
IA*

Et alternativt bevis kan frembydes i form af et af følgende dokumenttyper, som giver de kompetente myndigheder i afganglandet mulighed for at fastslå, at det dækker de pågældende varer, og at disse varer derfor faktisk har forladt de kontraherende parters/EU's område:

- i) et originalt tolldokument udstedt i et tredjeland, hvor varerne er henført under en toldprocedure

Hvis det originale tolldokument fremlægges i form af et elektronisk tolldokument, kan toldmyndighederne i afganglandet acceptere det som et alternativt bevis, så længe disse myndigheder i tvivlstilfælde:

- a) har mulighed for at få direkte adgang til det elektroniske tolldokument i det pågældende tredjeland's respektive toldsystem (se eksempler) eller
 - b) har mulighed for at kontakte den respektive toldmyndighed i det pågældende tredjeland via officiel korrespondance, som bekræfter ægtheden af det elektroniske tolldokument eller giver adgang til det elektroniske tolldokument.
- ii) ethvert andet dokument, der godtgør, at varerne er i fri omsætning i et berørt tredjeland, stemplet, underskrevet eller på anden måde attesteret af toldmyndighederne (dvs. elektronisk eller ved en anden form for attesting, der anvendes af tredjelände) på en sådan måde, at de kan

⁽⁷⁸⁾ Model vises i bilag VII.8.5.

accepteres af toldmyndighederne i afganglandet.

HANDEL

Det påhviler den ansvarlige for proceduren at fremlægge ovennævnte dokumenter, hvis der er behov for et alternativt bevis for, at varerne blev henført under en toldprocedure i et tredjeland.

Forklarende bemærkning: Disse alternative beviser kan erstattes af genparter, der er påtegnet af det organ, der har påtegnet originalerne, af det berørte tredjlands myndigheder eller af myndighederne i en af medlemsstaterne eller de kontraherende parter.

Hvis det alternative bevis kan godkendes af de kompetente myndigheder i afganglandet, dvs. at det sætter dem i stand til at bekræfte, at det vedrører de pågældende varer, og der ikke er tvivl om dokumentets ægthed og attestering, afslutter de forsendelsestransaktionen.

Eksempel 1 — Acceptabelt alternativt bevis:

Et dokument fra Peru, hvor udskriften af den elektroniske importangivelse ikke er bekræftet af en myndighed. Indholdet af importangivelsen kan dog kontrolleres online i Perus toldsystem, som findes på:

- <http://www.sunat.gob.pe/aduanas/informli/ildua.htm>.

Eksempel 2 — Ikke-acceptabelt alternativt bevis:

En udskrift af den elektroniske importangivelse fra et tredjeland, som ikke er bekræftet af en myndighed. Det er ikke muligt at kontrollere angivelsen direkte i dette tredjlands toldsystem, og der modtages ikke et tilstrækkeligt svar på anmodninger om autentificering, der er sendt med brug af de kontaktoplysninger (f.eks. e-mailadresse eller telefonnumre), som toldmyndighederne råder over, eller som fremgår af udskriften af den elektroniske importangivelse fra tredjelandet.

VII.3.4. Efterforskning hos bestemmelsestoldstedet

Denne del beskriver en anmodning om efterforskning stilet til bestemmelsestoldstedet og er opdelt som følger:

Punkt VII.3.4.1 omhandler den kompetente myndighed og

tidsrammen for igangsættelse af efterforskningsproceduren.

Punkt VII.3.4.2. omhandler fremsendelse af efterforskningsanmodningen.

Punkt VII.3.4.3. omhandler annullering af efterforskningsanmodningen.

Punkt VII.3.4.4. omhandler bestemmelseslandets reaktion på efterforskningsanmodningen.

Punkt VII.3.4.5. omhandler anmodningen til den ansvarlige for proceduren om at starte efterforskningsproceduren hos bestemmelsestoldstedet.

Punkt VII.3.4.6. omhandler konsekvenserne af resultatet af efterforskningsproceduren.

VII.3.4.1. Kompetent myndighed og tidsramme for fremsættelse af efterforskningsanmodningen

»Efterforskningsanmodningen« (IE142) oprettes af de kompetente myndigheder i afganglandet:

Artikel 49, stk. 2, 3 og 6, tillæg I, konventionen

Artikel 310, stk. 2, 5 og 6, IA

- når meddelelse IE006 ikke er modtaget inden for fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet, og indholdet af rubrik 8 i en forsendelsesangivelse anses for tilstrækkeligt, eller
- hvis meddelelse IE018 ikke er modtaget senest seks dage efter modtagelsen af meddelelse IE006 eller
- straks de kompetente myndigheder underrettes om eller har mistanke om, at forsendelsesproceduren ikke er ophørt, eller
- straks de kompetente myndigheder efterfølgende opdager, at et forelagt bevis er forfalsket, og at forsendelsesproceduren derfor ikke er ophørt. Der vil dog ikke blive indledt undersøgelser, medmindre det kan være nyttigt enten at be- eller afkræfte de tidligere forelagte beviser og/eller at fastslå toldskylden, skyldneren og den myndighed, der er kompetent til at inddrive (told)skylden, eller
- de oplysninger, der er modtaget fra den ansvarlige for proceduren, ikke vurderes at være tilstrækkelige til at afslutte proceduren, men det vurderes, at de er tilstrækkelige til at fortsætte efterforskningsproceduren.

VII.3.4.2. Fremsendelse af »Efterforskningsanmodning« (IE142)

*Artikel 49, stk. 2,
tillæg I,
konventionen* Den kompetente myndighed i afganglandet skal sende meddelelsen »Efterforskningsanmodning« (IE142) til den kompetente myndighed i bestemmelseslandet. Meddelelsen skal fremsendes:

*Artikel 310, stk. 2,
IA*

- til det anførte bestemmelsestoldsted, hvis indholdet af rubrik 8 i en forsendelsesangivelse anses for tilstrækkeligt, eller
- til det bestemmelsestoldsted, der faktisk har sendt meddelelse IE006, eller
- til bestemmelsestoldstedet, hvis oplysningerne fra den ansvarlige for proceduren anses for tilstrækkelige til at fortsætte efterforskningsproceduren (se punkt VII.3.2.2. og VII.3.4.4.4.).

For at lette toldstedets arbejde bør kontaktpersonerne på afgangstedet anføres.

Bestemmelsestoldstedet sender meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143).

VII.3.4.2.1. Informationsudveksling via meddelelser

Ud over efterforskningsproceduren kan informationsudveksling ske via meddelelserne IE144 og IE145 fra indledningen af efterforskningsproceduren (dato for fremsendelse af meddelelse IE140 eller IE142) og indtil inddrivelsen af (told)skylden (dato for fremsendelse af meddelelse IE152). Disse informationsudvekslingsmeddelelser afslutter ikke en åben efterforskningsprocedure hos bestemmelsestoldstedet (meddelelse IE142) eller hos den ansvarlige for proceduren (meddelelse IE140).

Hvis de oplysninger, som den kompetente myndighed i afganglandet har afgivet i meddelelse IE142 ikke er tilstrækkelige til, at den kompetente myndighed i bestemmelseslandet kan udføre de nødvendige undersøgelser, skal sidstnævnte dog anmode om yderligere oplysninger fra førstnævnte ved at sende »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145) med de relevante informationskoder.

Den kompetente myndighed i afganglandet skal forsøge at returnere de ønskede yderligere oplysninger til den anmodende kompetente myndighed i bestemmelseslandet ved brug af

meddelelsen »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) med de relevante informationskoder.

Papirdokumenter, der anmodes om, sendes direkte til den kontaktperson, der er anført i meddelelsen. De kan sendes via alternative kanaler (post, e-mail, fax osv.), hvis det er muligt, men altid med tydelig henvisning til MRN-nummeret.

VII.3.4.3. Annullering af »Efterforskningsanmodning« (IE142)

Hvis den kompetente myndighed i afganglandet beslutter at annullere meddelelse IE142, skal meddelelsen »Annuller meddelelse om efterforskning« (IE059) sendes til det relevante bestemmelsestoldsted, så det kan standse dets undersøgelser.

VII.3.4.4. Bestemmelseslandets reaktion

VII.3.4.4.1. Undersøgelse af fortegnelser

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet skal først undersøge sine egne fortegnelser eller den godkendte modtagers fortegnelser, hvis det er relevant. Denne søgning kan sommetider afsløre, at forsendelsesproceduren er ophørt korrekt, hvor kun meddelelse IE006 og IE008 (de korrekte meddelelser) ikke er blevet fremsendt.

Hvis undersøgelsen af egne fortegnelser eller den godkendte modtagers fortegnelser ikke giver noget resultat, skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet kontakte enten:

- modtageren, der måske har modtaget varerne og dokumenterne direkte uden frembydelse for det angivne eller et andet bestemmelsestoldsted eller
- en anden ansvarlig person, der kan give yderligere oplysninger.

VII.3.4.4.2. Resultat af undersøgelsen af fortegnelser

Når trinnene i ovenstående punkt 3.4.4.1. er gennemført, kan følgende hypotetiske situationer opstå:

*Artikel 47, tillæg I,
konventionen*

Artikel 307 og 309,

- De pågældende varer er rent faktisk blevet frembudt rettidigt for bestemmelsestoldstedet eller for den godkendte modtager, men

- beviset for procedures ophør (meddelelse IE006 og/eller IE018) er ikke blevet returneret inden for den fastsatte frist. I dette tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet øjeblikkeligt sende de manglende meddelelser til den anmodende kompetente myndighed i afganglandet eller
- beviset for procedures ophør (»Ankomstmeddelelse« (IE007) og/eller meddelelsen »Bemærkninger til losning« (IE044) er ikke blevet fremsendt til bestemmelsestoldstedet af en godkendt modtager, selv om vedkommende er forpligtet hertil. I det tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet straks sende de manglende meddelelser IE006 og/eller IE018 til den anmodende kompetente myndighed i afganglandet efter først at have anmodet den godkendte modtager om at give de manglende oplysninger. Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at indhente den godkendte modtagers bevilling.

Forklarende bemærkning: Meddelelse IE006 og/eller IE018 må kun sendes, når forsendelsen er ophørt korrekt inden for de fastsatte frister, og varerne ikke er fjernet fra toldmyndighedernes tilsyn. Det skal være en procedure, som er ophørt normalt inden for den fastsatte frist (hvis f.eks. kun registreringen af forsendelsesproceduren manglede på bestemmelsestoldstedet), eller den forsinkede frembydelse skal være godkendt i henhold til bestemmelserne.

- De varer, der er omfattet af forsendelsen, er ikke blevet frembudt på bestemmelsestoldstedet, men er blevet frembudt på grænseovergangstoldstedet:

Når den kompetente myndighed i bestemmelseslandet søger i sine regnskaber, finder den ingen dokumentation for, at varer, der er omfattet af forsendelsen, er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, men finder meddelelse IE118 udstedt af sit eget land.

I dette tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet sende

- meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) med svarkode »4« — »Anmodning om inddrivelse på bestemmelsessted«

for at overtage ansvaret for inddrivelsesproceduren.

- Varerne er blevet leveret til en modtager, der ikke er en godkendt modtager:
Hvis den kompetente myndighed i bestemmelseslandet konstaterer, at varerne er blevet leveret direkte til en ikke-godkendt modtager, der, selv om vedkommende er forpligtet hertil, ikke kontaktede sit bestemmelsestoldsted, bør den kompetente myndighed i bestemmelseslandet sende meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) med svarkode »4« — »Anmodning om inddrivelse på bestemmelsestoldsted« med anmodning om at overføre ansvaret for inddrivelse til den kompetente myndighed i bestemmelseslandet.
- Bestemmelsestoldstedet har ikke bragt forsendelsen til ophør i NCTS, men varerne er blevet udført til et tredjeland:
Hvis den kompetente myndighed i bestemmelseslandet konstaterer, at varerne er blevet udført til et tredjeland:
 - sender myndigheden meddelelserne IE006 og IE018 til den kompetente myndighed i afganglandet efter at have bevist frembydelsen eller
 - sender myndigheden andre dokumenter eller data med formularen TC20A som omslag, der beviser, at varerne er blevet udført til et tredjeland, hvis der hverken foreligger et alternativt bevis eller en meddelelse, der bekræfter varernes ankomst eller frembydelse på bestemmelsesstedet, så den kompetente myndighed i afganglandet kan bekræfte, at dokumenterne rent faktisk omhandler de pågældende varer, og at varerne faktisk har forladt den kontraherende parts/EU's område.

VII.3.4.4.3. Svarfrist, hvis efterforskningsproceduren er indledt hos bestemmelsestoldstedet

*Artikel 49, stk. 4,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 310, stk. 4
og 6, IA*

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet skal svare omgående, men senest 28 dage efter modtagelsen af enten anmodningen om yderligere oplysninger (med meddelelsen »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145)) eller svar i form af meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) (se mere om oplysninger om svarkoder i punkt VII.3.4.4.5.).

Hvis efterforskningsproceduren blev indledt af den ansvarlige for proceduren, og der er givet tilstrækkelige oplysninger til, at den kan fortsætte, skal den kompetente myndighed i

bestemmelseslandet straks og under alle omstændigheder senest 40 dage efter modtagelsen af efterforskningsanmodningen anmode om yderligere oplysninger (meddelelse IE145) eller et svar (meddelelse IE143). Se mere om svarkoder i VII.3.4.4.5.

VII.3.4.4.4. Svarkoder i efterforskningsanmodning

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet bør bruge en af følgende svarkoder i meddelelse IE143:

Kode »1« — forsendelse ukendt på bestemmelsestoldstedet

- Varene er ikke blevet frembudt på bestemmelsestoldstedet. Den kompetente myndighed i afganglandet bør så vidt muligt forsøge at identificere det faktiske bestemmelsestoldsted eller fortsætte med anmodningen til den ansvarlige for proceduren.

Kode »2« — duplikering antages

- Varene er blevet frembudt på det anførte bestemmelsestoldsted, og disse myndigheder antager, at der er fremsendt to meddelelser med »angivelsesoplysninger« (IE015) for de samme varer.

Kode »3« — retureksemplar returneret den (dato)

- Varene er blevet frembudt på det anførte bestemmelsestoldsted, men dette toldsted har ikke kunnet bringe proceduren til ophør med meddelelse IE006 og IE018 og har i stedet returneret et alternativt bevis (f.eks. en genpart af TAD), som endnu ikke er blevet modtaget på afgangstoldstedet.

Kode »4« — anmodning om inddrivelse på bestemmelsestoldsted

- Selv om varerne ikke blev frembudt for bestemmelsestoldstedet, blev de senere fundet i samme land (f.eks. uden for den officielle toldprocedure). Det kompetente bestemmelsestoldsted ønsker derfor at overtage ansvaret for inddrivelse og sender meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) afsendt til det kompetente afgangstoldsted, således at det kan inddrive varerne, efter at de er leveret til modtageren eller har passeret grænsen (meddelelse IE118).

VII.3.4.5. Anmodning til den ansvarlige for proceduren efter indledning af efterforskning hos bestemmelsestoldstedet

*Artikel 49, stk. 5,
tillæg I,
konventionen* Når efterforskningsproceduren er indledt med meddelelse IE142 til bestemmelsestoldstedet, og efterforskningssvaret (meddelelse IE143) intet svar giver eller giver et negativt svar, skal den kompetente myndighed i afganglandet anmode den ansvarlige for proceduren om at forelægge de oplysninger, der er nødvendige for at afslutte proceduren (se punkt VII.3.2.).

*Artikel 310, stk. 5,
IA*

Hvis den ansvarlige for proceduren på dette trin i efterforskningsproceduren:

- ikke fremlægger yderligere oplysninger inden for fristen på 28 dage eller
- ikke har fremlagt oplysninger, der anses for tilstrækkelige til at fortsætte efterforskningsproceduren

*Artikel 114, stk. 2,
tillæg I,
konventionen* skal den kompetente myndighed i afganglandet træffe afgørelse om de videre foranstaltninger til afslutning af proceduren senest syv måneder fra udløbet af fristen for frembydelse af varerne for bestemmelsestoldstedet (se bemærkning i punkt VII.3.2.2. med hensyn til undtagelser for denne frist).

Artikel 87, TK

Artikel 77, DA

VII.3.4.6. Konsekvenser af resultatet af efterforskningsproceduren

På grundlag af de modtagne svar, herunder eventuelle oplysninger fra den ansvarlige for proceduren, skal den kompetente myndighed i afganglandet fastslå, om proceduren er ophørt, og om den kan afsluttes, eller hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes.

*Artikel 49, stk. 7,
artikel 117, stk. 5,
tillæg I,
konventionen* Hvis forsendelsestransaktionen kan afsluttes korrekt i løbet af en efterforskningsprocedure, skal den kompetente myndighed i afganglandet straks underrette den ansvarlige for proceduren og kautionisten, hvis de har været involveret i proceduren.

*Artikel 310, stk. 7,
IA* Den kompetente myndighed skal desuden eventuelt underrette andre kompetente myndigheder, der er involveret i efterforskningsproceduren, særlig toldstedet for sikkerhedsstillelse.

Hvis den kompetente myndighed i afganglandet ikke kan afslutte forsendelsesproceduren, men:

- meddelelse IE006 er blevet fremsendt

- meddelelse IE118 er blevet fremsendt eller
- bevis er blevet forelagt af den ansvarlige for proceduren for, at varerne er blevet frembudt eller leverer i en anden medlemsstat eller kontraherende part

overfører den kompetente myndighed i afganglandet straks ansvaret til det land, der anses for kompetent med hensyn til inddrivelsesproceduren, ved brug af meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150).

Hvis meddelelse IE006 er blevet fremsendt, skal den kompetente myndighed sende meddelelse IE018. Hvis der findes en meddelelse IE118 eller bevis forelagt af den ansvarlige for proceduren for, at varerne er blevet frembudt eller leveret i en anden medlemsstat eller til en kontraherende part, skal afgangstoldstedet påtage sig kompetencen for inddrivelse og returnere meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) med et »ja« (acceptkode »1«).

Hvis den anmodede myndighed ikke reagerer ved at sende de manglende meddelelser (på trods af den retlige forpligtelse til at gøre det) eller ved at overtage ansvaret for inddrivelse inden for fristen på 28 dage (på trods af eksistensen af det ovennævnte bevis), skal de lokale forsendelsesmedarbejdere (se Adressebog for forsendelsesnet på Europa-webstedet) på det anmodede toldsted informeres og forelægges det nødvendige bevis, så de kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den anmodede myndighed overtager kompetencen. Hvis dette ikke har den nødvendige indvirkning, skal den nationale helpdesk og den nationale forsendelseskoordinator i afganglandet underrettes, så de kan træffe de nødvendige foranstaltninger.

*Artikel 114, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

Artikel 87, TK

Artikel 77, DA

Den kompetente myndighed i afganglandet skal træffe sin afgørelse senest syv måneder fra den dato, hvor varerne senest skulle have været frembudt for bestemmelsestoldstedet. Om nødvendigt skal den selv indlede inddrivelsesproceduren (se del VIII for yderligere oplysninger).

Eventuelle yderligere oplysninger eller bemærkninger fra den kompetente myndigheds side vedrørende de pågældende varer kan få indvirkning på resultaterne af efterforskningsproceduren.

Dette er navnlig tilfældet, hvis der er opdaget en uregelmæssighed eller svig (fjernelse, udskiftning osv.) under

forsendelsestransaktionen, og/eller hvis de pågældende varer er blevet fundet helt eller delvis uden for toldtilsyn, og også når de personer, der er ansvarlige for svig eller uregelmæssigheder, er blevet identificeret.

Tilsvarende skal alle relevante oplysninger straks meddeles den kompetente myndighed i afganglandet.

VII.4. Procedure for driftskontinuitet

Dette punkt finder anvendelse, hvis forsendelsesproceduren er indledt ved brug af proceduren for driftskontinuitet.

Dette punkt er opdelt på følgende måde:

Punkt VII.4.1. indeholder en indledning.

Punkt VII.4.2. omhandler den kompetente myndighed og tidsrammen for igangsættelse af efterforskningsproceduren.

Punkt VII.4.3. omhandler fremsendelse af efterforskningsmeddelelsen.

Punkt VII.4.4. omhandler bestemmelseslandets reaktion på efterforskningsanmodningen.

Punkt VII.4.5. omhandler konsekvenserne af resultatet af efterforskningsproceduren.

VII.4.1. Efterforskningsmeddelelse i tilfælde af proceduren for driftskontinuitet eller forenklet procedure, der er specifik for visse transportmåder

Dette punkt forudsætter, at et af følgende dokumenter er anvendt som forsendelsesangivelse i tilfælde af proceduren for driftskontinuitet:

- brug af det administrative enhedsdokument (SAD) eller
- et SAD, der er udskrevet på almindeligt papir af IT-systemet hos den økonomiske operatør i overensstemmelse med bilag B6, tillæg III, konventionen/tillæg B1-B4, bilag 9, TDA eller
- forsendelsesledsagedokumentet (TAD), eventuelt suppleret af »varepostlisten«. I dette tilfælde skal TAD ikke være forsynet med et masterreferencenummer (MRN-nummer).

VII.4.1.1. Indledning

Punkt 17, bilag II, Hvis der ikke foreligger bevis ved forsendelsesprocedurens ophør,

tillæg
konventionen

I, eller når de kompetente myndigheder underrettes om eller har mistanke om, at forsendelsesproceduren ikke er ophørt:

Punkt 17, bilag 72-
04, IA

- anmodes den ansvarlige for proceduren om at fremlægge bevis ved brug af modellen i bilag VII.8.2. for, at proceduren er ophørt, efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet
- indledes efterforskningsproceduren over for det anførte bestemmelsestoldsted to måneder efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet.

Hovedformålet med efterforskningsproceduren er:

- at indhente bevis for procedurens ophør med henblik på at afslutte proceduren eller
- i mangel af et sådant bevis eller, hvis det forelagte bevis på et senere tidspunkt viser sig at være forfalsket eller ugyldigt, at fastslå, under hvilke betingelser (told)skylden er opstået for at kunne identificere skyldneren (skyldnerne), og udpege de kompetente myndigheder der har ansvar for at inddrive (told)skylden.

Denne procedure er baseret på administrativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, og der tages hensyn til eventuelle oplysninger fra den ansvarlige for proceduren (jf. punkt VII.3.).

Listen over de myndigheder, der er kompetente med hensyn til efterforskningsproceduren, er angivet i bilag VII.8.1.

Hvis den skal fungere efter hensigten, forudsætter det:

- udførligt udfyldte efterforskningsanmodninger
- effektiv og korrekt registrering af ankomster på bestemmelsestoldstedet
- bestemmelsestoldstedet returnerer retureksemplaret (eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD) straks og senest inden for otte kalenderdage
- at grænseovergangstoldsteder har håndteret grænseovergangsattester (TC10) korrekt
- en hurtig og klar reaktion fra myndighederne
- en ajourført liste over kompetente myndigheder og toldsteder.

VII.4.1.2. Efterforskning indledt hos den ansvarlige for proceduren

Den kompetente myndighed i afganglandet skal underrette den ansvarlige for proceduren og anmode denne om at fremlægge bevis for, at proceduren er ophørt, hvis eksemplar 5 af SAD eller et andet eksemplar af TAD ikke returneres inden for 2 måneder efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet.

Den ansvarlige for proceduren har en frist på 28 dage til at forelægge de oplysninger, der er nødvendige for at afslutte proceduren.

VII.4.1.3. Kompetent myndighed og tidsramme for fremsættelse af efterforskningsanmodningen

Efterforskningsproceduren sættes øjeblikkeligt i gang af de kompetente myndigheder i afganglandet:

- hvis der ved udgangen af en periode på to måneder efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet, ikke er modtaget bevis for procedurens ophør fra den ansvarlige for proceduren
- når de kompetente myndigheder i den tidlige fase (også inden udløbet af ovennævnte perioder) underrettes om eller har mistanke om, at forsendelsesproceduren ikke er ophørt for alle eller nogle af de omhandlede varer, eller hvis det forelagte bevis afslører uoverensstemmelser, eller hvis det fremstår forfalsket. Ved en sådan mistanke skal den kompetente myndighed i afganglandet afhængigt af omstændighederne beslutte, om efterforskningsproceduren skal gennemføres efter eller samtidig med en efterfølgende kontrol med henblik på at bekræfte bevisets gyldighed
- så snart den kompetente myndighed efterfølgende opdager (efter udløbet af ovennævnte frister), at det bevis, den har fået forelagt, er forfalsket, og at forsendelsen ikke er ophørt. Der vil dog ikke blive indledt undersøgelser, medmindre det kan være til nytte for enten at be- eller afkræfte de tidligere forelagte beviser og/eller at fastslå (told)skylden, skyldneren og den myndighed, der er kompetent til at inddrive skylden,

Efterforskningsproceduren iværksættes ikke, hvis den ansvarlige for proceduren inden udløbet af fristen på to måneder for iværksættelse af efterforskningen har været i stand til at fremlægge tilfredsstillende »alternativt« bevis for procedurens ophør (se punkt VII.3.2.1. for yderligere oplysninger).

VI.4.1.4. Efterforskningsanmodning TC20

Den kompetente myndighed i afganglandet viderefører efterforskningsproceduren ved at sende en efterforskningsanmodning, som svarer til TC20-modellen, der vises i bilag VII.3.3., til den kompetente myndighed i bestemmelseslandet.

Den kan sendes anbefalet (hvorved der er bevis for modtagelse).

Under alle omstændigheder skal den kompetente myndighed i afganglandet registrere afsendelsen af TC20.

TC20 bør indeholde alle tilgængelige oplysninger, herunder også oplysninger fra den ansvarlige for proceduren, især vedrørende en ændring af modtageren af varerne. TC20 ledsages af en genpart af det eller de dokumenter, der er benyttet til at henføre varerne under proceduren (eksemplar 1 af SAD, det første eksemplar af TAD, ladelister, luftfarts- eller skibsmanifest osv.).

TC20 sendes kun, hvis den ansvarlige for procedurens besvarelse af informationsanmodningen ikke var tilstrækkelig til at afslutte forsendelsesproceduren.

VII.4.1.5. Bestemmelseslandets reaktion på efterforskningsanmodningen

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet, som modtager efterforskningsanmodningen, skal reagere så hurtigt som muligt og på passende måde, afhængigt af hvilke oplysninger den råder over eller sandsynligvis kan fremskaffe.

Det undersøger først egne optegnelser (registrering af eksemplar 4 og 5 af SAD; et andet eksemplar af TAD eller arkiverede manifester osv.) eller den godkendte modtagers optegnelser på tilsvarende måde. Ved denne undersøgelse sker det sommetider, at man finder det oprindelige bevis på procedurens ophør, som endnu ikke er blevet returneret, eller som er blevet arkiveret forkert.

Hvis denne undersøgelse ikke giver noget resultat, skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet enten kontakte modtageren (som fremgår af forsendelsesangivelsen) eller den person, der eventuelt er anført på TC20 af den kompetente myndighed i afganglandet, som menes at være den, der har modtaget varerne og dokumenterne direkte, uden at de er blevet frembudt for bestemmelsestedet.

Hvis de oplysninger, som den kompetente myndighed i afganglandet har afgivet på TC20 eller de vedlagte dokumenter, ikke er tilstrækkelige til, at den kompetente myndighed i bestemmelseslandet kan udføre de nødvendige undersøgelser, skal sidstnævnte imidlertid anmode om yderligere oplysninger ved at returnere TC20 til den kompetente myndighed i afganglandet, når rubrik II er udfyldt. Den kompetente myndighed i afganglandet skal herefter udfylde rubrik III, vedlægge de anmodede yderligere oplysninger (i papirform) og returnere TC20 til den kompetente myndighed i bestemmelseslandet.

Efter efterforskningsproceduren kan der vise sig en af følgende situationer:

1. De pågældende varer er rent faktisk blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller for den godkendte modtager, men
 - beviset for procedurens ophør (f.eks. returnering af eksemplar 5 af SAD, et andet eksemplar af TAD eller den månedlige liste under den papirbaserede forsendelsesprocedure for luftfart/søfart) er ikke blevet returneret inden for den fastsatte frist.
I dette tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet øjeblikkeligt returnere beviset til den kompetente myndighed i afganglandet, som har sendt TC20, når rubrik IV i TC20 er behørigt udfyldt
 - beviset for procedurens ophør er endnu ikke blevet returneret til bestemmelsestoldstedet af en godkendt modtager, selv om denne er forpligtet hertil.
I dette tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet, så snart dette bevis er fundet, øjeblikkeligt returnere det sammen med den behørigt udfyldte TC20 til den kompetente myndighed i afganglandet efter først at have verificeret, at den godkendte modtager har givet de fornødne oplysninger om varernes ankomstdato og seglenes tilstand, og efter at have registreret og påtegnet beviset som påkrævet. Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige over for den godkendte modtager
 - beviset for procedurens ophør er blevet sendt, men den kompetente myndighed i afganglandet har endnu ikke modtaget det.
I dette tilfælde skal den kompetente myndighed i

bestemmelseslandet returnere beviset til den kompetente myndighed i afganglandet, når rubrik IV i TC20 er behørigt udfyldt. Dette bevis kan enten være det dokument, der er modtaget fra den kompetente myndighed i afganglandet (eksemplar 1 af SAD, et første eksemplar af TAD, manifest ved afgang osv.), eller en genpart af det dokument, som den kompetente myndighed i bestemmelseslandet er i besiddelse af (eksemplar 4 af SAD, et andet eksemplar af TAD, manifest ved bestemmelse eller et eksemplar af den månedlige liste osv.). Denne myndighed forsyner genparten med datoen for varernes ankomst og resultaterne af en eventuel kontrol og attesterer det.

2. Varerne er ikke blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller for en godkendt modtager:

- Bestemmelsestoldstedet er blevet ændret: I så fald er det det faktiske bestemmelsestoldsted, der skal returnere beviset for procedurens ophør til den kompetente myndighed i afganglandet:
 - Hvis den kompetente myndighed i det land, hvor det angivne bestemmelsestoldsted er beliggende, har været i stand til at identificere det faktiske bestemmelsestoldsted, skal den sende TC20 til dem med oplysninger om det faktiske bestemmelsestoldsted i rubrik IV og underrette den kompetente myndighed i afganglandet ved at sende en kopi af TC20.
 - Hvis den kompetente myndighed i det land, hvor det angivne bestemmelsestoldsted er beliggende, har været ude af stand til at identificere det faktiske bestemmelsestoldsted, sendes det påtænkte TC20 af det angivne bestemmelsestoldsted til det sidste planlagte grænseovergangssted efter udfyldelse af rubrik IV. Hvis der ikke er noget grænseovergangstoldsted, skal TC20 returneres direkte til den kompetente myndighed i afganglandet.
- Der har ikke været nogen ændring af bestemmelsestoldstedet (eller der er ikke noteret nogen ændring):
 - I det tilfælde skal den kompetente myndighed i bestemmelseslandet, hvis den fastslår, at varerne er blevet leveret direkte til en modtager, der ikke er godkendt, jf. TC20, eller til enhver anden person, returnere TC20 og genparten af forsendelsesangivelsen til den kompetente myndighed i afganglandet. Den skal angive alle relevante oplysninger, om nødvendigt på et ekstra dokument, om:

- identiteten på modtageren og på andre eventuelt involverede personer
 - datoen og omstændighederne omkring den direkte levering af varerne, deres art og mængde og
 - den toldprocedure, som varerne er undergivet, hvis det er relevant.
- Hvis den kompetente myndighed i bestemmelseslandet ikke kan finde noget spor af de pågældende varer, sendes det påtegnede TC20 til det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, som fremgår af forsendelsesangivelsen. Hvis der ikke er noget grænseovergangstoldsted, skal TC20 returneres direkte til den kompetente myndighed i afganglandet (den samme som for punkt 2, andet punkt).

Hvis den kompetente myndighed i bestemmelseslandet sender TC20 til det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, sender den også en kopi heraf til den kompetente myndighed i afganglandet for at give oplysninger om, hvilket trin efterforskningsproceduren nu befinder sig på.

VII.4.1.6. Grænseovergangstoldstedets reaktion på efterforskningsanmodningen

Det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, som det af bestemmelsesstedet påtegnede TC20 sendes til, skal øjeblikkeligt søge efter grænseovergangsattesten for den pågældende forsendelse.

Efter denne søgning kan der vise sig en af følgende situationer:

1. Forsendelsen er rent faktisk blevet frembudt for det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, og der er fundet en grænseovergangsattest.

I så fald skal grænseovergangstoldstedet vedlægge TC20 en kopi af grænseovergangsattesten og returnere den direkte til den kompetente myndighed i afganglandet.

2. Der er ikke fundet nogen grænseovergangsattest på det sidste planlagte grænseovergangstoldsted (eller et andet bevis på en sådan grænseovergang).

I det tilfælde skal det sidste planlagte grænseovergangstoldsted returnere TC20 med tilføjelse af denne oplysning til det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted, som fremgår af forsendelsesangivelsen, eller hvis der ikke er andre planlagte grænseovergangstoldsteder, til den kompetente myndighed i

afgangslandet.

Alle de grænseovergangstoldsteder, der efterhånden modtager efterforskningsanmodningen, skal gøre det samme og sørge for, at det behørigt påtegnede TC20 straks sendes videre til enten det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted, som fremgår af forsendelsesangivelsen, eller hvis der ikke er andre planlagte grænseovergangstoldsteder, direkte til den kompetente myndighed i afganglandet, som vil drage de fornødne konklusioner ud fra de modtagne oplysninger.

Hvis grænseovergangstoldstedet sender TC20 til det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, skal det også sende en kopi til den kompetente myndighed i afganglandet for at give oplysninger om, hvilket trin efterforskningsproceduren nu befinder sig på. Det planlagte grænseovergangstoldsted skal også underrette den kompetente myndighed i afganglandet, hvis det modtager grænseovergangsattesten fra det faktiske grænseovergangstoldsted efter allerede at have sendt efterforskningsanmodningen til det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted (se situationen beskrevet i ovenstående punkt 1).

VII.4.1.7. Konsekvenser af resultatet af efterforskningsproceduren

Afhængigt af de svar, der er indkommet under efterforskningsproceduren, herunder eventuelle oplysninger modtaget fra den ansvarlige for proceduren, skal den kompetente myndighed i afganglandet fastslå, om forsendelsestransaktionen er ophørt eller ikke, og om den kan afsluttes.

I overensstemmelse med bestemmelserne om (told)skyld og inddrivelse skal den kompetente myndighed i afganglandet fastslå:

- om der er opstået en (told)skyld
- hvem der i så fald er ansvarlig for (told)skylden
- det sted, hvor (told)skylden er eller antages at være opstået, og følgelig hvilke toldmyndigheder der er kompetente til at opkræve toldskylden.

*Artikel 114, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

Den kompetente myndighed i afganglandet skal træffe sin afgørelse senest syv måneder fra den dato, hvor varerne senest skulle have været frembudt for bestemmelsestoldstedet.

Artikel 87, TK

Det gælder også, når myndigheden ikke har modtaget noget svar

Artikel 77, DA

under efterforskningsproceduren.

Eventuelle yderligere oplysninger eller bemærkninger fra den kompetente myndigheds side vedrørende varerne kan få indvirkning på resultaterne af efterforskningsproceduren. Dette er navnlig tilfældet, hvis der er opdaget en uregelmæssighed eller svig (fjernelse, udskiftning osv.) under forsendelsestransaktionen, og/eller hvis de pågældende varer er blevet fundet helt eller delvis uden for toldtilsyn, og også når de personer, der er ansvarlige for svig eller uregelmæssigheder, er blevet identificeret. Tilsvarende skal alle relevante oplysninger straks meddeles den kompetente myndighed i afganglandet, og TC24 skal eventuelt anvendes til at anmode om overførsel af kompetence til inddrivelse. En model til formular TC24 findes i bilag VIII.8.2.

*Artikel 49, stk. 7,
artikel 117, stk. 5,
tillæg I,
konventionen*

Hvis forsendelsestransaktionen på den anden side kan afsluttes i løbet af en efterforskningsprocedure, skal den kompetente myndighed i afganglandet straks underrette den ansvarlige for proceduren og kautionisten, hvis de har været involveret i proceduren. Den kompetente myndighed kan også underrette andre kompetente myndigheder, der stadig er involveret i efterforskningsproceduren, særlig toldstedet for sikkerhedsstillelse.

*Artikel 310, stk. 7,
IA*

Andre eksempler på situationer med tilknytning til efterforskningsproceduren findes i bilag VII.8.5.

VII.5. Efterfølgende kontrol

Punktet indeholder følgende oplysninger:

Punkt VII.5.1. omhandler målsætninger for og metoder til kontrol.

Punkt VII.5.2. omhandler de dokumenter, der skal kontrolleres.

Punkt VII.5.3. omhandler konsekvenserne af resultaterne.

VII.5.1. Kontrolmål og -metoder

*Artikel 52
tillæg I, konventionen*

Den kompetente toldmyndighed kan efter frigivelse kontrollere de afgivne oplysninger og alle dokumenter, formularer, bevillinger eller data vedrørende den fælles forsendelse/EU-forsendelsen for at verificere, at angivelserne, de udvekslede oplysninger og stemplerne er autentiske.

Artikel 292, IA

Den efterfølgende kontrol foretages på grundlag af en

risikoanalyse eller stikprøvevis. Men i tilfælde af tvivl eller mistanke om overtrædelser eller uregelmæssigheder skal kontrollen gennemføres automatisk.

Når en kompetent toldmyndighed modtager en anmodning om kontrol efter frigivelse, skal den straks besvare den.

Når den kompetente afgangstoldmyndighed sender en anmodning til den kompetente toldmyndighed om en kontrol efter frigivelse af oplysninger vedrørende den fælles forsendelse/EU-forsendelsen, anses betingelserne for afslutning af forsendelsesproceduren for ikke at være opfyldt, før autenticiteten og rigtigheden af de pågældende data er blevet bekræftet.

VII.5.2. Dokumenter, der underkastes kontrol

VII.5.2.1. Forsendelsesangivelser (procedure for driftskontinuitet)

For at afsløre eller forebygge svig foretager den kompetente myndighed i afgang-, grænseovergangs- og bestemmelseslandet kontrol af angivelserne og påtegningerne, når der forekommer tydelige fejl eller er begrundet tvivl om, hvorvidt de er gyldige.

Denne kontrol skal udføres ved hjælp af formular TC21. Modellen fremgår af bilag VII.8.5. De kompetente myndigheder, der rettes anmodning til, skal returnere TC21 til de myndigheder, der har sendt anmodningen, senest to måneder efter datoen på formularen. Det skal fremgå af formularen, hvorfor kontrollen er foretaget. Hvert afgangstoldsted skal desuden foretage stikprøvekontrol af de returnerede forsendelsesangivelser ved at udtage mindst to ud af hver tusind dokumenter.

VII.5.2.2. Elektronisk transportdokument som forsendelsesangivelse

Hvis varerne transporteres ved anvendelse af et elektronisk transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse til anvendelse af den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen, eller ved anvendelse af et elektronisk transportdokument (ETD) som forsendelsesangivelse til anvendelse af EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad søvejen, udøver de kompetente myndigheder i bestemmelseslufthavnen eller -havnen toldkontrol med tilbagevirkende kraft. Denne kontrol sker i form af en systemrevision baseret på risikoanalyse.

Om nødvendigt sender de kompetente myndigheder i bestemmelseslufthavnen eller bestemmelseshavnen oplysningerne fra ETD til de kompetente myndigheder i afgangslufthavnen eller afgangshavnen med henblik på kontrol.

Denne kontrol skal udføres ved hjælp af formular TC21(A). Modellen fremgår af bilag VII.8.6. Hver formular må kun indeholde oplysninger fra ETD for ét fly eller ét fartøj og én godkendt operatør.

Rubrik 1, 2 og 3 i formular TC21(A) udfyldes af myndighederne i bestemmelseslufthavnen eller bestemmelseshavnen. Om nødvendigt vedlægges uddrag af flyets eller skibets ETD vedrørende de forsendelser, der er udvalgt til kontrol.

Formularerne, der anvendes til kontrolformål, kan sendes til den kompetente myndighed i afgangslufthavnen eller afgangshavnen via centraltoldstederne for fælles forsendelse/EU-forsendelse i de berørte lande.

De kompetente myndigheder i afgangslufthavnen eller afgangshavnen sammenholder oplysningerne fra ETD, som er anført på formular TC21(A), med den godkendte operatørs regnskaber. Kontrolresultaterne anføres i rubrik 4 og 5 på formularen. Eventuelle uoverensstemmelser skal angives i rubrik 4.

VII.5.2.3. Alternativt bevis

I tilfælde af tvivl eller mistanke skal den kompetente myndighed i afganglandet anmode om kontrol af det forelagte alternative bevis. Myndigheden skal også anmode om kontrol af mindst ti ud af hver tusind dokumenter.

VII.5.2.4. T2L-dokumenter

Der bør anmodes om kontrol af et T2L-dokument, hvis dette er udstedt efterfølgende til korrigerende af en T1-forsendelsesangivelse.

Der bør systematisk anmodes om kontrol, når det pågældende T2L-dokument forevises efter successive forsendelser på grundlag af forsendelsesangivelser udstedt i forskellige lande.

Derudover skal to ud af hver tusind T2L-dokumenter, der forelægges på et givet toldsted, udtages til stikprøvekontrol.

VII.5.2.5. Handelsdokumenter svarende til et T2L-dokument

Der bør foretages kontrol, hvis der foreligger mistanke om misbrug eller uregelmæssigheder, som kan skyldes, at der er anvendt et handelsdokument i stedet for et T2L-dokument.

Der kan være mistanke om misbrug eller uregelmæssigheder, hvis den pågældende person tydeligvis foretager opdeling af forsendelser for hver gang at undgå at overskride tærsklen på 15 000 EUR.

Derudover skal to ud af hver tusind handelsdokumenter, der forelægges på et givet toldsted som et T2L, udtages til stikprøvekontrol.

VII.5.3. Konsekvenser af kontrollen

Den kompetente myndighed, der anmodede om kontrol, skal træffe en passende foranstaltning på grundlag af de modtagne oplysninger.

Hvis der er tale om en (told)skyld, som er opstået under en forsendelsestransaktion, er den kompetente myndighed i afganglandet imidlertid ansvarlig for om nødvendigt at indlede undersøgelser og fastslå (told)skyld, skyldner og den for inddrivelsen kompetente myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne om skyld og inddrivelse (se del VIII).

VII.6. Undtagelser (pro memoria)

VII.7. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

VII.8. Bilag

VII.8.1. Liste over kompetente myndigheder

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VII.8.2. Model til informationsbrev til den ansvarlige for proceduren

*[Navn på den kompetente myndighed
i afganglandet]*

[Sted og dato]

[Den ansvarlige for procedurens navn og adresse]

Vedr.: Fælles forsendelse//EU-forsendelse

Manglende bevis for forsendelsesprocedurens ophør

Kære

I Deres egenskab af ansvarlig for proceduren for følgende angivelse(r) vedrørende fælles forsendelse/EU-forsendelse:

[referencer og datoer for forsendelsesangivelsen(erne)]

fra afgangstoldstedet *[afgangstoldstedets navn]* skal vi meddele Dem følgende.

I henhold til artikel 49, stk. 2 og 5, og bilag I til tillæg I til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure/artikel 310, stk. 2 og 5, og bilag 72-04 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen skal vi herved gøre Dem opmærksom på, at vi ikke har noget bevis for, at forsendelsesproceduren er ophørt for ovennævnte angivelse(r).

Vi beder Dem derfor sende nærmere oplysninger og dokumentation, som viser, at proceduren er ophørt. Det skal også fremgå, om der er sket ændringer af bestemmelsestoldstedet og/eller grænseovergangstoldsteder. De bedes indgive oplysningerne senest 28 dage efter datoen på dette brev.

- [Toldskylden pålægges 1 måned efter denne frist på 28 dage, hvis De ikke fremsender oplysninger, eller hvis de oplysninger, De fremsender, er utilstrækkelige til, at vi kan foretage den nødvendige efterforskning hos bestemmelsestoldstedet.]
- [Vi skal indlede efterforskningsproceduren 2 måneder efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne for bestemmelsestoldstedet.]
- Dette er i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, og bilag II til tillæg I til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure/artikel 77 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen og bilag 72-04 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

Beviset kan være:

- et dokument attesteret af toldmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten eller et bestemmelsesland for en fælles forsendelse, hvori varerne nærmere angives, og hvoraf det fremgår, at de er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller er afleveret til den godkendte modtager
- et dokument eller en toldoptegnelse attesteret af toldmyndigheden i et land, hvori det fastslås, at varerne fysisk har forladt den kontraherende parts toldområde
- et tolldokument udstedt i et tredjeland, hvor varerne er henført under en toldprocedure
- et dokument udstedt i et tredjeland, som er stemplet eller på anden måde attesteret af dette lands toldmyndigheder, og som attesterer, at varerne anses for at være i fri omsætning i det pågældende land.

De beviser, som De indsender, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 51 i tillæg I til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure/artikel 312 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

Hvis det ikke er muligt at fastslå, at proceduren er ophørt for den pågældende angivelse (de pågældende angivelser), er det ifølge artikel 112 og 113 i tillæg I til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure/artikel 79 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen Dem, der hæfter for skyld vedrørende de varer, der var omfattet af denne angivelse (disse angivelser) (import- eller eksportafgifter og andre afgifter).

Hvis De ikke er i stand til at bevise, at den pågældende forsendelsesprocedure er ophørt, bedes De give os alle de oplysninger, De har, sammen med bevismateriale til støtte herfor, navnlig om det sted (land), hvor De mener, at de begivenheder, der gav anledning til skylden, fandt sted, jf. artikel 114 i tillæg I til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure/artikel 87 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen.

Med venlig hilsen

III. UDFYLDES AF AFGANGSSTEDET: SVAR PÅ ANMODNING

1. Vedlagt de ønskede oplysninger, kopier eller dokumenter

1 2 3 4 5

2. De oplysninger, kopier og dokumenter, der er nævnt i i Deres anmodning, er ikke til rådighed.

Sted og dato:

Underskrift:

Stempel:

IV. UDFYLDES AF DEN KOMPETENTE MYNDIGHED I BESTEMMELSESlandet

1. Bevis for, at proceduren er ophørt, blev returneret den en attesteret kopi af
D M Å
- a) det modtagne dokument b) det returnerede dokument
er vedlagt til bekræftelse
2. Det attesterede bevis for, at proceduren er ophørt, er vedlagt denne efterforskningsanmodning.
3. Afgifter er opkrævet.
4. Undersøgelsen er iværksat, og beviset for, at proceduren er ophørt, vil blive returneret snarest muligt.
5. Forsendelsen er blevet frembudt her uden det relevante dokument.
6. Dokumenterne er blevet forevist her uden forsendelsen.
7. Hverken forsendelsen eller det relevante dokument er blevet frembudt eller fremvist her og
- a) der har ikke kunnet fremskaffes oplysninger herom
- b) TC20 er fremsendt til det faktiske bestemmelsestoldsted (navn og land)
- c) TC20 er fremsendt til det sidste planlagte grænseovergangstoldsted, som fremgår af rubrik I, punkt D.

Sted og dato:

Underskrift:

Stempel:

V. UDFYLDES AF DET SIDSTE PLANLAGTE GRÆNSEOVERGANGSTOLDSTED

1. Grænseovergangsattest afgivet her den
D M Å
2. Grænseovergangsattest er fremsendt hertil af det faktiske grænseovergangstoldsted(navn),
hvor den blev afgivet den
D M Å
3. Grænseovergangsattest er ikke afgivet her. TC20 er fremsendt til det forudgående planlagte
grænseovergangstoldsted.

Sted og dato:

Underskrift:

Stempel:

VI. UDFYLDES AF DET FORUDGÅENDE PLANLAGTE GRÆNSEOVERGANGSTOLDSTED

1. Grænseovergangsattest afgivet her den
D M Å
2. Grænseovergangsattest er fremsendt hertil af det faktiske grænseovergangstoldsted(navn),
hvor den blev afgivet den
D M Å
3. Grænseovergangsattest er ikke afgivet her. TC20 er fremsendt til det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted.

Sted og dato:

Underskrift:

Stempel:

VII. UDFYLDES AF DET FORUDGÅENDE PLANLAGTE GRÆNSEOVERGANGSTOLDSTED

☐	☐	1. Grænseovergangsattest afgivet her den		
				D M Å
☐	☐	2. Grænseovergangsattest er fremsendt hertil af det faktiske grænseovergangstoldsted(navn), hvor den blev indgivet den		
				D M Å
☐	☐	3. Grænseovergangsattest er ikke indgivet her. TC20 er fremsendt til det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted.		
Sted og dato:		Underskrift:	Stempel:	

VIII. UDFYLDES AF DET FORUDGÅENDE PLANLAGTE GRÆNSEOVERGANGSTOLDSTED				
☐	☐	1. Grænseovergangsattest indgivet her den		
				D M Å
☐	☐	2. Grænseovergangsattest er fremsendt hertil af det faktiske grænseovergangstoldsted(navn), hvor den blev indgivet den		
				D M Å
☐	☐	3. Grænseovergangsattest er ikke afgivet her. TC20 er fremsendt til det forudgående planlagte grænseovergangstoldsted.		
Sted og dato:		Underskrift:	Stempel:	

TC20 — Efterforskningsanmodning — Forklarende bemærkninger

1. Oplysninger og svar gives ved at sætte et kryds i de dertil beregnede rubrikker.
2. Efterforskningsanmodningen benyttes til forskellige forsendelsesprocedurer, såvel forenkledede som andre, hvor der skal fremlægges bevis for den kompetente myndighed i afganglandet om, at proceduren er ophørt.
3. Under rubrik I, punkt A, anfører den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, referencerne for den forsendelsesangivelse (SAD, TAD eller transportdokument, der benyttes som angivelse), hvor den ikke har noget bevis for, at proceduren er ophørt. Der vedlægges en kopi af angivelsen.
4. Under rubrik I, punkt E, skal det benyttede transportmiddel identificeres, såfremt denne oplysning skal være anført på angivelsen, eller hvis det ikke er tilfældet, såfremt den er den kompetente myndighed bekendt (bl.a. gennem den ansvarlige for proceduren).
5. Under rubrik I, punkt F, anfører den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, modtager(ne), uanset om vedkommende er godkendt(e) eller ej, som angivet, hvis disse oplysninger skulle fremgå af angivelsen, eller i andre tilfælde den eller de formodede modtagere, som kan have modtaget varerne, på grundlag af de oplysninger, myndigheden sidder inde med.
6. Under rubrik I, punkt G-3, skal anføres de faktiske modtagere, som opgivet af den ansvarlige for proceduren.
7. Under rubrik II, punkt 3, beder den kompetente myndighed, som anmodningen er rettet til, om at få tilsendt transportdokumenter, hvis de ikke er forsendelsesangivelsen (i sidstnævnte tilfælde anføres de under I-A).

8. Under rubrik IV underretter den kompetente myndighed, som anmodningen er rettet til, den kompetente myndighed i afganglandet om resultaterne af sine undersøgelser, som ikke er bindende for denne myndighed.

9. Under rubrik IV, punkt 1, sætter den kompetente myndighed, som anmodningen er rettet til, kryds i rubrik (a), hvis den returnerer en attesteret kopi af eksemplar 1 af SAD eller det første eksemplar af TAD, som er fremsendt af den myndighed, der har fremsat anmodningen. I andre tilfælde (kopi af eksemplar 4 af SAD, af det andet eksemplar af TAD eller af ethvert andet dokument — f.eks. en månedlig liste over papirbaseret forsendelse ad sø- og luftvejen — som bevis for procedurens ophør) sættes der kryds i rubrik (b).

Hvis den myndighed, som anmodningen er rettet til, vil sende TC20, sættes der kryds i den relevante rubrik under post 7, og der gives om nødvendigt nærmere detaljer. Den underretter den kompetente myndighed i afganglandet ved at tilvejebringe en kopi af efterforskningsanmodningen.

Hvert grænseovergangstoldsted går frem på samme måde, hvis det ikke finder nogen grænseovergangsattest.

10. Der skal anvendes en særskilt TC20 for hver forsendelsesangivelse.

VII.8.5. Model til anmodning om efterfølgende kontrol TC21

TC21 — Anmodning om kontrol

I. MYNDIGHED, DER FREMSÆTTER ANMODNING
ANMODNING FREMSÆTTES TIL

(navn, fuldstændig adresse)

II. MYNDIGHED, SOM

(navn, fuldstændig adresse)

III. ANMODNING OM KONTROL stikprøvekontrol af den under C eller D anførte grund
De bedes kontrollere

A. Ægthed af stempel og underskrift

- 1. I rubrikken »Bestemmelsesstedets kontrol« (rubrik I) på retureksemplaret SAD eller TAD.vedhæftet
- 2. I rubrik F og/eller G på retureksemplar SAD eller TAD.vedhæftet
- 3. I rubrikken »Afgangstoldsted« (rubrik C) på eksemplar 4 af SAD eller det andet eksemplar af TAD.vedhæftet
- 4. I rubrikken »Kontrolleret af afgangstoldstedet« (rubrik D) på eksemplar 4 af SAD eller det andet eksemplar af TAD.vedhæftet
- 5. I rubrikken »Kolli og varebeskrivelse« (rubrik 31) på eksemplar 4 af SAD eller det andet eksemplar af TAD.....vedhæftet
- 6. På faktura nr. af /transportdokument nr. af (vedhæftet)

B. Rigtigheden af de anførte påtegninger

- 1. I rubrik(kerne)..... (1)
- 2. I handelsdokument nr..... af (vedhæftet)

C. Ægthed og rigtighed af vedlagte alternative dokumentation.

D. Kontrollen ønskes, fordi

☐ 1. stempelaftryk mangler	☐ 2. underskrift mangler
☐ 3 stempelaftryk er ulæseligt	☐ 4. rubrikken er mangelfuldt udfyldt
☐ 5 udstregninger er foretaget uden at være
overskrivning er foretaget i dokumentet	☐ 6. udraderinger og/eller
paraferet og attesteret
☐ 7 stempelaftryk genkendes ikke	☐ 8 dato for anvendelse eller
☐ 9. andre grunde (specificeres)	bestemmelsessted mangler

Sted....., Dato.....

Underskrift..... (Stempel)

(1) Angiv nummeret på de rubrikker, som svarer til den kontrol, der anmodes om __

IV. RESULTAT AF KONTROLLEN

- A. Stempelaftryk og underskrift er ægte
- B. Dokumentet har ikke været forelagt de kompetente myndigheder, og
 - 1. stempelaftrykket ser ud til at være forfalsket eller lavet med falsk stempel
 - 2. stempelaftrykket ser ud til at være blevet brugt uretmæssigt
 - 3. underskriften stammer ikke fra en embedsmand fra de kompetente myndigheder
- C. Påtegningerne er korrekte:
- D. Påtegningerne er ikke korrekte. De skal være som følger:
- E. Bemærkninger:
 - 1. Dokumentet er forsynet med læseligt stempelaftryk 2. Dokumentet er forsynet med underskrift
 - 3. Rubrikken er udfyldt 4. Udstregningerne er blevet paraferet og attesteret
 - 5. Udraderinger og/eller overskrivning skyldes: 6. Stempelaftryk er ægte og kan antages

7. Datoen er indsat

8. Det alternative bevis opfylder kravene
og kan antages

9. Andre grunde (specificeres)

Sted....., Dato.....

Underskrift.....(Stempel)___

Bemærkninger: 1. Der udfærdiges en anmodning for hvert dokument, der ønskes kontrolleret

2. Oplysninger og svar gives ved at sætte et kryds i de dertil beregnede rubrikker.

3. Den myndighed, der fremsættes anmodning til, sørger for, at anmodningen prioriteres.

VII.8.6. Model til anmodning om efterfølgende kontrol TC21A

TC21 (A) — ANMODNING OM KONTROL

1. Myndighed, der fremsætter anmodning (navn og fuldstændig adresse)		2. Myndighed, som anmodning fremsættes til (navn og fuldstændig adresse)				
3. DER ANMODES OM KONTROL AF STATUS FOR FØLGENDE FORSENDELSER, FOR HVILKE DER ANFØRES/VEDLÆGGES* UDDRAG AF FLYETS/SKIBETS ELEKTRONISKE TRANSPORTDOKUMENTER*:						
Godkendelsesindehaverens navn og adresse				Fly/skib* og afgangsdato		
				Afgangslufthavn/afgangshavn*:		
Post	Elektronisk transportdokument som forsendelsesangivelse for forsendelse ad sø- og luftvejen Nr.	Containernumre (eller mærker og numre)	Fragt Beskrivelse	Antal kolli	Masse (kg) eller volumen	Angivet status (T1, T2, TF, TD, C, F, X)
(1)						
(2)						
(3)						
(4)						
(5)						
4. RESULTAT AF KONTROLLEN Kontrollen af alle forsendelser er tilfredsstillende undtagen for følgende vareposter: (Dokumentation vedlagt)						

5. MYNDIGHED, DER UDFØRER KONTROLLEN:

Navn: Underskrift:

Dato:..... Stempel:

* Det ikke gældende bedes overstreget

Denne anmodning anvendes kun for en enkelt virksomhed, et enkelt fly eller et enkelt skib.

Når anmodningen er udfyldt, sendes den tilbage til den myndighed, der er anført i rubrik 1.

VII.8.7. Eksempler på situationer under efterforskningsproceduren

Hvis en forsendelsestransaktion stadig ikke er afsluttet ved efterforskningsprocedurens ophør, kan følgende eksempel på situationer være nyttige for den kompetente myndighed i afganglandet, når den skal fastslå, hvilken myndighed der er kompetent med hensyn til at inddrive skylden:

a) Der er ikke involveret et grænseovergangstoldsted i forsendelsestransaktionen (rent intern transaktion, hvor der er involveret en kontraherende part i konventionen).

I denne situation kan der kun være tale om en EU-forsendelse inden for EU eller en forsendelse, der er begrænset til en af de andre kontraherende parter område (transaktion uden fælles forsendelse).

Eksempel:

[Danmark — Tyskland — Frankrig — Spanien]

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet (dvs. myndighed for den samme kontraherende part eller det samme land) kan ikke fremlægge noget bevis på, at varerne er frembudt for bestemmelsesstedet.

Forsendelsen er »forsvundet« et eller andet sted i den pågældende kontraherende parts område/det pågældende land.

b) Der er involveret grænseovergangstoldsteder i forsendelsestransaktionen ved udpassagen fra og derpå ved indpassagen til en og samme kontraherende part (anvendelse af en eller flere tredjelande, dog ikke fælles forsendelseslande).

I praksis er det kun EU, der kan være involveret i en sådan situation.

Eksempel:

(Polen — *Ukraine* — Rumænien)]

Den kompetente myndighed i bestemmelseslandet kan ikke fremlægge noget bevis på, at varerne er frembudt for bestemmelsesstedet.

I. Meddelelse IE118 blev sendt fra toldstedet ved indpassagen (genindførsel) til den pågældende kontraherende part (Rumænien):

Sendingen er blevet genindført i den pågældende kontraherende parts område, og er derpå »forsvundet« et eller andet sted.

II. Meddelelse IE118 blev sendt fra toldstedet ved udpassagen til den pågældende kontraherende part (Polen) og ikke sendt fra toldstedet ved indpassagen (genindførsel) til denne samme kontraherende part (Rumænien):

Sendingen er »forsvundet« mellem de to grænseovergangstoldsteder i tredjelandet (Ukraine).

III. Der blev ikke sendt nogen IE118, hverken ved udpassagen fra den pågældende kontraherende part (Polen) eller ved indpassagen (genindførsel) til denne samme kontraherende part (Rumænien):

Sendingen har ikke forladt den pågældende kontraherende parts område og er »forsvundet« mellem afgangstoldstedet og det første grænseovergangstoldsted ved udpassagen.

c) Der er kun involveret grænseovergangstoldsteder i forsendelsestransaktionen (ved indpassagen) ved grænser mellem de kontraherende parter.

Eksempel:

[Polen — Tjekkiet — Tyskland — Schweiz — Frankrig]

I. Meddelelse IE118 blev ikke sendt fra det sidste grænseovergangstoldsted (ved indpassagen i Frankrig), men blev sendt fra det foregående grænseovergangstoldsted (ved indpassagen i Schweiz):

Sendingen er ankommet til Schweiz, men er »forsvundet« mellem grænseovergangstoldstedet ved indpassagen til Schweiz og grænseovergangstoldstedet ved indpassagen i Frankrig.

II. Meddelelse IE118 er slet ikke blevet sendt.

Sendingen har ikke forladt den kontraherende part, hvorfra forsendelsen afgår, og er »forsvundet«.

d) Der er involveret grænseovergangstoldsteder i forsendelsestransaktionen ved grænser mellem de kontraherende parter og med tredjelande

Eksempel:

[Grækenland, Bulgarien, Rumænien — *Ukraine* — Slovakiet — Polen]

Dette er samme situation som i (b), og løsningen er derfor stort set den samme med de nødvendige ændringer.

DEL VIII — TOLDSKYLD OG INDDRIVELSE

VIII.1. Bestemmelsernes anvendelsesområde

*Afsnit IV, tillæg I,
konventionen*

Dette kapitel omhandler anvendelsesområdet for bestemmelserne om toldskyld og inddrivelse i procedurerne for fælles forsendelse og for EU-forsendelse.

*Artikel 79, artikel
84 og artikel 87,
TK*

Denne del VIII har til formål at fastsætte en harmoniseret version af de situationer, hvor der opstår toldskyld under en procedure udelukkende for fælles forsendelse eller en procedure udelukkende for EU-forsendelse, identificere skyldnere og entydigt identificere de lande, der er ansvarlige for at inddrive toldskyld fra skyldnere og kautionister. Disse bestemmelser går dog ikke videre end dette. Det overlader det til de kontraherende parter i konventionen at påtage sig ansvaret for den faktiske inddrivelse i overensstemmelse med partens egne bestemmelser på dette område, bortset fra fristerne for indledning af inddrivelse. Hvad angår EU er der fastsat harmoniserede regler for toldskyld i EU-toldkodeksen.

*Artikel 77 og
artikel 85, stk. 1,
DA, artikel 165 og
artikel 311, IA*

VIII.1.1. Definitioner

Gæld

*Artikel 3, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

Med hensyn til konventionen om »fælles forsendelse« forstås ved »skyld« den forpligtelse, der er pålagt en person til at betale import- eller eksportafgifter og andre afgifter vedrørende varer henført under den fælles forsendelsesprocedure.

Toldskyld

*Artikel 5, stk. 18,
IA*

Med hensyn til EU forstås ved »toldskyld« »en persons forpligtelse til at betale de import- eller eksportafgifter«, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 56. Da bestemmelserne om EU-forsendelse også suspenderer »andre afgifter«, udvider TK anvendelsesområdet for visse bestemmelser i kodeksen til at omfatte »andre afgifter«, for så vidt angår sikkerhedsstillelse, toldskyld og inddrivelse (f.eks. artikel 89, stk. 2, TK).

I dette dokument bruges termen »toldskyld« for begge ovennævnte definitioner.

Inddrivelse

Den generiske »inddrivelse«, som her anvendes i forbindelse med fælles forsendelse og EU-forsendelse, omfatter alle trin i forbindelse med inddrivelse af skyldige beløb.

VIII.1.2. Finansielle bestemmelser og strafferetlige bestemmelser

Artikel 112, tillæg I, konventionen

Artikel 79, TK

I forbindelse med en forsendelse skal den »toldskyld«, der var suspenderet, mens varerne var henført under proceduren, inddrives, hvis forsendelsesproceduren ikke er blevet afsluttet som påkrævet, efter det er fastslået, at en »toldskyld« er opstået ved unddragelse eller manglende overholdelse af en betingelse for at henføre ikke-EU-varer under en toldprocedure eller anvendelse af proceduren.

Situationer, der giver anledning til toldskyld, minder ofte om »overtrædelser« eller »uregelmæssigheder«, som ikke resulterer i inddrivelse af et beløb, der objektivt er skyldigt, men i en administrativ sanktion og/eller straf. Del VIII af forsendeshåndbogen omhandler kun de situationer, hvor der opstår en objektiv skyld. Den omhandler ikke det strafferetlige aspekt, som henhører under de enkelte medlemsstaters eller fælles forsendelseslandes ansvar.

VIII.2. Toldskyldens opståen/ikke-opståen, mangler og identifikation af skyldnere og kautionister

Dette kapitel omhandler:

- toldskyldens opståen/ikke-opståen
- mangler i proceduren
- andre tilsidesættelser af proceduren og
- identifikation af skyldnere og kautionister.

VIII.2.1. Toldskyldens opståen/ikke-opståen

VIII.2.1.1. Hvornår opstår en toldskyld?

VIII.2.1.1.1. Unddragelse af varer fra proceduren

Artikel 112, stk. 1, litra a), tillæg I, konventionen,

Artikel 79, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), TK

Toldskyld opstår ved manglende opfyldelse af en forpligtelse vedrørende »fjernelse fra toldtilsyn« eller som fastsat i konventionen »fra den fælles forsendelsesprocedure«. Når varer fjernes uden at opfylde forpligtelserne, opstår der toldskyld på det tidspunkt, hvor varen undrages fra proceduren.

Artikel 112, stk. 3, litra a), og artikel 114, tillæg I, konventionen

Medmindre varerne tydeligvis er stjålet fra deres transportmidler, er det ofte lige vanskeligt at fastsætte det præcise tidspunkt og det præcise sted, hvor undragelsen er sket, idet de to forhold naturligvis hænger sammen. Tidspunktet for unddragelse har dog

Artikel 79, TK

kun relativ betydning, da varerne normalt kun er henført under proceduren i en relativt kort periode, og de faktorer, der indgår i beregningen af toldskylden, vil derfor næppe ændres radikalt i den periode. Hvis det ikke er muligt at fastslå det præcise sted og den præcise dato, er stedet det land, der er ansvarligt for, at det sidste grænseovergangstoldsted oplyser afgangstoldstedet om grænsepassagen, eller, hvis det ikke er muligt, det land, der er ansvarligt for afgangstoldstedet. Datoen er den første arbejdsdag efter udløbet af fristen for frembydelse af varerne på bestemmelsestoldstedet.

Indgivelse af »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) på det sidste grænseovergangssted hjælper i hvert tilfælde med at bestemme det land, hvor unddragelsen er sket.

VIII.2.1.1.2. Manglende overholdelse af betingelserne

Artikel 122, stk. 1,
tillæg I, konventionen
Artikel 79, stk. 1, IA

Toldskylden opstår ved manglende overholdelse af en betingelse for henførelse af varerne under forsendelsesproceduren eller anvendelsen af denne procedure.«

VIII.2.2. Mangler i proceduren

VIII.2.2.1. Unddragelse

Alle situationer, hvor toldvæsenet ikke længere kan sikre, at toldforskrifterne og andre bestemmelser vedrørende varerne overholdes, kan i princippet være omfattet af begrebet »unddragelse« (se punkt VIII.2.1.1.1.).

Der er f.eks. tale om unddragelse af varer fra forsendelsesproceduren/toldtilsyn, i følgende situationer:

1. Varer frembydes ikke for bestemmelsestoldstedet eller en godkendt modtager, herunder når:
 - alle eller nogle af varerne er blevet stjålet eller er forsvundet under transport (»manglende varer« ⁽⁷⁹⁾)
 - bevis for, at varerne er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, er forfalsket

⁽⁷⁹⁾ I EU bortfalder gælden i henhold til artikel 124, TK, og artikel 103, DA, når ikke-EU-varer, der er henført under en toldprocedure, er blevet stjålet, men kort efter findes i samme stand som på tyveritidspunktet og bringes tilbage til den oprindelige toldmæssige status.

- transportøren frembyder varerne direkte for en modtager, der ikke er en godkendt modtager
 - alle eller nogle af de angivne varer er blevet ombyttet med andre varer.
2. Der er sket en ændring af en forsendelsestransaktion eller varernes status som EU-varer (f.eks. ved at erstatte »T1-angivelsen« vedrørende fælles forsendelse/EU-forsendelse med en »T2-angivelse« vedrørende fælles forsendelse/EU-forsendelse eller med et »T2L-« eller »T2LF-bevis« for toldstatus som EU-varer eller tilsvarende, f.eks. bogstavet »C« eller »T2F« på et fly- eller skibsmanifest).

VIII.2.2.2. Situationer, som ikke udgør unddragelse

Nogle situationer udgør ikke unddragelse. Et eksempel er et brudt segl, hvor forsendelsen frembydes korrekt for bestemmelsestoldstedet. Et andet eksempel, og denne gang vedrørende EU-forsendelsesproceduren, er, når en fejl i toldstatus for ikke-EU-varer, der er opført i et flymanifest, ved anvendelse af et elektronisk manifest som forsendelsesangivelse til anvendelse af EU-forsendelsesproceduren for varer, der transporteres ad luftvejen (hvor symbolet »C« er anvendt i stedet for »T1«), ikke anses for at udgøre unddragelse, hvis luftfartsselskabet afklarer varernes toldstatus ved at toldklarere dem, når de ankommer på bestemmelsestoldstedet.

Selv om varer ikke er blevet unddraget, betyder det ikke nødvendigvis, at andre forpligtelser i forbindelse med forsendelsesproceduren ikke er blevet misligholdt, eller at der ikke er opstået toldskyld (se punkt VIII.2.3.).

VIII.2.2.3. Situation, hvor en eller flere betingelser for henførelse af varerne under proceduren ikke er opfyldt

Artikel 122, stk. 1, tillæg I, konventionen

Denne situation kan opstå under eller forud for henførelsen af varerne under forsendelsesproceduren, hvor de forhold, der ville have forhindret udstedelsen af tilladelsen, først viser sig, efter at varerne er blevet frigivet til forsendelse. Mulige eksempler på en sådan manglende overholdelse er varer, der henføres under denne procedure:

Artikel 79, stk. 1, IA

- uden gyldig sikkerhedsstillelse for proceduren (fordi den er blevet tilbagekaldt eller annulleret, eller fordi den er udløbet), eller fordi den ikke er gyldig for det berørte område (fordi

- forsendelsen er sket via en medlemsstat/kontraherende part, der ikke er omfattet af sikkerhedsstillelsen), eller fordi referencebeløbet for den samlede sikkerhedsstillelse eller fritagelsen for sikkerhedsstillelse er overskredet
- af en godkendt afsender, men i strid med reglerne eller kravene i tilladelsen
 - ✓ lasten var ikke forseglet
 - ✓ der er ikke fastsat nogen frist for frembydelse af sendingen på bestemmelsesstedet
 - af indehaveren af en bevilling til at bruge forenkling, som var udstedt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger
 - efter annullering, tilbagekaldelse eller suspension af tilladelsen til at bruge en forenkling
 - en af de betingelser, der er fastsat for at anvende en forenkling, viser sig senere ikke at være opfyldt (eksempel: ændring af ejerskab under godkendelsesprocessen ikke meddelt).

VIII.2.2.4. Toldskyld opstået i forbindelse med forsendelsesproceduren

De bestemmelser, der gælder for den fælles forsendelsesprocedure/EU-forsendelsesproceduren, dækker ikke hændelser, der giver anledning til toldskyld og inddrivelse, der ikke er en del af forsendelsesproceduren, selv om de tilsyneladende »har forbindelse til« en forsendelsestransaktion. Sådan toldskyld opstår f.eks.:

- ved en toldangivelse, hvorefter toldskyld skal betales ved indførsel af varer eller ophør af en forsendelsesprocedure (f.eks. overgang til fri omsætning) eller
- når importafgiftspligtige varer føres ind i landet på en ikke-forskriftsmæssig måde (f.eks. smugling), fordi de blev transporteret
 - a) uden forsendelsesangivelse (»manglende angivelse«) eller
 - b) under dække af en forsendelsesangivelse, der dækker mere end den angivne mængde, og som ikke er henført under forsendelsesproceduren.

Den situation, der er beskrevet i litra b), har normalt ingen betydning for afslutning af den pågældende forsendelsesprocedure.

Hvis en af disse »forsendelsesrelaterede« situationer opstår, og dette giver anledning til toldskyld, skal den myndighed, der har opdaget situationen, underrette den kompetente myndighed i afganglandet om eventuelle foranstaltninger, de træffer. Det vil give den kompetente myndighed i afganglandet mulighed for at identificere mulige uregelmæssigheder i forbindelse med de varer, skulle henføres under forsendelsesproceduren.

VIII.2.3. Toldskyldens ophør

Artikel 112, stk. 2,
tillæg I, konventionen

Artikel 124, stk. 1,
litra g) og h), TK

Artikel 103, litra c),
DA

Toldskylden ophører, når

- unddragelsen af varerne fra forsendelsesproceduren eller den manglende opfyldelse af betingelserne for henførelse af varer under forsendelsesproceduren eller anvendelsen af forsendelsesprocedurer skyldes, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt (dvs. at de er blevet ubrugelige), som følge af varernes egen beskaffenhed (dvs. normal fordampning), hændelige omstændigheder, force majeure eller som en konsekvens af ordre fra toldmyndighederne
- den forsømmelse, der førte til toldskyldens opståen, ikke havde nogen væsentlige følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der ikke var gjort forsøg på at begå urigtigheder. Denne bestemmelse overlader det til hver kontraherende part at identificere situationer, hvor dette finder anvendelse, og dermed at fastsætte deres anvendelsesområde.
Urigtigheder henviser til en handling, der kunne give anledning til strafferetlig forfølgning, eller et forsøg på at begå en sådan handling
- alle de nødvendige formaliteter til at afklare varens situation er gennemført efterfølgende.

Hvordan denne »afklaring« gennemføres, afhænger af den omhandlede forpligtelse eller betingelse. Artikel 103, litra c), DA bestemmer, at misligholdelse bl.a. sker, når toldmyndighedernes tilsyn efterfølgende er blevet genoprettet for varer, som formelt ikke er en del af en forsendelsesprocedure, men som tidligere var under midlertidig opbevaring eller var henført under en særlig procedure sammen med varer, der formelt set var henført under den pågældende forsendelsesprocedure ⁽⁸⁰⁾.

VIII.2.4. Identifikation af skyldnere og kautionister

VIII.2.4.1. Hvem er skyldner?

Artikel 113, tillæg I, I henhold til artikel 113, stk. 2, tillæg I, konventionen (artikel 79, konventionen)

⁽⁸⁰⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

Artikel 79, stk. 3 og 4,
TK

stk. 3 og 4, TK):

- Hvis en af forpligtelserne vedrørende unddragelse af varerne fra toldtilsyn ikke opfyldes, er skyldneren den person, som det påhviler at opfylde disse forpligtelser.
Dette er i henhold til konventionens artikel 8, stk. 1, tillæg I (artikel 233, TK) den ansvarlige for proceduren. Vedkommende er ubetinget og fuldt ansvarlig for toldskylden. Der skal altså ikke være et element af forsætlig handling for at identificere den ansvarlige for proceduren som skyldner. Skyldneren kan imidlertid også være transportøren eller varemottageren i fællesskab (artikel 8, stk. 2, tillæg I, konventionen (artikel 233, stk. 3, TK)). I alle tilfælde afhænger identifikationen af skyldneren af, hvilken særlig forpligtelse der ikke var opfyldt, og hvordan bestemmelsen, som forpligtelsen er baseret på, er formuleret.
Enhver person, der har medvirket til unddragelsen (medskyldige), eller som har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare (erhververe eller ihændehavere), og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare unddraget toldtilsyn, er også skyldnere. Der skal altså være et element af forsætlig handling, for at de pågældende personer kan anses for at være skyldnere.
- I tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne for at henføre varer under proceduren, er skyldneren den person, som det påhviler at overholde disse betingelser.

I disse tilfælde er skyldneren den ansvarlige for proceduren, som er den person, det påhviler at overholde betingelserne for at henføre varer under en forsendelsesprocedure, herunder en forenklet procedure. Hvis henførslen af varerne under proceduren indebærer, at en tredjepart skal overholde betingelserne, anses denne tredjepart også for skyldner sammen med den ansvarlige for proceduren.

VIII.2.4.2. Krav over for skyldnere

Artikel 116, stk. 1,
tillæg I,
konventionen

De kompetente myndigheder skal tage skridt til inddrivelse, så snart de er i stand til at fastslå toldskyldens størrelse og identificere skyldneren (eller skyldnerne).

Artikel 101, TK

VIII.2.4.3. Forskellige skyldnere og deres solidariske hæftelse

Artikel 113, stk. 4, tillæg I, konventionen Hvis der er identificeret mere end én skyldner som ansvarlig for den samme skyld, hæfter de solidarisk for skyldsbeløbet. Det betyder, at den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen, kan bede enhver af skyldnerne om at betale beløbet, og hvis en af skyldnerne betaler hele eller en del af skylden, falder skylden eller den del, der er betalt, bort for alle skyldnere. For de nærmere detaljer er det reglerne hos den berørte kontraherende part, der er gældende ⁽⁸¹⁾.

Artikel 84, TK

Artikel 108, stk. 3, TK

Medlemsstaterne:

Artikel 91, DA

Toldmyndighederne suspenderer forpligtelsen til at betale tolden i tilfælde, hvor mindst én anden skyldner er blevet identificeret og er blevet underrettet om toldskyldens størrelse. Denne suspension kan højst vare ét år og kræver, at kautionisten stiller gyldig sikkerhed for hele toldskyldsbeløbet (blokering af referencebeløbet for forsendelsen udgør ikke en sådan sikkerhed). Hvis personen er blevet skyldner på grundlag af artikel 79, stk. 3, litra a), TK, anvendes denne suspension ikke, hvis personen betragtes som skyldner i overensstemmelse med artikel 79, stk. 3, litra b) eller c), TK, eller hvis denne har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed.

VIII.2.4.4. Underretning af skyldneren

Artikel 116, stk. 2 og 3, tillæg I, konventionen Størrelsen af toldskylden meddeles den skyldner, som skal betale, efter de bestemmelser og inden for de frister, der gælder i den berørte kontraherende parts område.

Artikel 102 og artikel 108-112, TK

Normalt sendes denne meddelelse, når alt er klart til, at inddrivelsen kan starte ⁽⁸²⁾.

⁽⁸¹⁾ For EU fastsætter artikel 108, stk. 3, litra c), TK, og artikel 91, DA, situationer og betingelser for, hvornår skyldnerens forpligtelse til at betale told suspenderes med begrundelse i, at toldskylden er opstået i henhold til artikel 79, TK, og der er mere end én skyldner. Det er op til de andre kontraherende parter at beslutte, om de vil vedtage lignende bestemmelser om skyld, der opstår i deres eget område.

⁽⁸²⁾ For EU er dette, så snart »toldmyndighederne er i stand til at fastsætte det skyldige import- eller eksportafgiftsbeløb og træffe afgørelse herom« (artikel 102, stk. 3, TK).

VIII.2.4.5. Krav over for kautionisten

VIII.2.4.5.1. Kautionistens ansvar og frigørelse

*Artikel 117, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

En kautionists solidariske hæftelse for enhver skyld, der opstår for dennes kunde, den ansvarlige for proceduren, varer ved så længe, der stadig er en mulighed for, at sådan skyld kan forfalde til betaling, for så vidt som:

*Artikel 98, stk. 1,
IA*

- den ansvarlige for proceduren reelt er skyldneren for en skyld, der er opstået under en forsendelse, som er omfattet af en sikkerhed stillet af kautionisten
- skylden endnu ikke er ophævet, f.eks. ved at være betalt eller ved at den stadig kan opstå
- størrelsen af den skyld, der forfalder til betaling, ikke overstiger det beløb, som kautionisten har stillet sikkerhed for ⁽⁸³⁾
- kautionisten ikke er løst fra sine forpligtelser, fordi den kompetente myndighed ikke fik sendt meddelelsen inden for den fastsatte frist.

*Artikel 117, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

Derfor kan kautionisten ikke løses fra sine forpligtelser, så længe tilsagnet stadig står ved magt, som tidligere beskrevet.

Artikel 98, TK

*Artikel 85, stk. 3,
DA*

VIII.2.4.5.2. Begrænsning af kautionistens ansvar

*Punkt 2,
kautionsdokument
Bilag C4,
tillæg II,
konventionen*

Kautionisten kan i tilfælde af en samlet sikkerhedsstillelse begrænse sit ansvar i tilfælde af flere på hinanden følgende betalingskrav til det maksimale beløb, som vedkommende har anført. Denne grænse gælder dog kun for forsendelsestransaktioner, som blev påbegyndt inden tredivtedagen efter et tidligere betalingskrav. Dette skal holde kautionistens finansielle risici inden for rimelige rammer. Det betyder imidlertid, at sikkerhedsdækningen være utilstrækkelig for transaktioner, der påbegyndes inden for den måned, der følger efter påkravet.

Bilag 32-03, DA

Eksempel:

⁽⁸³⁾ Kautionisten hæfter solidarisk for beløb op til maksimumsbeløbet, som kan være 100 %/50 %/30 % af referencebeløbet. Se del III — Sikkerhedsstillelse for flere oplysninger.

Kautionsdokumentet lyder på et maksimalt beløb på 50 000 EUR. Kautionisten modtager det første krav om betaling af et beløb på 40 000 EUR den 15. januar og betaler beløbet.

Kautionisten kan begrænse sit ansvar til det resterende beløb på 10 000 EUR for enhver forsendelsestransaktion, som blev påbegyndt inden den 14. februar. Det har ingen betydning, om denne transaktion blev påbegyndt før eller efter den 15. januar, og hvornår vedkommende modtager betalingskravet.

*Artikel 2, tillæg I,
konventionen*

Artikel 151, IA

Artikel 82, DA

Kautionisten bliver dog igen ansvarlig for at betale det krævede beløb på op til højst 50 000 EUR, hvis et nyt betalingskrav vedrører en forsendelsestransaktion, som blev påbegyndt den 14. februar eller senere. Kautionisten kan dog annullere sikkerhedsstillelsen. Denne annullering træder i kraft på den 16. dag efter den dag, hvor toldstedet for sikkerhedsstillelse underrettes.

VIII.2.4.5.3. Underretning af kautionisten

Hvis forsendelsen ikke er blevet afsluttet, skal kautionisten underrettes om den manglende afslutning i overensstemmelse med følgende:

*Artikel 117, stk. 2,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 85, stk. 1, i
DA*

*Artikel 117, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 85, stk. 2, i
DA*

- af den kompetente myndighed i afganglandet ved brug af meddelelsen »Underretning af kautionist« (IE023) eller en tilsvarende skrivelse inden for en frist på ni måneder fra den dato, hvor varerne burde have været frembudt for bestemmelsestoldstedet og derefter
- af den kompetente myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse, inden for en frist på tre år fra datoen for antagelsen af forsendelsesangivelsen, om at vedkommende hæfter eller stadig vil skulle hæfte for beløb, der er stillet sikkerhed for under den pågældende fælles forsendelse/EU-forsendelse.

Den første meddelelse⁽⁸⁴⁾ skal indeholde forsendelsesdatoens nummer, datoen for dens antagelse, navnet på afgangstoldstedet og den ansvarlige for proceduren samt meddelelsteksten. Hvis der anvendes en tilsvarende skrivelse i stedet IE023, bør samme struktur anvendes.

Den anden meddelelse skal indeholde forsendelsesangivelsens nummer, datoen for dens antagelse, navnet på afgangstoldstedet og

⁽⁸⁴⁾ Disse oplysninger indgår i meddelelsen »Underretning af kautionist« (IE023).

den ansvarlige for proceduren og det omhandlede beløb.

*Artikel 10, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

For at lette opkrævning hos kautionisten skal kautionisten være etableret i den kontraherende parts område, hvor sikkerheden for en given fælles forsendelse er stillet. Vedkommende skal opgive en modtageadresse eller udpege en befuldmægtiget i hver af de kontraherende parter, der er involveret i pågældende forsendelse.

*Artikel 82, stk. 1, i
DA*

Hvis EU er en af de kontraherende parter, skal kautionisten oplyse en modtageadresse eller udpege en befuldmægtiget i hver af medlemsstaterne. Eftersom den myndighed, som er ansvarlig for inddrivelsen, ikke altid er fra det land, hvor sikkerheden blev stillet, er oplysningerne (navn og adresse) på kautionisten eller dennes befuldmægtigede i det land, ikke nødvendigvis tilgængelige for den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen.

Meddelelsen »Forespørgsel om kaution« (IE034) anvendes i sådanne tilfælde, og svar gives med meddelelsen »Svar på forespørgsel om kautioner« (IE037) ⁽⁸⁵⁾.

Hvis meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) er blevet sendt af afgangstoldstedet, kan den indeholde oplysninger om kautionisten og vedkommendes modtageadresse i landet for den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen.

*Artikel 117, stk. 4,
tillæg I,
konventionen*

Forklarende bemærkning:

Kautionisten frigøres for sine forpligtelser, hvis ingen af disse meddelelser er blevet udstedt til ham inden for fristens udløb.

*Artikel 85, stk. 3, i
DA*

TOLDVÆSENET

Hvis kautionisten ikke svarer via sin »modtageadresse«, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen, kontakte toldstedet for sikkerhedsstillelse direkte.

VIII.2.4.6. Beregning af toldskyldens størrelse

Det afhænger af:

- den told og andre afgifter, som udgør skylden — hvilket igen

⁽⁸⁵⁾ Under proceduren for driftskontinuitet skal brev TC30 om anmodning om adresser (se model i bilag 8.3) anvendes i sådanne tilfælde.

- afhænger af den pågældende forsendelsesprocedure og
- hvilke andre afgiftspligtige elementer der skal tages i betragtning.
- Told og/eller andre afgifter er forskellige afhængigt af den benyttede forsendelsesordning og de vilkår, der giver anledning til skylden (det sted, hvor skylden opstår). I det følgende (ikke omfattende præferenceimportordninger) er angivet typiske situationer:

Fælles forsendelse

Situation 1:

Fælles forsendelse, der involverer varer i fri omsætning i en kontraherende parts område ⁽⁸⁶⁾

Eksempel 1A:

T2-procedure kombineret med levering inden for EU [EU - Schweiz - EU] ⁽⁸⁷⁾ (artikel 2, stk. 3, konventionen)

- Hvis skylden opstod i EU: Der kan være andre afgifter, der skal betales, afhængigt af hvilke regler om nationale afgifter der gælder for varerne.
- Hvis skylden opstod i Schweiz: Skylden skal inddrives i Schweiz (told og andre afgifter).

Eksempel 1B

T2-procedure kombineret med eksport [EU - Norge]

- Hvis skylden opstod i EU: Der skal ikke betales told (fordi det er EU-varer, og varernes status er ikke ændret); der kan være andre afgifter, der skal betales, afhængigt af hvilke regler om nationale afgifter der gælder for varerne. Den forudgående eksportprocedure og de tilknyttede foranstaltninger skal erklæres ugyldige.
- Hvis skylden opstod i Norge: Skylden skal inddrives i Norge (told og andre afgifter).

Eksempel 1C:

T1-procedure kombineret med eksport af varer med forbehold af

Artikel 148, stk. 5,
DA

⁽⁸⁶⁾ Varer anses for værende i fri omsætning i en kontraherende parts område, når en fælles forsendelse indledes. Når de ankommer til en anden kontraherende parts område, behandles de som T2-varer (dvs. EU-varer, der transporteres under en fælles T2-procedure).

⁽⁸⁷⁾ Det er også en EU-intern T2-forsendelsesprocedure af den type, der er omhandlet i artikel 227, stk. 2, litra a), TK, og artikel 293, IA.

Artikel 340, IA

visse foranstaltninger ved udførsel ⁽⁸⁸⁾ [EU - Schweiz] (artikel 2, stk. 2, konventionen), hvis skylden opstod i EU:

- Hvis skylden opstod i EU: Der kan være andre afgifter, der skal betales, afhængigt af hvilke regler om nationale afgifter der gælder for varerne. Den forudgående eksportprocedure og de tilknyttede foranstaltninger skal erklæres ugyldige.
- Hvis skylden opstod i Schweiz: Skylden skal inddrives i Schweiz (told og andre afgifter).

Situation 2:

Fælles forsendelse, der involverer varer fra tredjelande eller andre kontraherende parter ⁽⁸⁹⁾

- Told og andre afgifter skal betales i det land, hvor toldskylden er opstået.

EU-forsendelse og/eller fælles forsendelse

Artikel 226, stk. 1,
TK

Situation 1:

Ekstern EU-forsendelse af typen T1, der involverer ikke-EU-varer

- Told (toldskyld) og andre afgifter skal betales i den medlemsstat, hvor skylden er opstået.

Artikel 227, TK

Situation 2:

Intern EU-forsendelse af typen T2

Dette er en intern T2-EU-forsendelse mellem to punkter inden for EU via et tredjeland, som ikke er et fælles forsendelsesland. Forsendelser af denne type opretholder EU-status for varer uden at suspendere told eller andre afgifter for EU eller dens medlemsstater.

- Der skal ikke betales told i EU; der kan være andre afgifter, der skal betales, afhængigt af hvilke regler om nationale afgifter der gælder for varerne.

Artikel 227, TK

Situation 3:

Artikel 1, stk. 35, i

⁽⁸⁸⁾ Denne situation henviser til artikel 226, stk. 2, TK, og artikel 189, DA, om varer med forbehold af visse foranstaltninger ved udførsel.

⁽⁸⁹⁾ For EU: »ikke-EU-varer«, der transporteres i henhold til EU-forsendelsesprocedure T1 (artikel 226, stk. 1, TK).

- Der skal ikke betales told (toldskyld), men andre importafgifter skal betales i den medlemsstat, hvor skylden er opstået.

De beskatningselementer, der skal tages i betragtning, er dem, der vedrører varen i forsendelsesangivelsen. De skal pålægges til de satser, der er gyldige på det tidspunkt, hvor skylden opstår i det land, hvor den opstår. De beregnes ud fra de nærmere oplysninger i angivelsen og ud fra andre oplysninger, f.eks. fra de involverede myndigheder, den ansvarlige for proceduren eller efterfølgende indhentede dokumenter.

VIII.3. Inddrivelse af skylden

Dette kapitel omhandler:

- identifikation af den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse
- inddrivelsesproceduren og
- den efterfølgende identifikation af det sted, hvor toldskylden opstod.

VIII.3.1. Generel analyse

Bestemmelserne om kompetence for inddrivelsesproceduren er baseret på princippet om, at den kompetente myndighed i afganglandet er ansvarlig og er ansvarlig for at indlede inddrivelsesproceduren, finde det land, der har kompetence til at udføre disse opgaver, eller antage en anmodning om overdragelse af kompetence.

VIII.3.2. Identifikation af den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse

VIII.3.2.1. Myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse

*Artikel 114, stk. 3,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 101, stk. 1,
TK*

Hvis proceduren skal fungere godt, og de finansielle konsekvenser skal kunne forvaltes ordentligt, er det vigtigt at få fastslået, hvilken myndighed der er ansvarlig for inddrivelsen. Den ansvarlige myndighed er myndigheden i det land, hvor skylden opstod eller formodes at være opstået.

Denne myndighed er ansvarlig for inddrivelse af både skylden og andre afgifter. Hvis det sted, hvor skylden opstod, er formodet (den kompetente myndighed i afganglandet er som standard ansvarlig), er denne myndighed imidlertid blot den første i rækken, og ansvaret kan

skifte til en anden myndighed, hvis det egentlige sted for skyldens opståen senere bliver rigtigt fastslået. Hvis det sker, afhænger de næste skridt af, om der er mere end én kontraherende part eller kun EU-medlemsstater involveret (se punkt VIII.3.3.).

VIII.3.2.2. Hvor opstår skylden?

Der er ikke en konkret regel, der fastsætter, hvordan det sted, hvor skylden opstår, kan fastslås. Alt (toldoptegnelser, dokumenter, som er fremlagt af den ansvarlige for proceduren osv.) kan derfor anvendes, forudsat at det kan accepteres af myndigheden i det pågældende land.

VIII.3.2.2.1. Stedet, hvor de begivenheder, der giver anledning til skylden, finder sted

Artikel 114, stk. 1, litra a), tillæg I, konventionen, Det drejer sig i princippet om at få fastslået det sted, hvor de begivenheder, der gav anledning til en skyld, faktisk fandt sted.

Artikel 87, stk. 1, andet afsnit, TK Afhængigt af hvilken begivenhed der gav anledning til skylden, vil det sted, hvor skylden opstod, derfor være der, hvor varerne blev unddraget fra proceduren, hvor forpligtelsen ikke blev opfyldt, eller hvor en af betingelserne for at henføre varerne under proceduren ikke var overholdt.

Artikel 114, stk. 1, litra b), tillæg I, konventionen Det er imidlertid ikke altid muligt at fastslå. Loven tillader derfor at formode det sted, hvor skylden opstod, hvis det faktiske sted ikke kan fastslås. Det kan formodes at være:

Artikel 87, stk. 1, tredje afsnit

- det sted, hvor de kompetente myndigheder konkluderer, at varerne befandt sig i en situation, der gav anledning til, at skylden opstår eller

Artikel 114, stk. 2, tillæg I, konventionen

- som en sidste mulighed enten i det land, der er ansvarligt for det sidste indgangssted, hvor meddelelsen »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) blev indgivet til et grænseovergangssted, eller hvis identifikation i henhold til dette ikke er mulig, i det land, hvorunder afgangstoldstedet henhører.

Artikel 87, stk. 1, tredje afsnit, TK

VIII.3.2.2.2. Stedet, hvor de kompetente myndigheder konkluderer, at varerne befandt sig i en situation, der gav anledning til skyld

Artikel 114, stk. 1, litra b), tillæg I, Denne konklusion indebærer, at de pågældende varer skal være til rådighed. Ansvar for inddrivelsen kan ikke fastslås ved blot at

konventionen konkludere, at der er opstået en skyld, hvis det ikke vides, hvor varerne er. Det forhindrer, at flere myndigheder konkluderer, at en given skyld er opstået inden for deres kompetenceområde.

Artikel 87, stk. 1, tredje afsnit, TK

VIII.3.2.2.3. Stedet i andre tilfælde

Artikel 114, stk. 2, tillæg I, konventionen Den kompetente myndighed anvender reglen til at fastsætte det sted, hvor en skyld opstod:

Artikel 87, stk. 2, IA

- syv måneder efter fristen for varernes ankomst til bestemmelsestedet eller
- en måned efter udløbet af den fastsatte frist på 28 dage, den ansvarlige for proceduren har fået til at fremsende oplysninger (fra indledning af efterforskningsproceduren), hvis den ansvarlige for proceduren har indgivet utilstrækkelige eller ingen oplysninger som svar på anmodningen fra den kompetente myndighed i afganglandet

Artikel 77, DA

hvis det har vist sig at være umuligt at fastslå stedet, enten ved at fastsætte, hvor begivenhederne faktisk fandt sted, eller ved myndighedens konklusion om, at varerne befandt sig i en situation, der gav anledning til skylden.

Anvendelse af denne regel afhænger direkte af resultatet (eller mangel på resultat) af efterforskningsproceduren. Som en sidste mulighed, men på baggrund af ovennævnte bemærkninger om fastsættelse af det faktiske sted eller varernes situation, kan denne metode anvendes i de fleste tilfælde.

Hvis der ikke er identificeret et andet sted efter de syv måneder, formodes skylden af være opstået som anført nedenfor:

Ved fælles forsendelse:

- enten i det land, der er ansvarligt for det sidste indgangssted, hvor meddelelsen »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten) blev indgivet
- eller hvis identifikation i henhold til dette ikke er mulig, i det land, hvorunder afgangstoldstedet henhører.

Eksempel:

- *Fælles forsendelse (fælles forsendelsesland involveret)*
[EU (Tyskland) - Schweiz - EU (Frankrig)]

Situation I:

Hvis den sidste »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten) blev indgivet ved et grænseovergangssted ved indpassagen til Schweiz, bliver Schweiz det sted, hvor skylden opstod.

Situation II:

Hvis den sidste »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten) blev indgivet ved et grænseovergangssted ved indpassagen til EU i Frankrig, bliver Frankrig det sted, hvor skylden opstod.

Situation III:

Hvis der ikke bliver fundet en »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten), formodes Tyskland at være det sted, hvor skylden opstod, fordi det er afganglandet.

Ved EU-forsendelse:

- enten på det sted, hvor varerne blev henført under proceduren (afgangsmedlemsstaten)
- eller på det sted, hvor varerne blev indført i EU's toldområde under en procedure, der var blevet suspenderet i tredjelandets område.

Eksempler:

– *EU-forsendelse uden transit gennem et tredjeland eller et fælles forsendelsesland*

[Danmark - Tyskland - Frankrig - Spanien]

Intet grænseovergangssted er involveret. Som afgangland formodes Danmark at være det sted, hvor skylden opstod.

– *EU-forsendelse med transit gennem et eller flere tredjelande, som ikke er fælles forsendelseslande, hvor der er involveret grænseovergangssteder ved afgangen fra og indpassagen til EU*

[EU (Rumænien) - Ukraine - (EU) ⁽⁹⁰⁾ - Polen]

Situation I:

Hvis meddelelsen »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten) blev indgivet ved et grænseovergangssted, hvor de pågældende varer blev indført i Polen under proceduren, formodes Polen at være det sted, hvor skylden opstod.

Situation II:

Hvis der ikke bliver fundet en »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten), formodes Rumænien (afgangslandet) at være det sted, hvor skylden opstod.

Artikel 5 i konventionen

NB! Hvis en »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) (eller ved anvendelse af proceduren for driftskontinuitet TC10-grænseovergangsattesten) blev indgivet ved et grænseovergangssted ved afgang fra EU (Grækenland), men ingen meddelelse blev givet ved indpassagen til Tyrkiet, formodes der ikke at være opstået skyld, da der ikke fandt unddragelse sted i henhold til proceduren for EU-forsendelse, men i et tredjeland, på hvis territorium proceduren (og toldtilsynet, som gennemføres af de kompetente myndigheder i de involverede lande) suspenderes. Denne situation kan opstå, når efterforskningsproceduren er afsluttet (se flere oplysninger om efterforskningsproceduren i del VII).

VIII.3.3. Inddrivelsesprocedure

Artikel 114, tillæg I, konventionen

Den kompetente myndighed i afganglandet skal nå frem til et resultat inden for de fastsatte frister (se punkt VIII.3.2.2.3.).

Artikel 87, TK

Medlemsstaterne:

Artikel 77, DA

Toldskylden skal bogføres senest 14 dage efter udløbet af fristen på syv måneder for varenes ankomst til deres bestemmelsessted.

Artikel 105, TK

⁽⁹⁰⁾ Dette er også en ekstern fælles forsendelsesprocedure af den type, der er omhandlet i konventionens artikel 5.

VIII.3.3.1. Informationsudveksling via meddelelser

Meddelelserne »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) og »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145) kan anvendes under hele efterforsknings- og inddrivelsesproceduren for at udveksle yderligere oplysninger eller stille spørgsmål om en bestemt forsendelse.

Denne udveksling af oplysninger kan indledes af afgang- eller bestemmelsestoldstedet. Der kræves intet svar (koblet meddelelse), for at proceduren kan fortsætte.

Meddelelsen IE144 bruges af afgangstoldstedet, og meddelelsen IE145 bruges af bestemmelsestoldstedet.

Hvis der er behov for at vedlægge yderligere papirdokumenter, kan de sendes via andre midler (fax, e-mail, post osv.) direkte til den kontaktperson, der er anført i meddelelserne, med tydelig henvisning til MRN-nummeret på den forsendelse, de vedrører, og med formularen TC20A »Fremsendelse af oplysninger/dokumenter vedrørende NCTS-forsendelser« som omslag, hvis de sendes i papirform (model vises i bilag VII.8.4).

VIII.3.3.2. Udveksling af oplysninger og samarbejde med henblik på inddrivelse

*Artikel 13a,
konventionen*

Medmindre det er muligt øjeblikkeligt og utvetydigt at fastslå det faktiske sted, hvor den begivenhed, der har givet anledning til skyld, fandt sted (unddragelse, manglende overholdelse af en betingelse), fastsættes den kompetente myndighed på grundlag af formodninger.

*Tillæg IV,
konventionen*

*Rådets direktiv
2010/24/EU*

*Artikel 118, første
afsnit, tillæg I,
konventionen*

Landene skal bistå hinanden, ikke blot i forbindelse med selve inddrivelsen, men også inden, når det skal fastsættes, hvilken myndighed der er ansvarlig for inddrivelsen. Dette indebærer i praksis anvendelse af reglerne for underretning af den ansvarlige for proceduren om, at proceduren ikke er afsluttet, samt reglerne vedrørende efterforskningsproceduren (se del VII).

*Artikel 165, stk. 2,
IA*

*Artikel 118, andet
afsnit, tillæg I,
konventionen*

Den gensidige bistand skal desuden opretholdes, når først det er blevet fastsat, hvilken myndighed der er ansvarlig for inddrivelsen. Denne myndighed skal holde afgangstoldstedet og toldstedet for sikkerhedsstillelse underrettet om, hvad der er gjort for at inddrive skylden, ved hjælp af meddelelsen »Afsluttet inddrivelse« (IE152). Dette kræver, at myndigheden informerer om alle juridisk vigtige skridt, der tages med henblik på inddrivelse (sagsanlæg, udlæg og

Artikel 165, IA

betaling).

Listen over myndigheder, der er ansvarlige for inddrivelse i hvert enkelt land, findes på Europa webstedet på siden »Transit-COL« (http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en) for NCTS-transporter og i bilag VIII.8.1 for transportere, der er indledt under proceduren for driftskontinuitet.

Udveksling af oplysninger er så meget desto vigtigere, når den myndighed, som identificeres som værende den ansvarlige for inddrivelsen, ikke er myndigheden i afganglandet, som har ansvaret for indledning og overvågning af efterforskningsproceduren. Hvis der er forskellige myndigheder involveret, er det vigtigt, at den myndighed, der indleder efterforskningsproceduren, kan være sikker på, at alle de resultater, den indhenter, også bliver taget i betragtning, når det skal fastsættes, hvilken myndighed der er ansvarlig for inddrivelsen. Det er også nyttigt for at undgå, at der indledes flere inddrivelsessager for samme skyld, og at der opstår forsinkelser med hensyn til at underrette skyldneren og kautionisten — og derfor spild af ressourcer. Det gælder også, når myndigheden i et bestemmelsesland eller i et transitland — selv før eller uafhængigt af at have modtaget en efterforskningsanmodning — mener, at den er i besiddelse af oplysninger (bevis for begivenheder, der har givet anledning til skyld, eller varer opdaget i en situation, der giver anledning til en skyld), hvormed det kan fastslås, hvilket land der er ansvarligt for inddrivelsen.

VIII.3.3.3. Inddrivelsesansøgning fra kompetent myndighed i afganglandet

For entydigt at kunne fastslå, hvilken myndighed der er ansvarlig for inddrivelsen, skal den kompetente myndighed i afganglandet indlede en efterforskningsprocedure, medmindre det kan fastslås, at der ikke var andre lande involveret i forsendelsen.

*Artikel 50, stk. 1,
tillæg I,
konventionen*

*Artikel 311, stk. 1,
IA*

*Artikel 114, tillæg
I, konventionen*

Artikel 77, DA

Når den kompetente myndighed i afganglandet på en hvilken som helst måde indhenter bevis for det sted, hvor toldskylden er opstået, inden udløbet af fristen for iværksættelse af inddrivelsesproceduren ved afgang, og dette sted synes at være i en anden medlemsstat eller kontraherende part, sendes meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) straks til denne myndighed med henblik på at overdrage inddrivelseskompetencen (se også punkt VIII.3.2.2.3.). De kompetente myndigheder i bestemmelseslandet kan derefter acceptere eller afvise anmodningen (se punkt VIII.3.3.5.).

VIII.3.3.4. Inddrivelsesansmodning fra en anden kompetent myndighed

En myndighed i et land, som er involveret i en forsendelse, der opdager en situation, som i henhold til proceduren utvetydigt giver anledning til en skyld i dette land (f.eks. unddragelse af varer under transporten eller manglende overholdelse af en betingelse), skal anmode myndigheden i afganglandet om at overdrage inddrivelseskompetencen med henblik på at igangsætte inddrivelsesproceduren.

En konstatering af, at varer er »forsvundet« under transporten, eller at de mangler ved bestemmelsesstedet — og der ikke er vedlagt oplysninger om det sted, hvor de er unddraget, eller hvor de kan findes — er ikke i sig selv nok til at fastslå, at det er myndigheden i det land, som konstaterede dette, der er ansvarlig for inddrivelsen. Her skal den kompetente myndighed i landet, som konstaterede dette, underrette den kompetente myndighed i afganglandet ved at sende:

- meddelelsen »Efterforskningsvar« (IE143) med svarkode »4« (Anmodning om inddrivelse på bestemmelsestoldsted), hvis de har meddelt deres ansvar i forbindelse med en efterforskningsprocedure eller
- meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) med anmodning om overdragelse af kompetence, hvis de har konstateret en situation, der giver anledning til toldskyld i deres eget land. Meddelelsen IE150 kan sendes fra ethvert toldsted, der anses sig for at være kompetent til inddrivelse på ethvert tidspunkt i proceduren (efter frigivelse til forsendelse, og indtil forsendelsen status er »under inddrivelse«).

Procedure for driftskontinuitet

Under proceduren for driftskontinuitet skal en myndighed i et land, som er involveret i en forsendelse, der opdager en situation, som i henhold til proceduren utvetydigt giver anledning til en skyld i dette land, underrette myndigheden i afganglandet om, at den ønsker at overtage ansvaret for inddrivelsen, ved at sende »Informationsmeddelelse« (TC24), som følger modellen i bilag VIII.8.2. Denne meddelelse skal modtages af den kompetente myndighed i afganglandet inden fristens udløb. Myndigheden skal straks bekræfte modtagelsen af meddelelsen og angive, om den anmodende myndighed er ansvarlig for inddrivelsen ved at returnere den udfyldte meddelelse TC24.

VIII.3.3.5. Den anmodede myndigheds accept af inddrivelse

Artikel 115, tillæg I, konventionen Den kompetente myndighed, der anmodes om at inddrive eller overgive kompetencen til at inddrive, skal besvare anmodningen ved at sende meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) med et »Ja« eller »Nej« til overdragelsen af kompetence (hvis IE118 eller IE006 ikke er indgivet). Hvis myndigheden svarer »Nej«, forbliver kompetencen hos afganglandet. Hvis den svarer »Ja«, overdrages kompetencen til det land, der accepterer anmodningen, og det pågældende land indleder inddrivelsesproceduren. Afganglandet kan informere den ansvarlige for proceduren herom.

Artikel 87, stk. 4, IA

Artikel 311, IA

Meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) skal sendes inden for en frist på 28 dage.

Hvis toldskylden er på under 10 000 EUR, selv om det toldsted, der er kompetent med hensyn til inddrivelse, ikke er afgangstoldstedet (dvs. det er bestemmelsestoldstedet eller grænseovergangstoldstedet), skal dette toldsted først sende meddelelse IE150 til afgangstoldstedet, som altid svarer med meddelelse IE151 med angivelsen »Ja«. Det toldsted, der har kompetence til inddrivelsen, angiver henvisningen til artikel 87, stk. 4, TK ⁽⁹¹⁾, i meddelelse IE150. Kompetencen kan ikke ændres af afgangstoldstedet, men det skal informeres for at kunne føre tilsyn med hele inddrivelsesproceduren.

Forklarende bemærkning:

Fælles forsendelse (eksempel: Italien — Schweiz — Tyskland):

Hvis det konstateres, at »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) er indgivet ved et grænseovergangssted ved indpassage i en anden kontraherende part (i Schweiz, og der ikke er indgivet en meddelelse IE118 ved indførsel i Tyskland), skal denne myndighed acceptere anmodningen om inddrivelse og sende meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) med et »Ja« til overdragelsen af kompetence omgående (og senest inden for 28 dage). Det land, der accepterer ansvaret, indleder derefter inddrivelsesproceduren.

EU-forsendelse mellem to punkter i EU's toldområde via et tredjeland (eksempel: Unionen (Polen) — Ukraine — Unionen (Rumænien))

Hvis det konstateres, at meddelelsen »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) er indgivet ved et grænseovergangssted i en anden

⁽⁹¹⁾ Kun EU-forsendelsesprocedure.

medlemsstat (Rumænien), og den kompetente myndighed i afganglandet har konkluderet, at denne medlemsstat er ansvarlig for inddrivelsen, skal den myndighed, der modtager meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150), acceptere anmodningen om inddrivelse og sende meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) med et »Ja« til overdragelsen af kompetence (senest inden for 28 dage). Den medlemsstat, der accepterer ansvaret, indleder derefter inddrivelsesproceduren.

EU-forsendelse mellem to punkter i EU's toldområde

(eksempel: Litauen - Frankrig)

Hvis toldmyndighederne i bestemmelseslandet har konstateret, at der er en toldskyld, der skal inddrives, men denne toldskyld er lavere end 10 000 EUR, sender de »Anmodning om inddrivelse« (IE150) med henvisning til artikel 87, stk. 4, TK, til afgangstoldmyndighederne med anmodning om overdragelse af kompetencen. Den myndighed, der modtager denne meddelelse, skal acceptere anmodningen og straks (inden for 28 dage) sende meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) med et »Ja« til overdragelse af kompetencen. Den medlemsstat, der accepterer ansvaret, indleder derefter inddrivelsesproceduren.

TOLDVÆSENET

Intet svar på anmodning om inddrivelse

Hvis den anmodede kompetente myndighed på bestemmelsesstedet ikke reagerer ved enten at sende meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) eller overtage ansvaret for inddrivelse ved at sende meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) inden for den fastsatte frist (på 28 dage), skal de lokale forsendelsesmedarbejdere (se Adressebog for forsendelsesnet på Europa-webstedet) på det anmodede toldsted informeres og forelægges det nødvendige bevis, så de kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den anmodede myndighed overtager kompetencen. Hvis dette ikke har den nødvendige indvirkning, skal den nationale helpdesk og den nationale forsendelseskoordinator i afganglandet anmodes om at træffe de nødvendige foranstaltninger. Den kompetente myndighed i afganglandet skal under alle omstændigheder sikre, at kompetencen accepteres, inden den tilbagekalder sine inddrivelsesforanstaltninger.

Den samme procedure gælder, hvis den myndighed, der har kompetence til inddrivelsen, er i transitlandet (dvs. hvis »Meddelelse om grænsepassage« (IE118) blev sendt til afgangstoldstedet, men varerne ikke blev leveret til bestemmelsesstedet).

Det skal understreges, at parterne er retligt forpligtede til at besvare disse meddelelser.

VIII.3.3.6. Meddelelse om iværksættelse af inddrivelsesprocedure

Når kompetencen til inddrivelse er blevet fastsat via udvekslingen af meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) og meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151), skal meddelelsen »Meddelelse om inddrivelse« (IE063) sendes af myndigheden i afganglandet til alle toldsteder, der har modtaget en meddelelse IE001, IE003, IE050 eller IE115 vedrørende den pågældende forsendelse, med oplysning om, at de ikke længere skal forvente en forsendelse med det pågældende MRN-nummer. Denne meddelelse informerer de berørte toldsteder om, at forsendelsen ikke vil ankomme og er »under inddrivelse«, og at brugen af meddelelserne »Meddelelse om ankomst« (IE006), »Meddelelse om kontrolresultater« (IE018), »Anmodning om inddrivelse« (IE150) og »Accept af inddrivelse« (IE151) er spærret. Informationsmeddelelserne IE144 og IE145 (se punkt VIII.3.3.1.) kan stadig udveksles, indtil inddrivelsen er afsluttet.

Underretning skal sendes:

- til den ansvarlige for proceduren via meddelelsen »Meddelelse om inddrivelse« (IE035) eller en tilsvarende skrivelse
og
- til kautionisten via meddelelsen »Underretning af kautionist« (IE023) eller en tilsvarende skrivelse (se punkt VIII.2.4.5.3. for yderligere oplysninger).

Meddelelsen »Meddelelse om inddrivelse« (IE035) til den ansvarlige for proceduren skal indeholde forsendelsesangivelsens nummer, datoen for dens antagelse, navnet på afgangstoldstedet og den ansvarlige for proceduren og det omhandlede beløb.

Den kompetente myndighed i afganglandet skal som følge af sine konstateringer eller som reaktion på modtagne anmodninger med meddelelsen »Efterforsknings svar« (IE143) med kode »4« eller meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) eller tilstrækkelige oplysninger overdrage ansvaret til en anden medlemsstat eller kontraherende part eller selv påtage sig ansvaret.

Ved ophør af proceduren (når al skyld og alle afgifter er betalt) skal den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen (hvis det ikke er afganglandet) informere den kompetente myndighed i afganglandet om inddrivelse af skyld ved at sende meddelelsen »Afsluttet inddrivelse« (IE152). Den kompetente myndighed i afganglandet videresender eller sender meddelelsen IE152 til alle toldsteder, der har været involveret i forsendelsen (med undtagelse af det toldsted, der

har afsendt den).

VIII.3.4. Efterfølgende identifikation af det sted, hvor toldskylden opstod

Artikel 114, stk. 1, tillæg I, konventionen Resultatet af fastsættelsen af den kompetente myndighed kan vise sig at være midlertidigt, men det gør ikke de skridt, der allerede er taget til at inddrive den pågældende skyld, ugyldige.

Artikel 87, TK

VIII.3.4.1. Ny dokumentation efter indledning af inddrivelse

I nogle tilfælde bliver stedet først fastsat efter nogen tid, når det viser sig, at det var en anden myndighed, der skulle have været ansvarlig for inddrivelsen.

Artikel 115, tillæg I, konventionen Der kan over for den myndighed, som oprindeligt blev udpeget som den, der har ansvar for inddrivelsen, fremlægges bevis af en hvilken som helst art for det sted, hvor skylden faktisk opstod.

Artikel 311 og artikel 167, stk. 1, IA

Hvis der bliver fremlagt et sådant bevis, og meddelelsen »Anmodning om inddrivelse« (IE150) og meddelelsen »Accept af inddrivelse« (IE151) allerede er blevet udvekslet med henblik på at overdrage kompetencen til inddrivelse, er den oprindeligt udpegede myndighed stadig kompetent i NCTS (meddelelse IE151 kan ikke annulleres) og skal indberette sagen i NCTS med henblik på senere forespørgsler/dokumentation. Meddelelsen »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) og meddelelsen »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145) kan anvendes til formålet.

Den oprindeligt udpegede myndighed skal straks give den myndighed, der antages som ansvarlig for inddrivelsen, alle relevante dokumenter, herunder en bekræftet kopi af bevismaterialet, ved at fremsende en TC25-meddelelse om inddrivelse, der følger modellen i bilag VIII.8.2. Den nye myndighed skal bekræfte modtagelsen og tre måneder efter fremsendelsen af TC25 angive, om den accepterer ansvaret for inddrivelsen, ved at returnere den udfyldte TC25 til den oprindeligt udpegede myndighed for inddrivelse. Hvis der ikke modtages et sådant svar inden udløbet af denne frist, skal den myndighed, som oprindeligt blev udpeget som ansvarlig, fortsætte sin inddrivelse.

Efter inddrivelse af skylden underretter dette nye toldsted den oprindeligt udpegede kompetente myndighed om afslutningen af inddrivelsesproceduren, således at den oprindeligt udpegede kompetente myndighed kan sende meddelelsen »Afslutning af inddrivelse« (IE152) til afgangstoldstedet, som videresender den til alle de involverede toldsteder, med henblik på at afslutte forsendelsen i alle systemer.

VIII.3.4.2. Ny kompetent myndighed og nye inddrivelsesforanstaltninger

Artikel 115, tillæg I, konventionen

Hvis den nye myndighed accepterer overdragelsen af ansvar, skal den indlede sine egne inddrivelsesforanstaltninger vedrørende skylden.

Artikel 311 og artikel 167, stk. 1 og 3, IA

Hvis den nye myndighed er kompetent, skal den straks underrette den oprindelige kompetente myndighed (selv efter udløbet af ovennævnte frist på tre måneder), som derpå suspenderer sine inddrivelsesforanstaltninger, hvis de ikke allerede har ført til betaling af beløbene. Meddelelsen »Oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE144) og meddelelsen »Anmodning om oplysninger om efterforskning og inddrivelse« (IE145) kan anvendes til formålet.

Hvis den oprindelige myndighed og den nye myndighed er fra forskellige medlemsstater i EU, omfatter den nye inddrivelsesforanstaltning kun inddrivelse af andre afgifter (fordi der er involveret to forskellige afgiftsområder), idet der ikke er anden toldskyld, der skal inddrives, eftersom begge stater hører under det samme toldområde.

Hvis myndigheder og steder derimod hører under to forskellige kontraherende parter, skal der inddrives såvel told (fordi der er involveret forskellige toldområder) som afgifter (fordi der er involveret forskellige afgiftsområder).

VIII.3.4.3. Konsekvenser for den oprindelige inddrivelse

Artikel 118, tillæg I, konventionen

Når den nye myndighed med ansvar for inddrivelsen har afsluttet sine inddrivelsesforanstaltninger og sendt meddelelsen »Afslutning af inddrivelse« (IE152), skal den oprindelige myndighed:

Artikel 165, IA

- enten annullere den inddrivelsesforanstaltning, den har indledt men ikke afsluttet (og derfor suspenderet), eller

- tilbagebetale de beløb, den allerede har inddrevet, til skyldneren (eller kautionisten).

Forklarende bemærkning:

Hvis myndighederne og stederne tilhører den samme kontraherende part, tilbagebetales kun de afgifter, der er inddrevet, og ikke told.

VIII.3.4.4. Konsekvenser for inddrivelsen

VIII.3.4.4.1. Underretning af afgangstoldsted og toldstedet for sikkerhedsstillelse om inddrivelse eller afslutning

Artikel 118, tillæg I, konventionen

Artikel 165, IA

Den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelse, skal underrette afgangstoldstedet om opkrævningen af told og andre afgifter med meddelelsen »Afslutning af inddrivelse« (IE152), så afgangstoldstedet kan sende meddelelsen »Afslutning af inddrivelse« (IE152) til alle toldsteder, der har været involveret i forsendelsen. Når afgangstoldstedet sender meddelelse IE152, afsluttes forsendelsen i systemet.

Afgangstoldstedet skal desuden underrette toldstedet for sikkerhedsstillelse med meddelelsen »Kreditreferencebeløb« (IE209) og den ansvarlige for proceduren med meddelelsen »Meddelelse om inddrivelse« (IE035) og meddelelsen »Meddelelse om afskrivning« (IE045), hvis det endnu ikke er sket.

VIII.3.4.4.2. Underretning af kautionisten om inddrivelse eller afslutning

Artikel 117, stk. 4, tillæg I, konventionen

Artikel 85, DA

Hvis en kautionist er blevet underrettet om, at en af dennes klienters forsendelser ikke er blevet afsluttet, skal den myndighed, der er ansvarlig for inddrivelsen, underrette vedkommende senere, hvis skylden efterfølgende inddrives (fra skyldneren), eller proceduren efterfølgende afsluttes, ved brug af meddelelsen »Meddelelse om afskrivning« (IE045) eller en tilsvarende skrivelse.

VIII.4. Specifikke situationer (pro memoria)

VIII.5. Undtagelser (pro memoria)

VIII.6. Specifikke nationale instruktioner (forbeholdt)

VIII.7. Forbeholdt toldvæsenet

VIII.8. Bilag

VIII.8.1. Liste over myndigheder, der er ansvarlige for inddrivelse under proceduren for driftskontinuitet

Den nyeste udgave af listen findes via følgende link:

EUROPA:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

4b. Anmodning

Den anmodende myndighed i et land, som ikke er afganglandet, meddeler herved, at den overtager ansvaret for inddrivelsen af toldskyld vedrørende ovennævnte forsendelse. Dette er baseret på følgende kendsgerninger:

.....
.....

Følgende dokumenter er vedlagt:

.....
.....

5. For den anmodende myndighed

Sted:

Dato:

Underskrift:

Stempel

6a. Kvittering for og svar på anmodning i rubrik 4a (returneres til den anmodende myndighed)

Den anmodede myndighed i et land, som ikke er afganglandet, bekræfter herved modtagelsen af meddelelsen og:

bekræfter, at den er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med ovennævnte forsendelse

meddeler, at den ikke er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med ovennævnte forsendelse. Dette er baseret på følgende kendsgerninger:

.....
.....

6b Kvittering for og svar på anmodning i rubrik 4b (returneres til den anmodende myndighed)

Den anmodede myndighed i afganglandet bekræfter herved modtagelsen af meddelelsen og:

bekræfter, at den er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med ovennævnte forsendelse

meddeler, at den anmodende myndighed ikke er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med ovennævnte forsendelse. Dette er baseret på følgende kendsgerninger:

.....
.....

Oplysninger om kautionsisten:

7. For den anmodede myndighed

Sted:

Dato:

Underskrift:

Stempel

TC25
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE

MEDDELELSE OM INDDRIVELSE

FASTSÆTTELSE AF DEN MYNDIGHED, DER ER ANSVARLIG FOR INDDRIVELSE
i overensstemmelse med artikel 311 og 167, IA/artikel 115, tillæg I, konventionen

1. Anmodende myndighed

Navn og fuldstændig adresse:
Reference nr.:
Fax:
E-mail:

2. Anmodede myndighed

Navn og fuldstændig adresse:

3. Forsendelsesangivelse

Nr.:
Afgangstoldsted:
Dato:

Efterforskningsprocedure er indledt: Ja
Dato:
Reference:
 Nej

4. Anmodning

Den anmodende myndighed meddeler herved, at den anmodede myndighed skal overtage ansvaret for inddrivelsen af toldskyld vedrørende ovennævnte forsendelse. Dette er baseret på følgende kendsgerninger:

.....
.....

Følgende dokumenter er vedlagt:

.....
.....

5. Oplysninger om kautionisten

6. For den anmodende myndighed

Sted:
Dato:
Underskrift:

Stempel

7. Kvittering (returneres til den anmodende myndighed)

Den anmodede myndighed bekræfter modtagelsen af meddelelsen og meddeler, at

den er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med
ovennævnte forsendelse

den ikke er ansvarlig for inddrivelse af toldskylden i forbindelse med overnævnte
forsendelse overnævnte forsendelse. Dette er baseret på følgende
kendsgerninger:

.....
.....

8. For den anmodede myndighed

Sted:

Dato:

Underskrift:

Stempel

VIII.8.3. TC30 anmodning om adresse(r)

TC30	
Sikkerhedsstillelse for EU-forsendelse/fælles forsendelse: anmodning om adresse(r)	
<p>1. Anmodende myndighed Navn og fuld adresse:</p>	<p>2. Anmodede myndighed Navn og fuld adresse:</p>
<p>3. ☐ Attest for samlet sikkerhedsstillelse nr. ☐ Sikkerhedsdokument for enkelt sikkerhedsstillelse nr.</p> <p style="text-align: center;">Den ansvarlige for procedurens navn og adresse</p> <p>..... </p>	
<p>4. De bedes angive oplysninger om nedenstående og returnere formularen til afsenderen.</p> <p>a) Kautionistens navn og adresse:</p> <p>..... </p> <p>b) Navn og adresse for kautionistens korrespondent i</p> <p>..... </p> <p>(land, hvor det toldsted, der anmoder om oplysninger, er beliggende)</p> <p>c). Evt. referencer, der skal angives i brevet til kautionistens korrespondent:</p> <p>..... </p>	
<p>5. For den anmodende myndighed</p> <p>Sted: Dato:</p> <p>Underskrift:</p> <p style="text-align: right;">Stempel</p>	<p>6. For den anmodede myndighed</p> <p>Sted: Dato:</p> <p>Underskrift:</p> <p style="text-align: right;">Stempel</p>

DEL IX — TIR-PROCEDUREN (GÆLDER I EU)

Del IX omhandler forsendelse af varer på grundlag af et TIR-carnet.

Punkt IX.2. omhandler autorisationen af den garanterende sammenslutning og TIR-carnetindehavere.

Punkt IX.3. beskriver, hvordan TIR-ordningen for sikkerhedsstillelse anvendes inden for EU.

Punkt IX.4. beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes på afgang- eller indgangstoldstedet og uoverensstemmelser.

Punkt IX.5. beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes på bestemmelses- eller udgangstoldstedet, hændelser, uregelmæssigheder, og hvordan TIR-proceduren afsluttes.

Punkt IX.6. beskriver efterforsknings- og inddrivelsesprocedurer.

Punkt IX.7. beskriver reglerne om godkendte modtagere.

Punkt IX.8. indeholder bilagene til del IX.

IX.1. TIR-ordningen (Transport Internationaux Routiers)

Under dette punkt er der oplysninger om:

- baggrund og lovgivning (punkt IX.1.1.)
- principperne i TIR-systemet (punkt IX.1.2.).

IX.1.1. Baggrund og lovgivning

Artikel 226, stk. 3, litra b), og artikel 227, stk. 2, litra b), TK

Den vigtigste lovgivning om TIR-ordningen er toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen af 1975), som blev opstillet under FN's Økonomiske Kommissionen for Europa (UNECE). TIR-konventionen blev godkendt på vegne af Den Europæiske Union ved Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78 af 25. juli 1978 og trådte i kraft i EU den 20. juni 1983. En konsolideret udgave af TIR-konventionen blev offentliggjort som et bilag til Rådets afgørelse 2009/477/EF af 28. maj 2009. Konventionen opdateres regelmæssigt, og Kommissionen offentliggør ændringer til konventionen i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af datoen for deres ikrafttræden.

EU's interne regler om transport af varer inden for EU under TIR-

proceduren er beskrevet i TK og dens gennemførelsesretsakt (artikel 163-164, 167-168, 274-282) og delegerede retsakt (artikel 184, 186-187).

Den 17. juli 2020 havde TIR-konventionen 76 kontraherende parter, herunder Den Europæiske Union og dens 27 medlemsstater. En TIR-transaktion er dog kun mulig i de lande, som har godkendte garanterende sammenslutninger (63 lande pr. 23. januar 2020).

I henhold til EU-lovgivningen kan TIR-ordningen kun anvendes ved forsendelser, som begynder eller slutter uden for EU's toldområde, eller som er foregået mellem to steder i EU's toldområde gennem et tredjeland's område.

IX.1.2. Principperne i TIR-systemet

TIR-systemet bygger på fem grundpiller:

- Varerne forsendes i toldsikrede, godkendte køretøjer med TIR-plader eller containere.
- Told og afgifter på varerne er suspenderet under hele TIR-transporten og sikret ved en kæde af internationalt gyldige sikkerhedsstillelser. Der findes en garanterende sammenslutning i hver kontraherende part, som garanterer for toldskyld og andre afgifter, som der er stillet sikkerhed for, og som måtte forfalde til betaling, hvis der opstår uregelmæssigheder i dette land i forbindelse med TIR-transporten. Det er overladt til hver kontraherende part at fastsætte maksimumbeløbet for sikkerhedsstillelse, men det anbefales, at der maksimalt vil kunne afkræves 100 000 EUR (eller for EU: 100 000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta) af hver enkelt national sammenslutning i tilfælde af uregelmæssigheder.
- TIR-carnetet er en toldangivelse for godstransport. Det beviser, at der er stillet sikkerhed. TIR-carneter uddeles til de nationale garanterende sammenslutninger af den internationale organisation, der er bemyndiget af TIR-administrationsudvalget (i øjeblikket IRU, den internationale vejtransportorganisation). Et TIR-carnet gælder kun for én transport. Det tages i brug i afganglandet og benyttes ved toldkontrol i afganglande, transitlande og bestemmelseslande, der er kontraherende parter
- Toldkontrolforanstaltninger, der træffes i afganglandet, accepteres af såvel transitlande som bestemmelseslande. Som en

konsekvens heraf vil varer, der transporteres under TIR-ordningen i toldlukkede køretøjer eller containere, normalt ikke blive undersøgt af toldstederne under rejsen.

- For at kontrollere adgangen til TIR-ordningen skal nationale sammenslutninger, som ønsker at udstede TIR-carneter, og personer, som ønsker at benytte TIR-carneter som forsendelsesangivelse, opfylde visse minimumsbetingelser og -krav, og de skal være autoriseret hertil af de kompetente myndigheder (normalt toldmyndighederne) i det land, hvor de er etableret.

IX.2. Bevilling

Under dette punkt er der oplysninger om:

- autorisation af garanterende sammenslutninger (punkt IX.2.1.)
- autorisation af TIR-carnetindehavere (punkt IX.2.2.).

IX.2.1. Autorisation af garanterende sammenslutninger

Artikel 228, TK

*Artikel 6, stk. 1, og
bilag 9, del I,
TIR-konventionen*

I henhold til TIR-konventionen anses Den Europæiske Union for at udgøre et enkelt område. En af forudsætningerne for TIR er, at hvert land eller territorium, der anvender systemet, skal være omfattet af det internationale system for sikkerhedsstillelse. De nationale garanterende organisationer skal derfor godkendes i overensstemmelse med TIR-konventionen.

TIR-konventionen fastsætter de minimumsbetingelser og -krav, der skal overholdes, for at den garanterende sammenslutning kan autoriseres til at udstede TIR-carneter.

IX.2.1.1. Autorisationsproceduren

*Bilag 9, del I, punkt
1, TIR-
konventionen*

Der er to særskilte elementer af autorisationen: de grundlæggende kriterier for autorisation og en skriftlig aftale eller et andet retligt instrument, der indgås mellem den garanterende sammenslutning og toldmyndighederne.

IX.2.1.2. Betingelser for autorisation

*Bilag 9, del I, punkt
1, litra a)-d), TIR-*

Kriterierne for autorisation omfatter en række tekniske og faktuelle forhold som f.eks. dokumentation for erfaring og viden, en god

konventionen økonomisk situation og overholdelse af reglerne. Generelt ligner disse kriterier meget de kriterier, der anvendes for EU-forsendelsesprocedurer/fælles forsendelsesprocedurer vedrørende bevillingen til at bruge en samlet sikkerhedsstillelse (se del III for nærmere oplysninger om sikkerhedsstillelse).

IX.2.1.3. Skriftlig aftale

Bilag 9, del I, punkt 1, litra e), TIR-konventionen Den skriftlige aftale eller ethvert andet retligt instrument skal indeholde et tilsagn om de forpligtelser, den garanterende sammenslutning skal opfylde.

For at sikre en høj grad af harmonisering er der i bilag IX.8.7 vist en model af den skriftlige aftale indeholdende mindstekrav og -betingelser, som EU's toldmyndigheder og de nationale garanterende sammenslutninger kan anvende.

IX.2.1.4. Overvågning af en bevilling

Af hensyn til god forvaltningsskik skal autorisationen fastslå, om den garanterende sammenslutning stadig har ret til autorisation og sikre, at de betingelser og krav, der stilles til autorisationen, fortsat er hensigtsmæssige og nødvendige under hensyntagen til eventuelle ændringer i omstændighederne, som den garanterende sammenslutning har gjort opmærksom på.

IX.2.2. Autorisation af TIR-carnetindehavere

Den kontrollerede adgang til at anvende TIR-systemet er en af grundpillerne i TIR-systemet.

Artikel 1, litra o), TIR-konventionen
Artikel 184, DA
Artikel 273 og artikel 276, IA Ved »indehaver« (TIR-carnetindehaver) forstås en person, der er tildelt autorisation til at benytte sig af TIR-systemet, og på hvis vegne der er frembudt et TIR-carnet. TIR-carnetindehaveren er ansvarlig for at frembyde køretøjet og varerne og det dertil hørende TIR-carnet for afgang-, gennemkørsels- og bestemmelsestoldstedet. Inden for EU's toldområde er TIR-carnetindehaveren også ansvarlig for at indsende TIR-carnetoplysningerne for TIR-forsendelsen til afgang- eller indgangstoldstedet.

Artikel 6, stk. 4, og bilag 9, del II, TIR- Det fremgår af TIR-konventionens definition af det retlige begreb »indehaver« (TIR-carnetindehaver), hvilke mindstebetingelser og -krav der skal være opfyldt, for at en TIR-carnetindehaver kan

konventionen bemyndiges til at anvende TIR-systemet.

IX.2.2.1. Autorisationsproceduren

Bilag 9, del II, stk. 3, TIR-konventionen Opgaven med at vurdere, om kriterierne i TIR-konventionen er overholdt, skal i praksis løses i fællesskab af den autoriserede garanterende sammenslutning og de kompetente myndigheder i ansøgerens registreringsland. TIR-konventionen pålægger hverken den garanterende sammenslutning eller de kompetente myndigheder specifikke opgaver. Den procedure, der skal følges, afhænger af national ret, regler og praksis.

IX.2.2.2. Fælles autorisationsprocedure

Da EU's toldkodeks og gennemførelsesretsakten og den delegerede retsakt hertil ikke indeholder regler herom, afgør medlemsstaterne selv, hvilke autorisationsprocedurer de vil anvende.

Den garanterende organisation behandler som minimum alle ansøgninger om tilladelse i første omgang. Efter den garanterende sammenslutnings kontrol sendes ansøgningen videre til de kompetente myndigheder, hvis den garanterende sammenslutning har vurderet den positivt. Toldmyndighederne giver herefter ansøgeren autorisation, hvis de er tilfredse med deres egen og den garanterende sammenslutnings kontrol.

Konsultationen mellem de kompetente toldmyndigheder og den garanterende sammenslutning skal udføres ved hjælp af ITDB.

IX.2.2.2.1. Toldmyndighedernes kontrol

Med forbehold af den kontrol, som den garanterende organisation kan foretage, påhviler det den kompetente myndighed at tage hensyn til det resterende kriterium — »fravær af alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- eller skattelovgivningen«.

Straffelovsovertrædelser vil næsten altid være »alvorlige« overtrædelser, men det betyder ikke, at administrative og civile lovovertrædelser ikke også kan anses for »alvorlige« i henhold til national praksis.

Bilag 9, del II, stk. 1, litra d), TIR-konventionen »Gentagne« bør tilsvarende fortolkes ikke blot i forhold til antallet af begåede overtrædelser, men også i forhold til en tidsperiode. Det foreslås, at det betragtes som »gentagne« overtrædelser, hvis der er

begået mindst tre overtrædelser over en femårsperiode.

IX.2.2.2.2. Overvågning af en bevilling

*Forklarende
bemærkninger
9.II.4 og 9.II.5,
TIR-konventionen*

TIR-carnetindehaveren spiller en nøglerolle i TIR-systemet, navnlig som klarerer, og det er derfor vigtigt, at listen over autoriserede TIR-carnetindehavere i den internationale TIR-database (ITDB) ajourføres. De kompetente myndigheder skal uden ophold meddele TIR-kontrollkommissionen (TIRExB) ajourførte oplysninger om status for de TIR-carnetindehavere, som de har givet autorisation. De kompetente toldmyndigheder skal indlæse oplysninger om bevillinger og tilbagekaldelser af tilladelser til at anvende TIR-carneter direkte i ITDB.

*Bilag 9, del II, stk.
4 og 5, TIR-
konventionen*

Det kræver, at der føres løbende kontrol med autorisationerne for at fastslå, om TIR-carnetindehaveren stadig har ret til autorisation, og sikre, at de betingelser og krav, der er knyttet til autorisationen, fortsat er hensigtsmæssige og nødvendige.

Det anbefales også, at autorisationer, der ikke udnyttes, inddrages, hvis det konstateres, at der i et vist tidsrum (f.eks. et år) ikke er udstedt TIR-carneter til TIR-carnetindehaveren. De kompetente myndigheder skal straks registrere ophøret af aktiviteterne i ITDB.

Kontrollen med autorisationen bør ske i samarbejde med den garanterende sammenslutning. Viser kontrollen, at vilkårene for autorisationen ikke er blevet overholdt, bør de kompetente myndigheder overveje at tilbagekalde den.

Garanterende sammenslutninger skal også samarbejde med de kompetente toldmyndigheder og anmode om ændringer (opdatering af oplysninger om autoriserede TIR-carnetindehavere) ved hjælp af ITDB. Ændringsanmodningen valideres af de kompetente toldmyndigheder.

IX.2.2.3. Inddragelse af bevilling

*Bilag 9, del II, stk.
6, TIR-
konventionen*

Den garanterende organisation kan nægte indehaveren af TIR-carnetet tilladelse til at anvende TIR-garantien. Der er også to andre måder, hvorpå en godkendt TIR-carnetindehaver kan nægtes adgang til TIR-systemet:

- Vedkommende kan udelukkes fra TIR-systemet i medfør af TIR-konventionens artikel 38, eller

- vedkommendes autorisation til at anvende TIR-carneter kan tilbagekaldes i medfør af TIR-konventionens artikel 6, stk. 4.

Autorisationen kan også tilbagekaldes af den kompetente myndighed på anmodning fra TIR-carnetindehaveren.

Artikel 229, TK

En afgørelse, der træffes af en toldmyndighed i en medlemsstat, finder anvendelse i hele EU's toldområde på alle TIR-transporter, som indsendes af den pågældende TIR-carnetindehaver for at få toldstedets accept.

IX.2.2.3.1. Anvendelsen af henholdsvis artikel 38 og artikel 6, stk. 4

Bemærkninger til artikel 38 og bilag 9, del II, TIR-konventionen

Artikel 6, stk. 4, indeholder bestemmelser om en alternativ sanktion, som på en række punkter er at foretrække frem for artikel 38. Enhver omstændighed, der fører til udelukkelse i henhold til artikel 38, vil umiddelbart også resultere i, at autorisationen tilbagekaldes i henhold til artikel 6, stk. 4, og bilag 9, del II.

Artikel 38, TIR-konventionen

TIR-carnetindehavere, der er etableret i EU, kan få inddraget deres autorisation i henhold til artikel 6, stk. 4, og bilag 9, del II, såfremt en national operatørs inddragelse er permanent. TIR-carnetindehavere, der er udelukket midlertidigt eller bemyndiget af andre kontraherende parter uden for EU, er kun omfattet af artikel 38.

IX.2.2.3.2. Anvendelsen af TIR-konventionens artikel 38

En person kan ifølge artikel 38 udelukkes enten midlertidigt eller permanent. Disse udtryk er ikke defineret i TIR-konventionen. Midlertidig udelukkelse svarer til, at autorisationen suspenderes i en bestemt periode. Det kan skabe logistiske problemer for de kontraherende parter, der er nødt til at føre streng kontrol i suspensionsperioden.

Beslutningen om at udelukke en økonomisk operatør fra TIR-systemet er et drastisk skridt og skal altid være velbegrundet. Hvis en overtrædelse eller uregelmæssighed anses for tilstrækkelig alvorlig til at udelukke den pågældende, skal det helst være permanent. Operatører, der er udelukket permanent, har desuden mulighed for at generhverve deres autorisation senere, hvis omstændighederne ændrer sig.

Under særlige omstændigheder kan midlertidig udelukkelse dog

være relevant, f.eks. hvis den uregelmæssighed, der ligger til grund for afgørelsen, vil kunne afhjælpes inden for kort tid (godkendelsesattesterne kan være forsinket, eller der er tekniske problemer med lastrummene osv.).

IX.2.2.3.3. Anvendelsen af TIR-konventionens artikel 6, stk. 4

Bilag 9, del II, TIR-konventionen og forklarende bemærkning 9.II.4 TIR-carnetindehavere, der mister retten til autorisation (fordi de f.eks. ikke længere overholder de grundlæggende betingelser for autorisationen), eller som ikke længere er egnede til autorisation (fordi de f.eks. har begået alvorlige eller gentagne overtrædelser), bør fratages deres autorisation.

Den medlemsstat, der tilbagekalder autorisationen, skal underrette TIR-carnetindehaveren og straks registrere denne oplysning i ITDB.

IX.2.2.3.4. Underretning af Europa-Kommissionen og medlemsstaterne

Artikel 229, TK Udelukkelse i medfør af artikel 38 i TIR-konventionen skal straks registreres af de kompetente toldmyndigheder i ITDB. En sådan registrering anses for at svare til at give meddelelse til Kommissionen og de andre medlemsstater, jf. artikel 229, stk. 2, i EU-toldkodeksen.

Europa-Kommissionen har ikke mulighed for at kontrollere, hvor nøjagtige disse oplysninger er, og det er vigtigt, at medlemsstaterne er forsigtige med at nægte de pågældende økonomiske operatører adgang til TIR-systemet. I tvivlstilfælde kontaktes det nationale kontaktpunkt, der har meddelt udelukkelsen, for at få oplysningerne bekræftet.

IX.2.2.4. Meddelelse af afgørelser om at genetablere adgangen til TIR-systemet

Medlemsstaten vil i visse tilfælde skulle ophæve sin afgørelse om at udelukke en TIR-carnetindehaver eller beslutte at give den pågældende autorisation igen. Det er tilsvarende vigtigt, at alle medlemsstater underrettes om disse afgørelser. Underretningsprocedurerne i punkt IX.2.2.3. ovenfor gælder derfor også for disse afgørelser.

IX.3. Sikkerhedsstillelse

Under dette punkt er der oplysninger om:

- Indledning (punkt IX.3.1.)
- Sikkerhedsstillelsens beløb (punkt IX.3.2.)
- Sikkerhedsstillelsens omfang (punkt IX.3.3)
- EU's garanterende sammenslutningers ansvar (punkt IX.3.4.)

IX.3.1. Indledning

*Artikel 3, litra b),
artikel 6, stk. 1,
artikel 8, stk. 3,
artikel 8, stk. 4, og
artikel 11, TIR-
konventionen*

Det internationale system for sikkerhedsstillelse er en af grundpillerne i TIR-forsendelsesordningen. Sikkerhedsstillelsen skal sikre, at told og afgifter, der er forbundet med en risiko, er dækket under hele TIR-transporten.

IX.3.2. Sikkerhedsstillelsens beløb

IX.3.2.1. Det maksimale beløb for sikkerhedsstillelse

*Artikel 8, stk. 3, og
forklarende
bemærkning 0.8.3,
TIR-konventionen*

Hver kontraherende part fastsætter det maksimale beløb for sikkerhedsstillelse pr. TIR-carnet.

Artikel 163, IA

Det er blevet aftalt på EU-plan at angive dette beløb i euro. Tilsvarende har Unionen vedtaget et maksimumsbeløb på 100 000 EUR.

IX.3.2.2. Regler om vekselkursen

Følgende regler gælder for medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta:

*Artikel 53, stk. 2,
IA*

*Artikel 48, stk. 2 og
3, IA*

a) I aftalen/tilsagnet svarer det maksimale beløb, der kan betales pr. TIR-carnet, til modværdien af 100 000 EUR i national valuta. De kurser, der skal anvendes til denne konvertering, fastsættes af Den Europæiske Centralbank en gang om året på den første arbejdsdag i oktober og offentliggøres i EU-Tidende. Kursen finder anvendelse fra den 1. januar i det efterfølgende år.

Artikel 53, stk. 1, litra b), TK b) Hvis der rejses krav på beløbet for sikkerhedsstillelsen, anvendes den vekselkurs, som var gældende den dag, hvor TIR-carnet blev godkendt på afgang- eller indgangstoldstedet. Disse kurser fastsættes en gang om måneden og offentliggøres i EU-Tidende.

Artikel 48, stk. 1, IA

IX.3.3. Sikkerhedsstillelsens omfang

Artikel 2, TIR-konventionen

Der bestemmes ikke i TIR-konventionen, hvilke varer der kan transporteres på grundlag af et TIR-carnet. Den internationale garantikæde omfatter dog ikke sikkerhedsstillelse for de nedenfor anførte alkohol- og tobaksprodukter. Denne begrænsning gælder, uanset hvor store mængder der er tale om. Det maksimale sikkerhedsbeløb, der er nævnt i punkt IX.3.2.1., gælder således for transport af alle varer med undtagelse af følgende alkohol- og tobaksprodukter:

HS-kode	Produktbeskrivelse
2207.10	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover
2208	Som ovenfor, med et alkoholindhold på under 80 % vol.
2402.10	Cigarer, cerutter og cigarillos, med indhold af tobak
2402.20	Cigaretter med indhold af tobak
2403.11 og 2403.19	Røgtobak, også med indhold af tobakserstatning, uanset mængdeforholdet

IX.3.4. EU's garanterende sammenslutningers ansvar

Artikel 228, TK

EU anses i forbindelse med TIR-ordningen for at udgøre et enkelt område. Der findes dog mindst én garanterende sammenslutning i hver medlemsstat.

Artikel 164, IA

Artikel 11, stk. 1, TIR-konventionen

Enhver forskriftsmæssig meddelelse om, at en forsendelse ikke er afsluttet, fra den relevante toldmyndighed til den garanterende sammenslutning, som finder sted i henhold til TIR-konventionen, har samme retsvirkning, som hvis meddelelsen var givet til en anden garanterende sammenslutning af dennes egen toldmyndighed.

IX.4. Formaliteter ved afgang- eller indgangsstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- Indledning (punkt IX.4.1.)
- Godkendelse af TIR-carnetoplysningerne (punkt IX.4.2.)
- Køretøjets/containerens sikkerhed (punkt IX.4.3.)
- Foranstaltninger på afgang- eller indgangstoldstedet (punkt IX.4.4.)
- Aflæsning på ruten (punkt IX.4.5.)
- Uoverensstemmelser (punkt IX.4.6.).

IX.4.1. Indledning

*Artikel 1, litra k),
TIR-konventionen*

*Punkt 1.2 i TIR-
håndbogen*

Afgangstoldstedet varetager to forskellige og afgørende funktioner. Disse funktioner tegner sig for tre af de fem hovedpiller i TIR. Den første funktion går ud på at antage TIR-carnetet og dermed sikre vejkøretøjets/containerens fysiske sikkerhed og at iværksætte toldkontrollen.

Artikel 228, TK

Den anden funktion, der er lige så vigtig, vedrører TIR-forsendelsens afslutning (jf. punkt IX.5.2.) og i givet fald inddrivelse af skyldige told- og afgiftsbeløb (jf. punkt 6.4). Eftersom EU anses for at udgøre et enkelt område, når der benyttes TIR-carneter, er den rolle og det ansvar, der påhviler afgangstoldstedet i EU, af særlig betydning.

*Artikel 273, stk. 1,
IA*

Det nye IT-baserede forsendelsessystem (NCTS), der allerede anvendes i forbindelse med EU-forsendelse, er det elektroniske forsendelsessystem, der skal anvendes til udveksling af TIR-meddelelser inden for EU.

Artikel 276, IA

Inden for EU's toldområde fremskyndes ophøret/afslutningen af TIR-forsendelsen mellem afgang- eller indgangstoldstedet og bestemmelses- eller udgangstoldstedet som følge af nye regler om, at man ikke længere skal returnere den relevante del af blad nr. 2, men sende følgende meddelelser: »Meddelelse om ankomst« (IE006) og en »Meddelelse om kontrolresultater« (IE018).

Forklarende bemærkning:

NCTS anvendes kun for TIR-forsendelser inden for EU (dvs. ikke i de lande, der er omfattet af proceduren for fælles forsendelse). Når en TIR-forsendelse føres ind i EU fra et tredjeland og passerer et tredjeland, før den vender tilbage til EU, er TIR-carnetindehaveren (eller dennes repræsentant) ansvarlig for at indgive de TIR-carnetoplysninger, der indleder en TIR-transaktion, ved hvert indgangstoldsted til EU.

Se eksemplet i bilag IX.8.9.

IX.4.2. Godkendelse af TIR-carnetoplysninger

Artikel 273, IA

Til udveksling af TIR-carnetdata for TIR-forsendelser og **til afslutning af toldformaliteterne i forbindelse med EU-forsendelsesprocedurer** anvendes NCTS.

TIR-carnetdata udveksles ved hjælp af elektroniske meddelelser på tre niveauer:

- mellem TIR-carnetindehaveren og toldvæsenet (eksternt område)
- mellem toldsteder i samme land (nationalt område) og
- mellem de nationale toldadministrationer indbyrdes og med Europa-Kommissionen (fælles område).

TIR-carnetindehaveren har normalt følgende muligheder for at indgive elektroniske TIR-carnetoplysninger afhængigt af, hvilken medlemsstat der er tale om:

- input direkte fra erhvervsdrivende (herunder input via et toldwebsted)
- elektronisk dataudveksling (EDI)
- datainput på toldstedet (via en terminal, der stilles til rådighed for operatørerne)
- via en grænseflade udviklet af den internationale organisation (f.eks. EPD-ansøgning i IRU).

Anvendelsen af TIR-carnetet uden udveksling af TIR-carnetoplysninger for TIR-transporter i tilfælde af, at de

elektroniske systemer midlertidigt er nede, er beskrevet i bilag IX.8.4 (nødprocedure).

Artikel 274, IA

Selv om TIR-carnetinnehaveren har pligt til at indgive TIR-carnetoplysningerne til afgang- eller indgangstoldstedet ved hjælp af NCTS, skal EU's toldmyndigheder stadig udfylde TIR-carnetet i overensstemmelse med TIR-konventionen for at undgå eventuelle juridiske konsekvenser af uoverensstemmelser mellem den elektroniske meddelelse og TIR-carnetoplysningerne.

Bilag 1, TIR-konventionen

I tilfælde af uoverensstemmelser mellem oplysningerne i NCTS og i TIR-carnetet er det TIR-carnetoplysningerne, der gælder, og TIR-carnetinnehaveren skal bringe de elektroniske data i overensstemmelse med TIR-carnetoplysningerne.

Bilag 10, stk. 4, TIR-konventionen

Hvert TIR-carnet er forsynet med et unikt referencenummer. TIR-carnetet kan bestå af 4, 6, 14 eller 20 blade. Der bruges et par blade for hver kontraherende part. Antallet af blade svarer til det antal kontraherende parter, hvis område kan passeres, herunder de kontraherende parter, som varerne sendes fra eller til.

Det er vigtigt at sikre, at det kun er gyldige TIR-carneter, der antages. Listen over TIR-carneter, som den internationale organisation har registreret som ugyldige, kan downloades elektronisk.

IRU har til opgave at trykke og distribuere TIR-carneter og har truffet en række sikkerhedsforanstaltninger for at gøre det muligt at genkende falske og forfalskede TIR-carneter, herunder:

- et billede af en lastbil i relief på forsiden
- anvendelse af termokromatisk trykfarve.

En strekkode, der svarer til det alfanumeriske TIR-carnetnummer.

Artikel 12, TIR-konventionen

Et ægte TIR-carnet kan dog være ugyldigt, hvis det f.eks. ikke er forsynet med den udstedende sammenslutnings underskrift eller stempel, eller hvis den gyldighedsdato, der er angivet i rubrik 1 på TIR-carnetets omslag, er overskredet.

Som ved enhver toldkontrol fastlægges omfanget og intensiteten af den kontrol, der skal udføres forud for TIR-carnetets godkendelse, ud fra en risikoanalyse. Kontrollen skal bl.a. godtgøre, at der er stillet sikkerhed for det gods, der er indladet (jf. punkt IX.3.3.).

IX.4.3. Køretøjets/containerens sikkerhed

Bilag 2, TIR-konventionen

Det er som følge af princippet om gensidig anerkendelse af toldkontrollen vigtigt, at afgangstoldstedet sikrer, at køretøjet eller containeren er godkendt til godstransport på grundlag af et TIR-carnet. I de fleste tilfælde vil det i forhold til risikoanalysen være tilstrækkeligt at se køretøjets godkendelsesbevis. Der gøres dog også opmærksom på, at disse beviser er lette at forfalske eller eftergøre. Hvis godkendelsesbeviset mangler eller er ugyldigt, kan der ikke indledes en TIR-forsendelse.

IX.4.3.1. Anbefaling om anvendelse af et kodesystem med henblik på i godkendelsesbeviset at indføje bemærkninger om mangler

Bilag 2, 3 og 4, TIR-konventionen

Den 11. juni 2015 besluttede administrationsudvalget for TIR-konventionen at anbefale, at toldmyndighederne, når de registrerer bemærkninger om mangler i rubrik 10 på godkendelsesbeviset, skal supplere de håndskrevne mangler med et kodesystem, der angiver manglens placering og type. Det ensartede kodesystem, der beskrives i denne anbefaling, skal anvendes af alle toldmyndigheder i EU. Det forhold, at rubrik 10 på godkendelsesbeviset ikke indeholder en kode, må ikke hindre accepten af et godkendelsesbevis, så længe bestemmelserne i bilag 3 til TIR-konventionen er opfyldt.

IX.4.4. Foranstaltninger på afgang- eller indgangstoldstedet

Artikel 276, IA

TIR-carnetindehaveren eller dennes repræsentant skal ud over at frembyde TIR-carnetet og de dokumenter, der skal ledsage det, køretøjet og varerne, sørge for, at TIR-carnetoplysningerne sammen med »Angivelsesoplysninger« (IE015) indsendes til afgangstoldstedet eller indlæses i NCTS med overholdelse af de regler og brug af de koder, der er fastsat for elektroniske forsendelsesangivelser.

Tillæg C2, TDA

Sammenhængen mellem dataelementerne i TIR-carnetet og dataattributterne i NCTS er vist i bilag IX.8.2.

Bilag B, DA

Bilag B, IA

Det bestemmelses- eller udgangstoldsted i EU, hvor varerne skal frembydes med henblik på at bringe TIR-forsendelsen til ophør, fremgår af databasen over toldsteder i EU. Webstedets adresse er:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_search_home.jsp?Lang=en.

NCTS validerer automatisk forsendelsesangivelsen. Valideringen kan omfatte en kontrol af indehaveren af TIR-ID'et ved hjælp af ITDB. Fejlagtige, ufuldstændige eller modstridende angivelser afvises med meddelelsen »Afvisning af angivelse« (IE016).

Når toldmyndighederne har godkendt angivelsen, opretter systemet et masterreferencenummer (MRN-nummer) for TIR-forsendelsen, som sendes til TIR-carnetindehaveren eller dennes repræsentant sammen med meddelelsen »Tildeling af MRN-nummer« (IE028).

Angivelsen har derefter status som »accepteret«. Afgang- eller indgangstoldstedet fastsætter en frist for, hvornår varerne skal frembydes på bestemmelses- eller udgangstoldstedet (se 4.4.6), og afgør, om varerne/køretøjet, herunder forseglingen af køretøjet, skal kontrolleres.

Afgang- eller indgangstoldstedet kan kontrollere gyldigheden af indehaverens TIR-ID-nummer på en af følgende måder:

Artikel 276, IA

- automatisk under antagelsen af toldangivelsen, hvor dets nationale forsendelsessystem forbindes til ITDB
- manuelt før frigivelse af en TIR-forsendelse via ITDB
- manuelt via ITDB i tilfælde af nødproceduren, som er beskrevet i bilag IX.8.4.

Nærmere oplysninger om ændring, tilbagekaldelse og kontrol af elektroniske angivelser findes i del IV, kapitel 2, i forsendeshåndbogen.

IX.4.4.1. Korrekt anvendelse af TIR-carnetet

TIR-carnetet bør anvendes i overensstemmelse med eksemplet på, hvordan TIR-carnetet udfyldes korrekt. Bilag 8.3 beskriver trin for trin, hvordan TIR-carnetet udfyldes, og hvordan bladene håndteres på de forskellige toldsteder (afgangs-, gennemkørsels- og bestemmelsestoldstedet).

Afgangstoldstedet skal også nøje undersøge, om TIR-carnetets omslag er udfyldt korrekt.

IX.4.4.2. Anbefaling om anvendelse af HS-koden

Beslutninger og henstillinger, TIR-håndbogen

Administrationsudvalget for TIR-konventionen af 1975 vedtog den 31. januar 2008 en henstilling om, at TIR-carnetindehavere ud over varebeskrivelsen også angiver HS-koden (sekscifret) i rubrik 10 på

godsmanifestet på det gule blad i TIR-carnetet (der ikke er forbeholdt toldbehandling).

Afgangstoldstederne i EU vil acceptere, at HS-koden også tilføjes på TIR-carnetblade, der er forbeholdt toldbehandling, og i de elektroniske TIR-carnetdata.

Det bemærkes, at TIR-carnetindehaveren ikke har pligt til at anføre HS-koden.

Hvis HS-koden oplyses, bør toldmyndighederne på afgang- eller indgangstoldstedet kontrollere, om den oplyste HS-kode svarer til den, der er vist på andre told-, handels- eller transportdokumenter.

IX.4.4.3 Dokumentation for varers toldmæssige status som EU-varer

Artikel 119 og 127, DA Når EU-varer forsendes fra en anden medlemsstat gennem et tredjelandets territorium på grundlag af et gennemgående

Artikel 207, IA

transportdokument, der er udstedt i en medlemsstat, kan TIR-carnetindehaveren anføre koden »T2L« (eller »T2LF« for EU-varer, som forsendes til, fra eller mellem særlige fiskale områder) og sin underskrift (rubrik 10) på alle de relevante blade i TIR-carnetets godsmanifest for at dokumentere, at varerne har status som EU-varer.

Omfatter TIR-carnetet også ikke-EU-varer, skal koden »T2L« eller »T2LF« og underskriften angives således, at det klart fremgår, at de kun vedrører EU-varerne.

Koden »T2L« eller »T2LF« skal på alle de relevante blade i TIR-carnetet bekræftes af afgangstoldstedet ved den kompetente embedsmands stempel og underskrift.

IX.4.4.4. Forelæggelse af en sikkerhedsstillelse

For at varer kan frigives til en TIR-forsendelse, skal der foreligge en sikkerhedsstillelse. I forbindelse med TIR-forsendelser stilles der sikkerhed i form af et gyldigt TIR-carnet. Sikkerhedsstillelse af typen B og TIR-carnetnummeret bruges i NCTS. Punkt IX.3. indeholder yderligere oplysninger om sikkerhedsstillelse.

IX.4.4.5. Forsegling af køretøjer/containere

Artikel 19, TIR-

Opmærksomheden bør også rettes mod forseglingen af køretøjer og

konventionen

*Bilag 2, TIR-
konventionen*

containere. Det er vigtigt at kontrollere, hvor mange toldsegl der skal påsættes, og nøjagtigt hvor de skal anbringes, ud fra godkendelsesbeviset (rubrik 5) og de vedhæftede fotografier (eller skitser). Hvis afgangstoldstedet finder det nødvendigt, kan der påsættes flere toldsegl for at forhindre uautoriseret åbning af lastrummet.

Toldsegl, der påsættes af afgangstoldstedet, skal anbringes korrekt, og segl, der allerede er anbragt, bør kontrolleres nøje af indgangstoldstedet for at se, om der er sket ulovlige indgreb. Det er ikke tilladt for eksportører og transportører at anvende andre segl end toldsegl i forbindelse med TIR-systemet.

IX.4.4.6. Frist

*Artikel 276 og 278,
IA*

Afgangs- eller indgangstoldstedet sætter en frist for, hvornår varerne skal være frembudt for bestemmelses- eller udgangstoldstedet.

Den frist, som er fastsat af dette toldsted, er bindende for toldmyndighederne i de medlemsstater, i hvis område varerne henføres under en TIR-forsendelse. Disse medlemsstater kan ikke ændre den fastsatte frist.

Hvis frembydelsen har fundet sted efter udløbet af den frist, der er fastsat af afgangs- eller indgangstoldstedet, anses TIR-carnetindehaveren for at have overholdt fristen, såfremt vedkommende selv eller transportøren på tilfredsstillende måde over for bestemmelses- eller udgangstoldstedet godtgør, at vedkommende ikke kan tilskrives forsinkelsen.

Når afgangs- eller indgangstoldstedet fastsætter denne frist, skal følgende tages i betragtning:

- det benyttede transportmiddel
- ruten
- enhver transportlovgivning eller anden lovgivning, der kan påvirke fastsættelsen af en frist (f.eks.: social- og miljølovgivning, der påvirker transportformen, transportbestemmelser om arbejdstid og obligatoriske hviletider for førere)
- i det nødvendige omfang de oplysninger, der meddeles af TIR-carnetindehaveren.

IX.4.4.7. Rute for varebevægelser under en TIR-transport

Artikel 275, IA

Hvis afgang- eller indgangstoldstedet finder det nødvendigt (f.eks. for transport af varer, der er forbundet med øget risiko), angiver det pågældende toldsted en transportrute under hensyntagen til eventuelle relevante oplysninger fra TIR-carnetindehaveren.

Det er ikke muligt at fastsætte den nøjagtige rute, der skal følges. Det skal dog som et minimum angives i rubrik 22 i TIR-carnetet og i NCTS, hvilke medlemsstater der skal passeres.

Det forventes som udgangspunkt, at varer, der transporteres under en TIR-forsendelse, navnlig hvis der er tale om enten levende dyr eller letfordærlige varer, forventes sendt til bestemmelsesstedet ad den økonomisk set mest berettigede rute.

IX.4.4.8. Frigivelse af en TIR-forsendelse

Artikel 276, IA

TIR-forsendelsen frigives, når TIR-carnetoplysningerne er godkendt, og den fornødne kontrol er foretaget. Afgangs- eller indgangstoldstedet underretter TIR-carnetindehaveren om varernes frigivelse til TIR-transport.

Afgangstoldstedet registrerer MRN for TIR-transporten i TIR-carnetets talon nr. 1, rubrik 2 (under nr.) og returnerer den til TIR-carnetindehaveren eller dennes repræsentant.

Artikel 184, DA

Det er ikke obligatorisk, at forsendelsesledsagedokumentet (TAD) eller forsendelses-/sikringsledsagedokumentet (TSAD) ledsager varerne med TIR-carnetet, hvis MRN eller TIR-carnetet er letlæseligt, eller hvis MRN indgives til toldmyndighederne ad anden vej (f.eks. i form af en strekcode eller vist på en elektronisk eller mobil enhed).

TIR-carnetindehaveren kan imidlertid anmode afgang- eller indgangstoldstedet om at forsyne vedkommende med TAD eller TSAD i en form anvist af det pågældende toldsted (i papirform eller elektronisk).

TIR-carnetets blad nr. 1, påtegnet MRN, frigøres og beholdes af afgang- eller indgangstoldstedet.

Artikel 276, IA

Når varerne er frigivet, genererer NCTS automatisk en »Meddelelse om forventet ankomst« (IE001) til bestemmelses- eller udgangstoldstedet. Det er også muligt at sende den eksterne

meddelelse »Frigivet til forsendelse« (IE029) til TIR-carnetindehaveren eller dennes repræsentant.

IX 4.5. Pålæsning på ruten

Artikel 18, TIR-konventionen

En TIR-transport kan omfatte højst fire ⁽⁹²⁾ afgangsgangstoldsteder og bestemmelsestoldsteder.

Hvis der lastes supplerende varer ved et gennemkørselstoldsted på ruten, skal dette toldsted både optræde som bestemmelsestoldsted og som afgangstoldsted, for så vidt angår TIR-carnetet og oplysningerne heri.

De procedurer, der er beskrevet i punkt 4.4., skal følges. Navnlig afsluttes den tidligere operation i NCTS og meddelelser IE06 og IE018 sendes (se punkt IX.5.3.).

Efter pålæsning af de supplerende varer har TIR-carnetindehaveren pligt til at foretage en ny angivelse af TIR-carnetoplysningerne i NCTS og at angive alle oplysninger om tidligere sendinger (herunder referencen til det forudgående dokument (MRN)). Se eksemplet i bilag IX.8.9.

IX.4.5.1. Midlertidig indstilling af TIR-transport

Artikel 26, TIR-konventionen

Bemærkninger til artikel 2 og 26, TIR-konventionen

Artikel 26, stk. 2, TIR-konventionen

Når en TIR-transport stilles i bero, uanset om det sker midlertidigt, gælder TIR-sikkerhedsstillelsen ikke for den pågældende del af transporten. En TIR-transport skal stilles i bero, hvis den finder sted i en stat, der ikke er kontraherende part i TIR-konventionen. Hvis en del af TIR-transporten ikke foregår ad landevejen (f.eks. til søs efter en enklere forsendelsesprocedure, eller uden at der benyttes en forsendelsesprocedure), kan TIR-carnetindehaveren anmode toldmyndighederne om at stille TIR-transporten i bero for denne del af rejsen og genoptage den efter afslutningen af den del, der ikke foregår ad landevejen.

Artikel 26, stk. 3, TIR-konventionen

I sådanne tilfælde foretages kontrollen og formaliteterne henholdsvis af udgangs- og indgangstoldstederne. Se punkt IX.4.4. og IX.5.3.

Bemærkninger til

På en kontraherende parts område kan TIR-proceduren dog

⁽⁹²⁾ Det kan være op til otte, hvis ændringerne af depositary notification C.N.99.2021.TREATIES-XI.A.16 træder i kraft i marts 2022.

*artikel 2 og 26,
TIR-konventionen*

anvendes for den del af rejsen, der ikke finder sted ad landevej (men f.eks. foregår med tog), såfremt toldmyndighederne er i stand til at varetage den kontrol og de formaliteter, der kræves for at indlede og afslutte proceduren på indgangs- og udgangstoldstedet (og i givet fald bestemmelsestoldstedet).

IX.4.6. Uoverensstemmelser

IX.4.6.1. Behandling af uoverensstemmelser

Tre former for uoverensstemmelser eller uregelmæssigheder vedrørende varer skal tages i betragtning:

- manglende varer
- overskydende varer
- varer med forkert beskrivelse.

Hvordan sådanne uoverensstemmelser behandles, afhænger af, om uoverensstemmelsen påvises af afgangstoldstedet eller indgangstoldstedet, og om den også omfatter en udførselsangivelse.

IX.4.6.2. Uoverensstemmelser, der påvises af afgangstoldstedet

*Artikel 40, TIR-
konventionen*

En uoverensstemmelse, der påvises af afgangstoldstedet, før TIR-carnetet og de indsendte oplysninger i TIR-carnetet er antaget, skal behandles som en uoverensstemmelse i forbindelse med den foregående toldprocedure (f.eks. toldoplæg, midlertidig opbevaring eller frigivelse af varer til udførselsproceduren). Det vil ofte være tilfældet, hvis uoverensstemmelsen vedrører varernes beskrivelse og mængde, og oplysningerne fra den foregående toldprocedure ganske enkelt er overført til TIR-carnetet.

Det hænder dog, at uoverensstemmelsen skyldes svig og har til formål at fordreje eller misbruge TIR- og forsendelsessystemet, f.eks. ved at beskrive varer, der er forbundet med øget risiko, som andre varer. I disse tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at træffe sanktioner over for de ansvarlige parter i overensstemmelse med de nationale regler.

IX.4.6.3. Uoverensstemmelser, der påvises af indgangstoldstedet

Artikel 23, TIR-

Toldmyndighederne på indgangstoldstedet undersøger kun varerne

konventionen
Artikel 24, TIR-konventionen

under den forseglede TIR-transport i særlige tilfælde. Hvis de undersøger varerne, skal toldmyndighederne indføre oplysninger om de nye segl, der er påsat, og eventuelt om kontrolresultaterne på de øvrige blade i TIR-carnetet og de tilsvarende taloner samt i NCTS.

Artikel 8, stk. 5, TIR-konventionen
Artikel 8, stk. 7, TIR-konventionen
Artikel 79, TK

Eventuelle uoverensstemmelser, der påvises af indgangstoldstedet, behandles ud fra de konkrete omstændigheder. Hvis der findes varer, som ikke er angivet, i vejkøretøjets forseglede lastrum, er TIR-carnetindehaveren den primære direkte ansvarlige person og dermed skyldner for toldskylden. Det sikrede beløb er af skattemæssige årsager omfattet af den sikkerhedsstillelse, der er knyttet til TIR-carnetet, og af den garanterende sammenslutnings ansvar.

Hvis TIR-forsendelsen af en eller anden grund ikke må fortsætte, f.eks. fordi der er forbud mod eller restriktioner på varernes indførsel, tilbageholdes varerne ved grænsen.

Artikel 8, stk. 5, TIR-konventionen

Hvis TIR-forsendelsen derimod kan fortsætte, skal oplysningerne om de fundne varer anføres på de øvrige blade i TIR-carnetet (se rubrikken mærket »Forbeholdt myndighederne«). I rubrikken »Forbeholdt myndighederne« anføres »Overskydende varer: artikel 8, stk. 5, TIR-konventionen«, efterfulgt af varernes beskrivelse og mængde.

TIR-carnetindehaveren foretager de nødvendige rettelser i NCTS, inden dataene godkendes på indgangstoldstedet.

Hvis der findes overskydende varer, som ikke er anbragt i det forseglede lastrum, behandles de som smuglervarer, der er indført ulovligt i EU, og der træffes de fornødne foranstaltninger. Den garanterende sammenslutning kan under disse omstændigheder ikke drages til ansvar for eventuelle told- og afgiftsbeløb, selv om chaufføren eller TIR-carnetindehaveren kan betragtes som toldskyldner.

IX.5. Formaliteter på bestemmelses- eller udgangstoldstedet

Under dette punkt er der oplysninger om:

- Indledning (punkt IX.5.1.)
- TIR-forsendelsens afslutning på afgangstoldstedet (punkt

IX.5.2.)

- Foranstaltninger på bestemmelses- eller udgangstoldstedet (punkt IX.5.3.)
- Ændring af bestemmelses- eller udgangstoldstedet (punkt IX.5.4.)
- Hændelser under transporten og brugen af den bekræftede rapport (punkt IX.5.5.)
- Uregelmæssigheder (punkt IX.5.6.)
- Kontrolsystemet for TIR-carneter (punkt IX.5.7.)
- Aflæsning på ruten (punkt IX.5.8.)
- Brugen af TIR-carnetet, når varerne vender tilbage (punkt IX.5.9.).

IX.5.1. Indledning

En af de vigtigste opgaver for bestemmelses- eller udgangstoldstedet er at sørge for, at TIR-forsendelsen afsluttes hurtigt.

IX.5.2. TIR-forsendelsens afslutning på afgang- eller indgangstoldstedet

Når de kompetente myndigheder på afgang- eller indgangsstedet afslutter en TIR-forsendelse, har det stor betydning, eftersom det reelt betyder, at den garanterende sammenslutning ikke længere kan drages til ansvar.

*Artikel 10, stk. 2,
TIR-konventionen*

TIR-forsendelsen kan kun afsluttes, hvis den er fuldført forskriftsmæssigt.

*Artikel 215, stk. 2,
IA*

*Artikel 1, litra e),
TIR-konventionen*

Afslutning af TIR-forsendelsen er implicit i den forstand, at afgang- eller indgangstoldstedet ikke træffer nogen formel afgørelse eller skridter til handling. Den garanterende sammenslutning underrettes heller ikke formelt om, at forsendelsen er afsluttet. TIR-carnetindehaveren og den garanterende sammenslutning kan anse TIR-forsendelsen for afsluttet,

medmindre de får besked om det modsatte.

IX.5.3. Foranstaltninger på bestemmelses- eller udgangstoldstedet

Artikel 278-279, IA Varerne, køretøjet, TIR-carnetet og MRN for TIR-transporten frembydes inden for den frist, som afgang- eller indgangstoldstedet har fastsat, hvorefter bestemmelses- eller udgangstoldstedet kontrollerer de påsatte segl og anvender MRN-nummeret til at hente oplysninger fra NCTS og registrere forsendelsen.

»Meddelelse om ankomst« (IE006) sendes til afgang- eller indgangstoldstedet for at oplyse det om, at sendingen er nået frem.

Artikel 277, IA Bestemmelses- eller udgangstoldstedet iværksætter den nødvendige kontrol ud fra oplysninger i meddelelsen om »Forventet ankomst« (IE001) og sender herefter meddelelsen »Kontrolresultater« (IE018) til afgang- eller indgangstoldstedet ved hjælp af de relevante koder. Denne meddelelse skal også indeholde alle oplysninger, der er blevet anført i den bekræftede rapport og TIR-carnetets blad nr. 1 under transporten. Dette kan være oplysninger om f.eks. omladning, nye forseglinger, hændelser eller ulykker (punkt IX.5.5.).

Bestemmelsestoldstedet afriver og beholder begge dele af TIR-carnetets blad nr. 2, påtegner TIR-carnetets talon og returnerer TIR-carnetet til TIR-carnetindehaveren.

Artikel 274, IA Når varer er frigivet til en TIR-forsendelse i NCTS på afgang- eller indgangstoldstedet, og der ikke er adgang til systemet på bestemmelses- eller udgangstoldstedet på det tidspunkt, hvor varerne ankommer, skal bestemmelses- eller udgangstoldstedet foretage den nødvendige kontrol og afslutte proceduren på grundlag af blad nr. 2 i TIR-carnetet.

Bestemmelses- eller udgangstoldstedet indtaster oplysningerne efterfølgende i NCTS, når det igen er tilgængeligt, således at afgang- eller indgangstoldstedet kan afslutte forsendelsen i NCTS.

Artikel 274, IA Når varerne er blevet frigivet til TIR-forsendelse på afgang- eller indgangstoldstedet uden udveksling af TIR-carnetoplysningerne for TIR-forsendelsen, men udelukkende på grundlag af TIR-carnetet, fordi NCTS midlertidigt er nede, skal bestemmelses- eller udgangstoldstedet afslutte proceduren på grundlag af blad nr. 2 i TIR-carnetet og returnere den relevante del af det til afgang- eller indgangstoldstedet.

Artikel 279, stk. 4, IA Bestemmelsestoldstedet påtegner TIR-carnetet ved at udfylde talon nr. 2 og beholde blad nr. 2. Efter påtegningen returnerer bestemmelsestoldstedet TIR-carnetet til TIR-carnetindehaveren. Hvis TIR-carnetindehaveren ikke er til stede, returneres TIR-carnetet til den person, der har fremlagt det, og som anses for at handle på TIR-carnetindehaverens vegne.

IX.5.4. Ændring af bestemmelses- eller udgangstoldstedet

Artikel 1, litra l), TIR-konventionen
Artikel 278, stk. 3, IA TIR-carnetindehaveren kan ifølge TIR-konventionen frembyde varerne og TIR-carnetet og afslutte TIR-transporten for et andet bestemmelses- eller udgangstoldsted end det, der er angivet. Dette sted betragtes i så fald som bestemmelses- eller udgangstoldstedet.

NCTS vil vise, at det faktiske bestemmelses- eller udgangstoldsted ikke har modtaget en »Meddelelse om forventet ankomst« (IE001) for det forelagte MRN-nummer, og det toldsted skal sende meddelelsen »Anmodning om meddelelse om forventet ankomst« (IE002).

Afgangs- eller indgangstoldstedet fremsender dernæst meddelelsen »Svar på meddelelse om forventet ankomst« (IE003), der indeholder oplysningerne i »Meddelelse om forventet ankomst« (IE001). Bestemmelses- eller udgangstoldstedet kan derefter sende meddelelsen »Meddelelse om ankomst« (IE006) og gå videre i proceduren (se IX.5.3).

Efter at have modtaget »Meddelelse om ankomst« (IE006) skal afgang- eller indgangstoldstedet ved hjælp af meddelelsen »Meddelelse om omdirigering« (IE024) underrette det angivne bestemmelses- eller udgangstoldsted om, at varerne er ankommet til et andet bestemmelses- eller udgangstoldsted.

Finder afgang- eller indgangstoldstedet ikke forsendelsen via MRN-nummeret, skal det i sit »Svar på meddelelse om forventet ankomst« (IE003) anføre grundene (kode 1 til 4) til, at der ikke kan sendes en »Meddelelse om forventet ankomst« (IE001).

Dette begrundes i følgende:

Kode 1. TIR-transporten er allerede ankommet til et andet bestemmelses- eller udgangstoldsted

Kode 2. TIR-transporten er blevet annulleret af afgang- eller

indgangstoldstedet

Kode 3. MRN-nummeret er ukendt (skyldes enten tekniske årsager eller uregelmæssigheder), eller

Kode 4. andre årsager.

(En forklaring til koderne findes under punkt I.4.4.5.)

Bestemmelses- eller udgangstoldstedet skal undersøge, hvorfor det ikke er muligt at sende ankomstmeddelelsen, og i givet fald afslutte TIR-forsendelsen og afrive og beholde begge dele af TIR-carnetets blad nr. 2. Det skal ligeledes påtegne TIR-carnetets talon nr. 2 og returnere den relevante del af blad nr. 2 til afgang- eller indgangstoldstedet samt returnere TIR-carnetet til TIR-carnetindehaveren.

IX.5.5. Hændelser under transport af varerne og brugen af den bekræftede rapport

Artikel 25, TIR-konventionen

Hvis toldseglene er blevet brudt, eller varer er gået til grunde eller blevet beskadiget ved et uheld, der er sket under transporten, skal transportøren øjeblikkeligt underrette toldmyndighederne, eller hvis det ikke er muligt, andre kompetente myndigheder i det land, sendingen befinder sig i.

Artikel 277, IA

Hvis transportøren var forpligtet til at afvige fra den transportrute, som afgang- eller indgangstoldstedet havde foreskrevet, som følge af omstændigheder uden for dennes kontrol, eller hvis hændelsen eller ulykken, jf. artikel 25 i TIR-konventionen, skete i EU's toldområde, skal transportøren frembyde varerne, TIR-carnetet og MRN for den nærmeste toldmyndighed i den medlemsstat, i hvis område transportmidlet er beliggende.

De pågældende myndigheder udfærdiger hurtigst muligt den bekræftede rapport, der er indeholdt i TIR-carnetet.

Gør uheldet det nødvendigt at omlade lasten til et andet køretøj, skal det ske i de pågældende myndigheders tilstedeværelse. Myndighederne udfærdiger den bekræftede rapport.

Forklarende bemærkning til artikel 29, TIR-konventionen

Erstatningskøretøjet eller -containeren skal også være godkendt til godstransport under toldsegl, medmindre TIR-carnetet bærer påskriften »Tungt eller omfangsrigt gods«.

Køretøjet eller containeren skal desuden forsegles, og de benyttede

segl skal beskrives i den bekræftede rapport.

Såfremt der ikke kan fremskaffes et godkendt køretøj eller en godkendt container, kan varerne dog omlades til et køretøj eller en container, der ikke er godkendt, forudsat at køretøjet eller containeren giver tilstrækkelig sikkerhed. I sidstnævnte tilfælde skal toldmyndighederne afgøre, om de vil kunne tillade, at transporten fortsættes i dette køretøj eller denne container på grundlag af TIR-carnetet.

Hvis det i tilfælde af overhængende fare er nødvendigt at aflæse hele ladningen eller en del af denne med det samme, kan transportøren træffe de nødvendige forholdsregler på egen hånd i stedet for at afvente, at myndighederne reagerer. Vedkommende vil herefter skulle godtgøre over for toldmyndighederne, at vedkommende var nødsaget til at handle således af hensyn til køretøjet, containeren eller ladningen. Når transportøren har truffet forebyggende foranstaltninger, og faren er undgået, skal vedkommende straks underrette toldmyndighederne, således at de kan kontrollere de faktiske omstændigheder, undersøge ladningen, forsegle køretøjet eller containeren og udfærdige den bekræftede rapport.

Bestemmelses- eller udgangstoldstedet sender »Meddelelse om kontrolresultater« (IE018), som indeholder de oplysninger om hændelsen, der er anført i den bekræftede rapport og TIR-carnetet.

Den bekræftede rapport må ikke fjernes fra TIR-carnetet.

IX.5.6. Uregelmæssigheder, der påvises på bestemmelses- eller udgangstoldstedet

IX.5.6.1. Uregelmæssigheder ved varerne

Artikel 8,5, TIR-konventionen

Eventuelle uregelmæssigheder, der påvises af bestemmelses- eller udgangstoldstedet, behandles ud fra de konkrete omstændigheder. Hvis der findes varer, som ikke er angivet, i vejkøretøjets forseglede lastrum, er de af skattemæssige årsager omfattet af den sikkerhedsstillelse, der er knyttet til TIR-carnetet, og af den garanterende sammenslutnings ansvar. TIR-carnetet påtegnes i rubrik 27 på blad nr. 2 og i rubrik 5 på talon nr. 2.

Der anføres »Overskydende varer: artikel 8, stk. 5, i TIR-konventionen«, efterfulgt af varernes beskrivelse og mængde. Bestemmelses- eller udgangstoldstedet benytter NCTS til at fremsende meddelelsen »Meddelelse om kontrolresultater« (IE018)

sammen med kode »B« og bemærkningen »Afventer løsning af uoverensstemmelser«, som afgang- eller indgangstoldstedet anmodes om at undersøge.

Forsendelsens status er herefter »Afventer løsning« på afgang- eller indgangstoldstedet.

Når problemet er løst, underretter afgang- eller indgangstoldstedet bestemmelses- eller udgangstoldstedet ved at fremsende en »Meddelelse om løsning af uoverensstemmelser« (IE020). Afgangstoldstedet vil herefter frigive varerne og afslutte forsendelsen.

Uregelmæssigheder, der skyldes manglende eller fejlbeskrevne varer, håndteres på samme måde med hensyn til påtegning af TIR-carnetet og fremsendelse af meddelelser i NCTS.

IX.5.6.2. Uregelmæssigheder ved forseglinger

På bestemmelses- eller udgangstoldstedet kontrollerer toldvæsenet, om de påsatte segl stadig er intakte. Hvis seglene er brudt, eller der er pillet ved dem, skal bestemmelses- eller udgangstoldstedet anføre dette i den »Meddelelse om kontrolresultater« (IE018), som det sender til afgang- eller indgangstoldstedet.

Bestemmelsestoldstedet vurderer ud fra de forelagte oplysninger, hvilke foranstaltninger der skal træffes (f.eks. om varerne skal undersøges), hvorefter det underretter afgang- eller indgangstoldstedet.

IX.5.6.3. Andre uregelmæssigheder

Hvis uregelmæssigheden skyldes svig og har til formål at fordreje eller misbruge TIR-systemet, vil det være hensigtsmæssigt at træffe sanktioner over for de ansvarlige parter.

IX.5.7. Kontrolsystem for TIR-carneter

*Artikel 6, stk. 2a,
TIR-konventionen*

*Bilag 10, TIR-
konventionen*

En international organisation, der bemyndiges af administrationsudvalget, påtager sig ansvaret for at etablere et kontrolsystem for TIR-carneter med henblik på at sikre en effektiv udformning og drift af det internationale system for sikkerhedsstillelse. Den autoriserede organisation er i øjeblikket den internationale vejtransportorganisation (IRU), som bruger et

elektronisk kontrolsystem (benævnt SafeTIR).

Bestemmelsestoldstedet skal fremlægge oplysninger om TIR-forsendelsers delvise eller fuldstændige ophør i NCTS.

Oplysningerne sendes om muligt hver dag ved hjælp af det hurtigst tilgængelige kommunikationsmiddel. Der skal som minimum fremsendes følgende oplysninger vedrørende alle TIR-carneter, der fremvises på bestemmelsestoldstedet:

- a. TIR-carnetets referencenummer
- b. Dato og indskrivningsnummer i toldregistret (bogføring)
- c. Navn eller nummer på bestemmelsestoldstedet
- d. Dato og referencenummer som angivet i attesten for en TIR-forsendelses ophør (rubrik 24-28 i eksemplar 2) på bestemmelsestoldstedet (hvis forskellig fra (b))
- e. Delvist eller fuldstændigt ophør
- f. Ophør, attesteret med eller uden forbehold, jf. dog artikel 8 og 11 i TIR-konventionen
- g. Andre oplysninger eller dokumenter (frivilligt)
- h. Sidenummer i TIR-carnetet, hvor ophøret attesteres.

IX.5.8. Aflæsning på ruten

Artikel 18, TIR-konventionen

En TIR-transport kan omfatte højst fire ⁽⁹³⁾ afgang- og bestemmelsestoldsteder.

Hvis der aflæses varer ved et gennemkørselstoldsted på ruten, skal dette toldsted både optræde som bestemmelsestoldsted og som afgangstoldsted, for så vidt angår TIR-carnetet og oplysningerne heri.

De procedurer, der er beskrevet i punkt IX.5.3., skal følges. Navnlig skal den tidligere forsendelse afsluttes i NCTS, og meddelelse IE006 og IE018 skal sendes.

Efter aflæsningen har TIR-carnetindehaveren pligt til at foretage en

⁽⁹³⁾ Det kan være op til otte efter marts 2022 (se fodnote 90).

ny angivelse af de resterende varer i NCTS. Se eksemplet i bilag 8.9, litra c).

IX.5.9. Behandling af TIR-transporter, der vender tilbage

*Forklarende
bemærkning til
artikel 2 (0.2-1)*

En TIR-transport kan begynde og slutte i samme land, såfremt ruten går over en anden kontraherende parts område.

*Bedste praksis,
TIR-håndbogen*

Det samme kan ske, hvis en anden kontraherende part ikke tillader, at TIR-transporten fortsættes på dennes område (f.eks. fordi der er forbud mod visse varer). I sådanne tilfælde er der to alternative scenarier:

- Indgangstoldstedet i den pågældende kontraherende part bør indlede TIR-transporten og straks attestere den som afsluttet med angivelse af den nøjagtige årsag til afvisningen i rubrikken »Forbeholdt myndighederne« på alle resterende blade. TIR-carnetindehaveren vender derefter tilbage til udgangstoldstedet i det foregående land og beder om at få ændret bestemmelseslandet og bestemmelsestoldstedet for TIR-transporten. TIR-carnetindehaveren anmoder i den forbindelse toldmyndighederne om at attestere ændringerne i rubrik 7 på omslagets side 1 og i rubrik 6 og 12 på alle de øvrige blade.
- Indgangstoldstedet til denne kontraherende parts område nægter at attestere TIR-carnetet som beskrevet ovenfor. TIR-carnetindehaveren vender derefter tilbage til udgangstoldstedet i det foregående land og beder om at få ændret bestemmelseslandet og bestemmelsestoldstedet for TIR-transporten. TIR-carnetindehaveren anmoder i den forbindelse toldmyndighederne om at attestere ændringerne i rubrik 7 på omslagets side 1 og i rubrik 6 og 12 på alle de øvrige blade og beder desuden om, at toldmyndighederne i rubrikken »Forbeholdt myndighederne« på alle de øvrige blade oplyser, at myndighederne i det efterfølgende land har nægtet at antage TIR-carnetet.

Det samme TIR-carnet (de resterende sider) kan bruges til at fortsætte TIR-transporten.

IX.6. Efterforskningsprocedure

Under dette punkt er der oplysninger om:

- Den indledende efterforskning (punkt IX.6.1.)
- Efterforskningsproceduren (punkt IX.6.2.)
- Alternativt bevis for forsendelsens ophør (punkt IX.6.3.)
- Skyld og inddrivelse (punkt IX.6.4.)
- Krav over for den garanterende sammenslutning (punkt IX.6.5.)
- Anvendelsen af artikel 163-164 i IA (punkt IX.6.6.).

IX.6.1. Den indledende efterforskning

Hvis afgang- eller indgangstoldstedet ikke har modtaget meddelelsen »Ankomstmeddelelse« (IE006) inden udløbet af fristen for varenes frembydelse på bestemmelses- eller udgangstoldstedet, skal disse myndigheder anvende meddelelsen »Anmodning om status« (IE904) til at kontrollere, om samme status fremgår af NCTS i bestemmelses- eller udgangsmedlemsstaten. Bestemmelsesstedets system kontrollerer automatisk denne status og sender et »Svar på status« (IE905). Se nærmere under punkt VII.2.5.

IX.6.2. Efterforskningsprocedure

Artikel 280, IA

Hvis forsendelsen som beskrevet i punkt IX.6.1. har samme status på begge toldsteder, og alle meddelelser er modtaget, skal myndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten enten indlede den efterforskningsprocedure, der kræves for at indhente de nødvendige oplysninger til at afslutte TIR-forsendelsen, eller hvis dette ikke er muligt, fastslå, om der er opstået en toldskyld, identificere skyldneren og bestemme, hvilken medlemsstat der har kompetence til at inddrive toldskylden.

Nærmere oplysninger om elektronisk forespørgsel og inddrivelse af skyld findes i del VII og VIII.

For at indlede efterforskningsproceduren på det angivne bestemmelses- eller udgangstoldsted anbefales det dog, at de kompetente myndigheder i afgang- eller indgangsmedlemsstaten undersøger, om det er registreret, at forsendelsen er ophørt, i det elektroniske kontrolsystem, som den internationale organisation

administrerer i henhold til bilag 10 til TIR-konventionen.

Hvis det ikke er muligt at afslutte TIR-forsendelsen inden for 28 dage efter, at det anførte bestemmelses- eller udgangstoldsted er blevet bedt om at indlede efterforskningen, anmoder toldmyndigheden i afgang- eller indgangsmedlemsstaten TIR-carnetindehaveren om at føre bevis for, at TIR-forsendelsen er bragt til ophør, eller påvise, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk har fundet sted, og underretter den garanterende sammenslutning herom. Meddelelsen »Forespørgsel om ikke-ankomne varer« (IE140) kan benyttes ved forespørgslen til TIR-carnetindehaveren og meddelelsen »Information om ikke-ankomne varer« (IE141) ved svaret.

TIR-carnetindehaveren skal i begge tilfælde fremlægge beviset (for forsendelsens ophør eller det sted, hvor uregelmæssigheden fandt sted) inden for 28 dage efter den dag, hvor der anmodes herom. Denne periode kan forlænges med 28 dage på begæring af TIR-carnetindehaveren.

Hvis der efter denne periode:

- ikke er modtaget et svar fra bestemmelses- eller udgangstoldstedet
- foreligger en bekræftelse fra bestemmelses- eller udgangstoldstedet om, at TIR-carnetet ikke er blevet fremlagt, eller det på anden måde vises
- ikke fremlægges alternativt bevis, der opfylder toldmyndighedens krav
- ikke er ført bevis for, at TIR-forsendelsen er bragt til ophør, eller
- ikke er rettet anmodning fra en anden medlemsstat om at overdrage ansvaret for inddrivelse

skal toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten formelt underrette den garanterende sammenslutning og indehaveren af TIR-carnetet om, at TIR-forsendelsen ikke er afsluttet. Meddelelsen, der kan sendes på samme tid, bør sendes som brev for bedst muligt at sikre, at den når frem til modtageren.

*Artikel 11, stk. 1,
TIR-konventionen*

Artikel 280, stk. 8,

Meddelelsen skal under alle omstændigheder ske inden for ét år fra

datoen for TIR-carnetets modtagelse.

Hvis det under en efterforskningsprocedure fastslås, at TIR-transporten er afsluttet korrekt, afslutter afgang- eller indgangsmedlemsstatens toldmyndighed TIR-proceduren og underretter straks den garanterende sammenslutning og TIR-carnetindehaveren samt i givet fald eventuelle toldmyndigheder, der kan have indledt en opkrævning, om TIR-procedurens afslutning.

IX.6.3. Alternativt bevis for forsendelsens ophør*Artikel 281, IA*

Toldmyndighederne i en afgang- eller indgangsmedlemsstat kan godkende ethvert dokument, der er attesteret af toldmyndigheden i den bestemmelses- eller udgangsmedlemsstat, hvor varerne er blevet frembudt, som alternativt bevis for, at TIR-forsendelsen er ophørt.

Det alternative bevis skal identificere varerne og fastslå, at de er blevet frembudt på bestemmelses- eller udgangstoldstedet eller leveret til en godkendt modtager.

TIR-carnetindehaveren eller den garanterende sammenslutning kan også fremlægge et af følgende dokumenter til identificering af varerne som alternativt bevis, når toldmyndigheden i en afgang- eller indgangsmedlemsstat finder det tilstrækkeligt:

- et dokument eller en toldoptegnelse attesteret af toldmyndigheden i en medlemsstat, hvori det fastslås, at varerne fysisk har forladt Unionens toldområde
- et tolldokument udstedt i et tredjeland, hvor varerne er henført under en toldprocedure
- et dokument udstedt i et tredjeland og påtegnet af dette lands toldmyndigheder, hvori det attesteres, at varerne anses for at være i fri omsætning i dette land.

En kopi af ovennævnte dokumenter kan udgøre bevis, hvis de er bekræftet af myndighederne.

Artikel 280, stk. 8, IA

Det toldsted, der står for efterforskningen, bør meddele TIR-carnetindehaveren og den garanterende sammenslutning, om det har godkendt det fremlagte alternative bevis som dokumentation for, at TIR-proceduren er bragt til ophør. Det toldsted, der står for efterforskningen, forventes også at fremsende enhver dokumentation for, at proceduren er afsluttet, som toldstedet har fundet frem til under efterforskningsproceduren, til TIR-

carnetindehaveren.

IX.6.4. Toldskyld og inddrivelse

Toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten er hovedansvarlige for at indlede inddrivelsesproceduren i tilfælde af uregelmæssigheder, som bevirker, at der skal betales toldskyld og/eller andre afgifter.

IX.6.4.1. Identificering af den/de direkte ansvarlige personer

Artikel 78, DA Hvis der ikke er ført bevis for, at TIR-forsendelsen er bragt til ophør, skal toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten fastslå, hvor toldskylden opstod, inden for syv måneder efter den dato, hvor varerne senest skulle have været frembudt på bestemmelses- eller udgangstoldstedet. De skal ligeledes identificere skyldneren og afgøre, hvilken medlemsstat der har kompetence til at inddrive toldskylden.

Artikel 105, TK Toldskylden skal bogføres senest 14 dage efter udløbet af fristen på syv måneder.

Toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten kan til det formål benytte alle oplysninger, som de er i besiddelse af, herunder de oplysninger, som den garanterende sammenslutning og TIR-carnetindehaveren har fremlagt.

Artikel 11, stk. 1, TIR-konventionen
Artikel 79, artikel 84 og 87, TK
Artikel 77 og 78, DA, artikel 163 og 311, IA

Den eller de ansvarlige personer skal identificeres efter de almindelige bestemmelser i TK, IA og DA. I de fleste tilfælde bør det forventes, at toldskylden er opstået, enten fordi varerne er blevet fjernet fra »toldtilsyn«, eller fordi de forpligtelser, der følger af anvendelsen af TIR-proceduren, ikke er blevet opfyldt. Eftersom TIR-carnetindehaveren er ansvarlig for at frembyde varerne osv. til bestemmelses- eller udgangsstedet, fastlægges det, at vedkommende eller vedkommendes repræsentant umiddelbart er den eller de personer, som har det direkte ansvar.

Yderligere oplysninger om den elektroniske procedure for toldskyld og inddrivelse findes i del VIII.

IX.6.4.2. Inddrivelse af toldskyld og/eller andre afgifter

Artikel 11, stk. 2, Inddrivelse af toldskyld hos den eller de ansvarlige personer sker ifølge standardprocedurerne, se del VIII. De kompetente

TIR-konventionen myndigheder skal i henhold til TIR-konventionen forlange indfrielse hos den eller de personer, der er ansvarlige for betalingen af de skyldige told- og afgiftsbeløb. Når TIR-carnetindehaveren har bopæl i et tredjeland, vil det dog ikke altid være muligt at sikre betalingen af de skyldige afgifter. Det erkendes også i TIR-konventionen, hvoraf det fremgår, at myndighederne »så vidt muligt forlanger indfrielse hos den ansvarlige person«.

Udtrykket »så vidt muligt« antyder, at de kompetente myndigheder skal gøre en indsats for at forlange indfrielse. De skal som et minimum udstede et formelt betalingskrav. Dette krav bør rettes til den ansvarlige person.

Hvis betalingen ikke finder sted inden for en måned efter det tidspunkt, hvor skyldneren fik meddelelse om skylden, skal beløbet — op til det maksimale beløb — opkræves hos den garanterende sammenslutning.

IX.6.5. Krav over for den garanterende sammenslutning

Artikel 11, stk. 3, TIR-konventionen Der kan tidligst rejses krav over for den garanterende sammenslutning en måned efter den dato, hvor det blev meddelt, at forsendelsen ikke var afsluttet, og inden for to år regnet fra datoen for denne meddelelse. Det bør undgås at rejse krav for tidligt (dvs. før fristen på en måned er udløbet), da det kan påvirke kravets gyldighed.

Den korteste af de to frister anvendes i praksis, når der ikke er udsigt til, at skylden kan inddrives fra den eller de ansvarlige personer, og det er uvist, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden har fundet sted. Den længste frist anvendes, når der er realistisk mulighed for, at skylden vil kunne inddrives fra den eller de ansvarlige personer.

Det er kendt, at alle krav, der rejses mod den nationale garanterende sammenslutning, overføres til IRU. Det gør det muligt for IRU at »verificere«, om kravene er gyldige. Det er derfor vigtigt, at alle krav ledsages af den fornødne dokumentation, der som et minimum viser, at uregelmæssigheden har givet anledning til betaling af told og importafgifter, at skyldneren er identificeret, at der er rettet henvendelse til skyldneren med henblik på at få betalt de skyldige afgifter, og at de pågældende meddelelser er sendt korrekt og rettidigt.

IX.6.6. Anvendelse af artikel 163-164, IA

Eftersom EU's toldområde i forbindelse med TIR-proceduren anses for at udgøre et enkelt område, er det ikke altid let at identificere den medlemsstat, der har kompetence til at behandle de uregelmæssigheder osv., der måtte opstå under proceduren. De meddelelser om manglende afslutning, der er nævnt i punkt IX.6.1., skal derfor anses for at være sendt til alle garanterende sammenslutninger i EU.

IX.6.6.1. Overdragelse af ansvaret for inddrivelse af skylden

Artikel 167, stk. 1, IA

Artikel 1, litra o), TIR-konventionen

Artikel 11, stk. 2, TIR-konventionen

Artikel 11, stk. 1, TIR-konventionen

Artikel 11, stk. 2, TIR-konventionen

Artikel 11, stk. 3, TIR-konventionen

Hvis det er nødvendigt at overdrage ansvaret for inddrivelsen til en anden medlemsstat, skal den initiativtagende eller anmodende medlemsstat fremsende »alle relevante dokumenter« til den medlemsstat, anmodningen rettes til. Med »relevante dokumenter« menes også korrespondancen mellem den initiativtagende medlemsstat og dens nationale garanterende sammenslutning.

Indeholder denne korrespondance relevante oplysninger om meddelelsens gyldighed fra den oprindelige garanterende sammenslutnings side, skal den medlemsstat, anmodningen er rettet til, tage stilling til, om den kan støtte et krav mod dens garanterende sammenslutning. Hvis der klages over et krav, kan den garanterende sammenslutning i den medlemsstat, anmodningen er rettet til, fremføre denne korrespondance til støtte for sin klage over det krav, som den medlemsstat, anmodningen er rettet til, har fremsat, i overensstemmelse med dette lands civilretlige bestemmelser.

IX.7. Godkendt modtager

Under dette punkt er der oplysninger om:

- Indledning (punkt IX.7.1.)
- Bemyndigelse til at bryde og fjerne toldsegl (punkt IX.7.2.)
- Varernes ankomst (punkt IX.7.3.)
- TIR-carnetets fremlæggelse (punkt IX.7.4.)
- TIR-carnetets påtegning og returnering til TIR-carnetindehaveren (punkt IX.7.5.).

IX.7.1. Indledning

Varer, der er henført under TIR-proceduren, skal som hovedregel frembydes på bestemmelsestoldstedet sammen med køretøjet, TIR-carnetet og MRN for TIR-forsendelsen.

Den godkendte modtager kan dog modtage varerne i sine egne lokaler eller på et andet godkendt sted uden at skulle frembyde varerne, køretøjet, TIR-carnetet og MRN for TIR-forsendelsen på bestemmelsestoldstedet.

Artikel 230, TK

Procedurene for godkendte modtagere under TIR-ordningen er baseret på de eksisterende EU-forsendelsesprocedurer/fælles forsendelsesprocedurer. Procedurene i del VI skal derfor følges.

*Artikel 186-187,
DA*

Artikel 282, IA

I modsætning til hvad der gælder for almindelige TIR-forsendelser, gælder tilladelsen som godkendt modtager i forbindelse med TIR-forsendelser kun for TIR-forsendelser, hvor det endelige aflæsningssted er de lokaler, der er angivet i tilladelsen.

IX.7.2. Bemyndigelse til at bryde og fjerne toldsegl

Artikel 282, IA

Den gensidige anerkendelse af toldkontrollen er en af hovedpillerne i TIR-ordningen, og påsætning og fjernelse af toldsegl er et væsentligt led heri. Derfor bør det udtrykkeligt fremgå af bevillingen, at indehaveren af TIR-carnetet eller dennes repræsentant er bemyndiget til at bryde og fjerne toldsegl.

Den godkendte modtager må under ingen omstændigheder fjerne toldseglene, før der er indhentet tilladelse fra bestemmelsestoldstedet i form af meddelelsen »Aflæsningstilladelse« (IE043).

IX.7.3. Varernes ankomst

Artikel 282, IA

Den godkendte modtager anvender meddelelsen »Ankomstmeddelelse« (IE007) til at underrette bestemmelsestoldstedet om varernes ankomst i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette gør det muligt for de kompetente myndigheder at foretage kontrol, hvis det er nødvendigt, inden modtageren lossere varerne.

»Meddelelse om ankomst« (IE006) sendes til afgang- eller indgangstoldstedet for at oplyse det om, at sendingen er nået frem.

Bestemmelsestoldstedet udsteder en »Aflæsningstilladelse« (IE043) som tilladelse til at aflæse varerne, hvis det ikke har til hensigt at kontrollere godset, før det aflæsses. Den godkendte modtager fjerner seglene, kontrollerer og lossere varerne og sammenholder dem med oplysningerne i TIR-carnetet og meddelelsen »Aflæsningstilladelse«, indtaster de lossede varer i sine regnskaber og sender senest den tredje dag efter varernes ankomst meddelelsen »Bemærkninger til losning« (IE044) til bestemmelsestoldstedet. Denne meddelelse indeholder oplysninger om eventuelle uregelmæssigheder.

IX.7.4. Fremlæggelse af TIR-carnetet

Artikel 282, IA TIR-carnetet og MRN for TIR-forsendelsen skal fremlægges for bestemmelsestoldstedet inden for den frist, der er angivet i tilladelsen, med henblik på påtegning og afslutning af TIR-forsendelsen.

IX.7.5. TIR-carnetets påtegning og returnering til TIR-carnetindehaveren

Artikel 279, stk. 4, IA Bestemmelsestoldstedet påtegner TIR-carnetet ved at udfylde talon nr. 2 og beholde blad nr. 2. Efter påtegningen returnerer bestemmelsestoldstedet TIR-carnetet til TIR-carnetindehaveren eller dennes repræsentant.

Bemærkning til artikel 28, TIR-konventionen Bestemmelsestoldstedet indlæser »Meddelelsen om kontrolresultater« (IE018) i NCTS og sender oplysningerne i overensstemmelse med punkt IX.5.7.

IX.8. Bilag til del IX

IX.8.1. Kontaktpunkter i EU ⁽⁹⁴⁾

Den nyeste udgave af listen over kontaktpunkter findes via følgende link:

EUROPA: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

⁽⁹⁴⁾ Den komplette liste over TIR-kontaktpunkter findes på <http://www.unece.org/tir/focalpoints/login.html>.

IX.8.2. Sammenligningstabel

Rubrik i TIR-carnetet	Feltnavn i NCTS
Afgangslan/-e (rubrik 6 på omslaget)	Afsendelsesland (rubrik 15)
Bestemmelsesland/-e (rubrik 7 på omslaget)	Bestemmelsesland (rubrik 17)
Køretøjets/-ernes registreringsnummer (rubrik 8 på omslaget)	Afgangstransportmidlets identitet (rubrik 18)
Køretøjets/-ernes godkendelsesbevis (rubrik 9 på omslaget)	Vedlagte dokumenter/certifikater (rubrik 44)
Containernummer/-numre (rubrik 10 på omslaget)	Container (rubrik 19), containernummer (rubrik 31)
TIR-carnetets nummer (rubrik 1 i carnetet)	Dokumentreference (rubrik 44)
TIR-carnetindehaver (rubrik 4 i carnetet)	Erhvervsdrivende, der er ansvarlig for proceduren (rubrik 50), EORI-nummer, indehaverens TIR-ID-nummer som defineret for rubrik 3 på omslaget til TIR-carnetet (se bilag IX.8.3), erhvervsdrivende — hovedforpligtet (rubrik 50), EORI-nummer
Afgangslan/-e (rubrik 5 i carnetet)	Afsendelsesland (rubrik 15)
Bestemmelsesland/-e (rubrik 6 i carnetet)	Bestemmelsesland (rubrik 17)
Køretøjets/-ernes registreringsnummer (rubrik 7 i carnetet)	Afgangstransportmidlets identitet (rubrik 18)
Bilag (rubrik 8 i carnetet)	Vedlagte dokumenter/certifikater (rubrik 44)
Containere, mærker og numre på kolli (rubrik 9 i carnetet)	Containernummer (rubrik 31), kolloenes mærke og nummer (rubrik 31)
Antallet og arten af kolli og genstande, varebeskrivelse (rubrik 10 i carnetet) (*)	Kolloenes art (rubrik 31), antal kolli (rubrik 31), varepostnummer (rubrik 32), varebeskrivelse (rubrik 31), HS-kode (rubrik 33)
Bruttovægt (rubrik 11 i carnetet)	Bruttomasse i alt (rubrik 35)
Angivelsessted og -dato (rubrik 14 i carnetet)	Angivelsesdato (rubrik C)
Antal toldsegl og identifikation (rubrik 16 i carnetet)	Antal forseglinger og mærke (rubrik D)

(*) I henhold til reglerne om anvendelse af TIR-carnetet bruges rubrikken til at angive »Tungt eller omfangsrigt gods«, jf. artikel 1, litra p), i TIR-konventionen. Det samme gælder i tilfælde af, at påtegningen »T2L« er anvendt i henhold til artikel 319 i GB.

Rubrik i TIR-carnetet	Felt navn i NCTS
Afgangs- eller indgangstoldsted (rubrik 18 i carnetet)	Afgangstoldstedets referencenummer (rubrik C)
Frist for forsendelse (rubrik 20 i carnetet)	Frist (rubrik D)
Registreringsnummer ved afgangstoldstedet (rubrik 21 i carnetet)	Masterreferencenummer (MRN)
Bestemmelsestoldsted (rubrik 22 i carnetet)	Bestemmelsestoldsted (rubrik 53), modtager af IE01
Modtager (vedlagte dokumenter)	Erhvervsdrivende — modtager (rubrik 8)

IX.8.3. Udfyldelse af TIR-carnetet

Udfyldelse af rubrikker i TIR-carnetet

Del 7.2 Bedste praksis med hensyn til anvendelse af TIR-carnet, bilag I, TIR-håndbogen

Omslagets side 1, der udfyldes af sammenslutningen eller TIR-carnetindehaver

- Rubrik 1* TIR-carnetets udløbsdato (dd/mm/åååå), efter hvilken det ikke kan fremlægges til godkendelse på afgangstoldstedet. Forudsat at TIR-carnetet er antaget af afgangstoldstedet på eller før udløbsdatoen, forbliver det gyldigt, indtil TIR-forsendelsens ophør ved bestemmelsestoldstedet. [Forklarende bemærkning: Der må ikke foretages rettelser i denne rubrik]
- Rubrik 2* Den udstedende nationale sammenslutnings navn.
- Rubrik 3* TIR-carnetindehaverens identifikationsnummer, navn, adresse og land. Den garanterende sammenslutning tildeler TIR-carnetindehaveren et personligt og unikt identifikationsnummer i følgende harmoniserede format: »AAA/BBB/XX...X«, hvor »AAA« er en kode på tre bogstaver for det land, hvor den person, der benytter TIR-carneter, er autoriseret, »BBB« er en trecifret kode for den nationale sammenslutning, der har udstedt TIR-carnetindehaverens autorisation, og »XX...X« er en række tal (højst ti cifre), som identificerer den person, der har autorisation til at anvende TIR-carneter.
- Rubrik 4* Den udstedende sammenslutnings stempel og underskrift.
- Rubrik 5* Den internationale organisations sekretærs (påtrykte) underskrift.
- Rubrik 6* Det/de lande, hvor TIR-transporten for hele ladningen eller en del deraf begynder.
- Rubrik 7* Det/de lande, hvor TIR-transporten af hele ladningen eller en del deraf fuldføres.
- Rubrik 8* Vejkøretøjets/-ernes registreringsnummer, dvs. registreringsnummeret for såvel motorkøretøjer (f.eks. sættevognstrækkere) som påhængsvogne eller sættevogne, der trækkes af sådanne køretøjer. Hvis der ikke er lovkrav om indregistrering af påhængsvogne og sættevogne, anføres identifikations- eller fabrikationsnummeret i stedet for registreringsnummeret.

- Rubrik 9* TIR-godkendelsesbevisets/-ernes nummer og dato.
- Rubrik 10* Det/de eventuelle containernumre.
- Rubrik 11* Eventuelle bemærkninger, f.eks. påtegningen »Tungt eller omfangsrigt gods«.
- Rubrik 12* TIR-carnetindehaverens eller dennes repræsentants underskrift.

Blad nr. 1/nr. 2 (gult), der ikke er forbeholdt toldbehandling

TIR-carnetindehaveren skal udfylde det gule blad. Denne side skal indholdsmæssigt svare til blad nr. 1-20, dvs. de hvide og grønne sider. Toldmyndighederne kommer som regel ikke med bemærkninger på denne side, medmindre TIR-carnetindehaveren anmoder dem om at bekræfte ændringer.

Beslutninger og henstillinger, TIR-håndbogen Administrationsudvalget for TIR-konventionen af 1975 vedtog den 31. januar 2008 en henstilling om, at TIR-carnetindehavere ud over varebeskrivelsen også angiver HS-koden (sekscifret) i rubrik 10 på godsmanifestet på det gule blad i TIR-carnetet (der ikke er forbeholdt toldbehandling).

Afgangstoldstederne i EU vil acceptere, at HS-koden også tilføjes på TIR-carnetblade, der er forbeholdt toldbehandling.

Bemærk, at TIR-carnetindehaveren ikke har pligt til at anføre HS-koden.

Hvis HS-koden oplyses, bør toldmyndighederne på afgang- eller indgangstoldstedet (gennemkørselstoldstedet) kontrollere, om den oplyste HS-kode svarer til den, der er vist på andre told-, handels- eller transportdokumenter.

Blad nr. 1 (hvidt) udfyldes af TIR-carnetindehaveren

- Rubrik 1* TIR-carnetets referencenummer
- Rubrik 2* Det/de toldsteder, hvor TIR-transporten for hele ladningen eller en del deraf begynder. Antallet af afgangsteder kan variere fra et til tre, afhængigt af antallet af bestemmelsessteder (jf. rubrik 12). Der må højst være fire afgang- eller bestemmelsestoldsteder i alt.
- Rubrik 3* Den internationale organisations navn og/eller logo.
- Rubrik 4* TIR-carnetindehaverens identifikationsnummer, navn, adresse og

land. Se beskrivelsen af rubrik 3 på omslaget.

Rubrik 5 Det/de lande, hvor TIR-transporten for hele ladningen eller en del deraf begynder.

Rubrik 6 Det/de lande, hvor TIR-transporten af hele ladningen eller en del deraf fuldføres.

Rubrik 7 Vejkøretøjets/-ernes registreringsnummer, dvs. registreringsnummeret for såvel motorkøretøjer som påhængsvogne eller sættevogne, der trækkes af sådanne køretøjer. Hvis der ikke er lovkrav om indregistrering af påhængsvogne og sættevogne, anføres identifikations- eller fabriktionsnummeret i stedet for registreringsnummeret.

Rubrik 8 Yderligere dokumenter kan vedhæftes TIR-carnetets blade eller omslag i overensstemmelse med nr. 10, litra c), eller nr. 11 i reglerne for anvendelse af TIR-carnetet. Afgangstoldstedet bør i så fald fastgøre dem til TIR-carnetet med hæfteklammer eller lignende og stemple dem på en sådan måde, at de ikke kan fjernes fra TIR-carnetet, uden at det kan ses. For at undgå, at dokumenterne ombyttes, bør afgangstoldstedet stemple hver side af de vedhæftede dokumenter. Dokumenterne bør vedhæftes omslaget (eller det gule blad) og hvert blad i TIR-carnetet. Nærmere oplysninger om disse dokumenter anføres i denne rubrik.

Rubrik 9 a) Identifikationsnummeret på lastrummet/-ene og containeren/-erne (hvis dette er relevant).

b) Identifikationsmærker eller -numre på kolli eller genstande.

Rubrik 10 Antallet og arten af kolli eller genstande, beskrivelse af varerne. Varebeskrivelsen bør omfatte varernes handelsnavn (fjernsyn, videoapparater, CD-afspillere osv.) og gøre det muligt at identificere dem entydigt. Fællesbetegnelser som elektronik, husholdningsudstyr, tøj og boligudstyr accepteres ikke som varebeskrivelser. Den anbefalede HS-kode (fra den gule side) kan også tilføjes her. Antallet af kolli for hver varebeskrivelse bør ligeledes fremgå af godsmanifestet. Hvis der er tale om omfangsrige varer, skal mængden af varer angives.

Rubrik 11 Bruttovægt i kilogram (kg).

Rubrik 12 Antal kolli til levering på forskellige bestemmelsestoldsteder, samlet antal kolli og toldstedernes navne (placering). Antallet af bestemmelsestoldsteder kan variere fra et til tre, afhængigt af

antallet af afgangstoldsteder (jf. rubrik 2). Der må højst være fire afgang- og bestemmelsestoldsteder i alt.

Rubrik 13-15 Sted, dato og TIR-carnetindehaverens eller dennes repræsentants underskrift. TIR med udfyldelsen af denne rubrik for ægtheden af TIR-carnetoplysningerne. Disse angivelser bør anføres på alle TIR-carnetets blade.

Blad nr. 1 (hvidt) udfyldes af toldmyndighederne

Forbeholdt myndighederne Enhver oplysning, der kan lette toldkontrollen, f.eks. nummeret på det foregående tolldokument.

Rubrik 16 Antal påsatte toldsegl og identifikationsmærker og tilhørende identifikationsoplysninger. Det sidste afgangstoldsted angiver disse oplysninger på alle de øvrige blade.

Rubrik 17 Dato (i formatet dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent embedsmand ved afgangstoldstedet. På det sidste afgangstoldsted skal toldtjenestemanden underskrive og datostemple rubrik 17 under manifestet på alle de øvrige blade.

Rubrik 18 Navnet på afgangstoldstedet eller indgangstoldstedet.

Rubrik 19 Der sættes kryds »X« i det pågældende felt, hvis det konstateres, at toldsegl eller andre identifikationsmærker er i orden ved TIR-forsendelsens begyndelse. Det første afgangstoldsted skal ikke udfylde denne rubrik.

Rubrik 20 Fristen (dd/mm/åååå og eventuelt tidspunkt) for forsendelse, hvor TIR-carnetet, vejkøretøjet, kombinationen af vejkøretøjer eller containeren skal frembydes på udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet.

Rubrik 21 Identifikationsoplysninger om afgangstoldstedet eller indgangstoldstedet efterfulgt af det registreringsnummer, som TIR-forsendelsen er tildelt i toldregistret.

Rubrik 22 Diverse, dvs. det gennemkørselstoldsted eller bestemmelsestoldsted, hvor varerne skal frembydes. Den fastsatte rejserute kan om nødvendigt angives her.

Rubrik 23 Dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent embedsmand ved afgang- eller indgangstoldstedet.

Talon nr. 1 (hvid), der udfyldes af toldmyndighederne

<i>Rubrik 1</i>	Identifikationsoplysninger om afgangstoldstedet eller indgangstoldstedet.
<i>Rubrik 2</i>	Masterreferencenummer (MRN-nr.) og det andet referencenummer, der er tildelt TIR-forsendelsen.
<i>Rubrik 3</i>	Antal påsatte toldsegl og identifikationsmærker og tilhørende identifikationsoplysninger (hvis relevant).
<i>Rubrik 4</i>	Der sættes kryds »X« i det pågældende felt, hvis det konstateres, at toldsegl eller andre identifikationsmærker er i orden ved TIR-forsendelsens begyndelse. Det første afgangstoldsted skal ikke udfylde denne rubrik.
<i>Rubrik 5</i>	Diverse, dvs. det gennemkørselstoldsted eller bestemmelsestoldsted, hvor varerne skal frembydes. Den fastsatte rejserute kan om nødvendigt angives her.
<i>Rubrik 6</i>	Dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent embedsmand ved afgang- eller indgangstoldstedet.
<i>Talon nr. 1</i>	Hvis TIR-forsendelsen blev indledt uden udveksling af TIR-carnetoplysninger (nødprocedure/procedure for driftskontinuitet — punkt 8.4.) stemples talon nr. 1 på et klart synligt sted (jf. stemplet i bilag 8.6).

Blad nr. 2 (grønt) udfyldt af TIR-carnetindehaveren

Rubrik 1-23 på blad nr. 2 udfyldes på samme måde som de tilsvarende rubrikker på blad nr. 1.

Blad nr. 2 (grønt) udfyldt af toldmyndighederne

<i>Rubrik 24</i>	Identifikationsoplysninger om bestemmelses- eller udgangstoldstedet.
<i>Rubrik 25</i>	Der sættes kryds »X« i det pågældende felt, hvis det konstateres, at toldsegl eller andre identifikationsmærker er i orden.
<i>Rubrik 26</i>	Antal kolli, der er aflæsset. Udfyldes kun af bestemmelsestoldstedet og ikke af udgangstoldstedet.
<i>Rubrik 27</i>	Denne rubrik udfyldes kun, hvis det konstateres, at der er forekommet uregelmæssigheder, uheld eller hændelser i forbindelse med TIR-transporten. Hvis det er tilfældet, påføres et »R«, og eventuelle forbehold beskrives nærmere. Hvis toldmyndighederne attesterer afslutningen af TIR-forsendelser

med forbehold af systematiske, uspecificerede forhold, skal de begrunde dette.

Rubrik 28 Dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent embedsmand ved bestemmelses- eller udgangstoldstedet.

Ved returnering af den relevante del af blad nr. 2, hvis TIR-forsendelsen blev indledt uden udveksling af TIR-carnetdata (nødprocedure/procedure for driftskontinuitet — punkt 8.4.), skal følgende oplyses på bagsiden af talonen: returadressen på toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten (gennemkørsel) og stemplet »NCTS-nødprocedure« (model i bilag 8.6) i rubrikken »Forbeholdt myndighederne«.

Talon nr. 2 (grøn) udfyldt af toldmyndighederne

Rubrik 1 Identifikationsoplysninger om bestemmelses- eller udgangstoldstedet.

Rubrik 2 Der sættes kryds »X« i det pågældende felt, hvis det konstateres, at toldsegl eller andre identifikationsmærker er i orden.

Rubrik 3 Antal kolli, der er aflæst. Udfyldes kun af bestemmelsestoldstedet og ikke af udgangstoldstedet.

Rubrik 4 Antal påsatte nye toldsegl og nye identifikationsmærker og tilhørende identifikationsoplysninger (hvis relevant).

Rubrik 5 Ligesom rubrik 27 på blad nr. 2 udfyldes denne rubrik kun, hvis det konstateres, at der er forekommet uregelmæssigheder, uheld eller hændelser i forbindelse med TIR-transporten. Hvis det er tilfældet, påføres et »R«, og eventuelle forbehold beskrives nærmere. Hvis toldmyndighederne attesterer afslutningen af TIR-forsendelser med forbehold af systematiske, uspecificerede forhold, skal de begrunde dette.

Rubrik 6 Dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent embedsmand ved bestemmelses- eller udgangstoldstedet.

Udfyldelse af den bekræftede rapport for TIR-carnetet

Rubrik 1 Afgangstoldsted(er).

Rubrik 2 TIR-carnetnummer

Rubrik 3 Navnet på den internationale organisation.

- Rubrik 4* Vejkøretøjets/-ernes registreringsnummer.
- Rubrik 5* TIR-carnetets indehaver og dennes identifikationsnummer.
- Rubrik 6* Toldseglenes tilstand: Sæt kryds »X« i den relevante rubrik:
— venstre rubrik: Seglene er ubrudte.
— højre rubrik: Seglene er brudte.
- Rubrik 7* Lastrummets eller containerens/-ernes tilstand:
— venstre rubrik: Lastrummet er urørt.
— højre rubrik: Lastrummet er blevet åbnet.
- Rubrik 8* Bemærkninger/resultater
- Rubrik 9* Feltet »Intet gods synes at mangle« afkrydses som følger:
— venstre rubrik: Der mangler intet gods.
— højre rubrik: Der mangler gods. I sidstnævnte tilfælde skal det oplyses i rubrik 10-13, hvilke varer der mangler eller er beskadiget.
- Rubrik 10* a) Lastrum eller container(e): Angiv identifikationsoplysninger.

 b) Identifikationsmærker eller -numre på kolli eller genstande:
 Angiv identifikationsoplysninger.
- Rubrik 11* Antallet og arten af kolli eller genstande, beskrivelse af varerne.
- Rubrik 12* (M) for manglende gods.

 (D) for beskadiget gods.
- Rubrik 13* Bemærkninger, nærmere oplysninger om manglende eller beskadigede mængder.
- Rubrik 14* Dato (dd/mm/åååå), sted og tid, hvor uheldet er sket.
- Rubrik 15* Foranstaltninger, der er truffet, for at TIR-forsendelsen kan fortsætte: Sæt kryds »X« i det pågældende felt, og indsæt eventuelt de manglende oplysninger:

 — Det øverste felt: påsætning af de nye segl: nummer og beskrivelse.

— Det midterste felt: omladning af gods, se rubrik 16.

— Det nederste felt: andre.

Rubrik 16

Hvis varerne er blevet overført: Punktet »Kendetegn ved erstatningskøretøjet/-erne eller -containeren/-erne« er udfyldt:

a) Køretøjets registreringsnummer: Hvis køretøjet er godkendt til TIR-transport, sættes der kryds i venstre rubrik. Er den/de ikke godkendt, sættes der kryds »X« i højre rubrik.

b) Containerens/containerernes identifikationsnummer/-numre: Hvis den/de er godkendt til TIR-transport, sættes der kryds »X« i venstre rubrik. Er den/de ikke godkendt, sættes der kryds »X« i højre rubrik.

Godkendelsesattestens nummer anføres, hvis det er relevant, i højre side af højre rubrik. Antallet af og oplysningerne om de påsatte segl anføres i linjen til højre for rubrikken til højre.

Rubrik 17

Navn/titel og oplysninger for den myndighed, der har udfærdiget den bekræftede rapport: sted, dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift.

Rubrik 18

Dato (dd/mm/åååå), stempel og underskrift af en kompetent tjenestemand ved det næste toldsted, TIR-forsendelsen ankommer til.

Afrivningsseddel

Det nummererede afrivningshjørne på bagsiden af TIR-carnetet frigøres og returneres til TIR-carnetindehaveren, hvis de kompetente myndigheder har taget TIR-carnetet i besiddelse for at undersøge det nærmere. Det påtegnes af den myndighed, der har taget TIR-carnetet i besiddelse, i form af dennes stempel og underskrift med præcisering.

IX.8.4. TIR-forsendelse under særlige omstændigheder (nødproceduren/procedure for driftskontinuitet)

TIR-carnetets anvendelse

Artikel 274, IA

Når der ikke er adgang til NCTS eller det computersystem, som TIR-carnetindehaverne bruger til indgivelse af TIR-carnetoplysningerne på afgang- eller indgangstoldstedet, anvendes nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet, og TIR-forsendelsen frigives på grundlag af TIR-carnetet. Det angives, at nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet er anvendt, på blad

nr. 1 og i rubrikken »Forbeholdt myndighederne« på blad nr. 2 ved hjælp af et stempel svarende til det, der er vist i bilag 8.6.

Ved returnering af den relevante del af blad nr. 2 som led i nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet, skal returadressen på toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten oplyses på bagsiden af dette blad.

Artikel 279, stk. 5, IA I disse tilfælde kan NCTS ikke anvendes til at udføre eller afslutte TIR-forsendelsen i EU's toldområde.

Bestemmelses- eller udgangstoldstedet bringer TIR-proceduren til ophør på grundlag af blad nr. 2 i TIR-carnetet og fremsender den relevante del af dette blad til toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten. Dette skal ske senest otte dage efter opsigelsesdatoen. Afgangs- eller indgangstoldstedet sammenligner de oplysninger, der er modtaget fra bestemmelses- eller udgangstoldstedet, med henblik på at afslutte proceduren.

Forudgående efterforskning i tilfælde af nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet

Bedste praksis, TIR-håndbogen Når nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet anvendes, og toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten ikke har modtaget den relevante del af blad nr. 2 i TIR-carnetet inden for fristen på otte dage, kan de undersøge, om det er registreret, at TIR-carnetet er blevet frembudt på bestemmelses- eller udgangsstedet, i IRU's elektroniske kontrolsystem, SafeTIR. Det kan fortælle dem, om de skal sende deres anmodning om efterforskning vedrørende TIR-carnetet til det nuværende eller det seneste bestemmelses- eller udgangstoldsted i EU.

Viser det sig, at TIR-carnetet ikke er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet, kan toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten beslutte at indlede efterforskningsproceduren med det samme over for det anførte bestemmelses- eller udgangstoldsted i EU.

Efterforskningsprocedure i tilfælde af nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet

Artikel 280, stk. 6, IA Såfremt toldmyndighederne i afgang- eller indgangsmedlemsstaten ikke har modtaget bevis for, at TIR-transporten er afsluttet inden for to måneder efter TIR-carnetets godkendelse, eller de på et tidligere tidspunkt får mistanke om, at transporten ikke er afsluttet, skal de sende en anmodning om efterforskning vedrørende TIR-carnetet (jf.

modellen nedenfor) til bestemmelses- eller udgangstoldstedet. Det samme gør sig gældende, hvis det senere viser sig, at beviset for TIR-transportens afslutning var forfalsket.

Den procedure, der beskrives i kapitel 4 (Efterforskningsproceduren) i del VII, finder tilsvarende anvendelse.

*Bedste praksis,
TIR-håndbogen*

Det informationsbrev og den anmodning om efterforskning, der anvendes i forbindelse med nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet, udformes på følgende måde:

IX.8.5. Skriftlig meddelelse

Informationsbrev, der sendes til den garanterende sammenslutning i forbindelse med TIR-ordningen og til indehaveren af TIR-carnetet

.....

(det berørte toldsteds/den berørte toldmyndigheds fulde navn)

.....

(sted og dato)

Emne: Oplysninger om TIR-carnet nr.

rettet til

(TIR-carnetindehaverens fulde navn og adresse)

.....

(den garanterende sammenslutnings fulde navn)

Kære

Vi gør Dem venligst opmærksom på, at vi ikke har modtaget Deres bekræftelse af, at den TIR-forsendelse inden for Den Europæiske Union, der er foretaget på grundlag af TIR-carnet nr., er bragt til ophør på retmæssig vis.

Vi har desuden undersøgt dette TIR-carnets status i kontrolsystemet for TIR-carneter og konstateret:

- 1) at systemet ikke indeholder oplysninger, som bekræfter, at denne TIR-forsendelse inden for EU er afsluttet
- 2) at systemet indeholder oplysninger om denne TIR-forsendelse — vi har derfor allerede rettet henvendelse til bestemmelsestoldstedet i..... for at få bekræftet disse SafeTIR-oplysninger, men har endnu ikke modtaget svar. ⁽⁹⁵⁾

I henhold til artikel 280, stk. 7, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 12. oktober 1992 om EU-toldkodeksen, og uden at dette berører de oplysninger, der skal gives i medfør af artikel 11, stk. 1, i TIR-konventionen, beder vi Dem derfor om at forsyne os med de nødvendige dokumenter for at bevise, at denne TIR-forsendelse er afsluttet på korrekt vis i Den Europæiske Union, senest 28 dage efter datoen på dette brev.

⁽⁹⁵⁾ Den berørte toldmyndighed skal vælge en af de to muligheder.

Dette bevis kan fremlægges i form af et af følgende dokumenter, som identificerer varerne:

— et dokument attesteret af toldmyndigheden i bestemmelses- eller udgangsmedlemsstaten, hvori varerne nærmere angives, og hvoraf det fremgår, at de er blevet frembudt for bestemmelses- eller udgangstoldstedet eller er afleveret til en godkendt modtager

— et dokument eller en toldoptegnelse attesteret af toldmyndigheden i en medlemsstat, hvori det fastslås, at varerne fysisk har forladt Unionens toldområde

— et tolldokument udstedt i et tredjeland, hvor varerne er henført under en toldprocedure

— et dokument udstedt i et tredjeland, som er stemplet eller på anden måde attesteret af dette lands toldmyndighed, og som fastslår, at varerne anses for at være i fri omsætning i det pågældende land.

En kopi af ovennævnte dokumenter, som er attesteret som værende ægte kopier af det organ, der har attesteret originaldokumenterne, af det pågældende tredjelands myndighed eller af en myndighed i en medlemsstat, kan fremlægges som bevis.

.....

(toldstedets stempel/den ansvarlige persons underskrift)

Bilag: Kopi af blad nr. 1 i TIR-carnetet.

IX.8.6. Eksempel på anmodning om efterforskning

TIR-carnet — anmodning om efterforskning

I. Udfyldes af afgang- eller indgangsstedet til Unionen		
A. TIR-carnet nr. Kopi af blad nr. 1 vedlagt	B. Bestemmelses- eller udgangstoldsted fra Unionen (navn og medlemsstat)	
C. Afgang- eller indgangstoldstedet til Unionen (navn, adresse, medlemsstat)	D. Køretøjets registreringsnummer eller fartøjets navn, hvis dette er kendt	
E. Efter de oplysninger, som dette toldsted er i besiddelse af, blev sendingen		
☐ 1. frembudt for.....den/..../.... (toldsted eller godkendt modtager) DD/MM/ÅÅ		
2. udleveret til..... den/..../.... (personens eller firmaets navn og adresse) DD/MM/ÅÅ		
3. Der foreligger ingen oplysninger om, hvad der er sket med varerne.		
Sted og dato:	Underskrift	Stempel
II. Udfyldes af bestemmelses- eller udgangstoldstedet fra Unionen: Anmodning om yderligere oplysninger		
Afgang- eller indgangstoldstedet til Unionen bedes, for at der kan iværksættes en undersøgelse, sende:		
☐ en nøjagtig varebeskrivelse		
☐ kopi af fakturaen		
☐ kopi af CMR		
følgende dokumenter eller oplysninger:		
Sted og dato:	Underskrift	Stempel

Udfyldes af afgang- eller indgangstoldstedet til Unionen

Svar på anmodning om yderligere oplysninger

1. De ønskede oplysninger, kopier eller dokumenter er vedlagt.
2. De oplysninger, kopier og dokumenter, der er nævnt i punkt 1, 2, 3 og 4, er ikke til rådighed.

Sted og dato:

Underskrift

Stempel

IV. Udfyldes af bestemmelses- eller udgangstoldstedet fra Unionen

1. Den relevante del af blad. nr. 2 returneret den .../.../....; den behørigt påtegnede kopi af blad nr. 1 er vedlagt.
2. Den relevante del af blad nr. 2 er behørigt påtegnet og vedlagt denne anmodning.
3. Der er iværksat en undersøgelse, og en kopi af blad nr. 2 eller en kopi af blad nr. 1 vil blive returneret snarest muligt.
4. Sendingen er blevet frembudt her uden det relevante dokument.
5. Hverken sendingen eller TIR-carnetet er blevet frembudt her, og det har ikke været muligt at fremskaffe oplysninger herom.

Sted og dato

Underskrift

Stempel

IX.8.7. Model til EU-aftale/tilsagn

MODEL TIL EU-STANDARDAFTALE MELLEM MEDLEMSSTATERNES TOLDMYNDIGHEDER OG DERES NATIONALE GARANTEREDE SAMMENSLUTNINGER OM TIR-PROCEDUREN (‡)

I henhold til artikel 6 og 8 samt bilag 9, del I, punkt 1, litra d), i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, der blev indgået i Genève den 14. november 1975, med senere ændringer, (herefter benævnt TIR-konventionen), har [toldmyndighedens navn] og [den nationale garanterende sammenslutnings navn], der er godkendt af den nævnte toldmyndighed til at fungere som kautionist for personer, der benytter TIR-proceduren (§), indgået følgende aftale:

Virksomhed

[Den nationale garanterende sammenslutnings navn] giver ifølge artikel 8 og bilag 9, del I, punkt 3, nr. iv), tilsagn om til [toldmyndighedens navn] at betale det beløb, der er stillet som sikkerhed for den toldskyld og de andre afgifter med tillæg af eventuelle morarenter, som skulle have været betalt i henhold til bestemmelserne i De Europæiske Union og i givet fald i henhold til den nationale lovgivning i [medlemsstatens navn], hvis der er konstateret en uregelmæssighed i forbindelse med en TIR-forsendelse.

Dette tilsagn gælder for varer, der forsendes på grundlag af TIR-carneter udstedt af [den nationale garanterende sammenslutnings navn] eller af en anden garanterende sammenslutning, som er tilsluttet den internationale organisation, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, i TIR-konventionen.

[Den nationale garanterende sammenslutnings navn] skal ifølge bestemmelserne i TIR-konventionens artikel 8 hæfte solidarisk med de personer, der er ovennævnte beløb skyldige, for betalingen af disse beløb.

I henhold til artikel 163 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 12. oktober 1992 om EU-toldkodeksen, er det højeste beløb, som [toldmyndighedens navn] kan kræve fra [den nationale garanterende sammenslutnings navn], 100 000 EUR (et hundrede tusinde euro) pr. TIR-carnet eller et tilsvarende beløb som fastlagt i henhold til artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

[Den nationale garanterende sammenslutnings navn] forpligter sig til at imødekomme skriftlige betalingskrav fra [toldmyndighedens navn] inden for de tidsrum, der er fastsat i TIR-konventionen, og i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

(‡) Den administrative ordning TAXUD/1958/2003 endelig.

(§) Jf. artikel 1, litra q), i TIR-konventionen fra 1975. Denne aftale og dette tilsagn finder ikke anvendelse på transport af de alkohol- og tobaksprodukter, der er beskrevet i den forklarende bemærkning 0.8.3 i TIR-konventionen.

Dette tilsagn gælder ikke for eventuelle bøder og sanktioner, der uddeles af den pågældende medlemsstat.

Underretning og betalingskrav

Bestemmelserne i artikel 87 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen lægges til grund ved afgørelsen af, hvilken toldmyndighed i Den Europæiske Union der har kompetence til at inddrive ovennævnte beløb. Dermed hæfter [*den nationale garanterede sammenslutnings navn*] også for ovennævnte beløb, hvis betingelserne i artikel 167, stk. 1, i forordning (EU) nr. 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 12. oktober 1992 om EU-toldkodeksen finder anvendelse.

Det fremgår af bestemmelserne i TIR-konventionen, hvilket ansvar [*den nationale garanterende sammenslutnings navn*] har. Dette ansvar indtræder på de tidspunkter, der er fastsat i artikel 8, stk. 4, i TIR-konventionen.

Andre bestemmelser

[*Navnet på den nationale garanterende organisation*] forpligter sig også til at overholde de særlige bestemmelser i bilag 9, del I, punkt 3, nr. i)-iii) og v)-x), samt forpligtelsen til at indgive data i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 9, del II, TIR-konventionen.

Aftalens opsigelse

Nærværende aftale gælder på ubestemt tid. Hver af parterne kan ensidigt opsigte aftalen, forudsat at modparten underrettes skriftligt herom mindst tre (3) måneder i forvejen.

Opsigelsen af denne aftale berører ikke de forpligtelser og det ansvar, der påhviler [*den nationale garanterende sammenslutnings navn*] i henhold til TIR-konventionen. Det betyder, at [*den nationale garanterende sammenslutnings navn*] fortsat vil være forpligtet til at imødekomme gyldige krav om betaling af det beløb, der er stillet sikkerhed for, i forbindelse med TIR-forsendelser, som er omfattet af denne aftale og påbegyndt før det tidspunkt, hvor opsigelsen af denne aftale træder i kraft, selv om betalingskravet sendes efter dette tidspunkt.

Kompetence

Eventuelle tvister vedrørende anvendelsen af denne aftale afgøres ved domstolene og efter gældende national ret i den medlemsstat, hvor [*den nationale garanterende sammenslutnings navn*] har sit hjemsted.

Ikrafttrædelse

Denne aftale gælder fra den ...

Underskrevet

Underskrevet

For den nationale garanterede sammenslutning

For toldmyndigheden

Dato

Dato

IX.8.8. Stempel til brug ved nødproceduren/proceduren for driftskontinuitet

<p>NCTS BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE</p> <p><i>NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM</i></p> <p><i>INITIATED ON</i> _____</p> <p><i>(Date/hour)</i></p>

(størrelse: 26 x 59 mm, rødt blæk)

Alle sprogversioner af stemplet er vist i del V, bilag 8.1.

IX.8.9. Eksempler på situationer, hvor der indgives elektroniske TIR-carnetoplysninger

a) TIR-transport, der påbegyndes i et tredjeland og passerer et ikke-EU-land undervejs:

Eksempel:

[Tyrkiet — Kapitan Andreevo (Bulgarien) — Siret (Rumænien) — Ukraine — Medyka — Krakow (Polen)]

TIR-carnetinnehaveren har pligt til at indgive TIR-carnetoplysningerne på indgangstoldstedet i Kapitan Andreevo (Bulgarien). Udgangstoldstedet fra Unionen i Siret (Rumænien) bringer TIR-forsendelsen til ophør og fremsender meddelelse IE006 og IE018 til indgangstoldstedet i Kapitan Andreevo (Bulgarien). Når TIR-forsendelsen vender tilbage til Unionen, skal TIR-carnetinnehaveren igen sørge for, at TIR-carnetoplysningerne indgives, på indgangstoldstedet i Medyka (Polen). Der er tale om en ny NCTS/TIR-transport, som tildeles et nyt MRN-nummer. Bestemmelsestoldstedet (Krakow) bringer TIR-forsendelsen til ophør ved at sende meddelelse IE006 og IE018 til Medyka, afrive og beholde begge dele af blad nr. 2 i TIR-carnetet og påtegne talonen i TIR-carnetet.

b) TIR-transport, der påbegyndes i Unionen og inkluderer et pålæsningssted på ruten:

Eksempel:

[Turku (Finland) — Kotka (Finland) — Rusland]

TIR-carnetinnehaveren har pligt til at indgive TIR-carnetoplysningerne og fremlægge TIR-carnetet på afgangstoldstedet (Turku). På pålæsningsstedet undervejs (Kotka) afsluttes den foregående TIR-forsendelse (fra Turku), ved at toldstedet fremsender meddelelse IE006 og

IE018 til Turku, afriver og beholder begge dele af blad nr. 2 i TIR-carnetet og påtegner talonen i TIR-carnetet. TIR-carnetindehaveren indgiver TIR-carnetoplysningerne, herunder oplysningerne om den foregående forsendelse fra Turku og om det gods, der er lastet i Kotka, og fremlægger TIR-carnetet i Kotka med henblik på at indlede en ny TIR-forsendelse. Udgangstoldstedet fra Unionen (Vaalimaa) bringer TIR-forsendelsen til ophør ved at sende meddelelse IE006 og IE018 til Kotka, afriver og beholder begge dele af blad nr. 2 i TIR-carnetet og påtegner talonen i TIR-carnetet.

c) TIR-transport, der påbegyndes i et tredjeland (Rusland) og inkluderer to losningssteder i Fællesskabet:

Eksempel:

[Murmansk (Rusland) — Oulu (Finland) — Turku (Finland)]

TIR-carnetindehaveren har pligt til at indgive TIR-carnetoplysningerne og fremlægge TIR-carnetet på indgangstoldstedet (Rajajooseppi). På losningsstedet undervejs (Oula) afsluttes den foregående TIR-forsendelse (fra Rajajooseppi), ved at toldstedet fremsender meddelelse IE006 og IE018 til Rajajooseppi, afriver og beholder begge dele af blad nr. 2 i TIR-carnetet og påtegner talonen i TIR-carnetet. TIR-carnetindehaveren indgiver TIR-carnetoplysningerne, herunder de resterende forsendelsesoplysninger fra Rajajooseppi, og fremlægger TIR-carnetet i Oulu med henblik på at indlede en ny TIR-forsendelse. Bestemmelsestoldstedet (Turku) bringer TIR-forsendelsen til ophør ved at sende meddelelse IE006 og IE018 til Oulu, afriver og beholder begge dele af blad nr. 2 i TIR-carnetet og påtegner talonen i TIR-carnetet.

IX.9.1 Eksempel på en situation, der involverer Nordirland efter brexit

TIR-transporten finder sted fra Tyskland til Nordirland (XI) via Belgien og Storbritannien (GB).

Vejkøretøjet eller containeren skal frembydes til kontrol på afgangstoldstedet i DE sammen med TIR-carnetet. Når det tyske toldsted har accepteret TIR-carnetet, starter **den første TIR-forsendelse fra dette toldsted til udgangstoldstedet (gennemkørselstoldstedet) i BE**. Køretøjet eller containeren skal sammen med TIR-carnetet frembydes for det belgiske udgangstoldsted (gennemkørselstoldstedet), hvor TIR-transporten afsluttes.

Bemærk, at ud over kravene i TIR-konventionen (f.eks. brug af TIR-carnet i papirform) udveksles TIR-carnetdata mellem de to toldsteder **via oprettelse af en TIR-NCTS-forsendelse** på det tyske toldsted afsluttet på det belgiske toldsted som fastsat af UCC-IA.

Derefter fragtes vej køretøjet eller containeren med færgen til GB og forlader dermed EU's toldområde. Vej køretøjet eller containeren skal frembydes til kontrol på indgangstoldstedet i GB (gennemkørselstoldstedet) sammen med TIR-carnetet for at blive godkendt. **Her begynder en anden TIR-forsendelse**. Køretøjets tur i GB bringes til ophør på GB's udgangstoldsted (gennemkørselstoldstedet), hvor køretøjet og TIR-carnetet skal frembydes med henblik på kontrol og afslutning af transporten.

Ved indsejling i XI, et område, hvor EU-toldkodeksen finder anvendelse, skal køretøjet eller containeren frembydes for indgangstoldstedet i XI (gennemkørselstoldsted) med henblik på kontrol. **Herved indledes den tredje og sidste TIR-transaktion i denne TIR-transport fra indgangstoldstedet i XI (gennemkørselstoldstedet) til et indenlandsk bestemmelsestoldsted i XI.** Køretøjet eller containeren skal frembydes for bestemmelsestoldstedet med henblik på kontrol, ophør og afslutning af TIR-transporten. For at udveksle TIR-carnetdata mellem indgangstoldstedet i XI (gennemkørselstoldstedet) og bestemmelsestoldstedet skal der, som fastsat af UCC-IA, oprettes en TIR-NCTS-forsendelse ved indgangstoldstedet i XI, som afsluttes på bestemmelsestoldstedet i XI.